

ספר אשר בנחל חלק עז

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל
הנובע מקור חכמה יסדתם, ענינים נוראים
ונפלאים, עצות יקרות, התחזקות והתעוררות
להתקרב אל השם יתברך בכל דרגה ודרגה מפל
מקום שהוא, יהיה מי שיהיה.

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל-פי דברי תלמידו, מורנו הגאון
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי
חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

בארץ ישראל
יבנאל עיר ברסלב
גליל

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקודש – חסידי ברסלב

Mesifta Heichal Hakodesh
1129-42nd street
Brooklyn N.Y. 11219

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שע"י עמותת "ישמח צדיק – קהילת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א – הצדיק מיבנאל
רח' רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225
טלפון רב קווי: 04-6708356 – פקס: 04-6708359

Web site: www.moharosh.org E-Mail: breslevcity@gmail.com

פְּתַח דְבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחֲל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וַיְמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹא-קָחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְף מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחֲל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפֵּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּכִם בְּיֹתֵר מֵעֲשָׂרִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכְּתַב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וּכְמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִפִּי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים ו"ל, כַּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׂמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיסִים עֲתָה אֶת כָּרְךָ ע"ז,
וּמִקְנִיִּים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאָר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרְךָ אַחַר כָּרְךָ, וּבִלְבָנוּ תִקְנֶה, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזָה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאמְרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכִמָּה לְבוּשִׁים מְלֻבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרֻוד
וְהַנְּמֹךְ בִּיּוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֶפֶן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכָּל
תַּחְתּוֹן, מַעֲלֵא לְעֻלּוֹ, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שֶׁרָגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מִעֲמֻד עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פְּרֻטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזָה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְּמִיד בָּהֶם, וְאֵז וַיְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אֲמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בְּלִים נִפְלוּ לָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עִין ל'א ר'אֲתָה
אֱלֻקִּים זִוְלַתִּיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִ'מִ'ה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבואר בַּלְקוּי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א: עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר.

הֵינּוּ מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁאֵדָם לּוֹמֵד, צָרִיךְ שְׂיִקְבֵּל וְיוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, שְׂיִקְבֵּל וְיִלְמַד מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁלוֹמֵד מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת, שְׂיִדַּע אִיךָ לְהַתְנַהֵג — הֵן לְעֲצֻמוֹ וְהֵן לְאַחֲרֵים, שְׁמִתְנַהֲגִים לְפִי דַעְתּוֹ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, וְכִפִּי הַמְּמַשְׁלָה וְהַרְבֵּנוֹת שְׂיִשׁ לוֹ, הֵן לְרַב אוֹ לְמַעֲט, וְכֹל זֶה זּוֹכִים עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים וְכוּ'.

וְהִנֵּה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת אַמוּנַת חֲכָמִים הוּא, כְּשִׂיזְכֹּה לְסַלֵּק אֶת דַּעַת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי, וְיִדַּע וְיִבִּין בְּאֱמֶת בְּאִיזָה מַעֲמַד וּמַצָּב אֲנִי נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עָלִי לְסַלֵּק אֶת דַּעְתִּי לְגַמְרֵי, וְכֹל מֵה שְׂאוֹמֵר לִי הַחֲכָם הָרַב הָאֱמֶת, אֲנִי צָרִיךְ לְקַבֵּל עָלַי כֹּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּהוּא זֶה — דְּבַר קָטָן וְדְבַר גְּדוֹל, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יִמִּין וּשְׂמָאל, וְכִמוֹ שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (סִפְרֵי, שׁוֹפְטִים יא): אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יִמִּין שֶׁהוּא שְׂמָאל וְכוּ'; וְלִהְשַׁלִּיךְ מֵאֲתוֹ כֹּל הַחֲכָמוֹת, וְלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שְׂכָל בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מִהַצַּדִּיק וְהָרַב שְׁבַדוֹר. וְכֹל זִמָּן שְׂנַשְׂאָר אֲצִלוֹ שְׂכָל עֲצֻמוֹ, הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלֵמוֹת וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצַדִּיק, אֲבָל כְּשׁוֹזְכָה לְבִטֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי אֶל

הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת, אֲזוּ יָכוֹל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים – הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵינִי לְקוֹטֵי-מוֹהַרִין, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְיִצְאָת מִשְׁגָּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שֶׁנִּדְבְּקוּ בוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵינִי שִׁיחוֹת-הַרִין, סִימָן סז), כִּי הַצְדִּיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחִדּוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדוֹל וְעַד קֶטֶן, דְּרִי מַעֲלָה וְדְרִי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְדִּיק כַּפְּשׁוּטִים וְלְהַלְבִּישָׁם בְּכֻלִּים מְכֻלָּיִם שׁוֹנִיִּם לְכָל הַשְׂוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹאמַר וְלְהַמְצִיא סְבָרוֹת פְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֱלוֹ הַחֹלְקִים עַל הַצְדִּיק, לְמוֹדֵם הוּא מִמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשָּׁם יוֹצֵא מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֶפְלוּ לְהַנְהִיג אֶת עֲצָמָן, מִכָּל שָׂפָן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוֹב עַל פָּגַם אֱמוּנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבָר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׂזָה מְקֻשָּׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מְשִׁיב וּמְתַרְץ אֶת הַשְׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סְפָרִים לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָרַב הָאֱמֶת, שֶׁהוּא שְׂכָל הַכּוֹלָל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: יֵשׁ כַּמָּה סְפָרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לִהְיוֹת עוֹד כַּמָּה סְפָרִים, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאֲסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשָׁלוֹם (עֵינִי לְקוֹטֵי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסְּפָרִים הַמְּדַבְּרִים מִחֻקֵּי צְרִיכִין לְהַרְחִיקָם כַּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת, וְלִבְעָרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֲמִץ וּשְׂאוֹר וְיוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', וְרָאוּי לְגֹזֵר שְׂלֵא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסְּפָרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדַרְךְ אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּיִדֵי מַצְוֵה גְדוּלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סְפָרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שֶׁמְדַבֵּר מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְךְ פְּשׁוּט, אוֹ דְרוּשׁ, אוֹ רְמוֹז, אוֹ סוּד, אוֹ

פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי פי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחמר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח נצחים?! והלא כמה תחבולות עושים וכמה ספרים לאלפים

ולרבות מחברים בשביל עסקי העולם הזה, קל וחומר בן בנו של קל וחומר כמה אלפי אלפים ורב רבי רבבות וכו' ספרים עד אין קץ, אנו צריכים לחבר ולהדפיס בשביל התכלית האחרונה לעולם הבא, פי אנו צריכים להכין לעצמנו צידה לדרבנו הרחוקה מאד מאד, וכבר נלכדו רבים מאד מאד בתאוות העולם הזה ובהבליו ובטעיותיו וכו', וכמה ספרים ותחבולות אין מספר אנו צריכים לחדש בכל יום, כדי למצא עצה ותחבולה להציל את נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו והתלויים בנו להציל כלם מני שחת, ולהחיותם על פני האדמה בחיים נצחיים, לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם פי העולם אומרים בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, פי תורת ה' תמימה, פי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שכבר נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כמה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מכל שפן וכל שפן לבוא לחדריה ולירד לעמקה, על-כן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלף מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-כן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר ההולך על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והאריז"ל, פי כלם צריכים לעולם, וגם פי יש כמה וכמה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים דיקא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מפל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפובות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מפל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחויב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — פשוטין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים עליהם בעתים הללו נסיונות פאלו, אשר לא שערום אבותינו

ונאבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחקרא חברי אית ליה, וחקרא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנסקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן בן יהי רצון!

ספר אשר בנחל כרך עז

ט"ז תרפז.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר וישב, ט"ז כסלו ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל האברך היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חסדי השם ותברך, שההדפסה הולכת במהירות כל-כך גדולה,
עד שלעתים נמצא אי דיוק, זה בא מחמת שלא הגיהו כל-כך, ולכן
אל יפלא בעיניך מה ששאלת אותי וכו'. אבל תהלה לאל, נדפסים
כל המכתבים שנמצאים אצל כל אחד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר,
שאף מכתב לא ילך לאבוד. וכן בשאר הספרים, אם תמצא אילו
אי דיוקים או במראה מקומות כלליים או בספרי רבנו ז"ל, זו רק
טעות מהמגיהים, כי תהלה לאל, הספרים שלנו נדפסים כל-כך
מהר, שבקשי יכולים לעמד בקצב. ולכן אל תקשה לך שום קשה.

רק חזק ואמן והיה בשמחה, ותראה לעזר לי להדפיס את כל
הספרים, כי תהלה לאל, הספרים האלו נדפסים בכל העולם פלו,
פשוטו כמשמעו, במרץ הכי גדול.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תרפח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, ט"ז כסלו ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּכְנִיסוּ בְּאִיזָה מְקוֹם אֶת בְּנֵכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר
לְלַמֵּד, כִּי זֶה לֹא בָּרִיא לְיֶלֶד לְהִסְתַּוֵּבב בְּבֵית.

שָׁמַעְתִּי אֶת הַדְּרָשָׁה, וְיִצְאָה מְאֹד מְאֹד יָפָה, וְאֵין לָךְ מָה
לְהִתְבַּיֵּשׁ כָּלֵל, וְתִהְיֶה לְאֵל, גִּתֵּן לָךְ הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִים טוֹבִים,
וּמִי יִתֵּן שְׁתִּהְיֶה זְרִיז וְנִשְׁכָּר, שְׁתַּצַּא לְהִרְצָאוֹת לְחִזּוֹק וְלְאַמֵּץ וְלִשְׂמֹחַ
וּלְבִדּוּחַ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר מְאֹד זְקוּקִים לְזֶה בְּעֵתִים הַלְלוּ, כִּי
אֲנִי מְקַבֵּל בְּכֹל יוֹם הַמּוֹן מִכְתָּבִים, שְׁכָל אֶחָד כּוֹתֵב אֶת הַבְּעִיּוֹת
וְהַצְּרוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַעֲגָמֹת נִפְשׁ שְׁעוֹבֵר עָלָיו, מִמֶּשׁ מִבְּהִיל עַל
הַרְעִיוֹן, וְעַל-כֵּן רָאֵה לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, כִּי יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת
עֲצוּמִים לְזֶה.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם הֵייתָ יְכוּל לְעֲשׂוֹת עִם ... בְּיַחַד אִיזוֹ
מְנוּרָה שֶׁל עֵץ עִם חֲשֵׁמֶל עַל גַּג בֵּיתִי, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם אֶת הַהוֹצָאוֹת,
כִּי לְעֲשׂוֹת דְּבָר מְקַצְעִי שִׁישָׁאֵר בְּקִבְעוֹת, זֶה יוֹתֵר טוֹב עַל גַּג
בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ שִׁיבְנָה, בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שְׁגַם הַבֵּית-הַמְּדֻרָשׁ יִהְיֶה
גְּבוּהָ וְגַם הַמְּנוּרָה תִּהְיֶה גְבוּהָה, וְאִזּוּ יִרְאוּ אֶת זֶה עַד מְרוֹן וְכוּ',
וּמִכָּל שָׁכֵן שִׁיאִיר אֶת כָּל הַמוֹשְׁבָה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַכְנִיס בְּקִנְיִים
פְּרוֹז'קְטוֹרִים קְטַנִּים, שִׁיאִירוּ עַל כָּל הַמוֹשְׁבָה, אֲבָל זֶה יֵצֵא לַפְּעַל,
בְּעֲזָרַת הַשֵּׁם, כְּשִׁיְהִיָּה הַבֵּית-מְדֻרָשׁ בְּנוֹי.

רָאֵה לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שִׁיתְּפַלְּלוּ בְּכֹל יוֹם בְּעִבּוֹר בְּנֵית
בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׁכָּלִי תִּפְלֶה לֹא נוֹכַל לְעֲשׂוֹת שׁוֹם דְּבָר,
הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה רַק אֶת תְּפִלָּתְנוּ, וְרַק זֶה יוֹעִיל.

רָאָה לַחֲזֹק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁיַחֲזִיקוּ אֶת עַצְמָם בְּאַהֲבָה,
אֲחֻהוּ וְרַעוּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע רוּחֵנוּ וְשְׁפַע
גִּשְׁמִי, וְתַתְּבָרְכוּ בְּכֹל מְלֵי דְמִיטָב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיֵּכָל-הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם
וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וַיִּמְשִׁיף עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, אֹר חַכְמָה
בִּינָה וְדַעַת בְּהַשְׁפָּלַת וּבְהַכְנַת רוּחֵנוּיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לַחֲזֹק אֶת עַצְמְכֶם בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעוֹלָם, כִּי אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה הָעֵקֶר הַתְּחִזְקוֹת, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה
לָנוּ, אֲשֶׁר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר בְּזֵה הָעוֹלָם מֵה שְׁעוֹבֵר — עֲלִיּוֹת
וַיִּרְיֻדוֹת בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, וְהִנֵּה הוּא בּוֹעֵר וּמְתַלְהֵב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִקְבֵּל
הַחֲלָטוֹת טוֹבוֹת, וְהִנֵּה הוּא נוֹפֵל בְּדַעַתוֹ בְּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְנַחֲשֶׁכֶת
מִמֶּנּוּ כֹל הַהֲתַלְהָבוֹת, וְנִתְקַרֵּר לְכַבּוֹ לְגַמְרֵי וְכוּ', עַד שֶׁהוּא שָׁבוּר
בְּעֵינָי עַצְמוֹ מֵאֵד וְכוּ'. לְזֹאת הַזְּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל מֵאֵד לְהַתְּחַזֵּק בְּכֹל
מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי הָאָדָם גִּמְצָא בְּזֵה הָעוֹלָם בְּמִלְחָמָה אֲרָכָה,
כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם: "שְׂבַתְּם מִמִּלְחָמָה קְצָרָה, עַדִּין יֵשׁ לָכֶם מִלְחָמָה
אֲרָכָה", הִינּוּ חֵיל גִּשְׁמִי כְּשִׁיּוּצָא לְמִלְחָמָה עִם הַשׁוֹנֵא וּמִנְצַח אוֹתוֹ,
זוֹ נִקְרָאת מִלְחָמָה קְצָרָה, אֲבָל מִלְחָמַת הַיָּצֵר, שְׂמִכְנִים בְּאָדָם עַצְבוֹת
וּמְרִירוֹת וַיֵּאוּשׁ וְחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְרַפְּיוֹן יָדַיִם, זוֹ מִלְחָמָה אֲרָכָה לְכֹל
יָמֵי חַיָּו, כִּי הוּא אוֹרֵב עַל הָאָדָם בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם הַשָּׁכֶם וְהַעֲרֵב
לְהַפִּילוֹ בְּמֶרְה שְׁחוּרָה וּבְחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וּלְהַכְנִים בּוֹ סְפָקוֹת
בְּאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וּמִקְרָר אֶת לְכַבּוֹ בְּקִיּוֹם הַמְצוּוֹת, וּמְרַשְׁלוּ מִלְמוּד
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְזוֹהִי מִלְחָמָה אֲרָכָה כֹּל יָמֵי חַיָּו, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים

להתחזק בכל יום ויום מחדש, שעל זה מרמזים לנו כל ימי החנכה הקדושים הנקראים על שם חנכה — לשון חנוף, שאדם צריך לחנף את עצמו בכל פעם להתחיל מחדש, ובאפן הזה תמיד יצליח; כי כשאדם עושה בכל פעם התחלה חדשה — הוא מצליח, לא-כן אם האדם נעשה בעצמו ישן, כאלו כבר נתישן ונדדקן בעבודתו, אז יפל באין סומך ואין תקומה. לזאת ראו להתחזק, ולחזק את אחרים, ולהאיר עליהם את אמתת מציאותו יתברך, שזהו חג האורים, המאיר אורו יתברך בבתי ישראל, כי אז היו היונים בעולם, וטמאו את כל השמנים, שהם שמני המזח, והחדירו בהם כפירות ואפיקורסות, כמאמרם ז"ל (בראשית ובה, פרשה ב'): חשף זו מלכות יון, שהחשיכו עיניהם של ישראל בגזרותיהם, שהיו אומרים להם כתבו על קרן השור, שאין לכם חלק באלקי ישראל. ועל-כן באים גרות חנכה להאיר את אמתת מציאותו יתברך בעולם, לחזק ולאמץ וללהב את לבות כל בר ישראל, שיתלהבו ויאירו באורו האין סוף ברוך הוא, ועל-ידי-זה יזכו להתעלות מעלה מעלה, ובזה תלוי בנין בית-המקדש, כי בזה שעם ישראל מתחזקים יחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, על-ידי-זה יבנה בית-המקדש, כי לא הרב בית-המקדש, אלא על-ידי שנאת חנם (יומא ט.), ואפלו עכשו בימי גליותינו, הבתי כנסיות ובתי מדרשות נקראים מקדש מעט, כמאמרם ז"ל (מגלה ט:): ואהי להם למקדש מעט — אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות, עין שם.

ועל-כן צריכים להזהר מאד מאד, שתהיה אהבה ואהבה ורעות ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ודקא על-ידי-זה יבנה בית-המקדש, שהוא הבית-מקדש מעט, והכל תלוי כפי האהבה והאחדות שתהיה ביניכם, לא-כן פונת הסמ"ך-מ"ם להכניס ספקות וקרירות בלבות כל אחד ואחד מאתנו — האם באמת נצליח? האם באמת נחזיק מעמד?! ורוצה להחדיר פרוידים ביננו, לא, לא! לא יועיל לו שום דבר, אם תחזיקו את עצמכם באהבה, אהבה ורעות, ותדונו אחד את השני תמיד לכף זכות, אז תראו שאף אחד לא תהיה לו שליטה עליכם, וזה יביא לכם ברכה והצלחה בכל מעשי

ידיכם, ולא עוד, אלא שתזכרו להמשיך את הברכה על כל תושבי המקום, מושבת יבנאל, שהם אנשים כל-כף נחמדים, יקרים ותמימים, רק הסמ"ך-מ"ם מסית אותם נגדנו, ולא יועיל לו כבר שום דבר, אנחנו נהיה חזקים באמונה פשוטה בו יתברך, ונאהב את כל בר ישראל בלי יוצא מן הכלל, ודיקא על-ידי-זה נזפה להאיר את גרות חנפה, שהוא אור הנצחון, אור המפכים, שהכריזו: מי פמוך ב'אלים י', אשר כל זה הוא ענינו של רבנו ז"ל — לגלות ולפרסם, ולהפיץ את אורו יתברך בכל העולם כלו, שכל אחד ואחד ידע, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, אשרי מי שזוכה לחזק את עצמו בידיעות אלו ומחזק את אחרים, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תרצ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, י"ז פסלו ה'תנש"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מתפלל, שיש לך כל-כף הרבה חלישות הדעת, ממה שכל אחת אומרת וכו', עליך לדעת, כי הסמ"ך-מ"ם הוא קלפה עצומה, ומה שיך לשון-הרע, וכבר דברנו מהענין, שמי שרוצה לעקר קבוצת יהודים חרדיים מהמקום ולגרשם, זהו הרע גמור, והוא המדבר לשון-הרע, והוא המסית והמדיח, והוא האפיקורס וכו' וכו'.

עליך לדעת, כי הם שונאים אותנו יותר ממה שהערכים שונאים את עם ישראל, כי בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (פסחים מט:): גדולה שנאה ששונאים עמי-הארץ לתלמידי חכמים מאמות העולם השונאים לישראל וזה ברור. ואל תשכחי כרגע, שמי שיש לו שיכות עם הסמ"ך-מ"ם, הוא כבר השונא שלנו, וזה ברור. ולכן

את צריכה לנתק כל מיני קשרים עם מי שיש לו רק שיכות עם הסמ"ך-מ"ם, ואני בעצמי איני רוצה בכלל שיכות אל מי שיש לו שיכות עמו, כי באמת מובא במדרש, שהכל הכניע את קין, אך קין התחיל לבכות... ואמר: כבר אהיה ילד טוב... רק תעזב אותי... והכל הלך בתמו ועזבו, אזי גם עליו קין והרגו, וידוע בזהר הקדוש (תקוני-זהר קיב), אשר הבל דא משה, ומשה הוא משיח, והוא למוד לכל הדורות, אשר מהיום שהרג קין את הבל רק על-ידי רחמנותו של הבל, שרחם על קין, מאז הוא החרבן, עד שיבוא משיח צדקנו, שהוא ינקם את נקמתנו וכו', ולכן אם היינו רוצים איזה כסף, או איזה כבוד או פדומה, אז היה שף איזו מחלקת עלינו, אך מאחר שאין לנו שום פונה אחרת, רק לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, וכשאדם בא ועומד עלינו, זה סימן תכף-ומיד שהוא הוא הסמ"ך-מ"ם או משלוחיו וכו' וכו'. ועל-כן עלינו לזכר מאד מאד, שאסור לרחם על הרשעים בשום פנים ואופן, ורשע הוא מי שמגביה ידיו על חברו, ומי שחותם על חברו זהו רשע מרשע, ועל-כן לא נעשה כבר את הטעות הזו, ואפלו שיבוא ויפל ויתחנן סליחה ומחילה, איני מאמין לו כלל, כי הוא שונא עצום לנו, והוא הוא אשר עוצר את אנשי שלומנו, שלא יכנסו לגור שם, הוא עושה כל מיני תחבולות, שלא יבנה בית-המקדש, ולי זה ברור ובטוח, כי בברתי כבר מכמה וכמה מקומות, ועלו לי מאות דולרים וטלפונים, שעשיתי מהקא להתם וכו', עד שבררתי בזה מיהו המעבב, עם כל זאת איני מפחד ממנו, כי אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, כשיבוא היום והשעה והרגע שיתמלא כל הנוד עם דמעות, וכל ההיכל עם תפלות וכו', אז יבנה בית-המדרש באפן נסי ופלאי ממש, כמו שנבנה ביתי, ממש בלי פרוטה אחת, באשר רק הקדוש-ברוך-הוא יודע זאת וכו' וכו'.

ועל-כן איני יודע למה לך להיות תמיד בחלישות הדעת, מה שמורה זו אומרת או מורה זו אומרת וכו' וכו', אנחנו לא מתנצלים לאף אחד, אנחנו גלוי בדרך המלך, נכנס, בעזרת השם יתברך, עוד משפחה ועוד משפחה, והמקום הזה יהיה "בנאל עיר ברסלב" על

אִפֹּס וַחֲמָתָם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ, לֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוּם דְּבַר, וְאֵל תִּשְׁכַּחֵי לְרַגַע, שְׂאֵלוֹ הַמּוֹרוֹת, תּוֹשְׁבוֹת הַמְּקוֹם וְכוּ' וְכוּ' לְטוֹבוֹת עֲצָמָן הֵן מְדַבְּרוֹת, וְעַל-כֵּן אֶת לֹא צְרִיכָה אֶפְלוֹ לְדַבֵּר אִתָּן, כִּי הֵם שׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ כְּמוֹ שֶׁהֶסְמִ"ךְ-מ"ם שׁוֹנֵא אוֹתָנוּ, אִךְ הֵן טַפְּשׁוֹת גְּדוֹלוֹת, שְׂאִינָן יוֹדְעוֹת, כִּי כְּשִׂיתֶהֱפֹךְ הַגִּלְגַּל, וְהֶסְמִ"ךְ-מ"ם יִרְגִישׁ שֶׁהֵן סִכְנָה בְּעֵבֹרוֹ, הוּא יִגְרַשׁ אוֹתָן יוֹתֵר מֵהֵר מִמָּה שֶׁהוּא יִגְרַשׁ אוֹתָנוּ... וְזֶה בְּרוּר, וְהֵן הַתְּמִימוֹת הַטַּפְּשׁוֹת וְכוּ' וְכוּ' אִינָן יוֹדְעוֹת זֹאת, וְעַל-כֵּן הֵן מִתְחַבְּרוֹת אֵלָיו וּמְחַנִּיפוֹת אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְאַנְחָנוּ לֹא נִחְנַף אֶת שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְעַל-כֵּן בְּרַחֵי מֵהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, רְאֵי לְחִזֵּק אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִכְנִסֵּי אֶת עֲצָמָךְ רַק בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְהִשְׁתַּדְּלִי לְכַתֵּב כְּתָבוֹת יְפוֹת, תּוֹצִיאֵי אֶת עֲצָמָךְ מִקְּטֻנוֹת הַמַּחֲזִין, קְטֻנוֹת הַדַּעַת, הֵן אֲמַת שֶׁהֶסְפּוּר וְכוּ', קָשָׁה עַד לְמָאֵד... אִךְ מֵה לְעֲשׂוֹת, בְּכָל מְשֻׁפָּחָה יֵשׁ אִיזָה יוֹצֵא דִפְּן וְכוּ', וְעַלֵּינוּ לְסַבֵּל אֶת זֶה, וְאֲנִי יוֹדֵעַ בְּוַדָּאִי, שֶׁזֶה מַעֲשֵׂה בְּעַל-דְּבַר, כִּי כִּף אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְבַנוֹת עִיר, שְׂתִהְיֶה שֶׁל תּוֹרָה וְשֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד, וְשֶׁל אֶהְבָּה וְשֶׁל שְׂמִחָה, וְהַבְּעַל-דְּבַר רוֹצֵה רַק לְבַלְבֵּל אוֹתָנוּ.

תֵּאֱמִינִי לִי, כִּי לוֹלִי הֵבֵר מִצָּוָה שֶׁל בְּנֵי, הֵייתִי כְּבָר מְזֻמָּן שְׂמָה, אִךְ מֵה לְעֲשׂוֹת, הֵהֲכַרְח לִי לְהִשְׁאָר פֶּה, וְכֵן בְּתִי תִחְיֶה מְחַפְּזָה אֲז לִילֵד בְּשַׁעֲה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וְעַל-כֵּן הֵהֲכַרְח לִי לְהִשְׁאָר, כִּי אִין לָהֶם אִךְ אֶחָד רַק אוֹתִי וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֲנִי לֹא יְכוּל לְנַסֵּעַ, אֲבָל לוֹלִי זֹאת, הֵייתִי כְּבָר מְזֻמָּן שְׂמָה, כִּי כּוֹאֵב לִי הֵלֵב מְאֹד, אִיךְ יְכוּלִים לְעֲשׂוֹת לָכֶם שְׂטִיפַת מִח בְּכָל פַּעַם... עַל-כֵּן עֲלִיךְ לְקַבֵּץ אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּלְדַבֵּר עִמָּהֶן אַחַת וּלְתַמִּיד, אֲשֶׁר מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ שְׂיָכוֹת עִם הֶסְמִ"ךְ-מ"ם, שְׂלֹא יְבוֹא לְמַחְנָנוּ כָּלֵל, וְאִין אָנוּ רוֹצִים אוֹתוֹ כָּלֵל. וְזוֹ דַּעַתִּי, וְזֶה רְצוֹנִי, וְזֶה חֻשְׁקִי, כִּי אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא כְּבָר צָעַק מְזֻמָּן עַל הַר הַבְּרָמֶל (מְלָכִים-א' יח, כא): "עַד מָתִי אַתֶּם פּוֹסְחִים עַל שְׁנֵי הַסַּעֲפִים"; תִּהְיֶה לָּאֵל, אִינִי לוֹמֵד עִם הַתְּלַמִּידִים שְׂלִי שׁוּם לְמוֹד אַחֵר, רַק אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרְךְ, וְשִׂיתֶמִּידוֹ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְיִגְלוּ וַיִּפְרְסְמוּ אֶת הָאֲמוּנָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ רַק זֶה, וְעַל-כֵּן זֶה הַלְמוּד שְׂלִי.

לכן מאד בקשתי אותך, שאל תתבלבלי מהמורות של בית-
הספר המקומי וכו' וכו', מה שהם מדברות, אנחנו לא נחנף אותן,
ונאנחנו לא נתנצל. אקנה להקדוש-ברוך-הוא שיצאו משם, וילכו
לחיים ולשלום, כי סוף כל סוף לקחו מאתנו בחזקה את בית-ספר,
וילדינו צריכים להטלטל בכל יום לטבריה על לא דבר, רק על
רשעות של הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, שם רשעים ירקב.
תאמיני לי, שפבר כתבתי יותר מעשרים אלף מכתבים במשך אלו
העשרים וחמש שנים, ורפם נדפסו פבר, ואף פעם לא תמצאי בכל
המכתבים לשון כזו, על אף שמוהרנ"ת ז"ל בן השתמש בבטויים
כאלו, כמו ימח שמם ושם רשעים ירקב, אבל אני אף פעם לא
התבטאתי כלל, רק על הסמ"ך-מ"ם הזה הוא הראשון. ואני מקנה,
שהוא יהיה האחרון שאני משתמש בבטוי חריף כזה, כי הוא אשר
הורס אותנו וכו', והוא אשר גרם לנו לפני כמה שנים את כל
המהומה, והראיה שתכף-ומיד כשהלכתי אתו בחכמה וכו', אז
בגלוי עזב אותנו, והיה שקט במושבה, וברגע שלא רציתי לקבל
את עלו הטמא, כי ראיתי מה שהוא עושה במקנה, שחיתות כזו
וכו', ומה שהטעה אותנו עם בית-הספר וכו' וכו', אז נתקתי ממנו
את כל הקשרים, ופתאם כל החילונים נגדנו, אזי רואים בחוש,
ואפלו עור רואה, שזה הוא, זה הוא השליח, הוא המסית והמדיח,
הוא המקטרג, והכל תלוי בו, הוא השיף וכו' וכו', ותהלה לאל,
אין אני מתפחד מהקלפה הזו, אני רק מקנה להקדוש-ברוך-הוא
לעבר על השמחות בר-מצנה וההולדה של בתי בשעה טובה
ומצלחת, אז אבוא, בעזרת השם יתברך, ואם אני אצטרף לבוא עמו
לדין או לבית-משפט, אני מוכן לזה, כי הוא רע גמור. ואם היית
יודעת מה זה יבנאל, ואיזה אור טמון בו, ומה יתגלה פה ביבנאל,
היית משתוממת וכו' וכו', ועל-כן תצאי מהקטנות הדעת, אני מקנה
להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר בשלום.

אנחנו הולכים בדרךנו דרך המלך כמו שגלה לנו רבנו ז"ל,
ונמלא את כל ארץ ישראל עם אמונה, ונפיצנה בכל העולם כלו.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תרצא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, י"ז כסלו ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את הפקס.

לא כדאי להשקיע כל-כך הרבה כסף אם ... ו... יכולים לעשות את זה ביותר זול — מה טוב ומה נעים, ואפלו שיהיה פחות יפה, כי עכשו פשוט אין לי פרוטה לפרטה, וחבל להשקיע כל-כך הרבה כסף, אָשֶׁר עם הפסף הזה יכולים לתת לאנשי שלומנו שפע לשתי שבתות.

העקר צריכים לחזק את אנשי שלומנו, שייצאו מקטנות המחין, כי הסמ"ך-מ"ם עובד קשה מאד מאד, הוא ראה שבדרך אלימות הוא אינו יכול לנו, אז הוא בא בצורה עדינה פחתול בוכה הרוצה קצת חלב... והוא מסכן... ובאמת עכשו אני רואה באמת את הקלפה הזו, שאין לה שום תקנה, ואיני רוצה בכלל שתהיה שיכות לאנשי שלומנו עמו, ומי שיש לו עמו שיכות, אני לא רוצה שתהיה לו שיכות עמו, אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שישמע את תפילתי ובקשתי ובכיתי, שאזכה כָּכֵר לבנות את בית-המדרש, ואז אזכה לבוא לגור בצמיתות ביבנאל, על אף גדל המניעות והטרדות והצרות והיסורים והדחקות שעוברים עלי מבית ומחוץ.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שפָּכֵר נזכה להגאל מפל השטיות האלו, ותפנסנה לגור המון משפחות, ונזכה באמת להתמיד בתורה ובתפלה, אָשֶׁר זה העקר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

קבלתי את מה ששלחת היום בבקר ... ותשואות חן לך על זה,

וְאֵל תִּשְׁפַח, כִּי אֶת הַסֵּמֶן־הַמֵּם אָסוּר לְדוֹן לְכַף זְכוּת, וְאָסוּר לְרַחֵם
עָלָיו כָּלֵל וְכוּ' וְכוּ', כִּי הוּא קִלְפָה עֲצוּמָה, שְׁאֵפְלוּ שְׂיִרְצָה שְׁלוֹם...
זֶה הַכֵּל שְׁקָר, כִּי תִכְף־וּמִיד הוּא חוֹשֵׁב כְּבוֹר מַחְשָׁבוֹת אֵיךְ לְהַכְנִיעַ
אוֹתָנוּ (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), וְתִהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה לְפָנָי שֶׁהוּא יִגִּיעַ אֵלָינוּ; כִּי
עֲכָשׁוּ אָנִי רוֹאֶה מִי הַשּׁוֹנֵא שְׁלָנוּ וּמִי מַעֲכָב, וְעַל־כֵּן תִּכְרִיז בֵּין אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמָנוּ בְּשָׂמִי, שְׂמִי שְׂיֵשׁ לוֹ שְׂיִכּוֹת עִם הַסֵּמֶן־הַמֵּם, אָנִי לֹא רוֹצֶה
שְׂתִּהְיֶה לוֹ שְׂיִכּוֹת עִמִּי לְגַמְרִי.

עֲכָשׁוּ קִבְלָתִי אֶת הַפִּקֵּס שְׁלֶךְ, אוֹדוֹת הַמְּנוֹרָה כְּפִי שְׁאֲתָה מְצִיר
אֶת זֶה, זֶהוּ דְבָר מְאֹד יָפֵה, אֲבָל חֲבַל לְהִרְפִּיב מְנוֹרָה כָּל־כֶּף גְּדוּלָה
וַיִּקְרָה עַל דִּירָה פְּרֻטִית, בְּעִזְרָתוֹ יִתְבַּרֵךְ כְּשִׁיבְנָה בֵּית־הַמְּדַרְשׁ, אֲזַ
כְּדָאִי לְעִשׂוֹת מְנוֹרָה כְּזוֹ גְּדוּלָה עַל הַגֵּג, בְּאִפְּן שְׂתִשְׁאָר שָׁם כָּל
הַשָּׁנָה, אֵיךְ בְּדִירָה פְּרֻטִית זֶה יִרְאֶה מוֹזָר, וּבְפֻרְט מְנוֹרָה בְּנוֹיָה
לְצִמִּיתוֹת, זֶה יוֹתֵר מִתְּאִים עַל גֵּג בֵּית־הַכְּנֶסֶת, כֶּף נִרְאֶה לִי, וְעַל־כֵּן
אִם אֶפְשֶׁר שָׁ... וְ... יִכְנוּ מִשְׁהוּ, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם תוֹךְ כְּמָה יָמִים כְּמָה
שְׂעֵלָה, לְעִשׂוֹת מַעַץ אוֹ מִבְּרֹזֶל וּלְחַבֵּר פְּנֹסִים.

אוֹדוֹת שְׁאֲתָה כּוֹתֵב בְּעֵנִין הַדִּין וְהַבֵּית־דִּין וְכוּ', מַה לְעִשׂוֹת,
כֶּף נִרְאֶה הַדוֹר הַזֶּה וְכוּ'. וּבְכֻלָּל כָּל הַהִזְמָנָה שְׁקִבְלָתִי מ... מְאֹד
מוֹזָרָה בְּעֵינַי, אֵיךְ יִהְיֶה בֵּית־דִּין הַצָּרִיף לְהִיּוֹת כָּל־כֶּף מִסְמָךְ, שְׂעַל
הַהִזְמָנָה כְּבוֹר יְאֻשִׁים אֶת הַנִּתְבַּע, אֶפְלוּ שְׁעוֹד לֹא שָׁמַע אֶת הַצֵּד
שְׁלוֹ, זֶהוּ עוֹל כְּזֶה בְּלָתִי יְכַפֵּר. וְזֶה נִקְרָא שְׁחַד אֲמַתִּי, שְׂמִשְׁחָדִים
אֶת מִשְׁהוּ, כִּי אֵיךְ מִתֵּר לְבֵית־דִּין לְשָׁמַע אֶת צֵד אֶחָד לְפָנָי שְׁאֶפְלוּ
רְאֶה אֶת הַצֵּד הַשֵּׁנִי... וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֹא שָׁמַע אוֹתוֹ...

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְנִזְכֶּה כְּבוֹר
לְהָאִיר עָלֵינוּ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא תִהְיֶה לָנוּ שוֹם שְׂיִכּוֹת
אֶל כָּל הַשְּׁקָרִים הָאֵלֵינוּ.

הַנִּלְ...

ט"ז תרצב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד, כי תדע אשר כל המנגנים שיש לאנשי שלומנו ביבנאל: שחרית, מנחה, מעריב, זה רק בזכותך, כי בלעדיך מי יודע אם הנה מנגן, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתצליח פאן ביבנאל, ותהיה לה פרנסה בשפע, רק חזק ואמץ, ואז טוב לה כל הימים.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תרצג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

ראה לדונח אם הכל עבר בשלום עם חלקת החלות והיין, ואם קבלת את הפסך ששלחתי לך, העקר ראה לשמח ולשמח את אנשי שלומנו, ולהזהירם שלא תהיה להם שום שיכות עם הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, שם רשעים ירקב בקרוב, רק תהיו תמיד שמחים ועליזים, ועל-ידי-זה תצליחו תמיד.

ראה לומר בכל יום תהלים בבית מדרשנו, ואם אפשר לסיים את כל התהלים — מה טוב ומה נעים, ויהיה לך, על-ידי-זה שפע רב בגשמיות וברוחניות גם יחד.

הדורש שלומך...

ט"ז תרצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבְרִיכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה, וְתִזְכְּוּ לְהַכְנִיס אֶת
בְּנֵי בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְתִקְרָא לוֹ שֵׁם שֶׁל
צְדִיק גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, וְתִזְכְּוּ לְגַדְלוֹ בְּנִקְלָה, וְתִרְוּ רַב נַחַת מִמֶּנּוּ וּמְכַל
יּוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ט"ז תרצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ט כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן אָנִי מְקַבֵּל אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ, אִךְ מִמֶּשׁ אֵין לִי פְּנָאֵי לְהַשִּׁיב
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

רְאֵה לְחִזְק עֲצֻמָּךְ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְשִׁתְּהִיָּה תְּמִיד
שְׂמִיחָה בְּבֵיתְכֶם, וְתִזְכְּוּ לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה לְבַטֵּל
אֶת הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחְרָא שְׂמִסְבָּבִים עֲכָשׁוּ אֶת יְכַנְאֵל, כִּי מֵרַב
הָאוֹר אֵי אֶפְשָׁר לָהֶם לְסַבֵּל אוֹתָנוּ כָּלֵל, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנוּ
לְשִׁיר בְּקִרּוֹב "דִּידֵן נִצַּח".

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ט"ז תרצו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תנש"א.

שלום וברכה ל... גרו יאיר.

ראה למסר את המכתבים האלו, מקדם דברתי עם ... כפי הנראה הוא יגמר כבר את הכל, כך אמר לי. ומי יתן, שפבר נשמע בשורות משמחות, כי אז באמת נצליח לעשות דברים יפים וחיוביים.

הקדוש-ברוך-הוא ישמר אותך מפל רע, ותצליח בכל ענייניך. נא לברר כמה כסף יש לי בבנק, כי אני צריך לשלם כמה חובות. הדורש שלומך...

ט"ז תרצו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תנש"א.

שלום וברכה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לדונח מה עם הבשר, והאם חלקת השבוע לאנשי שלומנו, ואם אפשר רשימה מדיקת למי וכמה?! וכן האם קבלת את הכסף ששלחתי לך בעבור זה, והאם אני חייב לך, וכן תדווח מה מצב פרנסתך, והאם הסמ"ך-מ"ם עוד מנסה למנע ולעכב את האיטליזי?! ומה שלום בנך ... גרו יאיר.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח בכל דרכיך, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות.

רק חזק ואמץ מאד לחזק את אנשי שלומנו תמיד, שיחזיקו את עצמם ביחד באהבה, אחוה ורעות, ושיהיה שלום ביניהם.

הדורש שלומך...

ט"ז תרחצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה כָּלֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שְׁעָדִין לֹא הָיָה אֵף פְּעַם, הוּא צָרִיף לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת עַל-כָּל-פְּנִים פְּעַם אַחַת בְּחַיָּיו.

נָא וְנָא אֵל תַּהֲיֶה בְּלֶחֶץ, הַרְגֵל עֲצֻמָּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁרָגִיל לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרַךְ.

טוֹב מְאֹד לְשִׁבְתָּ בְּמִסְגֵּרַת וְלִלְמֹד, וְתִדַּע כִּי כָּל דָּף גְּמָרָא הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית הַצְּלָחַת הַחַיִּים, הַמְּשַׁכַּת שְׁפַע רוּחָנִי וְגִשְׁמִי גַם יַחַד, כִּי מִימִינָה אֲרִיף יָמִים שְׁכָלוּ טוֹב, וּמִשְׂמָאלָה עֵשֶׂר וְכְבוֹד, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֹד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא עִם מְפָרְשִׁים וְעִם בְּרוּר הַלְכָה מִהַדָּף הַזֶּה.

אוֹדוֹת הַדְּפָסָה וְהַפְּצָה — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי לַעֲזֹר לְכַבֵּל בְּחִירָה, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי נִרְאֶה מְאֹד דָּאֲחִיד בְּיַדֵּיהָ דְחִיָּבָא (זֶה חֶלֶק ב' קכח), וְזֶה תִקּוֹן גְּדוֹל לְהַעֲבֹר וְכוּ', כִּי בְּזֶה שְׂמַחֲזִירִים אַחֲרִים בְּתִשׁוּבָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב

ממך, ובפרט שנתת את הכסף ל... ול... יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתוכל לעזור לי תמיד, ונזכה להחזיק כולל רציני ביבנאל, וכן שיכנסו לגור שם המון משפחות, ויהיה באמת "יבנאל עיר ברסלב", ותראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, פי שהולכים ישר עמו יתברך, הקדוש-ברוך-הוא אינו עוזב וכו', ואף שנופלים בדעתו, וחושבים כאלו אבד מנוס ותקנה ממני, וכאלו אין לי כבר שום אפשריות וכו', עם כל זאת כשאדם חזק באמונה פשוטה בו יתברך, ומתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, פי העקר הוא ההתחזקות, אז מצליח בכל דרכיו, והקדוש-ברוך-הוא לא ימנע את הטוב מההולכים לפניו בתמימות ובפשיטות.

נא ונא ראה ללמד בכל יום "עין יעקב", פי מאד מסגל ליראת שמים ולהצלחה רבה, וכן תדבר כמה דבורים עם הקדוש-ברוך-הוא, ואז באמת תהיה לך הצלחה מרבה בכל הענינים.

חסדי השם יתברך, הרב החסיד ר' ... גרו יאיר, עוזר לי הרבה בענין ... ומוקיע לפניהם את הסמ"ך-מ"ם, אשר רצה להכניס אותי בסוף עמקם, הקדוש-ברוך-הוא הקדים את הרפואה למכה, שיש לו קשר חזק מאד עם ... וכו' אני יוצא מהצרה הזו, אשרנו, שיש לנו רבי אמת ונפלא כזה!

הדורש שלומך...

ט"ז תש.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אודות להשלים לקונטרס "מציאת-הזווג", פדאי להוסיף איזה מכתב יפה משו"ת "אשר בנחל", המדבר לענין מציאת הזווג.

אודות העלונים, מה לעשות, פי טרדתי עלו ראש, אבל במשלוח הבא (בשבויע הבא) זה יהיה בעזרתו יתברך.

זהו רעיון נפלא להכניס את המכתב שלהם, כי גם אני קבלתי מכתב מהם לפני יומים, ובאמת פדאי ללכת עמם בחכמה עצומה, כדי שיסכר דברי רשע, ימח שמו, שרוצה רק להכניסנו לבוץ (היה לא תהיה). אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, ששום רשע לא יוכל לנו, כי תהלה לאל, העתון "אור יבנאל" יוצא בכל פעם יותר יפה, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד ידפיסוהו שוב בכרך אחד, ויהיה כמו ספר, כי יש שם דבורים ועניינים נפלאים עד מאד. וכן גם יצאו לאור קונטרסים "עין טובה", "עצה טובה", ואיני מפחד ממנו.

תכתב לי כמה קונטרסים "חנכה שמח" הדפסת, וכדאי לך לשמח עם כל הנקודות טובות שיש לך, בזה שאתה משמש את רבנו ז"ל, כי סוף כל סוף תראה נוראות נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

מה עם ... האם מפיץ "אור יבנאל"?! ומהי התגובה לזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה ל... גרו יאיר.

עכשו קבלתי הפקס אודות הסבוף עם ... ובו ברגע שיצא הפקס, דברתי עם ... והוא אמר והסביר לי, שמספן ... על ... ואמרתי לו לפני שעוד ראיתי את מכתבך, שרחמנות גדולה על שלשת הערבים שחתמו בעבורו ולא עליו, ולכן תעשו בחכמה למכר את הבית, או שהבנק יקח את זה, כי אחרת זה צרות צרורות, ואני רואה עין בעין איך שהסמ"ך-מ"ם אורב עלינו מכל הצדדים, ועל-כן בלי שום שהיות, שהבנק יקח את הבית שלו לפני שחמיו ... יתודע מזה, ורחמנות אתם צריכים לרחם על עצמכם.

ראה לדוח מה חדשות אצל אנשי שלומנו. והיה טוב מאד,

שתראה לחזק את ... כי הוא איש שצריך שיגביהו ויפארו אותו, הוא מספן, היה פעם ב... (ואף אחד לא ידע מזה), ויש לו אשה יראת שמים גדולה, והיא סחבה אותו ליבנאל, כדי להתחזק, ועל-כן צריכים רק לחזק אותו ולתת לו כבוד... וכך יהיה שלום-בית אצלם.

אודות ההרצאה של הסמ"ך-מ"ם, זה פשוט מגחך, איך ריק ופוחז כזה הולך להרצאה לפני נשים, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתהיה לו מפלה בקרוב.

ראה לומר ל... שישלח את מדור ההלכה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהדפסת כפר את גליון מספר 12, בצורה קונטרס "נעימות החיים", וכן הקונטרס "השגחה ברוחה", וקונטרס "תוף הנחל" פרשת שמות להדפיס אלה, אם תהיה איזו דרך שיבוא אלי, אני אקח חמש-מאות.

עכשו קבלתי טלפון ממוסקבה, ש... נתקע שם, כי אחר להשיג את המטוס, ועל-כן יהיה מכרח לשבות במוסקבה, אם אפשר להודיע לאחיו שיתקשר עם ביתו שהוא במרון, ולא יחזר לשבת. המספר זה ... כך מסרו לי הודעה, ואיני יודע מה זה, ועל-כן ראה להתקשר עם ... אחיו, ולהתודע מה זה.

העקר ראה לחזק עצמו בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפל בדעתך כלל, יהיה איך שיהיה, כי סוף כל סוף תראה נסים נגלים, שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא. מה לעשות? כך הולך דבר רבנו ז"ל, מסירות נפש, ועומדים מול קיר של אבנים ובטון וברזל וכו',

וּצְרִיכִים לְדַחֵף... הָעֶקֶר לֹא לְהִתְיַאֵשׁ. תְּהִלָּה לְאֵל, כָּל עֶסְקֵנוּ הוּא בְּדַבֵּר אֱמוּנָה דְּבַר רוּחָנִי, מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים אִם עֶסְקֵנוּ הָיָה בְּדַבֵּר גִּשְׁמִי, וּמְאֻבָּדִים אֶת כָּל הַכֶּסֶף, אֲשֶׁר הוּא מַעֲשֵׂה יוֹם יוֹם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, שְׁאַנְחֵנוּ מִשְׁמָשִׁים אֶת רַבְּנוּ ז"ל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ט"ז תשג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כֶּסֶלֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל יְדִידֵי ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

טוֹב מְאֹד עָשִׂיתָ, שֶׁהִחֲזַרְתָּ לוֹ אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה וְכוּ', וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְנַתֵּק אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים עִמוֹ, כִּי מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ זִילוּתָא דְּצוֹרְבָא מִדְּרַבָּנָן יִשְׁלָם מַחִיר יָקָר, חֵס וְשְׁלוֹם, בַּר מִינָן, וְאִם הִגְמָרָא מְסַפְרַת עַל רַבֵּי אֶלְעָזָר בַּר רַבִּי שְׁמַעוֹן, שֶׁשָּׁמַע זִילוּתָא דְּצוֹרְבָא מִרַבָּנָן, וְלֹא מַחָה, וַיִּצְאָה תּוֹלַעַת מֵאֲזָנוֹ וְכוּ' (בְּבֹא מְצִיעָא פד.), אֲנָן מַה נִּעְנְה אַחֲרָיו?! וְעַל-כֵּן מַצְוָה לְפָרְסָם אֶת זֶה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי שְׁלָם יִשְׁלָם הַמְּבַעִיר אֶת הַבְּעֵרָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאָרִיךְ אִפּוֹ, אֶף לְכַסּוֹף גָּבִי דִּילָהּ. הִיָּה טוֹב שֶׁתְּרָאָה אֶת מַכְתְּבִי זֶה לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הֵם תְּמִימִים גְּדוֹלִים. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימָן נא): "גַּם בְּתִמְיָמוֹת אֶסוּר לְהִיּוֹת שׁוֹטֵה", וּמִי שֶׁמְבַּזֵּה תְּלִמִיד חֲכָם — אֵין רְפוּאָה לְמַכְתּוֹ (שְׁבֶת קיט:), רַחֲמֵנָא לְצִלָּן, וְעֲנֵשׁוּ גְּדוֹל מְנִשׁוּא, הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יִצְיָלָנוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל לְפָנָיו, שֶׁכִּכֵּר אֲזַכֶּה לְצֵאת מֵהַגְּלוּת הַמְּרָה הַזֹּאת, וְלָבוֹא וְלָגוֹר בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְאֲשֶׁרֵי הַמְּחַכֶּה וַיִּגְיַע, וּבּוֹדָאֵי יַבְנָה בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה, וְתַבְּנָה כְּאֵן

יבנאל "עיר ברסלב", על אפם ועל חמתם של כל שונאי "מבית"
 "ומבחוץ".

הדורש שלומך...

ראה לזרוז את ... לשלח את מדור הלכה, ותמסר לכלם את
 המכתבים האלו, ובפרט ל... תחפש אחריו, ותמסר לו.

ט"ז תשרי.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וישב, כ"א בסלו ה'תנשא"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את ההודעה ממך, אשר עדין יש על החר נגד
 בייתי דברי נאצה וכו'.

מה אמר לך! אני מאד מאד מתפלא עליך, מה ולמה לך
 להטריח את עצמך אלי לבוא על שבת חנוכה, מה יש לך עמי בכלל,
 אם עדין חקוק על החר דברי נאצה, ועדין לא שפכת על זה סיד
 או צבע וכו', אזי מה בכלל אתה צריך לנסע אלי, סתם לבזבז כסף
 בחנם על לא דבר וכו'; ממה נפשך, אם אתה כל-כך אוהב אותי,
 למה אינך מוסר את נפשך בפעל ממש למחוק את דברי הנאצה!
 תמה תמה אקרא, איך אתם עוברים בכל יום ובכל שעה על לאו
 של: "לא תעמד על דם רעך". והיה יותר טוב, שעם הכסף שאתה
 רוצה לקנות פרטים לבוא אלי, תקנה עם זה סיד, ותשפך על דברי
 הנאצה, ותמחק אותם, ואם אינך עושה זאת, זה סימן שלא אכפת
 לך, ועל-כן מה ולמה לך בכלל לנסע אלי. ואין על זה שום תרוץ,
 כי בשמים יתבעו את דמי השפוך וכו', ומי יודע מי ישלם מחיר
 יקר בעבור זה וכו'.

אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּקִּים אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים, וּתְתַקֵּן מֵה שְׁיוֹתֵר מֵהוּר, וַיִּפֶּה שְׁעָה אַחַת קִדְּם.

הַדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ט"ז תשה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְּשׁ לְסִדְר וַיֵּשֶׁב, כ"א כְּסִלּוֹ ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מִתְפַּלֵּא עֲלֶיךָ, שְׁלֵא שְׁלַחְתָּ לִּי אֶת מְדוֹר הַהֶלְכָה שֶׁל פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח, כִּי עוֹרֵךְ הָעֵתוֹן מִבְּקֵשׁ אֶת זֶה מִמֶּנִּי.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! בְּזֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהִתְחַזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, שְׁלֵא יִדְבֹק בְּאֲדָם שׁוֹם שְׁמִיץ כְּפִירוֹת וְאִפְיֻקוּרְסוֹת מִמִּתְנַגְדִּים רְשָׁעִים, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם הַכֹּל נֶעְלָם וְנִסְתָּר וְכוּ', וּכְשֶׁהֲסִמְ"ךְ-מ"ם רוֹאֶה, שְׁאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְלַכֵּת בְּתַקְרָף וּבְאֵלִימוֹת, הוּא בָּא עִם חֲכָמָה עֲמֻקָּה שֶׁל הַתְּקָרְבוֹת וְאֶהְבֶּה וְכוּ', שְׁזֵה הַיִּצָּר הָרַע הַנִּקְרָא לְבָן, שְׁפָרֵשׁ רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'): הַיִּצָּר הָרַע מְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּמִצְוָה, וּמְטַעֵה אוֹתוֹ שְׂיַעֲשֶׂה מִצְוָה, בָּא לְהַגִּיד לָנוּ שְׁעוֹר וְכוּ'... אֲבָל מִלְּאֻף מִזִּיק הוּא, כִּי גְמִירֵי מִי שְׁמַדְבֵּר עַל צְדִיקִים הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ הוּא פְּגוּם, וְחֵי חַיִּים פְּגוּמִים, וְנוֹלָד בְּפָגָם וְכוּ'. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת קִיט:): כָּל הַמְּבַזֵּה תִלְמִיד חֶכֶם, אֵין רְפוּאָה לְמַפְתּוֹ; וְאָמְרוּ (שָׁם): מֵאֵי דְכָתִיב (דְּבָרֵי הַיְמִים-א' זט): "אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁחֵי" — אֵלוֹ תִינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּבְנִיבְאֵי אֵל תִּרְעוּ" — אֵלוֹ תִלְמִידֵי חֲכָמִים, זֶה סוֹבֵב בְּדִיוֹק עַל הַמִּתְנַגְדִּים שְׁלָנוּ בְּיַבְנָאֵל, וְהוּא הַסִּמְ"ךְ-מ"ם וְגוֹנְדִיָּה דִּילֵיהּ, קִדְּם הֵם אֲשֶׁר גָּרְמוּ לָנוּ צָרָה כְּזוֹ, שְׁהִלְטִים שְׁלָנוּ תִינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן צְרִיכִים לְטִלְטֵל עֲצָמָם בְּטִלְטוֹל הַקֶּשֶׁה עַד טְבָרְיָה, וְאֵי אֶפְשָׁר לָהֶם לְלַמֵּד כְּאֵן בְּיַבְנָאֵל, כִּי הַסִּמְ"ךְ-מ"ם מְסַר בְּתַחְבּוּלוֹת אֶת הַבְּנִין לְאַחֲרִים, וְזוֹ רְשָׁעוֹת שְׁאֵין כְּמוֹתֶיהּ, וְאַחֲרֵי-כֵן הוּא מְדַבֵּר עָלַי כָּל דְּבָר אָסוּר וְכוּ', תִּדְעַ כִּי

אֲשֶׁר ט"ז תשו בנחל לא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֶן, וּמְחַפֵּה וְכוּ', אֲבָל לְבִסּוּף גְּבִי דְלִיָּה, וְאוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, מִי שֵׁישׁ לוֹ אֵינָה חֶלֶק עִם רְשָׁעִים כְּאֵלוֹ, כִּי בְשָׁעָה שֶׁהִיָּתָה מְחַלֶּקֶת עַל מִשָּׁה מַעֲדַת קִרְח, כָּל מִי שֶׁהִיָּתָה לוֹ רַק אֵיזוֹ שְׂכִינֹת עִם קִרְח וְעֲדָתוֹ וְכוּ', לְבִסּוּף נֶאֱבָד מִן הָעוֹלָם.

וְעַל-כֵּן רָאָה מֶה לְפָנֶיךָ, תְּעוֹרֵר וּתְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַבְּדִלוּ מֵהַרְשָׁעִים הָאֵלוֹ, וּבְפִרְטוּיֹת מֵהַסְמָ"ךְ-מ"ם הַגְּדוֹל וְהַסְמָ"ךְ-מ"ם הַקָּטָן, כִּי שְׁנֵיהֶם שָׂמָם ס"מ מְכוּן מִמֶּשׁ. וְתִדַּע כִּי אֵין טָבֵעַ, וּבּוֹדָאֵי הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פִּרְטִית, וְעַל-כֵּן "אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֲצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךָ חַטָּאִים לֹא עָמַד, וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יָשָׁב" (תְּהִלִּים א, א). וְזָכַר אֶת זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי הַסְמָ"ךְ-מ"ם עוֹבֵד בְּחֻכְמָה עֲמָקָה, כְּשֶׁרוֹאֶה שֶׁאֵינּוּ יְכוּל לִילֵךְ עִם אֱלִימוֹת, הוּא בָּא עִם אֲהָבָה וְשְׁלוֹם וְכוּ', וּכְשֶׁתְּבוֹא לְלַמֵּד שְׁעוֹרִים וְכוּ'. וּבְאַמַּת אֵינִי יוֹדֵעַ מֶה לְחַשֵּׁב וְכוּ'.

אֲקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף תְּתַגַּלֶּה הָאָמֶת, שְׁנִזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבָקִים בּוֹ יְתִבְרָךְ, וְלֹא תִהְיֶה לָנוּ שׂוּם שְׂכִינֹת אֶל הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַקְלָפוֹת שֶׁבְּרָאנוּ מְעוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים, וְנִזְכָּה בְּאַמַּת לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה עַל פְּגָם אֲמוּנַת חֻכְמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ...

ט"ז תשו.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא וַיֵּשֶׁב, כ"א כְּסֵלוֹ ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ אֶל ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת חִלּוּקַת הַחִלּוֹת, תְּעַשֶּׂה אֶת הַכִּי טוֹב בְּשִׁבְלֶךָ, וְתִקְנֶה בְּמָקוֹם שֶׁמִּתְחַשְּׁבִים עִמָּךְ, וְלֹא בְּמָקוֹם שֶׁמְזַלְזָלִים בְּךָ, וְלִדְעָתִי, עִם כֶּסֶף יְכוּלִים לְקַנּוֹת בְּכָל מָקוֹם.

ראה לשלח לי תמונה מ... שכותב את הפרפראות לחכמה שלקחת, כי צריך לזה. וכן היה טוב מאד, שתתרחק מהזקן עובר ובטל... ותראה מה נקרא זקני עמי הארץ, כל זמן שמזקינים דעתם מטפשת עליהם. ראה להתמיד בלמוד משניות ואמירת תהלים.

הדורש שלומך...

תדע, מי שמתחבר עם הסמ"ך-מ"ם או עם אחד מאנשיו, הוא ממש כמו שלוקח סכין ודוקר אותי. וזאת תפרסם לכל אנשי שלומנו בשמי, והקדוש-ברוך-הוא התובע את דמן של ישראל, יתבע גם את דמי, יהיה איך שיהיה, ויהיה מי שיהיה.

ט"ז תשז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! כל החיים מלאים נסיונות קשים ומרים, וצריכים התחזקות בכל יום, כי את כל אחד מנסים בצורה ובאפן אחר לגמרי וכו', ועל-פן עליך להתחזק בכל המצבים, כי זו עבדה וכו', ואי אפשר להנצל מהצרות רק על-ידי תפלה.

ברצוני להודיע לך, מאחר שאתה ואשתך כותבים מכתבי געגועים לבנה, ומבקשים ממנו שיחזר, תדע שנתעורר אצלו חשק לחזר, ועל-פן עליכם להחליט מה אתם רוצים, כי ברגע שישע מפה, כבר איני מחזירו, כי יש לי ממנו המון בעיות, כי הוא עוד צעיר מאד, כל זמן שלא כתבתם לו, שאתם רוצים לראותו — הצליח

אָשֶׁר ט"ז תשח — ט"ז תשט בנחל לג

כָּאן, וְעַכְשָׁו שֶׁהִתְחַלְתֶּם לְבַקֵּשׁוּ שְׂיַחְזֹר, וְרוֹצִים לְרְאוֹתוֹ, אֲזַי הִחֵלוּ בְּעֵינֵי עַמּוֹ. וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִתְיַשֵּׁב מָה אֶתָּה רוֹצֶה, כִּי קִשָּׂה לִי לְקַחַת עֲלֵי עַל שֶׁל יֶלֶד צָעִיר, יֵשׁ לִי דֵי צָרוֹת פָּכָה גַם-כֵּן, וְלָמָּה לִי עוֹד בְּעֵינֵי בְּחִנָּם עַל לֹא דָבָר, וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִחְלִיט מָה אֶתֶם רוֹצִים.

הדורש שלומך...

ט"ז תשח.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... וְ... גַרְם יָאִיר.

מְאֹד מְאֹד הִצְטַעַרְתִּי עַל מָה שֶׁעָשׂוּ לָכֶם בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ שְׁלוּחֵי הַסְּמ"ך-י"מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ. וְלָכֵן רָאוּ תַכְּף-וּמִיד לְדוּחַ לְמִשְׁטָרָה, כִּי כָּל דְּוִיחַ יִהְיֶה טוֹב בְּעִבּוּרָנוּ. וְכִפִּי הַנְּרָאָה, הַכּוֹלֵל שְׁלָכֶם בּוֹעֵר לְהַסְמ"ך-י"מ"ם בְּעֵינַיִם, וְעַל-כֵּן נִוְקָם בְּכֶם וְכוּ'. נָא וְנָא תִרְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְעוֹד תִּרְאוּ נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַמְקוֹם הַזֶּה יִהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב" עַל אַפְסֵי וְעַל חֲמַתֶּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ.

רָאוּ לְכַתֵּב וּלְדוּחַ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת מִהַכּוֹלֵל.

הדורש שלומכם...

ט"ז תשט.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יָאִיר.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד, שֶׁתִּרְאֶה לְחַזֵּק וּלְקַרֵּב אֶת ... כִּי

עוֹבְרוֹת עָלָיו הִרְבֵּה צָרוֹת וְחִלְשׁוֹת הִדְעַת, וְהוּא צָרִיף תְּשׁוּמַת-לֵב.
וַיַּעַן שְׂיֵשׁ לָךְ שְׁפָה מְשִׁתֶּפֶת עִמוֹ, לְכֵן רָאָה לְקַיֵּם אֶת בְּקִשְׁתִּי,
וּלְמַצּוֹה רַבָּה יִחְשַׁב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁתַּצְלִיחַ, וְתִרְוֶה רַב נַחַת מִלְּדִידְךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשי.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כ"א כִּסְלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵלַי ... גַּרְם יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְחִזָּק וּלְאַמֵּץ אֶתְכֶם בְּיוֹתֵר עַל עֲבוֹדַת הַהִדְפָּסָה וְהַהֲפָצָה,
אֲשֶׁר אֵינִי לְמַעַלְהָ מְזוּהָ, כִּי בְּזוֹה מְגִלִּים וּמְפָרְסָמִים אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, אֲשֶׁר
אֵינִי עוֹד דְּבַר גְּדוֹל בְּעוֹלָם כְּמוֹ פְּרָסוּם שֵׁם הַצְּדִיק הָאֱמֵת, אֲשֶׁר שְׁמוֹ
יִתְבָּרַךְ מְשִׁתֵּף בְּשִׁמּוֹ, כְּמוֹבָא (לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סב), וְהוּא
הֵיפִי וְהַפְּאָר שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, עֵינֵי שָׁם.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְהִשְׁלִים עִם כָּל הַמְּשֻׁפָּחָה, כִּי לֹא
כְּדָאִי לְהַחְזִיק בְּמַחְלָקָת וְכוּ', וְכְדָאִי לְוַתֵּר וּלְמַחֵל לָהֶם, כִּי סוּף כָּל
סוּף זֶה אַחִים וְאַחִיוֹת, וּבּוֹדָאִי לֹא יִדְעוּ וְלֹא הִבִּינוּ מַה הֵם דְּבָרוּ
וְעַל מִי הֵם דְּבָרוּ, וְלְכֵן רְאוּי לְכֶם לְדוֹנֵם לְכַף זְכוּת וּלְהִשְׁלִים עִמָּם.

תְּכַף-וּמִיד כְּשֵׁיגִיעַ גְּלִיוֹן מִסֵּפֶר 13 "אוֹר יִבְנֵאל" — נָא לְדוּחַ
וּלְהִדְפִּיסוֹ, כִּי זֶה שִׁינְךָ לְחִנּוּכָה.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְשׁ לְסֵדֶר וַיָּשׁוּב, כ"א כִּסְלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק, נֶחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ, וְאַל תִּתֵּן שְׁהַעֲצָבוֹת תִּדְבֹק בָּךְ, כִּי עֲצָבוֹת זֶה
הַסְטֵרָא אַחֲרָא, וְצָרִיכִים לְבָרַח מִמֶּנָּה עַד מְאֹד. שְׂמִיחָה זוֹהִי הַקִּדְשָׁה,
וְלִכְּנֵן צָרִיכִים לְהִכָּנֵס בָּהּ מְאֹד. וְאַפְלוּ קִצְת לְשִׂמְחָה, זֶה כָּבֵר יִמְשֹׁךְ
אוֹתָךְ אֶל הַרְבֵּה שְׂמִיחָה, וְלִהְיוֹךְ קִצְת עֲצָבוֹת, תְּבִיא אוֹתָךְ אַחֲר־כֵּן
לְהַרְבֵּה עֲצָבוֹת. וְלִכְּנֵן צָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד אֶפְלוּ מִמְשָׁהוּ
עֲצָבוֹת, שְׂזֵהוּ חֲמֵץ גָּמוֹר, אָבִי אַבוֹת הַטְּמֵאָה, וְתִמִּיד רַק לְבַקֵּשׁ
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִפְלֶה הִיא הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ
אֶת כָּל הַקִּדְשׁוֹת וְכוּ'.

וְדַע לָךְ, שְׂשִׂמְחָה תִּכְנִיס בָּךְ יִשׁוּב הַדַּעַת, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ
ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י'), שְׂצָרִיךְ לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּכָל
דְּבָר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ מְאֹד, אִךְ צָרִיכִים תְּקוּן הַעֲצָה
לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג וְכוּ', וְתִכְתֹּב-וּמִיד כְּשִׂיּוֹדְעִים אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, אַזִּי
כָּל הַחַיִּים הוֹלְכִים כָּבֵר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי.

הַעֲקָר עֲלֶיךָ לְזַכֵּר מַה שְׂכַתְּב רַבֵּנוּ ו"ל לְחַתְּנוֹ ר' יוֹסֵף ו"ל:
בְּקִשְׁתִּי מֵאֵהוּבִי, חַתְּנִי, שְׂיִכְתֹּב לִי כַּמָּה דְּפִים גְּמָרָא, וְכַמָּה דְּפִים
פּוֹסְקִים, אַתָּה לּוֹמֵד שְׁלֹא תַעֲשֶׂה מִהַעֲקָר טַפֵּל וּמִהַטְּפֵל עֲקָר; רוֹאִים
מִזֶּה, שְׂאַצֵּל רַבֵּנוּ ו"ל הָיָה הַעֲקָר דְּפִים גְּמָרָא וְסִימָנִים שְׂלַחַן עָרוּף,
וְאָמַר: אֲשֶׁרִי מִי שְׂאוּכַל בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנְיוֹת, וְשׁוֹתָה
אַחֲר־כֵּן כַּמָּה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים, וּמִלְּבִישׁ עֲצָמוֹ בְּמִצּוֹת. גְּמָצָא,
שְׂהַעֲקָר הוּא עֲשִׂיָה לְעַבְדָּה וּלְמַעֲשָׂה, לֹא לְהַטְעוֹת עֲצָמוֹ, אֶלֶּא לְלַמֵּד

בְּכֹל יוֹם הַרְבֵּה מְקָרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּף, זֶהר וְתַקוּנִים וְכוּ', וְלִהְתַּפְּלֵל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, מְעַרֵּב, וְלוֹמֵר הַרְבֵּה תְּהִלִּים, וְלִהְתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יְתַבְּרָךְ, וְלִשְׁיַח אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ עִמּוֹ יְתַבְּרָךְ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר עִם חֵבֵר טוֹב, וַיֹּאמֶר בְּכֹל לַיְלָה סֵדֵר תְּקוּנֵי חֲצוֹת, וְתַמִּיד יִחְשָׁב רַק מִמְּנוֹ יְתַבְּרָךְ, אִיךָ שְׁפָל הַבְּרִיאָה כְּלָה הִיא עֲצָם אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְּרָךְ, וַיִּמְעַט בְּדַבּוּר, וַיִּתְרַחֵק מִהַפְעֵס וְהַקְּפֹדוֹת וְכוּ', אֲשֶׁר יִהְיֶה הָאִישׁ שְׂמֵבֵלָה, כִּי אֶת יְמֵי חַיֵּי הַבְּלוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף צְרִיכִים לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם, וְהַלּוֹאֵי תִהְיֶה יְצִיאָתוֹ מִהָעוֹלָם כְּמוֹ בִּיאָתוֹ אֶל זֶה הָעוֹלָם — בְּלֹא חֲטָא וְעוֹן.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרָךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, כ"א כְּסִלּוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

זְכוֹר תְּזַכֵּר, בְּזֶה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִילְדִיךָ, זוֹהֵי הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה, וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשֵׂאֵתָה מְשַׁלֵּם אֶת הַשֶּׁכֶר לַמּוֹד שְׁלָהֶם — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְהַפֵּל בְּכֹלֵל צְדָקָה (כְּתוּבוֹת נ.), רַק אֵתָה בְּטַח בּוֹ יְתַבְּרָךְ, וְתִדְעַ, שֶׁהוּא יְתַבְּרָךְ אֵב הַרְחֵמֵן, וּבְיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְאִם תִּתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יְתַבְּרָךְ, יִתְּגַלֶּה לָךְ, שְׁגַם הָרַע זֶהוּ כְּפֹסָא לְטוֹב. וְלָכֵן חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְאַז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵר עֲצֻמָּךְ לֹא לִילְךָ בְּמִקוּמוֹת מְסַכְּנִים וְכוּ', כִּי לֹא יִרְחַמוּ עֲלֶיךָ שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם וְכוּ', וְלָכֵן תִּהְיֶה חֲכָם וּפְקַח, וְתִזְכֵּר מֵהַ שְׂאֵמֵר רַבְּנוֹ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, חֶלֶק ב', סִימָן ג'): :

הבורח מהצרה פקח, לא צריכים להפגס לתוף גוב אריות וכו', אתה רואה שיש מקום שאין סובלים אותך שם וכו', ברח לך מהם אלף פעמים ככה, ברגע שאתה נמצא עמו יתברך, אינך צריך את אף אחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשיג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תנש"א.

שלום וברכה אל היקר לי מאוד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לדון את כלם לכף זכות כמו שהזהירנו רבנו ז"ל (לקויטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), ואל תתבלבל משום ברית שבעולם, יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה וכו'.

אתה ראה למסור את עצמך אליו יתברך, ואיך שהוא יתברך ירצה, פן יהיה. העקר לא להשבר משום דבר, צריכים להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, וזה היסוד, לא להפגס בעצבות ובמרירות ודפאון וכו', כי זהו אבי אבות הטמאה, וזה הפשלון העקרי של אדם — פשמתיאש מן החיים וכו', ולהפוך שמחה זה מקור הקדשה והטהרה, ולהתחזק במדת הבטחון לבטח בו יתברך, ולא לעזב עצמו בשום פנים, זה יסוד הצלחת האדם בזה העולם. ולכן בחר בטוב, בשמחה, באמונה פשוטה בו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְיִשָּׁב, כ"א כִּסְלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ תָּמִיד, וְאִז עוֹלָמְךָ תִּרְאֶה בְּחַיִּיךָ.

שְׁמור מְאֹד מְאֹד, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם רוֹדֵף אַחֲרֶיךָ לְתַפְסֶךָ, וְלִכֵּן בָּרַח לָךְ אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֵין עוֹד מְקוֹם בְּטוּחַ כְּמוֹ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

וְהִנֵּה מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', הַהִכָּרַח לְכַתֵּב לָךְ מַה שְּׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת נה.): אֵין יְסוּרִין בְּלֹא עוֹן, דְּכָתִיב (תְּהִלִּים פט, לג): "וּפְקֹדֹתַי בְּשֹׁבֵט פִּשְׁעֵם וּבִגְגָעִים עֹנִים"; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ה.): וְכִי חֲשִׂיד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא דְּעָבִיד דִּינָא בְּלֹא דִּינָא, בְּוִדְאֵי בְּשִׁבִיל עֲוֹנוֹת מְשַׁלְּמִים הִרְבֵּה; וְלִכֵּן הָיָה הָרַב הַקְּדוּשׁ מְצֹאנֵז זי"ע (בַּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים") רִגִּיל לֹמֵר, שְׁמַקְבֵּל אֶצְלוֹ מְקַדְמוֹנִים, אֲשֶׁר בְּשַׁעָה שְׁעוֹבֵרַת עַל הָאָדָם צָרָה, יִהְיֶה רִגִּיל לֹמֵר אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים כה, יח): "רְאֵה עֲנִי וְעַמְּלִי, וְשֵׂא לְכָל חַטָּאוֹתַי", וּבְזֶה יוֹרִידוּ לוֹ אֶת עֲנָשׁוֹ שְׁמַגִּיעַ לוֹ עַל מַעֲשָׂיו הָרָעִים. וְלִכֵּן רְאֵה לְחִזַּק עֲצָמְךָ בְּעַת צָרָתְךָ, וְתִרְגִּיל עֲצָמְךָ לֹמֵר בְּכָל פַּעַם בְּשַׁעָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְּׁעוֹבֵר וְכוּ' אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה, וְיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים.

הַעֲקֵר תִּקְיָים מַה שְּׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'): עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה — יִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ, יָדָם וְיִשְׁתַּק; הֵינּוּ יָדָם בְּלֹב, שְׁלֹא יִהְיֶה רַח אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, אֶפְלוּ בְּלֹב, וְיִשְׁתַּק בָּפֶה, שְׁלֹא יַעֲנֶה לְמַחֲרָפֵי וְלַמְבֹּזֵי נַפְשׁוֹ, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִזְדַּכְּכוּ הַדְּמִים שְׁבָאִים מִהַחֲלָל הַשְּׂמָאֵלִי [אֲשֶׁר בְּסִפְרִים זֶה נִקְרָא נֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית שְׁלוֹ], וְיִזְכֶּה לַהֲיוֹת אָדָם הַיּוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶּא, הֵינּוּ שְׁתָּאִיר בּוֹ נֶפֶשׁ הָאֱלֹקִית, שְׁיֻכַּל לְהַכְנִיעַ אֶת הַטֵּב"ע שְׁעוֹלָה כְּמוֹ הַכֶּסֶּא א כְּמִסְפַּר אֱלֹהִים, הֵינּוּ

שְׂיֵאִיר בּוֹ שֵׁם הַיְיִ"ה בְּרוּךְ הוּא, וַיִּכְלַל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, בְּסוּד (תהלים פד, יב): "כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן הַיְיִ"ה אֱלֹקִים", הַיְינוּ שֵׁם הַיְיִ"ה עֲצָם גְּלוּי אֱלֹקוֹת יִהְיֶה מְלַבֵּשׁ בְּשֵׁם אֱלֹקֵינוּ, שֶׁהוּא הַנְּרִתִיק הַטֵּב"ע הַכֶּס"א, וַיַּדַּע שֶׁהַכֹּל לְכֹל אֱלֹקוֹת גָּמוּר הוּא, וְגַם הַטֵּבַע הוּא הַשְּׂגָחָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יז), שֶׁבְּאֵמֶת אֵין אָנוּ יוֹדְעִים מַה זֶה טֵבַע וּמַה זֶה הַשְּׂגָחָה, כִּי הַכֹּל אֶחָד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשטו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כ"א כֶּסֶל ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עֵקֶר הַצְּלִיחַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא רַק לְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיַּדַּע שֶׁהוּא כְּלוּם בְּלִעְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ יִהְיֶה נֹעֲשֶׂה כְּלִי קַבּוּל לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, וּכְמֵאֲמָרֵם ז"ל (עֵין תַּעֲנִית ז): אֵין הַתּוֹרָה יוֹשֶׁבֶת אֵלָא בְּמִקּוֹם נְמוּךְ; וּבְשִׁבְלֵי זֶה דִּיקָא מִשָּׁה רַבְּנֵנוּ הִיָּה יָכוֹל לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַעֲיֵדָה עָלָיו (בְּמִדְבָר יב, ג): "וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנּוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה", וּפְרָשׁ רַש"י: עָנּוּ, שְׁפֵל וְסִבְלָן, כִּי מִי שֶׁמִּגִּיעַ לְמִדְרָגָה זֹו — לְהִיּוֹת שְׁפֵל בְּעֵינֵי עֲצָמוֹ וְסִבְלָן גְּדוּל עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, הוּא יָכוֹל לְהַעֲשׂוֹת כְּלִי קַבּוּל לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה. וְאֶפְשָׁר לומר שֶׁבְּזֶה הַתְּחִיל הַתְּנָא (אָבוֹת, פָּרָק א'): מִשָּׁה קַבֵּל תּוֹרָה, כִּי רַק הוּא אָחִז בְּמִדְרָגָה זֹו, שֶׁהִיָּה בְּטֵל וּמְבֻטֵּל לְגַמְרֵי לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהִיָּה שְׁפֵל וְסִבְלָן, וְלָכֵן נֹעֲשֶׂה כְּלִי קַבּוּל לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַתּוֹרָה.

הַעֵקֶר שֶׁמֶר מְאֹד מִבְּנֵי-אָדָם, שֶׁלֹּא יִכְנִיסוּ אוֹתָךְ בְּפִחַ יְקוּשׁ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז) אֲשֶׁר בְּנֵי-אָדָם שְׂאֵינָם דְּבוֹקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵם גְּרוּעִים מִחִיּוֹת, עֵין שָׁם; כִּי

בְּאֵמֶת חַיָּה אֵינָה טוֹרֶפֶת אֶלָּא כְּשֶׁהִיא רַעֲבָה, אֲבָל בֶּן-אָדָם הוּא מְסַפֵּן מָאָד, כִּי יְכוּל לְהִטְעוֹת אוֹתָךְ מָאָד. וְכַמוֹכָא בְּלִשׁוֹן מְקַדְמוֹנִים: "לִיצְנוֹת אַחַת דּוּחָה מְאָה תּוֹכְחוֹת", אַתָּה יְכוּל לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד נְשָׁמָה, וּלְדַבֵּר עִמָּה מְאָה שִׁיחוֹת אַרְכוּת, וּלְבַרֵּר לָהּ אֶת הָאֵמֶת, וְהִנֵּה בָּא אֵיזָה אַבְרָךְ מְצַרְעֵ, רִיק וּפּוֹחִז, שְׁנוּטֶף מְמַנּוּ סְרַחוּן שֶׁל תְּאֻנּוֹת נְאוּף וְכוּ', וְעוֹשֶׂה לִיצְנוֹת אַחַת עַל עֵנִין רַבֵּנוּ ז"ל, וְכִבֵּר מִתְרַחֲקִים. וְזֶה מִפְּלֵאֵי הַבְּרִיאָה — אֵיךְ יִהְיֶה כַח הַבְּחִירָה כָּל-כָּף גְּדוֹל, הָרִי שְׁמַעְתִּי מְאָה שִׁיחוֹת וְהִתְעוֹרְרוֹת מְאִישׁ כְּשֶׁר, וְכֵן מְאֻנְשִׁים כְּשָׂרִים, וְהִנֵּה פִתְאֻם צִץ לִי אֵיזָה "אַבְרָךְ מְצַרְעֵ", שְׁקוֹרָא עֲצָמוּ מְשָׁגִיחַ, וְעַם לִיצְנוֹת אַחַת הוּא דּוּחָה אֶת כָּל הַשִּׁיחוֹת שְׁשִׁמְעָתִי, וְזֶה פְּלֵא עַל גְּבֵי פְּלֵא — אֵיךְ מְסֵרוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה פְּחוֹת לְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ.

מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל הִיָּה לוֹ חֶדֶר עַל דִּירְתוֹ, שְׁשָׁם יָשַׁב וְלָמַד וְכָתַב אֶת חֲדוּשָׁיו, וְסִדֵּר אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל. וּפְעַם בָּא אֵלָיו תְּלַמִּידוֹ ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ז"ל, וּמָצָא אֶת מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל יוֹשֵׁב וּבוֹכָה, וּשְׂאָלוֹ: מַה זֶה וְעַל מַה זֶה? עֲנָה לוֹ מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל בְּצַעַר וּבְמִרְרִירוֹת גְּדוֹלָה: לֵךְ תִּתְאַר לְעֲצָמָךְ, שִׁיתְּנֵנוּ לְסַמְךָ-מ"ם כְּחוֹת כְּאֵלוֹ וְכוּ', כִּי אִז הָיָה בְּאִמְצַע הַמַּחְלֶקֶת עָלָיו, וְכָל רִיק וּפּוֹחִז כְּבָר נַעֲשֶׂה מִבֵּין עָלָיו וְכוּ', וְדַבֵּר כְּנֶגֶד מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל מַה שְׁדַבֵּר וְכוּ', וְהִלִּיצְנוֹת הֵכִי גְּדוֹלָה — שֶׁהָאֵמִינוּ לְפּוֹחִז, אֲשֶׁר אֵין לוֹ מַה לְמַכּוֹר כָּלֵל, יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהָאֵמִינוּ לְמוֹהֲרֵנ"ת ז"ל, אֲשֶׁר עַל יָדוֹ זָכוּ לְסִיִּים תַּנ"ךְ, שֶׁשֶׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה, ש"ס וְשִׁלְחַן עֲרוּף וְכוּ', וְזֶה מִפְּלֵאֵי הַבְּחִירָה. וְדַבֵּר זֶה נוֹהֵג בְּכָל דוֹר וָדוֹר, וְאֶפְלוּ מִבֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — זֶה מוֹכֵר לֵךְ זָפֶת... וְזֶה מוֹכֵר לֵךְ זָהָב... עִם כָּל זֹאת יְרוּיַץ הַטַּפֵּשׁ יוֹתֵר אֶל הַרְפָּת... וְלִכֵּן רֵאָה מַה לְפָנֶיךָ וְתִתְחַזַּק, וְתִמִּיד תִּסְתַּכַּל רַק עַל טוֹבַת עֲצָמָךְ, וְזָכֵר: "מַה שְׁבִיד בְּטוֹח" ! וְשִׂאֵר הַדְּבָרִים הֶבֶל הֶבְלִים.

נָא וְנָא פִקַּח עֵינֶיךָ וּרְאָה, וְהִטָּה אֲזִנֶיךָ וּשְׁמַע אֶת הָאֵמֶת, שְׁמוֹהֲרֵנ"ת ז"ל מוֹסֵר לָנוּ בְּשֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הֶעֱקָר "לֹא לְהִיּוֹת עוֹבֵד", אֶלָּא לְהִתְמַיֵּד בְּתוֹשׁבָה עַל חֲטָאֵתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַמְרַבִּים, וְלִהְתְּחַזֵּק וּלְקַנּוֹת הוֹן בְּכָל יוֹם וָיוֹם, שְׁהֵם: תּוֹרָה וְתַפְלָה

וקיום מצוות מעשיות, ושאר דברים הם הכל הכלים, חדשים מקרוב באו, הולכים בשם — להיות "עובדים", בפעולה שאינם פותחים לא חמש ולא משניות, לא גמרא וכו', וכל זה בא מפני שלא לומדים "לקוטי הלכות", כי אם היה האדם לומד את דברי מוהרנ"ת ז"ל, אשר רק הוא הבין את רבנו ז"ל, אינו יכול להכנס בכל מיני דמיונות, ולהטעות עצמו ואת אחרים, וזה ברור למי שמסתכל על האמת.

וידוע הפתגם השגור בין אנשי שלומנו: "מען ברענט און מען ברענט און מען טוט גארנישט" (בוערים ובווערים ואינם עושים כלום). וטוב שתעין בשיחות הר"ן, סימן ו', אחד רץ עם יד סגורה, וכלם רצים אחריו, וחושבים שיש שם משהו, ולבסוף פותח את ידו, ורואים שאין בה מאומה...

הדורש שלומך וטובתך הנצחית...

ט"ז תשטז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת קדש לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לכבוד וליקר את בעלך, וזכרי היטב כמה צרות ויסורים עברו עליך עד שזכית להתחתן, ועכשו מפני שמסיתים אותך נגד בעלך, את צריכה להסתפל עליו בעין רעה!? איני מבין אותך, מי צריך להיות לך יותר יקר — החברות או הבעל!? הלא כשתתגרשי, חס ושלום, החברות לא רק שלא תרצינה לדבר עמה, אלא שלא תרצינה אפלו להסתפל עליך, ולכן מה יש לך עם חברותיך!? הלא בעלך זוהי הנשמה שלך, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רסה), אשר למעלה בשמים נשמת האיש והאשה הם נשמה אחת, רק כשיורדים בזה העולם הם מתפצלים,

הָאִישׁ יוֹרֵד דְּרָךְ זוג הוֹרִים אֶחָד, וְהָאִשָּׁה יוֹרֵדֶת דְּרָךְ זוג הוֹרִים אֶחָד, וְעַד שֶׁהֵם מוֹצְאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, לּוֹקֵחַ זְמַן, וּכְשֶׁמֻּצְאוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, צְרִיכִים לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמָם כְּבָר יַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה, וְאֶחָד צָרִיף לְעֹזֵר לַשְּׁנִי. וְלִכְּנֵן בְּרַחֲמֵי מַחְבְּרוֹתֵיךָ, אֲשֶׁר מְסִיתוֹת אוֹתְךָ לְעֹזֵב אֶת בְּעֵלְךָ, חֲבֵרוֹת כָּאלוֹ הֵן מְסַכְּנוֹת לְהַתְחַבֵּר אֵלֶיךָ. אִשָּׁה שֶׁיִּכּוֹלָה לְהִסִּית אֶת חֲבֵרְתָּהּ נֶגֶד בְּעֵלָהּ, זֶה בָּא מִרְשָׁעוֹת, וְכֵן מְקַנְאָה, וְלִכְּנֵן תִּתְרַחֲקֵי מִחֲבֵרוֹהָ רָעָה כְּזוֹ.

עֲלִיךָ לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה עַל הָעֶבֶר שְׂאִינְנוּ מִזְהִיר כָּל־כָּף וְכוּ', וּלְזַכֵּר אֶת הָעֶבֶר הַמָּר, וּכְדֵי לְתַקֵּן אֶת זֹאת עֲלִיךָ לְהִרְבּוֹת בְּמִצְוֹת מְעֻשְׂיוֹת דִּיקָא, כְּמוֹ: לְשֹׁמֵר שֶׁבֶת כְּהַלְכָתָהּ, וְכֵן לְהַקְפִּיד עַל פְּשׁוּוֹת הַמְטַבָּח, וְכֵן לְשֹׁמֵר מְאֹד לְבִרְחַת מְכַל רַע וְכוּ', וְלֹא לְחֹזֵר עַל הַשְּׁטוּיוֹת, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — הַתְּחַתֵּנֶת וְיֵשׁ לָךְ בְּעַל, אֶת צְרִיכָה לְכַבְּדוֹ, וְאִז תִּרְאֵי אִיךָ הוּא יְכַבֵּד אוֹתְךָ, כִּי כָּף הוֹלְכִים הַחַיִּים: "תֵּן וְקַח", אִם נוֹתְנִים אַהֲבָה, מְקַבְּלִים חֲזֵרָה אַהֲבָה, וְתַשְׁתַּדְּלֵי שֶׁבְּעֵלְךָ יִלְמַד תּוֹרָה, וְאֶת תַּתְּחִלְקֵי עִם הַתּוֹרָה שְׁלוֹ, כִּי אִם אִשָּׁה עוֹזְרֶת לְבְעֵלָהּ לְלַמֵּד, אִזִּי הִיא מִתְחַלֶּקֶת עִמּוֹ בְּשֹׁכֵר לְמוֹדוֹ שְׁוֶה בְּשׁוֹה.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר — רְאֵי לְבִרְחַת מִהַחֲבֵרוֹת הַרְעוֹת הַלְלוֹ, שְׁמִסִּיתוֹת לְהַתְגַּרֵּשׁ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשיז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסִדְר וּיִשׁוּב, כ"א כִּסְלוֹ ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַבְּחֹר הַיָּקָר לִי ... נְרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל זְמַנֵּי הַשָּׁנָה, כִּי כְּשִׁישְׁנִים מְסַפִּיק כְּשֶׁבַע אוֹ שְׁמוֹנֶה שָׁעוֹת, אִז יְכוּלִים לְשֶׁבֶת וְלְלַמֵּד עֲשֶׂר שָׁעוֹת בְּרְצִיפוֹת.

תלמד בכל יום את כל הפרשה מפרשת השבוע, ובכל יום תלמד גם קצת רש"י (הינו מראשון עד שני וכן התרגום), אבל את פרשת השבוע תגמור כל יום, וכך תזכה לסיים בכל שבוע שבע פעמים את פרשת השבוע [בשבת תשמע את קריאת התורה ותאמר בלחש עם הבעל קורא], וכך במשך שנה שלמה גמרת שבע פעמים חמשה חמשי תורה. אל תשכח אשר אתה בחר צעיר, ובאפן הזה תוך כמה שנים תהיה בקי בחמשה חמשי תורה, וזה יועיל לך מאד. וכן תגרס בכל יום המון פרקים משניות, וזה יטהר אותך, וינדיק את נשמתך בו יתברך, כי אין טוב מתורה, אשרי מי שיאחז בזה! ואם תתנהג כך, אזי תוכל אחר-כך להתמיד בלמוד גמרא בסדרן.

בחר צעיר נוטה מאד אל הבטלה והשעמום, ולכן הרגל עצמך בשני דברים אלו — ללמד מקרא ומשנה, דיקא עתה, כשהנך עדין צעיר לימים, ותתפלל את השלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית — במנין דיקא, ותתפלל בכונת פרוש המלות, ומתוך הסדור דיקא, וכן תעשה בברכת-המזון, וקריאת שמע שעל המטה, שיהיה מתוך הסדור דיקא, ואז תראה איך יאיר בך הקדוש-ברוך-הוא אורו הגנוז, ותהיה הכי מאשר בחיך.

הרגל עצמך לדבר עם הקדוש-ברוך-הוא, ואף שבתחלה ידמה לך שאין מי ששומע אותך וכו', אין דבר בזה, הקדוש-ברוך-הוא שומע תפלת כל פה, ותבקש הרבה על מח נקי, ושתזכה להיות איש ירא אלקים מרבים, צדיק גדול, ועל-ידי תפלה, בודאי תפעל כל מה שתצטרך בלי שום ספק, רק תהיה חזק בזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשיח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וישב, כ"א פסלו ה'תנשא"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

העקר הוא סבלנות, לסבל את כל אשר עובר עליו, וידם וישתק על כל הבזיונות, חרופין וגדופין שְׁמַנַת חֶלְקוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ו'): עקר התשובה — לְשַׁמֵּעַ בְּזִיוְנוֹ וְיָדָם וְיִשְׁתַּק, כִּי הַדְּמִימָה וְהַשְׁתִּיקָה עוֹשֶׂה אוֹתוֹ בְּחִינַת חִירִיק נִקְדָּה זְעִירָתָא, וְנִתְבָּרַר אֶצְלוֹ הַדָּם, הֵינּוּ הַדָּם שֶׁבְּחֶלֶל הַשְּׂמָאֲלִי, פַּח הַבְּהֻמִּיּוֹת, פַּח הַדְּמִיּוֹן מִתְבַּטֵּל מִמֶּנּוּ, כִּי נַעֲשֶׂה אָדָם הַיּוֹשֵׁב עַל הַפֶּסֶא, הֵינּוּ שֶׁמְכַנִּיעַ אֶת הַחֹמֶר, וְהַצּוּרָה מִתְגַּלִּית לוֹ, שְׂרוּאָה רַק רוּחַנִיּוֹת אֱלֹקוֹת, בְּלִבְדֵּי שֶׁתִּשְׁתַּק בְּעַת שֶׁמְחַרְפִּין וּמְבַזִּין אוֹתָךְ, וְאִין לָךְ עוֹד סְגֻלָּה לַתְּשׁוּבָה, כְּמִי שֶׁמְקַבֵּל בְּזִיוְנוֹת וְשׁוֹתֵק, וְאִינוֹ עוֹנֶה כָּלֵל, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (ספר-הַמְּדוּת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן לַה): מִי שֶׁעָצוֹר בְּמַלְיָן, לֹא יוּכַל אוֹתוֹ שׁוּם אָדָם; וְלִכֵּן בְּעַת שֶׁאַתָּה סוֹבֵל כָּל-כָּךְ הַרְבֵּה בְּזִיוְנוֹת, אַל תַּעֲנֶה לְמַחְרְפֵי וְלְמַבְזֵי נַפְשְׁךָ, וְתִקְבַּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה.

בְּעֵינֵי אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ', רְאֵה לְהַתְפַּיֵּס עִמָּה, וְאַל תַּהֲיֶה עֲקָשָׁן כָּל-כָּךְ, הִיא בּוֹתָה אוֹתָךְ וְכוּ', וְהִכְאִיבָה לָךְ כָּל-כָּךְ, קַבֵּל אֶת הַתְּנַצְלוּתָהּ וְכוּ', וְאַל תַּהֲיֶה אָדָם מְמַרְמֵר וּמְלֹא טְעֵנוֹת וְקִשְׁיוֹת וְכוּ'. רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (ספר-הַמְּדוּת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן עַה): מִי שֶׁקָּשָׂה לְקַבֵּל פִּיּוֹס, הוּא מַעֲלָמָא דְנוֹקְבָא; כִּי אִשָּׁה אֵינָה יְכוּלָה לְהַתְפַּיֵּס, כִּי כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שֶׁכֶּל קָטָן וְכוּ', וְצָרִיךְ תְּמִיד תְּשׁוּמַת לֵב, לוֹ קָשָׂה לְקַבֵּל פִּיּוֹס, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סִימָן רַב), שֶׁהַנָּשִׁים צָרִיכוֹת כְּבוֹד, וּמֵאֵד מְקַפִּידוֹת עַל כְּבוֹדָן, וְלִכֵּן תֵּן לָהּ אֶת הַכְּבוֹד שֶׁלָּהּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַכֹּל יִחְזַר עַל קִנּוּ, וְיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית.

רק תהיה חכם ולא צודק, ואז תוכל להחזיק בית.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תשיט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח לומר לך, שחייית עד עכשו בטעות חמורה, פי (תהלים ס, יג): "שוא תשועת אדם", אסור לבטח בכן אדם. וירמיהו הנביא מכריז לכלם (ירמיה יז, ה): "ארור הגבר אשר יבטח באדם, ושם בשר זרעו מבטחו". רבנו ז"ל מלמד אותנו "אמונה", וצועק (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'): העקר הוא האמונה, וצריך לחפש ולבקש בעצמו, איך הוא אויזו באמונה, פי יש בני-אדם שסובלים חלאים גדולים רק מחמת חסרון אמונה. ודע לך שמחלת העצבים זו מחלה גדולה יותר מכל המחלות, אדם מכרח למות, ואין יכולים להתחמק מזה בשום פנים ואופן, כמו שכתוב (בראשית ג, יט): "פי עפר אתה ואל עפר תשוב" וגו', ולכן אם אדם תמיד חושב מזה, אפלו שיהיה, חס ושלום, חולה וכו', אזי הוא מתקרב יותר אליו, פי יודע — זהו זה, הוא צריך למות, ולכן הוא מהדר במצוותיו יתברך בהדור, ומקימן בשמחה, וכן מתפלל יותר בכונה, ושוקד בתורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה וכו', פי יודע אשר רק זה ילוה אותו, וזהו דבר נצחי, שילך לפניו. מה שאין כן מי שחולה במחלת העצבים, זוהי המחלה הכי קשה [ובמחלת העצבים יש אלפי מיני סוגים], זה שאדם מתפחד מהזולת, זה נובע מעצבים, זה שאדם רוצה כסף וכבוד, זה נובע מעצבים, כל פרט ופרט שהוא נגד רצון הקדוש-ברוך-הוא, זהו חלי עצבים, פשוטו כמשמעו, אחד רוצה רק להיות ראש ומנהיג, להיות יותר גדול מהזולת וכו', זה נובע ממחלת עצבים, אחד רק רוצה כסף ועושה כל מיני ערמומיות וכו', להוציא מבני אדם כסף, זו מחלת עצבים, וכן הלאה מה שרק נגד רצון הקדוש-ברוך-הוא, זה נובע ממחלת עצבים, פי מי שמסתכל בעין האמת על תכליתו הנצחית — הגה יבוא היום ותצטרך למות,

וְאֵת גּוֹפְךָ הַמְגִשֵּׁם יִכְנִיסוּ בְּאֲדָמָה, וַיִּכְסּוּ אוֹתְךָ עִם עֶפֶר, וַיִּצְמְחוּ עֲלֶיךָ עֲשָׂבִים וְכו', וְכו', אֲזִי אָדָם כָּזֶה כָּבֹר אֵינּוּ רוֹצֵה שׁוּם דְּבָר — רַק אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ! וְאֵינּוּ חֹפֵץ רַק אֵת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְהַתְמִיד בָּהּ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְעוֹסֵק תָּמִיד בַּתְּפִלָּה וְשִׂיחָה וּבִקְשָׁה, וּכְבֹר לֹא אִכְפַּת לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְשֵׁם בְּטַחוּנוֹ רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִתְרַחֵק מִהַכְּבוֹד וְהַתְּאוֹוֹת וְהַפְסָף וְכו' וְכו', כֹּל מִחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ זֶהוּ רַק — אֵיךְ זוֹכִים לְהִתְדַבֵּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר עוֹד בַּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן צו), שְׁצַרִּיכִים לְהַרְגִּיל עֲצֻמוֹ עוֹד בַּחַיִּים חַיּוֹתוֹ לְחַיּוֹת כְּדִגְמַת עוֹלָם הַבָּא, שְׁזֶה חַיִּי אָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְהֶאֱמִין רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁאֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעֲצֻמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, אָדָם כָּזֶה זוֹכֵה לְהִתְרַפֵּא מִכָּל מִינֵי מַחֲלוֹת שֶׁל עֲצָבִים וְכו', הוּא אֵינוֹ צָרִיךְ כְּבוֹד, כְּסָף וְכו', הוּא חַי רַק עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁמִשְׁפִּיעַ עָלָיו כֹּל מֵה שְׁצַרִּיךְ.

חֲשֵׁב הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב מֵה שְׁכֻתוֹ, וְתוֹכַח שְׁאֵנִי צוֹדֵק.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְשׁ לְסִדְר וַיִּשָּׁב, כ"א כִּסְלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מַכְתְּבֶךָ.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, שְׁכָל צָרָה וְעִגְמַת נֶפֶשׁ, וְצַעַר וּמְכַאֲבִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת שְׁיִשׁ לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, הַכֹּל לְתוֹעֵלַת גְּדוּלָה. וְאָמַר הָאִישׁ הָאֱלֹקִי הַגֵּר"א זי"ע: אִם הִיָּה הָאָדָם יוֹדֵעַ מֵה מְשַׁלְּמִים לְמַעֲלָה עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט, הֵינּוּ עַל צַעַר אוֹ עִגְמַת נֶפֶשׁ, אוֹ אֶפְלוֹ חִלְשׁוֹת הַדַּעַת הַכִּי קִטְנָה, הִיָּה שְׁמִחַ מְאֹד, שְׁבֹא לִידּוֹ דְּבָר זֶה, וְלֹא הִיָּה מְצַטְעֵר כָּלֵל, וּמִכָּל שְׁכֵן שְׁלֹא הִיָּה מִתְיָאֵשׁ מִחַיּוֹ וְכו'. וְלִכֵּן רְאֵה לְקַחַת אֵת

עצמך בְּיָדֶיךָ, הַעֲקֵר מֵה שְׂאֵתָה צָרִיף הוּא לְשֹׁמֵר עַל הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלֶךְ, שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְקַנּוּתוֹ בְּשׁוּם כֶּסֶף שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִין לָךְ דְּבַר שְׁבַגְי־אָדָם מְזַלְזָלִים בְּזֶה כְּמוֹ הַזְּמַן הַיָּקָר מְכָל הוֹן. רוֹאִים וְשׁוֹמְעִים בְּגִי־אָדָם נוֹסְעִים לְבָלוֹת... מָה אֵתָה מְבַלָּה אֵת הַזְּמַן? הֲלֹא אֵתָה דוֹמָה לְאָדָם שֵׁישׁ לוֹ מֵאוֹת מְלִיוֹנֵי דוֹלָרִים, וְלוֹקַח אוֹתָם בְּמוֹ יָדָיו, וְזוֹרְקֵם אֶל תוֹף הָאֵשׁ וְשׁוֹרְפֵם, הָאֵם הָאָדָם הַזֶּה שְׁפוּי בְּדַעְתּוֹ? בּוֹדָאי לֹא, כִּי שׁוֹטָה הוּא הַמְּאֻבָּד מֵה שְׁנוֹתָנִים לוֹ, וּמָה אָדָם מְקַבֵּל בְּחִנָּם? זֶה הַזְּמַן, וְהוּא הוֹלֵךְ וּמְבַזֵּב אוֹתוֹ לְשִׁטּוֹת מְמַשׁ, בְּשַׁעֲה שֶׁהוּא יְכוּל לְזַכּוֹת בְּכָל רִגַע לְהוֹן תּוֹעֲפּוֹת, כִּי עַל כָּל דְּבוּר שֶׁל תּוֹרָה, אִין כָּל הָעוֹלָם כְּדָאי הוּא, וְאִין שְׂכָר בְּשָׁבִיל זֶה, רַק דְּבוּר אֶחָד שֶׁל תּוֹרָה, שְׂאוּמֵר "וְאַחֲוֹת לוֹטֵן תִּמְנַע" (בְּרֵאשִׁית לו', כב), מְכָל שְׁכָן שֶׁמִּתְמִיד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְכֵן עַל כָּל דְּבוּר שֶׁל תְּפִלָּה, מִיַּחַד אֵת כָּל הָעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁר אִין מְלֶאֶךְ וְשָׂרָף יְכוּלִים לְהִרְאוֹת. וְכֵן עַל־יָדֵי כָּל שְׂמֻחָה וְרִקּוּד שֶׁשְׂמַח וּמְרִקָד מְרַב שְׂמֻחָה, שֵׁישׁ לוֹ צֶלֶם אֱלֹקִים, זָקֵן וּפְאוֹת, וְהוֹלֵךְ עִם צִיצִית וּתְפִלִּין, בְּעֵבּוֹר זֶה מְשַׁלְמִין כָּל הָאוֹרוֹת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה שֵׁיף אֶפְלוֹ לְהַפְחוֹת שֶׁבְּפַחוֹתֵים וְכוּ', אֶפְלוֹ מִי שֶׁכָּבֵר נִכְשָׁל בְּעֵבְרוֹת וְחֹזֵר עֲכָשׁוּ בְּתִשׁוּבָה, אִין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה זֶה שְׂמֻחַת הַמְּצוּוֹת, שֶׁמְעַלָּה אוֹתוֹ מֵעוֹלָם לְעוֹלָם עַד עֲצָם הָאֲצִילוֹת, בְּבַחֲיַנַּת מְטִי וְלֹא מְטִי (עֵינִי לְקוּי־מוֹהַר"ן חֶלֶק א', סִימָן כד): עַל־יָדֵי שְׂמֻחַת הַמְּצוּוֹת עוֹלָה לְמַעְלָה מִנְּפִשִׁין, רוֹחִין וְנִשְׂמַתִּין, שְׂזָה עוֹלָמוֹת עֲשִׂיָה, יְצִירָה, בְּרִיאָה, עַד בְּחִינַת מְטִי וְלֹא מְטִי, שֶׁהוּא עֲצָם הָאֲצִילוֹת, אוֹר הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא יְתַבְרַךְ, וְיִתְעַלָּה שְׂמוֹ לְעַד וּלְנֶצַח.

וְלִכֵּן כָּלֵךְ מֵהַצַּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׁלֶךְ, הַדְּבַק עֲצֻמָּךְ בּוֹ יְתַבְרַךְ תְּמִיד, רַק תִּסְתַּכַּל עַל הַטּוֹב שְׁבָךְ, עַל הַטּוֹב שִׁיּוֹצֵא מִמְּעֵשִׂיךְ (עֵינִי לְקוּי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב), שְׁעַל־יָדֵי־זֶה הוּא מְשַׁתְּנָה מֵהַקְּצָה אֶל הַקְּצָה, כִּי (תְּהִלִּים לז, י): "וְעוֹד מְעַט וְאִין רַשַׁע, וְהַתְּבוֹנְנָת עַל מְקוֹמוֹ וְאִינְנוּ", הוּא כְּבָר לֹא אוֹתוֹ הָאָדָם הַזֶּה, אֲלֹא נִשְׁתַּנָּה לְגַמְרֵי.

וְלִכֵּן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה שְׂמֵר עַל הַזְּמַן הַיָּקָר, וְאֵם יֵשׁ זְמַן לְנִסְעַ לְחַפֵּשׁ ... מְנַצְּלִים אֵת הַחֶפֶשׁ שֵׁישׁ לוֹ ... לְתוֹרָה וּלְתְּפִלָּה, וּלְזִכּוֹת

את אחרים שיחזרו בתשובה, ואיתא בזהר (חלק ב' קכח.): זכאה מאן דאחיד בינא דחייבא, אשרי האדם שמחזיק בידיים חייבות וכו', ומקרבם אליו יתברך, ואז אל רב טוב הגנוז והצפון יזכה, והכל יהיה פתוח לפניו, אשרי לו!

המצפה לראותך בקרוב...

ט"ז תשכא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין אמירת תקון חצות וכו', ולאונן ולקונן על צרות ישראל בחצות הלילה, זה ענין גדול מאד מאד, ועל-פי דברי הזהר הקדוש ודברי האריז"ל, זה עושה רעש גדול בשמים. ורבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קמט), שזמן חצות זה שעתים, שאז הוא זמן של המתקת הדינים, ואז מאיר הפדיון העליון, הינו הבית-דין העליון הפלול מפל הכ"ד בתי דינים שיש וכו'.

אצל אנשי שלומנו זה היה עקר גדול יותר מלהתפלל תפלת התיקין, זה שמעתי בפרוש מהרב החסיד ר' לוי יצחק ז"ל, שהוא היה כל השנים באומן, וראה את עבודת אנשי שלומנו, שהיו הולכים לישן לפני חצות, וקמו לחצות, והיו ערים שעתים, ואחר-כך הלכו לישן חזרה עד קדם תפלת התיקין, ואחר-כך התפללו תפלת התיקין. ואת זה ראה אצל ר' אברהם בר' נחמן בסוף ימיו, והיתה תקופה שישן עמו יחד חצי שנה, וזה היה בסוף ארבע שנותיו האחרונות משנת תקע"ד, וכן נהג כף ר' שמשון בארסקי ז"ל, ועוד הרבה עובדי השם, אבל גם היו הרבה בעלי כח, שהיו ערים כבר מחצות עד תפלת התיקין, כגון: ר' געצי ז"ל וחיברתו, וכן חתנו ר' ברוך ז"ל.

וספר לי ר' לוי יצחק ז"ל, שְלֵכֶל אֶחָד הָיוּ בְּאוֹתָן שְׁעֵתִים עֲבוֹדוֹת אַחֲרוֹת, וְאָמְרוּ סֵדֵר תְּקוּן חֲצוֹת, וְאַחֲרֵיכֶן זֶה לְמַד שְׁלֵחַן עֲרוּךְ אֲזוּ, וְזֶה הַתְּבוּדָה אֲזוּ, זֶה אָמַר תְּהִלִּים וְלִקְוֵי־תְּפִלוֹת וְשַׁעֲרֵי צִיּוֹן, זֶה לְמַד זֵהר וְתְּקוּנִים, כָּל אֶחָד הֵיטָה לוֹ אֶת עֲבוֹדָתוֹ, וְאִף אֶחָד לֹא הִתְעַרַב בְּעֲבוֹדָתוֹ שֶׁל הַשְּׁנִי, וְלֹא אָמַר לוֹ דְּעוֹת כָּלֵל.

וספר לי עוד, שְׁכַל אֶחָד אָמַר אֶת סֵדֵר תְּקוּן חֲצוֹת עִם נְגוּן אַחַר בְּנֵעִימוֹת כְּזוֹ, שְׁאִין לְתַאֵר בְּשִׁבְרוֹן לֵב וּבְתַמִּימוֹת כְּזוֹ, שְׁאִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר לְזוּלָתוֹ, וְרָאוּ שְׁאֵלוּ שְׁאָמְרוּ בְּכָל לַיְלָה סֵדֵר תְּקוּן חֲצוֹת, הֵם אֵינָם מְעוֹלָם הֵזֶה כָּלֵל, הֵם יוֹשְׁבִים מִמֶּשׁ בְּגִן־עֵדֶן, עַל אִף שְׁסָבְלוּ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת אִים וְנוֹרָא, לֹא הָיָה לָהֶם אֶלָּא לְחֵם יָבֵשׁ, שְׁהֻטְבִּילוּ בְּמִים חַמִּים, כְּדֵי שְׁיִהְיֶה רָאוּי לְאֶכִּילָהּ, כִּי הָיָה הַלְחֵם קָשָׁה כְּאֶבֶן מִמֶּשׁ, וְעַם כָּל זֹאת אַחַר אֶכִּילָהּ כְּזוֹ הָיוּ פְּנִיָהֶם מְאִירִים מְאֹד מְרַב שְׂמֵחָה, וְלֹא יָדְעוּ מַה זֶה מְעַדְנִים וְכוּ', הַשְּׂמֵחָה שְׁלָהֶם הֵיטָה שְׂמֵחָה רוּחַנִית.

ולכן ראה גם אתה מהיום בלילה להרגיל עצמך לומר את סדר תקוון חצות בתמימות ובפשטות גמורה, ואף אחד אינו צריך לדעת מזה, וחיי עולם הבא תרגיש עוד בחיים חיותך בזה העולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, כ"א כְּסֵלוֹ ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יָאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכוּ'.

מה אמר לך! בכל יום ממש אני מקבל חבילה מכתבים מפל מיני מרי נפש, אנשים קשוי יום וכו', ואני מכרח לחזקם ולאמצם וכו', ואני עושה את זה בלב שלם ובנפש חפצה בלי שום כבוד כלל, אף הזמן אינו בידי, כי אני מאד טרוד בעסקי הרבים וכו', וכל־כך

חָבֵל, כִּי יָמִינוּ כָּצֵל עוֹבֵר (תהלים קמד, ד), עוֹד מְעַט צָרִיף לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם, הַמְּלֹאכָה מְרַבָּה וְהַפּוֹעֲלִים עֲצֵלִים (אבות ב, טו), וּבַעֲל־הַבֵּית שֶׁהוּא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דוֹחֵק וְכוּ', וְרַבְּנוּ ז"ל מְזַכְּרֵנוּ תָּמִיד אֶת הַתְּכֵלִית הַנִּצְחִית, וְצָרִיכִים לְחַטֵּף בְּכֹל יוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְאֵין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה, קִצָּת מְקַרָּא, קִצָּת מְשַׁנָּה, קִצָּת גְּמָרָא וְכוּ' וְכוּ'. וְלִכֵּן רְאֵה לְדוֹן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, וְתֹאמִין לִי, שְׂאִינִי שׁוֹכַח מִמֶּךָ כָּלֵל.

הַהֲכָרַח לְקִצָּר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ תָּמִיד...

ט"ז תשכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיֵּשֶׁב, כ"א כְּסֵלוֹ ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּזֶה הָעוֹלָם מְכַרְחִים לְקַנּוֹת לְעֲצָמוֹ מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי בְּלִי זֶה אִי אֶפְשֶׁר לְעֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם כָּלֵל כְּפִי רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת וְכוּ', הַמְּרִיבוֹת וְכוּ', שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָת בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה, וְהַסְּבָלָן הוּא הַמְּנַצֵּחַ תָּמִיד, נִדְמָה שְׁמִנְצָחִים אוֹתוֹ, אֲבָל לְבִסּוּף הוּא הוּא מְנַצֵּחַ וְכוּ', כִּי (בְּמוֹת קַכֵּא): עַל כָּל גַּל וְגַל נִעֲנַעְתִּי אֶת רֹאשִׁי, וְעַל-יְדֵי-זֶה עוֹבֵר עַל הַכֹּל, וְאֵין עוֹד מִדָּה יִקְרָה בְּחַיִּים כְּמוֹ מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, שְׁמִשֵּׁם נוֹבַע שֶׁהוּא וְתָרַן, אֲבָל אַחֲר־כֵּן הוּא מְנַצֵּחַ, וְעוֹלָה תָּמִיד לְמַעְלָה. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוֶּהֲר"ן, חֲלֵק א', סִימֵן קנח), אֲשֶׁר מִדַּת הַסְּבָלָנוּת וְאֲרִיכוֹת אַפִּים תְּלוּיָהּ בְּאַמוּנָה, כִּי בְּרַגַע שְׂאָדָם יוֹדַע שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְנִסּוֹת אוֹתוֹ וְכוּ', עַל-יְדֵי-זֶה עוֹבֵר עַל כָּל הַנְּסִיווֹת. וְלִכֵּן שְׂתַק, שְׂתַק לְכָל אֱלוֹ הַמְּחַרְפִּים וּמְבַזִּים אוֹתָךְ, אִף שְׁעִשִׁית לָהֶם טוֹבוֹת וְכוּ', כִּי הֵם יִקְבְּלוּ אֶת עֲנָשָׁם, כְּמוֹ שְׂאָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (מְשַׁלֵּי יז, יג): "מְשִׁיב רָעָה תַחַת טוֹבָה, לֹא תִמוּשׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ". וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: מִי שְׂמַשְׁלָמִים לוֹ רָעָה תַחַת

טובה, יתן לו הקדוש-ברוך-הוא שכל גדול בעבודת השם יתברך (ספר-המדות, אות דעת, סימן לג); ולכן אל תסתכל על מה שמחרפים ומבזים אותך, תמשיך בהנהגתך הנהגה הקדושה של לקרב עוד נשמות קדושות אליו יתברך; כי באמת כלל נשמות ישראל הם קדושים וטהורים, רק הסמ"ך-מ"ם שתל מנהיגים של שקר רע בנים, שמולכים את העם שולל, ועל-די-זה קורה מה שקורה וכו' וכו', שכל-כך הרבה נשמות יקרות הולכות לאבוד, ואשרי מי שזוכה לגלות ולפרסם את שמו של רבנו ז"ל בעולם, ולחזק ולאמן ולעודד ולקרב את נשמות ישראל אליו יתברך.

בענין שלך וכו', קח מסכת, ותחזר עליה מאה פעמים ואחת, אשר אין ערך אליה, כי מאן דירית מסכתא חדא יהבינן ליה עלמא חדא (תקוני זהר, דף יד.), על כל מסכת משלמים עולם מלא ברוחניות וכו', שאין עוד תענוג יותר מזה.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תשכד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, שכל יום הוא יום חדש, וכן יום האחרון, ולכן צריכים לשמר מאד את הימים עד מאד. וראוי לך ללמד את המאמר שגלה רבנו ז"ל (לקוטי-מזהר"ן, חלק א', סימן ערב) על הפסוק (תהלים צה, ז): "היום אם בקלו תשמעו", אם אתם רוצים לשמע בקולו יתברך, דעו לכם, שאין לכם רק היום הזה, כי מחר זה ענין אחר לגמרי, ואף אחד אינו יודע אם יהיה לו יום מחר וכו', כי מי יודע מה ילד יום.

אשרי מי שזוכה לחזק עצמו בכל יום ויום מחדש, ואשרי

וְאֲשֶׁר מִי שְׁזוּכָה לְחֶזֶק אַחֲרֵים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, אָשֶׁר זֶה הַמְצָנָה הַכִּי גְדוּלָה, וְאֵין עֲרֹף אֵלֶיהָ.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כִּסְלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רק חֶזֶק וְאַמֶץ מְאֹד, וְתִרְאָה שְׁשׂוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, כִּי הַנְּסִיווֹת מְאֹד קָשִׁים וּמְרִים, עַד שְׁאֵין כְּהַיּוֹם אָדָם שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו אֵיזָה מְשִׁבֵר וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ אֶת הַצְּדִיק, שֶׁהוּא מְלַחֵא הַמְּמַתִּיק מְרִירוֹתָא דְהַאי עֲלָמָא (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כח): בְּרִית מְלַח עוֹלָם — זֶה הַצְּדִיק, שֶׁמְמַתִּיק אֶת כָּל הַמְּרִירוֹת, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹחַ עִם רַבְּנוּ ז"ל, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר בְּעֶצְמוֹ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קעז): אַתֶּם צְרִיכִים לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד שְׁיֵשׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה, וּבְאַמֶּת מִי שֶׁרַק שׁוֹמֵעַ מֵהַ קוֹרָה בְּעוֹלָם, אֵילּוּ צָרוֹת וַיִּסְוֵרִים שְׁבִנְיֵ-אָדָם עוֹבְרִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת כָּל מַחוּ בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיַּחְזֵר הַרְבֵּה בָהֶם, עַד שֶׁיְהִיוּ שְׂגוּרִים עַל פִּיו, וְאֵז יִהְיֶה לוֹ הַרְבֵּה חֶזֶק, וַיַּחְזִיק מְעַמָּד בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כִּסְלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעֵינַי אֲמִירַת סֵדֶר תְּקוּנַת חֲצוֹת, זֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר בְּפְרוּשׁ, אֲשֶׁר שְׁתֵּי הַשָּׁעוֹת שֶׁל חֲצוֹת, אִזּוֹ הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְצָרִיכִים אִזּוֹ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, כָּל אֶחָד בְּמֵה שְׁיָכוֹל — זֶה בְּהִתְבּוֹדְדוּת, וְזֶה בְּלְמוּד, וְזֶה בְּצַדִּיקָה וְחֶסֶד, כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, הֶעֱקָר לְהִיּוֹת עַר בְּשְׁתֵּי שָׁעוֹת שֶׁל חֲצוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׁמְשַׁתֵּף עַל בְּקִשְׁתֵּי הַגָּאֲלָה וְעַל הַמְּתַקֵּת צָרוֹת וְיִסּוּרֵי עַם יִשְׂרָאֵל וְעַל חֲרַבְּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וְחֲרַבְּן בֵּית הַמַּחֲזִין שְׁלוֹ, כָּל אֶחָד כְּפִי שְׂיִוִדֵעַ נִגְעֵי מְכַאוּבָיו וְכוּ' וְכוּ'.

הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבֵּי יְהוּדָא גְרִינּוואלד זי"ע (שְׁהִיָּה הַרְבֵּי בְּעִיר סאַטְמָאר), הִיָּה עוֹמֵד בִּישִׁיבָה וּמְרַבֵּיץ תּוֹרָה לְתַלְמִידִים יְרָאֵי הַשֵּׁם, וְכַשְׁנִסְתֵּלֵק, בְּעֵת שֶׁעָשׂוּ לוֹ אֶת הַטְּהָרָה, רָאוּ הַחֲבָרָא קַדִּישָׁא בְּמַצְחוֹ, בְּמִקּוֹם הַנְּחַת תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ — כְּתָם שָׁחַר, וְהַשְׁתַּדְּלוּ לְרַחֲצוֹ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים וְכוּ' עִם סְבוּן וְכוּ', וְזֶה לֹא יָרַד, וְתַמְהוּ הַחֲבָרָא קַדִּישָׁא: מַמָּה זֶה? וְשָׁלְחוּ לְשָׂאֵל אֶת הַגַּבַּאי שְׁלוֹ — מַהוּ הַכְּתָם הַשָּׁחַר הַזֶּה? עָנָה וְאָמַר: אֵין זֶהוּ כְּתָם שָׁחַר, אֲלֹא כְּתָם פּוֹז, הַצַּדִּיק הַזֶּה בְּמִשְׁפָּחָה כָּל יְמֵי חַיָּיו קָם בְּחֲצוֹת, וְהִיָּה שָׁם אֲפָר חָם עַל רֹאשׁוֹ, לְקַיֵּם "אֲפָר תַּחַת פְּאָר", וּבְכֵה הַרְבֵּה עַל חֲרַבְּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וְעַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְלִכֵּן תִּשְׁאִירוּ אֶת הַכְּתָם הַזֶּה, כִּי זֹהִי הַהִתְפָּאָרוֹת שְׁלוֹ, שְׂיִהִיָּה חֲקוּק שֶׁהִתְאַוְּנָן עַל חֲרַבְּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ תְּמִיד.

רוֹאִים מִזֶּה אֵיךְ צַדִּיקִים דְּאָגוּ וְדָאָבוּ עַל חֲרַבְּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ כָּל לַיְלָה, וּמִזֶּה הַנִּיחָה ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד בְּאֵלוֹ הַאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר זֹכִים לְאוֹנָן וְלִקְוֹנָן עַל חֲרַבְּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּכָל לַיְלָה בְּעֵת חֲצוֹת, וְאָמַר שֶׁהֵם יָבִיאוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְהֵם מְקַלִּים אֶת יִסּוּרֵי הַמְּרַבִּים, אֲשֶׁרֵי שְׂיִאחֲזוּ בָּזֶה!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמֵךְ וְטוֹבֶתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט״ז תשכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ״ב כִּסְלוֹ ה'תנש״א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּפִי שְׁאֲנִי מִבֵּין מִכְתְּלֵי דְבָרֶיךָ, הַסֵּמ״ךְ־
מ״ם רוֹדֵף אַחֲרֶיךָ לְהַפִּילְךָ בְּמִצּוֹדְתּוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן שָׁמַר מְאֹד מְאֹד,
שְׁלֹא לְהַכְשֵׁל בְּרֵאיוֹת אֲסוּרוֹת, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה
ח.): אֵין יֵצֵר הָרָע שׁוֹלֵט, אֲלֵא בְּמָה שְׁעֵינֵינוּ רוֹאוֹת; וַיֵּצֵן שְׁאֲנִי מִבֵּין
מִדְּבָרֶיךָ, שְׁהַסֵּמ״ךְ־מ״ם רוֹצֵה עֲכָשׂוֹ לְאַמְלֵל אוֹתְךָ וְכוּ', שְׁתִּלְּךָ
לְהַסְתַּכֵּל וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, חוּס וְחַמֵּל עַל נִשְׁמָתְךָ, שֶׁהִיא
חֵלֶק אֱלֹהִים מִמֶּעַל מִמַּשׁ, וְכָל־כָּךְ חֲבָל שְׁתַּטְנֵף אוֹתָהּ וְכוּ', וְרוּץ וּבְרַח
לָךְ אֶל תּוֹף הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין
ל.): אָמַר הַקְּדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא, בְּרֵאִתִּי יֵצֵר הָרָע, בְּרֵאִתִּי תוֹרָה תִּבְלִין
כְּנֻגָדוֹ; וְלִכֵּן קַח מְשֻׁנְיוֹת, וְתַגְרֵס הַרְבֵּה פְּרָקִים בְּפַעַם אַחַת, וְזֶה
יִטְהַר אוֹתְךָ מִכָּל מִינֵי זְהָמָה שְׁנֹדְבָקָה בָּךְ, וְתִזְכֶּה שְׁתֵּאִיר בָּךְ נִשְׁמָתְךָ
תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט״ז תשכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ״ב כִּסְלוֹ ה'תנש״א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי״ע לְמַד אֲצֵל אַחֲיָהּ הַשִּׁילוּנִי, כְּמוֹ
שְׁגִלָּה תִּלְמִידוֹ הַתּוֹלְדוֹת הַקְּדוּשׁ כְּמָה פְּעָמִים בְּסִפְרֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְכֵן

אליהו הנביא למד אצל אחיה השילוני, ולכן אמרו צדיקים: כמו שהוא דבר גדול במוצאי שבת לדבר מאליהו הנביא, וזה מאוד מסגל לכל דבר, כמו-כן מסגל לדבר במוצאי שבת מהבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע.

רבנו ז"ל הפליג מאוד במעלת הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, ואמר עליו, שהיה רבי על רבבות רבבות עולמות. ולכן מה טוב ומה נעים, שתענין בכל יום ויום באחד מספרי תלמידי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, ותאיר נפשך מאורו הגנוז שגלה בעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשכט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ב פסלו ה'תנשא.

שלום וברכה אל היקר לי מאוד ... גרו יאיר ויזרח.

הנה הגיע זה עתה מכתבך, ששלחת לפני זמן רב מאוד, והתגלגל בדאר מזה כמה חודשים.

רק חזק ואמץ מאוד באמונה פשוטה בו יתברך, פי אמונ"ה עולה פמספר בני"ם, על-ידי אמונ"ה זוכים להוליד בני"ם. אל תפחד כלל, כי מפתח בני"ם הוא רק בידו יתברך, ולכן שמר מאוד לא להפגס בדפאון וביאוש בשום פנים ואפן, אם תתפלל בכל יום ברחמים ובתחנונים, ולבקש ממנו יתברך שתזכה לבנים, אזי תפלתך תקבל בשמים, בלי שום פקפוק כלל.

אודות שאלתך בענין תשעה באב וכו', עלי לומר לך, מלבד שתשעה באב הוא חרפן בית ראשון ובית שני, שאז הוא זמן של אבל כבוד ליהודים על חרפן הבית בראשונה ובשניה וכו', מלבד זאת הוא יום אבל על כל הצרות שעם ישראל סובלים מאמות העולם במשך כל השנים של ימי גלותנו, שהורגים ושוחטים ושורפים וחונקים את עם ישראל בכל המדינות, והגזרות הקשות

שְׁעָבְרוּ עַל עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, וְלִכְן גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל לֹא רָצוּ לַעֲשׂוֹת יוֹם אַחַר יוֹם אֲבָל עַל הַרְיָגוֹת הַמְּלִיוֹנִים מִנְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּהְרָגוּ וְנִשְׁחָטוּ וְנִחְנְקוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, עַל-יְדֵי הַנְּאֻצִים הַעֲמֻלָּקִים, יִמַח שְׁמֵם וְזָכָרָם, אֲלֵא קָבְעוּ אֶת יוֹם תְּשֻׁעָה בְּאָב לַיּוֹם תְּעֻנִית וְאֲבָל גַּם עֲלֵיהֶם, כִּי בְּאֵמֶת אוֹמְדִים בְּאֵמֶד שֶׁהָיוּ שֹׁשֶׁה מְלִיוֹן מֵאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּעְקְדוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, אֲבָל אֱלוֹ הַיּוֹדְעִים, יוֹדְעִים לְהַעֲרִיף שֶׁהָיוּ הַרְבֵּה יוֹתֵר מִחֻשְׁבוֹן זֶה, וּמִמָּה שֶׁלֹּא יוֹדְעִים מַה שֶׁקָּרָה בְּרוּסְיָה הָאֲרוּרָה, שֶׁשָּׁלְחוּ לְסַבֵּיר מְלִיוֹנִים מֵאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאִף פַּעַם לֹא יָדְעוּ אֶת מְסַפְרָם הַמְדֻקָּה. וְלִכְן לְקַבֵּעַ יוֹם אֲבָל — זֶהוּ רַק תְּשֻׁעָה בְּאָב, וְאִם נִרְצָה לְחַפֵּשׂ אִיזָה יוֹם וְכו', לְצַעֲרָנוּ אֵין יוֹם שֶׁלֹּא הָרָגוּ בוֹ רַבְבוֹת יְהוּדִים בְּמִשְׁוֶף כָּל הַשָּׁנָה בְּלֵי שׁוּם גְּזֻמָּא, וְלִכְן אִיזָה יוֹם קָבְעוּ יוֹם אֲבָל?! וְלִכְן הַיּוֹם הַיְחִידִי הוּא יוֹם תְּשֻׁעָה בְּאָב, וְכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה זֶה בְּעֵת חֲצוֹת לַיְלָה, לוֹמֵר אִז סֵדֵר תְּקוּן חֲצוֹת, לְאוֹנֵן וְלִקְוֹנֵן עַל חֲרַבֵּן בֵּית אֱלֹקֵינוּ וְעַל צְרוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁעוֹבְרוֹת עַל כָּלֵם.

וְאוֹדוֹת שְׁאֵלְתָךְ בְּעֵנִין שְׁמִיעַת כְּלֵי זָמֵר בֵּימֵי בֵּין הַמְּצָרִים, יֵשׁ כִּהְיִים קְסֻטוֹת בְּלֵי מוֹסִיקָה רַק מְזַמְרִים וְכו', וְאִף שְׁגָם בְּזֶה מְחִמְרִים, עִם כָּל זֹאת כָּל מִי שֶׁסּוֹבֵל עַל הַעֲצָבִים, וְצָרֶיךָ אֶת זֶה כְּדֵי לְהַרְחִיב אֶת הַמַּחִין וְכו', שֶׁיֵּצֵא מֵהַדְּפֹאֵן וְהַעֲצָבוֹת, לוֹ מִתֵּר לְשִׁמְעַ, אֲבָל רַק בְּצִנְעָא וְכו'.

הַעֲקֵר לְהַתְחַזֵּק עִם גְּקֻדַּת הַשְּׁמִחָה, וְלִמְסֹר נַפְשׁוֹ עַל שְׁמִחָה, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ לְשׁוּם קְדֻשָּׁה בְּלֵי שְׁמִחָה, שֶׁזֶה הַשְּׁעַר לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת אֱלֹקוֹת, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֵלֵק א', סִימָן כה), כִּי עַל-יְדֵי שְׁמִחָה יְכוּל לְעֵלוֹת לְמַעְלָה מִנְּפִשִּׁין, רוּחִין וְנִשְׁמָתִין, עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וְלְהַשִּׁיג דְּבִקּוֹת אֵמֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּכַחֲנִית מְטִי וְלֹא מְטִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ב כסלו ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּפִי שְׁאֵנִי מִבֵּין מִכְתָּלִי מִכְתָּבְךָ, אֶתָּה עוֹמֵד לְהִשְׁתַּגֵּעַ מֵרַב שְׁעָמוּם וְכוּ', וְלִכֵּן אֵי־עֲצָךְ, שְׁתַּקַּח אִיזוֹ עֲבוּדָה, וְלֹא תִסְתַּוְּבַב בְּלֹא כְלוּם, כִּי הֵהָכַרְח לְתַן נִיחָא לְהַמְחִין.

חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּכָל הַפְּחוּת, וּבְזֶה תְּלוּי הַתְּקוּן שְׁלֶךְ, שְׁמַר שְׁלֹא יִלְמְדוּ עִמָּךְ לְמוֹדִים פְּגוּמִים וְכוּ' מִשְׁדִּין יְהוּדָאִין וְכוּ' (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כח), שְׁמַבִּישָׂא לָא הָוִי טָבָא.

רַק הַשְׁמַר לְתַן נִיחָא אֶל הַמְחִין, וְהִזְהַר מֵרַבּוּי אֹר, שְׁלֹא יִהְיֶה לָךְ שְׁבִירַת הַפְּלִים, וְלֹא תִצָּא מִדַּעְתְּךָ, חַס וְשְׁלוֹם.

הַמְּבַרֵךְ אוֹתְךָ בְּרַפּוּאָה שְׁלֵמָה...

ט"ז תשלא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ב כסלו ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידִי ... גְּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה מְאֹד מְאֹד אָנִי מִתְּפַלֵּא, אֵיךְ יָכוֹל נִגַּר רִיק וּפּוֹחַז, אִישׁ מִגִּשְׁם וּבַעַל עֲבָרָה, הַיּוֹשֵׁב וְצוֹפֶה וּמְבִיט כָּל הַלֵּילָה בְּכָלִי הַתְּקִשְׁרַת וּבּוֹיָדִיו, וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי זָבָל וְכוּ', לְמַלֵּא אֶת הָרֵאשׁ לְאַבְרָהָם תְּלִמִּיד חֲכָם כְּמוֹ ... וְלִדְבַר עָלִי כָּל דְּבַר אָסוּר וְכוּ', וּגְמִירָא שְׁלִשׁוֹן-הָרַע נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, כִּי אֶפְלוּ דוֹד הַמְּלָךְ, רַגְלֵי הָרַבִּיעִי שֶׁל הַמְּרַכְּבָה וְכוּ', קִבֵּל לְשׁוֹן-הָרַע (שְׁבַת נו.), מִכָּל שְׁכָן אֲנִי מְזַהְמִים וּמְלַכְלָכִים בְּכָל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוּף וְכוּ'. וּבִפְרֹט אֲשֶׁר כָּל אֶחָד יוֹדַע אֶת הָעֶבֶר שְׁלוֹ,

בְּיַדֵּי הוּא יִקְבַּל לְשׁוֹן־הָרַע, אֶף־עַל־פִּי־כֵן אֶצְלִי פְּלִיאָה נִשְׁגָּבָה כָּל הָעֵנִין, כִּי סוֹף כָּל סוֹף קִבַּל אֶצְלִי מֵה שֶׁקִּבַּל, וְעַכְשָׁו "נִגְרַם מְגִשָּׁם" יֵשׁ לוֹ מְלָה יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכוּ', הַכֹּל פֶּלֶא גְדוֹל מְאֹד אֶצְלִי. וְהִיא טוֹב שֶׁתִּדְבַר עִמוֹ, כִּי כִּפִּי הִנְרָאָה יֵשׁ לְסִמְ"ךְ־מ"ם תְּכֵנִית חֲדָשָׁה נִגְדָנוּ. הוּא שׁוֹלַח אֶת הַנִּגְרָה הַזֶּה אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וּמְשַׁכְּנֵעַ אוֹתָם וְכוּ'. וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְהוֹדִיעַ אֶת זֶה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וַיִּזְהָרוּ מִמֶּנּוּ.

רְאֵה לְבַקֵּשׁ מ... אִם אֶפְשָׁר אֶת מְדוֹר הַלְכָה שֶׁל פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח וְשֶׁל פְּרִשְׁת וַיִּשָּׁב, הָאֵם הוּא עוֹד לוֹמֵד לְפָנַי קִבַּלְת שְׁבֶת?! תִּאֲמִין לִי, שָׂאֵם הוּא אֵינוֹ רוֹצֶה, יֵשׁ ל... בְּלִי עֵין הָרַע חֲמֵר לְעוֹד חֲמָשִׁים גְּלִיוֹנוֹת מֵהַשְּׁבוּעַ הַזֶּה עַד סוֹף הַשָּׁנָה מִמֶּשׁ, מִשְׁהוּ נִפְלֵא, יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ וַתִּבְרַךְ, שֶׁשְׁלַח לִי אֶבְרָךְ רְצִינִי כְּזֶה. וְכֵן אֶת ר' ... אֲשֶׁר שְׁנִיָּהֶם עוֹבְדִים בְּאַמוּנָה עִם הוֹצָאת הָעֵתוֹן "אוֹר יִבְנֵאל", וְרַק זֶה הַמְקַל לְכַלְבִּים וְכוּ', וְכִפִּי הִנְרָאָה הוּא רוֹצֶה לְהַפְסִיקוֹ וְכוּ', אֲבָל לֹא יַעֲלֶה לוֹ. הָאֵם כָּבֵר חֲלַק "אוֹר יִבְנֵאל"?

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ט"ז תשלב.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם וַתִּבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ מַקְצֵן, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ לְר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה עֵדִין לֹא קִבַּלְתִּי דְיוּחַ מִחֲלַקַת הָעוֹפוֹת וְכוּ', עֲלִי לְעוֹרֵר אוֹתָךְ, כִּי לְאַחֲרוֹנָה הַסִּמְ"ךְ־מ"ם עוֹבֵד עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּחֻכְמָה, הוּא שׁוֹלַח אֶת ... הַנִּגְרָה הַרִיק וּפּוֹחַז אֶל תְּמִימֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְכוּ', וְאֶפְלוֹ אֶל ... וּמִמְלֵא לָהֶם אֶת הָרֵאשׁ עִם זָבַל, וּגְמִירָא שְׁלִשְׁוֹן־הָרַע — נִשְׁמַע וְנִתְקַבַּל וְכוּ'. וְעַל־כֵּן רְאֵה לְהִזְהִיר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָהֶם שׁוּם שִׁיכוֹת עִמוֹ, וְכֵן מִי שִׁישׁ לוֹ אִיזוֹ שִׁיכוֹת אֶל

אָשֶׁר ט"ז תשלג – ט"ז תשלד בַּנְחָל נט

הַסֵּמ"ך-מ"ם, שְׁלֹא תִהְיֶה לוֹ שְׂיִכוּת עִמָּנוּ כָּלֵל. רְאֵה לְדוּחַ גַּם עַל זֶה.

הַדּוּרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ט"ז תשלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מַקֵּץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְבָנוֹת, וְאֵל תְּסַתְּכַל עַל שׁוֹם בְּרָיָה. הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לָךְ שְׁפַע גִּשְׁמִי, שְׁתּוּכַל לְשִׁלֵּם הַכֹּל, וְעוֹד תִּרְאֶה
נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַדּוּרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ט"ז תשלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מַקֵּץ, כ"ג כִּסְלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת הַמְּכַתְּבִים וְכֵן מְדוּר הַלְכָה וְכוּ', וּלְמַחֵר
אֲשַׁלַּח מְכַתֵּב כָּלְלִי לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ וּנְשׁוֹתֵיהֶם וּלְחֻזְקָם, וְכֵן ל...
גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא מִמֶּשׁ הַחֲרִיָּה אוֹתִי, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ כִּמָּה אוֹרֵב עָלָיו
הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כִּי בּוֹעֵר לוֹ מְאֹד, שְׂיֵשׁ בִּינֵיכֶם אֲבָרָךְ
תִּלְמִיד חֲכָם הַיּוֹדֵעַ הַלְכָה.

אֶת הַמְּכַתֵּב נֶאֱצָה שְׁשַׁלַּחְתָּ, זֶה מַעֲשֶׂה יְדִיו שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם
בְּעִצְמוֹ, וְלֹא שֶׁל אַחֵר. הֵן הַנְּסַח וְהֵן הַתְּקַתוּק, זוֹ אוֹתָהּ מְכוֹנֶת
כְּתִיבָה שֶׁהַדְּפִיסָה אֶת הַמְּכַתֵּב גְּלוּי קֶדֶם רֵאשׁ הַשָּׁנָה.

רְאֵה לְדוּחַ אִם כָּבֵר חֲלַק מְסֵפֶר 12, וְאִם כָּבֵר גְּדֵפֶס מְסֵפֶר 13,

וְכֵן כַּמָּה כֶּסֶף יֵשׁ לִי בַבֶּנֶק, וְמָה חֲדָשׁוֹת אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהָאֵם
כָּבֵר הִיָּה הַבְּרִית שֶׁל הַבֵּן שֶׁל ... וְאִיךָ נִקְרָא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתוּכַל לְדַוֵּחַ לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת, וְתִצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ, וְתִרְאֶה נְסִים נִגְלִים עַל כָּל פְּסִיעָה
וּפְסִיעָה, וְאֲזַכֶּה כָּבֵר לְצֵאת מֵהַגְּלוּת הַמְּרָה הַזֹּאת, וְלָבוֹא לְגוֹר
לְצִמִּיתוֹת בִּיבְנֵאֵל, שְׁתַּתְּהַפֵּךְ לְהִיּוֹת "עִיר בְּרֶסֶלֶב" עַל אַפֶּס וְעַל
חֲמַתֶּם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ.

רְאֵה לְקָרֵב אֶת ... כִּי הוּא מְסַכֵּן, וְאַשְׁתּוּ סוּבְלָת, וְעַל-יְדֵי קָרוֹב
וְאַהֲבָה, הוּא יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ט"ז תשלה.

בְּעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקֵּץ, כ"ד כֶּסֶלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם עִם מְשַׁפְּחָתְךָ, כִּי לֹא כְּדָאִי לְהַחְזִיק
בְּמַחְלָקָת, כִּי הַשְׁלוֹם הוּא פְּלִי הַמְּחִזִּיק בְּרִכָּה (עֲקָצִין ג, יב). וּבִפְרָט
בְּבֵית, אֲתָה לֹא מְכָרַח לְעֲשׂוֹת כָּל מָה שֶׁהֵם אוֹמְרִים, אֲבָל לֹא כְּדָאִי
לְהִיּוֹת בְּמַחְלָקָת, מַחְלָקָת זֶהוּ פְּלוּג, וּבִפְרָט בְּמְשַׁפְּחָה וְכוּ'. וְמָה
וְלָמָּה צְרִיכִים אֶת זֶה, יוֹתֵר טוֹב שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם מְפִלוּג. וְעַם חֲכָמָה
יְכוּלִים לְהִסְתַּדֵּר עִם כָּלֶם, וּבִפְרָט בְּמְשַׁפְּחָה.

הַיּוֹם עָרַב חֲנֻכָּה כ"ז שָׁנִים מֵאֲזֵ שְׁהַתְּחַלְתִּי לְכַתֵּב שְׁאֵלוֹת
וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", כִּי הַתְּחַלַּת כְּתִיבַת הַמִּכְתָּבִים הִיָּתָה בְּעָרַב
חֲנֻכָּה תשכ"ד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה כָּבֵר לְהַתְּחִיל

להדפיס את כל חלקי שאלות ותשובות "אשר בנחל" עם נקודות, ויצא בתכלית ההדור והיפי, ואני מקנה מהיום והלאה להתחיל לסדר את זה באופן שיהיה ראוי לדפוס, כי עד עכשו הייתי מאד טרוד.

אודות ה... את ההגהות אשלח לך תכף ומיד אחר חנכה עם שליח, וכן כבר התחילו לסדר את חלק ז'.

ראה לדונח איך יצא "אור יבנאל" גליון 13, ומתן התגובות על זה, והאם זה לא גדול, והאם צריכים אילו תקונים, פי העורך ... נרו יאיר, לקח על עצמו ברצינות, שייצא בכל שבוע שלשים ושנים עמודים בצורה כזו, ולהוסיף בכל פעם מדורים מענינים.

האם ... שלח עם ... איזו חבילה והתמונות וכו', וכו', ראה לדונח את הכל.

העקר ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, פי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תּשׁלוּ.

בצורת השם ותבנה, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ד פסלו ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי ה'קד ל' מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מך, איך שאתה מחזק את עצמך, בן יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא להתחזק תמיד. ועקר ההתחזקות היא על-ידי שמחה, שתהיה תמיד שמח, פי מי שתמיד שמח — הוא מצליח ביותר.

אין לי מלים להודות לך על כל החסד אשר אתה עושה עמדי

בענין הפסוף, ואני חייב להרבה אנשים בארץ ישראל, ואתה עוזר לי לשלם להם, ועל-פן יעזור לך הקדוש-ברוך-הוא שתצלית, ובכל אשר תפנה — תשכיל, ותעלה ותצלית.

אם אפשר לתן ל... אלף שקלים, מה טוב ומה נעים, כי אני חייב לו.

ראה להודיענו, אם שלחת עם ... את הספרים.

העקר ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, ואז תצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשלז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ד פסלו ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין מלים בפני להודות לך על החסד שעשית עמדי, שכתבת לי מכתב, כי פשוט לא ידעתי מה לחשב, כי אני יודע שהסמ"ך-מ"ם אורב על כל אחד ואחד מאנשי שלומנו הרוצה להתקרב אלינו, ובפרטי פרטיות מי שרוצה להכנס לגור ביבנאל, כי פה ביבנאל יתהפך המקום להיות עיר ברסלב, ואף שנדמה עכשו פאלו זה חלום וכו', וכאלו על מנת שיעלה לרקיע וכו', עם כל זאת מי שמאמין באמונה אמתית בו יתברך, יראה נסים ונפלאות שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא פאן ביבנאל דיקא, ובתוך החשף וההסתרה, יתגלה אור גדול ונורא מאד, ומתקף המניעות והבלבולים, שמונעים ומבלבלים אותנו בענין בנין בית-המדרש

הגדול, יבנה משהו מיוחד, בית-מדרש נהדר ונפלא מאד, שיהיו שם חדרים ואולם, שיכנסו כמה מאות אנשים בעבור א'ש'ל' מלא, ומכל שפן בבית-המדרש, שתהיה הרחבה גדולה מאד, וכן מקנה טהרה, בעזרתו יתברך, בתכלית ההדור והיפי, וממש יהיה מגדל-אור לכל העירה. ואף שעכשו אין רואים שום דבר, אדרבה המניעות והעכובים מאד מתפשטים על כל שעל ופסיעה שאנחנו רוצים לעשות, עם כל זאת בזה אני רואה שפה גנוז אור גדול מאד, ובודאי לא יעזב אותנו הקדוש-ברוך-הוא, ובודאי יזכנו לבנות את זה מה שיותר מהר בנסי נסים.

העקר ראה להחדיר באנשי שלומנו היקרים אמונת חכמים, אמונה פשוטה בו יתברך, ותלמד עמהם הלכות, ותדע שכל אנשי שלומנו אהבים אותך מאד, ואני מקבל תגובות נפלאות מאד, שאתה עושה עם השעורים שלך, ובפרט השעורים עם האנשים, זה פשוט להפליא, כי הם באים מרקע כזה, שלא בקיאים בהלכה, ואתה לומד אתם הלכות שבת החמורות מאד, זה מאד נפלא.

העקר ראה לשמר את עצמך מהסמ"ך-מ"ם, כי הוא לא יעזב אותך, הוא יבוא אליך פעם באהבה ופעם באלימות, עם כל זאת עליך להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ולא להתפעל מהם כלל, כי סוף כל סוף אם תהיה עקשן גדול, אזי יעזבו אותך, ועל-כן ראה מה לפניך.

והעולה על הכל, ראה לחזק את עצמך מאד בעבודת התפלה וההתבודדות, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי שמתבודד בכל יום, ואז יצליח בכל דרכו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשלח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ד כסלו ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְחִזְק אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּירָאֵי וְאֵל תִּפְחָדֵי מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבָעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוּיָנִנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְקָרוֹב תִּרְאֵי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת בְּעֲלֶךָ, מִה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה וּמְחַלֵּל בְּרוּחַנִיּוֹת בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם, וִיהִי חֲלֻקֵי עִמָּכֶם!

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכֹל עֲנִינֵיכֶם — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְתִרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל שַׁעַל וְשַׁעַל, וְעַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה.

הַעֲקֵר רְאֵי לְחִזְק אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שֶׁתְּחַזְקֶנָּה אֶת עֲצָמָן חִזֵּק בְּאַמוּנָה, וְעוֹד נִרְאֶה דְּבָרִים יְפִים בְּיַבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשלט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ד כסלו ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, וְכָל הַיְלָדִים יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת דַּקְדָּשָׁה מֵהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקְזָן, כ"ד כֶּסֶל, עֶרֶב חֲנֻכַּה ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִילֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבֵּנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִמְשִׁיף עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁפַּע עֲלֵיהֶם אוֹר זֵיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וְלִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׁאַנּוּ זוֹכִים לִידַע מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנַפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּחִיָּה וּמְחַזֵּק אוֹתֵנוּ, רַבִּי הַמְּגַלָּה לָנוּ אֱמֶת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, רַבִּי הַמְּגַלָּה לָנוּ דֶרֶךְ אֵיךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי בְּזֶה שְׂאֵדָם מִרְגִּיל אֵת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיף עֲלֵינוּ תּוֹסְפוֹת קְדָשָׁה וְתּוֹסְפוֹת טְהָרָה וְתּוֹסְפוֹת אוֹר וְזֵיו וְחַיּוֹת. וְלִכֵּן עַכְשָׁיו בִּימֵי הַחֲנֻכָּה הַקְדוּשִׁים, עֲלֵיכֶם לְהַרְגִּיל אֵת עֲצָמְכֶם לִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְנוּ ז"ל?! וְרוֹאִים אֵיךְ שֶׁעַדִּין מִרְבַּע הָעוֹלָם נֶעְלָם וְנִסְתָּר הָאוֹר הַגָּנוּז שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, אֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה בְּשִׁלְמוֹת בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ. וְלִכֵּן רְאוּ לְהִמְשִׁיף עַל עֲצָמְכֶם אֵת אוֹר רַבְנוּ ז"ל, עַל-יְדֵי שְׂתֵת־אֲחֵדוּ יַחַד, וְתִלְמָדוּ בְּיַחַד וּבְצוּתָא דְבְּרֵי רַבְנוּ ז"ל, הֵן הַגְּבָרִים יִקְבְּעוּ לְעֲצָמָם קְבִיעוֹת בְּדְבָרֵי רַבְנוּ ז"ל, וְהֵן הַנְּשִׂים תְּדַבְּרֵנָה הַרְבֵּה מִעֲצוּתָיו שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, בְּאִפְסָן שְׂתֵתֵיהֶן לָכֶם הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת עַל כָּל יוֹם וְעַל כָּל שָׁעָה וְעַל כָּל רִגַע מִמֶּשׁ, כִּפִּי מָה שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד פִּגְעֵי וּמְקַרֵּי הַזְּמַן, וּבְכַפְרֵט

כפי האור הנורא והנפלא שרבנו ז"ל רוצה לגלות לנו ורוצה להמשיך עלינו אור וזיו וחיות ודבקות הבוֹרָא יתברך שמו. ואנו נמצאים במקום שנמצאים, ואין לנו עדין את הכלים לקבל את האור הנורא והנפלא הזה, ועל-כן עובר עלינו מה שעובר, ולכן צריכים להתחזק יחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, כדי שנוזפה לקבל את האור והדבקות הזו, ונוזפה להכלל בו יתברך.

העקר ראו לברח מהסמ"ך-מ"ם וכת דליה, הרוצים להסתיר ולכסות את אמתת מציאותו יתברך, כי באמת אין לנו שום עסק עם אף אחד, רק כל עסקנו הוא לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך לכל העולם כולו, ולכל עם ישראל וכו', ומי שעומד על דרכנו, אין זה כי אם הסמ"ך-מ"ם ושלוחיו וכו', כי אם היינו צריכים כסף וכו', או כבוד וכו', או איזה דבר אחר וכו', אז היתה שיכת איזו מניעה או איזה אינטרס וכו', אבל ברגע שאין אנו רוצים שום דבר, רק לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך לכל העולם כולו בכלליות, ולכל עם ישראל בפרטיות, אז מי שרק עומד בדרכנו ומונע ומעכב, הוא הוא הסמ"ך-מ"ם ושלוחיו, ועלינו להשמר ממנו מאד מאד. ועל-כן ראו מה לפניכם, ותשמרו את עצמכם מאד מאד. וחקמינו הקדושים אמרו (אבות דרבי נתן, פרק טז): וישנא את האפיקורסים והמסיתים והמדיחים, וכן המוסרים, כי זה תלוי בזה, כי לא ימסר אדם את זולתו, אלא כשהוא אפיקורס, כי מי שמאמין בו יתברך, לא יתעסק במלשינות, ומי שעוסק במלשינות, הוא מגלה את האפיקורסות שבלבו, ומי שמלא אפיקורסות, הוא מסית ומדיח, ומחליש את אחרים. וראו במציאות, שהיה כל הזמן שקט ביבנאל, ופתאם יש רעש כזה וכו', אז לא צריכים להיות חכם גדול לחקר מאין באים הדברים האלה. על-כן ראו לשמר את עצמכם מאד מאד מהקלפה העצומה הזו וכו', וראו לדבק את עצמכם בו יתברך בדבקות אמת, כי אין לנו שום עסק עם אף אחד, רק לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך לכל העולם כולו ולכל עם ישראל בפרטיות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתצליחו בעבודתכם עבודת

הקדש, ותזכו להתעלות תמיד בגשמיות וברוחניות, ויהיה שרוי ביניכם אהבה ואהבה ורעות, ותצליחו בין בגשמיות ובין ברוחניות.

המאחל לכם חנפה שמח...

ט"ז תשמא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מקץ, כ"ו כסלו, ב' חנפה ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

והנה אשיב לך על ראשון ראשון וכו' וכו' [חסר].

מה אמר לך! האמת נעדרת וכו' וכו', לך תאמין לאנשים כאלו, כפי שאני רואה הסמ"ך-מ"ם הוא קלפה עצומה מאד, והוא מאים עלינו בכל מיני תחבולות, אבל אני מקנה להקדוש-ברוך הוא, שלא יצליח לו כלל, עקר כחו הוא בשכנוע, ויש לו פח שכנוע כזה, שיכול לשכנע בני אדם עד שיאמינו לו כל מה שהוא אומר וכו' וכו', כמו שאתה יודע את זה, וגם אותי הוא שכנע כמה שנים, עד שתפסתי את הצביעות שלו, איך הוא עבד עלינו בכל מיני חכמות. ובאמת אני רואה, שיש לו כחות דטמאה רבה מאד, כי עליו הראיה, כשבאנו, היתה עלינו מחלקת גדולה מצד התושבים. ובאמת הכל היה רק כסות עינים, כי שונאים אותו יותר ממה ששונאים אותנו, אבל הוא חכם להרע, ויודע איך לשחק אתם, ואתה בודאי עוד זוכר איך הוא קלל את ... בכל מיני קללות, שאני בעצמי אף פעם לא שמעתי יהודי מקלל קללות כאלו, ועכשו הוא מתחבר עמו, ועוזר לו בגנבות ובשחיתות שלהם במועצה וכו' וכו', ועל-כן בודאי הוא משכנע את ... נגדנו מאד, ורוצה רק לסכסך ביננו, תאמין לי, שהוא יקבל עכשו מנה אחר מנה, ורק זה המקל שלו.

ומה שְׁקָרָה עם ... איני יודע וכו' איך אדם יכול להיות דו פרצופי, עם כל זאת עלינו כְּבָר להיות רגילים לצביעות הזו, ולא להתפעל כָּלֵל, רק לדבק עצמנו בו יתברך, כי אין לנו אלא אבינו שבשמים.

אנחנו אין לנו רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ואף שנדמה פֶּאֱלוּ אֵבֶד מְנוּס וְחִקְנָה מֵאֲתָנוּ, וכֵּאלוֹ אֵף פֶּעַם כְּבָר לֹא יִהְיֶה טוֹב וְכוּ' וכו', עם כל זאת אחר התבודדות, הכל מתהפך לטובה, ורואים ישועה גדולה מן השמים. ולכן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם לצאת ולהתבודד עמו יתברך, ובודאי תהיה לך ישועה, רק תתחזק מאד לא להפגס בחובות חדשים.

ואודות החנפיה, בקשתי את ... שישלם לך אֵלֶּךָ שְׁקֵל בַּעֲבוּר הַהוֹצָאוֹת, וכשֶׁאֲבוֹא, בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּקִרְוֹב, אֲזִישַׁלֵּם לְךָ עַל כֹּל הוֹצָאוֹת הַדָּאָר שֶׁהָיוּ לוֹ עַל הַגְּלִיּוֹן.

מה טוב ומה נעים, אם מישהו יכול לדבר עם ... שיִדְבֵר עִם מְשַׁפְּחָתוֹ, שִׁיעֶזֶר לְךָ חֵד פְּעָמֵי אוֹדוֹת גְּמִירַת הַדִּירָה, וְעַם הַשְּׁלֻשִׁים אֵלֶּךָ דוֹלָר וְכֵדוּמָה, תוּכַל לְגַמֵּר שֶׁהַדִּירָה תִּהְיֶה שְׁלֶךָ אַחַת וְלְצִמִּיתוֹת, הַעֲקֵר רֵאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וּבִפְרִט בְּזֶה שְׁנֵת־פָּרֶסֶס שְׁהַסְמִי"ך-מ"ם עֲשֵׂה חוֹזָה עִם הַקְּבִלָּן עַל חֲצֵי הַדִּירוֹת, יְכוּל לְהִיּוֹת שְׂזוֹ אֲמַת, צְרִיכִים עֲדִין לְבָרֵךְ אֶת זֶה וְכוּ', אֵף תֵּאֱמִין לִי, שְׂאִין לָנוּ מַה לְפַחַד כָּלֵל, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ הַרְבֵּה יוֹתֵר מַה לְמַכֵּר מ... וְזֶה בְּרוּר, כִּי אֲנִי אֲנִי קְשׁוּרִים רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, אֵף מַה לְעֲשׂוֹת, אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵם בְּבַחֲיַנֵּת בִּיְצִים... וּבִיְצָה בְּרַגַע שְׁרַק תִּפֹּל מֵהַיָּדִים — נִשְׁבֶּרֶת לְגַמְרֵי... וּכְבָר אֵין אֲפֻרוּחִים... וְעַל זֶה צְרִיכִים חֲזוּק בְּכֹל יוֹם.

הַעֲקֵר רֵאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם. הֵן אֲמַת שֶׁהַדְּבָר כּוֹאֵב מְאֹד, שְׁנֹסַחב כָּל-כָּף, כִּי לְאַחֲרוֹנָה אֲנִי מְדַבֵּר כָּל יוֹמִים עִם... וְהוּא כְּבָר אוֹמֵר, שֶׁהִנֵּה אוֹחֲזִים בְּגִמְרֵי וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא

מאד במתח, ואינו יודע מה לעשות וכו' וכו', עם כל זאת הוא מבטיח שזה רק ענין של ימים, והוא עוד אומר, שפחנפה זה יהיו לו בשורות טובות בשבילי... הלואי אמן כן יהי רצון!

אין צריכים להתפעל מזה שקנה חצי מהדירות, אני אומר לך, שכל אנשי שלומנו יכנסו שם בדירות האלו, אף שזה נראה עכשו בחלום, כאלו... השתלטו פה וכו' וכו', תאמין לי, שלנו לא יכולים לעשות שום דבר, אנחנו נשלח את הילדים שלנו לחדר שלנו ולבית-ספר שלנו, ואם עדין לא יהיה לנו, אז נשלח אותם לטבריה, באפן שהם לא יכולים להזיק לנו, אדרבה אם הם רוצים להחזיר בתשובה את כל האפרים, מי יתן שהיה זה, אבל לבסוף להסמך-מ"ם תהיה נפילה גדולה.

לא כדאי ללכת באלימות, תאמין לי רק תפלה, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא.

פה תקבל כמה מכתבים, ראה למסר את זה לכל אנשי שלומנו, ובפרט מכתבים פלליים — הן לגברים והן לנשים.

ראה לדוח במוצאי-שבת תכף-ומיד איך עברה עליכם השבת והקבוצ עם כל אנשי שלומנו תושבי אשדוד, באפן שנוכל לדוח על זה באריכות.

מה אמר לך! הסמך-מ"ם עומד לנו כאבן נגף, אך אף-על-פי-כן אני אומר, אשר דוד המלך אומר (תהלים צב, ט): "ואתה מרום לעולם ה'", ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות סח): "לעולם ידך על העליונה", אין לנו מה לפחד כלל! אנחנו נגלה ונפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, ויבנאל תהיה "עיר ברסלב" על אפם וחמתם של כל שונאינו, ואף שזה נראה עכשו כצחוק, לא יועיל שום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט״ז תשמב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מקץ, כ״ו כסלו, ב' חגכה ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

ראה לחזק את עצמך מאד, ותמשיך בבניית הבית שלך, ואל תפחד כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, אצלו יתברך יש כל-כף הרבה ישועות, אשר אין לתאר ולשער כלל, רק צריכים לברח אליו. ברוך השם, שאנחנו זוכים לדעת מרבנו ז״ל, אשרנו ואשרי חלקנו, ואדרבה, שתתמלא כל העירה עם יהודים חרדיים, שיהיה נעשה מבצע חרדים, ויחזירו את תושבי המקום בתשובה. אנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי המקשר אותנו אל הקדוש-ברוך-הוא, ועל-פן אין לנו מה לפחד מהם כלל, אדרבה אנחנו נשלח את הילדים שלנו לחידר שלנו ולבית-ספר שלנו, ועד שנפתח חידר ובית-ספר, נשלח אותם לטבריה, פה לא יהיה שום דבר, זו תהיה רק "עיר ברסלב" על אפם וחקמתם של שונאינו, ואדרבה בעיר ברסלב יכולים להכנס גם חב״ד וגם בעלזא וגם ליטאים וכו' וכו' וחסידים גור וסאטמאר וכו' וכו', השם "יבנאל עיר ברסלב" זה כבר יהיה קרוא. ועל-פן אין מה להתפחד כלל, להסמ"ך-מ"ם בודאי תהיה מפלה גדולה, אנחנו צריכים רק להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם. ועקר ההתחזקות — להתבודד בכל יום עמו יתברך, וכן להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואסור להיות בחלישות הדעת כרגע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט״ז תשמג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מקץ, כ״ו כסלו, ב' חגכה ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מאד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הרשימות והדיווחים שדווחת לי בענין חלוקת העופות וכו', יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להוסיף כהנה וכהנה, ויתרבו אנשי שלומנו, ונזכה למלא את יבנאל עם אנשי שלומנו.

אל תהיה בחלישות הדעת, ששמעת שהסמ"ך-מ"ם עושה חוזה עם הקבלן בעבור חצי הדירות, אני איני יודע אם זו אמת וכו' וכו', ואפלו נניח שזו אמת — מה בכך? ! אין צריכים לפחד כלל! אנחנו צריכים להתחזק יחד, ובקרוב יבנה בית-המדרש שלנו, ויהיה לתפארת, ונעשה מקנה טהרה, וכן תלמוד-תורה לבנים ובית-ספר לבנות, ואין לנו כלל שיכות עמו.

העקר ראה לחזק את עצמך בתפלה והתבודדות, ואז תראה איך שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא נסים ונפלאות, ומעלת התפלה וההתבודדות עולה על הכל, ואשרי מי שזוכה לחזק את עצמו בכל יום, ולהתבודד עמו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לאחד את אנשי שלומנו, שיחזיקו עצמם ביחד באהבה, אחוה ורעות, ושלא תהיה להם שום שיכות עם הסמ"ך-מ"ם וגנדיא דליה, כלל וכלל לא!

ט"ז תשרי.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מקץ, כ"ו כסלו, ב' חנוכה ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו "חסיד ברוסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים "ביבנאל עיר ברוסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד, וימשיך עליהם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, וישמרם מפל מיני נזקים והזקין, וימשיך עליהם אור הגנוז המאיר בחנוכה, אמן כן יהי רצון!

אחי ורעי היקרים! תודה רבה בעבור כל הברכות ששלחתם אלי בעבור הבר-מצוה של בני, גרו יאיר, וכל המברך מתברך מן השמים, שתתברכו ממצעון הברכות, ותרוו רב נחת מילדיכם, ותזכו באמת לחזר בתשובה שלמה אליו יתברך, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל הדרך הנוראה והנפלאה מאד.

עליכם לדעת, כי אור רבנו ז"ל הוא אור נורא ונפלא מאד, אור כזה המחיה ומחיה את האדם לגמרי, כי רבנו ז"ל מגלה לנו את אמתת מציאותו יתברך, ואיך שאין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, ואין שום עצה אחרת כזה העולם, רק לבוא אליו יתברך, ועל-כן תראו לעשות כל מיני פעולות שבעולם להתבודד בכל יום אליו יתברך, אשר אין למעלה מזה, כי תפלה והתבודדות הם הכלי להמשיך בו את האור אין סוף ברוך הוא, ועל-כן מי שזוכה להרבות בתפלה והתבודדות, נמשך עליו אור נורא ונפלא מאד, ונעשה עצמאי, ואינו מפחד משום ברירה שבעולם. ועל-כן ראו להתבודד עצמכם בכל יום ויום, ואל תיראו ואל תחתו משום ברירה שבעולם. ובפרט מהסמ"ך-מ"ם וגנדא דליה, שאינו יכול לעשות לכם שום דבר.

עליכם לדעת, כי פה יתהפך המקום ויהיה "יבנאל עיר ברסלב", ואף שגדמה כל הענין עכשו כחלום, ואדרבה מאימים עלינו וכו' וכו', כאלו תפנסנה פה עוד משפחות ... וכו' וכו', תאמינו לי, מה בכך?! אדרבה, הלואי שיתהפך המקום הזה למקום חרדי, אנחנו אף פעם לא נריב עם ... זו עצתו של הסמ"ך-מ"ם, הרוצה להכניס אותנו במריבות עם ... ולהסית אותנו שנצא בגלוי נגד ... וזה לא ילך לו בשום פנים ואפן, כי אנחנו לא נגד שום ברירה שבעולם, לא נגד שום חסידות, אנחנו רק מגלים את הלאמוד של רבנו ז"ל, למוד האמונה הקדושה, למוד של דבקות הבורא, עצות נוראות ונפלאות איך להמשיך על עצמנו הארת נפלאות האין סוף ברוך הוא. ועל-כן מה לנו להתפחד?! אדרבה, שיתמלא המקום עם תושבים חרדיים, ואדרבה שיחזירו את כל תושבי המקום בתשובה. אבל מה? אנחנו צריכים לשמר מאד מאד

מהסמ"ך-מ"ם וכת דליה, כי הוא הולך אתנו בחכמה עמקה איך לגרשנו (היה לא תהיה), ויש לו כל מיני תכניות לעקר אותנו מפה (היה לא תהיה). ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לו מפלה גדולה; כי באמת לא באנו פה לריב, כִּאֲשֶׁר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בעצמו יודע, רק הוא עבד עלינו כל השנים, ורמה אותנו מאד, ובפרט עם התלמוד-תורה, שאז נתגלה פרצופו האמתי וכו' וכו', ועכשו הוא רוצה לערב אותנו על-ידי חסידי ... אין אנו צריכים לתת לו את ההזדמנות הזו, ולכן אנו צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם לא להסתכסך בריב לא לנו, אנחנו נלך בדרך שלנו — להרבות בתפלה והתבודדות מדי יום ביומו, לצאת בלילה בין הקרים, ולהתבודד עמו יתברך, וכן נדבר דבורי אמונה והשגחה פרטית, וכן להפיץ את הקונטרסים החדשים המגלים את אמתת מציאותו יתברך במסירות נפש הכי גדולה, ולא להתפעל משום מסיתים ומדיחים, אדרבה עכשו העולם צמאים מאד לשמע את דבר השם, ועל-כן עליכם למסור את נפשכם בעבור זה, ואל תסתכלו על שום דבר, ואז תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

וכן מה טוב ומה נעים, שכל אחד ואחד מכם יקבע לעצמו שעורים פסדרן במקרא, משנה, גמרא, מדרש, זהר ותקונים, לקוטי-מוהר"ן, לקוטי-הלכות וכו' וכו', כל אחד כפי דרגא דליה וללמד בכל יום מעט או הרבה. ומה טוב ומה נעים, אם תוכלו ללמד קדם הצהרנים בכולל "אור המאיר", ובליילה בכולל "אור הגנוז", וכן בבקר לפני התפלה בכולל "שומרים לבקר", באפן שתלמדו הרבה תורה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שיבנה המקום הזה באור תורה. ועלינו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ולא להתפעל מאף אחד.

כל הענין של העתון "אור יבנאל", הספמתי לאברכים שרוצים להגן עלי וכו' וכו', כי אני רואה, שיש לסמ"ך-מ"ם כחות עצומים בכל השכנוע, ויכול לשכנע את כל מי שבא אתו במגע ומשא וכו' וכו', ועל-כן ההכרח לפרסם את האמת. ואף שרבונו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כז), שהשלוש בא במירות, כי ההכרח

שְׁהֶאֱמַת תַּעֲבֹר כָּל-כֶּף הַרְבֵּה זְכוּכִים, מַה בְּכֶף? זֶהוּ הַהֶכְרַח, וְאִי אֶפְשֶׁר בְּצוּרָה אַחֲרַת, אִם הַרְשָׁע הִזָּה הוֹלֵךְ נִגְדָנוּ בְּכָל מִינֵי תַחבּוּלוֹת לְהֵרֵס אוֹתָנוּ, הַהֶכְרַח לְפָרֶסֶם אוֹתוֹ עַל-יַדֵי עֵתוֹן, וְאֶסוּר לְפַל בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן.

הַעֲקָר רָאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִז תִּרְאוּ נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ, וְשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, יִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה, וְיִהְיֶה מַה שְׁיִהְיֶה.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשמה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ו כֶּסֶל, ב' חֲנֻכָּה ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַוּוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

רָאוּ לְהַתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים, שְׁמַאִיר הָאוֹר הַגָּנוּז בְּעוֹלָם, אוֹר הָאֱמוּנָה, וְכָל אִשָּׁה תַחֲזֹק אֶת חֲבֵרָתָה, כִּי צְרִיכִים הַתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, שְׁלֹא יוּכַל לְכֶם הַסְמֵךְ-דָּמִים וּגְנָדָא דְלִיָּה, כִּי הוּא עוֹבֵד עֲלֵיכֶם מְאֹד מְאֹד מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְרוֹצֵה לְעַקֵּר אוֹתָנוּ (הִיָּה לֹא תִהְיֶה) מִיַּבְנָאֵל, עִם כָּל זֹאת לֹא יִלָּךְ לוֹ, אִם רַק אַתֶּם תַחֲזֹקוּ אֶת עֲצָמְכֶם יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִשָּׁה תַעֲזֹר לְרַעוּתָהּ, אִז לֹא יוּכַל לָנוּ כָּלֵל.

נָא וְנָא רָאוּ לְהַתְאַסֵּף בֵּינֵיכֶם, וּלְדַבֵּר וּלְחַזֵּק אִשָּׁה אֶת רַעוּתָהּ,

אֲשֶׁר ט"ז תשמו — ט"ז תשמז בנחל עה

ותדברו רק דבורי אמונה, כי רק זה מה שיש לנו למכור, אין לנו שום למודים אחרים, רק גלוי האמונה הקדושה.

תודה רבה על כל הברכות ששלחתם לי ולבני, וכל המברך מתברך, והקדוש-ברוך-הוא יברך אתכם בברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ותרוו רב נחת מהילדים, ותזכו להתברך ממעון הברכות.

ראו להתועד יחד עכשו בימי החנכה הקדושים, ותמשיכו עליכם האור הגנוז של חנכה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשמו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויגש, ה' דחנכה ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

טוב עשית שאמרת לממנים, שתדבר ישירות עמם, כי כדאי שיהיה לנו קשר אתם, ואני מקווה, שסוף כל סוף נעבר גם על הצרה הזו, ואף אתה תזכה לצאת מהחובות שלך, ויהיה הבית שלך. אולי טוב לבקש את ... שיקשר אותך עם משפחתו, למען תשיג את מבקשך, וכן ... בנו, הוא יודע מי ממשפחתו מוכן לעזור וכו', תתקשר עמו, והרבה דרכים יש למקום ברוך הוא [חסר].

הדורש שלומך...

ט"ז תשמז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויגש, ה' דחנכה ה'תנש"א.

שלום רב אל ... שיהיו.

באתי לבקש אתכם, שתשתדלו ללמד בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ז, ולומר עליה התפלה מלקוטי-תפלות, המדברת מענין

אָמוּנַת חֲכָמִים וּרְפוּאָה שְׁלָמָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה אִם תִּקְיָמוּ כָּל הַנְּאָמֵר שֵׁם, תִּהְיֶה לָכֶם בְּאֵמַת רְפוּאָה שְׁלָמָה בְּכָל אִיבָרֵיכֶם וּגְיָדֵיכֶם וְכוּ'.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי הַחֲלוּק בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב לְבֵין חֲסִידֵי ... אֲצִלְנוּ כְּשֵׁישׁ מִשְׁהוּ לַעֲשׂוֹת בְּעִבּוּר רַבְּנוּ ז"ל, כְּכֹר יֵשׁ מֵאָה אֲסֻפּוֹת וְכוּ' וְדֵיוּנִים וְכוּ' הָאֵם כֵּן לַעֲשׂוֹת אוֹ לֹא לַעֲשׂוֹת וְכוּ', הָאֵם זֶה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל אוֹ לֹא וְכוּ', וּבֵין כֶּף כָּלֶם מִתְרַשְׁלִים, כִּי הֵיזָר הִרְעַ מְאֹד מִפְּחַד מִרַבְּנוּ ז"ל, כִּי קִדְּם יְרִידַת נִשְׁמַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם הַזֶּה, צָעַק הַסֵּם "ד' מ"ם: אִם הַנְּשֻׁמָּה הַזֶּה תִּרְדּוּ, מִה יֵשׁ לִי כְּכֹר בְּזֶה הָעוֹלָם לַעֲשׂוֹת וְכוּ'? ! וְאָמְרוּ לוֹ: הַנְּשֻׁמָּה הַזֶּה הִתְכַּרַח לָהּ לְרִדְתָּ, וְאִתָּה צָא וּמִצָּא לַעֲצֻמָּךְ עֲצָה וְכוּ' (עֵינִי כָּל זֶה בְּאִרְיוֹת בְּסֻפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה ז' מִהַזְּכוּב וְהַעֲכָבִישׁ), וְעַל-כֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהִתְבַּטָּא פַעַם מוֹהֲרֵנִי ז"ל עַל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אַתֶּם אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים, אֲלֹא אַתֶּם שְׁלֹמִיָּנִיקִים" (שְׁלוֹמִיאֵלִים). וְדָבָר זֶה רְאִיתִי בְּעֵינַי זֶה שְׁלֵשִׁים שָׁנָה, שְׂאֲנִי עוֹסֵק בְּפַעֲלֵיּוֹת בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, לְהַפְיֵץ אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלַי יְסוּרִים וּמַחֲלָקַת וּמְרִיבוֹת כָּל הַשָּׁנִים וְכוּ', אֲבָל בְּרוּךְ ה', לֹא הִתְפַּעַלְתִּי, וְתִהְיֶה לְאֵל, אַחֵר שְׁלֵשִׁים שָׁנָה שֶׁל פַּעֲלֵיּוֹת וּמַסִּירוֹת נַפְשׁ, בְּרוּךְ ה', נוֹסְעִים לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹתֵר מִחֲמַשְׁתׁ אֲלָפִים אֲנָשִׁים, וְכֵן יֵשׁ עוֹד קְבוּצִים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאִף אֶחָד אֵינוֹ תוֹפֵס מֵאִין בָּא הַדָּבָר הַזֶּה... בְּרוּךְ ה', יֵשׁ לְבְרִסְלָב פְּהִיּוֹם שֵׁם מְאֹד טוֹב בְּעוֹלָם, וְאִף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מֵאִין זֶה בָּא... מִה לַעֲשׂוֹת? ! הִתְכַּרַח שְׂאֲנִי אֶהְיֶה כְּמִטְרָה לַחֵץ, וְאֲנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְמִסֵּר אֶת נַפְשִׁי בְּפַעַל מִמֶּשׁ בְּעִבּוּר רַבְּנוּ ז"ל לְגַלּוֹתוֹ בְּעוֹלָם, אִף שְׂאֲנִי מְאֹד מְגַבֵּל — הֵן מִצַּד הַמַּצָּב הַפְּסָפִי, שְׂאֲנִי מִמֶּשׁ חֲנוּק בְּחֻבוֹת, וְהֵן מִצַּד הָאֲנָשִׁים שְׁמִסִּיתִים וּמְדִיחִים נְגִדֵי מְאֹד, וּבְכָל פַּעַם נִכְנָס בְּאֲנָשִׁים כָּל מִינֵי חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וּבוֹרְחִים מִהַקְרָב וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי אֵיתָן בְּדַעַתִּי, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוֹכֵל לְקַרְנֵי וּלְבַטְלָנִי. כָּל זְמַן שְׂאֲנִי חֵי אוֹצִיא מִהַפְּחַ אֶל הַפַּעַל אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

וְהִנֵּה חֲסִידֵי ... אֲצִלָּם אֵין חֲכָמוֹת, אִם הֲרַבִּי אָמַר מִשְׁהוּ, וְאֲפִלוּ לֹא אָמַר, רַק הִבִּינוּ אֶת הַרְמָזוּ שְׁרַמְזוּ וְכוּ', כְּכֹר מוֹכְנִים לְצִאת

במסירות נפש בפעל ממש, ואין להם שום וכוחים ושום אספות, ושום דבר לא ימנע אותם — לא חלישות הדעת, ולא התנגדות ומריבות, אם צריכים לקיים את רצון הרבי, אין על זה בחירה. ובשביל זה הם כל-כף מצליחים בפעלות שלהם, ותבוא עליהם ברכה על כל מעשיהם הטובים ופעלותיהם הברוכות, וכמוהם ירבו בישראל, ויחזירו את כל עם ישראל בתשובה.

אבל באמת הפלים יש לרבנו ז"ל, כי ההתחזקות שיש בספרי רבנו ז"ל, אין את זה בשום מקום בעולם, וכן ענין התפלה וההתבודדות, שזה חרבו של משיח, זה אינו נמצא רק ביד הבעל-תפלה, שהוא רבנו ז"ל בעצמו, אשר הוא יכבש את העולם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב'; ובספורי-מעשיות, מעשה מבעל תפלה, מעשה יב); אף אנשי שלומנו הם שלמזלניקים (שלומיאלים), תמיד מצויים בחלישות הדעת ובספקות ובקטנות עצומה, ועל-כן הם מתרשלים מהעבודה הקדושה הזו של גלוי הבעל תפלה בעולם, לא-כן חסידי ... הם מוסרים נפשם בפעל ממש, בלי שום קשיות וספקות כלל.

הקדמתי לכם את ההקדמה הזו, כדי שתבינו כל מה שאכתוב עכשו.

עליכם לדעת, כי תהלה לאל, זכני הקדוש-ברוך-הוא עם ספרים יקרי ערך בתורת רבנו ז"ל, ואקנה להדפיסם, אף נתתי משפט הבכורה לקונטרסים, שצריך להיות בדיוק "אלף קונטרסים", שידברו מכל הנושאים שיש רק בחיים, לחזק ולאמץ את נשמות ישראל בדור הזה, אשר כלם נפלו במקום שנפלו, ואי אפשר להקיצם, כי אם על-ידי דבורי רבנו ז"ל, וזה ברור בשמש. ותהלה לאל, אנחנו עושים את זה אמת, רק עם כח מגבל, אבל ברוך ה', חפץ ה' בידינו מצליח, שהולכים ממש מליוני קונטרסים, בלי שום גזמא בכל חלקי העולם, אשר על דבר זה גם ... מתפעלים, וחושבים שיש בינו ממש עשירים מפלגים המממנים את זה... ולך

תספור להם, שהכל נעשה במסירות נפש הכי גדולה, באין בידינו לפורטה אפלו שזה פרוטה ממש וכו'.

והנה הגיע הזמן, שאנחנו צריכים להקים עיר על שם רבנו ז"ל, ומסבב כל הסבות סבב, שנגיע ליבנאל, אשר אני מקנה, שקאן ביבנאל תהיה "עיר ברסלב", עיר חרדית במלא מוכן המלה, אף צריכים מסירות נפש, כאן תהיה נעשית ירושלים של הגליל, אף שנדמה עכשו פחלום, אף הכל יתגשם, בעזרתו יתברך, מה שיותר מהר.

אף זה לעמת זה הסמ"ך-מ"ם התגשם והתגלם והתלבש בכן אדם, והוא עומד נגדנו עכשו עם כל הפחות, אמת, חבל שמסרו את זה לאדם הזה, שצריך להיות הסמל של הקהלה, הוא צריך להיות רב העירה, ועכשו הוא הסמ"ך-מ"ם בעצמו בהתלבשות בן-אדם, והנה המלחמה עכשו פתוחה עמו פנים אל פנים, הוא ורק הוא ועוד פעם הוא ורק הוא התחיל עמנו, ובכל פעם היו לו תכניות איך לגרשנו מכאן, בהתחלה הוא חשב שאנחנו רק כמנזן 'פרזיטים' (כך קרא אותנו) חסרי בינה, מרחפים וכו', אף לבסוף ראה שאנחנו כח, ותהלה לאל, אנחנו הולכים ומתרבים, לכן הוא יצא כנגדנו בגלוי, וביותר בסתום. ועושה כל מיני פעולות שבעולם להברית ולגרש אותנו מיבנאל, להציק לנו ולמרר את חיינו בכל מיני אפנים ותחבולות, אף זה לא ילך לו, כי אני עקשן ונחוש בדעתי, יעבר עלי מה, המקום הזה יהיה "יבנאל עיר ברסלב", הוא הלא ורמה אותנו, הכניס את ... וחשב שהוא יפה בנו עמהם, כאן יש לו טעות חמורה, כי בזה תהיה מפלתו ומפלת כל אויבינו, אנחנו לא באנו בשביל ללחם וכו', אלא כיון שכבר נעשה מה שנעשה, ההכרח להגן על עצמנו בכל מיני אפנים שבעולם. ולכן תראו עכשו מה לפניכם, אנחנו אף פעם לא נתקיף את ... רק יהיה כאן כמו שבתו של הזמן רצתה לשפך על מרדכי דלי עם צואה, ולבסוף זה נשפך על הזמן בעצמו, כן נעשה עכשו עם הסמ"ך-מ"ם, הוא רצה לנגח אותנו עם ... הוא יקבל על ידם חזרה עשרת מונים, אף אבקש אתכם דבר אחד, שתראו לציית אותי בזה, בנדאי יתחילו לרוץ

אליכם ... מה אתם עושים מעמנו, מה אתם רוצים מאתנו וכו' וכו', אתם ראו לא להפגס עמכם בשום ופוחים שבעולם, רק תענו להם בקור רוח וכו'.

ראו לעשות עבודה טובה להחזיר את תושבי המקום בתשובה, למען תתגשם שאיפת הרבי שלנו, שזו תהיה עיר חרדית "יבנאל עיר ברסלב", "ירושלים של הגליל", ויותר מזה אל תדברו שום דבר, ואל תפגסו בשום ופוחים, כלל וכלל לא! כי חבל על כל דבור, ובזה נגמר הספור עם ... אין לנו שום עסק ומריבות עמכם כלל, כאן טמון הסמ"ך-מ"ם בעצמו, הרוצה להפכות בנו על ידם, ועוד תראו איך הוא יקבל חזרה על ידם בחכמה עצומה, דיקא מהם.

כל זה הארכת לי לכם, כי אני יודע שיש לכם השפעה על אנשי שלומנו, ועליכם לדבר עמכם בכל עת מצוא את כל הדברים האלו, ותחזקו אותם מאד, וכן את כל הנשים, כי כשהנשים תהיינה חזקות, ממילא בעליהן יהיו חזקים, כשהנשים תרצינה לגור כאן, ממילא בעליהם ירצו לגור כאן. תאמינו לי, שאני יושב כאן בגלות ממש על קוצים וכו', אך מה לעשות? בן גזרה חקמתו יתברך, ואני מבקש ומתחנן לפניו יתברך, שיושיעני, ואזכה כבר לבנות את בית-המדרש הגדול, ולבוא ולהתישב בארץ ישראל, ובבנאל "עיר ברסלב", ושם נקבל פני משיח צדקנו.

אני יודע, שעכשו יתחילו עלינו בעיות גם מ... אך בעזרתו יתברך, נעבר על זה בשלום, על-ידי שאף פעם לא נסתכסך עמכם בשום מריבות, אדרבה תמיד נעורר אותם שיכלו להחזיר בתשובה את התושבים, אנחנו לא מסגלים להתערב עמכם ולהפקיר את ילדינו, שהם אישון עינינו וכו', והם נכנסים בתוכם וכו', ומשתפים פעלה עמכם, שיהיו בריאים, שיחזירו את כלם בתשובה, ותבוא עליהם ברכה, כל החצים שלנו הם רק על הסמ"ך-מ"ם, וממילא לא נבוא אף פעם לידי מריבות, כשירצו להפגס בינו, נשלח אותם

רק אֶל החילונים, לכו והחזירו בתשובה את ... ואַת ... וְכָל חֲבֵרֵיהֶם וְכו', אֲנַחְנוּ יֵשׁ לָנוּ אֶת הַרְבֵּי שְׁלָנוּ, תְּהִי בְרִיאִים.

וְעַכְשָׁו בּוֹדָאֵי יְהִי כְּאֵלוּ מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂיִתְחִילוּ לוֹמַר: לְשׁוֹן הָרַע... לְשׁוֹן הָרַע... מַה קּוֹרָה כָּאֵן?! אֲשֶׁר זֶה בְּעֶצְמוֹ עֲצַת הַיָּצָר הָרַע, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הֵרֵס וְהוֹרֵס אֶת כָּל הַקְּדוּשָׁה, וְלוֹ מִתָּר הַכֹּל, וְאִם אֲנַחְנוּ גִלְף וְנִגְנָן עַל עֲצָמֵנוּ, זֶה כְּבָר לְשׁוֹן הָרַע... לְשׁוֹן הָרַע... וּבְאֻמַּת צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַה זֶה לְשׁוֹן הָרַע?! וְכֹדָאֵי לְעֵינַי בְּ"אוֹר יִבְנָאֵל" גְּלִיזֵן 10, מַה שְּׁכַתוּב שָׁם בְּסוּפּוֹ, וְזֶהוּ לְמוֹד עֲמַק מְאֹד.

הִנֵּה בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֵר הֵיטָה כְּתֻבָּה עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד יָפָה וְחַיּוּבִית בְּעִתּוֹן ... שֶׁל ... וּבְשָׁבוּעַ הַשְּׁנִי הַכְּרָחוּ לְהַכְנִיס "הַכְּחָשָׁה וְהַבְּהָרָה", שְׁטַעוּ בְּהַרְבֵּה דְבָרִים, וּמִי עָשָׂה זֹאת, אִם לֹא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שְׂאִים עֲלֵיהֶם דְּרָךְ הַרְבֵּה "רַע בְּנִים", וְלֹא הֵיטָה לָהֶם בְּרָה, רַק לְהַכְנִיס "הַכְּחָשָׁה וְהַבְּהָרָה". וְעַכְשָׁו אֲשָׂאֵל אֶתְכֶם, הֲאִם עָלֵינוּ לְהַתְּפַעֵל מְרָשַׁע מְרָשַׁע כְּזֶה, אֲשֶׁר כָּל כָּלוּ הוּא רַק רְשָׁעוֹת, אֵיךְ לְעַקֵּר אוֹתָנוּ מִכָּאֵן?! הֲלֹא יִקְבַּל חֲזָרָה עֲשֶׂרֶת מוֹנִים, עַד שְׂיִתְבַּטַּל לְגַמְרֵי. וְכַתְּבִיתִי לָכֶם אֶת כָּל זֹאת, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתֶם מוֹסְרִים אֶת נַפְשְׁכֶם בְּעִבּוּרֵי — בֵּין בְּעִנְיֵי הַפְּצָה, וּבֵין בְּעִנְיֵי יִבְנָאֵל, וַיֵּשׁ לָכֶם הַשְּׁפָעָה גְדוּלָה עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, לְזֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּץ בְּמִכְתָּב זֶה אֲלֵיכֶם, אֶף שֵׁשׁ עוֹד לְהַאֲרִיךְ בְּזֶה יוֹתֵר מִמָּאָה עֲמוּדִים, אֶף הַזְּמַן אֵינוֹ בְּיַדִּי, וְלָכֵן אֲנִי מְקוּהָ שְׂתַּבִּינוּ אֶת הַכֹּל מִמִּכְתָּבִי זֶה. "אֲנַחְנוּ נִשְׂאָר כָּאֵן בְּיִבְנָאֵל"! "כָּאֵן תִּהְיֶה יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב"! "כָּאֵן תִּהְיֶה נַעֲשִׂית יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל הַגָּלִיל"! "כָּאֵן תִּהְיֶה עִיר חֲרָדִית"! וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹזֵר לְזֶה. אֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְּׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם — מְסִירוֹת נַפְשׁ וְכו', וְצָרוֹת וְיִסּוּרִים וְכו', אֲבָל תֵּאֱמִינוּ לִי, שְׂרָאוֹנֵי יִבְנָאֵל עָבְרוּ פִּי אֶלְךָ, וְכֵן כָּל אֵלוֹ שְׂהִתְחִילוּ לְכַנּוֹת עִיר וְאִם בִּישְׂרָאֵל, כְּמוֹ: "פֶּתַח תִּקְוָה", שְׂהֵיטָה רַק מוֹשְׁבָה קִטְנָה, הֵם עָבְרוּ פִּי אֶלְךָ צָרוֹת, וְהַיּוֹם בְּרוּךְ הוּא, זֶה עִיר גְּדוּלָה, כֵּן תִּהְיֶה נַעֲשִׂית כָּאֵן בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב". וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׂעוֹזֵר לְכָל זֶה שְׂיִתְגַּשֵּׁם.

לזאת ראו לדבר עם כל אנשי שלומנו ונשותיהם, ותמיד תחזקו אותם, ואדרבה אתם הנחשונים הראשונים, שמכם תבנה עיר ואם בישׂראל, "יבנאל עיר ברסלב", כל אחד פוחד להיות הראשון, כל אחד פוחד להיות המתחיל, אבל כשיתחיל להתגשם הרעיון, אז תראו כמה משפחות תבאנה לכאן לגור, וממש תהיה נעשית "עיר חרדית". העקר רק להתחזק, ולא להתפעל משום איומים ומשום פחדים של הבל, כי הכל הבל ורעות-רוח. הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם בדרך נפלאה, וזה רצונו, שתהיה כאן "עיר ברסלב", ולכן אל תפנסו בופוחים עם ... שילכו להחזיר בתשובה את כל התושבים, ואנחנו כבר נסתדר בלעדיהם, בעזרת השם יתברך, אנחנו לא נפקיר את ילדינו אפלו כרגע, ונשלח אותם רק אל החוג שלנו, אשר שם לומדים רק ילדים קדושים וטהורים, מבתים טובים על טהרת הקדש וכו', אנחנו נשמר על ילדינו כמו ששומרים על אישון עין.

אננה להקדוש-ברוך-הוא, שתבינו דבר מתוך דבר ממכתבי זה, ולא פדאי לפרסם ולהפיץ את המכתב, כדי שלא להרבות במחלקת, חס ושלום. ראו לדווח על כל מיני אירועים ושמוחות מתושבי יבנאל.

הדורש שלומכם...

ט"ז תשמח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, זאת חנפה, ב' טבת ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידיו ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם באמונה פשוטה בו

יתברך, אֲשֶׁר זֶהוּ עֶקֶר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּפְרוּשׁ גְּלוּה לָנוּ
 (שיחות-הר"ן, סימן לג), אֲשֶׁר אֵצֶל הָעוֹלָם אֲמוּנָה זֶה דְּבַר קָטָן, אֲבָל
 אֵצֶל אֲמוּנָה הוּא דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד, וְעֶקֶר הָאֲמוּנָה בְּתַמִּימוֹת
 וּבְפִשְׁיטוֹת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, לְבוֹא אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָל דְּבַר
 שְׂצָרִיכִים לְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת
 וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְאִפְלוּ שְׁבַתְחָלָה לֹא
 רוֹאִים שׁוּם דְּבַר, כִּי נִדְמָה, שְׁכָל דְּבוּר הוֹלֵךְ לְרִיק, חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ',
 הַכֵּל מֵצַד הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת; כִּי בְּאֵמֶת הַמְּאֲמִין בְּאֲמוּנָה אֲמִתִּית
 בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
 כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתָיו
 יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ שׁוֹקֵד עַל שְׁפָתוֹתֵינוּ, וְשׁוֹמֵעַ כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
 שְׁאֵנוּ מְדַבְּרִים, בִּיְדִיעוֹת אֱלוֹ הֵינּוּ נִזְהָרִים מְאֹד מְאֹד בְּדְבוּר פִּינוּ,
 וְהֵינּוּ תָּמִיד מְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אוֹ הֵינּוּ מְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
 כִּי זוֹ תְּכִלִּית הַדְּבוּר, שְׁאֵדָם יְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וַיִּדְבִּיק אֶת
 נִשְׁמָתוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וַיִּמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת
 יְדִידוֹת זֵיו חַיּוֹת אֱלֹקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לָכֶם עוֹד נֵעַם וְעֲרֻבוֹת
 וְזֵיו כְּמוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּכָת, הָאֶרֶת אֱלֹקֵי הַנִּשְׁפָּעֵת עַל הָאָדָם
 בְּעַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה וְהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְכֵן צְרִיכִים לְדַבֵּר
 עִם זוּלָתוֹ רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, לְגִלּוֹת וּלְפָרֵסֵם לְכָל
 אֶחָד אֶת אֲמִתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵיךְ שְׁאֵין צְרִיכִים לְהַתְּפַחַד וּלְהַתְּפַעֵל
 מִשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַעוֹלָם; כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלִיחַ שְׁנִשְׁתַּלַּח מְרוּם
 גְּבֹהֵי מְרוּמִים אֶל הָעוֹלָם הַזֶּה, לְהוֹצִיא אֶת שְׁלִיחוֹתָיו, וְהֵיא —
 לְעִשׂוֹת לוֹ יִתְבָּרֵךְ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים. וְהַשְּׁלִיחַ נִכְלָל בְּהַמְּשַׁלַּח. וְכִמּוֹ
 שְׁהַמְּשַׁלַּח הוּא בַּעַל הַבֵּית שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, כִּי הָרִי יֵשׁ בַּעַל-הַבֵּית
 לְבִירָה, כְּמוֹ-כֵן כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִכְלָל בְּתוֹךְ הַמְּשַׁלַּח בְּמִקּוֹם
 שֶׁהוּא בָּא, הוּא כְּבָר נַעֲשֶׂה בַּעַל-הַבֵּית שֶׁל הַמִּקּוֹם, כִּי בְּזֶה שֶׁהוּא
 מְגַלֵּה וּמְפָרְסֵם אֶת אֲמִתּוֹ מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, הָרִי הוּא נִכְלָל בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְנַעֲשֶׂה שְׁלִיחַ הַנִּכְלָל בְּמִשְׁלַח, וְהוּא נַעֲשֶׂה בַּעַל-הַבֵּית שֶׁל
 הַמִּקּוֹם. וְעַל-כֵּן בְּכָל מִקּוֹם שֶׁבַר יִשְׂרָאֵל בָּא, הוּא תַּכְף-וּמִיד נַעֲשֶׂה
 בַּעַל-הַבֵּית שֶׁל הַמִּקּוֹם (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עו'): יִשְׂרָאֵל הֵם
 נַעֲשִׂים אֲדוּנִים לְבַעֲלֵיהֶם, כָּל מִקּוֹם שֶׁהֵם הוֹלְכִים נַעֲשִׂים שָׂרִים

לְאֲדוֹנֵיהֶם (סְנֵהֲדִירִין קד); כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם בָּאִין בְּגִלוּת, בְּתַחֲלָה הֵם כְּבוּשִׁים בְּגוּלָה, אָבָל אַחֲר־כֵּן הֵם נֶעֱשִׂים אֲדוֹנִים לְבַעֲלֵיהֶם; כִּי אַחֲר־כֵּן הֵם פּוֹבְשִׁים אֶת הַמְּקוֹם הַהוּא, שֶׁהֵם בָּאִים בְּגוּלָה שָׁם, כִּי יִשְׂרָאֵל הֵם מְרִימִים וּמַעֲלִין כָּל הַמְּקוֹמוֹת הַשְּׂפֵלִים וְהַנְּפוּלִים, עֵינִי שָׁם.

וְעַל-כֵּן עָלִיכֶם לְהִתְחַזֵּק פֹּה בְּיַבְנָאֵל מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִתְפַּחַד וְלֹא לְהִתְיַרֵּא וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, כִּי כָּאֵן תִּהְיֶה נִבְנִית "עִיר בְּרֶסֶלֶב" עַל אַפֶּם וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ, וְאִין לָכֶם לְהִתְפַּחַד וְלְהִתְיַרֵּא מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, כִּי לֹא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת לָכֶם שׁוּם דְּבַר רַע.

עָלִיכֶם לְדַעַת, כִּי מוֹהֲרֵנִי תִּזְלֵ גְלָה לָנוּ, אֲשֶׁר בְּדַבַּר רַבְּנוּ ז"ל לֹא רוֹאִים רַק הַפְּסִיעָה הָרֵאשׁוֹנָה, וְיֹוֹתֵר מִזֶּה לֹא רוֹאִים. וְכֵן הוֹלִיךְ דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל — עַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ חֲדָשָׁה. וְלָכֵן אַל תִּירְאוּ וְאַל תִּפְחָדוּ כְּלָל פֶּן יִכְנָסוּ פֹּה אַחֲרֵי וַיִּצְעְרוּ וַיִּזְיָקוּ לָנוּ, זֶה לֹא יִהְיֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֶּן, כִּי הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַבֵּב סְבוֹת לְטוֹבָה, וְכָל מַה שְּׂקוּרָה עֲכָשׁוּ בְּיַבְנָאֵל, הוּא רַק לְטוֹבָתָנוּ, כִּי אִין שׁוּם רַע יוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם, וְכָל מְאוּרְעוֹתָיו שֶׁל הָאָדָם לְטוֹבָתוֹ. וְאִף שֶׁלְּפַעֲמִים מֵרַב צַעַר וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת נִדְמָה לְאָדָם כְּאִלוֹ אָבֵד מְנוּס וְתַקְנָה מְמַנּוּ, הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן, לְנִסּוֹת אֶת הָאָדָם אֶל מִי יִפְנֶה בַּעַת צָרָתוֹ.

וְעַל-כֵּן רְאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְהִתְחַזֵּק עֲכָשׁוּ בְּזֹאת חֲנֻכָּה, אֲשֶׁר בַּיּוֹם הַזֶּה נִגְמְרוּ כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁהִתְחַלְנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂאֹז דְּבַרְנוּ הַרְבֵּה בְּיַבְנָאֵל, שֶׁהַשָּׁנָה תִּהְיֶה שְׁנַת "דוּרוּן, תְּפִלָּה, מְלַחְמָה" לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּיַבְנָאֵל, וְלְבִסוּף נִנְצַח אֶת הַמְּלַחְמָה. אֲנִי מְכַרַּח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׂאֵת שְׁנֵי הַחֲדָשִׁים הַקָּשִׁים כְּכֹר עֲבַרְנוּ, וְעֲכָשׁוּ רַק נִצְלִיחַ בְּכָל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה, וְכָל מַה שְּׂבוּנִים בְּתִים וְדִירוֹת, הַכֹּל בְּשִׁבִיל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלֹא יוֹעִיל לְסַמֵּ"ךְ-מ"ם שׁוּם דְּבַר, וְאִף שֶׁהוּא מְתַכְנֵן תְּכִנּוּיֹת נְגִדְנוּ, וְרוּצָה לְעַקֵּר אוֹתָנוּ (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), הַכֹּל יִחְזֹר וַיִּפֹּל עַל רֵאשׁוֹ, כִּי הַמְּקוֹם הַזֶּה יִהְיֶה נֶעֱשֶׂה "עִיר בְּרֶסֶלֶב".

העקר מה שאתם צריכים — להחזיק את עצמכם ביחד, ולשמח בכל יום, ולרקד ערב ובקר וצהרים אחר כל תפלה, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן י'): על-ידי המחאת פה ורקודין, נמתקין כל הדינים; ולכן ראו רק לרקד ולשמח, ואם אפשר גם עם כלי זמר — מה טוב ומה נעים, כי רק על-ידי שמחה נצליח. ואנשי שלומנו אמרו: מה היתה הצלחת חיל הרוסים? כי בתזית הראשונה שלחו עם החילים תזמורת עם להקה צבאית, וזה הכניס בחילים אמץ וחזק, והעלה את המוראל של החילים... ועל-ידי-זה הצליחו בכל מקום שבאו וכבשו; ולכן מאחר שאתם מקרבים אל בן השמחה הנכלל במקור השמחה, ראוי לכם לשמח תמיד, ועוד תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

ראו להתבודד בכל יום ויום, ולבקש ממנו יתברך, שגזפה להוציא מהפח אל הפעל חשקנו ורצוננו לבנות את בית-המדרש הגדול ואת התלמוד תורה "ילדי חן" לבנים, ואת בית-ספר "בית פייגא" לבנות, ומקנה טהרה, ו"עזר שבת" לכל התושבים, ותהיה נעשית באמת עיר של תורה, עיר של צדקה וחסד, עיר של אהבה, עיר של שמחה, עיר של אמונה, "עיר ברסלב" פשוטו כמשמעו, כבר לא יועיל לסמ"ך-מ"ם שום דבר, העירה כבושה תחת צבא רבנו ז"ל.

אשרנו מה טוב חלקנו, שאנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נפלא כזה, רבי רחמן כזה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשמט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויירדפו אל פלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש" הגרים

בִּיבְנָאֵל, הַוְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם שְׁפַע
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים
שבעולם, על אף שאני יודע, שעובר עליכם עכשו הרבה חלישות
הדעת וקטנות ומכאובים מהסמ"ך-מ"ם בעצמו ונגדא דליה, ומאד
מאד רציתי לבוא אליכם, אך ההכרח לי לחפז עוד שבוע או
שבועים ללדת בתי תחיה, שיהיה בשעה טובה ומצלחת.

מה אמר לכם! אם תקראו את ההיסטוריה של יבנאל, ומה
עברו ראשוני המיסדים מהערבים משבט דלייקה וערב א זביח,
שהם אשר מרוו את חיי המיסדים בכל פעם, שחרשו וזרעו באו
הם עם צאנם וקלקלו והרסו הכל, ואפלו מה שפכר פן צמח, עלו
עם הצאן, ואכלו והשחיתו את הכל, ועוד נזקים כבדים. ומה גם,
שהיה, רחמנא לצלן, מקרים של שוד ורצח, עם כל זאת הם היו
עקשנים בדעתם, שכאן נשאר על אפם וחתם של הישמעאלים
האלו (אנב אחד מאנשי שלומנו מסדר עכשו "תולדות יבנאל"
מראשית הוסדה עד עכשו, וידפס בהמשכים רבים בעתון "אור
יבנאל"). ואלו היסורים עברו ראשוני המיסדים רק בעבור לבנות
עיר בארץ ישראל, על אחת כמה וכמה שאנחנו רוצים לבנות עיר
על שם רבנו ז"ל בארצנו הקדושה, עיר של תורה ותפלה, עיר של
צדקה וחסד, אזי אין פלא שיעמדו עלינו הסמ"ך-מ"ם בעצמו בלי
שום לבושים כלל. וכבר הקדים לנו רבנו ז"ל הקדמות רבות, איך
שקדם ירידת נשמתו אל זה העולם צעק הסמ"ך-מ"ם מרות: אם
הנשמה הזאת תרד, מה יש לי כבר לעשות בזה העולם, ואמרו לו:
הנשמה הזאת ההכרח לה לירד, ואתה צא וחשב עצות וכו', וחשב
ומצא עצה וכו', שזה כלל המחלקת והצחוק, הבזיונות חרופין
וגדופין שיהיה לאנשי שלומנו, ואף-על-פי-כן ראה זאת מזהרנ"ת
ז"ל ברוח קדשו, שההכרח שדבר רבנו ז"ל יהיה ככה. ועל-פן מסר
את נפשו בגוף ובנפש ובממון בעבור דבר רבנו ז"ל. ותהלה לאל,
דבר רבנו ז"ל פורח בעולם, על אף כל המתנגדים שפכר קמו על
חסידות ברסלב, וכמו-כן הוא הדבר בענין "יבנאל עיר ברסלב",

שְׁעוֹבֵר עֲכָשׁוּ מֵה שְׁעוֹבֵר עַל-יְדֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ, הוּא רַק שׁוֹלַח אֶת שׁוֹעֲלָיו הַקְטָנִים מִחֲבָלֵי כְרָמִים וְכוּ', וְגוֹרְמִים עֲגַמַת נֶפֶשׁ וְצֶעַר וְיִסוּרִים.

וְלִכֵּן רָאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִדְעוּ, שְׁכָל אֱלוֹ הַיִּסּוּרִים הֵם לְמַעַן כְּפָרַת עֲוֹנוֹת, כִּי הִנֵּה אֲנִיחֵנוּ רוֹצִים לְהַכְנִס וְלַגּוֹר בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ כְּזֶה "יְבִנְאֵל", מָקוֹם שְׁמֵת־אֲחָדִים שְׁמֵים וְאָרְץ יְחַד. אַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם יַעֲזֹב אוֹתָנוּ?! הוּא יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת לְגִרְשָׁנוּ מִשָּׁם, אֲבָל לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דָּבָר, הוּא יִבְרַח מִשָּׁם קִדְּם שְׁאֲנַחֵנוּ נְזוּז — עַל אִפּוֹ וְעַל חֲמָתוֹ, כִּי לִכָּאֵן בְּאֵנוּ, וְכָאֵן אֲנוּ נִמְצָאִים, וְכָאֵן נִבְנָה "עִיר בְּרִסְלָב".

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שְׁחֲכַמְיֵנוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (יְרוּשָׁלַיִם תַּעֲנִית, פָּרָק ג') יִסּוּרִים, בְּשַׁעַה שְׁמִשְׁגָרִין אוֹתָם עַל הָאָדָם, מִשְׁבִּיעִים אוֹתָם, שְׁלֹא תִלְכוּ אֶלֶּא בַיּוֹם פְּלוֹנִי וּבְשַׁעַה פְּלוֹנִית וְכוּ', עַל-כֵּן תִּדְעוּ, שְׁכָל אֱלוֹ הַצֶּעַר וְהַיִּסּוּרִים וְהַמְּכַאֲבִים שְׁעוֹשִׂים לָכֶם, זֶה בְּחֻשְׁבוֹן צִדֵּק מְלַמְעֵלָה, כְּדֵי לְמַרְק אֶת עֲוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכַמְיֵנוּ הַקְדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ה'): מַה שֵּׁן וְעֵינַי עֹבֵד יוֹצֵא בָהֶם לְחֵרוֹת, יִסּוּרִים שְׁמִמְרָקִין כָּל גּוֹפּוֹ שֶׁל הָאָדָם — עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שְׁמוֹצִיאִים אוֹתוֹ לְחֵרוֹת. וּבְנֻדָּאֵי בְּזִכּוֹת אֱלוֹ הַיִּסּוּרִים שְׁאֵתָם סוֹבְלִים מִהַרְיָקִים וּפּוֹחֲזִים הָאֱלוֹ, תִּזְכּוּ לְצֵאת מִכָּל הָעֶבֶר שְׁלָכֶם, וְתִזְכּוּ לְדַבֵּק אֶת עֲצַמְכֶם בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַעֲקֵר שְׁלֹא תִפְחָדוּ מֵאִף אֶחָד, וּתְקִימוּ אֶת צוּי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁאָמַר פַּעַם אַחַת לְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל: "אֵן אִמְאֵל גִּיט מְעַן אַ פֶּאָטֶשׁ אוֹיֵךְ" (פַּעַם נּוֹתְנִים גַּם סְטִירָה); הִינּוּ כְּשֵׁרוּאִים שְׁאִין בְּרָרָה יְכוּלִים לְתַת סְטִירָה גַם-כֵּן... וְכֵן בְּשַׁעַה שְׁשִׁבְרוּ הַמַּתְנַגְדִּים לְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל אֶת הַחֲלוּנוֹת, עֲנָה וְאָמַר, שְׁצָרִיכִים לְפָנוּת אֶל הַמְּשֻׁטָּרָה, כִּי הִרִי יֵשׁ חֵק. וּכְשִׁאֲמָרוּ לוֹ, שֶׁהַמְּשֻׁטָּרָה אֵינָה עוֹשֶׂה שׁוֹם דָּבָר, עֲנָה וְאָמַר: דָּבָר כְּזֶה לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת, כִּי יְכוּלִים לְלַכֵּת אֶל זֶה שְׁמִמְנָה עַל הַמְּשֻׁטָּרָה וְכֵן לְהִלֵּן וְכוּ' וְכוּ', וְאִם זֶה לֹא יוֹעִיל, עֲלִינוּ לְדַעַת, שְׁגַם

למתנגדים יש חלונות... וזה הלמוד של רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל, ואין מה לגרע ולהוסיף על זה.

עם כל זאת עליכם לדעת, כי אין לנו על מי להשען, אלא על אבינו שבשמים, כי כך גלה לנו רבנו ז"ל, אשר כשאדם צריך ישועה, שילך לפנות רק אל הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ולכן תראו להתחזק יותר בתפלה ובקשה, להיות רגיל להתבודד עצמכם עמו יתברך, ואל יחסר לכם יום אחד מתפלה. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (מדרש תנחומא פרשת ויגא): אמר ליה הקדוש-ברוך-הוא לישראל, הווי זהירין בתפלה, שאין מדה אחרת יפה הימנה, והיא גדולה מכל הקרבנות, ואפלו אין אדם כדאי לענות בתפלתו ולעשות חסד עמו, כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים, אני עושה חסד עמו. ולכן ראו להתפלל במגן ערב ובקר וצהרים (וראוי... לשבח ולהודות על השתדלותו, שיהיה מגן בבית מדרשו). וכן תקבעו לעצמכם איזה זמן ביום להתבודד עמו יתברך, ולפרש את כל שיחתכם עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואשרי מי שמחזק את עצמו בעבודת התפלה העולה על כל העבודות; כי עקר השער והפתח להכנס אליו יתברך, הוא רק על-ידי תפלה. אשרי מי שיתמיד בתפלה בכל יום, ועל-ידי-זה ימשיך על עצמו ישועות וחסדים ורחמים גמורים ממנו יתברך.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשנ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ב' טבת, זאת חנכה ה'תשנ"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע איך שאתם מתחזקים על אף שעובר עליכם כל מיני צרות ויסורים ומרידות ומכאובים, אשר באמת שלם ישלם המכעיר את הבערה, והוא

הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ. לֹא חֲדָשְׁתֶּם לִי שׁוּם חֲדָשׁוֹת, הָאָדָם הַזֶּה מִשְׁחַת כָּל-כֶּף, שְׁלֹא נִמְצָא כְּאָדָם הַזֶּה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵין לָנוּ יַעֲזֶה אַחֲרֵת, רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבִסּוּף בְּוֵדָאֵי יִקְבַּל עָנְשׁוֹ מִשְׁלָם, כִּי יֵשׁ דִּין וְיֵשׁ דִּין, וְאִף שְׁעוֹשֵׂה מַעֲשָׂיו בִּסְתֵר, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִרְאֶה, וּכְדָרְךָ הַרְשָׁעִים הַעוֹשִׂים בְּמַחְשֶׁף מַעֲשֵׂיהֶם וְכו', אִף-עַל-פִּי-כֵן אֵין לָנוּ לְהַתְפַּעֵל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, כִּי הוּא רַק עוֹשֵׂה רוּחַ וְרֵעַשׁ גָּדוֹל... כִּי בְּאֵמֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם שׁוֹנְאִים אוֹתוֹ, וְיִוְדָעִים הֵיטֵב מִי הוּא, רַק כַּמָּה מִהֶעוֹלָם הַחֲדָשִׁים שְׁנִמְשָׁכוּ אַחֲרָיו, אֲבָל רַבִּם כְּכֹלֵם יוֹדָעִים בְּדִיוֹק מִי הוּא, וְלָכֵן אֵין מֶה לְפַחֵד כָּלֵל.

[חֶסֶר] מֶה שְׁמַדְפִּיסִים, זֶה נַעֲשֶׂה לְשִׁיחַת הַיּוֹם, וּבִכְפָּרֵת בְּעֵתוֹן שְׁלָנוּ "אוֹר יְבִנְאֵל", שְׁזֵה הוֹלֵךְ בְּכֹל בֵּית בְּיִבְנְאֵל בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, וְכֵן הַתְּפִשֵׁט בִּירוּשָׁלַיִם וּבְאֲשֶׁדוֹד וּבְכַנְיָ-בְּרַק. וְעַל כָּלֵם הַעֵתוֹן שְׁלָנוּ יִדְפֹס בְּסוּף הַשָּׁנָה עוֹד פַּעַם, וְיִהְיֶה מְכַרְךָ כְּמוֹ סֵפֶר, דְּבָר כְּזֶה עוֹד לֹא הָיָה, וְזֶה נִשְׁאָר לְדוֹרוֹת, וְעַל-כֵּן כָּל סֵפֶר וְכָל מִקְרָה שְׁקָרָה, יִהְיֶה נִשְׁאָר לְדוֹרוֹת, לְמַעַן יִדְעוּ אִיךָ מְסַרְנוּ אֶת נַפְשֵׁנוּ לְבִנְיַת עִיר בְּרִסְלָב. וְלָכֵן רְאֵי לְדוּחַ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט.

אוֹדוֹת הַכּוֹלָל שְׁבַעֲלֶךָ מַחֲזִיק, אֵין מְלִים לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֹל הָעֲנָן הַזֶּה, וְרֵאוּי לָכֵם מְאֹד לְהַתְחַזֵּק בְּזֶה, וְאִף שְׁעַכְשׁוֹ הַדְּחָקוֹת מְנַת חֶלְקֵכֶם, עִם כָּל זֹאת סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָ יְבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּרְאוּ טוֹב הַנִּגְלָה לְכֹל, כִּי בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַכּוֹלָל רַק יִתְרַחֵב, וְיִכְנָסוּ בּוֹ רַבִּם מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְיִלְמְדוּ בְּבִקְרָ וּקְדָם הַצְּהָרִים, וּבִלְיָה, וּמִמֶּשׁ יִשְׁמְעוּ אֶת קוֹל הַתּוֹרָה, וּבִכְפָּרֵת כְּשִׁיבְנָה בְּעוֹרְתוֹ יִתְבָּרַךְ, הַבֵּית-מִדְרָשׁ הַגָּדוֹל, שְׁיִהְיֶה לְשֵׁם וּלְתִהְלֶה וּלְתַפְאֶרֶת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ג' טבת ה'תשנא"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אודות שאתה שואל אם כדאי לצאת אתה ו... לחוץ-לארץ עם האברך הזה שבא אליך, איני רואה שום תועלת בעבורכם ורק בטול זמן, ולא יצא מזה שום דבר, ואף שהוא מבטיח לכם הרים וגבעות, לדעתי, זה לא כף, כי אם הוא יכול לעשות הרים וגבעות, היה נוסע בעצמו, ואם הוא מבקש אתכם, סימן שלא דבים ולא יער, ועל-כן אל תתייחסו אל הענין ברצינות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ג' טבת ה'תשנא"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותחזק את כל אנשי שלומנו, העקר שתהיו תמיד שמחים ועליזים, ואל תיראו ואל תפחדו משום ברה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובנדאי סוף כל סוף נראה ישועה גדולה. ואף שצכשו לא רואים שום דבר, אדרבה רק קיר מלא ספינים... עם כל זאת אין מה להתפחד כלל, כי כן הולך דבר רבנו ו"ל, שלא רואים שום דבר, רק את הפסיעה הראשונה. תהלה לאל, אנחנו כבר אוחזים בפסיעה האלה... כי כבר ראינו הרבה נסים ונפלאות פה ביבנאל, ועוד נראה דברים כאלו, אשר אף אחד לא יכול לתאר ולשער בדעתו, כי אם היו רואים את

זה, לא היה כָּלֵל נְסִיּוֹן מִהַסְמָ"ךְ-מ"ם. אֲתָה רְאֵה רַק לְחִזּוֹק אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיְהִיו שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים עַל חִלְקֵם, וְתִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיהָ רַק שְׁלוֹם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִדוּן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת. וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁכָּל אֶחָד יְדוּן אֶת זוּלָתוֹ לְכַף זְכוּת, יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיהָ וְיִהְיֶה מֵה שִׁיְהִיהָ.

רְאֵה לְהִתְבוּדָד בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לִזְמַר סֵדֶר תְּקוּן חֲצוֹת, וְהַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשנ"ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ג' טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ. וְהִנֵּה בְּשָׁבוּעַ הַבָּא נוֹסַע ... וְהַבְטִיחַ לִי, שִׁישְׁלֵם לְךָ אֶת כָּל הַחֹב, וְכֵן אֲנִי שׁוֹלַח אֶתְּךָ כָּל הַהֲגָהוֹת שֶׁל סֵפֶר..., וְלֹא לְהַדְפִּיס בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן בְּלִי הַגָּהוֹת, כְּמוֹ-כֵן גַּם שֶׁלַחְתִּי לְךָ כָּבֶר עֲלוֹן בְּרִסְלָב — שְׁמוֹת, וְאֶרְא, בֵּא, וְכֵן תוֹדֵה הַנַּחֵל פְּרִשַׁת וְאֶרְא [חֶסֶר].

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִיּוֹן אֶפְנִים שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל מַעְלַת הַדְּפִסַּת וְהַפְּצַת סֵפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל, הַמְּגַלִּים וּמִפְרָסְמִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמְחִזְקִים וּמְאַמְצִים אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא עוֹלָם מְלֵא, וְכִשְׁזוֹכִים לְחִזּוֹק וּלְאַמְצוֹ, כְּאֵלוֹ מְחִזְקִים וּמְאַמְצִים עוֹלָם מְלֵא.

אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חִלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי

אָשֶׁר ט"ז תשנ"ד בְּנַחֵל צא

אַמֶּת כְּזָה, רַבִּי נִפְלֵא כְּזָה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל
הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשנ"ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ג' טבת ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נָרוּ גְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת וְכוּ', אֵיעֶצֶךָ וַיְהִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּךְ.

א. אַתָּה אֵל תַּעֲנֶה עַל הַבְּזִיווֹת שֶׁיְהִיוּ מִנֵּת חֶלְקֶךָ.

ב. רֵאָה לְהִתְמַיֵּד בְּיוֹתֵר בְּאַגְדוֹת חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים שֶׁבְּעֵין
יַעֲקֹב, וְזֶה יִקַּל מִמֶּךָ אֶת הַכָּאֵב וְכוּ'.

ג. תִּהְיֶה חֲזַק מְאֹד לְהִתְמַיֵּד בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְאִם תּוּכַל
לְסַיֵּם בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת הַסֵּפֶר הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל — אֵין לְמַעְלָה
מִזֶּה.

ד. תִּתְמַיֵּד מְאֹד מְאֹד בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינֶךָ לְבֵין
קוֹנֶךָ, וְתִתְחִיל עִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכֵן בְּכָל פֶּעַם לְהוֹסִיף וְכוּ', עַד
שֶׁתִּרְאֶה שֶׁזֶּה לֹא כָּל-כֶּף קָשָׁה וְכוּ', וּבְאַמֶּת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סב): אִם הִנֵּה הָאָדָם יוֹדֵעַ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא נִמְצָא עַל יְדוֹ וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתוֹ, בְּוַדַּאי הִנֵּה מְדַקְדָּק מְאֹד בְּדַבּוּרוֹ
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְחַמֵּת שְׂאֵין אֲמוּנָתוֹ בְּרוּרָה כָּל-כֶּף, עַל-יְדֵי-זֶה
מִתְרַשֵּׁל בַּתְּפִלָּה. וְלִכֵּן כְּדֵי לְבָנוֹת אֶת הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה אֲצִלְךָ, רֵאָה
לְהַתְּבוּדָה קִדְּם חֲמֵשׁ-דְּקוֹת, וְכֵן לְאֵט לְאֵט עוֹד וְעוֹד, עַד שֶׁתּוּכַל
לְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם, וְתֵאמֵר לִי שֶׁזֶה לֹא כָּל-כֶּף קָשָׁה.

צריכים להיות חזקים באמונה, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ואז בנקל לו לדבר עמו יתברך.

ה. ראה לחזק עצמך ביותר בשיחה בינו לבין קונך, אשר אין עוד טוב מזה, כי כשאדם רגיל לדבר עמו יתברך, אזי הוא אף פעם אינו לבד, היכן שרק הולך, הוא הולך עמו יתברך, וזה התענוג הכי גדול, כמו שכתוב (ויקרא כו, יב): "והתהלכתי בתוכם", ופרש רש"י: עתיד אני לטיל עמכם בגן-עדן, איזו נחת, איזה זיו ואור אמתית לטיל, ככביכול, עמו יתברך. ואל כל זה רוצה רבנו ז"ל לזכות אותנו. ולכן אשרי מי שמרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, שאז טעם אחר רגיש בחייו, וזה אי אפשר להסביר רק למי שרגיל בזה, אשרי לו!

מזהרנ"ת ז"ל אמר: עוד יהיה זמן, שענין התפלה וההתבודדות יהיה דרך כבושה לרבים כמו הנחת טלית ותפלין, וכנראה זה יהיה בכיאת משיח צדקנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשנה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשנ"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע, אשר ללמד את אחרים, זהו התקון הכי גדול לפגם הברית, כי בזה שמזכים את נשמות ישראל, שיקימו את המצוות בשמחה, ויתמידו בתורה, וישקדו בתפלה, וירבו בצדקה, הזכות הזו עולה על כל הזכויות, כי כן אמרו חכמינו הקדושים (יומא פז): כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו; ולכן אשרי מי שזוכה לזכות את הרבים לכל טוב אמתית ונצחית, ובזכות זה ימחלו לו על כל עוונותיו. ורבנו ז"ל הפליג מאד לפני אנשי שלומנו

במעלת הזוכה לזכות את הרבים. ולכן אם אתה יודע בנפשך, שפגמת כל-כף וכו', ראה לדרש לפני רבים, אבל רק לקרב ולא לרחק, ותחזק ואל תאמר דברי תוכחה, כדי שלא תפיל אותם, חס ושלום, שזהו עון חמור מאד מאד לרחק בני-אדם, ולנתקם ממנו יתברך, דבר רבנו ז"ל הוא לקרב ולא לרחק, לגלות את האמת בעולם.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תשנו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, מי שגורס הרבה משניות, ישפיע עליו הקדוש-ברוך-הוא פרנסה בשפע, ויש לומר סמוכין לדבר, כי משנ"ה עולה בדיוק כמספר פרנס"ה, וגם משנ"ה מובא (קהלות יעקב, ערך משנה), הוא אותיות מש"ה נ', כי משה רבנו זכה להכלל בשער נון בעת הסתלקותו, בסוד (דברים לב, מט): "עלה אל הר נבו", נ' בו, שזה להגיע אל שער נון. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן כו), שמשה רבנו נמצא בתוך כל בר ישראל וכו', עין שם. ולכן כשאדם לומד הרבה משנה, נתגלה בו נשמת מש"ה, שטמונה ונגוזה בו, ומאירה בו הארת שער נו"ן. וזה משנ"ה — מש"ה נ'; אשרי מי שמקיים את זאת בשלמות, ומתמיד בלמוד משנ"ה, ואז יזכה שתהיה לו פרנסה בנקל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תּשנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תּשנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְזוֹ סִגְלָה לְפָרְנֶסָה, כְּמוּבָא, אָשֶׁר שֵׁם חֲתָ"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק פּוֹתַח' אֶת' יְדִידֶךָ, שְׁמִסְגָּל לְפָרְנֶסָה, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק: וְהִיטֵ' אֶךְ' שְׁמַח', וְלִכְּן עַל-יְדֵי שִׁמְחָה תִּזְכֶּה לְפָרְנֶסָה.

וְכֵן תִּתְמַיד בְּלַמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, לוֹמַר בְּכֹל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ לְגַמְרֵי, וְכֵן מִשְׁנֵי"ה בְּדִיוֹק כְּמִסְפֵּר פְּרָנֶס"ה, וְלִכְּן עַל-יְדֵי לַמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, יִקַּל לְךָ בְּפָרְנֶסֶתְךָ [אֲדַרְבֵּה תִּנְסֶה וְתִרְאֶה].

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבֵּה, פֶּרֶשֶׁה ז', סִימָן ג'): אֵין כָּל הַגְּלוּיּוֹת הָאֵלוּ מִתְּכַנְסוֹת, אֲלָא בְּזִכּוֹת מִשְׁנֵיּוֹת, וְלִכְּן רַבּוּי לַמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת — זֶהוּ קְרוּב הַגְּאֻלָּה, וְהַלּוּאֵי שְׁהִיּוּ מְכַנְיָסִים אֶת זֶה בִּישִׁיבוֹת, שְׁמַגִּיל צָעִיר יִהְיֶה הַיְלָדִים רְגִילִים לוֹמַר הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְאֵז הִיָּה טוֹב לָהֶם וְטוֹב לְכֹל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תּשנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תּשנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהַחְזִיק מַעֲמַד, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל אַחֲרִים כָּלֵל. מַה יֵּשׁ לְךָ

עמָהֶם?! זְכוֹר מַה שֶׁהִתְנָא הַקְדוֹשׁ אוֹמֵר (אָבוֹת פָּרָק ו, מִשְׁנָה ה): וְאֵל תִּתְּאוּהָ לְשִׁלְחָנָם שֶׁל שָׂרִים, כִּי שִׁלְחַנְךָ גְּדוֹל מִשִּׁלְחָנָם. וְאָמַר הַתָּם הַקְדוֹשׁ (עֵין סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה ט', מִהַחֲכָם וְהַתָּם): מַה יֵּשׁ לִי לְהִתְבַּלְבֵּל, זֶה מַעֲשֵׂה שְׁלוֹ, וְזֶה מַעֲשֵׂה שְׁלִי, הַכֶּלֶל, שְׂאִסוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים, מִי שִׁשְׂיָךְ אֵלֶיךָ — יָבוֹא אֵלֶיךָ, וּמִי שֶׁלֹּא שִׂיָךְ אֵלֶיךָ — לֹא יָבוֹא אֵלֶיךָ; וְלִכֵּן אֵל תִּבְלַבֵּל עֲצֻמְךָ מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, מִסּוּר אֶת עֲצֻמְךָ לְגַמְרֵי אֵל הַשְּׂגָחַתוֹ יִתְבַּרְךָ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, וְאֵיךְ שִׂיּוֹלֶיךָ עֲמָךְ תִּהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה. הָעֵקֶר זְכוֹר שֶׁאַתָּה אֵינְךָ צָרִיךְ אֶת אֵף אֶחָד, רַק אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּעֲצֻמוֹ, וְאִם שׁוֹלַח אֵלֶיךָ מִיִּשְׂהוּ וְכוּ', סִימָן זֶה שֶׁלְךָ וְכוּ', תִּבְיֵן דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר.

הַמְצָפָה לְרֵאוֹתֶךָ בְּקִרְוֹב...

ט"ז תשנט.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ג' טַבַּת ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מַה אָמַר לְךָ! יִדְעָתִי מֵרֵאשׁ מַה יְהִיָּה בְּסוּף, הֲלֹא הִזְהַרְתִּי אוֹתְךָ, אִם לֹא תִקַּח עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, תִּבּוֹא לִידֵי עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, לָנוּ אֵין אֵלָא אֶת דְּבָרֵי רַבְּנֵנוּ ו"ל, שֶׁרַק הוּא הַרְחַמָּן הָאֱמִתִּי (עֵין לְקוּטִי-מִהַבְּרִי, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), וְרַק הוּא מִבֵּין אוֹתְךָ, וְאִם הוּא גִתֵּן לָנוּ אֶת סֵדֶר-דְּרָךְ-הַלְמוּד (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן עו'), אֲזִי לֹא צָרִיכִים לְשַׂאֵל אֶת אֵף אֶחָד, זֶה שְׂאוֹמֵר לְךָ שֶׁדְּבָרֵי רַבְּנֵנוּ ו"ל אֵינָם כְּפִשׁוּטָן, הוּא כְּבָר שְׂכַח שְׁגָם הוּא הַתְּחִיל לְלַמֵּד בְּדֶרֶךְ זוּ... וְדִיָּקָא עַל-יַדֵּי שִׁיחָה זוּ וְדֶרֶךְ זוּ הַצְּלִיחַ בְּלִמּוּדִים. אֲבָל לְדָרֵשׁ לְבַחֲוֵרִים פְּגוּמִים וְכוּ', וְעַדִּין עוֹבְרִים עַל אִסוּרִים חֲמוּרִים בְּעֲרִיוֹת, שֶׁהָעֵקֶר לְלַמֵּד בְּעַמְקָא הָעִיוֹן גְּמָרָא רַש"י וְתוֹסְפוֹת, וּמְפָרְשִׁים רַמְבַּ"ן, רַשְׁב"א, מִהַרְש"א וְכוּ' וְכוּ', בְּשַׁעַה שֶׁהִרְאֵשׁ שֶׁל הַתְּלָמִיד מְלֹא נְאוּף וְזִהְמָה וְכוּ', עַדִּין יֵשׁ יָמִים שְׂאִינוּ מְנִיחַ תְּפִלִּין, וּכְבֵר לֹא מְדַבְּרִים שְׂאִינוּ מִתְפַּלֵּל כָּלֵל

— לא שְׁחֲרִית, לא מְנַחָה, לא מְעָרִיב, ומְכַל שְׁפָן שְׁאִינוּ מְבָרָךְ בְּרֶכֶת-הַמְּזוֹן וְקִרְיַאת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, וַיֵּשׁ שְׁעֲדִין נִכְשָׁלִים בְּחֻלּוֹל שַׁבַּת וְכוּ' וְכוּ', לָךְ תֹּאמַר לוֹ, שְׂיִלְמַד בְּעִיּוֹן רַב גְּמָרָא רַש"י וְתוֹסְפוֹת עִם כָּל הַמְּפָרְשִׁים, וְאִם אֵינוֹ לומֵד כָּךְ, אֲזִי תִפְלְתוּ תוֹעֲבָה, וּמִצְעֵר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא... זֶה מְזַכֵּיר לִי סִנְדֵּלָר שְׁנֹכְנַס לְבֵית-חֹלִים, וְרוֹאֶה שְׁשׁוֹכְבִים שָׁם חוֹלִים, זֶה מְחַבֵּר לְכָלִי הַנְּשֻׁמָּה, זֶה מְחַבֵּר לְאִינְפוּזִיָּה, זֶה מְחַבֵּר לְעֲרוּי דָם, זֶה יֵשׁ לוֹ גִּבְס עַל הַיָּד וְכוּ' וְכוּ', וְכִדּוּמָה כָּל חוֹלָה נִמְצָא בְּמִצָּב אַחַר כְּפִי מַחְלָתוֹ. וְהִנֵּה הַסִּנְדֵּלָר מְתַרְגֵּם וְצוֹעֵק — מַה זֶה פֶּה? וּמִתְחִיל לְהוֹרִיד אֶת זֶה מִהָאִינְפוּזִיָּה, וְאֵת זֶה מִמְכָּשִׁיר הַנְּשֻׁמָּה, וְאֵת זֶה מִהֶמְנַת דָּם וְכוּ' וְכוּ', לְכָל אֶחָד הוּא עוֹשֶׂה סֹדֵר כְּפִי דַעְתּוֹ, דַּעַת הַסִּנְדֵּלָר דַּעַם שׁוֹסְטֵעֵר'ס קֹאפּ זֵיין, לֹא לֹקֵחַ זְמַן, וְכֻלָּם נִפְטָרוּ... כְּמוֹ-כֵן מִי שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ מַה שְׁקוֹרָה הַיּוֹם עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים — בְּמָה שֶׁהֵם נִכְשָׁלִים וְכוּ', וּמְכַל שְׁפָן מַה שְׁעוֹבֵר עַל בַּעַל תְּשׁוּבָה, שְׁכָל יְמֵי נְעוּרָיו חִי כְּמוֹ חַיָּה, הַכֹּל הַפְּקָר מְלֹא טְנוּף שֶׁל זְהֻמַּת עֲרִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְתֹאמַר לוֹ: אִם אַתָּה לֹא תִלְמַד בְּכָל יוֹם שְׁמוֹנָה אוֹ עֶשֶׂר שָׁעוֹת בְּרִצִּיפוֹת גְּמָרָא רַש"י וְתוֹסְפוֹת עִם כָּל הַמְּפָרְשִׁים בַּעֲמֻק הָעִיּוֹן... אַתָּה יוֹדֵעַ בַּעֲצֻמָּךְ מַה יִּקְרָה — אוֹ שְׁלֹא יִפְתַּח אֶפְלוֹ סִדּוּר לְהַתְּפַלֵּל, וְלֹא יִבְרָךְ בְּרֶכֶת-הַמְּזוֹן, פִּשְׁטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ. וְלִכֵּן מִי שְׁאִינוֹ רוֹפֵא, שְׁלֹא יִרְפֵּא, כִּי הוּא יִהְיֶה רוֹצֵחַ, וַיִּהְרַג אֲנָשִׁים, וְכִמוֹ שֶׁהוּא בְּגִשְׁמִיּוֹת, כָּךְ יִהְיֶה בְּרוּחַנִיּוֹת בְּלִי שׁוּם סִפֵּק. וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ מַה קוֹרָה הַיּוֹם עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, עֲדִיף שְׁלֹא יִתְעַסֵּק עִמָּהֶם כָּלָל, וְזֶה בְּרוּר. וְזָכֹר, אֲשֶׁר לָנוּ אֵין אֶלָּא דְבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל, הַתְּקַרְבָנוּ רַק אֶל רַבְּנֵי ז"ל וְלֹא אֶל שְׁמַעְרִיל אוֹ בַּעְרִיל וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה מְשִׁיחוֹת-הַר"ן וְחֵי-מוֹהַר"ן, הֵם כְּפִשְׁטוֹ, בְּלִי שׁוּם פְּרוּשִׁים, וְזֶה רָשָׁם וְכַתְּב מוֹהַר"ן ז"ל, וְלֹא מְעַנֵּן אוֹתָנוּ מַה שְׁזָקֵן טַפְּשׁ זֶה אוֹמֵר... אוֹ מַה שְׁאַבְרָךְ מְטָרָף אוֹמֵר... וְאִם תִּקְיִים רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל וּמוֹהַר"ן ז"ל, אֲזִי תִהְיֶה אִישׁ כְּפֶשֶׁר כָּל יְמֵי חַיָּיָךְ.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — מֵאַחַר שֶׁנִּפְלְתָה כְּבָר וְכוּ', אֵל תִּתְיָאֵשׁ, כִּי אֵין שׁוּם יְאוּשׁ כָּלָל (עֲמֵן לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עח): וְאִם אַתָּה

אָשֶׁר ט"ז תשס — ט"ז תשסא בנחל צז

מאַמין שײַכולים לַקְלָקֵל, תאַמין שײַכולים לַתְקַן (צײַן לקוּט־מוֹהַר״ן, חֵלֶק ב׳, סײַמֵן קיב), הַעֲקֹר רַק לַצִּיַּת אֶת רַבְנוּ ז״ל וּמוֹהַר״ת ז״ל, וְתִלְמַד כְּפִי סֵדֶר הַלְמוּד דִּיקָא, וְאִזּוּ הַתּוֹרָה תִּטְהַר אוֹתָךְ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טבת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לָךְ עִם כָּל תִּלְמִיד בְּסִבְלָנוֹת, וְאֵל תְּקַפֵּץ לְכַעַס עֲלֵיו וְכוּ', וְאִזּוּ תִרְאֶה אֶת הַטּוֹב שֶׁתּוֹצִיא מִמֶּנּוּ. וְזוֹ כְּנֻגַת הַתְּנָא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת, א, א): הָיוּ מְתוּנִים בְּדִין, וְהַעֲמִידוּ תִלְמִידִים הַרְבֵּה, בְּזֶה שֶׁתְּהִיָּה מְתוּן מְתוּן בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָּה עִם כָּל תִּלְמִיד, עַל־יְדֵי־זֶה תִּזְכֶּה לְהַעֲמִיד הַרְבֵּה תִלְמִידִים, כִּי עִם תִּלְמִידִים צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּמַדַּת הַסִּבְלָנוֹת, וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה עִמָּהֶם וְכוּ', כִּי עַל בַּחּוּר עוֹבֵר בְּעֵתִים הַלְלוּ מַה שֶׁעוֹבֵר וְכוּ', שְׂרַק הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וְהַצְדִּיק יוֹדֵעַ וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל תִּלְמִיד לְכַף זְכוּת, וְלֹא לְקַפֵּץ וּלְהַשְׁפִּיל אוֹתוֹ בְּשׁוּם פְּנִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשסא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טבת ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כְּשֶׁאֲתָה קָם בְּבִקְרָה, הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן — תֹּאמַר בְּרָכוֹת הַתּוֹרָה, וְתִלְמַד פֶּרֶק אָבוֹת, וְתֹאמַר "אֲנִי מֵאַמִּין" הִי"ג עֲקָרִים מִהַרְמְב"ם

ו"ל, שְׁזָה מְאֹד מְסֻגָּל לְאַמוּנָה, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מד), שֶׁהָאַמוּנָה שְׁמַדְבָּרִים מְמַנָּה, זֶה בְּעֶצְמוֹ אָמוּנָה, וְצָרִיכִים לוֹמַר "אֲנִי מְאַמֵּין", כִּי (תהלים פט, ב): "אוֹדִיעַ אֲמוּנַתְךָ בְּפִי", עֵקֶר הָאַמוּנָה תְלוּיָה בַפֶּה שֶׁל הָאָדָם, וְזֶה שֶׁקָּרָא גְמוּרָה, שְׁמוֹהֲרֵנִית ו"ל הַקְפִּיד לֹא לְאָמְרָה, זֹו שִׁיחָה בְדוּיָה מְאִיזָה זְקֵן טַפֵּשׁ, אֲדַרְבָּה רַבְּנוּ ז"ל בְּפְרוּשׁ אוֹמֵר, שֶׁצָּרִיכִים לְהִזְכִּיר אֶת הָאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה בְּפִיו דִּיקָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יָבוֹא לְאַמוּנָה. וְהֵרֵב הַקְדוּשׁ מִצְאָנֻז ז"ע הִיָּה אוֹמְרָה כִּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם בְּהַתְלַחְבוֹת גְּדוּלָּה, וְאָמַר, שְׁזָה מְסֻגָּל לְפִרְנֶסָה וּלְהִרְבָּה קִדְשָׁה.

הַמְאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשסב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְר וַיִּגַּשׁ, ג' טבת ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶסוּר לִפְלֹ בַחֲלִישוֹת הַדַּעַת מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְעוּלָם בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּסָן, כִּי הַחֲלִישוֹת הַדַּעַת תְּבִיא אוֹתְךָ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, עַד אֲבֹדוֹן שְׁאוּל תַּחֲתִית וְכוּ', וְדַע לָךְ, אֲשֶׁר גְּדוּלֵי עוֹלָם מְפָרְסְמֵי הַדּוֹר, עֵבֶר עֲלֵיהֶם מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים, שֶׁלֹּא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, וְזָכוּ לְהַחֲזִיק מִעֲמֹד, וְשׁוּם דְּבַר לֹא הָיָה יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתָם, וְרַק בְּזֶה הַיְתָה גְּמֻדָּת גְּדֻלָּתָם, כִּכָּר הָיָה לְעוֹלָמִים צְדִיקִים קְדוּשִׁים, שֶׁעֲמָדוֹ נִגְדָם מִתְנַגְּדִים רְשָׁעִים אֲרוּרִים, וְחֲרַפּוֹ וּבִזּוֹ אוֹתָם בְּרַבִּים, וְגִרְשׁוֹ אוֹתָם מִמְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, וְרַבִּים מֵהֶם הַצְּלִיחוּ אֶפְלוֹ לְהַכְנִיס מְאַחֲרֵי סוּרְג וּבְרִיחַ בֵּין רוֹצְחִים זוֹלִים, וְעַם כָּל זֹאת הַחֲזִיקוּ מִעֲמֹד וְלֹא נִשְׁבְּרוּ, וְכֵן הָיוּ צְדִיקִים, שֶׁסָּבְלוּ צָרוֹת וְיִסוּרִים מִנְּשׁוֹתֵיהֶם וְיִלְדֵיהֶם וּמְאֲנָשֵׁי בֵיתָם וּמְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָם, וְהֵם אֲשֶׁר הַצִּיקוּ לָהֶם, עַם כָּל זֹאת הַחֲזִיקוּ מִעֲמֹד, שֶׁבְּרַחוּ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׁיחָה בֵּינָם לְבֵין קוֹנָם. וְלָכֵן גַּם אַתָּה עֲשֵׂה דְבַר זֶה — לְהַרְגִיל עֲצֻמָּךְ רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַל

תבקש כלום, רק במתנת חנם, שאתה רוצה להיות כְּשֶׁר וְדְבוּק בו
 יתברך, ורק להפיל באין סוף ברוך הוא, ועל-ידי תקף הבטול
 שתזכה לבטל עצמך אליו יתברך, אין חסר לך שום דבר.

הרגל עצמך לברח אל התורה הקדושה, אשר היא ורק היא
 הבית מנוס להשמר מהסמך "מ"ם, ימח שמו, שמתפאר שהוא יעקר
 את עצמו ... מפאן, נראה דבר מי יקום, הוי טמא מטמא, אוי
 לעינים שפך רואות, שהוא הטמאה עוזר להעביר על הדת וכו',
 ובחוף הוא בוכה שרודפים "רב", בשעה שהוא אינו מניח לנו פה
 לבנות תלמוד-תורה לבנים ובית-ספר לבנות, ולא מקנה טהרה
 לקדשת ישראל וכו', ולא שוחט וכו', אנחנו ננצח לבסוף, אבל
 צריכים הרבה רחמים וחזוק.

ההכרח לקצר במקום שראוי להאריך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשסג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשנ"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

שמור על עצמך מאד, כי הסמך-ף-מ"ם רודף אחריו לתפסך
 במצודתו וכו', ולכן שמור על העינים שלך, וכן על הדבור שלך
 וכו', ותהיה חזק בענין השמחה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן,
 חלק א', סימן קסט): מי ששמח, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו שומר אותו
 מפגם-הברית; ולכן חזק ואמץ מאד להיות בשמחה עצומה, וזה
 ישמר אותך מלהכשל בפגם-הברית וכו'.

רָאָה לְהַתְמִיד בְּלְמוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׁנָה הַלְמוּד מִזְכָּף אֶת הַנְּשֻׁמָּה
מִפֶּל מִיְּנֵי חֲלָדָה.

הֵרַב הַחֲסִיד ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחְמָן ו"ל אָמַר: עֵקֶר הַחֲכָמוֹת שֶׁל
הַסֵּמ"ך-מ"ם לְהַפִּילוֹ, הוּא עַל-יְדֵי שְׁמִצְלִיחַ לְהַחֲדִיר חֲצִי מִהַזְמַן
לְחֹשֶׁב וְלִדְאָג עַל מַה שְּׁעָשָׂה בְּעֵבֶר, וְחֲצִי מִהַזְמַן לְחֹשֶׁב וְלַעֲשׂוֹת
תְּכָנִיּוֹת עַל לְהַבָּא, וּבֵין כֶּף אֶת הַהֵוָה הוּא מִפְּסִיד. וְלִכֵּן הָעֵקֶר לְשֹׁמֵר
עַל הַהֵוָה, וְהַבֵּן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ לְטוֹב כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תשסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְנַשׁ, ג' טַבַּת ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁכֹל מַה שְּׁאֲנִי נוֹתֵן לְךָ כְּתַב יָד, רָאָה
לְהַדְפִּיסוֹ, כִּי רַק זֶה יִשְׁאָר מִמֶּנִּי — מַה שְּׁמַדְפֵּס, וְלֹא לְבִטּוֹחַ בְּשׂוֹם
בְּרִיָּה שְׁמִבְטִיחָה וְכוּ', כָּל זְמַן שְׁאֲנִי חִי, אִם יִדְפֵּס, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁנֹשְׂאָר.
חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זָכְנִי לְחַדֵּשׁ עַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנֵנוּ ו"ל בְּהַרְבֵּה
מִקְצוּעוֹת בַּתּוֹרָה, וְלִכֵּן רְצִיתִי שְׁהַכֵּל יִדְפֵּס.

תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנִי מְקִים עֲכָשׁוֹ קְהֵלָה נִפְלְאָה בִּיבְנֵאֵל, שְׁלִבְסוֹף
תְּהִיָּה "עִיר בְּרִסְלָב", עִיר עַל שֵׁם רַבְּנֵנוּ ו"ל, וְכֹלֵם מִתְּנַהֲגִים בְּדֶרֶךְ
רַבְּנֵנוּ, וְכֹלֵם מִתְּבוֹדְדִים וְלוֹמְדִים עַל-פִּי סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ
ו"ל, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאָתָה זֹאת!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּטוֹב וּבְנֻעִימִים...

ט"ז תשסה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יָאִיר וַיִּזְרַח.

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַרְגַּל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּנִיחוּתָא, כִּי (קִהְלַת ט, יז): "דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים"; וְאֵל תִּצְעַק בְּעַת שְׁאַתָּה מְדַבֵּר וְכוּ', וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לְשֹׁבֵר אֶת הַפֶּעַס שֵׁיִשׁ לָךְ וְכוּ', שְׂבָא מִחֲלֻשַׁת עֲצָבִים. אֲדַרְבָּה, בְּזֶה שְׁתַּדְּבֵר בְּנַחַת, בְּזֶה תִּגְלֶה שְׁאַתָּה סִבְלָן גְּדוֹל, וְתִזְכֶּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

זָכַר וְגַם זָכַר, שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה רַק מֵעַבְרָה, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁבוֹרַח מִהֲבֵלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁמְטַעֵה אֶת הַבְּרִיּוֹת וְכוּ', כְּאִלוֹ יִשְׂאָר לַחַיּוֹת לְנֶצַח... וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁבוֹרַח אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא (בְּבֵלִי, יְרוּשָׁלַּמִי, תּוֹסֵפְתָא), מְדַרְשׁ (רַבָּה וְתַנְחוּמָא), וְשׁוֹקֵד בְּסִפְרֵי הַפּוֹסְקִים רַמְבַּ"ם (פְּרָק אַחַד), טוֹר וְשִׁלְחָן עָרוּךְ עִם הַמְּגִינִים, וְכֵן תִּקְבַּע עֲצָמְךָ לְלַמֵּד שְׁעוֹר בַּזְהָר וּבַתְּקוּנִים, וְהַכֹּל בְּנִיחוּתָא וּבְסִבְלָנוּת, אַף אַחַד אֵינּוּ רֵץ אַחֲרֶיךָ וְכוּ', אַף אַחַד אֵינּוּ לוֹחֵץ אוֹתְךָ כַּמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְלַמֵּד, אֲלֵא אַתָּה בְּעֲצָמְךָ תַּעֲשֶׂה לָךְ סֵדֵר לְלַמֵּד כְּסֵדֵרן בְּסֵדֵר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל הַמּוֹבָא בְּשִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן עו, שְׁכָל כְּוִנַּת רַבְּנּוּ ז"ל שֶׁם כְּפִשׁוּטוֹ (וּמִי שְׁאוּמֵר שְׁאֵינּוּ כְּפִשׁוּטוֹ מְרָאָה שְׁאֵינּוּ לוֹ שׁוּם אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְהוּא בְּכֹל מִפְּרָסָם שֶׁל שְׁקָר), כִּי צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֲשֶׁר דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל הֵם כְּפִשׁוּטִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזֵק אֶת חֲבֵרוֹ עַל כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה מִרַבְּנּוּ ז"ל לְקִימָה בַּתְּמִימוֹת וּבְכִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְלֹא כְּמוֹ אֵלּוּ הַמַּתְחַכְּמִים וְאוּמְרִים, שְׁדְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל אֵינָם כְּפִשׁוּטִים, אֵלּוּ הֵם הַמְּפָרְסְמִים שֶׁל שְׁקָר, הַנִּמְצָאִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ. וְאֵינִי יוֹדֵעַ שִׁיחָפְכוּ הַפּוּךְ עַל הַפּוּךְ ... וְכוּ', אֲבָל זֶה הַמְּצִיאוֹת — מִי שְׁמַחֲזֵק אוֹתִי לִילָךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנּוּ ז"ל בַּתְּמִימוֹת גְּמוּרָה — זֶהוּ נִקְרָא חֲבֵר טוֹב, נִקְדַּת הַחֲבֵר, וְאֵינּוּ לוֹ שׁוּם כְּוִנָּה לְהַתְנַשֵּׂא כָּלֵל, רַק לַעֲזֹר לָךְ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנּוּ

ז"ל, אָבֵל כָּל אֱלוֹ שְׂאוּמְרִים שָׂרָק הֵם מְבִינִים אֶת עֲמֻק דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל... וְלֹא אֵל זֶה כִּינּוּן רַבְּנוּ ז"ל, זֶהוּ מְפָרְסֵם שֶׁל שְׂקָר, שְׂרוּצָה לְהִתְנַשֵּׂא וְכוּ', וְלִבְסוּף לְבְסוּף וְכוּ', יִתְגַּלֶּה קְלוֹנוֹ בְּרַבִּים וְכוּ', וְחֻבֵּל מְאֹד מְאֹד עַל אֱלוֹ שְׂרָצִים אַחֲרָיו, שְׂאִין בִּידוֹ כְּלוֹם מִמָּשׁ כְּלוֹם וְכוּ', לֵץ גְּדוֹל הָעוֹבֵד עַל אַנְשִׁים, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן, סימָן ו'), שֶׁהֵיטָר הָרַע נִדְמָה כְּמִי שְׂרָץ עִם יָד סְגוּרָה, וְכָל אֶחָד חוֹשֵׁב שֵׁישׁ בְּתוֹךְ יָדוֹ מַה שֶּׁשִּׁיף לוֹ, וְרָצִים אַחֲרָיו, וְלִבְסוּף מְאוּמָה אֵין בִּידוֹ... אָבֵל כִּבֵּר יִהְיֶה מְאַחֵר, וְהָאֲדָם הַזֶּה עִם הַיָּד הַסְּגוּרָה, הוּא הוּא הַמְּפָרְסֵם שֶׁל שְׂקָר שְׂבִינְ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִהְפּוֹף — מִי שֶׁמְמַלֵּא לָךְ אֶת הַיָּד עִם מְקָרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹזֵר לָךְ לְהִתְחַזֵּק, עַד שֶׁאַתָּה רוֹאֶה, שֶׁבְזִמָּן קָצַר אֶתָּה מִשְׁתַּנָּה לְטוֹבָה, וּמִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד וְכוּ', וּמִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ וְכוּ', וְאוֹמֵר חֲצוֹת בְּכָל לַיְלָה, זֶהוּ הַחֲבֵר הָאֲמִתִּי שֶׁלָּךְ (וְאֵף שֶׁאֱלוֹ הַרְשָׁעִים שְׁעוֹשִׂים צְחוּק מְמַנּוּ, קוֹרְאִים אוֹתוֹ מְפָרְסֵם שֶׁל שְׂקָר וְכוּ', נִרְאֶה לְבְסוּף מִי בְּאֲמַת הַזֶּה מְפָרְסֵם...)

הַהֲכָרַח לְקָצֵר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבֶתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תשסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תַּנְשׂ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אִם אֶתָּה כָּל-כֶּף מְחִיָּה עֲצֻמָּךְ עִם סִפְרֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אָשֶׁר בְּנַחַל", מִדּוּעַ לֹא תַעֲזוֹר לִי לְהִדְפִּיס כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, אָשֶׁר יֵשׁ עוֹד אֲלֵפִים וְכוּ' מַכְתְּבִים, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא, וְרַב טוֹב הַגְּנוּז בָּהֶם. וְהַעֲקֵר תַעֲזוֹר לְהַפְיֵצֵם, כִּי עוֹבֵר עַכְשָׁו עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים בַּחוּרִים וְאֲבָרְכִים מַה שֶּׁעוֹבֵר וְכוּ', דְּבָרִים מְזַעְזָעִים, שֶׁלֹּא חָלְמוּ פַעַם שִׁיְהִיו יְרִידוֹת כְּאֵלוֹ, אֲפֵלוֹ הַיּוֹם, הַרְבֵּנִים, הָרָאשִׁי יְשִׁיבוֹת וְהַמְשִׁיגִיחִים, כָּלֵל אֵינָם

חולמים בחלום הכי שחר וכו', מה שעובר היום על בחורים, ואף ורק ספרי שאלות ותשובות "אשר בנחל", הם להם כמים קרים על נפש עיפה, ולכן למה לא תעסק בלהפיצם בין בני הנעורים, ובזה אתה פשוט מציל נפשות, שלא ילכו לאבוד ממש, כאשר אתה כותב.

הדורש שלומך תמיד...

ט"ז תשסז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הכסף לפדיון, יעזר הקדוש ברוך-הוא, שיימתקו כל הדינים ממך.

מה אמר לך! עקר המצוה ביחוד הבורא יתברך שמו הוא — לומר בכל יום שמ"ע ישראל הויה אלקינו הויה אח"ד, ברוך וי"ש"ם כבוד מלכותו לעולם ועד. שזה יחודא עלאה ויחודא תתאה, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן יא), וזה נעשה על-ידי כל בר ישראל, יחודא עלאה, זהו סוד הבטול אל האין סוף ברוך הוא למעלה מהדעת והשכל, שזה סוד 'סוכב כל עלמין', שאינו נתפס בשכל אנושי, שזה סוד שם הויה ברוך הוא, הנה הנה ויהיה, שכל רגע עולים מעלה מעלה, פי אין חקר לתבונתו, יחודא תתאה זה סוד המלוי, לדעת שאין טבע, פי גם הטבע היא שם אלהים, סוד ממלא כל עלמין, אשר הפל לפל הוא אלקוית ממש, בהבנה ובהשגה אלקית, וזה צריך כל אדם להמשיך לעצמו בתוך הבטול האמתי, וחיב בכל יום ויום מחדש ליחד אמתת מציאותו יתברך.

וזו מצות עשה תדירית, תמיד לחשב ממנו יתברך, ודבר זה שיהי לכל בר ישראל בקביעות, להכניס עצמו בהשגות אלקי נורא

וּנְפֹלָא מְאֹד, עַד סוּד הַבְּטוּל לְגַמְרִי, וְזֶה שִׁיף לְכֹלֵם, הֵן אֱלוֹ שְׂכָבֵר הַשִּׁיגוֹ אִיזוֹ הַשְּׂגָה וְכוּ', וְכֵן אֱלוֹ שְׂעֲדִין רְחוּקִים לְגַמְרִי, שְׂעַל יָדָם דִּיקָא נְעֻשִׁים שְׁנֵי הַיְחוּדִים — יְחוּדָא עֲלָאָה וְיְחוּדָא תַּתָּאָה, סוּד דְרִי מַעְלָה וְדְרִי מַטָּה, הַמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב'), סִימָן ז'), וְזוֹ מַעְלַת הַצְּדִיק, שְׂיָכוּל לְלַמֵּד עִם שְׁנֵיהֶם (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב'), סִימָן סח), אֲשֶׁרִי מִי שְׂדָבוּק וּמְקַרְב אֶל צְדִיק כְּזֶה, שְׂיָכוּל לְלַמֵּד עִמּוֹ הַשְּׂגוֹת אֱלוֹ: יְחוּדָא עֲלָאָה וְיְחוּדָא תַּתָּאָה, לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוּי רַב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיַּגֵּשׁ, ג' טַבַּת ה'תַּנְשׂ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רָאָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְעֶזֶר לְאֲשַׁתְּךָ וְכוּ', כְּדִי שְׂלֵא תְּבוֹאוּ לִידֵי גְרוּשִׁין, חַס וְשְׁלוֹם, כִּי יוֹתֵר קָל לְשַׁבֵּר וְלַהֲרִס בֵּית מַלְבָּנוֹת בַּיִת, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלָתְךָ לְעֶזֶר לָהּ עִם הַיְלָדִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי לְדַעְתִּי, הִיא צוּדְקָת, סוּף כָּל סוּף הֵם גַּם הַיְלָדִים שְׂלָךְ וְכוּ', וְהִיכֵן הִרְחַמְנוֹת שְׂלָךְ? ! אֵיךְ אֲתָה זוֹרֵק אֶת כָּל הָעֵל רַק עֲלֶיהָ, בְּשַׁעַה שְׂאֲתָה מְסַתּוֹבֵב עִם חֲבָרִים וְכוּ', אֵינְךָ עוֹבֵד וְאֵינְךָ לוֹמֵד וְכוּ', הִיכֵן לְמַדַּת דְּבַר זֶה? ! הֲרִי רַבְּנֵי ז"ל הַקְּפִיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): הַפְּקָרוֹת אֵין צְרִיכִים כָּלֵל, עֵינִ שָׁם בְּשִׁיחָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת בְּעַמְק הָעֵיוֹן, וְתַרְאֶה מַה זֶה חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב הָאֲמַתִּית, וְיֹתֵר מְזִה נְדַבֵּר כְּשִׁתְּגִיעַ לְכָאן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תשסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ג' טבת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! שָׁמַר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלֶךָ, וְאֵל תַּעֲשֶׂה דְבָרִים מְטָרְפִים וְכוּ', עַקֵּר הַתְּכָלִית זֶה רַק לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְלִהְיוֹת עֹצְמוֹ בְּחֻמַּת הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא חֻמַּת אֱלֹקוֹת, וְלִכְן צְרִיכִים גּוֹף בְּרִיא, וּכְבֹד אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ: כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה חוֹר קֶטַן בְּגוֹף נַעֲשֶׂה חוֹר גָּדוֹל בְּהַנְשָׁמָה, הֵינּוּ כְּשֶׁנַּחֲלֵשׁ הַגּוֹף אֶפְלוֹ קֶצֶת, הוּא כְּבֹד נַעֲשֶׂה חוֹלָה, וְאֵינּוּ יָכוֹל לֹא לְלַמֵּד וְלֹא לְהַתְפַּלֵּל, וְלֹא לְקַיֵּם מִצְוֹת, אֲזַי מָה פְּעֵלְתָּ? מָה גִרְמַתָּ עִם כָּל הַסְּגוּפִים הָאֵלּוּ? כְּלוּם! אֵין אֶתָּה לוֹמֵד, אֵין אֶתָּה מְתַפַּלֵּל, אֵין אֶתָּה מְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת. וְלִכְן חָשַׁב פְּעַמִּים עַל הַדְּרֵךְ הַמְּסַכְּנֵת הַזֶּה.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ג' טבת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת בְּנֵךְ, כִּי דִבַּרְתִּי עִמּוֹ, וְאֵנִי רוֹאֶה שֶׁהוּא צָרִיךְ הַרְבֵּה חֲזִיק, וּמִי עוֹד יָכוֹל לְחִזָּק אֶת הַבֵּן כְּמוֹ אָבִא. לְדַעֲתִי, אֶתָּה מְגִזִּים לְגַמְרֵי וְכוּ', אֶתָּה מְשַׁפִּיל אוֹתוֹ עַד מְאֹד וְכוּ', אֶתָּה מוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַבְּטָחוֹן הַעֲצָמִי שְׁלוֹ, שֶׁזֶהוּ הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ, שֶׁאָבִא אוֹ אִמָּא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לְיַלְדֵיהֶם וְכוּ', כִּי עַקֵּר הַחֲנוּךְ — לְבָנוֹת

לָהֶם אֶת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי, וְתָמִיד לֹאמַר לָהֶם: "אֲתָהּ בֵּן יָכוֹל", "אֲתָהּ בֵּן תְּצַלִּיחַ", הַבֵּן אוֹ הַבַּת צָרִיכִים תָּמִיד לְשִׁמְעַע בְּבֵית דַּעַת חַיִּיבִית וְלֹא דַעַת שְׁלִילִית וְכוּ', וּמִכָּל שָׁכֵן שְׁאֵסוֹר לְהַשְׁפִּיל בֵּן אוֹ בַת, אֲדַרְבָּה צָרִיכִים רַק לְהַגְבִּיהֶם, וְלְהַחֲדִיר בָּהֶם בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְאִז אִם תִּלְךָ בְּדַרְךָ זוֹ, תִּזְכֶּה לִילָדִים מְצַלְחִים וּבְרִיאִים בְּנַפְשָׁם וְכוּ'. וְלָכֵן קָבַל עַל עֲצָמְךָ מֵהַיּוֹם רַק לְהַגְבִּיחַ אֶת בְּנֶךָ. וְאִם תִּתְנַהֵג כֵּן, בְּזִמְנֵן קָצֵר כָּבֵד לֹא יִהְיֶה אוֹתוֹ בֵּן שֶׁהַכֹּרֶת, אֲדַרְבָּה, תִּנְסֶה וְתִרְאֶה אִם אֲנִי צוֹדֵק וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשעא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ג' טַבַּת ה'תַּשְׁנַ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ, שֶׁתִּשְׁמַר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלֶךָ, אֵל תִּהְיֶה חָכָם בְּעֵינֶיךָ, וְאֵל תַּעֲשֶׂה וּוִילָדַע שְׁטִיק, עֲבוּדוֹת שֶׁל פְּרָאוֹת וְכוּ', כְּמוֹ פְּרָא אָדָם וְכוּ' אֵין זֶה דְרָךְ רַבְּנוֹ ז"ל כָּלֵל, שֶׁבְּפִרוּשׁ אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימָן נא): הַפְּקוּרוֹת אֵין צָרִיכִים כָּלֵל.

הַעֲקֵר זֶה לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁבְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימָן יט): אֲפֹלוֹ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּלְכְּדוּ בְּמִצְוֵה רָעָה, וּרְגִילִים בְּעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלְן, אִם יַעֲשׂוּ לְעֲצָמָם קְבִיעוֹת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֵק קְבוּעַ כֵּן וְכֵן בְּכָל יוֹם, הַכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה לְבִסוּף יוֹצִיא אוֹתָם מֵהַבּוֹץ וְהַלְכָלוֹךְ שֶׁנִּפְלוֹ אֵלָיו, וְלָכֵן צָרִיכִים לְהַכְנִים אֶת כָּל מַהוּתָם בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי תְּרַגְלִים אֵיךְ יְכוּלִים לְלַמֵּד יוֹתֵר פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, וְדַפִּים גְּמָרָא, וְסִימָנִים שְׁלֵחָן עֲרוּךְ, דַּפִּים זֶהֱרַ וְתַקוּנִים וְכוּ' וְכוּ', וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל — לְהַתְּבוּדָד עֲמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִבְטֵל מִמֶּנּוּ כָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל הַבֵּל וְהַבְּלִי הַבְּלִים

להיות 'עובד', העקר הוא תמימות ופשיטות, להיות יהודי פשוט, שמתחזק עצמו באמונה בו יתברך, וזו נקראת שלמות, ולא כל השגעונות שחדשים מקרוב באו, ורוצים לעשות "דרכים" איך להיות "עובדים", בשעה שלא קולטים ואינם תופסים, כי הזמן הולך והומה, והגוף אפשר כי היום בא יומו (עין בשיר רבנו ז"ל), ולכן זה היסוד — תפלה והתבודדות, ושיחה בינו לבין קונו, וכל המרבה — הרי זה משבח, ולהתפלל השלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית — מתוך הסדור, ולכונן פרוש המלות ובמנין דיקא, ברבת המזון וקריאת שמע שעל המטה מתוך הסדור דיקא, וללמד מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה ואגדה, הרבה טור בית יוסף ושלחן ערוך, מגן אברהם והטורי זהב פסדרן דיקא, והרבה זהר ותקונים והרבה ספרי רבנו ז"ל, עד שיהיו שגורים על פיו, אשר רק בזה נמדדת ההתקרבות אל רבנו ז"ל.

נא ונא אל תטעה עצמך, תסתכל בכל יום ויום כמה אתה מרויח ברוחניות, וממילא בגשמיות, ויבוא אליך, כי כפי שמתחזקים באמונה, כמו-כן נשפעת גשמיות בשפע, כי פרנסה תלויה רק בתקף אמונה.

הדורש שלומך כל הימים רק לטובתך הנצחית...

ט"ז תשעב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשנ"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

במה שאתה שואל מה זה מושב לצים? כבר אמר התנא (אבות, פרק ג'): שנים שיושבים ואין ביניהם דברי תורה, הרי זה מושב לצים; לא צריכים לדבר ליצנות, או להתלוצץ מזה או מזה וכו', אלא שנים שיושבים ולא יוצא משיחתן דברי תורה, זה כבר מושב

לְצִיִּים. וּכְבֹר גְלָה רַבְּנוּ ז"ל לְאַחֵיו רַבִּי יַחֲיָאֵל ז"ל, שְׁאַפְלוּ כְּשִׁמְדָּבְרִים עִם בֶּן-אָדָם סְתָם שִׁיחוֹת וְסִפּוּרִים שֶׁל מַה בְּכֹף, אָבָל בְּתוֹךְ דְּבָרָיו מְלִבִּישׁ דְּבָרֵי תוֹרָה, הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוֹרוּרוֹת — לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶת הַשּׁוֹמֵעַ דְּבָרָיו, שְׁגִם הוּא יִתְפַּלֵּל בְּמִגְנֵן, אוּ יִלְמַד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אוּ יִתֵּן צְדָקָה, אוּ יַעֲשֶׂה חֶסֶד וְכוּ' וְכוּ', אֲזַי יֵשׁ כֶּבֶד עֲלֶיהָ לְדַבְּרָיו, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן צ"א), אֲשֶׁר הַצְּדִיק מְלִבִּישׁ אֶת אוֹרוֹ הַגָּנוּז בְּתוֹךְ שִׁיחוֹת וְסִפּוּרִים, שְׁזָה סוּד (סִפָּה כ"א): שִׁיחוֹת תְּלַמְּדֵי חֻכְמִים צְרִיכִים לְמוֹד; כִּי מֵרַב אוֹר, אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת דְּבָרָיו, שֶׁהֵם כְּאֵשׁ בּוֹעֶרֶת וְכוּ', אָבָל הוּא מְלִבִּישׁ אֶת דְּבָרָיו בְּתוֹךְ שִׁיחוֹת חֲלִיץ, אֲזַי קָל מְאֹד לְקַבֵּל אוֹרוֹ הַגָּדוֹל.

וְרֵאִיתִי, שְׁפָרַשׁ הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן יְהוּדָה זי"ע, הַנִּקְרָא רַבִּי יִיב"י, שְׁפָרַשׁ אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים א, א): "וּבְמוֹשֵׁב לְצִיִּים לֹא יֵשֵׁב כִּי אִם בְּתוֹרַת הַנְּי"ה חִפְצוֹ", עַל-פִּי מַה שֶׁכָּתַב הַרְּאִשִּׁית חֻכְמָה' (שַׁעַר הַקְּדוּשָׁה, פָּרָק יב): מִי שְׁאַפְשָׁר לוֹ לַעֲסֹק בְּתוֹרָה וְלֹא עֲסֹק — נִקְרָא מוֹשֵׁב לְצִיִּים; וּמִשָּׁל לְאַחַד, שְׁאַמְרוּ לוֹ: "מִנָּה זֶהוּבִים שְׁעָה אַחַת, וּכְכֹל שֶׁתִּמְנָה יִהְיֶה שְׁלֹף", וְאֵינּוּ רוֹצֶה, אָדָם זֶה בְּנֻדְאֵי מְתוֹלֹצֵץ מִהֶזְהוּבִים, כְּמוֹ-כֵן מְקַבְּלִים שְׁכָר עַל לְמוֹד תּוֹרָה, וּכְשֶׁהוּא מְזוֹלֵז בָּהֶם, הָרִי מְזוֹלֵז בְּשִׁכְרֵי הַתּוֹרָה, שְׁאֵין עֲרֹף לְשִׁכְרָה. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשׁוֹמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר פְּרָגַע — אוּ לְלַמֵּד, אוּ לַעֲיֵן בְּסִפּוּר, אוּ לְהַתְּבוֹדֵד, אוּ לִישֵׁן וְכוּ' וְכוּ', סְתָם לְשִׁבְתָּ וּלְגַרֵּשׁ אֶת הַזְּמַן — זֶה נִקְרָא שְׁרִפְתַּת הַזְּמַן, אֲשֶׁר מְרָאָה לְדַעַת, שֶׁהוּא חֶסֶר דַּעַה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁשׁוֹמֵר עַל הַזְּמַן הַיְקָר מְכַל הוֹן!

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵי וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכוּן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

שָׁמַר עַל דְּבוּרָךְ לֹא לְנוֹל אֶת הַפֶּה, כִּי זֶה מְאֹד חָמוּר, וּמִקְבָּלִים עֲנֵשׁ חָמוּר עַל דְּבוּר שֶׁל נְבוּל פֶּה, וְלִכֵּן שָׁמַר לֹא לְדַבֵּר יוֹתֵר נְבוּל פֶּה אֶפְלוּ בְּדַרְךְ לִיִּצְנוּת, זֶה לֹא עֶסֶק שֶׁל לִיִּצְנוּת, כִּי בְּפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר־הַמִּדּוֹת, אוֹת נְבוּל פֶּה, סִימָן א'): מִי שֶׁמְדַבֵּר נְבוּל פֶּה, בְּיָדוּעַ שֶׁלְבוּ חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת אָנוּ; וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמַר עַל זֶה, כִּי (שֵׁם, סִימָן ה'): חָמוּר הָאוֹמֵר בְּפִיו מִן הָעוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה.

גַּם אֲבָקֵשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, שֶׁתִּשְׁמַר לֹא לְרַדֵּף אֶת בְּנֵךְ יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה, קִבֵּל אֶת הַמְּצִיאוֹת וְכוּ', זֶה גִּזְרָה מִן הַשָּׁמַיִם, אִין בְּיָדְךָ אֵלָּא לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים.

בְּעֵינַי וְכוּ', רִאִיתִי בְּסֵפֶר "שְׁעַר גִּן־עֵדֶן" (שְׁעַר הָאוֹתִיּוֹת, אוֹת ד', פֶּתַח א'): אָנֹכִי הַיְוֵי"ה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי יִמְאָס; וְלִכֵּן תִּזְכֹּר "אֲנֹכִי הַיְוֵי"ה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם" וְגו' (שְׁמוֹת כ, ב); נִמְצָא, שֶׁזֶּה תְלוּי בְּזֶה — כְּפִי שֶׁפּוֹגֵם בִּיִּצְיֵאת מִצְרַיִם שֶׁהִיָּה דָרֶךְ קְרִיעַת יַם סוּף, כֵּן הוּא מְזַלְזֵל בְּאִשְׁתּוֹ אֶשֶׁת נְעוּרָיו, שֶׁקִּבֵּל בְּקִשְׁי גְדוּל, כִּי קָשָׁה זְוֹגוֹ שֶׁל אָדָם כְּקְרִיעַת יַם סוּף, וְאִתָּה כְּפוּי טוֹבָה וְכוּ'.

בְּעֵינַי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה וְכוּ', לֹא צְרִיכִים לְהַסְתַּפֵּל עַל אֲחֵרִים כָּלֵל, אֵלָּא כָּל אֶחָד כּוֹתֵב כְּפִי בְּחִינָתוֹ, כְּפִי שָׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן יֵאָחַז כָּל אֶחָד דְּרָכּוֹ, וְאִסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאֲחֵרִים כָּלֵל. וְרוֹאִים, שֶׁכָּל נִשְׁמָה נִדְּבַקַת בְּסֵפֶר אַחַר כְּפִי שָׂרֵשָׁה, וְכְּפִי הַשְּׂגָתָה בְּגִלּוּי אֱלֻקוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אִסוּר לְקַנֵּא בְּשׁוּם בַּעַל מַחְבֵּר, אֲדַרְבָּה, כָּל אֶחָד כּוֹתֵב וּמַחְדֵּשׁ כְּפִי שָׂרֵשׁוֹ, שֶׁקִּבֵּל חֶלְקוֹ בְּקִבְלַת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי. וְלִכֵּן יִהְיֶה חָשׁוּב בְּעֵינֶיךָ כָּל חֲדוּשׁ שֶׁאִתָּה כּוֹתֵב, הָעֵקֶר שִׁיְהִיָּה לְשִׁמָּה, לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, לְחִזְק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל.

בְּעֵינַי הַצְּדִיק וְכוּ', כַּמּוֹכֵן שֶׁזֶה סוֹכֵב רַק עַל רַבְּנֵנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מִתְּנָה לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל וְלְכָלֵל הָעוֹלָם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְגַלְהוֹ לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ וְטוֹבֶתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תשעד.

בעזרת השם ותפלה, יום חמישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תנשא.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, חטף ואכל כל יום תורה ותפלה וקיום מצוות מעשיות, שזה חלקנו הנצחי.

תעשה לעצמך טבע שני, שאתה לא מתחיל לדבר עם אף אחד, אחד שואל אותך משהו, תענה לו רק על מה ששואל אותך ולא יותר. וכך תזכה לשמירת הדבור, כי על-ידי רבוי דבורים של מה בכך, הדמים נתזים במח, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כא), ועל-ידי-זה באים לידי חלי נופל, רחמנא לצלן, בין בגשמי ובין ברוחני, כי אין עוד דבר העוקר את האדם כמו דברים בטלים, וזפי הראות והשמיעה רואים ושומעים אל איזה חרבן ורוחני מביאים הדברים בטלים, שעוקרים את האדם לגמרי, ורב רבם בני-אדם אינם יודעים מזה, ולכן מפקירים את פיהם לדבר כל העולה על רוחם, ובשביל זה סובלים מה שסובלים, כי להפוך, אם היה האדם שותק וממעט בדבור, ואפלו כשכבר צריך לדבר, הוא משלב בדבוריו דבורי אמונה והשגחה פרטית דיקא, אז היה מגיע למדרגות רמות בעבודת השם ותפלה, עד מדרגת רוח-הקדש.

העקר תעשה כל פעם התחלה חדשה, ותשכח את העבר לגמרי, אין לך עבר כלל, וכך תוכל להתעלות בכל פעם מחדש, וכמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן כו): אצל בני-אדם השכחה היא חסרון, אבל בעיני השכחה היא מעלה גדולה, כי תכף-ומיד שעובר, הוא שוכח הכל, וכך הוא יכול להתעלות.

ובאמת זה היה החדוש אצל רבנו ז"ל, שהתבטא פעם (חיי-מוהר"ן, סימן שפד): לא מבעיא דבור שאינו יוצא מפי בלי התחדשות, אלא אפלו הכל אינו יוצא מפי בלא התחדשות, כי זה

הִיָּה כָּל עֲנִין רַבָּנוּ ז"ל — הַתְּחַדְּשׁוּת, לַעֲשׂוֹת בְּכָל פְּעַם הַתְּחַלָּה חֲדָשָׁה, וְתַמִּיד יִתְחַיל מִחֲדָשׁ, וְכֹךְ אִף פְּעַם לֹא יִשְׁכַּר, כִּי הַעֲקָר הַנִּפְיֵלָה וְהַשְּׁבִירָה, שְׂאָדָם נִשְׁכָּר וְנוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ, זֶה רַק מִחֲמַת שְׂמֵתִישׁוֹן עֲצָמוֹ וְכוּ', וְחוֹשֵׁב שְׂכָבָר אִף פְּעַם לֹא יוּכַל לַצָּאת מֵהַחֲשָׁךְ שְׁלוֹ וּמֵהַעֲבֻרוֹת שְׂנֹכָשׁל בָּהֶם וְכוּ', אָבֵל רַבָּנוּ ז"ל צָעַק (שִׁיחֻת־הַר"ן, סִימָן נא): אֵלֶּט טָאָהָר מְעַן נִישְׁט זַיִן אָסוּר לְהִיּוֹת זָקֵן, לֹא צַדִּיק זָקֵן, לֹא תַלְמִיד חָכֵם זָקֵן וְכוּ', זָקֵנָה אֵינּוּ טוֹב, רַק בְּכָל פְּעַם לְהַחִיּוֹת עֲצָמוֹ מִחֲדָשׁ.

וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אָמְרוּ, שְׁזֵה סוּד מַה שְׂאָמַר רַבָּנוּ ז"ל (תַּיִי־מוֹהַר"ן, סִימָן רמז): חֲדוּשׁ כְּמוֹנֵי עֲדִין בְּעוֹלָם לֹא הִיָּה, שְׁזֵה סוֹבֵב עַל עֲנִין הַתְּחַדְּשׁוֹת, שְׂהַכְנִיס בְּעוֹלָם דְּרָךְ חֲדָשָׁה לְהַתְּחַדֵּשׁ בְּכָל פְּעַם, כָּל יוֹם, כָּל שְׁעָה וְכָל רִגַע זֶהוּ דְבַר חֲדָשׁ. וְלִכֵּן אָסוּר לְהַתְּבַלְבֵּל מִיּוֹם לְיוֹם וּמִשְׁעָה לְשְׁעָה, וְאֶפְלוּ מִרִגַע לְרִגַע, וְזוֹ שְׁלֵמוֹת הַתְּשׁוּבָה, שְׂמֵת־חֵיל בְּכָל פְּעַם מִחֲדָשׁ, וְעַל־יְדֵי־זֶה אִף פְּעַם לֹא יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל.

וְהַרְבֵּה הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׂמֻחָה בּוֹנִים מִפְּשִׁי־סָחָא זי"ע, שְׂאָמַר: "בְּרֵאשִׁית בְּרָא", הַגַּם כְּשִׁכָּבַר גִּבְרָא הָעוֹלָם, אָבֵל צְרִיכִים לְדַעַת, שְׂכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ עֲדִין עוֹמֵד בְּבְרֵאשִׁית, הִיָּנוּ שְׂאִין הַבְּרִיאָה כְּמוֹ אֲמֵן הַעוֹשֶׂה כְּלִי, שְׂלְאַחַר עֲשִׂית הַכְּלִי אֵינּוּ צְרִיךְ עוֹד לְאֲמֵן, כִּי הוּא כְּבָר גָּמַר עֲבוֹדָתוֹ, אֵלֶּא כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ עֲדִין עוֹמֵד בְּרֵאשִׁית הַבְּרִיאָה, בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה וּבְכָל רִגַע וְרִגַע צְרִיךְ הָעוֹלָם לְהַתְּחַדֵּשׁ הַפְּחוֹת, לְקַבֵּל כַּח וְחִיּוֹת מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֵלְמָלֵא שְׂלֹא מְכַנִּיס הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּקָה וְרִגַע וְשְׁעָה יוֹם חִיּוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּבִיכּוֹל, מִיָּד הִיָּתָה חוֹזֶרֶת כָּל הַבְּרִיאָה לְתַהוּ וְבַהּוּ. וְלִכֵּן רְאוּי לְבַר יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַתְּחַלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל פְּעַם, וְלֹא לְהַשְׁכָּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפִּין.

וְאֵל כָּל זֶה זוֹכִים רַק עַל־יְדֵי שִׁיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׂיִרְגִיל עֲצָמוֹ לְבוֹא אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבִין אֶל אָבִיו בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְעֲנִין זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּהַצְנַע לְכַת מְכָל בְּגִי־אָדָם, שְׂאִף אֶחָד לֹא יִדַע שְׂהוּא מְדַבֵּר

עמו יתברך, ויתמיד בזה מאד מאד, ואז דיקא יגיע אל כל הדרגות שבעולם, ועקר המדרגות — לידע שהוא אין ואפס והוא פלום, כי הכל שיף להקדוש-ברוך-הוא — "הגאווה והגדלה לחי העולמים". ולכן על מי יתגאה ועל מי יתנשא, הלא לא נמצא רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עב), שעקר הגדלה שמקבלים מהצדיק הוא שפלות, שידע באמת שהוא פלום, ממש פלום, ואז אף אחד לא יוכל להוציאו ממקומו, מאחר שהוא מחזיק עצמו לכלום ממש, ואם-כן מהיכן יוציאו אותו?!

אננה שתכניס את דברי אלו היטב אל לבך, ואז לא תהיינה לך כפר נפילות וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תנשא"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הכסף להדפסה, ותשואות חן לך על זה.

חסדי השם יתברך, שהדפסתי עכשו עשרים אלף "ספורי-מעשיות", עשרים אלף "ספר המדות", עשרים אלף "שבחי ושיחות-הר"ן", עשרים אלף "חיי-מוהר"ן", יזבני הקדוש-ברוך-הוא להפיצם בכל תפוצות ישראל.

עליך לדעת, אשר אצלנו אין קטנות וצמצום וכו', כשאני מדפיס, אני מדפיס בשפע, וזה לי למעלה מעשרים וחמש שנים, שתהלה לאל, אני משמש את רבנו ז"ל בהדפסת ספריו הקדושים, ורבות סבלתי בעבור זה, "כל משבריה וגליה עלי עברו" (תהלים מב, ח), מחלקת ומריבות, רדיפות, עלבונות, חרופין וגדופין וכו' וכו',

ואיני מסתפל על זה, אפלו שבין כף נעשיתי מטרה לחץ, וכל ריק ופוחז ובעל עברה, נואף וגנב וכו', פותח פיו ומדבר עלי וכו', אני בתמי אלך — לגלות ולפרסם את אור רבנו ז"ל בעולם, ואף שאני משלם על זה מחיר יקר, אבדתי את שמי וכו', אבדתי הכל וכו', עם כל זאת לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל — זה אצלי קדש קדשים. ולכן תעזר לי להדפיס ולהפיץ את אור רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשעו.

בעזרת השם יתברך, יום תמישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשנ"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הרגל עצמך לדון את כל אחד לכף זכות, ובפרט וכו', ששמו עליו עלילת דם בחנם, עד שהכניסו אותו הרשעים בפלא וכו', ולך נא וראה מה שקרה עם רבנו מאיר מרוטנבורג זי"ע, הנודע בשם: המהר"ם מרוטנבורג, שהיה רבו של הרא"ש, שמשמד אחד, ימח שמו, מסרו לשור, והשר מסרו למלך, והכניסו אותו לבית-סתר במגדל אנזשהיים, ושם למד ולמד, והשיב תשובותיו המפרסמות וכו', והחזיק מעמד באפן נפלא, ורצו לפדותו, ולא רצה בשום פנים ואפן, מפני שאין פודין השבויים יותר מפדי דמיהם (גטין מה.), ואף שרצו לפדותו בכל הון דעלמא, לא רצה, כי ידע, שאם כן, אם ישלמו בעבורו הון תועפות, אזי למחר יתפסו עוד חכמים, ולא יהיה מספיק כסף לפדותם, ולכן לא הסכים בשום פנים ואפן (עין ים של שלמה, מה שכתב בזה), וכן את תלמידו הרא"ש רצו לאסור בבית אסורים, ונתודע וברח בחכמתו, כידוע לקוראי הדורות.

וכל זה אני כותב לך, שאני מכיר אישית את הרב הזה, הוא תלמיד חכם גדול, איש אמת, שלא נושא לאף אחד, אשר אין הרבה

כִּמְהוּ בְּדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר רָבַם כְּכֹלֶם הֵם שִׁקְרָנִים, רַמָּאִים, צְבוּעִים וְנוֹשְׂאֵי פָּנִים לְעֵשִׁירִים וְכוּ', אֵינָם שׁוֹמְעִים שְׁנֵי הַצְּדָדִים וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל לָךְ לְדַבֵּר עֲלָיו שֶׁהִיא בְּכֹלָא וְכוּ', כִּי רָשַׁע גָּמֹר הִכְנִיסוּ לְשָׁם, אִף שֶׁהוּא מִפְּרָסָם גְּדוֹל, עִם כָּל זֹאת מֵאַחַר שֶׁהִכְנִיס רַב גָּאוֹן וּפּוֹסֵק לְתוֹךְ בֵּית-הַסֵּהַר, דַּע לָךְ, שֶׁהוּא רָשַׁע מְרָשָׁע, בְּלִי שׁוּם פִּקְפוּק.

וְהִרְבֵּה בְּכִיתִי לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיֵצֵא זַכָּאֵי, וְכֹךְ הָיָה, וּנְתַקְבְּלָה תְּפִלָּתִי, אִף הַשָּׁם רַע כְּבָר נִשְׁאַר, מַה לַעֲשׂוֹת?! כְּשֶׁנִּגְזַר עַל מִיִּשְׁהוּ מִשְׁהוּ וְכוּ', לַפְעָמִים נִתְחַלֵּף בְּבִזְיוֹנוֹת, שְׁכֹלֶם מְדַבְּרִים עֲלָיו, וְיֵרֵד שְׁמוֹ וּכְבוֹדוֹ עַד לְעֶפֶר וְכוּ', וְהַפֵּל לְטוֹבָה, כִּי עַדִּיף שִׁתְּחַלֵּף בְּעֵינַי שִׁיִּדְבְּרוּ עֲלָיו כָּל דָּבָר אָסוּר, וַיֵּאבֵד שְׁמוֹ, מֵאֲשֶׁר יִשְׂאָר בְּבֵית-סֵהַר, כְּמוֹ שֶׁקָּרָה לְגֵאוֹן הַמַּהֲר"ם מְרוֹטְנֶבוּרְג, שֶׁנִּפְטַר בְּבֵית-סֵהַר, וְלֹא נִתְּנוּ אֶת גּוֹפוֹ לְקַבּוּרָה שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

וּבְאֵמֶת עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בְּדַבְּרִים אֱלוֹ אֵי אֶפְשֶׁר לְהִבִּין, כִּי זֶה לְמַעַלָּה מִהַשְּׂגָת דַּעַתְנוּ, וְאוּלַי גַּם מִרְזֵי הַגְּלָגוּל, כִּי לֹא יִתְכַן, שְׂאֲחַד מִהֶרָאשׁוּנִים יִסְבֵּל כָּל-כֶּף. וְכֵן בְּעֵינַי הֶרֶב הַגָּאוֹן הַזֶּה, שֶׁהוּא בְּאֵמֶת אִישׁ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, וּבִזּוּ אוֹתוֹ כְּאֲחַד הַרִיקִים, וְכֹלֶם מְדַבְּרִים עֲלָיו (גַּס בְּתוֹךְ גַּס, שְׂיֵצֵא זְמַן קֶצֶר מִבֵּית-הַסֵּהַר). צְרִיכִים לְשֹׁמֵר לֹא לְדַבֵּר עֲלָיו וּלְבִזּוֹתוֹ, "כִּי עֲנוּשׁ יַעֲנֹשׁ, מִי שִׁיזִיל בְּכְבוֹדוֹ", וְאֵלּוּ הַרְשָׁעִים הַחוֹלְקִים עֲלָיו, לְבִסּוּף יִפְרְתוּ מִהָאֲרִץ בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה (אֶפְלוּ שְׁהֵם מִפְּרָסָמִים וְכוּ'), מַה שְׂאֲרַע לָזֶה שְׁמֶסֶר אֶת בַּעַל הַתְּנִיָּא זִי"ע וְאֶת מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל, וְכֵן בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, צְדִיקִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשָׂה, שֶׁהִכְנִיסוּם בְּבֵית-סֵהַר עַל לֹא דָבָר, רַק מִפְּנֵי שֶׁלֹּא רָצוּ לְפָסֵק כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ מֵהֶם וְכוּ' (אֵין פֶּאֶן הַמְּקוֹם לְהֶאֱרִיךְ בְּזֶה). עַל-כָּל-פָּנִים אֲנָשִׁים רוֹצְחִים מִתְּעַבִּים, הַמְּתַעַלְלִים בִּילְדִים, אוֹתָם צְרִיכִים לְהִכְנִיס לְבֵית-סֵהַר, כִּי מִי שֶׁעוֹשֶׂה מַעֲשִׂים מְגִנִּים בִּילְדִים וְכוּ', מַגִּיעַ לוֹ עֲנֹשׁ וְכוּ', וְעוֹד שְׂיֵשֵׁב בְּבֵית-סֵהַר וְכוּ', וְלֹא רַב גָּאוֹן וְצַדִּיק, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא רָצָה לְפָסֵק כְּמוֹ שֶׁרָצוּ, הַצֵּרֵף לֵישֵׁב בְּבֵית-סֵהַר, וְעוֹד שְׂמוֹ נִשְׁאַר לְשִׁמְצָה וְכוּ'. וְלִכֵּן אֶתָּה אֵל תְּדַבֵּר עֲלָיו בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפְן, וְתִשְׁתַּדֵּל לְדוּנּוֹ לְכַף

אֲשֶׁר ט"ז תשעז בנחל קטו

זכות, כי אני יודע את הספור האמתי וכו', לא כמו שמפרסם ברחוב, אשר הפל שקר וכזב.

ההכרח לקצור, כי לא יכולים לרשם הכל על הכתב, ובפרטיות דבר פאוב כזה וכו'.

מה אמר לך! אני למדתי הכל על בשרי, ולכן אני יכול לכתב לך את כל זאת וכו'.

מה אמר לך! אין להאמין בעתים הללו לשום בריה שבעולם, יהיה איך שיהיה וכו', כי אנשים מסגלים להזיק לזולתם יותר מחיות טורפות, פשוטו כמשמעו, ועוד להלביש את הכל "בקדשה" ובהלכה "וביראת שמים", אוי להם וכיוצא בהם. וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), שמי שאין בו יראת שמים, ואין מכיר את הקדוש-ברוך-הוא, הוא חיה בדמות אדם וכו', ולכן צריכים להשמר מאנשים כאלו.

הכלל הוא, שאין לנו בזה העולם אלא את הקדוש-ברוך-הוא ואת התורה הקדושה, שהיא חיינו וארץ ימינו, ורק זה ילנה אותנו בזה ובבא לנצח נצחים, וזה מה שרבנו ז"ל מלמד אותנו.

רואים היום אנשים שנקראים מקבלים גדולים ... ואף אחד אינו יודע את העבר שלהם, שגנבו וגזלו ועשקו את הבריות... ודבר זה מפרסם פה מי הם... ושם מחזיקים אותם להכי גדולים... מה לעשות?! זו הבחירה.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תשעז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך, ושמחתי מאד.

בְּעֵינַי שְׁפַתְבָּתִי וְכו', בֵּן אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, מִי שֶׁפָּגַע בִּילְדִים אוֹ עָשָׂה עִמָּהֶם מַעֲשֵׂה סְדוּם וְכו', רַחֲמָנָא לְצַלָּן, הַעֲנֵשׁ שְׁלוֹ הוּא... וְלִהְיוֹת בְּכֹלָא כָּל יְמֵי חַיָּיו, וּמִי יִתֵּן, שְׁאַפְלוּ אַמּוֹת הָעוֹלָם יַחֲקִקוּ חֵק כְּזֶה לְרִיק וּפּוֹחֵז, שְׁאַמְלֵל יְלָדִים לְכָל יְמֵי חַיֵּיהֶם, וּבְמִשְׁךְ הַשָּׁנִים הָיוּ כְּבָר אֲצִלֵי קַרְבָּנוֹת כָּאֵלוֹ, שְׁאַמְלֵלוּ אוֹתָם לְכָל הַחַיִּים, וְכֵן הֵם מְמַרְרִים אֶת חַיֵּי הוֹרִיָּהֶם וְכו', וְכָל הַבַּיִת נִשְׁבֵּר כְּשֵׁישׁ שֶׁם קָרְבָּן שֶׁל הַתְּעַלְלוֹת וְכו', אֵינִי מִפְחָד לְכַתֵּב אֶת הָאֲמֵת, יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה.

רָשַׁע כְּזֶה אֵין לוֹ תְּשׁוּבָה, וְהָרִי הוּא כְּרוֹצֵחַ מִמֶּשׁ וְכו', עֲבֵרוֹת שֶׁל אָדָם נֶגְדַת הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, יֵשׁ עַל זֶה תְּשׁוּבָה, וְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּוֹדָאֵי מִתְקַן, אֲבָל עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחַבְרוֹ, אֵינָה מוֹעִילָה תְּשׁוּבָה, עַד שִׁירְצָה אֶת חַבְרוֹ, אֲבָל רוֹצֵחַ שֶׁרָצַח אֶת מִישֶׁהוּ וְכו', מַה שִׁיְךָ שְׁצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל יִתְקַן אוֹתוֹ?! וּמִכָּל שֶׁכֵּן נוֹאֵף מְנוּל כְּזֶה, שְׁאַמְלֵל יְלָדִים, אֵין לוֹ תְּקָנָה, רַק לִהְיוֹת תַּחַת סוּרְגַּת וּבְרִיחַ, וְגַם וְכו', אוֹי לְדוֹר שֶׁכָּף עָלְתָה בְּיָמָיו דְּבָרִים כָּאֵלוֹ וְכו', מִתְּעַסֵּק עִם יְלָדִים וְכו', וְאַחֲרֵיכֶן עוֹד נִעֲשֶׂה "רַב" "גְּאוֹן" "מְנַהִיג", בּוֹשֵׁה וְחֹרְפָה אֲפֹלוּ לְכַתֵּב מְזֶה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְדַבֵּר מְזֶה, אֵיךְ מַה לַעֲשׂוֹת?! כְּשֵׁאֲנִי רוֹאֵה שֶׁהַכֹּל הַפּוֹדֵף עַל הַפּוֹדֵף, כְּמוֹ שֶׁצּוֹעֵק הַנְּבִיא יִשְׁעִיָּה (פְּרָק ה', כ): "הוֹי הָאוֹמְרִים לְרַע טוֹב וְלַטּוֹב רָע, שְׂמִים חֲשֵׁף לְאוֹר וְאוֹר לְחֲשֵׁף, שְׂמִים מֵר לְמֵתֵק וּמֵתֵק לְמֵר", הוֹי חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנֶגְדַת פְּנִיָּהֶם נְבוֹנִים, וְזֶה מַעֲקָר הַבְּחִירָה, שְׁמוֹהֵרְנָת ז"ל אָמַר: כַּחַת הַבְּחִירָה זֶה מְנַפְּלָאוֹת תְּמִים דְּעֵים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

אֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁכָּל מַה שְׁפַתְבָּתִי זֶה חֲרִיף מְאֹד וְכו', עִם כָּל זֹאת יְדוּעַ לִי מִהֲרַבָּה בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שְׁאַמְלֵלוּ אוֹתָם לְכָל הַחַיִּים, וּבְכִבִּית שֵׁישׁ בֵּן אוֹ בַת שְׁאַמְלֵלוּ אוֹתָם כְּשֶׁהָיוּ קִטְנִים, כָּל הַבַּיִת חָרַב וְנִחְרַב שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, וְאֵף אַחַד אֵינּוּ מִתְּעַנֵּין בְּצַרַת הַהוֹרִים הָאֲמֻלָּלִים, שְׁנַפְּלוּ קָרְבָּן בִּיָּדֵי מְנוּל רוֹצֵחַ וְכו', אֲזִי לֹא נוֹרָא שֵׁישֵׁב בְּבֵית-סֵהַר כָּל יְמֵי חַיָּיו.

הַמְּצַפֶּה לְרֵאוֹתָךְ בְּקָרוֹב, וְאַסְבִּיר לְךָ יוֹתֵר...

ט"ז תשעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצָח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַתָּמֵד בְּלִמּוּד "לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשָׁךְ, וּבִפְרָט אִם תִּלְמַד עִם הַפְּרוּשׁ "שְׁפַת הַנְּחָל", וְתֹאמַר עַל כָּל תּוֹרָה אֶת הַתְּפִלָּה מִסְפָּר "לְקוּיֵי-תְּפִלוֹת", וְאִז תִּרְגִּישׁ אָדָם אַחֵר, וְתֹאמִין לִי, אִם הִיִּית מְרַגֵּיל עֲצָמְךָ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה מִ"לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן וְלוֹמַר הַתְּפִלָּה עָלֶיךָ בְּצִרוּף הַפְּרוּשׁ אֲשֶׁר בִּ"שְׁפַת הַנְּחָל", אִז הִיִּתָּה מִתְּנוּצָצֶת לְךָ גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי סִפְרוּ הוּא שֶׁעַר וּפְתַח לְהַכְּנִס בְּכָל חֶלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בַּפֶּשֶׁט, רִמְזוֹ, דְּרִשׁ, סוּד, וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר, אֲלָא לְמִי שְׂרַגֵּיל בָּהֶם, אֲשֶׁרֵי הַשׁוֹמֵעַ לִי, וְחֹזֵר כָּל-כָּף הַרְבֵּה פְּעָמִים אֶת הַ"לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, עַד שֶׁהַסְּפָר שָׁגוּר עַל פִּיו בַּעַל-פֶּה מִמֶּשׁ, וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל אָמַר: בְּגוֹף שֵׁישׁ "לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, הַתּוֹלְעִים בְּקָבֶר לֹא יִגָּשׁוּ, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן! רַק בְּשִׁבִיל זֶה כְּדָאֵי לְהִיּוֹת בְּקִי בִּ"לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, וּמִכָּל שֶׁפֶן מַה שְׁיִכּוּלִים לְזַכּוֹת עַל-יָדֵי סִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ "לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תשעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצָח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

זכור, שְׁבָאָדָם נִמְצָאִים אַרְבָּעָה יְסוּדוֹת: אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עָפָר, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁכִים כָּל הַתְּאוּוֹת רְעוּת (עֵינִי לְקוּי־מִוֶּהֲרִין, חֶלֶק א', סִימָן ד'); וְלִכְן אָדָם יָכוֹל לְבַדֵּק בְּעֵצְמוֹ אֵיזָה כַח וְיִסוּד בְּיֹתֵר מִתְגַּבֵּר עָלָיו; יֵשׁ אֶחָד שֶׁהוּא כְּעֵסֶן גָּדוֹל, וְעַל כָּל דְּבַר קָטָן הוּא יִתְעַצְבֵּן, וְנִכְנָס בְּעֵצָבִים וְכוּעֵס, זֶה אָדָם שֶׁכַח וְיִסוּד הָאֵשׁ מִתְגַּבֵּר בּוֹ, אֶחָד נִמְשָׁף לְעֵצָבוֹת וְדִפְאוֹן, וְתַמִּיד נּוֹפֵלֵת עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, זֶה אָדָם שֶׁכַח וְיִסוּד הָעָפָר מִתְגַּבֵּר בּוֹ, יֵשׁ אֶחָד שֶׁהוּא מְכָרַח לְדַבֵּר וּלְפִטְפֹט עִם כָּל אֶחָד, זֶה אָדָם שֶׁכַח וְיִסוּד הָרוּחַ מִתְגַּבֵּר בּוֹ, וְיֵשׁ אֶחָד שֶׁהוּא מְלֵא תְאוּוֹת, זֶה אָדָם שֶׁכַח וְיִסוּד הַמַּיִם מִתְגַּבֵּר עָלָיו. וְלִכְן אָדָם צָרִיף תַּמִּיד לְבַדֵּק עֲצָמוֹ — אֵיזוֹ מְדָה וְאֵיזָה יְסוּד מִתְגַּבֵּר עָלָיו, וְיַעֲבֹד עַל מְדָה זוֹ לְעֵקְרָהּ לְגַמְרֵי מְמוֹנוֹ. וְהַעֲקָר הוּא תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ עַל כָּל מְדָה, עַל יְסוּד וְכַח — לְהַפְּכֵם אֶל הַקִּדְשָׁה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשפ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַרְגִּילִי עֲצָמְךָ לֹא לְהִתְעַצְבֵּן וְלֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְכוּ', כִּי כַּעַס שֶׁל הָאִשָּׁה מִחֲרִיב אֶת הַבַּיִת וְכוּ' (סִפְר־הַמְדוּת, אוֹת כַּעַס, סִימָן טו). תְּקַחִי אֶת הַכָּל בְּנִקְלָה וּבְשִׂמְחָה וּבְחֵיווֹן, וְאִזּוֹ הַכָּל יֵלֶךְ לָךְ בְּאַמְתּוֹת בְּקַלּוֹת.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שֶׁהַחַיִּים הֵם כְּמוֹ שְׁבוּנִים אוֹתָם, מִי שֶׁזוֹכָה לְאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיוֹדֵעַ בִּיּוֹדֵעַ בְּרוּחָהּ וּמְזוֹכָתָה, שֶׁהַכָּל מְמוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אִזּוֹ תַמִּיד יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה וּבְסִבְלָנוּת, וְחֵיָיו יַעֲבֹרוּ בְּטוֹב, וּבְנֻעִימִים, מֵהַ שְׁאִין כֵּן מִי שֶׁבוֹנָה אֶת חֵיָיו בְּמִתַּח וּבְעֵצָבִים,

אָשֶׁר ט"ז תשפ"א — ט"ז תשפ"ב בַּנְחָל קיט

בַּפְּחָדִים וּבַמְרִיבוֹת, אָזִי כָּף יְהִי תַיִו. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁבוּחַר תַּיִו
בְּטוֹב וּבִנְעִימִים, וְאָז יִזְכֶּה לְחַיֵּי נְצִחַת, אֲשֶׁרִי לוֹ!

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשפ"א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תַּנְשׂ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג
אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וְכוֹי, וְרַבְּנוּ ז"ל צָעַק (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ג'): נַעֲשִׂים
בְּזֶה הָעוֹלָם דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, שְׁלֹא יוֹדְעִים כָּלֵל וְכוֹי, וְלִכֵּן צְרִיכִים
לְדַעַת, שֶׁבְּכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו יֵשׁ דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, שְׁאִין יוֹדְעִים כָּלֵל,
וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר יִהְיֶה אִיף שִׁיְהִיָּה תְּמִיד צְרִיכִים לְדַעַת
שְׁלֹא יוֹדְעִים כָּלֵל, וְלִכֵּן אִין מַה לְהִשְׁבֵּר מִכְּלוּם וְכוֹי, רַק לַעֲשׂוֹת
בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִידַע שְׁאִין יוֹדְעִים כָּלֵל מַה זֶה עָלֶיָּה,
וּמַה זֶה יְרִידָה וְכוֹי.

הָאָדָם צְרִיף תְּמִיד רַק לְהִתְחַזֵּק וְלְהִתְחַזֵּק מִעֲמֵד, וַיִּרְגֵּל עֲצָמוֹ
לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ
אֲשֶׁר אִין טוֹב מְזֶה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תשפ"ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תַּנְשׂ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך! אדם צריך תמיד להכניס בדעתו את אמתת מציאותו יתברך, ואז כשזה קם זה נופל, כיון שמכניס בדעתו את אמתת מציאותו יתברך, שזו בחינת מלכות דקדושה, שהוא ממליך בעצמו את הקדוש-ברוך-הוא, ויודע ועד, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, המחיה ומנהיג את הכל, ודומם, צומח, חי, מדבר, זה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, וממילא כשזה קם, אז זה נופל, "מלכות דסטרא אחרא", שהוא רוצה רק להכניס באדם, אשר הכל טבע, מקרה, מזל, וכל דאלים גבר, ורוצים לנתקו ממנו יתברך, ולכן אשרי מי שמכניס בדעתו תמיד רק את אמתת מציאותו יתברך, שאז כל החיים שלו הולכים פבר בצורה אחרת לגמרי, שזו מדרגת גדולי מבחרי הצדיקים, שהם תמיד בטלים ומבטלים בעיני עצמם, ומרגישים שהם הכי גרועים וכו' והכי רחוקים וכו'. ולכן ככל שהם בטלים בעיני עצמם, כמזוכן מאיר עליהם מלך הכבוד בעצמו, כי זה תלוי בזה, כשאחד מחזיק את עצמו לכולם, כן מאיר בו אורו יתברך, כי אי אפשר להשיג אורו יתברך, רק כפי בחינת הבטול, שמבטל עצמו מכל וכל וכו', עד שנעשה בעיני עצמו כאין ממש.

וזה שהצדיקים צריכים חזוק גדול, כדי שלא יתבטלו ממציאיות, והרב הקדוש הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע, פרש את הפסוק (ישעיה ג, י): "אמרו צדיק כי טוב", צריכים לחזק את הצדיק שמחזיק עצמו ללא כלום, ולומר לו כי טוב, אפה טוב. ובזה מחיים אותו, כדי שלא יתבטל ממציאיותו.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תשפג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תנשא.

שלום וברכה אל שר המשטרה, מר ...

מצאתי לנכון לפנות אליך, ולדווח לך על הקורה עם אנשי

ביבנאל, מפני שאני מרגיש, שהמשטרה מזניחה קצת את הטפול בנושא חשוב זה.

תלמידי וחסידיו התישבו ביבנאל לפני למעלה משלש שנים, ובמשך כל התקופה חיינו בשלום עם תושבי המקום, אך בשלשת החדשים האחרונים, לאחר הסתות חמורות של אדם פרטי הפועל מתוך אינטרסים אישיים נגדנו (ויש לנו הוכחות לכך), אנו נתונים להתנכליות בכל ליל שבת, צמיגי מכוניות נחתכים, מודעות נאצה נתלות ביצים נזרקות עלינו, ועוד כל מיני פעולות התנכלות הנעשות, על-ידי צעירים תושבי המקום המוסתים על-ידי האדם הפרטי הנ"ל, פעולות אלו נעשות דוקא בשבת, מפיון שאז מרגישים את עצמם המתנכלים בטוחים, כי הם יודעים, שלא נוכל לתפס אותם מפאת קדשת השבת.

בשבת פרשת מקץ ארע ארוע חמור עוד יותר, אחר הצהריים התקהלו צעירים מקומיים ליד בית-המדרש שלנו, והבעירו מדורה על המדרכה, לאחר שגרשו משם, פנו תלמידי וחסידיו להוריהם, ובקשו מהם להשגיח על בניהם לבל יעשו מעשים כאלה בעתיד, אחד ההורים פתח בתגרה עם אחד מחסידיו, ושלף עליו אקדח טעון, ולולי שהיו שם עוד אנשים שהפילו את האקדח מידו, מי יודע מה היה יכול לקרות.

תלונות על כל המקרים הנ"ל הנמשכים כבר במשך שלשה חדשים הגשו למשטרת טבריה, אך משום מה המשטרה אינה מטפלת ברצינות בנושא, והדברים פאמור הגיעו לאן שהגיעו, עד כדי שליפת נשק חם.

אי לכך מצאתי לנכון לפנות אליך בתור שר המשטרה, ולבקש אותך להתערב אישית בנושא, ולהורות למשטרה לחקור את הארועים החמורים האלו לעמק, אסור שיקרו מקרים כאלה,

וְקִבּוּצַת אַנְשֵׁים חַפִּים מִפֶּשַׁע תְּהִיָּה נְתוּנָה לְהִסְתּוֹת וְהַתְּנַפְּלוּת בְּגִלְלַי
אֵינְטֵרְסִים אִישִׁים שֶׁל אָדָם פָּרְטִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ "זֹאת חֲנֻכָּה", ד' טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵוִית אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תַּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים
בְּיַבְנָאֵל, הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח לָהֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, וַיִּמְשֹׁךְ עֲלֵיהֶם אוֹר וְחַיִּים וְאַרְיִכוֹת יָמִים.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְכֶם לַתֵּן בְּכָל יוֹם תּוֹדָה
וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל גִּדְּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׁאֲנוּ
יודעים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבֵּי רַחֲמָן כְּזֶה, רַבֵּי הַמְּשִׁיךְ עָלֵינוּ אוֹר
וְדַעַת וְחַיִּים וְרִצּוֹן, וְתִשׁוּקָה לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים
בְּלֵי רַבְּנוּ ז"ל.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים זְכִיָּה גְדוֹלָה עַד מְאֹד
לִידַע מְרַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַב רַבֵּם שֶׁל הָעוֹלָם אֵינָם זוֹכִים לִידַע מְגִדְּלַת
רַבְּנוּ ז"ל וּמְלֻמוּדוֹ הַטּוֹב, וְאַפְלוּ אֵלָיו שֶׁכָּבֵר זוֹכִים לִידַע מִמָּנוּ ז"ל,
צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת עוֹד יוֹתֵר גְּדוֹלָה, שְׁלֵא יִפְלוּ, וְלֹא יִחְזְרוּ חֲזָרָה, כִּי
הַסְּמִ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוֹצֵה לְהַתְּאַחֵז בְּרַבְּנוּ ז"ל,
כִּי הוּא שׁוֹנֵא אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד, כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּפִרְוֵשׁ
(בְּמִכְתָּבוֹ הַכְּלָלִי שֶׁכָּתַב לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ): "עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנּוּ חֶרֶק
עֲלָיו", הֵינּוּ שֶׁהַסְּמִ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עָלָיו מְאֹד מְאֹד לְמָה לְקַח אֶת עֲצָמוֹ
לְהַחְזִירָנוּ לְמוֹטָב, וְעַל-כֵּן עוֹשֶׂה כָּל מִיָּגִי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִסְתִּיר
וּלְהַעֲלִים אֶת שְׁמוֹ הַקְּדוּשׁ מִן הָעוֹלָם; כִּי בְּאֱמַת הַצְּדִיק הוּא הַחֵן
וְהִפִּי וְהַפָּאָר שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאִם הִיָּה נִתְגַּלָּה אוֹרוֹ הַגָּנוּז וַיִּפְּיוּ,
הֵיוּ כְּלָם חוֹזְרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהֵיוּ מְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר

איש אֵל רעהו. אֵף הַסֵּמ"ף-מ"ם מְעַלִּים וּמְסַתִּיר אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל מִהָעוֹלָם, עַד שְׁאַפְּלוּ אֵלָיו שְׁכָבָר זֹכִים לְדַעַת מַרְבְּנוּ ז"ל, נִכְנָסֶת בָּהֶם בְּכָל פַּעַם חִלִּישוֹת הַדַּעַת גְּדוּלָה עַד מְאֹד, וְקִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת — הָאֵם זֹ אַמֶּת?! הָאֵם זֶה כָּכָה?! וּמִי אוֹמֵר אֶת זֶה?! הֲרִי יֵשׁ שְׂאוּמְרִים הַהֶפֶךְ, וַיֵּשׁ אֲשֶׁר חוֹלְקִים וּמְדַבְּרִים עָלָיו?! וְכַדוּמָה כָּל מִינֵי פְתוּיִים שֶׁמִּפְתָּה אֶת הָאָדָם וּמְחַלֵּשׁ אֶת דַּעְתּוֹ, עַד שְׁיַעֲזֹב אֶת רַבְּנוּ ז"ל. לְזֹאת צְרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם לְהַתְּאַחֵז בְּרַבְּנוּ ז"ל, וְלִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֹרֹו הַגְּנוּז לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי רַק בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַגְּאֻלָּה — לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מְגַלֶּה לָנוּ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מַחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצָם עֲצָמִיוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהָאָדָם אֵין לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, כִּי רַק הוּא יִכּוֹל לַעֲזֹר וּלְהוֹשִׁיעַ. וְעַל-כֵּן רַק אֵלָיו צְרִיכִים לְפָנוֹת בְּכָל צָרָה וְצוּקָה, וּבְכָל נִגְעַ וּמְחִלָּה, וְרַק אֵלָיו צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן. וְכִשְׂאָדָם חֲזַק בְּזֶה, לֹא יִזוּז מִשָּׁם, עַד שְׁתִּהְיֶה לוֹ יִשׁוּעָה, וְהַסֵּמ"ף-מ"ם יוֹדַע אֶת זֹאת, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, יִזְכֶּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְעַל-כֵּן הוּא מְעַפֵּר בְּעַפְרָו, וּמְעַלָּה עֵשֶׂן וְעָנָן, כְּדֵי שְׁיִסְגֹּר וַיַּעֲזֹר אֶת הָעֵינַיִם, וְלֹא יוּכְלוּ לְרְאוֹת אֶת עַרְבוֹת נַעַם זִיו אֹר הַצַּדִּיק.

וְלִכֵּן רְאוּ, אֲהוּבֵי, אַחֵי הַיְקָרִים! לְהַתְּחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִיּוֹת בְּטֻלָּנִים, וּלְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְכֶם לְתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂאָנוּ זֹכִים לִידַע מְרַבֵּי אַמֶּת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלָא כְּזֶה, וּתְהִלָּה לְאֵל, אֵין אָנוּ חוֹלְקִים עָלָיו כְּלָל, אֲלֹא אָנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֹרֹו הַגְּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעַל אֵף שֶׁעוֹמֵד עָלֵינוּ הַסֵּמ"ף-מ"ם בְּעֲצָמוֹ עִם שְׁלוּחָיו, עִם כָּל זֹאת אֵין אָנוּ מִתְּפַעְעִלִים מֵהֶם כְּלָל, וְאֲדַרְבָּה אָנוּ מִמְּשִׁיכִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֹרֹו הַגְּדוֹל, וּבְזֶה בְּעֲצָמוֹ רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, שְׁתִּהְיֶה לְאֵל, אָנוּ מְשֻׁמְשִׁים אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הַזְכוּת הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַזְכוּת.

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליכם שפע דקדושה, שתזכו לנצח תמיד — בין בגשמי בין ברוחני.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשפה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר ויגש, ד' טבת ה'תשנ"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים בעיר יבנאל, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומפל נגע, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו להתחזק מאוד להיות בשמחה, כי השמחה מצלת את האדם מכל רע, ומרחבת את המוח והדעת, שכל ירא ובל יפחד משום בריה ומשום דבר שבעולם.

עליכם לדעת, כי אני רואה שהסמ"ך-מ"ם מסית את כמה אנשי שולים נגדכם, ואל תחשבו שכל תושבי המקום הם נגדכם, חס ושלום, אדרבה, כלם אנשים טובים ונעימים, כמו שראיתם בשלש השנים האלו, שלא קרה אף פעם שום מקרה רע, רק מערב ראש השנה, שנה זו שהסמ"ך-מ"ם הוציא מכתב גלוי בפרטיות, ואז תפסנו את הצביעות שלו, והורדנו מעצמנו את עלו "על הגויים", ואין אנו צריכים אותו כלל, אנחנו רק צריכים את הקדוש-ברוך-הוא ולא את טובותיו, ומכל שפן לא את רעותיו וכו', ואז התפרע לגמרי, והוא מסית ומדיח את כמה מהתושבים אנשי שולים נגדנו, ומאז התחילה המהומה, זה שלשה חודשים, ועל-כן אתם צריכים לקחת את עצמכם בידיכם, ולא לפחד ממנו כלל. וכפי הנראה הוא משחד את הדרגים הגבוהים, כי הרשע הזה אינו נח כרגע, ובכל יום ניום הוא מבלה את היום והלילה, רק להסית את תושבי המקום עלינו, ועל-כן עלינו להתחזק מאוד מאוד להיות בשמחה, שתהלה

לֹאֵל, אֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים לַמּוֹדִים כְּאֵלוֹ, אֲלֵא כֹל מִחֲשַׁבְתָּנוּ הִיא רַק אִיךָ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְהִתְבוֹדֵד בֵּין הַהָרִים. אִיךָ מֵה נַעֲשֶׂה, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רֹאֶה שְׂכָאן תְּהִיָּה "עִיר בְּרֶסֶלֶב", עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, עִיר שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד, עִיר שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, עִיר שֶׁל אֱהָבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, עִיר שֶׁל קְרוֹב רְחוּקִים, וְאֲנַחְנוּ בְּעֵינָיו כְּצַנִּינִים וְכַקּוֹצִים, וְלִכֵּן הוּא מְצִיָּק לָנוּ, בְּכֵן עֲלֵינוּ לְהִתְאַחֵד יַחַד, וְלֹא לִפְחָד מִמֶּנּוּ, רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

נֹא וְנֹא רְאוּ רַק לְדַבֵּק אֶת עַצְמְכֶם בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאֵמַת אֵין לָנוּ שׁוּם עֲצָה אַחֲרֵת, רַק לְבָרַח אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים רַק בְּיַד הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֹל אֵלוֹ הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים וְהִירִידוֹת וְהַעֲגָמַת נַפֶּשׁ שְׁאֵנוּ סוֹבְלִים, זֶה רַק מְצַד הַבְּרוּר וְהַזְכוּף הָרַע מִהַטּוֹב, וְלִכֵּן רְאוּ לְהִתְבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל לַיְלָה קִצַּת עֲמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כֹּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְזֶה יִכְנִיס בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, שְׁלֵא תִפְחָדוּ מֵאִיךָ אֶחָד, וּבְאֵמַת מִי שְׁדָבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדַבְּקוֹת אֵמַת, הוּא אֵינוֹ מִפְחָד מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל, אֲדַרְבָּה הוּא רִץ בְּתוֹךְ תִּקְוָה הָאֵשׁ וּבַחֲזִית הָרֵאשׁוֹנָה, וְאֵין לוֹ שׁוּם פְּחָד כָּלֵל, כִּי בְּזֶה שְׁהָאֵדָם שְׂמַח מְאֹד, וּמִדַּבֵּק אֶת עַצְמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיוֹדֵעַ שְׁאֵין לוֹ רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָס בּוֹ בְּטַחֲוֹן חֶזֶק, שְׁאֵינוֹ מִפְחָד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

עֲלִיכֶם לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם כֹּל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְלְדַרֵּשׁ בְּשָׁלוֹמָם, וּלְקַבְּלָם בְּסִכָּר פָּנִים יְפוֹת, וְאֵל תִּחְשְׁבוּ כְּרַגַע שְׁהֵם שׁוֹנְאִים אֶתְכֶם, אֲדַרְבָּה רַבֵּם כְּכֹלָם שֶׁל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם אוֹהֲבִים אוֹתָנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, רַק אֲנִשֵׁי שׁוֹלִים הַמוֹסְתִים עַל-יְדֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הָרָשָׁע הַזֶּה, שֶׁהוּא מִסִּית וּמְדִיחַ כַּמָּה נְעָרִים הַמְּנַעְרִים מִהַמְּצוּוֹת, הֵם אֲשֶׁר עוֹשִׂים אֶת הַמַּהְפָּכָה בַחֲשֵׁךְ, וּבְמִקוֹם שֶׁהַמְּרַכֵּז תּוֹרְנֵי שְׁלוֹ יִלְמַד אוֹתָם תּוֹרָה וְיִהְדוּת, הוּא הוֹלֵךְ וּמְסִיתָם וּמְדִיחָם לְנִקֻּט אֱלִימוֹת נִגְדָנוּ. וְזוֹ בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה, שְׁאֶחָד הַנִּקְרָא "רַב" בִּישְׂרָאֵל, שְׁיָסִית כָּל-כָּף, וְזֶה בְּרוּר, כִּי הָרִי אֲנַחְנוּ כְּבָר גָּרִים פֹּה שְׁלֹשׁ שָׁנִים, וְלֹא הָיָה שׁוּם מְקָרָה חֲרִיג, רַק מֵאֵז שֶׁהוֹרְדָנוּ מֵאֲתָנוּ

אֶת עֵלוֹ עַל הַרְשַׁע מֵעַל צְוֹאֲרֵינוּ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא הַתְּפָרַעַ, וּבְזֶה
אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת הַרְשָׁעוֹת שְׁלוֹ, וּכְבָר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם,
כִּי אַתְּנוּ אֵין לוֹ שׁוּם עֶסֶק.

לְכֵן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק לְהִתְאַסֵּף הַלַּיְלָה בְּעֶנְג שַׁבָּת, וּתְדַבְּרוּ רַק
דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֵל תְּפַחְדוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם,
וְאֵנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים, וּבְקָרוֹב
מִמֶּשׁ נוֹכַח לְהִתְחַיֵּל לְבָנוֹת אֶת הַבֵּית-מִדְרָשׁ הַגָּדוֹל, שֶׁם יִהְיֶה מְקוֹם
מְרוּחַ, וּכֵן יִהְיֶה שֶׁם מְקַוֶּה טְהוּרָה, וְלֹא נִצְטָרֵךְ אֶת הַטּוֹבוֹת שְׁלוֹ וְשֶׁל
אֶף אֶחָד, וְנִזְכָּה לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּהִתְמַדָּה רַבָּה בְּכוֹלֵל בְּקָר וּבְכוֹלֵל קֶדֶם
הַצְּהָרִים וּבְכוֹלֵל עָרֵב, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם הֵייתֶם יְכוֹלִים לְלַמֵּד
בְּלַיְלָה אֵיזָה שְׁעוֹר עִם הָרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר, אֲפֹלוּ שְׁעוֹר קָטָן בְּעֵין
יַעֲקֹב, כִּי לְמוֹד גְּמָרָא בְּלַיְלָה הוּא תְקוּן נִפְלָא, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ
ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ג'), וְגַם רַבֵּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לְלַמְדוּ
הַרְבֵּה עֵין יַעֲקֹב, שֶׁהֵם אֲגָדוֹת חַז"ל. וּמוֹבָא מִהָאִישׁ הָאֶלְקִי הַרְבִּי
ר' אֵלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֵנְסֶק זי"ע, שֶׁהִלְמוּד בְּעֵין יַעֲקֹב מְסַגֵּל לִירְאָת
שְׁמַיִם, וּכֵן יֵשׁ פְּרוּשׁ עַל הָעֵין יַעֲקֹב מְרַבֵּנוּ הַחִיד"א וּמְרַבֵּנוּ בֶּן
אִישׁ חֵי, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁמַעֲיָן בְּדַבְּרֵיהֶם בְּשַׁעָה שְׁלוּמֵד אֶת הָעֵין
יַעֲקֹב'.

וְזַכְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַבֵּר פְּרוּשׁ עַל כָּל הָעֵין יַעֲקֹב',
וְיִזְכְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְסַדְּרוֹ וְלְהַפִּיעוֹ בְּכָל תְּפֻצוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, אֵל תְּפַחְדוּ מֵאֶף אֶחָד רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּעֶצְמוֹ, וְתַמִּיד תִּזְכְּרוּ, שֶׁלֹּא תוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם אֲשֵׁמִים, אֲלֵא הַמְּסִית
וְהַמְדִיחַ הָעֵקָרִי הוּא הַסְּמ"ך-מ"ם בְּעֶצְמוֹ, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל,
שֶׁהוּא נִכְנָס בְּתוֹךְ בֵּית הַבְּלִיעָה שֶׁל הַסְּמ"ך-מ"ם... וְאֵינוּ מְפַחֵד
מִמֶּנּוּ כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

ט"ז תשפו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויגש, ד' טבת ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵי לַיִת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלִמֵידי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ", הַגְּרִים
בְּמוֹשְׁבַת יְבִנְאֵל, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיְצִילֵם
מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אָחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
תָּמִיד, כִּי רַבְנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר מְצָנָה גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
תָּמִיד, וְתִכְרַף-וּמְיָד כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, עֲבָרָה גְדוּלָה
כִּשֶׁהוּא בְּעֲצָבוֹת, כִּי הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת הוּא הַסְטָרָא אַחֲרָא מִמֶּשׁ,
וְהַשְׁמִיחָה הִיא מְקוֹר הַקִּדְשָׁה, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְמַסֵּר אֶת עֲצָמְכֶם עַל
מִדַּת הַשְׁמִיחָה, שֶׁתְּהִיּוּ תָּמִיד שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תּוּכְלוּ
לְעֻזֹר לְכָל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, כִּי כִשֶׁהֵם רוֹאִים שְׂאֵתֶם שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים,
אֲזִי הֵם בָּאִים וּמִתְחַבְּרִים אֵלֵיכֶם, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עוֹבֵר עֲכָשׁוּ
עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מֵהַ שְׁעוֹבֵר מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וּבִכְפָּרֵט בְּיְבִנְאֵל,
שֶׁהִסְתָּה נִגְדְּכֶם כָּל-כֶּף חֲזָקָה, עַד שְׁבִנִי-אָדָם מְבַלְבְּלִים וְלֹא יוֹדְעִים
מֵה לְחֻשָׁב, כִּי רוֹאִים אִיךָ שֶׁהַסְּמ"ך-מ"ם מִסִּית וּמְדִיחַ נִגְדְּכֶם, וּבְזֶה
שְׂאֵתֶם תְּהִיּוּ שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, עַל-יְדֵי-זֶה תּוּכְלוּ לְשִׂמְחָה וּלְחִזּוֹק
וּלְאַמֵּץ אֶת כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, שֶׁהֵם כְּלָם אֲנָשִׁים נַחְמָדִים, אֲנָשִׁים
טוֹבִים, וְאִךָ פָּעַם לֹא הָיוּ לָנוּ שׁוֹם בְּעִיּוֹת אִתֶּם, אִךָ מֵאֵז שֶׁהִתְחִיל
הַסְּמ"ך-מ"ם לְהִסִּית נִגְדְּכֶם, מֵאֵז הִתְחִילוּ הַבְּעִיּוֹת.

וְעַל-כֵּן רְאוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר, תְּהִלָּה לְאֵל, אֵין לָנוּ שׁוֹם
עֶסֶק עִם שׁוֹם הַסְּתוֹת נִגְדַּ שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל, אֲדַרְבָּה עֲלֵינוּ רַק לְשִׂמְחָה
לְעֻזֹר לְזוּלְתָנוּ, וְלְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְהַחְדִּיר אֲמוּנָה לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל,
וְאַמוּנָה וְשִׁמְחָה הוֹלְכוֹת יַחַד, כִּי הַמְּאַמֵּין הָאֲמִתִּי, שְׂמֵאֲמִין אֲשֶׁר
אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ

נמָצָא, וּבִלְעֲדֵיו אֵין שׁוּם נִמְצָא, אֲזֵ הוּא תְּמִיד יִהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׁמַּח עַל נֵעַם חֶלְקוֹ שֶׁנִּבְרָא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת, כִּי אֵין עוֹד שִׁמְחָה בַּחַיִּים כְּשִׁמְחַת הַיְהוּדוֹת וְקִיּוּם הַמְצֻוֹת וְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

וְלִכֵּן רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁכֶם עַל מַדַּת הַשִּׁמְחָה, וּתְשִׁמְחוּ וּתְבַדְּחוּ אֶת כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְתַחֲדִירוּ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִהַסְּמ"ךְ-מ"ם כָּלֵל, כִּי הַכֹּל כֹּלֵא קָמִיָּה, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי): כְּשֵׁם שִׁישְׂרָאֵל עוֹשִׁין אֶת הַתּוֹרָה וְשִׁמְחִים בָּהּ, כִּךָּ הַתּוֹרָה שִׁמְחָה בָּהֶן לְעוֹלָם הַבָּא; בְּזֶה שִׁתְּקִימוּ אֶת מְצֻוֹת הַתּוֹרָה וּתְשִׁמְחוּ עִמָּהּ, כִּךָּ תִּזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם הַבָּא עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהַתּוֹרָה תְּשִׁמַּח עִמָּכֶם בְּזֶה וּבַבָּא, אֲשֶׁרִי מִי שִׁמְחָדִיר בְּעֲצָמוֹ אֶת מַדַּת הַשִּׁמְחָה וְהָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֲזֵ יִנְצַל מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל גִּנְעָה וּמַחֲלָה, כִּי כָּל הַחֲלָאִים נִמְשָׁכִים עַל הָאָדָם רַק עַל-יַדִּי עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה וּמְרִירוֹת, שְׁזֶה מְכַנִּיס בְּאָדָם כָּל מִינֵי סְפָקוֹת. וּכְשֶׁאָדָם מַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְכֵן מְכַנִּיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל-יַדִּי-זֶה נִתְרַפָּא מִכָּל מִינֵי מַחֲלוֹת וְנַחֲלָאִים, וְזוֹכֶה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אֵיבָרָיו וּבְשִׁס"ה גִּידָיו וּבְכָל טְפֵי דְמִיּוֹ.

נָא וְנָא אֵל יִהְיֶה נִקְל בְּעֵינֵיכֶם עֲנִין הַשִּׁמְחָה, כִּי מָאד מָאד הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל מַדַּת הַשִּׁמְחָה, וְהַשִּׁמְחָה תִּרְחִיב אֶת מַחְכְּכֶם וְדַעְתְּכֶם, וְתִהְיֶה תְּמִיד בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, אַחְתָּה וְרַעוּת עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבַפְּרָט בְּמוֹשָׁבַת יְבִנְאֵל, אֲשֶׁר הַתּוֹשְׁבִים הֵם אֲנָשִׁים טוֹבִים מָאד, וְצָרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל וְלְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאֵל תֵּאָבּוּ וְאֵל תִּשְׁמְעוּ אֶל הַהִסְתּוֹת שֶׁעוֹשֶׂה הַסְּמ"ךְ-מ"ם, כִּי כִּבֵּר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי אָנוּ, תְּהִלָּה לְאֵל, חֲזָקִים בְּאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְאָנוּ מְאֻמְיָנִים שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ נִמְצָא כָּאן, וְאֵין בְּלַעֲדוֹ שׁוּם נִמְצָא, וּבִידִיעוֹת אֱלוֹי יִתְבַטֵּל הַסְּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרִי, כִּי כָּל כַּחוֹ הוּא רַק עַל-יַדִּי כַּח הַטְּבַע, שֶׁחֹשֵׁב שֶׁהַכֹּל טְבַע, וְכָל דְּאֵלִים גְּבַר, אֲבָל בְּזֶה שְׁאָנוּ מְגַלִּים, אֲשֶׁר הַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹתָיו

יתברך, והוא יתברך מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהַמְקוֹם הַזֶּה שִׁיף רַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵין שׁוּם בְּרִיָּה יְכוּלָה לְדַחוֹת אוֹתָנוּ מִפֶּה, בִּידְעוֹת אֱלוֹ יִתְבַטַּל לְגַמְרִי, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֻכְנִיס בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְחֵי חַיִּים טוֹבִים וְנַעֲיָמִים, וְזוֹכָה וּמְזַכֶּה אֶת אַחֲרִים לְשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזָה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבֹא !

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶתְמוּל אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד הַחֲיִיתָנִי, שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, עֲבָרָה שְׁבַת שְׁקֻטָה, כִּי בְּאַמַּת דְּאִגְתִּי כָּל הַשְּׁבַת מֵהַרְשַׁע הַזֶּה יְכוּל לְעֲשׂוֹת לָכֶם, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהוּא אֵינוֹ יְכוּל לְשַׁבֵּת בְּשֶׁקֶט, יִשְׁלַם לוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּגִמּוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ, וַיִּפֹּל נִפְּלָה אַחַר נִפְּלָה, וַיִּתְבַּטַּל לְגַמְרִי.

רֵאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע כִּי כָּל עֲנִינֶיךָ תְּלוּיִים רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה רְגִיל לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׁאַתָּה צָרִיךְ, וְתִדַּע שֶׁהַעֲנִיָּן שֶׁל תִּפְּלָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לָזֶה, כִּי הָאָדָם מְלֵא כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, כִּי הַמְּאָמִין הָאֲמִתִּי, שְׁמֵאֲמִין שְׁאֵין בִּלְעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, תָּמִיד יְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים עַל זֶה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוֹס וַיִּרְחַם עָלָיו לְהוֹצִיאֵהוּ מִכָּל מְרִירוֹתָיו וּמִכָּל דְּאִגּוֹתָיו, כִּי הָעֵקֶר הוּא תִּפְּלָה, כִּי עַל-יְדֵי תִּפְּלָה זֹכִים לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם בַּתִּפְּלָה וּבִקְשָׁה.

נא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָה, אֲשֶׁר בַּנַּחַל שָׁם גּוֹרְלָהּ, וְאֵל תִּפְּלֵ בְדַעְתָּהּ כָּלֵל, וְעוֹד תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִךְ שְׁמֵרֵב צַעֲרָהּ הַקְּשָׁה וְדַחְקוּתָהּ, שְׁנַפְּלֵת בְּדַחְקוֹת גְּדוּלָה כְּזוֹ, נִדְמָה לָּהּ כְּאִלּוּ אֲבָד מְנוּס וְתִקְנָה מִמָּךְ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּסְתַּכֵּל אַחֲרֵינִי, וְתִרְאֶה אֶת גְּדֹל הַנִּפְלְאוֹת שְׂעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִי הָאֱמִין שְׂיִהְיֶה לָּהּ פֶּעַם רִשְׁיוֹן, וּמִי הָאֱמִין, שְׂיִהְיֶה לָּהּ פֶּעַם רֶכֶב חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וּבִפְרֹט שְׂהִסְמִיךְ-מִ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, מִסֵּר אוֹתָהּ, וְעִם כָּל זֹאת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲשֶׂה עִמָּךְ נִסִּים נִגְלִים כְּאִלּוּ, בּוֹדְאֵי עוֹד יַעֲשֶׂה עִמָּךְ נִסִּים נִגְלִים, וְיִתְבַּטֵּל מִמָּךְ כָּל הַמְשָׁפֵט, וְאֲדַרְבֶּה כָּל הָרַע וְהַצָּרוֹת יִפְּלוּ עַל רֹאשׁוֹ.

נא וְנָא לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִתְפַּלְּלוּ, שְׁנִזְכֶּה כְּבָר לְבָנוֹת אֶת הַבַּיִת-מְדַרְשׁ, כִּי אֲנִי רוֹאֶה, שְׂכָבְלֵי תִפְּלָה זֶה לֹא יֵלֶךְ, וְתִפְּלָה בְּצַבּוּר זֶה נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, כִּי אֲזִי הוּא עֵת רְצוֹן; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק לְהִתְפַּלֵּל עַל בְּנֵי בַּיִת-הַמְדַרְשׁ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַכְנֵנוּ.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְאֵה ... לְרַקֵּד מְרֵב שְׂמִחָה, שְׂתִהְלֶה לְאֵל, אֵין אֶתָּה מִתְנַגֵּד עָלֵינוּ, כִּי מָה הֵייתָ עוֹשֶׂה, אִם גַּם אֶתָּה הֵייתָ מִתְנַגֵּד עָלֵינוּ וּבּוֹרַח מֵאֶתָּנוּ, וְכִף תִּהְלֶה לְאֵל, אֶתָּה עֲדִין מְחִזִּיק בְּאֶהֱבָתֵנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדָּךְ, שְׂתִצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, וְנִשְׁמַע רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָּהּ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טֵבֵת ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּלֵלוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְדוֹשׁ", הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּי"ה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצְלִימֵם

מִפֶּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִפֶּל נִגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח לָהֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

ראו, אחי ורעי היקרים! לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים
שבעולם, להיות חזקים באמונה פשוטה בו יתברך, ותדעו כי הוא
יתברך מחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח,
חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ואת הלמוד הזה
ראו לגלות לכל עם ישראל, אשר זה היה רצונו של רבנו ז"ל,
שנדבר עם בני-אדם רק ממנו יתברך. וחכמינו הקדושים אמרו (סוטה
י:): הקריא אברהם שמו של הקדוש-ברוך-הוא בפני כל עובר ושב,
שדבר וגלה את אמתתו יתברך לכל בריה. לזאת גם אתם ראו לדבר
עם כל עובר ושב, ולגלות להם את אמתת מציאותו יתברך, ובפרט
לתושבי יבנאל, תדברו עמם רק דבורי אמונה, שאנחנו מאמינים
בו יתברך, ואיננו מפחדים מאף אחד רק מהקדוש-ברוך-הוא
בעצמו, ולנו שום בריה אינה יכולה לעשות לנו שום רע, ובזה
שתזכו לגלות האמונה הקדושה, תמשך עליכם ברכה והצלחה בכל
מעשה ידיכם, ותדעו כי בזה שהאדם מגלה ומפרסם את הקדוש-
ברוך-הוא, נעשה שפת הבריאת העולם, כמאמר ז"ל (בראשית רבה,
פרשה מג): אמר הקדוש-ברוך-הוא לאברהם, הפרת אותי בכריותי,
מעלה אני עליך כאלו אתה שפת עמי בכריתתו של עולם; כי בזה
שהאדם מגלה ומפרסם את אמתת מציאותו יתברך לכל אחד ואחד,
נעשה שפת הקדוש-ברוך-הוא. ועל-כן ראו להיות חזקים ואמיצים
בעבודה הקדושה הזו, לדבר בעזות דקדושה עם כל אחד ואחד
דבורי אמונה, ואל תיראו ואל תפחדו מכל אלו שמאימים עלינו,
כי הכל הכול והכל כלא קמיה יתברך, כי כשאדם מדבק את עצמו
בו יתברך, אזי שום בריה שבעולם לא יכול לעשות לו הטוב והרע,
ועל-כן ראו להיות חזקים מאד מאד באמונה פשוטה בו יתברך,
ולגלותו יתברך לכל העולם כלו, ואז תראו נסים נגלים שיעשה
עמכם הקדוש-ברוך-הוא. ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה
יד): אמר ליה הקדוש-ברוך-הוא, אברהם, אתה הודעת שמי בעולם,
חייד, שאני מקנה אותך את העליונים ואת התחתונים; עמדו וראו,

קלב אָשר ט"ז תשפט בנחל

אחי ורעי היקרים! מה זה ענין של גלוי אמונה, שעל-ידי-זה הקדוש-ברוך-הוא מבטיח שהוא מקנה אותו בעליונים ובתחוננים, כי בזה שהאדם מגלה ומפרסם את אמתת מציאותו ותברך לך העולם פלו, על-ידי-זה אפלו שהוא מסתובב בזה העולם הגשמי והחמרי, עם כל זאת הוא דבוק בחי החיים בעולם הבא; אשרי מי שמגלה את אמתת מציאותו ותברך לך אחר ואחד. ובזה צריכה להיות כל עבודתכם, ואל תיראו ואל תפחדו מהסמ"ך-מ"ם כלל, כי עקר עבודתו היא רק להסתיר ולהעלים ולכסות את אמתת מציאותו ותברך, וברגע שמגלים ומפרסמים את אמתת מציאותו ותברך, כבר אין לו שום שליטה עליכם. ועל-כן ראו להיות חזקים מאוד, ותדעו שאתם בצבא רבנו ז"ל, ואתם בחזית הראשונה, ופה ביבנאל יתגלה אור נורא ונפלא מאוד, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד תראו נסים נגלים שיעשה עמכם. העקר ראו לחזק ולהחזיק עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ובזכות גלוי האמונה הקדושה, תזכו לנסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא כל ימי חייכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מתפלל ומבקש בעדכם, שתצליחו כל ימי חייכם, ותרוו רב נחת מילדיכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ראו לכתב לי כל אחד מכתב, וממש תחיוני.

ט"ז תשפט.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵנִי שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵין
 לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֶתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
 הַיָּמִים.

רְאֵה רַק לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ
 מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם. רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 כִּי אֵין לְאָדָם שׁוּם בְּרִיָּה בְּזֵה הָעוֹלָם, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ.
 וְכֹל מָה שֶׁתִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, לֹא תִשָּׁבֵר מִשׁוּם אָדָם, כִּי מָה
 לָךְ עִם אֲחֵרִים?! אֶתָּה צָרִיף לְלַכֵּת כְּפִי שְׂמֵאִיר לָךְ, וְדַבֵּר זֶה תִּתְנַהֵג
 בְּכֹל הַבְּחִינּוֹת, וְגַם עִם הָעֹנֵג שֶׁבֶת וְכוּ', אִם אֶתָּה מְרַגֵּשׁ שֶׁאֶתָּה
 מְחִיָּה אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר בְּבִיתְךָ תִּשָּׂאֵר בְּבִיתְךָ וְכוּ', הַעֲקֹר לֹא
 לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר וּמִשׁוּם אָדָם, רְאֵה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ דִּירָה שֶׁל עֲצָמְךָ בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלַב", וְלֹא
 תִצְטָרֵף לְגוּר בְּשִׁכִּירוֹת.

וְעַל כֵּלָם — רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מִדֵּי יוֹם
 בְּיוֹמוֹ, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי לֹא יִשָּׂאֵר מֵאֶתְנֹו כָּלִים, אֲלֵא הַלְמוּדִים
 שֶׁאֲנִיחֵנוּ זוֹכִים לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם, וְכֵן תִּבְקֶשׁ בְּכֹל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
 שֶׁיַּחֲוֶס וְיִרְחַם עָלַי, שֶׁכָּבֵר אֲזָכָה לְצִאת מֵהַגְּלוּת הַמְּרָה הַזֶּה, וְכָבֵר
 אֲזָכָה לְבוֹא וּלְגוּר אֶתְכֶם בִּיבְנֵאֵל.

גַּא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּהְיֶה
 לָךְ שְׂיִכוּת עִם שׁוּם בַּעַל מַחְלָקָת, וְתִבְרַח מֵהַסְמָ"ךְ-מ"ם כְּמוֹ
 שְׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ, כִּי שְׁלֵם יִשְׁלַם הַמְּכַעִיר אֶת הַבְּעֵרָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
 שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ וּתְבַשֵּׂר לִי תְמִיד בְּשׁוֹרוֹת
 מִשְׂמֵחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט״ז תשצ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תנש"א.

שלום רב אָל ... תְּחִיָּה.

לנכון קבלתי אֶת מכתְּבְּךָ, וְשִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַ, שֶׁהֵייתָ עִם כָּל נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל צִיּוֹן הַתְּנָא רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַגֶּס, וּמֵאִד מֵאִד
שִׁמְחָתִי, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּזְכּוּ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל, וְלָבוֹא לְשֵׁם
מִפְעַם לְפַעַם. וּבְאַמַּת אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל הֵייתָ מֵאִד מֵאִד יִקְרָה תְּפִלַּת
הַנְּשִׁים. וְאָמַר, שֶׁתְּפִלַּת הַנְּשִׁים מֵאִד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם, וְעַל-כֵּן
רְאִי מִפְעַם לְפַעַם לְעִשׂוֹת נְסִיעוֹת עַל קְבֵרוֹת הַצַּדִּיקִים בְּטַבְּרִיָּה,
וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, שֶׁיַּחֲוֶס וְיִרְחַם עָלַי, וְיִמְתִּיק מִמֶּנִּי כָּל הַדִּינִים,
וְאִזְכֶּה כָּכֵר לְהַתְּחִיל לְבָנוֹת אֶת הַבֵּית-מִדְּרָשׁ בִּיבְנָאֵל, כִּי כִּפִּי שְׂאֲנִי
רוֹאָה, בְּלִי תְּפִלָּה זֶה לֹא יֵלֵךְ, הָעֵקֶר הוּא תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה. וְעַל-כֵּן רְאִי
רַק לְעוֹרֵר אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיִּתְפַּלְלוּ תָּמִיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי,
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שֶׁתְּצַלִּיחוּ, וְתִהְיֶה לְכֶם דִּירָה
מְשֻׁל עֲצָמְכֶם בִּיבְנָאֵל, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת.

הַמֵּאֲחִל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט״ז תשצא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תנש"א.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי אֶת כָּל מכתְּבְּךָ, וּמֵאִד מֵאִד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֲתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ.

כֵּן צָרִיךְ לְהִיּוֹת — לְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם מִחֻדָּשׁ, כִּי עוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מֵהַ שְׁעוֹבֵר — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת

אֲשֶׁר ט"ז תשצב בנחל קלה

וְהַשְׁלֵכוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׂפָעוֹלָם.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדַד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמְרָא, מְדַרְשׁ, שְׁנָה מִמְּשִׁיף עַל הָאָדָם אֹר מְהֵאֲרָבְעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, כִּי מְקַרָּא בְּעֲשִׂיָּה, מְשֻׁנָּה בִּיצִירָה, וְתִלְמוּד גְּמְרָא הוּא בְּבִרְיָאָה, וּמְדַרְשׁ וְזֵהר וְקַבְּלָה הוּא בְּאֲצִילוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוּמַד בְּכָל יוֹם אֵלּוּ הָאֲרָבְעָה לְמוֹדִים. וְעַל כָּלֵם — צְרִיכִים לְהַתְּמִיד מְאֹד בְּלִמּוּד שְׁלַחַן עָרוּף, לְמוּד פּוֹסְקִים, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד הִזְהִירָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל עַל זֶה.

רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּכָל יוֹם, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גִּרּוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ אַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ, וְאֵיךְ אַתָּה לוֹמֵד אֶת הַשְּׁעוּרִים שְׁלָךְ — אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׂאָר מְאֲתָנוּ רַק מֵה שְׁחוּטָפִים בְּכָל יוֹם תּוֹרָה וְתַפְּלָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂבוֹרַח בְּכָל יוֹם אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֲשֶׁרֵי הַבוֹרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ עַל-יְדֵי תַפְּלָה, וְאִז יֵשׁ לוֹ מְקוֹם בְּטוֹחַ הַיִּכָּן לְהִיּוֹת.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוּמָנוּ, שְׁלֹא יִפְחָדוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן מִהַסְּמִיךְ-מ"ם הַרוֹצֵה לְעַקְרָנוּ (הִיָּה לֹא תִהְיֶה). אֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְּדוּשָׁה-

ברוך-הוא, שזנכה עוד לדברים יפים מאד ביבנאל, העקר הוא התחזקות, צריכים לחזק את עצמו, ולחזק את אחרים, ובפרט במצבים כאלו, שהסמ"ך-מ"ם עובד עלינו מאד מאד, ומסית את התושבים נגדנו, עלינו להתחזק מאד מאד, ולא לפל, חס ושלום, בדעתנו, רק להתחזק מעמד.

ראה להיות תמיד שש ושמח על נעם חלקך, על אשר בנחל שם גורלך, ומה היית עושה בלי רבנו ז"ל. ובזה ראוי לך לשמח מאד מאד. ובאמת השמחה הזו עולה על כל השמחות, כי סוף כל סוף מה היינו עושים בלי רבנו ז"ל; ועל-כן בכל יום ויום צריכים לרקד מרב שמחה, שאנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נפלא כזה, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשצג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תנש"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע, איך שאת מחזקת את עצמך ושמחה ביבנאל, בן יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תהיי שמחה ועליזה, ותמיד תזכי לחזק ולאמץ את נשות אנשי שלומנו, שתהיינה בשמחה, ולא יפחדו מהרעש והרוח שעושה הסמ"ך-מ"ם, עלינו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי כל אלו שהתחילו לבנות עיר בארצנו הקדושה עברו כל מיני יסורים מוררים קשים ומרים עד מאד, ועל-ידי שהחזיקו מעמד, זכו אחר-כך להתגבר ובנו עיר נפלאה, ובפרט שאנחנו רוצים לבנות

אֲשֶׁר ט"ז תשצד בנחל קלז

עיר על שם רבנו ז"ל, בודאי לא ישקט הסמ"ך-מ"ם, וייעשה מה שיעשה, אבל לא יועיל לו שום דבר, פי אנחנו ננצח, ויהיה באמת "דידן נצח".

ראי רק להיות שמחה ועליזה, שהקדוש-ברוך-הוא זכה אותך עם ילדים נחמדים, ובודאי תזכו עוד לפרנסה בשפע, ולא יחסר לך שום דבר ביבנאל.

נא ונא ראי לחזק את נשות אנשי שלומנו, ואז תצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תשצד.

בעזרת השם יהברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק אל תניח את העצבות והמרירות והדכאון אצלך כרגע, אשר זה אבי אבות הטמאה וכו', ברח לך מזה כמו שבורחים מאש שורף, האם ראיך בימך אדם בר דעת, שיפגס לאש וישרף, או אפלו יתקרב אל האש מעט דמעט וכו', הלא למטרף גמור יחשב, כמו-כן עצבות ומרירות ודכאון — זה יותר גרוע מאש שורף וכו', פי העצבות והמרירות והדכאון אוכלים אותו לגמרי וכו', ולכן תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה, ותשמח את עצמך עם מה שרק תוכל, אפלו עם מלי דשטותא, פמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטיימוהר"ן, חלק ב', סימן כד): העקר להכריח עצמך להיות בשמחה תמיד, אשר זו מצוה גדולה עד מאד, העקר תרחיק ממך את העצבות בכל הכחות, כי העצבות והדכאון יכולים לאמלל אותך

לְגַמְרֵי, עַד הַתְּאֵבָדוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה בִּיכְלִתֶּךָ לְהִיּוֹת רַק שְׂמִחָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טַבַּת ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְדַע לְךָ, שְׁעַל נִקְדַּת הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הַרְבֵּה רַבְּנוּ ז"ל לְדַבֵּר עִמָּנוּ, וּבְפָרוּשׁ אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן לג): אֲצֵל הָעוֹלָם אַמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, אֲבָל אֲצֵלִי הָעֶקֶר הוּא אַמוּנָה, לְהֵאמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת כְּמוֹ שֶׁהַנָּשִׁים וְהַיְלָדִים מְאַמְיִנִים. וּבְאַמֶּת מִי שֶׁחָדוֹר בְּאַמוּנָה חֲזָקָה, הוּא יְכוּל לְפָרֵשׁ אֶת כָּל סִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְאֵת כָּל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל עַל-פִּי דֵרֶךְ אַמוּנָה עֲמֻקָּה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. כִּי גַם הָאֲרִיז"ל כָּל כּוֹנֵנוֹ עִם הַגְּלוּיִים שְׁלוֹ, הִיָּתָה רַק לְהַמְשִׁיךְ מַחֲיִן וְכוּ', שֶׁהוּא גְלוּי אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, גְּלוּי הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַפֵּל סוּבֵב עַל אוֹתוֹ קֵטֵב, וְאֵל יִבְלְבוּ אוֹתָךְ שֵׁישׁ לְמוֹדִים אַחֲרַיִם וְכוּ', כִּי הַפֵּל הֶבֶל הֶבְלִים, כִּי בְּלִי אַמוּנָה (חַס וְשְׁלוֹם) הַלְמוּדִים הֵם בְּבַחֲיִנַת (מְשַׁלִּי טז, כח) "וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֱלוֹף", שֶׁמִּפְּרִיד אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְזֶה גוֹבֵל בְּכַפִּירוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

עַקֵּר הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הִיא לְהֵאמִין, שֶׁכָּל מַה שֶׁקוֹרָה עִם הָאָדָם, זֶה מִמָּנוּ יִתְבָּרֵךְ מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַת פְּרֻטִית, כִּי אֵין שׁוּם דְּבַר נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ, וַיֵּשׁ מִי שֶׁמִּנְהִיג הַכֹּל מִלְמַעְלָה, וְזֶהוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְזֶה מִעֲקָרֵי הָאַמוּנָה בְּלִי שׁוּם סִפְק וְסִפְק סִפְקָא, וּמַה שֵׁישׁ בְּאַמְצַע בְּעֵלֵי בַחֲרָה, זֶה גַם-כֵּן מִמָּנוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהֵם יִהְיוּ הַרְשָׁעִים, כִּי מִגְּלִגְלִין זְכוֹת עַל-יְדֵי זַפְּאִי, וְחוֹב עַל-יְדֵי חֵיב.

אָנחנו צָרִיכִים לְהִקפִּיד מְאֹד מְאֹד לְלַמַּד שְׁלַחַן עָרוּף, וְלֹא לְצִאת מַגְדְּרֵי הַשְּׁלַחַן עָרוּף, וְדִיקָא עַל-יַד־זוּכִים לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּת. כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב) לְפָרֵשׁ אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קיט, ז): "אוֹדֶה בִישׁוּר לִבִּי בְלִמְדֵי מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה", אִם אֵתָּה רוּצָה שְׁתִּהְיֶה לָּךְ יִשְׁרוֹת לֵב בְּלִי שׁוּם קִשְׁיוֹת וְעִקְמוּמֵיּוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲזַי הֵעֲצָה לְלַמַּד מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה, שְׁזֶה פּוֹסְקִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תשצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טֵבֶת ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל דִּידֵי ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הַעֲזָרָה לְעֹזֵר לְקַהֲלֵתְנוּ הַקְּדוּשָׁה בִּיבְנֵי אֵל, וּלְנִכּוֹן סֵדְרָנוּ כָּל מַה שְׁרָצִית וְכו'.

אֲשֶׁרֵנוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ, שֵׁישׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה, בּוֹדְאֵי לְבוֹא לְגוּר בִּיבְנֵי אֵל, יֵשׁ עַל זֶה בְּחִירָה, וּבִיּוֹתֵר שֶׁהִקְדָּשָׁה שָׁם כָּל-כַּף חֲזָקָה, בְּשִׁבִיל זֶה הַנִּיחֻי שָׁם אֶת הַסְּמֶךְ"מ"ם אַרוּר טָמֵא, שֶׁיַּעֲמֹד לְאַרְכּוֹ וּלְרַחֲבוֹ לֹא לְתַת לְבָנוֹת אֶת הַכֹּל, הֵן תְּלַמּוּד תּוֹרָה וְהֵן בֵּית-סֵפֶר וְכו', אָבֵל כָּבֵר צָעַק פַּעַם רַבֵּי יִשְׂרָאֵל קֶאֱרִדוּנֵעַר ז"ל: עֲכָשׁוּ שְׂרַבְּנוּ ז"ל כָּבֵר גִּמְצָא בְּעוֹלָם, יְכוֹל הַסְּמֶךְ"מ"ם לְמַתַּח עֲצָמוֹ מִהָאֶרֶץ עַד לַשָּׁמַיִם, וְלֹא יוֹעִיל כָּבֵר שׁוּם דָּבָר, וְהוּא עַל דֶּרֶךְ שֶׁסִּפֵּר רַבְּנוּ ז"ל (סְפוּרֵי-מַעֲשֵׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ג' מִהַחֲגוּר), שֶׁהַחֲכָם הוֹצִיא אֶת אֲנָשָׁיו חוּץ לַיִשׁוּב, וּבָא הַסְּמֶךְ"מ"ם וְאָמַר לוֹ: "מַה אֵתָּה עוֹשֶׂה בְּחֻלְקֵי?" וְעָנָה לוֹ הַחֲכָם: מִפְּנֵי מַה הוּא מְקוּמֶךָ? הוּא מְקוּם שְׁלִי. אָמַר לוֹ הַסְּמֶךְ"מ"ם: "אֵתָּה אֵינְךָ מִתְּיָרָא מִמֶּנִּי?" עָנָה לוֹ הַחֲכָם: "אֵינִי מִפְּחָד מִמֶּךָ". עָנָה וְאָמַר הַסְּמֶךְ"מ"ם: "אִם אֵתָּה רוּצָה, אֲנִי יְכוֹל לְבַלְעַ אוֹתְךָ", וּבִתְוֹךְ כֵּךְ מַתַּח עֲצָמוֹ מִהָאֶרֶץ עַד לַשָּׁמַיִם (כְּדֵי לְהַפְחִידוֹ), וְאָמַר לוֹ הַחֲכָם: "אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵינִי מִתְּפַחַד מִמֶּךָ, אֲדַרְבֶּה אֲנִי יְכוֹל

לַעֲשׂוֹת דְּבָר, שְׁאַתָּה תִּפְחַד מִמְּנִי". וְהִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל, וְנִעְשׂוּ רַעְמִים וְכוּ', עַיִן שָׁם.

הַכֶּלֶל, מִי שֶׁיְהִיָּה בִּיבְנֵי אֵל שֶׁיֵּךְ לְקַהֲלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה — יִשְׂאָר, וּמִי שֶׁלֹּא יְהִיָּה שֶׁיֵּךְ, אֲזִי יִבְנֵאֵל תִּפְלִט אוֹתוֹ לְבִסּוּף, וְזֶה אֶצְלִי בְרוּר, כִּי הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁאֲנִי מְקִים עֲכָשׁוּ בֵּין הָרִים וְשָׂדוֹת וְכוּ' חוּץ לְיִשְׂרָאֵל, הִיא רַק כְּדֵי שְׁנוּכַל לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים עַל טְהַרֵּת הַקְּדוּשָׁה, וְלִקְרִים אֶת עֲצוּתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּשִׁלְמוֹת בְּתַכְלִית הָאֲמִת, כְּמוֹ שֶׁרַבְּנֵנוּ ז"ל רֹצֵה, הֵן בְּתַפְלָה וְהִתְבּוֹדוּת, וְהֵן בְּשִׁקִּידָה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל־פִּי סֵדֶר־דִּרְךָ־הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׂפָלוֹת כֶּלֶל, רַק כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב בְּשִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן עו, וּבְקוּנְטָרִס "סֵדֶר־דִּרְךָ־הַלְמוּד".

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תשצז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טֵבֵת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְשַׁמֵּר עַל עֲצָמוֹ, אִם נִעְשֶׂה רַעֲב שְׁיֵאֱכַל, אִם נִעְשֶׂה עֵינַי שְׁיִישֵׁן, הַעֲקָר כְּשֶׁהוּא עֵר שֶׁלֹּא יִבְטַל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁלוֹ, אֲשֶׁר שְׁוֶה יוֹתֵר מִכָּל הוֹן דְּעֵלְמָא, כִּי בְּכָל רִגְעַת הָאָדָם מֵת, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאִף אֶחָד אֵינּוּ שָׁם לֵב לְכָל זֶה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְחַבֵּא מִבְּנֵי אָדָם, שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁלוֹ בְּהִבָּל הַבָּלִים, וּבְכִלְלָתוֹ טוֹב מְאֹד לְמַעַט בְּדַבּוּר, וְלֹא לְדַבֵּר רַק מֵה שֶׁצָּרִיךְ, אֲבָל לֹא לְהַכְנִס בּוֹכּוּחִים, כִּי הַדְּבָרִים בְּטָלִים הֵם שְׂרַפַת הַזְּמַן, שֶׁשׁוֹרֵף אֶת זְמַנוֹ הַיְקָר בְּהִבָּל הַבָּלִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תשצח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טֶבֶת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, כִּי אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיב): אִם אַתָּה מֵאַמִּין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל,
תְּאַמִּין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן; כִּי בְּאַמַּת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ חֲפֵץ בְּמוֹת
הַרְשָׁע, אֲלָא שְׂיִשׁוּב אֵלָיו, וַיִּקְרָם אֶת מְצוּתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁהֵן רְצוֹנוֹ,
כֵּן, לָךְ עִם צִיצִית, לָךְ עִם תְּפִלִּין, שְׁמַר שִׁבְתָּ, אֲכַל רַק כְּשֶׁר וְכו',
זֶהוּ רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְזֶה שְׂתַצִּית, אַתָּה עוֹשֶׂה נַחַת-רוּחַ לְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, כָּל דְּבָר קָטָן (אֲשֶׁר נִדְמָה לְדְבָר קָטָן), מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
בְּשָׂמִים, אֲבָל הַסֵּמ"ך-מ"ם מְקַטִּין אֶת כָּל דְּבָר, וּמְחַלִּישׁ אֶת הַדַּעַת
שֶׁל אֱלוֹ שֶׁתִּפְסַס בְּמַצּוּדָתוֹ כְּבָר, וְאוֹמַר לוֹ: מַה כְּבָר יוֹעִילוֹ הַצִּיצִית
וְהַתְּפִלִּין, הַשִּׁבְתָּ, הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה שְׁלָךְ? ! הֲלֹא אַתָּה חוּטֵא וּפּוֹשַׁע,
וּבְזֶה מְחַלִּישׁ אֶת הַדַּעַת, עַד שֶׁנוֹפְלִים בְּכַפִּירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת. אֲבָל
אִם הָאָדָם תִּקְיָף בְּדַעְתּוֹ, וְעוֹנֶה לוֹ: כֵּן, כֵּן, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי הַחוּטֵא
וְהַפּוֹשַׁע הַכִּי גְדוֹל וְכו', עִם כָּל זֹאת אֲנִי דִיְקָא מִמְקוֹם שְׂאֲנִי דִיְקָא
נִמְצָא מִשָּׁם, אֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת נַחַת-רוּחַ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי
קִיּוֹם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת שְׁלוֹ, וְאֶפְלוּ כָּל הַמְּלָאכִים מְלָאכֵי מַעְלָה, יִרְצוּ
לְרַחֵק אוֹתִי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, לֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבָר, אֲנִי אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא אֵינִי עוֹזֵב, כִּי צְרִיכִים לַעֲנוֹת לְסִמְךָ-מ"ם, כִּי בְּאַמַּת כָּל מַצְוָה,
כָּל רְצוֹן טוֹב, זֶהוּ חֲצִים בְּעֵינֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְאֵין צְרִיכִים לְהַשְׁבֵּר
מִמֶּנּוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְהִלְוֵאֵי הָיוּ כָּל הַחַלּוּשֵׁי כַּח יְכוּלִים לַעֲמֹד
בְּלַחֲץ שְׂמִלְחִיץ הַסֵּמ"ך-מ"ם, שֶׁהוּא גַם מְלָאךְ, מְלָאךְ הַמּוֹת (בְּבֹא
בַתְּרֵא טז).

הַכֵּלֵל, בַּר יִשְׂרָאֵל צְרִיף עֲקֻשָׁנוֹת גְּדוּלָה עַד מְאֹד, לֹא לְהַנִּיחַ
אֶת עַצְמוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, אֶפְלוּ שְׂעָשָׂה כְּבָר מַה שְׂעָשָׂה וְכו', כִּי

העקר הוא אמונה בו יתברך, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה, יסלח לך הקדוש-ברוך-הוא.

המצפה לראותך בקרוב...

ט"ז תשצט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! שמר מאד מלמודים פגומים של תלמידי חכמים שדין יהודאין, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כח), שכל הלמודים פגומים באים משידין יהודאין, אשר מבישא לא הוי טבא, והם מדברים דבורים של הכל בין שמיא לארעא, ובגוי-אדם חושבים מי הם? ומה הם? אלו צדיקים.... ובאמת אינם כלום, ממש כלום, ולא עוד, אלא שמפילין את האנשים ששומעים דבריהם בנקבא דתהומא רבה, כי אדם שחטא ימים ושנים בנאוף, ועבר על כל העריות שבעולם, רחמנא לצלן, ותאמר לו שהוא מוכרח לשבת וללמד רק גמרא ותוספות עם הריטב"א והרשב"א והמהרש"א וכו', מה יקרה? הלא הראש מלא זבל, הוא עדין אינו יודע לקרא פסוק חמש, פשוטו כמשמעו, מכל שכן שאינו מבין רש"י אחד על פסוק בלי שום גזמא, ולו תאמר, שישב וילמד שמונה או עשר שעות גמרא תוספות וכו', זה בדיוק כמו שנותנים לתינוק בן ארבעה ימים לאכל בשר וכו', אשר בודאי תחנק אותו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), ואין לך אכזריות יותר גדולה מזו, מה עושה מנהיג אמתית? נותן לחולה מאכלים עדינים, שכן יוכל לאכל; קדם — יראה לומר כמה פרקים משניות בגרסא דיקא, וכך לאט לאט יכנס בו חמידו דאורייתא, עד שכבר לבד ירצה ללמד עשר שעות גמרא רש"י ותוספות ומהרש"א וכו', וזה ברור. ובאמת מי שיודע מה זה פסוק אחד משנה, והלכה אחת, מה זה גורם למעלה בכל העולמות —

אורות צתצחות, אזי היה גורס הרבה פסוקים בתנ"ך וכן במשניות, וזה ברור.

ולכן צריכים מאד לשמר מאלו הלמודים הפגומים של שדין יהודאין, אשר מפילים בני אדם שלא לומדים כלל, ועובר יום אחר יום, ואינם פותחים — לא חמש ולא משניות, ומכל שכן לא גמרא וכו' וכו'.

ולכן עשה זאת, ותציית את רבנו ז"ל, אשר גלה לנו סדר דרף הלמוד קל מאד, ואל תאמר שדברי רבנו ז"ל אינם כפשוטם... כי שוטה מדבר כף, כי גם על התבודדות יכולים לומר שאינו כפשוטו... (כמו שבאמת אומרים המתנגדים). הכלל, לא פדאי להכנס בוכוחים עם אף אחד, צריכים לטל משניות, ולגרס כל יום הרבה פרקים, וכן לקחת ש"ס, ולגרס דף אחר דף וכו', ורק כף מצליחים לטהר עצמם מכל הנאוף וכו' והזהמה שנכנסו בו.

ההכרח לקצר במקום שראוי להאריך.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תת.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תשנ"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לה, שהכל משגח ממנו יתברך. ולכן מה לה לרדף אחרי בני-אדם, אשר כבר אמר דוד המלך (תהלים קטז, יא): "אני אמרתי בחפזי כל האדם כוזב"; אסור לבטח בשום בן אדם, כמו שצצעק ירמיהו הנביא (ירמיה יז, ה): "ארור הגבר אשר יבטח באדם, ושם בשר זרועו" וגו', אסור להאמין בבן אדם בשום פנים ואפן. הרע אצלו יותר מהטוב, וברגע שיש בבן אדם רע וכו', הוא מסגל להכי

גרוע שבעולם, בלי שום ספק וספק ספקא. ולכן השמר מאד מאד מבני-אדם, היום זהו החבר שלך, ולמחר יתהפך עליך, וימציא עליך כל מיני שקרים וכו', עד שבלי רחמנות, הוא יכניס אותך לבית-סוהר בלי שום פקפוק כלל. אשרי מי שבוטח רק בו יתברך, ומדבר ומתפלל רק לפניו יתברך, והוא יתברך בנדאי ישמר אותך. הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תתא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבק עצמך רק בו יתברך, ותמיד תחשב רק ממנו יתברך, איך שכל העולם פלו דומם, צומח, חי, מדבר, זהו לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא. ובאמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ואמר התנא הקדוש (אבות, פרק ב'): דע מה למעלה ממך. ואמר על זה האיש האלקי המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע: אם אתה רוצה לראות מה קורה למעלה, תסתכל על עצמך, שזה "דע מה למעלה", אזי "ממך", תסתכל על עצמך, כי רבנו ז"ל אמר (ת"י-מוהר"ן, סימן תקד): מה שיה אדם, אם עושה כף עם היד — נעשה כף בעולמות וכו', כי (שם תקה): אם היו מהפכין את הפנימיות של האדם, היו רואים איך שבכל גיד תלויים רבבות רבבות עולמות. ולכן אם אתה רוצה לראות "מה למעלה", תסתכל על עצמך — "ממך", עיני רואה ואין שומעת, וכל מעשיך בספר נכתבים", כמו שאמר רבנו ז"ל, שראוי שכל אחד יכתב ספר בתורה, הינו שמכל מעשי האדם נעשה ונכתב ספר, ונעשה מזה ספר בתורה, בסוד (בראשית ה, א): "זה ספר תולדות אדם", מכל אדם מה שעובר עליו נעשה ספר, ולכן צריכים לשמר מאד מאד על העינים ועל האזנים ועל כל מעשיו, כי הכל נרשם בספר העליון, ואוי לאתה בושה שתהיה לו, כשיקראו

בספרו למעלה מה שעבר עליו בזה העולם, זו הבושה הכי גדולה, עד שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כב), שענש הגיהנום זוהי הבושה, ואין עוד צער יותר גדול מצער הבושה. לכן חזק ואמץ מאד, ואדרבה תהפך את הירידות שלך לעליות, ויכתבו בספרך למעלה חדושים נוראים ונפלאים כאלו, איך שמירידות ונפילות כאלו נתהפך לעליות, איך אדם שירד לעמק בור ודות וכו', הפך את כל הירידות שלו לעליות, שזה סוד (ירמיה נ, כ): "ביום ההוא יבקש עון ישראל ואיננו", כי הפל נכלל באין סוף ברוך הוא, שנתהפך מעוונותיו לזכיות, אשרי מי שמחזק עצמו מאד בעת הירידות שלו!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק תחזיק מעמד, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, וראוי לנו לשמח מאד על אף כל מעשינו וכו' ונפילותינו וירידותינו וכו', עדין אנחנו מחזיקים בצדיק קדוש כזה, צדיק האמת שהוא רבנו ז"ל בעצמו, אשרנו מה טוב חלקנו, וראוי לנו להתמיד בספרו הקדוש "לקוטי-מוהר"ן", שאמר (חיי-מוהר"ן, סימן שמו): הספר שלי הוא אתחלתא דגאולה, ומאחר שנדפס, אני רוצה שילמדו בו הרבה, עד שיהיו בקיאים בו בעל-פה. ולכן אשרי מי שמתמיד בספר הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן", אשר רק על-ידי-זה יש לו שיכות אל רבי נורא ונפלא כזה, וצריכים לבקש ממנו יתברך, שיזכה לקיים כל מה שכתוב שם, וזה הספר הנורא "לקוטי-תפלות", אשר כל תורה יש לה תפלה, והתפלות האלו גלה לנו מוהר"ן ז"ל, נובעים משער החמשים, אשרי מי שלומד תורה אחת מ"לקוטי-מוהר"ן"

בְּכָל יוֹם, וְאוֹמֵר עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה מִ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם....

ט"ז תתג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טַבַּת ה'תַּנְש"א.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ וַאֲיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַרְחֻמְנוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אִיךָ שְׁמוּרִיד אֶת הַרְחֻמְנוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָלֵינוּ, וְדִיָּקָא עַל-יְדֵי-זֶה הוּא הַמְּנַהֵיג הָאֲמֵתִי, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז') עַל הַפְּסוּק (יְשַׁעְיָה מ"ט, י'): "כִּי מֵרַחֲמֵם יִנְהַגֵּם", מִי שֶׁהוּא רַחֲמָן, הוּא מְנַהֵיג. וְעַקֵּר הַרְחֻמְנוֹת — לְהוֹצִיא אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעוֹנוֹת; וְלִכְּן עָלֵינוּ נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם לְהַדְפִּיֵן אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לְחַלְקֵם בִּיעֲקֹב וְלְהַפִּיץ בְּיִשְׂרָאֵל. וּמוֹהַר"ן ז"ל הֵנִיחַ לָנוּ צוּאָה: הַעֲבֹדָא שְׁלָכֶם יְהִיָּה יְפוּצוֹ מֵעֵינֹתֶיךָ חוּצָה. וְתַהֲלֵה לְאֵל, אֲנַחְנוּ עוֹסְקִים בְּזֶה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, מִשְׁנַת תִּשְׁכַּח עַד עַכְשָׁו הַדְּפִסְנוּ כְּבָר חֲמֵשׁ פְּעָמִים אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהַפְּצֵנוּ אוֹתָם בְּכָל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִף שֶׁהִסְמֹךְ-מ"ם הַקִּים עָלֵינוּ מִחֲלֻקַּת גְּדוּלָּה מִבֵּית וּמִבְּחוּץ וְכוּ', מַה בְּכֹךָ? כְּבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כב'): כְּשֶׁמִּתְעוֹרֵר קוֹל דְּקַדְשָׁה, זֶה לְעַמַּת זֶה נִתְעוֹרֵר קוֹל דְּסִטְרָא אַחֲרָא.

אֲשֶׁרֵנוּ וּמַה טוֹב חֲלָקְנוּ, שְׁשֵׁם גּוֹרְלָנוּ בְּמִפְיָצֵי אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

רַק אֵל תִּתְיַאֲשׁ, גַּם לָךְ יֵשׁ תְּקוּנָה טוֹבָה לְתַקֵּן הַכֹּל, וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיב): אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים

אֲשֶׁר ט"ז תתד בנחל קמז

לְקַלְקֵל, תִּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן. וּבּוֹדַאי עַל-יְדֵי שְׂזִכִּיתַי כָּבֵר לְהִיּוֹת
בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, יִהְיֶה לָךְ תַּקּוּן נְצִיחִי.

עֲכָשׁוּ צְרִיף לְהִיּוֹת עֶקֶר עֲבוֹדָתְנוּ אִיף לְהִבִּיא מַה שְׂשִׁוּתָר אֲנָשִׁים
אֶל הַקְּבוּץ הַקָּדוֹשׁ שְׁלָנוּ בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיֵּשׁ לִי כַּמָּה תְּכֻנּוֹת
אִיף לְפָרֶסֶם עֲנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תתד.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טַבַּת ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַפֶּסֶף לְהַדְפָּסָה, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ
עַל זֶה.

זָכַר גַּם זָכַר, אֲשֶׁר דִּבֶּר רַבְּנוּ ז"ל הוּא סִבְלָנוּת וְדַרְךְ אֶרֶץ,
שְׂזוֹכִים עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, שְׂאֵז יֵשׁ לוֹ כַּח הַגָּדֵל וְכַח הַצּוֹמֵחַ, כַּמּוֹבָא
בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה), וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: אִם
קִיֶּסְרִים וּמְלָכִים הָיוּ יוֹדְעִים אִיף אֲנִי מְלַמֵּד עִם אֲנָשֵׁי דְרָף אֶרֶץ, הָיוּ
שׁוֹלְחִים בְּנִיחָם לְלַמֵּד אֶצְלִי; כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד,
וְסִפֵּר לִי הֵרֵב הַחֲסִיד ר' לױ יִצְחָק ז"ל, כְּשֶׁבָא בַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה
לְאוֹמֵן, הִתְפַּלֵּא מְאֹד מְאֹד אִיזוּ דְרָף אֶרֶץ הִיְתָה שׁוֹרָה בֵּין אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמָנוּ, שְׁכָל אַחַד קָרָא לְשָׁנִי בְּלִשׁוֹן אִיְהֵר וְלֹא דוּ, הִינּוּ בְּלִשׁוֹן
כְּבוֹד, וְלֹא דְרָף זְלוּל, שְׁכָף נִהְגוּ בְּפוֹלִין לְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן דוּ, כִּי לֹא
דִּבְרוּ שָׁם בְּכַבוֹד כָּלָל, וְזֶה עָשָׂה אֶצְלוֹ רִשָּׁם גְּדוֹל, וְכֵן רָאָה בֵּין
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ גְּדֵל הָאֲהָבָה שֶׁהִיְתָה בֵּינֵיהֶם, אַחַד עֶזֶר לְשָׁנִי, אִף
שְׁכָלָם הָיוּ עֲנִיִּים מְרוּדִים, אִף-עַל-פִּי-כֵן חִלְקוּ בֵּינֵיהֶם אֶת הָאֶכָל
הַמְעֻט שֶׁהָיָה לָהֶם, וְהִיְתָה שׁוֹרָה בֵּינֵיהֶם מִתִּיקוֹת כּוֹז, שְׂאִי אֶפְשָׁר
לְתַאֵר כָּלָל. וּבְשֶׁבִיל זֶה כָּלָם הָיוּ תְּמִימִים, וְלֹא יָדְעוּ מְשׁוּם הַכְּלִי
עוֹלָם הָיָה כָּלָל, רַק אִו יִשְׁבוּ בְּקִלוּיָו וְהִתְפַּלְלוּ וְלָמְדוּ, אִו שֶׁהָיוּ

הולכים אל ציון רבנו ו"ל, ומבלים שם בבכיות עצומות ובשיחה בינו לבין קונו, ובלילה יצאו בחוץ אל השדות, והרגישו טעם גן-עדן בעולם הזה, עד שונכנסו הרשעים הקומניסטים, ימח שם, והחריבו את הפל. ושלחו את רבם אל סביר, ולא נודע מה היה להם [השם יתברך יקם דמם]. ולכן את כל זה צריכים להכניס גם עכשו בין תלמידי "היכל-הקדש", ולהשמר מאד, שלא יכנס ביננו זר, שיחריב את הטעם והמראה והריח (עין ספורי-מעשיות, מעשה י"ג מיום ב'), ונזכה למצא את הגנני שהוא בעל השדה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סה), אשרנו ואשרנו, שאנו יודעים מתורות פאלו, ממעשיות פאלו ומשיחות פאלו, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

צריך שתדע, אשר הוא יתברך אב הרחמן, ובודאי אם תשוב בתשובה שלמה, ימחל לך הקדוש-ברוך-הוא, כי (פסחים קיט): ידו של הקדוש-ברוך-הוא פרוסה לקבל בעלי תשובה; אשרי מי שזוכה לשוב בכל יום ויום מחדש בתשובה שלמה, ומתבודד עמו יתברך, ושופך את מר נפשו ולבבו אליו יתברך, שעל-ידי-זה הוא מוריד ממנו את לב האבן, וזוכה ללב בשר.

רק חזק ואמץ להחזיק עצמך יחד עם אנשי שלומנו האמתיים, שאין להם בזה העולם רק תורה ותפלה, אשריהם ואשרי דבקהם!
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תשנ"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! יש לנו עכשו הרבה צרות ויסורים מהסמ"ך-מ"ם הרע המקומי וכו', שממרר את חיינו, ולוחם נגד היהדות פגרועים

שְׂבָאֵמוֹת, אֵינוֹ נוֹתֵן לָנוּ לְבָנוֹת מְקֻנָּה כְּשֶׁרָה, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי בּוֹנֵה אֶת זֶה עֲכָשׁוּ בְּחִשָּׁאֵי תַחַת בֵּית ... [חֲסֵר], וְזֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁהָיָה לִפְנֵי שְׁבַעִים שָׁנָה בִּימֵי הַקּוֹמוֹנִיסְטִים, יִמַּח שְׂמֵם. וּפֹה זֶהוּ "הָרֵב", אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, שֵׁשׁ כָּאֵן מוֹסֵר וּמְלָשִׁין הַמוֹנֵעַ טְהָרָה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעוֹד נִפְרָסֵם אֶת זֶה בְּכָל הָעוֹלָם, וּמְלַבֵּד זֹאת אֶת הָעָרוֹב הוּא אֵינוֹ מְנִיחַ לְתַקֵּן, וְאֶת הַשּׁוֹחֵט מְסֵר וְכוּ', וְעַל כָּלֵם — הוּא מְסִית וּמְדִיחַ נִגְדָנוּ, וְאֵינוֹ מְנִיחַ לְהִקִּים תְּלִמּוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת וְכוּ', אָבֵל עַל-יְדֵי עֲקֻשָׁנוֹת נִזְכָּה לְשַׁבֵּר אֶת הַקְּלָפָה הַזֹּאת, שֶׁהוּא טְמֵא מְטֵמֵא ... הַיְדוּעַ לְשִׁמְצָה. אֲנִי מְאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף יִהְיֶה לָנוּ מְבָנִים חֲדָשִׁים לְתִלְמוּד-תּוֹרָה וּלְבֵית-סֵפֶר, וּמְקוֹה מְפָאֵר, וְעַל כָּלֵם — בֵּית-הַמְּדַרְשׁ גָּדוֹל וּרְחֹב יָדַיִם, שֶׁאֲנִי בְּטוֹחַ, אֲשֶׁר גַּם זֶה יִהְיֶה כְּבָר קֵטָן מֵרַבּוּי הַמְשַׁפְּחוֹת שֶׁתִּפְנֹסְנָה לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, שֶׁלְּבַסּוֹף תִּתְהַפֵּף לְעִיר בְּרִסְלָב, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרֵךְ.

יֵשׁ פִּתְגָם עַמְמִי: "צוֹחֵק מִי שֶׁצוֹחֵק הָאַחֲרוֹן", וְלִכֵּן עָלֵינוּ רַק לְהִתְחַזֵּק עֲכָשׁוּ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, שֶׁבּוֹא יָבוֹא יוֹם יִשׁוּעָתֵנוּ, וְאֵין לָנוּ מֵה לְדָאֵג, כִּי רַבָּנוּ ז"ל הוֹלֵךְ לִפְנֵינוּ לְפָנוֹת אֶת הַדֶּרֶךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

רְאֵה לְגִדּוֹב בְּעֵבוֹר הַדְּפֶסֶת שׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", שֶׁהֵם שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת מִן הַשָּׁמַיִם.

ט"ז תתו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טֵבֶת ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יָאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

הַעֲקָר תַּחֲזֹק עֲצָמָךְ עִם בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְיִסוֹד גְּדוֹל לְהַגִּיעַ לָזֶה, שְׂאֵף פֶּעַם לֹא יַעֲנִין אוֹתָךְ מֵה שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים עֲלֶיךָ — בֵּין לְטוֹב בֵּין לְהַפּוֹף, אַתָּה אֵינְךָ רוֹאֶה אוֹתָם (הֵינּוּ אֶת הַמַּתְנַגְּדִים עֲלֶיךָ), כִּי בְּרַגַע שְׂאֵתָה מִתְעַנֵּין מֵה אוֹמְרִים עֲלֶיךָ, וּמֵה מְדַבְּרִים עֲלֶיךָ וְכוּ', זֶה מְרָאֵה חֲלָשָׁה בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי. זָכַר גַּם זָכַר, שְׂאֵין צְרִיכִים לְהַתְיַחֵס אֶל אֵף בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, עֲלֵינוּ רַק לְגִלוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַתְּגַלֶּה אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּעוֹלָם, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁד"י, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹזֵר לִי לְהַפְיֵן אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז אֶל רַב טוֹב הַצָּפוֹן יִזְכֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טַבַּת ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל הִדְגִּישׁ הַעֲקָר אֶת עֲנִין הָאֲמוּנָה. וְכֵן אָמַר לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל, כְּשֶׁמַּחֲדֵשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וַיִּגִּיעַ לְדַבֵּר מְאֹמוּנָה וּמַצְדִּיק, שְׂפִירְחִיב אֶת הָעֵט — צוֹ שְׂפִרְיִיט דָּעַם פֶּעַן, כִּי הַעֲקָר הוּא אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְכֵן אֵי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, אֲלֵא עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, שְׁכַל עֲנִינּוֹ לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כֵּן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'): הַעֲקָר הוּא אֲמוּנָה, וְצָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ הֵיכֵן הוּא אוֹחֵז בְּאֲמוּנָה, וְכָל הַסּוֹבְלֵי חֲלָאִים, שְׁסוֹבְלִים הַכֹּל מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֲמוּנָה (וְכֵן אֵלוֹ שְׁסוֹבְלִים עַל הָעֲצָבִים שְׁקוֹרִין גַּעְרוּוִין קַרְנִקִּיט, הַכֹּל בֶּא מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֲמוּנָה), כִּי מִי שֵׁיִשׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, אֲשֶׁר הַכֹּל הוּא רַק מְמַנּוֹ יִתְבַּרְךָ, הוּא יְכוֹל לְהִיּוֹת רְגוּעַ וּבִסְבָּלָנוּת, וַיַּעֲבֹר

אֲשֶׁר ט"ז תתח — ט"ז תתט בנחל קנא

על הכל, ולכן מי שמדבר נגד זה, שדבר רבנו ז"ל הוא גלוי אמונה, סימן שהוא עדין רחוק לגמרי מרבנו ז"ל, אף שיש לו הרבה שלימזלים שהולכים אחריו...

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תתח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הכסף להדפסה, אשר זו הצדקה הכי גדולה שרק יכולה להיות, כי כמו שנותרים לרעב לאכל ולשתות, אשר אין למעלה מצדקה זו, כמו-כן ויותר מזה כשנותרים לנשמה רעבה וצמאה לאכל ולשתות חיות רוחנית, אין למעלה מצדקה זו, ובפרט שעל-ידי ספרי רבנו ז"ל יכולים להצילו ממיטה וכו', כי כמה כבר רצו לאבד עצמם לדעת, רחמנא לצלן, וברגע האחרון קבלו ספרי רבנו ז"ל, איזה קונטרס וכו', וזה הציל אותם ממות בטוח, וזכו לחיים נצחיים, חזרו בתשובה שלמה, והיום הם כבר מפרסמים... (ולא כמו אלו הצוחקים ולועגים מהקונטרסים), וזה יכולים לקרר בדיוק מי מאלו המפרסמים... שזכו לחזר בתשובה מעברות חמורות דיקא, על-ידי אלו הספרים והקונטרסים.

מה לעשות?! זוהי הבחירה, שהוא דבר פלא עד מאד.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תתט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך! אין בזה העולם עצה אחרת רק תפלה, ולבקש ולהתחנן לפניו יתברך, שלא יהיה נדחה כפיכול מפניו וכו', שיתקיים אצלו תמיד (תהלים טז, ח): "שויתי הוי"ה לנגדי תמיד", שם הוי"ה יאיר לפני עיניו בקביעות בכל פעם בצרופים וביחודים אחרים, וידבק מחשבתו בשמו יתברך, ולא יפרד ממנו יתברך כרגע, אפלו בשעה שאוכל, יכון פגנות ויחודים, ואפלו בשעה שמדבר עמו יתברך, לא יסיח דעת כרגע משם הוי"ה ברוך הוא, ועל-ידי רבוי תפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, יגיע כבר אל מדרגה זו, שאפלו כשהוא מדבר עם בני-אדם, יחשב אז שהוא מדבר עמו יתברך, וזו מדרגה נפלאה, שרבנו ז"ל רוצה להביא אותנו אליה (עין היטב בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'), שהצדיקים מלבישים את דבריהם במאמר.

מה אמר לך! ראוי לנו לשמח, שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל. אבל אני מכרח לומר לך, שמשלמים מחיר כבד על ההתקרבות, פי כף מובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ו'), אשר נקדה התחוננה שהיא הנשמה, כשרוצה לעלות אל הנקדה העליונה, שהוא הצדיק, בהכרח שיעברו עליו עליות וירידות, שמתגלגל עמו פעם אסור ופעם מתר, פעם כשר ופעם פסול, פעם טמא ופעם טהור, שזה הנאו שבתוך האל"ף אלופו של עולם, יו"ד עלאה — זהו הצדיק, יו"ד תתאה — זו הנשמה, ובאמצע זה הנאו, שעובר על האדם בזיונות, חרופין וגדופים, עליות וירידות וכו', כל אחד כפי בחינתו, וזה כל הצער שיש לכל מקרב חדש, שצריך לעבר עליו לפעמים מאביו ואמו, ולפעמים משאר המשפחה, ולפעמים מהראש ישיבה והמשגיח, ולפעמים מחבריו וכו' וכו', כל מקרב חדש צריך שיעברו עליו מניעות ומרירות עצומה — הן מעצמו והן מאשתו או מפל משפחתו, והכלל, שצריכים להתחזק ולהחזיק מעמד לא להשבר כלל, כי זה מהתקונים שצריך לתקן קדם שזוכה להיות מקרב אל הצדיק האמת, שהוא מגלה אל"ף, אלופו של עולם בקביעות, עד שיהיה האדם דבוק לגמרי באין סוף ברוך הוא.

הַכֶּלֶל, שְׁאִסּוּר לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֶפְלוּ מֵאֵלוּ שְׁנֹקְרָאִים אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ, בְּרַגַּע שְׁרוּצִים לְהַחֲלִישׁ אֶת דְּעַתְךָ, אֶתְּהָ אֵינְךָ מִפִּיר אוֹתוֹ כָּלֵל, וְלֹא צָרִיךְ לָשִׁים לֵב אֶל אֶף אֶחָד, כִּי הַכֵּל הֶבֶל וִרְעוּת־רוּחַ, זָכַר אֲשֶׁר בִּקְבֹר תִּשְׁכַּב בְּעֶצְמְךָ, וְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק יֵשׁ לוֹ עוֹלָם בְּפָנָי עֲצָמוֹ. וְלָכֵן מָה לָּךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרֵימִים. וְכֵן מֵצַד שְׁנֵי לֹא צָרִיכִים לְהִתְפַּעֵל מֵעֲזֵי פָּנִים וְחֲצוּפִים, שְׂרַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ'), שֶׁהֵם הַכֶּלְבִּים שְׁחוּלְקִים, מִפְּנֵי שְׂפָגַם בְּפָגַם הַבְּרִית, וְהִתְקוֹן — לְהִזְהַר מֵהֶם וְלֹא לְהִתְעַסֵּק עִמָּהֶם. וְכָלֵל זֶה דַּע לָךְ, שְׂאִישׁ כָּשֶׁר אֵין לוֹ שְׂיִכוּת עִם עֲזֵי פָּנִים הַנֹּקְרָאִים כְּלָבִים, רַק שָׁב בְּתִשׁוּבָה וְסוּבַל מֵהֶם וְכוּ', וְכִשְׁרוּצִים לְנִשְׁךְ אוֹתוֹ עַל־יָדֵי חֶרֶב לְשׁוֹנָם, לוֹקְחִים מִקָּל וְכוּ', כִּי כָּלֵב מִפְּחַד מִמִּקָּל. וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'): מִשְׁגָּע אֵינוּ מִבֵּין שְׂפָה אַחֲרֵת, אֲלֹא מִקָּל. וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׁעַקֵּר הַמִּקָּל הוּא שְׂשָׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, שְׂזוֹ אוֹת ו', שֶׁהִיא צוּרַת מִקָּל, כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל זוֹכָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנֵיאוֹת, אֲזִי הַקְּלָפוֹת שֶׁהֵם הַכֶּלְבִּים בּוֹרְחִים מִמֶּנּוּ. וְלָכֵן אֶתְּהָ בְּעֶצְמְךָ רְאֵה לְהִתְמִיד הַרְבֵּה בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיאוֹת, וְכֵן תַּעוֹרֵר אֶת חֲבֵרֶיךָ כָּל הַבַּחֲוָרִים שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מָה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', שְׂיִתְמִידוֹ בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיאוֹת, אִם אֶפְשֶׁר ח"י פְּרָקִים בְּכָל יוֹם — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי זֶה הוֹרֵג אֶת הַכְּלָבִים שְׂרָצִים אַחֲרָיו, שְׂאֵלוֹ הֵם עוֹנֹנֹתָיו הַמְּרַבִּים שְׂפָגַם בְּבְרִית, וְאֵלוֹ הֵם הַבְּגָדִים צוּאִים שְׂהִלְבִּישׁ עֲצָמוֹ עַל־יָדֵי פָּגַם־הַבְּרִית (עֵין לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יד), אֲשֶׁר מִשְׁם יֵשׁ לְכָל אֶחָד מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק הַזֶּה נַחַל נוֹבַע מִקּוֹר חֲכָמָה, שְׂאָמַר עַל עֲצָמוֹ (ח"י־מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁלֵב): אֲנִי נִהְרָה הַמְּטַהֵר מִכָּל הַכֶּתְמִים.

מָה אָמַר וּמָה אֲדַבֵּר וּמָה אֲסַפֵּר לָךְ! מָה שְׂכַבְּרָ עָלַי בְּמִשְׁךָ הַשְּׁנִים הָאֵלוֹ מֵאֲזֵ שְׂזִכִּיתִי לְהִתְנַדַּע מִרַבְּנוּ ז"ל — כָּל מִינֵי צְרוּת וּמִכְאוּבִים וּמִרִירוֹת וְכוּ', וְהַכֵּל לְגַרְשָׁנִי מִמִּקּוֹר חֵיוֹתֵי וְכוּ', וְאֲנִי לֹא רַק שְׂלֹא נַחֲלִשְׁתִּי, אֲלֹא מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי וְהִדְפַּסְתִּי כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהִפְצַתִּי אֶת זֶה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּפְרוּטוֹת מִמֶּשׁ, דְּבַר שְׂעוֹד לֹא הָיָה. וְגַם עַל זֶה קָמוּ עָלַי אֲנִישֵׁי דָלָא מְעֲלֵי קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים, שְׂקוֹרָאִים אֶת עֲצָמָם מִקְרָבִים וְכוּ', וּבְזוֹ

וְחָרְפוֹ אוֹתִי וְכוּ', וְהִחְרִימוּ וְנָדוּ אוֹתִי וְכוּ', וְהִדְפִּיּוּ עָלַי כָּל מִינֵי כְתָבֵי פְלִסְתֵּר וְכוּ', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי עַל מְשֻׁמְרֵי אֲעֻמּוּדָה, וְשׁוּם דְּבַר אֵינּוּ יָכוֹל לְהִזְיֹז אוֹתִי, אֲדַרְבָּה, מִכָּל אֵלּוּ הַנְּבִיחוֹת שֶׁל הַפְּלָבִים הַנוֹאֲפִים, שְׁנוּבָחִים וּמְדַבְּרִים עָלַי, אֲנִי מִתְחַזֵּק בְּיוֹתֵר, וּמְדַפֵּס עוֹד סֵפֶר וְעוֹד סֵפֶר וְכוּ', כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב הֵיטֵב, מָה עֵבֵר עַל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, שֶׁעִסַּק בְּפָרְסוּם שֶׁם רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁיֵּשֶׁב פְּעַמִּים בְּבֵית-סֵהֶר, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, מִי מְסַר אוֹתוֹ? אַחַד, שֶׁעָלְיוֹ אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: מִמֶּנּוּ יִשְׂאֵר בּוֹיָדָעִם (בֵּית עֲלִיָּה) מְלֵא בְּקַבּוּקִים רִיקִים (שֶׁל יִיז וְשֶׁל עֲרָאק), וּמִמֶּנּוּ יִשְׂאֲרוּ סִפְרִים, שֶׁיִּחְיוּ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְכֵן נִתְקַיֵּם, שֶׁמֵּהִמְפָּרְסֵם לֹא נִשְׂאֵר רַק שְׁמוֹ, אֲבָל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הִשְׂאִיר לָנוּ סִפְרִים כְּאֵלוּ, הַמְּחִיִּים נֶפֶשׁ כָּל חַי, וְרַבּוּת רַבּוּת נְשֻׁמוֹת חֲזוֹנוֹ בְּתִשׁוּבָה עַל יָדוֹ, וּמִתְחַזֵּקִים עַל יָדוֹ. וְלָכֵן צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, הַעֲצָה רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

וּמָה שֶׁאֲנִי סוֹבֵל עִכְשָׁו מֵהַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֻצְמוֹ בְּיַבְנָאֵל, שֶׁאֲנִי רוֹצֵה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁיִּתְאַסֵּף שָׁם כָּל חֶרֶד לְדַבֵּר הַשֵּׁם, וְיִוָּכַל לְחַיּוֹת אֶת יָמָיו בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, כִּי הַמְּקוֹם הוּא הַמְּקוֹם הַכִּי יִפָּה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שְׂדוֹת וְהָרִים נִפְלְאִים לְהַתְּבוּדָה שָׁם, וְהַשֵּׁקֶט הַנִּפְשִׁי שֶׁיֵּשׁ שָׁם — זֶה אֵינּוּ לְתֵאָר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, אֲבָל מָה לַעֲשׂוֹת? הַסֵּמ"ך-מ"ם שֶׁהוּא ה'רַע הַמְּקוּמִי וְגִנְדָא דִּילֵיהּ, חֲבוּרָה שֶׁל כְּלָבִים וְעֻזֵי פָנִים רְשָׁעִים אַרוּרִים סְבִיבוּנִי, וְרַק רוֹצִים לַעֲקֹר אוֹתָנוּ מִשָּׁם, אֲבָל כָּבֵר אָמַר נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל (תְּהִלִּים צב, ט): "וְאִתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם הַיּוֹנִ"ה", וּפִרְשׁ רַש"י הַקְּדוֹשׁ: לְעוֹלָם יָדָךְ עַל הָעֲלִיוֹנָה, גַּם אֶת זֶה אֲזַפֶּה לַעֲבֹר, וְיִקְיָם (תְּהִלִּים צב, י): "יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֹזֶן".

הַעֲקָר הוּא אֲמוּנָה, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), וְצָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֻצְמוֹ תְּמִיד הֵיכָן אוֹחַז בְּאֲמוּנָה, וְאֵל תִּחְשָׁב כִּי אֲמוּנָה הוּא דְבַר פְּשׁוּט, כִּי כֵּן אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זי"ע: אֲמוּנָה זוֹ הַדְּבָקוֹת וְהַדְּבָקוֹת זוֹ אֲמוּנָה, אָדָם צָרִיךְ לְהַכְנִיס בְּעֻצְמוֹ כָּל-כֶּף אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁלֹּא יִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כִּרְגַע, וְיִחְדִּיר אֶת זֶה גַּם לְאַחֲרָיִם. וְאִם צְרִיכִים לְהִלָּחֵם וְכוּ' לֹא צְרִיכִים

אֲשֶׁר ט"ז תתי בנחל קנה

לפחד, פי כפר אמר רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן רכט): "נצחתי ונאנצח", "גמרתי ונאגמר" איך האב אויס געפירט, און איך וועל אויס פירען.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תתי.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תנשא"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות וכו'.

מה אמר לך! הלא ספרי רבנו ז"ל בידיך, תעשה לעצמך קביעות בהם, ושם תמצא מרגוע לנפשך.

מה אני יכול לעשות לך, שאתה כל-כף שבור, עד שאינך יכול לפתח גם את ספרי רבנו ז"ל, ואתה דומה בעיני כמו חולה, שפבר אינו יכול לנשם, וכשמביאים לו חמצן, אינו רוצה לקבלו, אשר בודאי ימות, כי בלא אויר לנשימה, אי אפשר לחיות. האם אינך יודע, שספרי רבנו ז"ל הם החמצן של האדם, וזה בא קדם הכל, ואדרבה אם תתמיד בספרי רבנו ז"ל בהתמדה ובשקידה רבה, אזי יגנס בך חשק וכסופים ללמד ולהיות בכל חלקי התורה הקדושה: תנ"ך, ששה סדרי משנה, בבלי, ירושלמי, תוספתא, רמב"ם טור ושלחן ערוך, עם כל ספרי הפוסקים וספרי השאלות ותשובות, וכן כל המדרשים כלם, וכל ספרי הזהר והתקונים, וספרי קבלה מהרמ"ק ומהאריז"ל וכו', כי רבנו ז"ל מכניס חשק חדש בכל פעם ללמד בכל חלקי התורה הקדושה.

ולכן קח את עצמך בידיך, ותתחיל ללמד הרבה בשיחותיו הקדושות של רבנו ז"ל, שהן "שיחות-הר"ן" ו"חיי-מוהר"ן", ותקיים כל שיחה בתמימות ובפשיטות, ואז תוכל ללמד אחר-כך גם את ה"לקוטי-מוהר"ן" וה"ספורי-מעשיות" ו"ספר-המדות". ועל

קנו אֲשֶׁר ט"ז תתיא בנחל

כלם — תקשר עצמך אל ה"לקוטי-הלכות", שמוהרנ"ת ז"ל לא יתן לך לפל בשום פנים, אשרי מי שחזק בזה!

העקר תהיה רגיל לבקש הרבה מפניו יתברך בתמימות ובפשיטות, שלא יעזב אותך, רק יקרב אותך, ויאיר פניו אליך, ותפלה מועלת תמיד. ואף שבתחלה יהיה נדמה לך, שאין מי ששומע אותך, אבל אם תהיה עקשן, לבסוף תראה ישועה גדולה.

רק שמור על פתחי פיך, לא לנבל אותו, ולא לדבר לשון-הרע ורכילות וליצנות, שזה אבי אבות הטמאה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתיא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק תתחזק, ואל תניח ששום דבר ושום ברקה לא יוכלו לשבר אותך בשום פנים ואופן, מאחר שיש לך רבי פזה, אין לך מה לדאג, אשר בפרוש אמר לנו (חיי-מוהר"ן, סימן רכה): "מה לכם לדאג, שאני הולך לפניכם". ודעת לנכון, מי שמציית את רבנו ז"ל, הוא כבר נתעורר לשוב בתשובה אמיתית, ומבליה את ימיו כמו שצריך, הן בקיום מצוות מעשיות בשמחה עצומה, הן בלמוד התורה הקדושה, על-פי סדר-הדרך-הלמוד של רבנו ז"ל, והן שמתפלל את השלש תפלות בשמחה, ומה גם שזוכה לומר בכל לילה תקון חצות, ומתבודד עמו יתברך, כי מי שמקרב באמת אל רבנו ז"ל, הוא כבר אינו מניח לו לישן, אדרבה מעוררו מן השנה. כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס'), שהצדיק מעורר מהשנה, כי יש בני-אדם שהם ישנים את ימיהם וכו', והצדיק מעורר מהשנה העמקה.

וְלִכְּנָן עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, שְׁזַכֵּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל. וְעַקֵּר הַהִתְקַרְבוּת הַיָּא לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר עַל פִּיו. וְאָמַר, שֶׁהַלְמוּד בְּסִפְרוֹ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן זֶהוּ אֲתַחֲלֶתָא דְגַאֲלָה (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן שְׁמוּ), וְלִכְּנָן כָּל מִי שְׁלֹמֵד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" — מְקַרֵּב אֶת הַגַּאֲלָה. וְכֵן צְרִיכִים לְהִתְמַיֵּד הַרְבֵּה בְּשִׂיחוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁב־שִׂיחוֹת-הַר"ן וּב־תִּי-מוֹהַר"ן, שֶׁרָשָׁם מוֹהַרנ"ת ז"ל, וְלִקְיָם כָּל מָה שֶׁנֶּאֱמַר שָׁם. כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שָׁם, סִימָן שְׁנַח), שֶׁעַם כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה יְכוּלִים לְהִיּוֹת אִישׁ כְּפֶשֶׁר כְּמוֹ שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ מָה זֶה אִישׁ כְּפֶשֶׁר. וְשֶׁאֵר הַשִּׂיחוֹת שֶׁהוֹלֵךְ בְּעַל-פִּיהָ, לֹא בָרַב אֲשֵׁי חֲתִים עָלֶיהָ, וְלִכְּנָן לֹא צְרִיכִים לְהִתְפַּעֵל מֵאִיזוֹ שִׂיחָה שֶׁאֵין עַל זֶה בְּטוֹחוֹת מֵהֵיכֵן זֶה בָּא, כִּי בְּמִשְׁךְ הַדּוֹרוֹת הַחֲלִיפוּ שִׂיחוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֵנוּ לְבֵין שִׂיחוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

וְלִכְּנָן לָנוּ אֵין אֶלָּא הַשִּׂיחוֹת שֶׁב־תִּי-מוֹהַר"ן וּב־שִׂיחוֹת-הַר"ן, בְּזֶה צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּקִיָּאִים בְּעַל-פִּיהָ מִמַּשׁ, וְהַעֲקֵר לְקִימָן.

הֵייתִי מֵיַעַץ לָךְ, שֶׁתְּתַמַּיֵּד הַרְבֵּה ב־"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", אֲשֶׁר כָּלוּל מִכָּל טוֹב, וּמוֹהַרנ"ת ז"ל אָמַר עַל הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" שֶׁלוֹ, שֶׁהֵם הַגּוֹנֵעֲדָן שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְלִכְּנָן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְתַמַּיֵּד בָּהֶם, כִּי רַק מוֹהַרנ"ת ז"ל הֵבִין הֵיטֵב אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

מָה אָמַר לָךְ! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלֹמֶךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תתיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת וִיחִי, ו' טַבַּת ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֹלָה ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְךָ.

רְאֵה לְחֻטְף בְּכֹל יוֹם בְּיַחַד, הֵינּוּ לְלַמֵּד דָּךְ גְּמָרָא בְּבִלִּי,

יְרוּשָׁלַיִם, תּוֹסַפְתָּא, כִּי זֶה בְּיַת' נִצְחִי. וְאֵל תִּסְתַּכַּל מֵה שְׂאֲחָרִים צוֹחֲקִים מִזֶּה. זָכַר אֶת הַכָּלָל הַיְדוּעַ: "צוֹחֲק מִי שְׂצוֹחֲק אַחֲרוֹן", "יּוֹם בָּא וַיּוֹם הוֹלֵךְ", וְהִנֵּה הָאָדָם זוֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף בְּבָלִי, וְדָף יְרוּשָׁלַיִם, פָּרַק תּוֹסַפְתָּא, וְכָף בּוֹנִים בְּיַת' נִצְחִי, וְכִמּוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת, שְׁמִים לְבָנָה עַל גְּבִי לְבָנָה, עַד שְׁבוּנִים מִזֶּה לְבַסוּף בֵּית יִפְהָ, כְּמוֹ-כֵן בְּאֵין עֲרֹף בְּרוּחָנִי, כְּשִׁזּוֹכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם, מִזֶּה בּוֹנִים בֵּית נִצְחִי.

מְלַבֵּד זֹאת טוֹב וְנֹעִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה הַלְכָה, שְׂרַבְנוּ וְ"ל הַקְּפִיד עַל זֶה יוֹתֵר מְכַל הַלְמוּדִים, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שְׁפַל בַר יִשְׂרָאֵל מִחֵיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְרָצָה שְׂיִלְמְדוּ כְּסִדְרָן בְּשִׁלְחָן עֲרוּף מְחַבֵּר רַמ"א (שְׁזֵה נִקְרָא שְׁלַחַן עֲרוּף הַקְּטָנִים, כִּי אִזּוּ הִיָּה מְדַפֵּס כָּף, וְגַם עֲכָשׁוּ, תְּהִלָּה לְאֵל, הַתְּחִילוּ לְהַדְפִּיס כָּף). וּמְלַבֵּד זֹאת שְׁעוֹר בְּטוֹר בֵּית יוֹסֵף וְשִׁלְחָן עֲרוּף עִם הַמְּגִינִים, וּלְבַרֵּר לְעֲצָמוֹ אֶת הַהֲלָכָה, וְכִדְאֵי לְעֲשׂוֹת לְעֲצָמוֹ סְכוּמִים מְכַל סִימָן וְסִימָן, וְלִצְרָף אֶל זֶה מַעוֹד סְפָרֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, שְׁמַדְבָּרִים מִנוֹשְׂאִים אֵלָיו, כִּי תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ הַיּוֹם הַמּוֹן סְפָרֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת הַמְּדַבָּרִים עַל כָּל מִינֵי נוֹשְׂאִים בְּהֲלָכָה, וִיכוּלִים לְקַשֵּׁר דְּבָרֵיהֶם אֶל כָּל סִימָן וְסִימָן בְּשִׁלְחָן עֲרוּף, וַיִּצְאוּ מִזֶּה חֲדוּשִׁים נְפִלְאִים.

הֲלֹא רַבְנוּ וְ"ל בִּקְשׁ אוֹתָנוּ, שְׁנַחֲדֵשׁ בַּתּוֹרָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קה), שְׁלַחֲדֵשׁ בַּתּוֹרָה, זֶהוּ תִקּוּן לְמַחֲיָן, כִּי מֵה שְׁהַכְּנִים בְּמַחוּ עַד עֲכָשׁוּ כָּל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוּף, כָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים וְכוּ', עֲכָשׁוּ יִקְשֵׁר אֶת מַחְשְׁבָתוֹ בַּתּוֹרָה. וְלִכֵּן תִקּוּן לְהַרְהוּרִים רָעִים — לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה, וְזֶהוּ דְבַר גְּדוֹל מְאֹד. וְלִכֵּן אִם תִּלְוֵךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ לְלַקֵּט מְכַל סְפָרֵי הָאֲחֲרוֹנִים פּוֹסְקִים גְּדוֹלִים, רַבָּנִים יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, שְׁהוֹצִיאוּ סְפָרֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, לְקַשְׂרָם אֶל הַסִּימָן שְׁלַחַן עֲרוּף שְׂאֵתָה לּוֹמֵד עֲכָשׁוּ, זֶהוּ דְבַר נְפִלְאָ, וְגַם מְחַדֵּד אֶת הַמַּח, וּמְקַשֵּׁר אֶת הַמַּחְשְׁבָה רַק אֶל הַתּוֹרָה, וְתִצְאָ לָךְ מִזֶּה תּוֹעֵלַת גְּדוּלָה, וּמֵה גַם שְׂכָף תִּזְכֹּר כָּל מֵה שְׂאֵתָה לּוֹמֵד, כִּי מֵה שְׂרוּשְׁמִים זוֹכְרִים. וְעַל כָּלֵם — זֶה יְכַנִּיס בְּךָ חֲשֵׁק לְלַמֵּד וּלְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה, אֲשֶׁר הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד.

העקר ראה להתמיד בהלכה, פי אני מאד מאד רוצה, שתהיה מורה הוראה בישראל, ואם תרצה — תוכל, הכל תלוי ברצון. אדם שרוצה יכול. וידוע מה שאמר הבעל-שם-טוב זי"ע: אם רוצים יכולים, תרצה ותוכל, וזה ברור בשמש. ויש אצלי הרבה אברכים, שעוררתי אותם עד מאד, שיתמידו בלמוד פוסקים, עד שיוציאו תעודה של מורה הוראה, יורה יורה ידין ידין, כי חסר היום אברכים שיוציאו תעודת הוראה, וחבל מאד מאד, כי אכשור דרא, ויש המון בעלי תשובה שצמאים לדבר השם לדעת את ההלכה, ושואלים שאלות, וזה מאד נחוץ.

היוצא מדברינו אלו — רק להתמיד בתורה הקדושה, וזה היה רצונו של רבנו ז"ל, כמובא בשיחותיו הקדושות (עין שיחות-הר"ן, סימן יט ובסימן עו), ואף אחד שלא יאמר אחרת, כי חדשים מקרוב באו עמי הארצות וכו', ואני רוצה שיהיו בני תורה לומדים עצומים בין אברכי אנשי שלומנו, ויכולים בקלות להראות את זה — אם יהיה שתוף פעלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתיג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! זה שכתבת שפגמת כל-כך בברייתך, עד שאינך מבין פלום, ממש פלום מה שאתה לומד וכו', וזה מצער אותך מאד מאד, כי קשה לך אפלו קטע אחד בגמרא וכו', ובשביל זה נפלת ביאוש, וכבר אינך לומד כלל, ואינך פותח גמרא כלל מזה פמה שנים וכו'.

מה אכתב לך על זה? הלא סדר-דרך-הלמוד יש ביך, למה

לא תתנהג כפי שפתיב שם בתמימות ובפשיטות גמורה. קח גמרא, ותתחיל לגרס דף אחר דף בעקשנות גדולה, ותבקש מבצל הרחמים, שיפתח לך את המזח להבין את מה שאתה לומד, ואם תוכל לשפך גם דמעות פמים, אין למעלה מזה, כי אי אפשר להגיע אל קנין התורה אלא פשוט כין הרבה לפניו יתברך, ובוזה פשוט הצדיקים מאמרם ז"ל (מגלה כח:) שמעתא בעי צלותא, הלמוד צריך תפלה, מלשון צלותא ובעותא; ורבנו ז"ל גלה לנו, כשהיה ילד קטן ולא הבין משניות וגמרא, בכח הרבה, עד שפתח לו הקדוש ברוך הוא את עיניו. ולכן גם אתה ראה ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, וכן תעין קצת ברמב"ן הקדוש ואור החיים הקדוש, וכן תגרס הרבה פרקים משניות, והרבה דפים גמרא בעקשנות גדולה.

ותראה להתחזק מאד מאד לא להשבר, ואף שעובר עליך כל מיני משברים וגלים, זכור, שהקדוש ברוך הוא נמצא, ואין בלעדיו נמצא, וצריכים להיות חזקים באמונה בו יתברך, שהוא מנהיג את עולמו בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, כי דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וזה נפלאות תמים דעים, איך ההשגחה הולכת, ולכן צריכים רק לבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיפתח לבו בתורה הקדושה, ויבליה את היום הנפלא שנתן לו הקדוש ברוך הוא עם טוב אמת ונצח, ואם תתנהג כך בנדאי תצליח.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תתיד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְאֵין זֶה עֲצָה לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר יְהִיָּה אִיף שִׁיְהִיָּה. וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת אֲנַחְנוּ מִקְּבָלִים מִרְבָּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן רָאוּי לָנוּ לְלַמֵּד כָּל יוֹם בְּסִפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל, וּלְהַחֲיוֹת עֲצָמָנוּ בָּהֶם.

הִיָּה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ אָדָם שֶׁהָיָה מוֹרֵם מְעַם, וְשָׁמוּ רַבִּי יִשְׂרָאֵל הַלְּפָרִין ז"ל, קָרָאוּ אוֹתוֹ רַבִּי יִשְׂרָאֵל קֶאֱרִדוֹנָעַר. פְּעַם שָׁאֵל אוֹתוֹ אֶחָד מֵהַמְּקַרְבִּים אֵלָיו: לָמָּה עוֹבְרוֹת עָלַי כָּל־כֶּף הַרְבֵּה צְרוֹת וְכוּ', וְעַלִּיכֶם לֹא? עָנָה וְאָמַר: יֵשׁ לָךְ טְעוֹת גְּדוּלָּה, עָלַי עוֹבֵר הַרְבֵּה יוֹתֵר צְרוֹת מֵאֲשֶׁר עָלֶיךָ, אֲבָל אֲנִי מִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת שֶׁל רַבָּנוּ ז"ל, וְאֵתָּה לֹאוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבֶתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תתטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טֵבֶת ה'תנשא.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ, וְשִׁמְחָתִי עַל הַבְּשׂוּרָה הַטּוֹבָה בְּהִלָּדֶת בְּתֶךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֵּי לְגִדְלָהּ וּלְחִנּוּכָהּ בְּנִקְלָעִם כָּל הַיְלָדִים, וְתִרְוִי רַב נַחַת מֵהֶם.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וּמָה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אֲבָל בְּצוּרָה אֲחֵרֶת, הָעַקֵּר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא לְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד, וְלֹא לִפְלִי בְּדַעַתוֹ כָּלֵל.

אוֹדוֹת בְּעֵלְךָ וְכוּ', עָלֶיךָ לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי הוּא מְסֻכֵּן, סוֹבֵל כָּל־כֶּף הַרְבֵּה, צָרִיךְ לְצִאֵת בְּשַׁעָה שֶׁשׁ בְּבִקָּר עִם אוֹטוֹבוֹסִים, וּבְלִילָהּ הוּא חוֹזֵר בְּשַׁעָה שֶׁשׁ וְכוּ', וְגִדְלָהּ הַסְּפָנוֹת וְהַפְּחָדִים מֵהַ שְׁקוּרָה עֲכָשׁוּ בְּאַרְץ וְכוּ', אֵינִי צָרִיךְ לְהַסְבִּיר לָךְ וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַעֲרִבִים, יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם, אוֹרְבִים עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְכוּ' (הִיָּה)

לא תהיה), והקדוש-ברוך-הוא ישמר את עם ישראל מכל רע ומכל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

ועל-כן למה אין את מבינה את בעלך, שהוא כל-כף מתוח, כי העבודה מאד קשה לו, והוא מאד ממרמר, ואם היית את מחזקת ומשמחת אותו ומדברת אתו דבורי אהבה וכו' וכו', היה מרגיש שיש לו בית חם היכן לחזור, ובמקום זה את ממררת לו את החיים, ובזה גם את נעשית ממרמרת וכו' וכו', ואת מחכה שהוא יחזק אותך, ובאמת זה לא הולך כף, כי פמים הפנים לפנים, האדם נדמה כראי, אילו פנים שהוא מראה, כף הוא רואה חזרה, ועל-כן אם את רוצה שבעלך יכבד אותך, ראי את לחזק אותו קדם, וחכמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה רצון בעלה; וזה עקר הרצון — לחזק ולאמץ את בעלה, ולשמחו ולעודדו, ואז תראי איך שהכל ישתנה.

נא ונא ראי לשמע בכל יום כלי זמר. ובכלל היה טוב מאד, שבבית שלך יהיו כלי זמר, והילדים ישמעו תמיד נגונים של שמחה, ושלא יהיו מתוחים כל-כף, כי לא טוב שהבית יהיה במתח, אלא צריכים לראות שהבית יהיה מלא שמחה, וישמע קול ששון וקול שמחה בביתכם תמיד.

הרגילי את עצמך לדבר אליו יתברך, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל. ומי שמרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, על-ידי-זה הוא מוציא את כל המרירות מלבו; כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ואין לשום אדם חבר אחר — רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ועל-כן אשרי מי שמדבר אליו יתברך תמיד, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני

אֲשֶׁר ט"ז תתטז בנחל קסג

מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחייך, ותבשרי לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתטז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל צערי ועגמת נפשי שיש לי ממה שעובר עליכם — אין לתאר ואין לשער כלל, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להיות בקרוב בארצנו הקדושה, ואז אשתדל לעשות שלום, ולתקן כל העולות שנעשו לך.

מה אמר לך, ידידי היקר! החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ועובר על כל אחד ירידות ונפילות, השלכות וקטנות וכו' וכו', ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ובפרט אתה, שפבר סבלת כל-כף הרבה בחייך בשביל רבנו ז"ל, עליך מאד מאד להתחזק יותר ויותר ולא לפל בדעתך כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובנדאי עוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה להתבודד בכל יום אליו יתברך, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה פזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, וכל המרבה בהתבודדות זוכה לראות ישועה נוראה ונפלאה מן השמים; אשרי מי שבאמת חזק בעבודה הקדושה הזו, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא ראה להפיץ את אור רבנו ז"ל, כי בזה תלויה כל הגאולה, ולא בחנם, שהסמ"ך-מ"ם עומד עלינו ומקים עלינו מריבות ופרודים מבית ומבפנים, ועוברים עלינו צרות ויסורים ומכאובים וכו' וכו', ועלינו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, רֵאָה לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמֵחַ, וּלְהַתְּבוּדָה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֵז תִּרְאֶה נִרְאוֹת נִפְלְאוֹת שִׁיעֶשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רֵאָה לְקַבֵּעַ עֲתִים לַתּוֹרָה, כִּי בְזִכּוֹת הַתּוֹרָה תִּזְכֶּה לְהַנְצִיל מִכָּל רָע.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט״ז תתיו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טֵבֵת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַפֶּאֶקֶס אֶתְמוּל.

מָה אָמַר לָךְ! מִמֶּשׁ הַחַיִּית אוֹתִי עִם הַרְעִיּוֹן לְבָנִית הַמְּקִנָּה בְּבֵיתוֹ שֶׁל ... אִם הוּא בְּאַמַּת מְסָכִים, כִּי לְבִי נֹקְפִי כָּל הַזְּמַן מֵעַנִּין הַמְּקִנָּה שְׁבִיבְנָאֵל, כִּי הָאָדָם הַזֶּה הוּא מְשַׁחַת וּמוֹסֵר, וְגַנֵּב וְגִזְלָן, וְכָל הַמַּדּוֹת 'טוֹבוֹת' שָׁרֵק יֵשׁ... וְאִיךָ יְכוּלִים לְסַמֵּךְ עָלָיו בְּעַנִּין טְהוֹרַת הַמְּקִנָּה, אִךְ מֵאַחַר שֶׁאֲסוּר לְדַבֵּר עַל מְקִנָּה, כִּי אֲסוּר לְהוֹצִיא לְעַז עַל מְקִנָּה, שְׁלֵא יִהְיֶה, חֵס וְשְׁלוֹם, פָּגַם בְּגִי נְדָה וְכוּ', אֲבָל בְּתוֹךְ תּוֹכִי לְבִי נֹקְפִי מְאֹד, וְעַל-כֵּן זֶה שְׂמִחָה רַבָּה אֲצִלִּי, אִם יוּכְלוּ לְהוֹצִיא אֶת זֶה מֵהַפֶּחַ אֶל הַפֶּעַל. וּבִפְרָט שׁ... רוּצָה לְמַמַּן אֶת הַבְּנִיָּה, וְאֲנִי מִצְדִּי מִתְחַיֵּב וְתוֹרֵם אֶת כָּל הַחֲרָסִינוֹת (קְרָמִיקָה) אֲשֶׁר צְרִיכִים בְּכָל חֶדֶר וְהַרְצוּף, וְכֵן אִמְבִּטְיוֹת וְכִיּוּרִים, כָּל מָה שֶׁשִּׁיךְ לְחֲרָסִינוֹת (קְרָמִיקָה), אֲנִי מִתְחַיֵּב לְתָרֵם, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, אִךְ שְׂאִינִי יוֹדֵעַ מֵהֵיכָן אֶקַּח, אֲבָל אֲנִי מִתְחַיֵּב לְכָל זֶה.

וּבְנוֹגֵעַ לַמְּקִנָּה, צְרִיכִים לִידַע כַּמָּה יְסוּדוֹת: א. הַרְשַׁע הַזֶּה לֹא נִיּוּחַ וְלֹא יִשְׁקַט, וְיִלָּךְ לְמֹסֵר, כִּי הָאָדָם הַזֶּה הוּא 'מוֹסֵר', וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְבָנוֹת רַק בְּאִפְּן חֲקִי, שֶׁהוּא לֹא יוּכַל לְסַגֵּר אֶת זֶה עַל-פִּי אִיזוֹ מְסִינָה. ב. צְרִיכִים לְהַחְזִיק אֶת זֶה בְּסוּד, כִּי צְרִיךְ לְהֵבִיא אִיזָה

רב, אם יכולים להביא רב בַּחֲשָׁאי מֵהַבַּד"ץ של ... מה טוב, אָבֵל הכל בַּשֶּׁקֶט, כְּדֵי שֶׁלֹּא יוּכַל לְהִסִּית אוֹתָם נִגְדָנוּ, כִּי הַיּוֹם מְאֹד קָל לְהִסִּית רַבָּנִים, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת בַּחֲכָמָה, שֶׁהֲרֵשַׁע הַזֶּה הַסֵּמ"ך-מ"ם לֹא יֵדַע אֶת מִי לְקַחֲנוּ לְרֵב שֶׁיִּכְשִׁיר אֶת הַמְּקוֹה. ג. אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל ... שֶׁתֵּלֵךְ לְהִשְׁתַּלֵּם בַּקּוֹרֶס בְּעִנְיַן טְהָרָה, כִּי לְהִיּוֹת בְּלִגִּית זֶה אַחֲרֵי־גֹדְלָהּ, וְלִדְעָתִי, הִיא מְאֹד מְסֻגֶּלֶת לָזֶה, וּמָה גַם שֶׁיִּכְנִיס לָהֶם הַכִּנְסָה טוֹבָה וְיִתְפַּרְנְסוּ מִזֶּה, כִּי אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּתְרַבּוּ הַתּוֹשָׁבִים בְּבִנְיָאֵל. ד. צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַכְּנִיסָה בְּאִפְסָן צָנוּעַ וְכו'. ה. וְגַם נִתְעוֹרְרָה עִכְשָׁו שְׂאֵלָה, אִם הֵם בּוֹנִים מְקוֹה טְהָרָה יָפָה עִם שְׁתֵּי אִמְבִּטְיוֹת, שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ לְחַפּוֹת זֶה עַל זֶה, הֲאִם אֲנִי צָרִיךְ אַחֲרֵי-כֵן לְבַנוֹת בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ הַגָּדוֹל מְקַנְהָ טְהָרָה לְנָשִׁים! זֶה צָרִיכִים לְבַרֵּר, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִהְיֶה סְתִירָה מְאֻחָד לְשָׁנִי, כִּי לִדְעָתִי אִם הֵם בּוֹנִים מְקַנְהָ יָפָה מְאֹד וּמִשְׁכָּלָל בְּתַכְלִית הַשְּׁכֵלּוּל, כִּכָּר לֹא צָרִיכִים מְקַנְהָ בְּבֵית-מְדֻרָשׁ הַגָּדוֹל. וְאִדְרָבָה שֶׁתִּהְיֶה לָהֶם הַכִּנְסָה מֵהַמְּקַנְהָ, כֹּל זֶה רָאָה לְהָשִׁיב לִי, וְתִתְיַעַץ עִם ... וְעַם ... כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח עַל הִרְעִיוֹן, כִּי מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי עַל כֹּל מַה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם מֵהַסֵּמ"ך-מ"ם הֲרֵשַׁע הַזֶּה. תִּאֲמִין לִי, שֶׁהַדְּפִסְתִּי כִּכָּר יוֹתֵר מֵעֶשְׂרִים אֶלֶף מִכְתָּבִים בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וַיֵּשׁ עוֹד כַּמָּה אֲלָפִים בְּכֹתֵב יָד שֶׁיִּדְפְּסוּ, וְלֹא תִמְצָא בְּאֵף מִכְתָּב, שֶׁאֲנִי מִתְבַּטֵּא בְּבִטּוּיִים כְּאֵלוֹ, אֵךְ מַה לַעֲשׂוֹת? כֵּן הִיא הָאֲמִת.

צָרִיכִים עִכְשָׁו לַעֲשׂוֹת כֹּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת לְקַיֵּם אֶת הַפְּסוּק (שְׁמוּאֵל-ב' כג, כא): "וַיִּגְזַל אֶת הַחֲנִית מִיַּד הַמְּצָרִי", כִּי בְזוֹ הַחֲנִית שֶׁהוּא הוֹלֵךְ, צָרִיכִים לְהוֹצִיָּאָה מִמֶּנּוּ, כִּי כֹל כַּחוֹ הוּא רַק הַפְּרִד וּמִשָּׁל', וְזוֹ כֹּל הַהֲצֻלְחָה הַטְּמְאָה שֶׁלוֹ, שֶׁהוּא מְסַכֵּס בֵּין זֶה לָזֶה וּבֵין זֶה לָזֶה, וּבֵין כֵּן הוּא מוֹשֵׁל בְּכַפָּה. וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כֹּל מִיָּנִי תַחֲבוּלוֹת נִגְדָה, וְלִגְלוֹת אֶת הַשְּׁחִיתוֹת שֶׁלוֹ, וְלְהַזְהֵר מְאֹד מְאֹד מֵהַנַּחֵשׁ הַזֶּה, אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ שְׁפַת חֶלֶק לְקוֹת, כְּמוֹ שֶׁאֲתָה יוֹדֵעַ בְּעֶצְמְךָ, וְאֲנִי מְקַנְהָ שֶׁלֹּא יִצְלִיחַ, כִּי עַד הַיּוֹם אֲנִי מִכָּה אֶת עֶצְמִי עַל חֲטָא... שֶׁעֲשִׂיתִי שְׁלוֹם בֵּינוֹ לְבֵין ... (שֶׁהִיָּה הַשׁוֹנָא שֶׁלוֹ) וְשֶׁעֲשִׂיתִי שְׁלוֹם בֵּינוֹ לְבֵין ... וְכו', וּבְאֲמִת כְּשֶׁנִּתְבּוֹנֵן, נִרְאָה שֶׁתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם הֵם לֹא

כַּל-כֶּף טַפְּשִׁים שְׁשׂוֹנְאִים אוֹתוֹ, כִּי מֵה שְׁאֲנַחְנוּ תַּפְּסָנוּ בְּשֵׁלֶשׁ הַשָּׁנִים הָאֵלּוּ, וְהַעֲקָר בְּקִיץ הַזֶּה, הֵם כְּבָר יוֹדְעִים אֶת זֶה לְפָנַי עֲשׂוֹר שָׁנִים, וְהֵם מְסַכְּנִים, כִּי בְּאֵמֶת אִם הָיָה לָהֶם רֵב, שְׁהִיָּה מְכַנְּסֵי בָהֶם תּוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְהִיָּה מְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה, וּמְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, הִיוּ מְהַפְּכִים אֶת הַמְּקוֹם לְעִיר תּוֹרָה, אֲנִי מְקַנְהָ שֶׁנֶּצְלִיחַ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, עַל-יַדֵּי הָעֵתוֹן "אוֹר יִבְנֶאֱל", כִּי הָרִי כָּל אֶחָד לּוֹקַח אֶת זֶה, וְקוֹרָא אֶת זֶה מֵהַתְּחִלָּה עַד הַסּוֹף, וּבְכָל כְּתָבָה מְחַפְּשִׁים אוּלַי פֶּה כְּתוּב מִשְׁהוּ עַל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם... כְּפִי שְׁנַמְסֵר לִי, כִּי כָּל אֶחָד רוֹצֶה לְשִׁמְעַע אֵילוּ חֲדָשׁוֹת עַל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, כִּי בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבָם הֵם יוֹדְעִים שְׁאֲנַחְנוּ צוֹדְקִים, אִךְ סוֹף כָּל סוֹף הֵם חִילוּנִים, וְעַל-כֵּן לֹא רוֹצִים לְהוֹדוֹת לָנוּ בְּגִלּוּי... וְאֶפְלוּ ... יוֹדְעַ שְׁאֲנַחְנוּ צוֹדְקִים אִךְ מֵה, הֵם לֹא רוֹצִים דְּתִיִּים חֲרָדִיִּים בְּמְקוֹם הַזֶּה, אֲבָל לֹא יוֹעִיל לָהֶם כְּבָר שׁוֹם דְּבָר, כִּי הֵם יִלְכוּ מִשָּׁם אוֹ שִׁישְׁלִימוּ עִם הַמְּצִיאוֹת, כִּי אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָאן בִּיבְנֶאֱל תְּהִיָּה נַעֲשִׂית "עִיר בְּרִסְלָב" עַל אַפָּם וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ, עִיר שֶׁל תּוֹרָה וְשֶׁל צְדָקָה וְשֶׁל חֶסֶד.

פֶּה תִקְבֵּל מוֹדְעָה שְׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַכְּרִיחַ אֶת הָעֵתוֹן ... לְהַכְנִיס, וְכְפִי הַנִּרְאָה הַתַּחֲמָקוּ, אֲבָל פְּטוֹר בְּלֹא כְּלוּם לֹא יָכֵלוּ, עַל-כֵּן יֵצְאוּ יְדֵי חוֹבָה בְּהַבְּהָרָה הַזֶּה, וּמִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת רִשְׁעוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁהוּא לֹא נָח כְּרִגְעָה, רַק חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת אִיךָ לַעֲקוֹר אוֹתָנוּ (הִיָּה לֹא תְהִיָּה), כִּי סוֹף כָּל סוֹף מֵה הָיָה כְּתוּב בַּכְּתָבָה... שׁוֹם דְּבָר לֹא נִגְדוּ, רַק שְׁאֲנַחְנוּ יֵשׁ לָנוּ כּוֹלֵל שֶׁל עֲשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה אַבְרָכִים וְכוּ', וְהַנִּרְאָה שְׁזָה בּוֹעֵר בּוֹ מְאֹד מְאֹד, כִּי לוֹ אֵין אִךְ אֶחָד בְּכוֹלֵל, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי אֶפְלוּ ... כְּבָר לֹא שָׁמָּה, וְכֵן מְסַכְּנֵי הָרֵב ... גַּם-כֵּן אֵינוּ נִמְצָא שָׁם, וְאֵינוּ מְקַבֵּל שׁוֹם כְּסָף, וְאֲנַחְנוּ נִפְרָסִם אֶת זֶה בְּרַבִּים, אֲשֶׁר הָאָדָם הַזֶּה הוּא פְּשׁוּט גָּנָב, וְאֵין בְּכָלֵל שׁוֹם תְּלִמִיד בְּכוֹלֵל "עֲטוּרַת מְרֻדְכִי", וְהוּא סֵתָם גּוֹבָה כְּסָפִים עַל יוֹתֵר מְשֻׁלְשִׁים אַבְרָכִים שֶׁלֹּא הִיוּ וְלֹא נִבְרָאוּ, וְכֵן מְקַבֵּל תְּקִצִּיבִים בְּדֶרֶךְ שְׁקָר מְכָל מִינֵי גּוֹרְמִים, וְאֲנַחְנוּ נִפְרָסִם אֶת זֶה בְּלִי שׁוֹם פְּחָד.

עַל-כָּל-פְּנִיִם בְּעֵנִין הַמְּקַנְהָ, רָאוּ לְהַתִּישֵׁב הֵיטֵב עִם כָּל

הסְעִיפִים הַנ"ל, וְתַעֲנֶה לִי תְשׁוּבָה, רְאֵה לְדוּחַ מֵה חַדְשׁוֹת, וְתַכְף-וּמְדָד כְּשֵׁי־צֶא מֵהַדְּפוּס גְּלִיּוֹן מִסְפָּר 15, וְכֵן מִסְפָּר 16 — לְהַפְיֵצוּ תַכְף-וּמְדָד, כִּי שָׁם כָּתוּב עָלָיו, וְאֲנִי חוֹשֵׁב, שֶׁרַק זֶה עֲקָר הַמַּקָּל לְהַכּוֹת אוֹתוֹ, כִּי הוּא אֵינוֹ רוֹצֵה שְׁתַּתְּגַלֶּה הַשְּׁחִיתוֹת שְׁלוֹ בַחֲוִץ, וּבַפָּרֵט בֵּין הַתּוֹשָׁבִים, כִּי לָהֶם הוּא מְכַר כְּכַבְּשָׁה תְּמִימָה וְשֶׁקֶטָה... וְהַבְּרִסְלָבִים הַתְּלַבְּשׁוּ עָלָיו בַּחֲנָם...

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתיח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם וְהַבְּרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְכֵן אֶת הַסְּפָרִים וְהַתְּמוּנוֹת, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם אַתָּה יָכוֹל לְקַנּוֹת לִי עוֹד הַרְבֵּה גְּלִיּוֹת בְּכָל הַנוֹפִים וּמְקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתַתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שְׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזָכִיתָ לְאִשָּׁה טוֹבָה וּלְאִשָּׁה כְּשָׂרָה וַיִּלְדִּים נְחֻמָּדִים, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוֶה רַב נַחַת מֵהֶם, וַיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ תְּמִיד, וַיִּתְּשָׁלֵם כָּל חוֹבוֹתֶיךָ, וְתִהְיֶה לָךְ הַרְחֻבַת הַדַּעַת, וְתִזְכָּה לְהַכְּנִס לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וַיְהִיּוּ רַק שְׂמַחוֹת בְּבֵיתְכֶם תְּמִיד.

וְהַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ וַי"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי הִיא זְכוּת גְּדוּלָּה לְהַנְשָׂמָה כְּשִׁזְכוּכִים לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ וַי"ל בְּעוֹלָם, וּבְזֶה רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד — עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ וַי"ל.

רָאָה לַחֲטָף בְּכָל יוֹם פָּרַק מְשָׁנִיּוֹת וּפְרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרֶשׁ"י, בְּאֶפֶן שְׁתַּסִּים בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם "עֵין יַעֲקֹב" וְקִצּוֹר שֶׁלְּחֵן עֲרוּף, כִּי כָּל מָה שְּׂאָדָם זוֹכֵה לַחֲטָף תּוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה נִשְׁאָר מִמֶּנּוּ.

וּכְפִי הַנִּרְאָה אָבוֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה בְּעוֹד כְּשְׁבוּעִים שְׁלֹשָׁה, וְעַדִּין אֵינִי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק, כִּי בְּתֵי תַחֲיָה מְחַפָּה לְלֶדֶת בְּכָל יוֹם, יַעֲזוֹר לָהּ הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִפֵּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם, אִם אֶפְשָׁר לָתֵת לָּ... אֶלֶף שְׁקָלִים שְׂאֵנִי חַיֵּב לוֹ בְּעִבּוֹר הַחֲנֻכָּיָה.

הַעֲקָר אֵל תִּפְגַּס בְּלֻחְצִים וּבְחֻבוֹת, וּמִתִּי שְׂיִהְיֶה לָּךְ תּוֹדִיעַ לִי.

וְעַל כֵּלָם — רָאָה לְהִיּוֹת תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמְחַ עַל נַעַם חֻלְקָךְ, אָשׁר בְּנַחַל שֵׁם חֻלְקָךְ וּגְוַרְלָךְ.

הַמֵּאַחַל לָּךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

מִסִּבַּת אַחֲוֵר הַדָּאָר שֶׁהָיָה סְגוּר פֶּה מִפְּנֵי הַחֲגָאוֹת שְׁלֵהֶם, אֲנִי שׁוֹלַח מְחַר בְּלִילָה עִם ... אֶת הַהֲגָהוֹת עַל סֵפֶר ... וְאֵל תְּדַפִּיס בְּלִי הֲגָהוֹת, כִּי מְצֵאתִי הַרְבֵּה דְּבָרִים שְׁלֵא רְאוּי לְהַדְפִּיסֶם, כְּדִי שְׁלֵא לְעוֹרֵר מַחֲלָקָת, וְכֵן אֲנִי שׁוֹלַח אֶתוֹ שְׁנֵי קוֹנְטֵרַסִים, וְכֵן "תּוֹף הַנַּחַל" פְּרִשְׁת בֵּא, וְכֵן הַבְּטִיחַ לִי, שְׂיִשְׁלַם לָּךְ אֶת כָּל הַחֻב שְׁלָךְ, וְעַל-כֵּן תַּחֲכָּה לוֹ בְּשִׁדְּהַ הַתְּעוּפָה, הוּא יוֹצֵא מִכָּאֵן עִם טְאוּאָר אֶעֱר מְחַר בְּלִילָה, וַיִּגִּיעַ בְּיוֹם חֲמִישִׁי אַחֲר הַצְּהָרִים, כְּדָאִי לַחֲכוֹת לוֹ, כְּדִי שְׁלֵא יִבְזָז אֶת הַכֶּסֶף וְכוּ', וּבְפִרְט שְׂאֵנִי מְאֹד רוֹצֵה שְׂיִגִּיעַ לָּךְ בְּזִמְנּוֹ מָה שְׂאֵנִי שׁוֹלַח לָּךְ לְהַדְפִּיס, בְּרַגַּע שְׁתַּקְבֵּל — תּוֹדִיעַ לִי, כִּי הָיָה שֵׁם עֲלוֹן בְּרִסְלָב פְּרִשְׁת שְׁמוֹת, וְאָרָא, בֵּא, וְכֵן תּוֹף הַנַּחַל, פְּרִשְׁת וְאָרָא,

ומסתמא תקבלו את זה מחר, ותראה להדפיס את "אור יבנאל" תכף-וימיד, כי זה מאד נחוץ.

העקר ראה לחזק את עצמך לא לפל בדעתך משום דבר שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא באמת יעזר לך, שתרוה רב נחת מילדיך, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתכ.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויחי, י"א טבת ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש", הגרים במושבת יבנאל, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, ויצילם מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם באמונה פשוטה בו תברך, ותדעו שהוא תברך מחיה ומתוה ומקים את כל הבריאה פלה, וכל מה שתכניסו בעצמכם את האמונה הקדושה הזאת, לא יוכל לעשות לכם הסמ"ך-מ"ם שום דבר שבעולם, כי הכל נברא בשביל הבחירה והנפיון, וגם הסמ"ך-מ"ם הוא יצור הבורא תברך שמו, שנברא לנסות אתכם אל מי תפנו בעת צרה, או תפגעו אליו, או תדביקו את עצמכם בו תברך, ועל-כן ראו לא להיות בטלנים, ותדעו אשר הכל לכל אין סוף ברוך הוא, והוא תברך מנהיג את העולם בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, וכפתגם העולם הידוע: "דער מענטש טראכט און דער איבערשטער לאכט", "האדם חושב מחשבות איך לצער ולהרע לבני אדם, והקדוש-ברוך-הוא יושב בשמים וצוחק ממנו"; כי באמת אנחנו כלנו תלויים רק בידו תברך, ולא ביד בשר ודם, וכשאדם עושה

אילו תחבולות להרע לחברו, אזי הוא נופל באותו בור שפָּרַה לחברו, כמו שפָּתוּב (תהלים ז, טז): "בור כָּרָה וַיִּחַפְּרֶהוּ, וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַפְעָל, יָשׁוּב עִמּוֹ בְּרֵאשׁוֹ, וְעַל קַדְקָדוֹ חָמְסוֹ יִרֵד", וְכֵן כְּשֶׁאָדָם חוֹשֵׁב מִחֻשְׁבוֹת לְהַזִּיק לְחֻבְרוֹ, בְּאוֹתוֹ הֵרַע שֶׁהוּא רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת לְזוּלָתוֹ — הוּא יִפֹּל, וְעַל-כֵּן מָה לָּכֶם לִפְלֵי בְּדַעַתְכֶם וּמָה לָּכֶם לִפְחוֹד, הֲלֹא הִפֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְאַנְחֵנוּ תְלוּיִים רַק בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִם תִּכְנִיסוּ בְּעַצְמְכֶם יְדִיעוֹת אֵלֹהִים, תַּחֲיוּ חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים נְצַחִיִּים.

נא ונא אל תסתכלו על שום ברֵיה שֶׁבְּעוֹלָם, פִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנוּ מֵאֲשֶׁר עִמָּהֶם, וְזֶה בְּרוּר. וּבְאַמֶּת מִי שֶׁמֵּאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּחַי הַחַיִּים, הוּא מְשָׁלִים אֶת כְּוִנַּת הַבְּרִיאָה, פִּי זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַבְּרִיאָה — לְהַפִּירוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפְּעַל רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִף שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל הֵם הַמְּעַט מִכָּל הָאֲמוֹת, עִם כָּל זֹאת הָעֵקֶר הוּא הָאֵיכוֹת וְלֹא הַכְּמוּת, וְעַל-כֵּן אִף שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל הֵם הַמְּעַט מִכָּל הָעַמִּים, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ לָהֶם הָאֵיכוֹת, שֶׁהֵם מֵאֲמִינִים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְהֵם דְּבָקִים בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הֵם שְׁקוּלִים כְּנֶגֶד כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְכִמּוֹ-כֵן אֵיפֹה שֵׁישׁ קְבוּצָה אַחַת שֶׁדְּבָקִים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאַפְלוֹ שֶׁתְּהִיָּה רַק קְבוּצָה קְטַנָּה, הָאֵיכוֹת וְהָעֲרָפִיּוֹת חֲשׂוּבָה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הַכְּמוּת, זֹאת אוֹמְרֵת שְׁאֵיכוֹת יִתְרָה שֶׁמִּשְׁפָּנָה בְּכַמוֹת קְטַנָּה, מְכַרִּיעָה כְּמוֹת הַכִּי גְדוֹלָה, אִם רַק אֵיכוֹתָה פְּחוּתָה, פִּי הָעֵקֶר תְּלוּי בְּאֵיכוֹת, וְעֵקֶר הָאֵיכוֹת הוּא סוּד הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כְּשֶׁאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, הֵרִי הוּא דְבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְזֶה עֵקֶר הָאֵיכוֹת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵנוּ, שֶׁזִּכְנוֹ לְהַתְּוַדַּע מִרְבֵּי אֲמֵת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלָא כְּזֶה, הַמְּגַלֵּה לָנוּ עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל הַמְּצַבִּים, וְאִז אִם בְּאַמֶּת נַחֲזִיק מֵעַמֵּד, שׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ.

לכן ראו, אהובי, אחי ורעי היקרים! להתחזק מאד מאד, ואל תפלו בדעתכם בשום פנים ואפן, רק ראו להדביק את עצמכם בו יתברך, ותהיו רגילים לדבר עמו יתברך, ואז תראו שכל המתנגדים

אֲשֶׁר ט"ז תתכא בנחל קעא

שְׁלֹכֶם יִהְיוּ כְּלֵא מִמֶּשׁ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהִגִּיעַ אֶל דְּבָקוֹת אַמֶּת,
וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, כִּי יִתְבַרֵךְ מִפִּי עֲלִיּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טבת ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלֻמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים
בִּיבְנֵי־אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנְּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם
וְיִצְלִיֵם מִכָּל רָע, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזָּק אֶת עֲצֻמְכֶם מְאֹד לְהַחֲזִיק אֶת
עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, כִּי הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת הוּא אֲחֻדוּת, כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל
מִחֲזִיקִים אֶת עֲצֻמָּם בְּיַחַד, אֲזִי שׁוֹם אִמָּה וְלִשׁוֹן לֹא יְכוּלִים לָהֶם,
וְעַל־כֵּן הַסֵּמ"ך-מ"ם אֲוֹרֵב מְאֹד, שְׁלֹא תִהְיֶה אֲחֻדוּת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל,
וְגוֹרֵם פְּרוֹדִים וְחִלּוּקֵי דַעוֹת בִּינֵיהֶם, וְזֶה הַפּוֹךְ הָאֲחֻדוּת, כִּי כָּל בַּר
יִשְׂרָאֵל הַמִּיַּחַד בְּכָל יוֹם שָׁמוּ יִתְבַרֵךְ, עַל־יְדֵי־זֶה נִשְׁפָּע עֲלָיו אוֹר
הָאֲחֻדוּת מִמֶּנּוּ יִתְבַרֵךְ, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה, כְּפִי שֶׁהָאֵדָם מִיַּחַד אֶת
הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, וּמֵאֲמִין בְּאַמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, אֲשֶׁר
אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבַרֵךְ כָּלֵל, כְּמו־כֵּן נִשְׁפָּעַת עֲלָיו אֲחֻדוּת
וְאַהֲבָה, שֶׁיִּתְאַחַד וְיֵאֱהָב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל. וְכַמֵּאֲמָרֶם ז"ל (בְּרִכּוֹת
ו.) אָמַר הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, אַתֶּם עֲשִׂיתֶנּוּ חֲטִיבָה אַחַת
בְּעוֹלָם, וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶתְכֶם חֲטִיבָה אַחַת בְּעוֹלָם, שְׁנֵאמַר (דְּבָרֵי־הַיָּמִים-
א' יז, כא): "מִי כְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ, וּבְזֶה שְׁעַם יִשְׂרָאֵל
מִיַּחַדִּים שָׁמוּ יִתְבַרֵךְ בְּכָל יוֹם פְּעֻמִּים עָרֵב וּבִקֵּר, וְאוֹמְרִים 'הַנְּי"ה
אֶלְקֵינוּ הַנְּי"ה אֶחָד', עַל־יְדֵי־זֶה נִמְשָׁכֶת עֲלֵיהֶם אֲחֻדוּת, וְכַל־כֵּן
חֲשׂוּבָה אֶצְלוֹ יִתְבַרֵךְ אֲחֻדוּת, עַד שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקֹּדֶשׁ־שִׁים (תַּנְחוּמָא
פְּרָשַׁת שׁוֹפְטִים): בְּזִמְן שֶׁיִּשְׂרָאֵל עוֹשִׂים חֲבוּרָה אַחַת, אֶפְלוּ עֲבוּדָה זָרָה

ביניהם, אין מדת הדין נוגעת בהם. כל־כף חֲשׂוּבָה אֲהָבָה וְאַחֲדוּת
בין עם ישראל.

ובפֿרט בבית־הכֿנסת ובבית־המֿדרש, שהוא מקום תּוֹרָה
ותפֿלה, שם צריכים לשמור מאד מאד, שתהיִה אֲהָבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת
בין המתפללים, וצריכים להשתדל למסור את נפשו להתפלל בכל
יום בבית־הכֿנסת אֶפְלוּ ביחידות, אֲבָל התפלה צריכה להיות
בבית־הכֿנסת דִּיקָא, כַּמְאֲמָרם ז"ל (ברכות ו.): ואין תפלתו של אדם
נשמעת, אלא בבית־הכֿנסת, ועל־כֵּן אָמְרוּ (שם ח.): מי שיש לו
בית־הכֿנסת בעירו, ואינו נכנס שם להתפלל, נקרא שֶׁכֵּן רַע.

ולכן ראו לעשות כל מיני מאמצים שבעולם, שיהיִה שלום
בבית־הכֿנסת, ואֶפְלוּ כִּשְׂאֹחַד צוֹדֵק, עם כל זאת צריכים תמיד
לעשות כל מיני פֿעֻלוֹת שבעולם, שיהיִה שלום ואֲהָבָה בבית־
המֿדרש. וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (ילקוט תהלים, רמז תתנה): צריף אדם
להיות עלוב בביתו, ואין צריף לומר בביתו של הקדוש־ברוך־הוא;
ובאמת בית־הכֿנסת ובית־המֿדרש הוא ביתו של הקדוש־ברוך־הוא,
ועל־כֵּן כִּמוֹ שְׂאֵדָם הוא עלוב בביתו, וְכֵל מַה שֶּׁרַק יַעֲבֹר בֵּינוּ לְבֵין
אִשְׁתּוֹ אוֹ בֵּינוּ לְבֵין יְלָדָיו, תִּכְף־וּמִיד יִמְחַל וְיִדוֹן לְכַף זְכוּת, כִּמוֹ־כֵן
כל מה שקורה בבית־הכֿנסת ובבית־המֿדרש צריכים למחל וְלִדוֹן
לְכַף זְכוּת, בּוֹדָאֵי אֲסוּר לְהִיּוֹת רוֹדֵן בְּבֵית־הכֿנסת, אֲבָל כֵּל דְּבַר
יכולים לפעל בצורה יפה ובצורה נעימה, ובדרכי שלום ואֲהָבָה, ולא
להתפרע באלימות, אֲשֶׁר זֶה גוֹרֵם רַק כַּחוֹת לְסִמְ"ך־מ"ם, הַרוֹצֵה
לְרִאוֹת בַּמִּפְלֵגָנוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְחֻפֵּץ לְרִאוֹת אִיף שְׁנַתְפָּרֵד, חֵס
ושלום.

ועל־כֵּן עָלִינוּ לְהִתְאַחַד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, ובפֿרט בבית־הכֿנסת
ובבית־המֿדרש, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (שיר השירים רבה, פֿרָשָׁה
ה'): "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֹר", אֲנִי יִשְׁנָה מִבֵּית־הַמִּקְדָּשׁ וְלִבִּי עֹר לְבֵתִי
כְּנִסְיוֹת וְלְבֵתִי מְדַרְשׁוֹת; הֵינּוּ מִזְמַן הַגְּלוּת, אֲזִי הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
נִמְצָא בְּבֵתִי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵתִי מְדַרְשׁוֹת, וְכַמְאֲמָרם ז"ל (מגלה כט.): וְאֵהִי
לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט — אֵלוּ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת; כִּי עֲכָשׁוּ

שָׁאִין לָנוּ בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, רְאוּי לָנוּ לְהִתְוַעַד תָּמִיד
בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל, וּלְבֵית-הַמִּדְרָשׁ לְלַמֵּד תּוֹרָה.

וְלָכֵן רְאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לַעֲשׂוֹת כָּל מִיּוֹנֵי מְאֻמְצִים
לְהִתְאַחַד יַחַד תָּמִיד בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וּבְבֵית-הַמִּדְרָשׁ "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ",
וְרְאוּ שִׁיְהִיָּה קְדוּשַׁת שָׁמַיִם יוֹצֵא עַל יְדְכֶם, כִּי רַבְנוּ ז"ל בְּשַׁעֲרֵי
שְׁנַסַּע מַעִיר בְּרֶסֶלַב לַעִיר אֹמֵן לְהִסְתַּלַּק לְעֵילָא וּלְעֵילָא, עָמַד עַל
פֶּתַח הַדֶּלֶת וְהַחֲזִיק יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אִם תַּחֲזִיקוּ
אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, עַל-יְדֵי-זֶה אַתֶּם יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי אֵלֵיכֶם".
וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂזֵה סוֹבֵב עַל כָּל בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ
הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבְנוּ ז"ל בְּכָל מְקוֹם שֶׁבַע עוֹלָם, וְעַל-כֵּן אִם אַתֶּם
רוֹצִים שָׁרַבְנוּ ז"ל יִשְׁרָה בֵּינֵיכֶם, עֲלִיכֶם לְרְאוֹת שֶׁתְּהִיָּה אֲהַבָּה,
אֲחֻוּה וְרַעוּת בֵּינֵיכֶם, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק.

תְּאַמִּינוּ לִי, שְׁעוּלָה לִי חַיִּים וּבְרִיאוֹת מִמֶּשׁ כָּל מָה שֶׁקוֹרָה שָׁם
אַתְכֶם בִּיבְנֵאֵל, וְאֲנִי קָשׁוּר פֶּה לְעוֹד קֶצֶת זְמַן, וּמִמֶּשׁ רְצִיתִי לְטוֹס
אֵלֵיכֶם מֵרֵב אֲהַבְתִּי אֵלֵיכֶם, אִךְ מָה אַעֲשֶׂה, כִּי הֵהֲכַרַח לֹא יִגְנֶה,
וְלַעֲת עֲתָה אֲנִי מִכְרַח עוֹד לְהִיּוֹת פֶּה, אֲבָל לְבִי וּנְפִשִׁי וּמַחֲזִי הוּא
תָּמִיד בֵּינֵיכֶם. וְעַל-כֵּן רְאוּ לְצִיַּת אוֹתִי אִישִׁית, שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶת כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שִׁיעֲשֶׂה דְבָר יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, כְּדִי שִׁיְהִיָּה
שְׁלוֹם וְאֲהַבָּה, אֲחֻוּה וְרַעוּת בֵּינֵיכֶם, וְאִפְלוּ אִם יֵשׁ לְאֶחָד טְעָנוֹת עַל
זוּלָתוֹ, רְאוּ לְחַפּוֹת עַד שְׁאֲבוּא, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵלֵיכֶם, וְאִז
נִסְדֵּר אֶת הַכָּל עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב, אֲבָל אַתֶּם מְצַדְכֶם רְאוּ רַק
לְהִתְאַחַד מְאֹד, בְּאִפְּן שֶׁהַסְמ"ך-מ"ם לֹא תְהִיָּה לוֹ שְׁלִיטָה עֲלֵיכֶם,
חַס וְשְׁלוֹם, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה עוֹד לְכַנּוֹת
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ עֲנָקִי, שִׁיְהִיָּה לְתוֹרָה, וּבֵית-הַכְּנֶסֶת לְתַפְלָה, וְתְהִיָּה שָׁם
הַשְׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, וְכֵן מְרַכֵּז חַנוּךְ לְבָנִים וּלְכַנּוֹת, וּמְקוֹה טְהָרָה, וְעוֹד
הַרְבֵּה צְדָקָה וְחֶסֶד, בְּאִפְּן שִׁיתְהַפֵּךְ בְּאַמְתָּ לְהִיּוֹת עִיר שֶׁל צְדָקָה
וְחֶסֶד, עִיר שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה, עִיר שֶׁל אֲהַבָּה, שֶׁעִירַת בְּרֶסֶלַב תְּהִיָּה
דְּגֻמָּא לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ. וְעַל-כֵּן לֹא בְּחַנְנִם שֶׁהַסְמ"ך-מ"ם עוֹמֵד
עֲלֵינוּ כָּל-כַּף, וְלוֹטֵשׁ עֵינָיו וְחוֹרֵק שְׁנָיו עֲלֵינוּ, וְאֵינּוּ נָח כְּרַגַּע עִם

רשעתו, אלא תמיד חושב יומם ולילה איך להרע לנו (היה לא תהיה). אף אנו מצדנו צריכים לא לתת לו את ההזדמנות לזה.

ועל-כן תחזיקו את עצמכם ביחד, ועוד תראו דברים נוראים ונפלאים שיקרו פה ביבנאל, כי כל הדירות שבונים, הכל בשביל אנשי שלומנו.

עליכם לדעת, כי הקדוש-ברוך-הוא כל-כף גדול, ואין לתאר ואין לשער כלל בשכל אנושי, כמו שאמר דוד המלך (תהלים קלו, ד): "לעושה נפלאות גדולות לבדו", שאצלו יתברך לבדו יש נפלאות גדולות כאלו, שאין אנו יכולים לתאר ולשער כלל, ועל זה אנו מתפללים: "כי לעולם חסדו", שיגלה את חסדיו על כל העולם כולו, ובודאי תראו את הנסים והנפלאות שיעשו עמכם.

נא ונא ראו לצית אותי בכל זה, והקדוש-ברוך-הוא יצית אתכם בתפלתכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתכב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ג טבת ה'תנשא.

שלום רב אל נשות אנשי שלומנו "חסדי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם תמיד.

ראו להתחזק מאד מאד, ותשתדלו שתהיה ביניכם אהבה ואחדות, ובזה תצליחו בדרךכם, כי במקום שיש אהבה ואחדות, שם השכינה מצויה, ובמקום שהשכינה מצויה, שם הברכות מצויות. ועל-כן ראו למסר את נפשכם, שיהיה אהבה ואחדות ביניכם, ותדונו אשה את רעותה לכף זכות, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב דבר זה, שתהיה אהבה ואחדות בין עם ישראל, אף

הסמ"ך-מ"ם אורב מאוד על נשמות ישראל, ורוצה לעשות ביניהם פרוידים ומחלקת, ובזה הוא תופס אותם, ועל-ידי-זה, רחמנא לצלן, מתארכת גלותנו. לכן עלינו למסר את נפשנו שיהיה אהבה, אחוה ורעות בין עם ישראל. ובאמת פפי שעם ישראל ממשיכים על עצמם אהבה, אחוה ורעות, על-ידי-זה הקדוש-ברוך-הוא שוכן ביניהם, כי במקום אהבה, אחוה ורעות, שם יש השראת השכינה. ולכן ראו למסר את נפשכם על נקדה זו. ובפרט פאן ביבנאל, שאנחנו רוצים להקים עיר של תורה ותפלה, עיר של אהבה וחסד וצדקה, עיר שתשגשג ותהיה דגמא לכל העולם כלו, ולבסוף בא הסמ"ך-מ"ם ושובר אותנו בשבר אחר שבר מבית ומבחוץ. מבחוץ הוא רוצה להכות אותנו על-ידי ... וכו', מבית על-ידי מחלקת ופוחים מבפנים וכו'. ולכן תעשו כל מה שביכולתכם, שיהיה שלום ואהבה, אחוה ורעות שרויה ביניכם, ועל-ידי-זה תצליחו בכל המובנים.

נא ונא ראו להרבות בתפלה, שגזקה להוציא מהפח אל הפעל לבנות את בית-המדרש הגדול, ואזכה לבוא לגור עמכם ביחד, כי בלי תפלה זה לא ילך, הכל תלוי רק בתפלה, ורבנו ז"ל הפליג מאוד במעלת תפלת הנשים, ועל-כן בכל עת מצוא תתפללו על זה, ובפרט כשתזכו להיות אצל ציון התנא האלקי רבי מאיר בעל הגס שם תתפללו הרבה בעבורי, כי אני נצרך לישועות גדולות מן השמים בגשמיות וברוחניות, וכל תפלה ותפלה שמתפללים אליו יתברך — זה עוזר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שתצליחו, ויהיה לכל אחד ואחד פרנסה בשפע, ותרוו רב נחת מילדיכם, ותגדלו אותם בנקל, ויהיו יראי שמים אמתים, ותהיה ברכה והצלחה מצויה ביניהם תמיד.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתכג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ג טבת ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֲתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכֶּה
לְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּשָּׁבֵר וְרוּחְךָ כָּלֵל,
כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר הַסֵּמ"ך-מ"ם יִקַּח אֶת עֲצָמוֹ עֲלֶיךָ עֲכָשׁוּ (הִיָּה לֹא
תִהְיֶה), אָבֵל אִם תִּהְיֶה חֻזָּק, לֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוּם דְּבָר, לְדַעְתִּי,
כֵּן תִּפְתַּח חֲנוּת דְּגִים בְּתוֹךְ הָאֵיטָלִיז, כִּי כִּף גַּם הַתּוֹשָׁבִים יִקְנִי
אֲצִלְכֶם בְּשׂוֹר וְדָגִים, הַעֲקָר שֶׁיְהִיָּה טָרִי, וְכֵן בַּעֲנִיִן הַבְּשׂוֹר, מְאֹד מְאֹד
אֲנִי רוֹצֵה שֶׁיְהִיָּה בַּחֲנוּת "אֵיטָלִיז בְּרִסְלָב" רַק מִהַשְׁחִיטָה שְׁלָךְ, וְלֹא
מֵאַף אַחַד, וְאִזּוּ בְּאַמֶּת תְּצִלִּיחַ. וְאַף שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם יִחְתַּר תַּחְתָּךְ, אֵל
תִּפְחַד כָּלֵל, כִּי הוּא אֵינּוּ יוּכַל לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוּם דְּבָר, כִּי אִם אֲתָה
תִּשְׁחַט בְּאִיזוֹ מִשְׁחָטָה מְחֻיָּץ לַעֲיָרָה, וְתִרְאֶה אֶת הַחֲלָף לְרַב שֶׁל
הַמִּשְׁחָטָה, אִזּוּ הוּא אֵינּוּ יוּכַל לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוּם דְּבָר, רַק לְתַקַּע
בַּחֲצוּצָרָה... כִּי עַל-פִּי הַחֶק אִם אֲתָה שׁוֹחֵט בְּאִיזוֹ מִשְׁחָטָה, וְשֵׁם
יֵשׁ רַב שֶׁל הַמִּשְׁחָטָה, וְהוּא מְסַתְּפֵל עַל הַשְׁחִיטָה שְׁלָךְ וְעַל הַבּוֹדֵק
אֶת הַסַּפִּיץ, לֹא יוּכָלִים לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוּם דְּבָר; כִּי בְּאַמֶּת אֲתָה לֹא
צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לוֹ אֶת הַסַּפִּיץ, וּבַפְּרָט אַחֲרֵי שֶׁהוּא מוֹסֵר אוֹתָךְ
בְּמִסִּירוֹת כְּאֵלוֹ, שְׂאֲסוֹר לְךָ לְשַׁחֵט יוֹתֵר בְּתוֹךְ יְבִנְאֵל וְכוּ', אֵינִי מִבִּין
וְאֵינִי מְשִׁיג, אִיךָ אָדָם יוּכַל לְהִיּוֹת רֶשַׁע מְרֻשָּׁע כְּזֶה, הֲלֹא בְּשַׁעַה
שֶׁהִיָּתָה לוֹ הַמִּשְׁחָטָה מִהַמּוֹעֵצָה הַמְּקוּמִית, וְשָׁלֵם שְׂכָר דִּירָה סָף
הַכֵּל מֵאַה וְחֻמְשִׁים דּוֹלָר לְחֻדָּשׁ, וּבִקְשָׁתִי מִמֶּנּוּ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה פְּעָמִים
שְׂיִמְסֹר אֶת זֶה בַּעֲבוּרְךָ, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם אֶת שְׂכָר הַדִּירָה, וְהוּא תָּמִיד
הַתַּחֲמֵק כְּדָרְכוֹ וְכוּ'. וְעַכְשָׁו בְּמִקּוֹם שֶׁיַּעֲבִיר לִידְךָ, הַחֲזִיר אֶת זֶה
לְמוֹעֵצָה הַמְּקוּמִית, אֲשֶׁר זֶה רֶשַׁעוֹת לְשֵׁם רֶשַׁעוֹת. אַךְ אֲנִי מְקַנְהָ
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַסּוּף שֶׁלּוֹ יִהְיֶה, שְׂיַעֲלֵם מִשָּׁם.

נא ונא אל תירא ואל תחת כלל, כי הוא אינו יכול לעשות לך שום דבר. ראה לעשות שלט גדול על החנות "איטליז ברסלב", ונאנחנו נעשה מזה פרסומות בכל שבוע, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שכל אנשי שלומנו בכל ארץ ישראל יתחילו לקנות אצלך, אבל מאד מאד אבקש אותך, שתהיה רק השחיטה וההשגחה שלך, כי אני סומך רק עליך בענין הפשרות, ושלא יהיו להכניס בשר ממקום אחר, ושלא יקל בענין זה, ואז דיקא תצליחו, כי כל אנשי שלומנו וגם אני בתוכם, אוכלים רק משחיטתך.

בשבוע הבא עד יום חמישי תקבל רצוף טשעק בסך חמשת אלפים ש"ח בעבור החוב, ראה להמשיך לתן רק לאנשי שלומנו על שבת-קדש, ותדווח עוד פעם בדיוק רשימה לכל מי שאתה נותן וכמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתכד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ג טבת ה'תשנ"א.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הנסיעות וכו', אני מכרח לומר לך, שהיום יש כל מיני קלטות של שעורי תורה, הן בתנ"ך והן במשניות והן בגמרא והן בהלכה וכו', ולכן מה טוב ומה נעים, שתקנה דבר כזה, ועל-ידי-זה לא תצטרך לבטל את הזמן היקר שלך בהכל וריק וכו', על הדרכים הארכות שאתה צריך לנסע בהם כל יום.

מה אמר לך! ראה לחזק עצמך מאד, שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל, ובכל פעם שרק יתאפשר לך, תשתדל מכל נסיעה גם לחטף להיות באומן וכו', כי אם אתה כבר נוסע למרחקים כאלו, אזי תמיד יכולים לקשר נסיעה אל ציון רבנו ז"ל, אשר אין ערך

קַעַח אֲשֶׁר ט"ז תתכה בַּנַּחַל

אֲלִיו. וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד, שְׁנֹסַע וְנִבּוֹא בְּכָל פַּעַם אֶל צִיוֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ, וְנִלְמַד וְנִתְפַּלֵּל שָׁם, וְיִהְיֶה לּוֹ מְזֶה חַיּוֹת וְנַחַת גְּדוֹלָה.

אֲשֶׁרֵנוּ, שְׂזַכִּינוּ לַחֲטָף כָּבֵד כַּמָּה פְּעָמִים לְהִיּוֹת בְּצִיוֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ בְּאוֹמֵן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תתכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַחֹבוֹת שְׁלָךְ וְכו', אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, שֵׁשׁ מַחְלָה הַנִּקְרָא "חֹבוֹת", הֵינּוּ יֵשׁ בְּגִי-אָדָם שְׁלוּיִם כְּסָף, אֵף שְׂאֵינִם צָרִיכִים אֶת זֶה כָּלֵל עֲכָשׁוּ, אֲלָא רוֹצִים שְׂיִהְיֶה כְּסָף מְצוּי בְּכִיסִם וְכו', וְסִתְּמִם לְוַיִּם כְּסָפִים וְקוֹנִים דְּבָרֵי שְׁטוּת וְהֶבֶל וְכו', וְאֵינִם שְׂמִים לָב, שְׂיִוִם אֶחָד יִצְטָרְכוּ לְשֵׁלֵם אֶת הַחֹבוֹת.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סִימָן קיב), שֵׁשׁ עֲבֵרוֹת שְׂגוֹרְמוֹת לְאָדָם שְׂיִהְיֶה בְּעַל חוֹב תְּמִיד [וְשִׁמְעֵתִי, שְׂהַעֲבֵרָה הַזֶּה — זֶהוּ פָּגַם הַבְּרִית, הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, מִי שְׂחוֹטָא בְּחִטָּא הַמְּגִנָּה הַזֶּה, תְּמִיד יִהְיֶה בְּעַל חוֹב].

וְלָכֵן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְבָרַח מִכָּל מִינֵי חֹבוֹת, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סִימָן קכב): טוֹב לְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב לְעֲצֹמוֹ מִמָּה שְׂשִׁשְׁקַע בְּרַבּוּי חֹבוֹת, וּמְאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּטוֹב וּבְנִעְמִים...

ט"ז תתכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רק חֲזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע, שֶׁהַכֹּל מְשֻׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַת פְּרִטִית, וְכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאַף שְׁמֹר לְךָ מְאֹד מְאֹד וְכוּ', עִם כָּל זֹאת קַבֵּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה לְכַפֵּרֶת עוֹנוֹת, כִּי כָפִי רַבּוּי עוֹנוֹתֶיךָ, שְׁחָטָאתָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, לֹא הָיָה רְאוּי שִׁיְהִי לְךָ קִיּוּם בְּזֶה הָעוֹלָם פְּלִל, וְלִכְּן הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַקֵּה לְךָ מִעוֹנוֹתֶיךָ בְּזֶה הָעוֹלָם, עַל-יְדֵי הַיְסוּרִין שְׁעוֹבֵרִים עָלֶיךָ.

וְלִכְּן זֹאת עֲשֵׂה, הִרְגֵּל עֲצֻמָּךְ לַתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט, אֲשֶׁר זֶהוּ שְׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרִין, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), אֲשֶׁר תּוֹדָה וְהוֹדָאָה — זֶהוּ שְׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא; וְלִכְּן צְרִיכִים תְּמִיד לְתַת תּוֹדָה עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שִׁישׁ לוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבוֹ לְבַקֵּשׁ גַּם עַל לְהַבָּא. וְרַבֵּנוּ ז"ל הָיָה רָגִיל לַתֵּן תּוֹדָה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּשֶׁהָיָה יֶלֶד קֶטַן עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שֶׁנָּתַן לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן רָאָה גַּם אִתָּה לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ, וְלֹא תִהְיֶה כָּל-כָּךְ מְמַרְמֵר.

הַמְּאַחַל לְךָ בִּרְכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

העקר הוא שמחה, ראה לשמח תמיד עם נקדת יהדותך, אשר השמחה הזו תזכה אותך למחילת עוונות; כי באמת אם בר ישראל שש ושמח עם נקדת יהדותו בתמימות ובפשיטות, אזי הקדוש-ברוך הוא מוחל לו על כל עוונותיו, ולכן הסמ"ך-מ"ם כל-כף מפחד משמחת המצוות, ומכניס באדם עצבות ומרה שחורה ודכאון, העקר שלא יהיה בשמחה, כי שמחה שורפת את הסמ"ך-מ"ם לגמרי. ולכן הזהירנו רבנו ז"ל כל-כף על שמחה, עד שאמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ובפרט ששמעתי שאתה עומד להכניס ספר תורה שזכית לכתב, ראוי לך לשמח מאד מאד, כי זכית לקיים מצוה גדולה מאד — מצוות כתיבת תורה, שזו השמחה הכי גדולה להיות ממזפי הרבים, אשריך ואשרי חלקך!

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ט"ז תתכח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ג טבת ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת, אשר עון נדה חמור מאד מאד, וזהו פרת, רחמנא לצלן, ולכן אסור להקל בזה בשום פנים ואפן, העקר להיות רגיל לשאל כל השאלות אצל רב מסמך עם הוראה אצל גדולי ישראל.

ואסור לסמך על דעת עצמו בשום פנים ואפן, ואפלו אברך בכולל, שיודע את ההלכות, אסור לסמך על דעתו כלל, רק לשאל שאלת חכם, כי טבע של אברך, שמקל בעצמו וכו', ובפרטיות במראות וכו', ולכן כל אברך שיש לו שאלה, מכרח לשאל שאלת חכם.

אֲשֶׁר ט"ז תתכט — ט"ז תתל בנחל קפא

אָנִי מְאֹד רוֹצֶה לְעֹזֵר לָךְ, וְלִכֵּן אֵל תִּפְנְסִי בְּלֶחֶץ, וְזִכְרֵי הַיֵּטֵב,
כִּי לֹא מִתְגַּרְשִׁים, אֲשֶׁר רִבְּנוּ וְ"ל הַקְּפִיד עַל זֶה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לִילֶךְ מִמְרָמֵר וְעֵצוֹב וּמִדְּכָא.
וְרִבְּנוּ וְ"ל הַזְּהִירָנוּ עַל זֶה בְּיוֹתֵר, כִּי בְּאַמַּת הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת
קָשִׁים וּמְרִים, וְאוֹמֵר רִבְּנוּ וְ"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קִיט):
כַּנְרָאָה, שְׁפָאן הַגֵּיהֶנוֹם כְּפִי הַצְּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְלִבְרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵז יִרְגִישׁ
טַעַם עוֹלָם הַבָּא מִמֶּשׁ. וְזֶה מֵה שְׂאֵמֵר רִבְּנוּ וְ"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק
א', סִימָן ד'): כְּשֶׁאֲדָם יוֹדֵעַ, שְׁכָל מְאוֹרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת
הַבְּחִינָה הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא. וּמְכַל שְׁכָן כְּשֶׁאֲדָם מְכַנִּיס עֲצָמוֹ
לְגַמְרֵי בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, שְׁמַבִּין שְׂאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל
לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, אֵז כְּבָר הַחַיִּים מְשִׁתְּנִים לְחַיִּים אַחֲרִים
לְגַמְרֵי, הוּא חֵי רוּחְגִיּוֹת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁזִכִּינוּ לְהִתְוַדַּע מִרִבְּנוּ וְ"ל, אֲשֶׁר אֵין עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה
מִזֶּה, כִּי רִבְּנוּ וְ"ל הוּא גָּמֵר כָּל הַתְּקוּנִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמִפְרָסֵם אֵת
רִבְּנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם, שְׁזֵהוּ קְרוֹב הַגְּאֻלָּה מִמֶּשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּתִיב (מְשָׁלִי יט, ג): "אֲוֹלֶת אָדָם תִּסְלַף דְּרָכּוֹ וְעַל הַיְוָזָה יִזְעַף לְבוֹ", אָדָם עוֹשֶׂה טְעִיּוֹת בְּחַיָּיו, וְאַחַר-כֵּן יֵשׁ לוֹ טְעָנוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. עָלֶיךָ לְהִבִּין שֶׁלֹּא כָּךְ מְדַבְּרִים אֶל בְּעַל וְכו', וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְבַקֵּשׁ אֶת סְלִיחָתוֹ וְכו', כִּי אַחֲרַי יְהִיֶה גִט פִּטְוִרִין בִּינֵיכֶם וְכו', כָּךְ לֹא מְדַבְּרִים עִם בְּעַל בְּשׂוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, וְאִין זֶה דִּרְךְ יְהוּדֵי כָּלָל וְכו', לֹא מְאַיְמִים עִם גִּט, כִּי הוּא יְכוֹל לְגַרֵּשׁ אוֹתְךָ בְּקִלּוֹת וְכו', וְחֻבֵּל מְאֹד מְאֹד שְׂוִוּוּג כָּל-כָּךְ מִתְאַיֵּם יִתְגַּרְשׁוּ בְּשִׁבִיל שְׂטִיּוֹת וְכו', רַק מִחֲמַת הַפֶּעַס שֶׁלְךָ, שְׂאֵת מוֹצִיאָה אֶת הָעֶצְבִּים עַל בְּעַלְךָ עַל לֹא דָבָר וְכו', וְלִכֵּן רְאֵי לְשִׁנוֹת אֶת כָּל הַגִּישָׁה כְּלַפְּיוֹ וְכו', בְּעַלְךָ צְרִיךְ כְּבוֹד, וְאֵת צְרִיכָה לְהִתְאַפֵּק לֹא לְהִתְפָּרֵץ עָלָיו בְּכָלָל, וְאֵז תִּרְאֵי שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתִגְוִרוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲנֶה וְרַעוּת, וְיִצְאוּ מִכֶּם דוֹרוֹת יְשָׁרִים מְבָרְכִים.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתלא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טבת ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יָאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

גַּא וְנָא אֶל תּוֹפֵל בְּדַעְתְּךָ כָּלָל, כִּי יֵשׁ לְךָ אֶת הַהִקְדָּמוֹת הַנּוֹרָאוֹת שֶׁל רַבְּנֵי ו"ל. וְיָדוּעַ, שֶׁהַרְבַּ הַחֲסִיד הַמְּפָאָר ר' יִשְׂרָאֵל קֶאֱרֹדוֹנְעֶר ו"ל אָמַר פֶּעַם לְמִקְרָבוֹ, שֶׁהִתְלוֹנֵן שְׁעוֹבֵר עָלָיו מִה שְׁעוֹבֵר, וְהוּא כְּבָר אֵינּוּ יְכוֹל יוֹתֵר וְכו', עָנָה וְאָמַר לוֹ ר' יִשְׂרָאֵל ו"ל: מִה הַהִפְרָשׁ בִּינֵי לְבִינְךָ? הֲרִי גַם עָלֵי עוֹבֵר מִה שְׁעוֹבֵר וְכו', וְהִתְחִיל לְסַפֵּר לוֹ כָּל מִה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכו', אָבֵל אֲנִי מְשַׁתְּמֵשׁ עִם הָעֶצְוֹת שֶׁל רַבְּנֵי ו"ל, וְאֵתָה לֹא, זֶהוּ הַהִפְרָשׁ בִּינֵנוּ, וְלִכֵּן גַּם לְךָ אֲנִי אוֹמֵר: אִין אֵתָה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת כָּל מִה שְׁעוֹבֵר עָלֵי וְכו', אָבֵל תְּהִלָּה לְאֵל,

אָנִי מִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְחִי עִמָּהֶן וְנוֹשֵׂם בָּהֶן וְכוּ', וְזוֹ כָּל חֵיוֹתִי. וְלִכֵּן גַּם אֶתָּה עֲשֵׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתַתְּמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד עַל מְנַת לְשִׁמּוֹר וּלְקִיּוּם, וְאִז טוֹב לָךְ לְנַצַּח.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבֶתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תתלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר הוּא לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים מְרַבִּים שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְזוֹ הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְזַכּוֹת לָזֶה, כִּי תוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה שֶׁעָשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא (עֵין לְקוּיטִי-מוֹהֲרֵ'ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), וּלְהַפּוֹף כַּעֲ"ס זֶהוּ עוֹן חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד הַפּוֹף עֲנִינֵי תוֹדָה וְהוֹדָאָה, שְׁזֵה עוֹקֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְגַמְרִי, בְּסוֹד (אִיּוֹב יח, ד): "טוֹרֵךְ נַפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ", וְכָתַב רַבִּי חַיִּים וַיְטַאֵל ז"ל (עֵין שַׁעַר רויח-הַקִּדְשׁ, תַּקּוּן יג), לְכּוֹן בְּשֵׁם קנ"א, הֵינּוּ שֵׁם אֶהְיֶה בְּמַלּוּי כְּזֶה: אֵלֶיךָ ה"ה יו"ד ה"ה, הַעוֹלָה כְּמִסְפָּר כַּעֲס (עַם הַכּוֹלֵל), וְאִם יִרְצֶה לְכּוֹנוֹ בְּכָל שָׁאָר רִגְעֵי וּשְׁעוֹת הַיּוֹם, הוּא יוֹתֵר טוֹב, וְגַם בְּעַת שְׁבָא עֲלָיו הַכַּעֲ"ס, טוֹב מְאֹד שֶׁתִּכְתֵּב וּמְיָד יִהְיֶה לְפָנָי עֵינָיו הַשֵּׁם הַזֶּה: אֵלֶיךָ ה"ה יו"ד ה"ה, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ מְאֹד, וְזָכֵר, אֲשֶׁר כַּעֲס הוּא עוֹן חֲמוֹר מְאֹד, שֶׁעוֹקֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ לְגַמְרִי. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּיטִי-מוֹהֲרֵ'ן, חֶלֶק א', סִימָן סח), שֶׁעַל-יָדֵי כַּעֲס מְאֹד אֶת הַמָּמוֹן שְׁרוּצִים לְתַת לוֹ מִהַשְּׂמִים; וְלִכֵּן רָאָה לְרַחֵם עַל עֲצָמְךָ, וּשְׁמֹר מִכַּעֲס וּקְפֻדוֹת, שְׁזֵה מִזִּיק מְאֹד, וְעוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִשְׁרָשׁוֹ.

מֵה אִמַּר לָךְ! הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם אָמַר (קִהְלַת ז, ט): "כַּעֲס בְּחִיק כְּסִילִים יְנוּחַ", וְכָתַב עַל זֶה רַבִּי חַיִּים וַיְטַאֵל ז"ל (שַׁעַר רויח-הַקִּדְשׁ, תַּקּוּן טו): בְּחִיק עוֹלָה ק"כ — כְּמִסְפָּר ק"כ צְרוּפֵי שְׁמוֹת אֱלֹקִיִּים,

ומשם נמשך הפעס, כי פעס הוא השתלשלות שם של הגבורה, שהוא אלקיים — דינים, ולכן צריכים מאד לשמור לא להמשיך על עצמו מדת הדין, רק יעשה הרבה חסד עם בני-אדם, שזה סוד תקון הפעס, מי שהיה עד עכשו בפעס גדול וכו', יתחיל לעשות הרבה חסד עם בני-אדם, ובפרטיות שיתן אכל לעניים, ואז ושב ורפא לו. הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תתלג.

בעזרת השם ותפריך, יום ראשון לסדר שמות, י"ג טבת ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד, כי בזה העולם העובר צריכים הרבה התחזקות העקר על שמירת העינים, לא לפגם בעיניו, חס ושלום, כי עם העינים, אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן א'), צריכים להסתפל על השכל שיש בכל דבר, הינו על החיות אלקות המחיה את זה הדבר, כי דומם, צומח, חי, מדבר, זה לבוש לאין סוף ברוך הוא, ותמיד צריכים להסתפל רק בשכל שיש בכל דבר, הינו בפנימיות הבריאה, ששם טמונה אלקות, וללמד את הרמזים שהקדוש-ברוך-הוא מרמז לו. ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נד), אשר הקדוש-ברוך-הוא מצמצם עצמו מאין סוף עד אין תכלית, ומרמז לאדם רמזים לקרבו אליו, ולכן צריכים להתבונן מכל מה שרואים איזה למוד עמק — איך להתקרב אליו ותפריך, וללמד איזה למוד עמק שהקדוש-ברוך-הוא רוצה ללמד אותו. וזה שיהי לכל בר ישראל, כמו שרבנו ז"ל מתחיל את ספרו "האיש הישראלי צריך תמיד להסתפל בהשכל של כל דבר, ולקשר עצמו אל החכמה והשכל שיש בכל דבר. ולכן אי אפשר לטהר עצמו מזה ולומר, שעבודה זו שיכת רק לצדיק גדול וכו', לא ולא! אלא כל בר ישראל צריך תמיד להסתפל על השכל שבכל דבר. וזו

פְּנִימִיּוֹת הַפְּרִי הַמֵּתֵק שֶׁבְּתוֹךְ הַבְּרִיאָה כְּלָה — דוֹמָם, צוֹמָח, חֵי, מְדַבֵּר. אֵף יֵשׁ קִלְפָּה חֲזָקָה סְבִיב כָּל דְּבָר, וְזֶה כָּלֵל הַתְּאוּוֹת וְהָרְאִיּוֹת הָאֲסוּרוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, שֶׁמְסַתְּוֵבּוֹת קִלְפוֹת בְּרַחֲבוֹת אָרִיף אֲנַפִּין דְּקִלְפָּה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמב), שֶׁהֵיכָן שֶׁאָדָם רַק מְסַתְּפֵל, רוֹאֶה נָשִׁים פְּרוּצוֹת וְכוּ', וְנִמְשָׁף אַחַר הַתְּאֵנָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְעַל-יְדֵי-זֶה גִטְמָטֵם הַמַּחַ וְהַדְּעַת לְגַמְרִי, עַד שֶׁהוּא מְלֵא טְנוּף וְזִהְמָה שֶׁל נְאוּף, וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ, שֶׁיִּזְכֶּה לְשְׁמִירַת הָעֵינַיִם, אֲשֶׁר עֵקֶר הָאָדָם הוּא הָעֵינַיִם. כְּמֵאמָרָם ז"ל (שִׁיר הַשִּׁירִים רבָּה, פָּרָשָׁה א', סִימָן כג): מְאֵתִים וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אֵיבָרִים יֵשׁ בְּאָדָם, וְכֹלָם אֵינָן הוֹלְכִים וְחוֹזְרִים, אֲלֵא אַחַר הָעֵינַיִם, וְלִכְּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הָעֵינַיִם — לֹא לְהַסְתֵּפֵל עַל נָשִׁים וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֵדְרִין מ.ה.): אֵינן יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמָה שֶׁעֵינָיו רוֹאוֹת. וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזֹּכֶה לְשָׁמֵר עַל עֵינָיו, וְלֹא לְהַסְתֵּפֵל עַל כָּל פְּרוּצָה הָעוֹבְרַת בְּרַחֲוֹב, שֶׁאֵז מִשְׁתַּגֵּעַ לְגַמְרִי, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (דְּבָרִים כח, לד): "וְהֵייתָ מְשֻׁגָּע מִמְּרֹאֶה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, אֲשֶׁר יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁפְּשׁוּט מִשְׁתַּגָּעִים וְכוּ', מִכָּל אִשָּׁה הָעוֹבְרַת בְּרַחֲוֹב וְכוּ', וְאַחַר-כֵּן, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, כָּל הַמַּחַ שֶׁלֵּהֶם מְלֵא צוּאָה וְטְנוּף וְכוּ', וְהֵם עוֹד חוֹלְקִים עַל הַצְּדִיק וְכוּ', וְכֹלֵל זֶה תִּקַּח בְּיַדְךָ, שֶׁלֹּא יִחַלֵּק אֶחָד עַל הַצְּדִיק הַמְּגַלֵּה אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אִם לֹא שֶׁהוּא פָּגוּם מְאֹד מְאֹד בְּפָגַם-הַבְּרִית, וְעֵינָיו מְלַכְלְכוֹת מְאֹד בְּנְאוּף, וְהוּא מְלֵא שְׂרָצִים וְתוֹלְעִים בְּמַחוּ וְלִבּוֹ וְכוּ', אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ — זֶה שֶׁמְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק, כִּי אֶת מַעֲשָׂיו הוּא מְגַלֵּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם אתה שואל אותי מה התקון הכי גדול לפגם הברית וכו'? התרוץ הוא הכי פשוט — להחזיר בְּנֵי-אָדָם בתְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חלק א', סימן יד): אם תוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל (ירמיה טו, יט), יָקָר אוֹתִיּוֹת קָרָי, התקון הוא להחזיר בְּנֵי-אָדָם בתְּשׁוּבָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְלִכֵּן כָּל מִי שִׂידַע שְׁפָגַם בְּבְרִיתוֹ, שִׁיעֵסֶק בְּהַפְצַת מַעְיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, ויִנְדָּב עַל הַדְּפֶסֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְעַל הַפְּצָתָם, וּמִי שִׁיכּוֹל לְהַפִּיץ לְבַד, אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּמִי שְׂאִינוּ יָכוֹל לְהַפִּיץ, שִׁיקְנֶה סִפְרִים מִקֶּרֶן הַדְּפֶסָה, ויִחַלְקֵם לְאַבְרָכִים עֲנִיִּים הַלוּמְדִים בְּכוּלָּל, וְהֵם מְפִיצִים אוֹתָם, וְאֵזוּ יִזְכֶּה לְשֵׁנֵי מִינֵי צְדָקוֹת: א. צְדָקָה לְהַדְּפָסָה. ב. צְדָקָה לְעֵנֵי הַגּוֹן. וְאֵין צְדָקָה גְּדוּלָּה מְלִזְכוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַתְקַרֵּב אֲלֵיוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶהוּ תִקּוּן גְּמוּר לְפָגַם הַבְּרִית, וְכֵמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חלק א', סימן רסד), שִׁצְדָקָה הוּא תִקּוּן הַבְּרִית, עֵינֵי שָׁם.

זְכַר גַּם זְכַר, אֲשֶׁר דִּבֶּר רַבְּנוּ ז"ל אֵינוֹ מְצַמְצֵם אֶצֶל אָדָם אֶחָד, רַבְּנוּ ז"ל הוּא מִתְנַהֵג לְכֻלָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְכֻלָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכֵּן צָא מִהַקְּטָנוֹת וְכוּ', כְּאֵלוֹ דִּבֶּר רַבְּנוּ ז"ל מְצַמְצֵם אֶצֶל מִיִּשְׁהוּ... כְּאֵלוֹ הוּא הַמְּמַלֵּא מְקוּם שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל ... וְכִדְוֹמָה כָּל מִינֵי שְׂטִיּוֹת שֶׁנִּדְבְּקוּ בְּבְנֵי אָדָם וְכוּ', וְאֶצֶל מִי? אֶצֶל אֵלוֹ שְׂרִיחַ נְאוּף גוֹדֵף מֵהֶם וְכוּ', וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חלק א', סימן יא), אֲשֶׁר גָּאוֹת וְנְאוּף תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה.

שְׁמוֹ שָׁמַיִם! רַבְּנוּ ז"ל אֹמֵר בְּפִרוּשׁ (לקוטי-מוֹהַר"ן, חלק ב', סימן עב), שֶׁעַקֵּר הַגְּדֻלָּה שְׁמֻקְבָּלִים מִהַצְּדִיק זֶה שְׁפָלוֹת וְכוּ', אֲשֶׁרֵי עֵינֵי רְאֵתָה זֹאת. וְאֲנִשֵּׁי שְׁלוּמְנוּ הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְקַרְבִּים בְּאֶמֶת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, לְאִיזוֹ שְׁפָלוֹת רוּחַ זְכוּ לְהַגִּיעַ וְכוּ', מִמֶּשׁ הֵם בְּעֵינֵי עֲצָמָם כְּלוּם שֶׁבְּכְלוּם, רוּצִים רַק לְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-פִּי הָעֲצוֹת שֶׁקַּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרֵי עֵינֵי רְאֵתָה מְקַרְבִּים כְּאֵלוֹ, וְאִוִי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְחֶרְפָּה, שְׂרוּאִים אֲנָשִׁים שֶׁעֲדִין שְׁקוּעִים בְּחִטָּאת נְעוּרִים, וְהֵם אֹמְרִים דְּעוֹת בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אִם הַפְּצָה זֶה עֲנִין טוֹב אוֹ לֹא... הוּי

טפּש, אַתָּה בַּעֲצָמְךָ מֵהֵיכָן נִתְּוֹדַעְתָּ לְרַבְּנוּ ז"ל — אִם לֹא מֵהַסְּפָרִים הָאֵלוּ וְכוּ', וּמֵהַקּוֹנֵטְרָסִים הָאֵלוּ, שְׂאֵתָה עֲכָשׁוּ מִתְּלוּצִץ מֵהֶם וְכוּ', שְׂכַחַת שְׁהֵייתָ עִם שְׁעָרוֹת אַרְכּוֹת כְּמוֹ שֶׁד... וּמֵהֵיכָן בָּאתָ וְכוּ'?! וְאֵלוּ הַקּוֹנֵטְרָסִים הִחֲזִירוּ אוֹתְךָ בִּתְשׁוּבָה, וְעֲכָשׁוּ אֶתָּה חוֹשֵׁב שְׂאֵתָה כְּכֹר מִנְהִיג... בְּשַׁעַת שְׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא): יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת עֲצָמָם, וְאִיךָ יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אַחֵרִים?! עִם כָּל זֹאת בְּנֵי אָדָם מְדַבְּרִים נֶגֶד הַפְּצָה, וְכֹל-כֶּף חָבֵל וְכוּ', וְלִכֵּן רֹאֵה לְעֶסֶק בַּהַפְּצָה, וְאַל תִּסְתַּפֵּל עַל הַכְּלָבִים שְׁנוֹבְחִים וְכוּ', לָנוּ אֵין אֵלָא דְבָרֵי מוֹהַר"ן ז"ל, שְׁהַנִּיחַ לָנוּ צוּאָה: הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם תְּהִיָּה יְפוּצוֹ מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל אֵלוּ הַמְּדַבְּרִים נֶגֶד זֶה, אֲשֶׁר גַּם הֵם נִתְקַרְבוּ רַק עַל-יְדֵי הַסְּפָרִים הָאֵלוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתלה.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בַּעֲנִין הַשְּׂדוּף וְכוּ', לְדַעֲתִי, תִּגְמְרֵי אֶת זֶה בְּכִי טוֹב, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הוּא בְּחֹר מְצִין, יֵשׁ לוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְזֶה הַעֶקֶר, שְׂצָרִיכִים לְחַפֵּשׂ בְּבְחֹר, שְׁיִהְיוּ לוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת, טוֹב לֵב, נְדִיב לֵב, רַחֲמָן, גּוֹמֵל חֶסֶד, אֵינוֹ כְּעֶסֶן וְקַפְדָּן, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל. תּוֹרָה תְּמִיד יְכוּלִים לְהִתְחִיל לְלַמֵּד, וְלִהְיוֹת לְמִדָּן אִם רוּצִים, אֲבָל מִדּוֹת טוֹבוֹת, אָמַר הָאִישׁ הָאֵלֶּקִי הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ/עֲנִסְק זי"ע: עַד גִּיל שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת אֶת הַמִּדּוֹת, אֲבָל אַחֲרֵי-כֵן זֶה כְּכֹר קֶשֶׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי נִשְׁתַּרֵּשׁ בְּמִדּוֹתָיו רַעוּת, וְיִדוּעַ, שְׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׂקֶשֶׁה מְאֹד לְקָרֵב זְקָנִים שְׁנִשְׁתַּרְשׁוּ בְּהַרְעַ שְׁלָהֶם וְכוּ'. וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׁהַבְּחֹר הוּא בַּעַל מִדּוֹת נִפְלְאוֹת, זֶה סִימָן שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל אֲמַתִּי:

רַחֲמַן בְּיָשׁוּן וּגְוִמַל חֶסֶד (עֵין יְכָמוֹת ע"ט). וְלִכֵּן אֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתָךְ, שְׂיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טבת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רֵאָה לְמִסֵּר אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וְתָמִיד תִּכְנִּיס בְּדַעְתְּךָ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדָּיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹל מֵה שְׂאֵתָה רוֹאָה וְשׁוֹמֵעַ, הַכֹּל זֶה עֵצֶם אֱלֻקוֹת, שְׁנִתְלַבֵּשׁ בְּדָבָר זֶה שְׂאֵתָה צְרִיף לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ אֵיזָה דְבָר, וְכֵן כֹּל מֵה שְׂאֵתָה שׁוֹמֵעַ, תִּלְמַד מִזֶּה פְּרוּשִׁים וְסוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְאִם תִּזְכֶּה לְקַשְׂרֵם אֵל דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל — מֵה טוֹב, כִּי לֹא בַחֲנָם רְאִיתָ מַחֲזֶה זֶה אוֹ שְׂמַעְתָּ דְבָר זֶה, הַכֹּל כְּדֵי לְקָרֵב אוֹתָךְ אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וְכֵן לְקָרֵב אֶת הַזּוּלָת. וְאָמַר רַבֵּי חַיִּים וַיִּטְאַל ז"ל בְּשֵׁם רַבּוֹ (עֵין שַׁעַר רֵימֵי-הַקֶּדֶשׁ, הַקְּדָמָה ג'): הַתּוֹרָה הִיא מַחֲצַב שֶׁל נִשְׁמוֹתֵיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כִּי מִמֶּנָּה חֲצִבּוֹ, וְלִכֵּן הִיא תּוֹרָה אַחַת וַיִּשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶחָד, וְכֹל נִשְׁמָה וּנְשָׁמָה יֵשׁ לָהּ דְרָךְ אַחֲרֵת לְהַשִּׁיג בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה — כְּפִי שְׂרָשָׁה בַּתּוֹרָה, וְלִכֵּן יְכוּל כָּל אָדָם לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה כְּפִי שְׂרָשׁ מְצִיאַת נִשְׁמָתוֹ הַנִּקְשָׁרֵת בַּתּוֹרָה, וְכֹל אֶחָד יְכוּל לְחַדֵּשׁ מֵה שְׂאֵין חֲבֵרוֹ יְכוּל לְחַדֵּשׁ, כִּי כָּל אֶחָד יוֹנֵק מִשְׂרָשׁ שֶׁלוֹ הַקְּשׁוֹר וְדַבּוּק בַּתּוֹרָה. וּמַחֲמַת שְׂמִשָּׁה רַבֵּנוּ הִיָּה כְּלוּל מִכָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ב, סִימָן א'): הִיָּה יוֹדֵעַ מִשָּׁה מֵה שְׂכָל תִּלְמִיד וְתִיק עֲתִיד לְחַדֵּשׁ, וְלִכֵּן הִזְהִירֵנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוְהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א), שְׂאִסּוֹר לְלַעַג עַל שׁוּם סֵפֶר הַיּוֹצֵא לְעוֹלָם, כִּי (עַרוּבֵין כ"א): כָּל הַלּוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים, נִדוֹן בְּצוּאָה רוֹתַחַת; מִי עוֹשֶׂה לְיִצְנוּת מִסְפָּרִים חֲדָשִׁים, עֲנָשׁוּ — שְׂעֻשָׁנִים סְרוּחִים עוֹלִים לוֹ בְּמַחֲזוֹ וּמְסַבְּבִים אוֹתוֹ,

ויוצא ממנו משפט מעקל, וסימן שיש לו צואה וטנוף בראש, כי יש ספרים ועתידים להיות ספרים, וכלם נצרכים לעולם. ואמר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, קדושין הלכה ג'), בלבד שיהיה בנוי בגמרא ובמדרשים וזהר הקדוש, ויגלה את האמונה הקדושה. ולכן אסור להתבלבל משום בריה, וכל מי שיש בידו לחבר ספר ואינו מחברו, כאלו משפל את בניו, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ספר, סימן א'); ולכן אשרי מי שזוכה לחדש חדושים דאורייתא לרב, כדי שישאר ממנו השארה, וזה ממש כמו שמשאיר ילדים אחריו.

העקר ראה להיות בשמחה תמיד, כי השמחה מרחבת את הדעת, ואל תפגס בשום לחצים, ואמונה מביאה את האדם לידי סבלנות ואריכות אפים, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנה): ולכן רק תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותראה איך שהוא יתברך ישמר עליך.

גא ונא הרגל עצמך לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, אשרי מי שיאחז בזה!
הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תתלו.

בצורת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ג טבת ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד. ודע לך, שהתחזקות צריכים בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ממש מחדש, כפי הירידות והבלבולים שעוברים על כל אחד ואחד בזה העולם. ובאמת עלינו להתבונן מה הם הבלבולים האלו? אלא הכל לכל אלקות גמור הוא, אבל תענוג תמידי אינו תענוג, ולכן בכל פעם משפיעים מבני-אדם את הנעם והערכות שהרגיש בעת שהאיר עליו אורו יתברך וכו', עד שנשפח

ממנו לגמרי הטוב והנעם שהרגיש. וזה נקרא בלבולים, הינו קלפות שמכסים את הפרי, הינו את אמתת מציאותו יתברך, ועל זה צריכים לעשות בכל פעם התחלה חדשה, וצריכים התחזקות עצומה בכל פעם, כדי להאיר על נפשו אורו יתברך מחדש. ואלו כל הבלבולים שיש לאדם בכל פעם בפעם — הנה אמר לו וכו', והנה מתחבא ממנו וכו', אבל צריכים לזכור, שהאור נשאר אור, רק ההפרש הוא אצל האדם.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תתלח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ג טבת ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הצרה שלך וכו', תפנה רק אל הקדוש-ברוך-הוא, כי רק הוא יכול לעזור. ולכן עצתי אמונה, שתלך למקום פנוי, שאין שם בני-אדם ושם תשב, ותתחיל לדבר עמו יתברך בשפת האם שלך, ותספר לו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות בתמימות ובפשטות, ואף שבהתחלה ידמה לך שלא שומעים אותך, זה בא מכפירות ואפיקורסות שנכנסה בך, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סב): באמת אם היה האדם יודע, שמלא כל הארץ כבודו, והקדוש-ברוך-הוא עומד על ידו ושומע את דבוריו, בנדאי היה מדקדק מאד לדבר את כל אשר עם לבבו, ומחמת שאין הוא חזק בזה — לכן מתרשל. וענין זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא — זה נקרא אצל רבנו ז"ל "התבודדות". ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כה), שאי אפשר להיות איש כשר בלי התבודדות ושיחה בינו לבין קונו. ואמר (שיחות-הר"ן, סימן רכח):

אף שיש אנשים כשרים בלי התבודדות, אני קורא אותם מבהלים ומבלבלים. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק), שכל הצדיקים הגדולים לא הגיעו למדרגתם, אלא על-ידי שיחה ותפלה בינם לבין קונם, שהיו מתמידים בזה עד מאד, ועל-ידי-זה זכו לזכר עצמם, עד שנכללו בו יתברך, והיו מיחדים יחודים קדושים, וממשיכים על עצמם אור נורא ונפלא מאד בדבקות הבורא יתברך שמו.

מה אמר לך! אין לתאר ואין לשער מה זו תפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, הרי זה מזכר את המחין מפל מיני לכלוף שנדבקו בו, על-ידי עוונותיו וכו', וזה מעמיד את האדם על האמת, שלא יטעו אותו השקננים הצ'בועים הרמאים, ש'רץ' השורץ על הארץ, יש היום המון צבועים ושקננים, רמאים שמטעים את הבריות, כי אם אינם מעוררים על למוד התורה הקדושה וקיום מצוות מעשיות בשמחה, צריכים לדעת, שהכל הבל ורעות-רוח, "בלי תורה הכל שקר".

ולכן העקר לא להטעות עצמו בזה העולם, ועל-ידי תפלה יכולים להגיע לכל המדרגות, רק סבלנות, לחפזות ולקויות עד עת בוא דברו.

מה אמר לך! העקר הוא האמונה הקדושה, להאמין שאין בלעדיו יתברך, והכל לכלל זה אלקות גמורה, משגח בהשגחה פרטית, אין דבר בזה טבע, מקרה ומזל, כל פרט ופרט משגח ממנו יתברך, ולכן אסור להשבר, רק לבוא בכל פעם אליו יתברך, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך כל מה שהוא צריך, ואפלו בין כך מתמהמהת הישועה וכו', אסור להתיאש, אלא לשפך עוד תפלה ועוד בקשה, עוד תחנה ועוד צעקה, עוד בכיה וכו', עד שירחמו עליו מן השמים. ואל תחשב כרגע, שהשיחות והתפללות, חס ושלום, הולכות לריק וכו', לא לא! אל תכניס מחשבה פסולה כזו בדעתך, כי כל תפלה ותחנה ושיחה, שאדם מתפלל ומתחנן ושח עמו יתברך

— נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, וְעוֹשֶׂה רַעַשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּמָה שְׂאִינוּ רוֹאֶה יְשׁוּעָה תִּכְרֶךְ-וּמִיד, זֶה מִסְתַּרֵי נִסְתָּרוֹת הַבְּרִיאָה.

וְלִכֵּן אֵל תִּתְנֵאֵשׁ מִתְפַּלָּה, כִּי זֶה מֵהַדְּבָרִים שְׂצָרִיכִים חֲזוּק.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טבת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת סִבְלָן, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ וּתִנְצַח, כִּי עִם מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת מְנַצְחִים אֶת הַמְּלַחְמָה הַכִּי קָשָׁה, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ אוֹהֵב מִי שְׂיֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמוּנָה, סִימָן ו'): עַל-יְדֵי אֱמוּנָה הָאָדָם חָבִיב לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ כְּאִשָּׁה לְבַעֲלָהּ; וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזוּק בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְאִזּוֹ תִזְכֶּה לְאַרְיִכַת אַפִּים, שֶׁהִיא הַמִּדָּה הַיְקָרָה שֶׁל סִבְלָנוֹת, שֶׁבָּהּ תִּלְוִי הַכֹּל, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה): עַל-יְדֵי אֱמוּנָה זוֹכִים לְמִדַּת אַרְיִכַת אַפִּים, לְהַאֲרִיךְ אִפּוֹ עַל כָּל מָה שְׂעוֹבֵר עָלָיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ כַּחַ הַגְּדֵל וְכַח הַצּוּמַח, וְשׁוּם רוּחַ רַעַה לֹא יִכּוֹלָה לְעַקֵּר אוֹתוֹ. וּמָה זֶה אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה? אֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמוּנָה, סִימָן ג'): בְּרֵאוֹתֶךָ שְׁנוּי מַעֲשֶׂה, אֵל תֹּאמֶר מִקְרָה הוּא, אֶלָּא תֵאֱמִין כִּי זֶה הַשְּׂגָחַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ; וְלִכֵּן אֲסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, אֶלָּא לְדַעַת שֶׁכָּל מָה שְׂקוּרָה עִמּוֹ, הַכֹּל מִשְׂגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ.

וּכְשִׁינְדַע דְּבָר זֶה, אֲזִי תִמִּיד יִהְיֶה שְׂמַח, וְתִהְיֶה לוֹ סִבְלָנוֹת, שֶׁהִיא אַרְיִכַת אַפִּים, כִּי אִם אָדָם יוֹדֵעַ, שֶׁדְּבָר זֶה שְׂעוֹבֵר עָלָיו, זֶהוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, אֲזִי הַכֹּל הוּא יִכּוֹל לְקַבֵּל בְּשִׂמְחָה, כִּי יוֹדֵעַ שְׂמָה

שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה, זֶה בְּנֵדָא לְטוֹבָה. וְלִכְן הוּא בְּנֵדָא
בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.

גַּא וְנָא לֹא לְהִיּוֹת בְּטָלָן! חֲטָף וְאָכַל בְּכָל יוֹם תּוֹרָה, שְׂזָה
מֵאֲכָל לְנִשְׁמָה, וּשְׂתָה תְּפִלָּה, שֶׁהִיא מְשַׁקָּה לְהַנְשָׁמָה, וְתַתְּלִבֵּשׁ
בְּמַצּוֹת, שְׂזָה לְבוֹשִׁין לְהַנְשָׁמָה, וְאִז תְּהִיָּה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּעוֹלָם הַזֶּה,
תְּהִיָּה מְלֵא סְפוּק נְפִשִׁי, כִּי מִי שְׁלוּמֵד תּוֹרָה, הוּא מְרַגֵּישׁ סְפוּק
נְפִשִׁי, כִּי הַתּוֹרָה הִיא מְזוּן הַנְשָׁמָה, וְכַמוֹ-כֵן תְּפִלָּה מְקַשֶּׁרֶת אֶת
הַנְשָׁמָה אֶל קוֹנָה, וְהַמַּצּוֹת מְלַבִּישׁוֹת אֶת הַנְשָׁמָה, וְלִכְן אֲשֶׁרִי מִי
שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלָל, רַק מְשַׁתְּדֵל לְשֹׁמֵר עַל
הַזְמַן הַיָּקָר מְכַל הוֹן, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהַחֲזִירוֹ בְּשׁוּם מְמוֹן שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי
כָּל דְּקָה וּשְׁנִיָּה, כָּל רְגַע וְכָל שְׂעָה וְכוּ', כִּינּוּן שְׂעוֹבֵר, כְּבָר לְעוֹלָם
לֹא יִחְזוֹר לוֹ. וְלִכְן צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַזְמַן הַיָּקָר מְאֹד מְאֹד.
וְזוֹ מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, כִּף הוּא יְכוֹל לְנַצֵּל כָּל רְגַע עִם
דְּבוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עִם רְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים וְכוּ', שְׂכָל זֶה דְּבַר גְּדוֹל
מְאֹד, שְׂמוֹצִיא מִפִּיו אֶת כָּל הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שִׁישׁ לוֹ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ
ז"ל הִפְלִיג בְּמַעֲלַת זֶה הָעֲנִיָן, וְאָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לא)
שְׁנַאֲרָגִין עַל-יְדֵי-זֶה עוֹלָמוֹת חֲדָשִׁים בְּרַל"א שְׂעָרִים [צְרוּפֵי אֶלְף-
בֵּית בְּכֶמֶה אֶפְנִים], וְכֵן אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סו), שְׂעַל-יְדֵי
כְּסוּפִין וְרְצוֹנוֹת, הוּא יְכוֹל לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפַּעַל כָּל מַה שְׂרוּצָה.

וּמוֹהַר"נ ת"ז ל' הָאָרִיף מְאֹד בְּמַעֲלַת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִין דְּקַדְשָׁה
(עֵין לְקוּטִי-הַלְכוֹת, אוּמְנִין, הַלְכָה ד'), אִיף שְׂאָדָם יְכוֹל לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגוֹת
עֲלִיוֹנוֹת עַד מְאֹד, רַק בְּזֶה שְׂמוֹצִיא מִפִּיו כְּסוּפִין וְרְצוֹנוֹת דְּקַדְשָׁה
וְכוּ', וְאֶפְלוּ אִם נִמְצָא בְּשֹׁאֵל תַּחֲתִית וּמִתְחַתִּיו וְכוּ', וְנִמְצָא בְּעַמְק
הָרַע וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִין יוֹצִיאֵו אוֹתוֹ מִהַבּוֹץ
וְהַלְכִלֵּהוּ שְׁנַפֵּל לְשֵׁם וְכוּ', וְאִם הָיוּ בְּגִי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַרְצוֹנוֹת
וְהַכְּסוּפִין וּמַה שְׂזָה גוֹרָם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, הָיוּ מִתְמַיֲדִים בְּזֶה מְאֹד
מְאֹד, וְחָבַל עַל כָּל רְגַע, שְׂאִין הָאָדָם מוֹצִיא מִפִּיו אֶת הַרְצוֹנוֹת
וְהַכְּסוּפִין שְׂלוֹ: "רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לְהַפְלִיל בְּךָ, רַבְּנוּ שֶׁל
עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לְזַכּוֹת לְטִיֵּל בְּכָל הַמְקוֹמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה",
וְכֵן כָּל מִיגֵי כְּסוּפִין וְרְצוֹנוֹת שְׂרַק רוֹצֵה וְכוּ' וְכוּ'.

וְזֶה עוֹלָם הַחַרוּת, כִּי אִף אֶחָד אֵינוֹ יְכוֹל לְמַנְעַ מְמֹנוּ אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִין וְכוּ', אֲפֹלוּ שְׂאֵנִי כְּמוֹ שְׂאֵנִי וְכוּ', עִם כָּל זֹאת יֵשׁ לִי רְצוֹנוֹת עֲזִים לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר, וְלַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּאַמֶּת וְכוּ'.

וְכֵן מֵאֲרִיף מוֹהֲרֵנִי ז"ל מְאֹד בְּמַעֲלַת הַרְצוֹן אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת עֶרֶב, הַלְכָה ג'), אֲשֶׁר עָקַר תְּכֵלִית יִרִידַת הַנְּשֻׁמָּה לְזֶה הָעוֹלָם, הִיָּתָה רַק שְׂיֵהִיו לוֹ כְּסוּפִים וּרְצוֹנוֹת חֲזָקִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְכָכֵל שְׁנִמְצָא יוֹתֵר בִּירִידָה וּבְחֻשָׁף וְכוּ', וּמִתְחַזֵּק לְכֶסֶף אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּכְסוּפִים עֲזִים, מַעֲלָתוֹ יוֹתֵר גְּדוּלָּה, עֵינַי לֹא רָאֵתָהּ, כִּי אֶחָד שְׁנִמְצָא כָּבֵד בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְהַטְּמָאָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הוּא אֵינוֹ עוֹזֵב עֲצָמוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וּמִתְחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּרְצוֹנוֹת חֲזָקִים וּבְכְסוּפִין עֲזִים, אֲזִי סוּף כָּל סוּף יֵצֵא מִהַחֻשָׁף וְהִירִידָה שְׁלוֹ וְכוּ'.

הַעֲקָר לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל הַדְּבוּר, שֶׁהוּא הָאֵיבָר הַכִּי חָשׁוּב, כִּי בְּהַדְּבוּר יְכוֹלִים לְקַנּוֹת לְעַצְמוֹ אֶת כָּל הַטּוֹב הָאֲמֵתִי וְהַנְּצָחִי, כָּל רַמ"ח מַצּוֹת עֲשֵׂה וְכָל הַשְּׂס"ה לְאִוִּין, הֵינּוּ עַל-יְדֵי שְׁלוֹמֵד עִם פִּי דִיקָא אֶת הַתְּרִי"ג מַצּוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה יִקָּיֵם אֶת כָּלָם. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל הַדְּבוּר, שֶׁהוּא הָאֵיבָר הַכִּי חָשׁוּב. וּבְפִי שֶׁל הָאָדָם תְּלוּיּוֹת כָּל הַקְּדוּשׁוֹת שְׁבַע-עוֹלָם.

וְאָמַר הַרֵב הַקְּדוּשׁ הַחוּזָה מְלוּבָלִין זי"ע: לָמָּה נִקְרְאת "תּוֹרָה שְׁבַע-עוֹלָם פֶּה"? אֲלֵא כָּל מִי שֶׁהוּא בַעַל הַפֶּה שְׁלוֹ, אֲזִי יִזְכֶּה לְתּוֹרָה, כִּי אֵין הַתּוֹרָה נִקְנִית אֲלֵא בְּמַעֲוֹט שִׂיחָה (אֲבוֹת, פָּרָק ו'), וּכְשֶׁאָדָם שׁוֹמֵר עַל דְּבוּרֵי פִי, וְאֵינוֹ מִפְּטֹפֵט סֵתָם דְּבָרִים בְּטָלִים, דִּיקָא אָדָם כְּזֶה יִזְכֶּה לְקַנְיֵן תּוֹרָה.

אֲשֶׁרנוּ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקְנוּ, שְׂזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר זֶה הִזְכוּת הַכִּי גְּדוּלָּה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ עַל כָּל הַחֻסָּד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתמ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ג טבת ה'תשנ"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד כואב לי כאבך וכו', ובפרטיות שאתה נופל בכל פעם וכו', אף כבר הקדים הקדוש-ברוך-הוא רפואה קדם המפה וכו', כי דיקא עכשו קדם התגלות מלך המשיח, שעובר מה שעובר, אשר כל התנאים גלו מה שגלו וכו', שיהיה מה שיהיה וכו', עד שאמרו (סנהדרין צח:): "ייתי ולא אחמיניה וכו', מרב הצרות שיהיו אז, ובפרט מה שגלה לנו רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ה), שקדם ביאת המשיח יתגברו הפפירות והאפיקורסות באפן מבהיל ונורא עד מאד, עד שיהיה קשה וכבד מאוד להתחזק מעמד וכו', כי כלם יתפסו במחשבות של כפירות ואפיקורסות של "כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה" וכו' (דברים ח, יז), שהכל יתלו בטבע מקרה ומזל וכו', וכן צעקו הרבה צדיקים, שיהיה כל-כף קשה להתחזק באמונה פשוטה, כמו שאדם אינו יכול לטפס על קיר ישר וכו', ואנו רואים שנתקים במלא מובן המלה הרוח-הקדש של רבנו ז"ל, עד שקשה וכבד להכניס את ענין האמונה הקדושה בעולם וכו', ואדרבה מי שמדבר מאמונה פשוטה, לועגים וצוחקים ממנו, ועושים לעג וקלס מדבוריו וחדושי וספריו, ואומרים מה זה וכו', הלא דברים פשוטים וכו', ומתלוצצים מהם וכו', ועל-ידי-זה גורמים שגם אחרים יתקררו מהאמונה הקדושה, שהיו יכולים לשאב מספרי הצדיקים הדבקים באין סוף ברוך הוא, וכבר אמר רבנו ז"ל על החסידים, שהולכים בשרוולים רחבים וכו', מהם ובהם ינטפו ריח של אפיקורסות, ולצערנו הרב, בן נתקים, עד שכבר קשה למצא אנשים שאפשר לדבר עמהם בעניני אמונה, ובפרט שעושים ליצי

ליצנות מהספרים והקונטרסים המדברים מאמונה פשוטה, ועל-ידי-
זה מרחקים גם את המון-עם מלעין בהם

[אֲשֶׁר זֶה פֶּלֶא עַל גְּבִי פֶּלֶא דִּיקָא, אֱלוֹ שְׁזָכוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְנֵי
ו"ל, וְלִהְתַּחַזֵּק בְּאִמוּנָה עַל-יְדֵי אֱלוֹ הַסְּפָרִים וְהַקּוֹנְטְרָסִים, אָבֵל
אֲחֵר-כֵּן הֵם מִתְרַחֲקִים וְכוּ', וְעוֹד מִתְלוֹצְצִים מֵאֱלוֹ הַסְּפָרִים שֶׁחִיו
אֶת עֲצָמָם בְּהֵם פֶּעַם וְכוּ', וְלֹא עוֹד אֶלָּא מְסִיתִים וּמְדִיחִים אֲחֵרִים
לֹא לְעֵין בְּהֵם וְכוּ', וְזֶה אֶחָד מֵהַפְּלָאִים].

וְלִכֵּן כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, אֲנִי צָרִיף לְצֵאת נִגְדָם בְּכוֹתֶבֶת הַגִּסָּה
וְכוּ' לְגַלוֹת אֶת פְּרָצוּפָם הַטָּמֵא וְכוּ', הוּי פֶּעַם הִיִּית מְנַח בִּשְׂאוֹל
תַּחְתִּית, מָלֵא נֶאוֹף וְכוּ', עָשִׂיתָ כָּל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רְעוֹת וְכוּ', בָּאתָ
מִמְקוֹם שְׂבָאתָ, אָכַלְתָּ טְרֵפוֹת וּנְבֵלוֹת וְכוּ' חִמַּץ בְּפֶסֶח וְכוּ', אָכַלְתָּ
בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וְכוּ', חִלַּלְתָּ שַׁבָּת וְכוּ', נִכְשַׁלְתָּ בְּעֵרִיּוֹת הַחֲמוּרוֹת
וְכוּ', וְדִיקָא אֱלוֹ הַסְּפָרִים וְאֱלוֹ הַקּוֹנְטְרָסִים הִחֲזִירוּ אוֹתָךְ בְּתוֹכָהּ,
וַיֵּשׁ לָךְ הַיּוֹם זָקֵן וּפְאוֹת וְכוּ', רַק הוֹדוֹת הַסְּפָרִים וְהַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלֶּה,
וְאֵתָה אֵינְךָ מִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם, וְלִהְיוֹת לֹא לְהִסְתַּפֵּל בְּהֵם וְכוּ',
כָּל זֶה פֶּלֶא עַל גְּבִי פֶּלֶא וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲלִינוּ לְהַמְשִׁיךְ לְחִזּוֹק
וְלִהְתַּחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלִהְחֲדִיר בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו
יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל מְשַׁנָּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִית, וְצָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵאֱלוֹ
הַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים וְכוּ', וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדִין
כ.ט.): אֵין מְלַמְדִין זְכוֹת עַל הַמְּסִית, וְעֵין (סְפָר-הַמְּדוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן
פח): [וּבְאֵמַת זֶה נִפְלְאוֹת תַּמִּים דְּעִים עַל גְּדֵל כַּח הַבְּחִירָה, אֵיךְ
שְׂאֵתָה בְּעֲצָמָךְ זְכִיתָ לְצֵאת מֵהַנְּאוֹף שֶׁלָּךְ וְכוּ', דִּיקָא עַל-יְדֵי הַסְּפָרִים
וְהַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלֶּה, וְעַכְשָׁו אֵתָה מִתְלוֹצֵץ מֵהֶם], וּבְאֵמַת מִי
שֶׁמְסַתְּפֵל חֲזָרָה מֵהַ שֶׁעָבַר עַל מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, זֶה אֵים וְנוֹרָא,
אֲדַמּוּרִיִּים מִפְּרָסְמִים רְצוּ לְשַׁלַּח אוֹתוֹ לְסַבִּיר, שְׁשֵׁם הִיָּה מוֹת בְּטוֹחַ,
וּבְרַגַע הָאֲחֵרוֹן הִתְהַפֵּךְ עֲלֵיהֶם הֶרַע שֶׁנִּסְתַּבְּכוּ וְכוּ', וְהַכְּנִיסוּ אוֹתָם
בְּפֶלֶא [שֶׁדָּבַר זֶה נֶעְלָם עַכְשָׁו מֵרַב הָעוֹלָם], וְהִיָּה בֵּינוּ לְבֵין הַמּוֹת
כַּחוּט הַשְּׁעָרָה, הַכְּנִיסוּ אוֹתוֹ בְּבֵית-סֵהַר וְכוּ', צַחֲקוּ וְלַעֲגוּ מִמֶּנּוּ
וְרַדְפוּהוּ עַד חֲרָמָה וְכוּ', אֶת גְּדֵל הַצָּרוֹת שֶׁגָּרְמוּ לוֹ — זֶה אֵי אֶפְשָׁר
לְשַׁעַר, אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף צָעֲקוּ אֲחֵרָיו וְכוּ', וְהִיוּ לוֹ בְּזִיוְנוֹת

וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים וְכוּ', וּפְלֵא אֵיךְ הַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן בְּתַקְרָף
 הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת הַדְּפִיס אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְגַם קָצֵת חֲדוּשָׁיו,
 וּבִפְרָטִיּוֹת אֶת הַסֵּפֶר הַנִּפְלֵא הַיּוֹצֵא וְנוֹבֵעַ מִשְׁעַר הַחֲמֻשִׁים, שֶׁהוּא
 סֵפֶר "לְקוּטֵי-תַפְלוֹת", שֶׁכָּל מִי שָׂאוּמְרוֹ — נִתְעוֹרֵר בְּתִשְׁבָּחָה. וְאָמַר
 מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: הִרְבֵּה אֲנָשִׁים כָּבָר יוֹשְׁבִים בְּגִן-עֶדֶן, הוֹדוֹת הַתַּפְלוֹת
 שָׁלוּ. וּמָה שֶׁמָּסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְגַלוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמִסִּירוֹת
 נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, עַד שֶׁגַּם מִבְּפָנִים מִתְלַמִּידֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהָיוּ אֲנָשֵׁי
 מַעֲלָה, צָחָקוֹ וְלַעֲגוֹ לוֹ, וְגַם הֵם יָצְאוּ כְּנִגְדּוֹ, כְּמוֹ שֶׁסִּפֵּר ר' אַבְרָהָם
 בֶּר' נַחֲמָן טוֹלֵטְשֵׁינְעֵר ז"ל, וְכֵן מוֹבָא בְּמִכְתָּבִים "עֲלִים לְתְרוּפָה",
 מִכְתָּבֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, מִשְׁנוֹת תַּקְצ"ה עַד תַּקְצ"ט, מָה שֶׁעֲבָר עָלָיו;
 וְאָסְרוּ עָלָיו לְשִׁהוֹת בְּעִיר בְּרֶסֶלֶב, וְהָיָה צָרִיךְ לְלַכֵּת נֶע וְנָד וְכוּ'...
 וְעַכְשָׁו זֶה חוֹזֵר עַל עֲצָמוֹ, מָה שֶׁאֲנִי סוֹבֵל וְכוּ', הֵן מִבְּפָנִים מֵאלוֹ
 שֶׁקָּרַבְתִּי אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', וּבִפְרָט פֶּאֶן בִּיבְנָאֵל, שֶׁקָּם עָלַי רָשַׁע
 מְרָשָׁע, חוּטָא וּמַחְטִיא אֶת הָרַבִּים, וְהַצְטֵרְפוֹ אֵלָיו כְּמָה 'רַע בְּנִים'
 וְכְמָה אֲדַמּוּ"רִים וְכוּ', בּוֹרִים וְעַמֵּי הָאֲרָצוֹת וְכוּ', רַק מִחֲמַת שֶׁאֲנִי
 רוֹצֵה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְלַחֲנֹךְ דוֹר שָׁלֵם עַל-פִּי דַעַת
 רַבְּנוּ ז"ל, שִׁיתְמִידוֹ בְּתוֹרָה וּבַתַּפְלָה וּבַהֲתַבּוֹדָדוֹת עַל הַהָרִים
 הַגְּבוּהִים וְעַל הַשְּׂדוֹת הַנִּפְלְאוֹת שֵׁישׁ שֵׁם וְכוּ', וְלַחֲנֹךְ אֶת בְּנֵי
 הַנְּעוּרִים בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה וְלַחֲתֹן אוֹתָם וְכוּ', כְּדֵי שֶׁלֹּא יִדְעוּ מָה זֶה
 חֲטָא וְכוּ', וּבְנִיתִי אוֹלָם וְכוּ', כְּדֵי שֶׁלֹּא יַעֲלֶה אֶפְלוֹ אֲגוּרָה שְׁחוּקָה
 לְכָל מִי שְׂרוּצָה לַחֲתֹן אֶת יְלָדָיו וְכוּ', וְעַל זֶה יָצָא הַקְּצָף, וּמוֹסֵר
 וּמְלַשִּׁין וְכוּ', וְהַמְלַחֲמָה עָלַי פָּנִים וְאַחֲזוֹר וְכוּ', הֵן מִבְּפָנִים וְהֵן
 מִבְּחוּץ, וּפְלֵא אֵיךְ שֶׁאֲנִי מַחֲזִיק מִתְחַזֵּק וְכוּ', וְלִכֵּן מֵרַב שִׁיחֵי וְצַעֲרֵי,
 הַהֲכָרַח מְדִי פַעַם לְצֵאת בְּכוֹתֶבֶת הַגִּסָּה, כְּדֵי לְהַשְׁתִּיק אֶת הַרְשָׁעִים
 וְכוּ', כִּי מְאֹד מִפְּחָדִים שֶׁאֲגַלֶּה אֶת פְּרָצוּפָם הַטָּמֵא וְאֶת מַעֲשֵׂיהֶם
 הַמְטַנְפוֹת וְכוּ', וְאֵין בְּרָרָה, כִּי גַם זֶה בְּכֻלָּל (תְּהִלִּים פֹּט, עב) "חֲרַפּוּ
 עֲקֹבוֹת מִשִּׁיחָךְ" וְכוּ', כִּי מִי שִׁיּוֹצֵא נֶגֶד סִפְרֵים הַמְגַלִּים אֶת אֲמַתָּת
 מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבַרֵּךְ, הוּא מְגַלֶּה זְהֻמַּת מַעֲשָׂיו הַרְעִים וְכוּ', וּיְכַבֵּר כְּתַב
 מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (בִּסְפֵּר "עֲלִים לְתְרוּפָה"), אֲשֶׁר אֵין מִי שֶׁיִּקְרַע אֶת סִפְרֵי
 רַבְּנוּ ז"ל, קֹדֶם שֶׁעֲבָר עֲבָרָה חֲמוּרָה, וְלִהְפוֹךְ אֵין מִי שֶׁיִּלְמַד בָּהֶם,
 קֹדֶם שֶׁנִּכְנַס בּוֹ הַרְהוֹר תְּשׁוּבָה גְדוֹל מְאֹד; עַל-כֵּל-פָּנִים דִּיקָא עֲכָשׁוּ

שמתגבר כל-כף הנאוף וכו', שהולכות בפריצות כזו וכו', שלא היה מימות דור המבול והכל פתוח, ומה יעשה הבן שלא יחטא? ! ולא נותנים לחתן וכו', פדי להציל את בני הנעורים מחטאים ועוונות וכו', ומאות ואלפים וכו', בני הנעורים מבתים הכי טובים יוצאים לתרבות רעה, הן בנים והן בנות וכו', ואין פוצה פה וכו', ואין מי שיעזור להם, ודיקא אלו הספרים והקונטרסים מחזירים אותם בתשובה וכו'.

ולכן לא בחנם, שהסמך-מ"ם יצא כל-כף ברציחה וכו', עם כל זאת כבר כתב מוהרנ"ת ז"ל רבים אשר עמנו וכו', כי בשקט רב העולם אנשים התמימים, אשר יראת השם עדין בוערת בלבם, קונים וחוטפים את הספרים והקונטרסים באפן מבהיל, כי, תהלה לאל, אלו הספרים והקונטרסים נדפסים במליוני עתקים בלי שום גזמא כלל, ונתפשטים בכל קצוות תבל ממש.

ולכן אני מבקש אותך, שאל תתפעל מכל מה שעובר עלי וכו', זה בכלל מה שאמר רבנו ז"ל, שיתפשטו הכפירות והאפיקורסות וכו', כי מה אני ומה חיי וכו', מה אני כותב? מה אני מפרסם? רק את דעת רבנו ז"ל, לחזק ולעודד ולשמח את הנפשות החלושות וכו', השבורות וכו', ולכן אשרי מי שיעזור לי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתמא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ג טבת ה'תנשא.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, אשר פרנסה באה רק מהקדוש-ברוך-הוא, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (תענית ג.), אשר מפתח של פרנסה זה רק בידו יתברך, וכן שמעתי בשם צדיק אחד מתלמידי הבעל-שם-טוב זי"ע

לְפָרֵשׁ אֶת הַפְּסוּק (שְׁמוֹת טז, יח): "הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם", הֵינּוּ הַצְּדִיקִים מִמְטִירִים לָנוּ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה דְבוּרִים וְשִׁיחוֹת אֲשֶׁר גִּדַע "לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם", הֵינּוּ פִּרְנָסָה תְלוּיָה וּבָאָה רַק מִן הַשָּׁמַיִם, וְלֹא תְלוּיָה בְּשׁוּם בֶּשֶׂר וְדָם, וְלִכֵּן רַק לְצֵאת מִקְּטָנוֹת הַמַּחֲיִן וְכוּ', וּתְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל יוֹם: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי פִּרְנָסָה, הוֹצִיאֲנִי מִן הַחֹבוֹת" וְכוּ'. וְאִם תִּהְיֶה חֶזֶק בְּזֶה לַחֲזוֹר עַל זֶה אֲפִלּוּ אֶלֶף פְּעָמִים, אִז תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מֵה שֶׁתִּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת, שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינּוּ פּוֹעֵל, רַק צְרִיכִים עֲקֻשָׁנוֹת גְּדוּלָה לֹמֵר וּלְבַקֵּשׁ וְכוּ' אֲפִלּוּ אֶלֶף פְּעָמִים וַיּוֹתֵר: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תּוֹצִיא אוֹתִי מִהַחֹבוֹת שֶׁאֲנִי חַיֵּב, תֵּן לִי פִּרְנָסָה" וְכוּ', וְאִם תִּהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוּל עַל זֶה, אִז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוּלָה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ.

וּכְדַאי לָךְ לַעֲיֵן בְּסִפְרֵי-הַמֵּדוּת, אוֹת מְמוֹן, וּלְקַיֵּם כָּל הַנְּאָמָר שָׁם, וְתִזְכֶּה עַל-יְדֵי-זֶה לְפִרְנָסָה.

סְגֵלָה לְפִרְנָסָה — לֹא לְכַעַס כָּלֵל בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן (עֵינַי לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן סח), וּלְבַרֵךְ בְּרִפְתֵּי-הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, זֶה מְבִיא לַעֲשִׂירוֹת נִפְלְאוֹה.

וּלְהַתְּפִיל בְּמַנְיָן אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחֶה, עֶרְבִית, כִּי מִי שֶׁמִּתְּפִיל בְּמַנְיָן, יֵשׁ לוֹ דְּבַר שְׂבִמְנָן, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה.

הַדּוּרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבֶתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תתמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי מִכְּתָבְךָ.

דַע לָךְ, שֶׁ'מוֹסֵר' הוּא עֲבָרָה חֲמוּרָה עַד מְאֹד, וְכֹתֵב הַרְמַב"ם (פָּרָק ג' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הֵלְכָה יב): הַמוֹסֵר חֲבָרוֹ בְּיַד עוֹבֵד כּוֹכָבִים

לְהַרְגוֹ אוֹ לְהַכּוֹתוֹ, וְהַמּוֹסֵר מִמּוֹן חֲבָרוֹ בְּיַד עוֹבֵד כּוֹכָבִים אוֹ בְּיַד אֲנָס שֶׁהוּא פְּעוֹבֵד כּוֹכָבִים, וּשְׁנֵיהֶם אֵין לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, עֵין שָׁם.

וּלְצַעֲרָנוּ הָרַב, אֲנַחְנוּ עֲדִים מַה שְּׁקוֹרָה כְּהִיּוֹם, שְׂאָחַד מוֹסֵר אֶת הַשְּׁנֵי בְּלֵי שׁוּם מְצַפּוֹן, וּבִפְרָט כָּאֵן בִּיבְנֵי־אֵל, עוֹמֵד רָשָׁע מְרָשָׁע טָמֵא מְטָמֵא, וְעוֹד קוֹרֵא עֲצָמוֹ "רַב", וּמוֹסֵר עַל יָמִין וְעַל שְׂמֹאל בְּלֵי שׁוּם נְקִיפוֹת מְצַפּוֹן כָּלָל, וְעוֹד יֵשׁ לוֹ הַתְּרִים... כְּמוֹ שְׂמַתִּיר שְׂאָר אֲסוּרִים... הַמְּקַנָּה אֵינוֹ כָּשֶׁר, יֵשׁ לָנוּ עֲדוֹת שְׂבָאוּצָר לֹא הָיוּ מִיָּם... הָרִי זֶה אֲמַבְטִיָּה לְכָל הַדְּעוֹת, וְאֵינוֹ עוֹזֵר לְתַקֵּן אֶת הָעֲרוּב, כִּי מַחְפָּה לְתַקְצִיב... נִמְצָא, שְׁגוֹרָם חֲלוּל שַׁבַּת וְכוּ', מַה לַּעֲשׂוֹת? כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ט.): בְּעַקְבֵּתָא דְמַשִּׁיחָא חֲצָפָא יִסְגִי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ט"ז תתמג.

בְּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד כּוֹאֵב לִי כְּאַבְךָ, אֶךְ עֲלִיךָ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ עִם הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שְׂיֵשׁ בְּךָ, כִּי כְּבָר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹתֵר"ן, חֵלֶק א'), סִימָן רַפּב), שְׂצָרִיכִים לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ עִם כָּל נְקֻדָּה וּנְקֻדָּה טוֹבָה שְׂיֵשׁ בוֹ, שְׁזָה סוֹד (תְּהִלִּים לז, י): "וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע, וְהַתְּבוּנָתָ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ", הֵינּוּ שֶׁהַפְּסוּק מְזַהֵר לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ נְקֻדָּה טוֹבָה, עוֹד מְעַט טוֹב שְׂשָׁם אֵינוֹ רָשָׁע, וְעַל־יְדִי־הָ "וְהַתְּבוּנָתָ עַל מְקוֹמוֹ", וְתִרְאֶה שְׁזָה אָדָם אַחֵר לְגַמְרִי, כִּי תִכְף־וּמִיד כְּשִׂזּוּכִים לְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ אֲפֹלוּ נְקֻדוֹת קְטַנּוֹת שֶׁל הַיְהוּדוֹת, אֲזַי כְּבָר אֵינוֹ רָשָׁע, וְיָכוֹל לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, וְלָכֵן מַה וְלָמָּה לָךְ לְהַמְשִׁיךְ אֵל הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן, הַמְרִירוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, וּלְהַרְגִישׁ שְׂאִתָּה חֲכִי גְרוּעַ וְכוּ',

כמו שאתה כותב, הכל שקר ועצת הסמך-מ"ם לשבר אותך, כאלו אבד מנוס ותקנה ממך וכו', הרי חכמינו הקדושים אומרים (ברכות נז.): אפלו הריקנין שפך מלאים מצוות פרמון; ולכן ראה להחיות עצמך עם כל נקדה טובה שיש בך, וצא מהעצבות והמרירות והדכאון שלך, שלא יביא אותך אל שום דבר, רק אל טרוף הדעת, כי עצבות ורוח נכאה, זה רוח רעה שנכנסה באדם, שד, קטב מרירי, שממר את חיי האדם. ולכן תשמר מאד מאד מעצבות ומרירות, רק תתחזק להיות בשמחה עצומה, שזכית להברא מזרע ישראל, ולא עשני גוי כגויי הארצות, אשר השמחה הזו עולה על כל השמחות, ומביאה לאדם ישוב הדעת (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י'): מה שבני-אדם רחוקים מהשם יתברך, מפני שאין להם ישוב הדעת, ולמה אין להם ישוב הדעת? מפני שאינם בשמחה, ולמה אינם בשמחה? מפני שאינם מוצאים בעצמם נקודות טובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתמד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ג טבת ה'תשנ"א.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ להחזיר בך אמונה פשוטה בו יתברך. ואמר החכם מכל האדם (משלי כח, כ'): "איש אמונות רב ברכות", הינו מי שחזק באמונה, על-ידי-זה ממשיך על עצמו רב ברכות, כי אין לך אדם מברך כמי שחזק באמונה, כי על-ידי אמונה יש לו מקום היכן להתחבא, אצלו יתברך, אשר אין עוד מקום כל-כך בטוח כמו הזוכה להסתתר אצלו יתברך, שהוא תמיד מצויר בדעתו איך שכל העולם כלו הוא אורו יתברך, והוא נמצא בתוך האור, ואין עוד תענוג כמו תענוג זה, שהאדם מרגיש שהוא נמצא אצלו יתברך במקום בטוח. ולכן חזק ואמץ מאד מאד באמונה פשוטה בו

יתְבַרְךָ, ותְמִיד תְּדַבֵּר רַק מִמְּנוּ יתְבַרְךָ, שְׁשֵׁם שָׁמַיִם יִהְיֶה שְׁגוּר עַל פִּיךָ, וְלֹהֲתִדִיר אֲמוּנָה גַם בְּאַחֲרַיִם, שְׁזוֹ מִצְוֶה גְדוֹלָה מְאֹד, וְזוֹ עֲבוּדַת הַצְּדִיקִים — לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, שְׁכָלָם יִדְבְּרוּ רַק מִמְּנוּ יתְבַרְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצֻמָּךְ מְאֹד, וְאֵל תִּמְשִׁיף עֲצֻמָּךְ אֵל הַצֶּעֶר, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רש"י מוֹעֵד קָטָן כו.): כָּל הַנְּמָשֵׁף אַחַר הַצֶּעֶר — הַצֶּעֶר נִמְשָׁף אַחֲרָיו; וְלִכְּנֹן מָה לְךָ לְחַיּוֹת בְּמַרְיָוֹת וּבְעֲצָבוֹת, הֲלֹא הַתְּכָלִית הַיָּא לְהַיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְלִהְשִׁיג הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת לְהַחֲדִיר בְּדַעְתּוֹ תְּמִיד רַק אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יתְבַרְךָ, וּמִוִּבָּא בַּזֶּהֱר (תּוֹלְדוֹת קִלְד.): הַנְּשָׁמָה מוֹלִידָה הַשְּׂמִחָה וְהַשְּׂחוֹק הַזֶּה בְּעוֹלָם, וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁתְּמִיד נִמְשָׁף אַחַר נִשְׁמָתוֹ, בְּסוֹד "הַנְּשָׁמָה שְׁבַמְחִי", שְׂזוֹכָה לְשֹׁמֵר עַל מַח מַחְשָׁבָתוֹ, וְחוֹשֵׁב רַק מַחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת, שְׂאֲמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מו): מַחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת הֵם הַיִּצָּר טוֹב, וְלִכְּנֹן תַּחֲשָׁב תְּמִיד רַק טוֹב, וְאֵז בְּאַמַּת יִהְיֶה לְךָ טוֹב. וְאֲמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כו): בְּמָקוֹם שְׂאֲדָם חוֹשֵׁב — שֵׁם כָּל הָאָדָם; וְלִכְּנֹן הַדְּבָק מַחְשָׁבָתְךָ רַק בּוֹ יתְבַרְךָ, וְתַחֲשָׁב רַק מִמְּנוּ יתְבַרְךָ, וְאֵז יִהְיֶה לְךָ טוֹב תְּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תתמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טבת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי אֶסוּר יְחִיד וְכו', כָּבֵר הָאָרִיכוּ בְּזֶה הַפּוֹסְקִים זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה, הֵינּוּ אֵלּוּ אוֹמְרִים שֶׁהוּא דְאוֹרֵיָתָא, וְאֵלּוּ אוֹמְרִים שֶׁהוּא דְרַבְּנָן, אָבֵל הַצַּד הַשְּׁוֹה, שְׁזֶה מְאֹד מְסַכֵּן בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְאֶסוּר בְּאֶסוּר חֲמוּר לְהִתְיַחַד עִם הָעֲרוּהָ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן שֶׁבְּעוֹלָם, וְכָתַב הַרְמְב"ם (אֶסוּרֵי בִיָּאָה, פָּרָק כב, הִלְכָה א'): אֶסוּר לְהִתְיַחַד עִם עֲרוּהָ מִן הָעֲרִיּוֹת, שֶׁדָּבָר זֶה גּוֹרֵם לְגִלוֹת עֲרוּהָ, עֵינַי שָׁם; וְכָתַב בְּעַל הַלְכוֹת גְּדוּלוֹת (סוֹף יְבוּם וַחֲלִיצָה), שֶׁאֶסוּר לְהִתְיַחַד עִם קְטַנָּה מְגִיל ג' שָׁנִים וְכו', וְעוֹד יֵשׁ הַיּוֹם הַרְבֵּה סְפָרֵי לְקוּטִים מְכַל הַתְּשׁוּבוֹת, שֶׁרַק נִדְפְּסוּ אֵי פַעַם עַד אַחֲרוֹן שֶׁבְּאַחֲרוֹנֵי, וְכֵלָם אוֹסְרִים, וְהַמְזוּלְזָל בְּזֶה, יְזוּלְזוּ עִמּוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, וְיִתְגַּלֶּה קְלוֹנוֹ בְּרַבִּים; וְלִכֵּן יֵרָא שָׁמַיִם יִבְרַח מִזֶּה כְּבוֹרַח מְאֹשׁ. וְשִׁמְעֵתִי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁפַּעַם אַחַת הִתְאַכְסֵן ר' אַבְרָהָם בֶּן ר' נַחֲמָן ז"ל (בְּעַל הַמְּחַבֵּר 'בְּאוּר הַלְקוּטִים'), אֶצֶל אַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהָהוּא אָמַר לוֹ שִׁיחֲכֶה לוֹ, כִּי הוּא רֵץ לְחַנוּת לְקַנּוֹת בְּעִבּוּרוֹ אֶכֶל, וְהִשְׁאִיר בְּבֵית יְלָדָה קְטַנָּה פְּחוּת מְגִיל שְׁלֵשׁ, וְכִשֶּׁהוּא חִזַּר, מֵצָא אֶת ר' אַבְרָהָם ז"ל עוֹמֵד בַּחוּץ בְּקוֹר גְּדוּל, וְרוֹעֵד מְרֵב קוֹר וְכו', וְהִתְחִיל ר' אַבְרָהָם ז"ל לְצַעֵק עָלָיו — מָה עֲשִׂיתָ לִּי? הַנְּחַת אוֹתִי לְבַד עִם תִּינִקָת, כְּדֵי שֶׁאֶעֱבֹר עַל אֶסוּר יְחִיד? כָּל-כָּף רָעַד מִחֲשַׁשׁ דִּחְשָׁשׁ.

וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁמִּתְרַחֵק מִן הָעֲרִיּוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּדוֹר הַזֶּה, שֶׁהִתִּירוּ מִפְּקָרִים אֶת הַכֹּל וְכו', וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד שְׁלֵא יִפְתּוּ אוֹתוֹ, וְלֹא יְבוֹא לִיְדֵי נִסְיוֹן, כְּדֵי שְׁלֵא יְבוֹא אַחֲרֵי-כֵן לִיְדֵי בְּזִיוֹן.

צְדִיקִים גְּדוּלִים הָיוּ נוֹהֲגִים כְּשֶׁנִּכְנְסָה אִשָּׁה לְחִדְרָם, שֶׁהָיוּ

צְרִיכִים לְהִיּוֹת שָׁם לְכָל הַפְּחוֹת שְׁנֵי גְבָרִים, וְלֹא הִיָּה מְסַפֵּיק גְּבֵאֵי אַחַד, וְהַפֵּל כְּדֵי לְהִתְרַחֵק מֵאִסּוּר יְחִוּד, שֶׁהוּא אִסּוּר חֲמוּר, וְכָל הַמַּקֵּל בְּזוֹה, יִקְלוּ חַיָּו, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּזְהָר בְּזוֹה!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתמוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טבת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְתִרְאֶה לְהִתְחַזֵּק שְׂאֵתָה מְקַרֵּב אֶל רַבֵּי כְּזוֹה, רַחֲמָן כְּזוֹה, שֶׁמִּמֶּשֶׁיךָ רַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ אֵלֵינוּ עַד כְּדֵי כָּךְ, שֶׁמִּגְשָׁמִים וּפְגוּמִים כְּמִנּוּ, גַּם-כֵּן יוּכָלוּ לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד בְּזוֹה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, וְלַחֲטֹף טוֹב אֲמִתִּי וְנִצָּחִי, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, בְּזוֹה שְׁאֵנוּ זוֹכִים לִידַע מִרְבֵּנוּ ז"ל. וְרְאוּי לָנוּ לְהִתְמַיֵּד בְּיוֹתֵר בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים, שֶׁרַק בְּזוֹה תְלוּיָהּ כָּל הַהִתְקַרְבוּת אֵלָיו, וְלֹא הַמְדַרְשׁ עֵקֶר אֶלָּא הַמַּעֲשֶׂה, לְקַיֵּם בְּתַמִּימוּת וּבַפְּשִׁיטוּת אֶת עֲצוּתָיו הַקְדוּשׁוֹת, שֶׁהִיא עֲצַת ה' הַבָּאָה מֵעוֹלָם הַבָּא (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ז'), שֶׁכָּלוּ זְרַע אֲמֵת.

וְהִנֵּה רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כט): כְּדֵי שִׁינְזָכָה שְׂיִהְיֶה טוֹב בְּדַבְּרוֹ, הוּא צָרִיךְ לְשַׁבַּח אֶת הַצְּדִיק. וְיֵשׁ לוֹמַר בַּפְּשִׁיטוּת, שֶׁלֹּא צְרִיכִים לְסַפֵּר מוֹפְתִים מִהַצְּדִיק סְפוּרִים שֶׁל פְּלֵאִים מִה שֶׁעָשָׂה הַצְּדִיק, אֶלָּא צְרִיכִים לְשַׁבַּח אֶת הַצְּדִיק, שֶׁלֶקַח בְּעֵלִי בַחֲיִינָה, וְהִפֵּךְ אוֹתָם לְחִדּוּשִׁים, כִּי הָרִי בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן שי): אֲצִלִּי מִתְקַרְבִּים אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ, שֶׁהִשְׁאוּל תַּחֲתִית אֵינּוּ מְסַפֵּיק בְּעִבּוּרָם, וְאֶפְלוּ הָיוּ כְּכֹר שָׁם, הָיוּ חוֹתְרִים לְפַל יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּעִמְקֵי עִמְקִים וְכוּ', וְאֵנִי הוֹצֵאתִי אוֹתָם מִשָּׁם; וְסְפוּרִים כְּאֵלוֹ

לספר — זהו שבח הצדיקים, כי אין עוד שבח יותר גדול מזה — לקחת בעל בחירה, ולהפך אותו מהקצה אל הקצה, אחד שהיה בשאול תחתית ומתחתיו, ועכשו הוא קובע עתים לתורה, ומתפלל את התפלות בכונה, ואומר בכל לילה סדר תקון חצות. והעולה על הכל — הוא מתבודד עמו יתברך, זהו חדוש שבחדושים!

ולכן אשרי מי שזוכה להפיץ את ספרי רבנו ז"ל ואת הקונטרסים היקרים, שהם סלת נקיה של דברי רבנו ז"ל ודברי מוהרנ"ת ז"ל, אשר כבר אלפים ורבבות חזרו בתשובה הודותם, באשר יודה על האמת מי שעין נכונה לו (ואלו שעשו ליצנות מהקונטרסים, יוצאים עכשו מקנאה, כי רואים בחוש, שדיקא אלו הקונטרסים הביאו את רבוי האנשים לציון רבנו ז"ל לראש השנה, ועוד רבבות רבבות וכו', שיזפו עוד לבוא לראש השנה, הכל בזכות הקונטרסים). והעולה על הכל אלו שנעשו היום משפיעים בברסלב ... הם בעצמם חזרו בתשובה על-ידי הקונטרסים האלו ... [ואין כאן המקום לפרט שמותם, והמפרסמות אינן צריכות ראיה].

הכלל, שצריכים תמיד להודות להקדוש-ברוך-הוא על החסד הנם שעשה עמנו, שזכינו להתודע מרבנו ז"ל, וראוי לנו למסר את נפשנו, פשוטו כמשמעו, לגלות את רבנו ז"ל בעולם, וכמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קיט), שזו מדרגה גדולה — כשלא הולך לי, על-כל-פנים שאחרים בן יוכלו להתקרב ולהתעלות; אשרי מי שאוחז בזה, שזוכה לחזק אחרים, אף שלו זה לא הולך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתמח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ג טבת ה'תנשא.

שלוש וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו לידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַחֲשׁבוֹן בְּעֵבֹר הַחִלּוֹת, וּבְשָׁבוֹעַ
הַבָּא עַד יוֹם חֲמִישִׁי תִקְבַּל טְשַׁעַק בְּסֶף אֲלָפִים ש"ח [חֲסֵר].

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְתִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר מֵאַתָּנוּ
רַק זֶה שְׁנֹזֶכֶה לְחֲטֹף בְּכָל יוֹם מְעַט תּוֹרָה וּמְעַט תְּפִלָּה בְּקִיּוּם מִצְוֹת
וּמְעֻשִׁים טוֹבִים.

רְאֵה לְדוּחַ לִי מֵה קוֹרָה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וּמֵה עִם הַמְּקוֹה, אִם
הַכֹּל בְּסֹדֶר.

רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ, וְתִחֲזֹק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִהְיוּ תְּמִיד בְּאַהֲבָה,
אַחֲוָה וְרַעוּת, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְקַלְקֵל אֶת הָאַהֲבָה
בֵּינֵנוּ, וְכָל זְמַן שֶׁתִּהְיֶה אַהֲבָה בֵּינֵנוּ, לֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּט עָלֵינוּ כָּלֵל.
וְעַל-כֵּן רְאֵה לְעֲמֹד עַל הַמְּשָׁמֵר בְּדַבָּר זֶה, וְכֵן תִּאֲרָגְנוּ אֶת הַיְלָדִים
שֶׁלֹּא יִתְפָּרְעוּ כָּלֵל, כְּדֵי שֶׁלֹּא יֵצֵא, חֵס וְשְׁלוֹם, חִלּוּל הַשֵּׁם, אֲדַרְבָּה
צְרִיכִים לְהַסְבִּיר לָהֶם, שְׁאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת דְּגָמָא חִיָּה בְּמִדַּת
אַהֲבָה וְחֶסֶד, וְלֹא חֵס וְשְׁלוֹם, לְלַכֵּת בְּאַלִּימוּת וּבַפְּרָאוּת, זֹו לֹא דֶרֶךְ
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַמִּכְתָּבִים.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד כָּלֵל, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְנִזְכָּה
לְרֵאוֹת אֶת הַטּוֹב הַגָּנוּז וְהַנִּעְלָם, וְלִכְנוּת עִיר בְּרִסְלָב עַל אַפְּסֵי וְעַל

חֲמַתֶּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּל אֱלוֹ
הַדִּירוֹת שְׂבוּנִים, הַכֹּל יִהְיֶה בְיַדִּי אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ. אֲבָל עָלֶיךָ לְדַעַת,
כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֵינוֹ יוֹשֵׁב בְּהַשְׁקָט כְּרַגַּע, וְאֶסוּר לְהֶאֱמִין לוֹ כָּלֵל,
וְאֶפְלוּ שֶׁבֶא וְאוֹמֵר שְׂרוּצָה שְׁלוֹם... וְשׁוֹלַח אֶת הַשְּׁלִיחִים שְׁלוֹ, הַכֹּל
הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, הָאָדָם הַזֶּה אֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁבֵּת בְּשִׁקָּט, הוּא רַק רוּצָה
לְהִרְעֵ לָנוּ... אֶסוּר לְהֶאֱמִין לוֹ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, אֲנַחְנוּ הֵיינוּ מִמֶּשׁ
תְּמִימִים וְשׁוֹטִים... וְכֹל מָה שֶׁאָמַר וּמְכַר לָנוּ, קִנְיֵנוּ כְּעוֹר בְּלִילָה...
אֲבָל בְּאֵמֶת מִי הִיָּה יָכוֹל לְתַאֵר אֶת הַצְּבִיעוֹת שֶׁבָּאָדָם הַזֶּה, אֵיךְ
אֲבָרַךְ חֲסִידֵי... עִם שְׁטַרְיִימֵל וְכוּ' יִטְעָה אוֹתָנוּ כַּל-כָּף וְכוּ',
עַל-כָּל-פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא, אֲנִי רוֹאֶה שֶׁזֶּוּ מִלְחָמָה אֲרַכָּה, וְאֶסוּר
לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר כָּלֵל [חֲסֵר].

רֵאָה לְחַטֵּף בְּכֹל לִילָה תְּקוּן חֲצוֹת, אֲשֶׁר הוּא מְסַגֵּל כְּמוֹ פְּדִיוֹן.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתנ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ד טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנֹשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֵסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", הַגְּרִים
בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֵסֶלֶב", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִצְלִיחַ
דְּרָכָם בְּכֹל אֲשֶׁר יִפְנוּ.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצַמְכֶם בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, אָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי
אֵמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, נַחַל הַנוֹבֵעַ בּוֹ מְקוֹר חֲכָמָה
הַעֲלִיזוּנָה, רַבִּי הַמְּשַׁפֵּיעַ עֲלֵינוּ שֶׁפַּע רוּחָנִי וְשֶׁפַּע גְּשָׁמִי, וּמָה הֵיינוּ
עוֹשִׂים בְּלִי עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרִט הַעֲצָה הַנִּפְלְאָה וְהַיְקָרָה עַד מְאֹד,
וְהִיא — שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר בְּאֵמֶת אֵי אֲפָשֶׁר לְהִיּוֹת יְהוּדֵי

בלי תפלה והתבודדות, ומפל שפן להכנס בעבודת השם, ולהשיג איזו דרגה וכו', אי אפשר בשום אופן בלי תפלה והתבודדות וכו'; ובאמת מי שמרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, וכל מה שעובר עליו ומעיק לו, הוא יוצא בחוץ בין ההרים, ומפרש את כל שיחתו אליו יתברך, הוא מרגיש כאדם אחר לגמרי.

ועל-כן ראו, אחי ורעי היקרים! לא להיות בטלנים, מאחר שאנו זוכים לדעת מרבי אמת כזה, רבי נפלא כזה, עלינו לציית אותו בכל ענין וענין, ובפרט להיות תמיד בשמחה, פי על-ידי שמחה שאדם שמח בעצמו ומשמח אחרים, על-ידי-זה יוצא מהחשך והעניויות והדחקות שלו, ומבטל את הסמ"ך-מ"ם והקלפות שנתהוו מחמת עוונותיו. וכן על-ידי תפלה והתבודדות מכניעים את הסמ"ך-מ"ם והקלפות, פי הרי הם רוצים להעלים ולהסתיר את אמתת מציאותו יתברך, וכשאדם שש ושמח, ומדבר רק אליו יתברך, על-ידי-זה הוא מבטל ממנו את הסמ"ך-מ"ם והקלפות לגמרי. ולכן ראו לקבע לעצמכם קביעות חזקה לצאת בכל לילה בין ההרים, ולהתבודד עצמכם עמו יתברך, ולבקש ממנו יתברך, שנוזקה כבר לבנות את בית-המדרש הגדול, ויכנסו מאות מאנשי שלומו לגור ביבנאל, ותהיה עיר של תורה ותפלה, עיר של צדקה וחסד.

ועל כלם ראו להתמיד מאד בלמוד התורה הקדושה, ולבל יחסר יום אחד מלמוד התורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, זהר ותקונים, לקוטי-מוהר"ן, לקוטי-הלכות, מפל אחד אפלו קצת דקצת בכל יום, וכך במשך כמה שנים תזכו לסיים את כל התורה כלה, אשר רק זה ישאר מאתנו, מלבד זאת הכל הבל ורעות-רוח, וחבל אפלו לדבר משטיות; פי באמת הסמ"ך-מ"ם יפל נפילה אחר נפילה, אם רק נחזיק את עצמנו ביחד, ונתמיד בתורה בכל יום, וקול תורה ישאר בבית-המדרש, וכן תתבודדו עצמכם בכל לילה בין ההרים, אז

אֲשֶׁר ט"ז תתנא — ט"ז תתנב בנחל רט

תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, כי הכל תלוי רק בידו ותברך.

אשרי מי שמצית את כל הנאמר כאן, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתנא.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר שמות, ט"ו טבת ה'תנשא.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם לא מושך אותך השדוף, תדעי, שזה לא הזווג שלך, ואל תבלבלי את עצמך יותר, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יעזר לך, שתזכי למצא את בן זוגך האמתי המתאים לך.

נא ונא ראי להתחזק בלמודים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליחי בתפקיך בתור רופאה, כי מאד מאד זקוקים לרופאה חרדית, ועל-כן המשיכי בלמודים, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יצליח בך.

ראי לדקדק בכשרות המאכלים אשר את אוכלת, וכן בשמירת שבת-קדש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתנב.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר שמות, ט"ו טבת ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, והנה אני מסדר עכשוו הן את ה"אשר
בנחל" לשלח לך בקרוב, וכן את כל השיחות שתדפיסו.

גם שלחתי לך את "אור יבנאל" מספר 17 בצרוף קונטרס:
"למה לפחד", ובעוד כמה ימים אשלח לך כמה עלונים ועוד כמה
קונטרסים, וכן את "אור יבנאל" מספר 18.

בענין "אור יבנאל", לדעתי, יכולים להדפיס מה שיותר הרבה,
ולהפיצם בכל תפוצות ישראל, כי הוא מדבר רק מדבורי תורה
ויראת שמים על-פי עצת רבנו ז"ל, מלבד זאת מאחר שהמחלקת
כל-כף גדולה, ובכל פעם נשמט אחר מ"היכל-הקדש", וגם הוא
מתחיל לדבר עלי, לזאת אמרתי ויהי מה, ההכרח להדפיס את זאת,
ולהפיצו בכל תפוצות ישראל, כי, תהלה לאל, איני מפחד
מהסמ"ך-מ"ם כלל, וכל מי שחולק עלי, הוא יונק מהסמ"ך-מ"ם.

בענין ... תדע שעוד יתגלה קלונו ברבים, וכלם ידעו את
מעשיו המגנים אשר הוא עושה, כי כלל זה תנקט בידך — מי
שמדבר עלי, יהיה מי שיהיה, הוא נואף, מקדם או אחר-כך יתגלה
דבר זה, כי לי אין שום שיכות עם אף אחד, ואני לא רוצה שום
דבר, רק לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו ותברך, ועל-כן מי
שמדבר עלי, הוא סתם נואף.

לזאת, ראה להדפיס מה שיותר "אור יבנאל" ולהפיצם, אם ...
רוצה לקחת אלה, שיהיה בריא ותבוא עליו ברכה, כי אני רוצה
שידפס בכל תפוצות ישראל, כי יבנאל תשאר כבר "עיר ברסלב"
— על אפם וחקמתם של כל שונאי.

היה טוב מאד, שתתחיל להדפיס את כל הקונטרסים הישנים
שפבר אינם בנמצא, ומהיום והלאה בכל קונטרס תכניס את התמונה
של יבנאל "עיר ברסלב", כי אם עושים לי כל-כף הרבה בעיות
בענין יבנאל, אני רוצה שיהיה השם שגור בפי העולם: "יבנאל עיר
ברסלב".

ראה לחזק את עצמך בעבודת הדפסה, ואל תירא ואל תפחד

משום בריה שבעולם, וראה לדנוח לי האם ... מפייץ, ואם הוא רוצה
באמת להפייץ יותר את "אור יבנאל", ואת הרמזים ששלח יצא רק
חצי, פי נקטע חצי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתנג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, ט"ו טבת ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מך, ואיך שאתה מתקדם בלמודים, הן עם הילדים, שתהלה לאל,
אני שומע בשורות משמחות איך כל ההורים מרצים ושמחים
ועליזים, והן עם הנשים, שהן מאד מאד מרצות, וכן כל אנשי
שלומנו שמחים עם הרעיון של שונה הלכות בכל שבוע. וראה
לחזק את עצמך יותר ויותר להחזיר בהם תורה ויראת שמים,
ובפרט עכשו, שהסמ"ך-מ"ם אורב עלינו כל-כך, צריכים לחזק
ולעודד את כל אנשי שלומנו ביתר שאת וביתר עז. ובפרט להחזיר
בהם הלכות חיי יום יום, פי רבים פשוט אינם יודעים הלכה, ובפרט
הלכות שבת, פי זה מאד מאד נחוץ.

בענין הילדים, טוב שישאר ב"היכל-הקדש", פי ברגע שזה
יצא למקום אחר, כבר יתחילו לעשות ביזנעס עלינו, ולבסוף
יתחילו גם לומר דעות פנהוג... ואני מאד רוצה, שהחוג לנער שלנו
יהיה תחת השפעת ברסלב. ובענין הממתקים והפרסים, תכתב לי
כמה זה עולה, ואני אסדר את זה על צד הטוב ביותר.

ובענין הלואה משלימה על הדירה, אתה יכול לקחת, והקדוש-
ברוך הוא יעזר לך, שיהיה לך מהיכן לשלם. ובאמת אתה צריך
דירה גדולה, וכשאבוא לשם נדבר מזה באריכות.

העקר ראה לחזק את עצמך מאד מאד בכל מיני אפנים

שְׁבַע עוֹלָם, וּתְשַׁמַּח אֶת עֲצָמָי וּתְשַׁמַּח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, כִּי עָקַר הַנִּצְחוֹן הוּא שְׂמֵחָה. וְתִכְרַף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם בְּשִׂמְחָה, אֵינוֹ מִפְּחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי. וְעַל נִקְדָּה זֹאת אֶתְּךָ צְרִיף לְמַסֵּר נִפְשֶׁךָ — לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְהִמָּשֵׁךְ אֶל הָעֲצָבוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, כְּרָגַע, וּבְכַרְט שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת אֲחֵרִים בְּהִרְבֵּצַת תּוֹרָה, בְּזֶה רְאוּי לָךְ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, וְתִאֲמִין, שְׂכָאן בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", יִהְיוּ עוֹד דְּבָרִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד, כְּשֶׁנִּבְנָה אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, יִהְיוּ לָנוּ כְּמֵה חֲדָרִים — הֵן בְּשָׁבִיל הַכּוֹלָל, וְהֵן בְּשָׁבִיל חוּג הַיְלָדִים, וְהֵן בְּשָׁבִיל לְמוֹד הַתּוֹרָה בְּרַבִּים, וּמִמֶּשׁ יִהְיֶה לָךְ מְקוֹם מְרוּחַ, וְאַנִּי מְקוּנָה וּמְצֻפָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּפְנֹסְנָה לְגוֹר שֵׁם כְּמֵה מְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְתִהְיֶה בְּאֵמַת עִיר עַל טְהַרְת הַקִּדְשׁ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ, וְיִשְׂמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, ט"ו טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי, שְׁנִכְנַסְתֶּם לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וּפְהַ תִּזְכּוּ לְדִירָה מְשָׁל עֲצָמְכֶם, שְׁלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׂכְנוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם אֲשֶׁר וְהִרְבֵּה יְלָדִים, וְיִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

שְׂמֵעֵתִי שֶׁהִדִּירָה עֲדִין לֹא נִגְמְרָה, וְיֵשׁ לָכֶם עֲגָמַת נִפְשׁ גְּדוּלָה, אֲךָ זֶהוּ סִימָן שֶׁהוּא דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל דְּבָר טוֹב בָּא בְּקִשֵׁי. וְחִכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: כָּל הַהִתְחַלּוֹת קִשּׁוֹת. וּבְיַדֵּי תוֹף כְּמֵה יָמִים יִסְתַּדֵּר הַכֹּל. הָעָקָר רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּסִבְלָנוֹת וּבְאַרְיִכַת אַפִּים, וְתִרְאוּ אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב.

ראה לקנות רכב בתשלומים, וזה ישתלם לך, כי כף תוכל לנסע אימתי שתרצה ולהיכן שתרצה, ולא תהיה תלוי בדעת אחרים, וזה יכניס לך גם הכנסה, שיהיה לך לשלם הכל. העקר אל תהיה בטלן, וכן תוכל להסיע את אשתך מדי פעם לירושלים. העקר זכר ואל תשפח, כי אנחנו תלויים בידו יתברך, והוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית, וכל דבר קטן וגדול הכל ממנו יתברך, ולכן כל עגמת נפש וצער הוא בחשבון, כדי למרק עוונות, וצריכים לקבל כל דבר באהבה. ובפרט פשוטים לגור בעירה שתקרא על שם רבנו ז"ל, צריכים מאד מאד להיות בשמחה, כי כל משפחה ומשפחה שונכנסת לגור שם מאנשי שלומנו, זוהי קרן גדולה מאד מאד, וזה יהיה יסוד לישוב חרדי במקום.

העקר ראה להתבודד בכל יום עמו יתברך, ואפלו כמה דבורים כעשרים דקות ביום — זה גם כן דבר גדול מאד, אשרי מי שזוכה לדבר בכל יום אליו יתברך, ולספר לפניו יתברך את כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, ואז טוב לו כל הימים. ובפרט כשתזכה לצאת בחוץ, ולטייל בין ההרים, אשר אין למעלה מזה.

ועל כלם — ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה בכל יום, שעור במקרא, משנה, גמרא, מדרש, שלחן ערוך, זהר ותקונים, לקוטי-מוהר"ן, ולקוטי-הלכות, וכל למוד אפלו קצת דקצת, אבל העקר שיהיה כסדרן, ואז תצליח דרכך.

הכפל הדבר, תראו להתחזק שניכם יחד, ואף פי כל ההתחלות קשות, עוד תראו דברים נוראים ונפלאים ביבנאל, כי ברגע שאתם כבר שם, תראו את השפע שיבוא לכם, ועל-כן תגרשו מכם את העצבות והמרירות, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שתצליחו, ותבשרו לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, ט"ו טבת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יָאִיר.

קִבַּלְתִּי בְשָׁלְמוֹת אֶת הַתְּכַנִּית שֶׁל הַמְּקוֹה וּמָאד יָפָה, וּמִי יִתֵּן
שְׁנֵתְחִיל כְּבֹר אֶת זֶה בְּקִרְוֹב, הַעֲקֹר צְרִיכִים לְרֵאוֹת, שִׁיְהִיָּה עַל זֶה
רְשׁוֹן, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם יְכוּל לְמַסֵּר בְּלִי שׁוּם סֶפֶק, וְאֲנִי מְקוֹה שֶׁלֹּא
צְרִיכִים אֶת הַסֵּמְתוֹ, תְּבַרֵר אֶת זֶה עַל-יְדֵי הָאֲדְרִיכָל שֶׁל הַמְּקוֹאוֹת,
וְכֵן מֵה דַעַת ... בַּעֲנִין זֶה, שֶׁלֹּא יִתְחַרֵט אַחֲרֵי-כֵן, אֲנַחְנוּ נִשְׁקִיעַ
כְּסָפִים... וְאַחֲרֵי-כֵן שֶׁלֹּא יִתְחַרֵט. תְּדַוַּח עַל זֶה.

אוֹדוֹת ... בְּנִרְאָה שִׁיִּצָּא לְחַפְשָׁה לְשָׁבוּעַ, כִּי בְּדִרְךָ כָּלֵל הוּא
אֵינוֹ מִתְחַבֵּא, רַק עֲכָשׁוּ הֵם הַחֲנֻאוֹת שֶׁל הַגּוֹיִים, אֲזִי הוּא נִסְעַ
לְחַפְשָׁה, בֵּן נִרְאָה לִי, וְעַל-כֵּן רָאָה תְּמִיד לְנִסּוֹת, כִּי אֲנִי צְרִיף לְדַבֵּר
אֶתוֹ דְּחוּף, וְחָבַל לִי לְצַלְצֵל מִכָּאֵן עַל סֶפֶק. פֹּה אֲנִי נוֹתֵן לָךְ עוֹד
מִסְפָּר טַלְפוֹן בְּדִירְתוֹ בְּחִיפָה, תְּנַסֶּה שְׁמָה.

רָאָה לְשַׁלַּח עוֹד הַיּוֹם אֶת "אוֹר יְבִנְאֵל" מִסְפָּר 16, כִּי מָאד
נְחוּץ, וְכֵן רָאָה לְדַוַּח חֲדָשׁוֹת וּבִשְׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְהַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁבְּאֵמֶת נִזְכֶּה כְּבֹר לְהִתְחִיל אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְזֶה יִהְיֶה
יְסוֹד מוֹסֵד עַל עִיר בְּרִסְלָב.

הַעֲקֹר לֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, כִּי אֲנַחְנוּ תְּלוּיִים רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ וְלֹא
בְּיָד בִּשְׁוֹר וְדָם. אוֹי וְאֲבוֹי לוֹ לְאָדָם שֶׁשָּׂם מִבְּטָחוֹ בְּבִשְׁוֹר וְדָם, כִּי אֲזִי
הוּא מְלֹא דְאָגוֹת וּפְחָדִים יִתְרִים, וְהַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם
מְצִיאוֹת בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, הוּא גֹר בְּעוֹלָם הַחַרוּת, וּמִמֶּשׁ טוֹעֵם
טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַדִּיר בְּעֵצְמוֹ אֲמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

אִם אֲפֹשֶׁר לְהַשִּׁיג גְּלִיּוֹת שֶׁל מְקוֹמוֹת הַקְדוּשִׁים וְנוֹפִים בְּאֶרֶץ

ישראל — מה טוב ומה נעים, כי עורף העתון צריך את זה מאד, וכן תמונות של חכמים וצדיקים, וכן את הספר שאתה רוצה לשלח, גם-כן מענין, כי כל דבר שקשור לארצנו הקדושה ואל צדיקים ואמונת חכמים, ראוי להדפיס בעתון, כי באמת כל עתון יוצא יותר יפה מקודמו, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שזה יהיה אוצר גדול, ובסוף השנה ידפס עוד פעם, ויכרך בכמה כרכים, ועל-כן מי שרוצה את כל הסדרה, תגיד לו, שבסוף השנה זה יצא בכרך מִכְרָךְ בתכלית ההדור והיפי.

העקר ראה לחזק את עצמך להיות תמיד בשמחה, ותכניס את עצמך באמונה פשוטה בו ותברך, כי בודאי לא יעזב אותך, וכל מה שמכניסים את עצמו יותר באמונה פשוטה בו ותברך, כמו-כן זוכים לראות ישועה נפלאה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתנו.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר שמות, ט"ו טבת ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה להמשיך בעבודתך עבודת הקדש, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, ואני מקנה לפניו ותברך, שכל אנשי שלומנו יקנו אצלך בשר, ראה לעשות שלט גדול ויפה על החנות, ואל תירא ואל תחת משום בריה שבעולם, כי לא יכולים לעשות לך שום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מתפלל ומבקש בעדך, שתצליח בכל דרכך, ויהיה לך נחת מילדיך, ותגדלם בנקל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט״ז תתנז.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר שמות, ט״ו טבת ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַקָּר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ לְחֶלֶק חִלוֹת וְיִזְן,
וּבְזָכוֹת זֶה הַשְּׁמוּשׁ תִּזְכֶּה אִתָּה בְּעֲצֻמְךָ לְשֹׁפֵעַ גְּדוֹל, וְלֹא תִצְטָרֵךְ
אֶף פֶּעַם לְבְרִיּוֹת.

רְאֵה לְדוּחַ תְּמִיד מִכָּל הַקּוֹרוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִי תְּמִיד שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת בֵּין אָנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט״ז תתנח.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר וארא, כ' טבת ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

מִצְאָתִי לְנִכּוֹן לְפָנוֹת אֵלֶיךָ, מֵאַחַר שִׁשְׁמַעְתִּי עַל גְּדֹל פְּעֻלָּתְךָ
בְּמִסְגֵּרַת תְּפִקִידְךָ כְּ... בְּטָפוֹל בְּשַׁחֲתוֹת וּבְאֵי הַצָּדֵק הַנְּעֻשִׁים ...
וְאִיךָ שְׁאַתְּ מוֹסְרֶת אֶת נַפְשְׁךָ לְהַקִּים אֶת הַצָּדֵק וְהִישֵׁר עַל מְקוֹמוֹ.

תְּלַמִּידֵי וְחִסְדֵי הַתִּישְׁבוּ בִּיבְנֵאֵל לְפָנַי לְמַעַלָּה מִשְׁלַשׁ שָׁנִים,
בְּמִשְׁךָ כָּל הַתְּקוּפָה הַנִּלְחִינֵנוּ בְּשְׁלוֹם עִם הַתּוֹשָׁבִים הַמְּקוֹמִיִּים,
אֶךְ לְאַחֲרוֹנָה אָנוּ נִתְּוִנִים לְאִיוָמִים וְהַסְתּוֹת וְהַתְּנַכְלִיּוֹת שֶׁל ... שְׁאִינוּ
רוֹאֵה בְּעֵינַי יָפָה אֶת הַתִּישְׁבוּתָנוּ בְּמָקוֹם, וְהוּא רוֹצֵה לְהַתְּנַכֵּל לָנוּ
בְּגִלְלַת הָאִינְטֶרְסִים הָאִישִׁיִּים שְׁלוֹ, וּמִסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ,

מערכת ההסתות שהוא מנהל נגדנו היא חמורה ביותר, ובזמנתו (ויש לנו הוכחות לכך), מתנכלים לנו אנשי שולים מקרב התושבים המקומיים, הם מזיקים לרכוש, מנקבים צמיגי מכוניות, ולפגי פמה שבועות במוצאי שבת (15.12.90) אף שלף אחד מחברי המועצה אקדח טעון על אחד מחסידי, ולולא שהפילו ברגע האחרון את האקדח מידו, מי יודע מה היה יכול לקרות, תלונות פמוכן הגשו למשטרה, אף משום מה המשטרה אינה מטפלת בנושא פיאות.

עלי להבהיר, שאף פעם במשך שלש השנים האלה, לא היו נגדנו התנכליות, והיחסים ביננו לבין תושבי המקום היו מצוינים, אף לאחר שגלינו שחיתות נוראה מצד גורמים מגבוה וכו', החלטנו לנתק את הקשרים עם הדרג העליון, ולהקים לנו קהלה נפרדת, דבר זה העלה את חמתו של ... ומאז הוא מסית את התושבים נגדנו, עד שאף הפיץ עלינו שמועות בעתונות, כאלו אנו מתנכלים לתושבי המקום וכו', דבר שאינו נכון כלל, ונתן לבדיקה.

בתקופת שהותנו במקום למדנו, שדרך פעילותו של ... אינה כשרה, הוא שולט לבדו בכל עניני המועצה הדתית, כששאר חברי המועצה אינם אלא כבבות הממלאות את רצונו, נתגלתה מעילה באמון, תקציבים גדולים נעלמו, ומוסדות פיקטיביים פדגמת "כולל", ו"מרפז צדקה וחסד", שאינם פועלים כלל הקמו, כדי לכסות על כל השחיתות הזאת, וכדי להצדיק את קבלת התקציב, שריתי הדת הנתנים במקום אינם עונים על צרכי התושבים; המקנה במקום מזנח מאד, הוא אינו מנהל בצורה נקייה וסניטרית, והוא צריך לעבר שפויצים רבים (אני מצרף בזה מכתב תלונה של נשות יבנאל, שגשלח לו עד הארצי לטהרת המשפחה), המועצה הדתית קבלה כבר לפני כשנתיים סכום של שלשים אלף שקל מהמועצה המקומית, על מנת לבצע את השפויצים במקום, אף דבר לא נעשה עד עתה, ולא עוד אלא שהמועצה הדתית טוענת, שהמקנה נקי ואינו זקוק לשפויץ כלל, הכסף פמוכן נמצא ברשותם, אף הם

מְסַרְבִּים לְהַחְזִירוֹ לְמוֹעֶצֶה הַמְקוּמִית, וְגַם טוֹעֲנִים שֶׁהַמְקוּוֹה אֵינוֹ זָקוּק לְשִׁפּוּצִים...

דְּגָמָא זֹה הִיא רַק דְּגָמָא קְטַנָּה לְאִי הַצָּדֵק וְהַשְּׁחִיתוֹת הַנִּעֲשִׂית בַּמְקוּם, וּבַפְּרָט בְּשִׁרְוֹתֵי הַדַּת, כְּדִגְמַת שְׁפוּץ בְּתֵי כְּנֶסֶת וְכוּ', עַלִּי לְצַיֵּן שֶׁהַתּוֹשָׁבִים הַמְקוּמִיִּים יוֹדְעִים עַל הַשְּׁחִיתוֹת הַזֹּאת כְּכֹר שְׁנַיִם רַבּוֹת, אֲלֵא שֶׁ... הַטִּיל עֲלֵיהֶם אֶת פְּחָדוֹ וְחִיתָתוֹ, וּבְצוּרָה זֹה אוֹ אַחֲרַת הַצְּלִיחַ לְהַשְׁתִּיק אֶת כָּל אֱלֹה שְׁרָצוֹ לְמַחֹת עַל הָעֲנָנִין, וְהוּא עוֹשֶׂה בַּמְקוּם כְּבַתוּרָה שְׁלוֹ.

אֲנִי אִישִׁית הַגְּשָׁתִי בַּקְּשָׁה לְבִנְיַת בֵּית-כְּנֶסֶת גָּדוֹל לְתַלְמִידֵי וְחִסְדֵי הַגָּרִים בַּמְקוּם, הַבְּקָשָׁה עֲבָרָה אֶת כָּל הַשְּׁלֻבִּים, אֶךְ הַרְשִׁינִי מִתְעַבֵּב תְּקוּפָה אֲרָכָה, כְּשֶׁחֲקַרְתִּי אֶת הַנוֹשֵׂא הַתְּבַרֵּר לִי עַל-פִּי הַיּוֹדֵאת הַגּוֹרְמִים הַמְתַּעֲסָקִים בַּנוֹשֵׂא, שֶׁהֵם נִתְּוֹנִים תַּחַת לַחֵץ גָּדוֹל שֶׁל ... שְׂאֵינוֹ מְסַכֵּם בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, שְׂאֵיֹאֲשִׁרוּ אֶת בְּנֵי בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְהוּא מַפְעִיל עֲלֵיהֶם לְחֻצִּים בְּכָל דֶּרֶךְ אֶפְשָׁרִית, כְּדֵי שֶׁהַרְשִׁינִי לֹא יִנָּתֵן, וַיַּעֲכֹב.

אֲנִי ... מֵאַרְצוֹת-הַבְּרִית, וּמֵאֵז שֶׁנִּכְנְסוּ תַלְמִידֵי וְחִסְדֵי לְגוֹר בַּמְקוּם, נִסִּינוּ כָּל דֶּרֶךְ אֶפְשָׁרִית כְּדֵי לְפַעַל בְּשִׁתּוֹף פְּעֻלָּה עִם ... אֶךְ בְּגִלְלֵי הָאֵינְטֵרְסִים הָאִישִׁיִּים שְׁלוֹ, הוּא אֵינוֹ רוֹצֵה אוֹתָנוּ בַּמְקוּם, וּמִנְהַל נִגְדָנוּ הַסֵּתָה פְּרוּעָה, וְשֵׁם לָנוּ רִגְלִים בְּכָל דֶּרֶךְ אֶפְשָׁרִית.

אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, אֵינִן שׁוּם אֲמַת בְּשִׁמוּעוֹת כְּאֵלוֹ תּוֹשְׁבֵי הַמְקוּם נִגְדָנוּ, אוֹ שְׂאֵנוּ מִתְּנַפְלִים לָהֶם, לְהַפְּךְ, הַיְחָסִים בֵּינָנוּ לְבֵין תּוֹשְׁבֵי הַמְקוּם מְצַיֵּנִים, אֶךְ בְּגִלְלֵי אֵינְטֵרְסִים אִישִׁיִּים שֶׁל ... וְהַסֵּתוֹת הַחוֹזְרוֹת וְנִשְׁנוֹת שְׁלוֹ נִגְדָנוּ, אָנוּ סוֹבְלִים הַתְּנַפְלוּת רַבּוֹת, וְלֵאחֲרַי שְׁכָלוֹ כָּל הַקְּצִים, מְצַאֲתִי לְנִכּוֹן לְפָנוֹת יִשִּׁירוֹת אֲלֵיךְ, כִּי שְׁמַעְתִּי שְׂאֵת מְמֹנָה עַל הַצָּדֵק וְהַיִּשָּׁר ... וּבְעֵקֶר אֶת גְּלַחְמַת בְּשִׁחִיתוֹת.

אִי לְכַךְ מְצַאֲתִי לְנִכּוֹן לְפָנוֹת אֲלֵיךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ אִישִׁית לְטַפֵּל

בְּעֵינַי, כָּל הַדְּבָרִים שֶׁנִּכְתְּבוּ בַּמִּכְתָּב, יֵשׁ לָנוּ הוֹכָחוֹת לְכָל דָּבָר, וְאֲנִי מִבְּקָשִׁים שֶׁתַּחֲקְרֵי אֶת הַנוֹשֵׂא וְהַטְּפָלִי בּוֹ, כְּדֵי שֶׁהַצֶּדֶק יֵצֵא סוּף סוּף לְאוֹר.

הַמֵּאחַל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אַבְקָשׁ תְּשׁוּבָתְךָ.

ט"ז תתנט.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶרָא, כ"א טבת ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִיעֵו וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּפְלוּ בְּדַעְתְּכֶם מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִם שְׁלַעַת עֲתָה לֹא רוֹאִים שׁוֹם דְּבָר, עִם כָּל זֹאת עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי, בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵב לָנוּ. בּוֹדְאֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם אֲוֹרֵב מְאֹד עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְעַקֵּר אוֹתוֹ וּלְגַרְשׁוֹ מִיַּבְנָאֵל, כִּי עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנּוּי חֶרֶק עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַגֵּר בְּיַבְנָאֵל, עִם כָּל זֹאת אִם נִקְיִים אֶת עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהִזְהִירָנוּ לְהִיּוֹת עֲקָשָׁן גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִזְ דִּיקָא נִצְלִית; כִּי עַקֵּר הַהַצֹּלְחָה הוּא עַל-יְדֵי מַדַּת הָעֲקָשְׁנוּת, לְהִיּוֹת עֲקָשָׁן עַל כָּל דְּבָר וְדְבָר, קִדְּם צְרִיכִים עֲקָשְׁנוּת לֹאמֹר: "פֹּה אֲשֵׁב כִּי אֲוִיתִיָּה", וּכְבָר לֹא יוֹעִיל לְסֵמ"ך-מ"ם שׁוֹם דְּבָר, אֲנַחְנוּ בְּאֲנֵנוּ לְפֹה לְיַבְנָאֵל לְבָנוּת עִיר בְּרֶסֶלֶב עַל אִפּוֹ וְחֻמָּתוֹ, וּכְבָר לֹא יוֹעִיל לְשׁוֹם בְּרִיָּה לְהִזְיֹז אוֹתָנוּ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, אֲדַרְבָּה כָּל מָה שֶׁיַּצִּיקוּ לָנוּ וַיִּמְרָרוּ לָנוּ אֶת חַיֵּינוּ, כֵּן תִּפְגַּס עוֹד מִשְׁפָּחָה וְעוֹד מִשְׁפָּחָה, וְכֹאשֶׁר יַעֲנוּ אוֹתוֹ — כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן

יִפְרֹץ. וְעַל דָּבָר זֶה צְרִיכִים עֲקֻשָׁנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, כָּל מֵה שִׁיּוֹתֵר עֲקֻשָׁן, כָּבֵד לֹא יוֹעִיל שׁוּם דָּבָר; כִּי בְּאִמַּת הַכֹּל כֹּלָא קָמִיָּה יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר רַק לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ מֵה יֵשׁ לִירָא וְלִפְחַד מִכְּמָה אֲנָשִׁי שׁוֹלִים הַנִּגְרָרִים אַחֲרֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם. אֲנַחְנוּ נִשְׂאָר כָּאֵן, וְתַכְנֵס עוֹד מִשְׁפָּחָה וְעוֹד מִשְׁפָּחָה, עַל אִפְס וְחֻמָּתָם, וְכִבֵּר לֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוּם דָּבָר, וּבִזְזָה אֶתֶם צְרִיכִים לִהְיוֹת חֲזָקִים מְאֹד מְאֹד, וְאִזּוּ תִצְלִיחוּ, וְעַל אִף גְּדֹל הַנְּסִיווֹנוֹת שִׁישׁ לָכֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, תִּאֲמִינוּ לִי שְׂגַם בְּעִיר יֵשׁ נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּבִפְרָט בְּעִנְיֵי שִׁכְר דִּירָה וּפְרִנְסָה, מְאֹד קָשָׁה כְּאֲשֶׁר מִתְלוֹנְנִים אֵלֵי הַמוֹן אֲבֻרְכִים עַל גְּדֹל הַדַּחְקוֹת שֶׁעוֹבְרֵת עֲלֵיהֶם, שְׂאִין לָהֶם אִפְלוּ צְרִיכֵי שַׁבָּת, וְתַהֲלָה לָאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ לָכֶם שִׁפְע דְּקֻדְשָׁה עַל כָּל שַׁבָּת וְשַׁבָּת בִּיבְנָאֵל, עַד שִׁישְׂאָר מֵהַשִּׁפְע גַּם עַל כָּל שִׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל. הָעֵקֶר רְאוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּעִבּוּרֵי בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי אֲנִי צְרִיךְ לְהִרְבֶּה יְשׁוּעוֹת.

רְאוּ לְהַתְּחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה, אֲשֶׁר מְאֹד הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל לִהְיוֹת עֲקֻשָׁנִים גְּדוֹלִים עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, וְחֻכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יומא כט.): לְמָה גַּמְשָׁלָה תְּפִלָּתָן שֶׁל צְדִיקִים כְּאֵילָת? מֵה אֵילָת זוֹ, כָּל זְמַן שֶׁמִּגְדֵּלֶת — קַרְנֵיהָ מִפְּצִילוֹת, אִף צְדִיקִים, כָּל זְמַן שֶׁמִּרְבִּים בַּתְּפִלָּה — תְּפִלָּתָן נִשְׁמַעַת; וְעַל-כֵּן רְאוּ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְכֶם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְצֵאת בְּכָל לַיְלָה לְשֹׁדֵה לְהַתְּבוּדָד, אִפְלוּ עֲשָׂרִים דְּקוֹת, וּלְקַיֵּם אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל בַּתְּמִימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, שֶׁבִקֵּשׁ אֹתָנוּ לְצֵאת בֵּין הַהָרִים, וְלְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, מֵה יֵשׁ לָכֶם לְהַפְסִיד, אֶתֶם מִמִּילָא גָרִים לֹא רְחוּק מִהָרִים, וְתַכְּף כְּשֵׂאתֶם מִסְתַּוְּבָבִים, אֶתֶם כָּבֵד בְּשֹׁדֵה אוֹ בְּהָר, וְעַל-כֵּן אֶתֶם יְכוֹלִים לְקַיֵּם בְּשִׁלְמוֹת: "הַנְּעוֹר בְּלִילָה וְהַמְּהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ יַחֲדִידִי"; כִּפִּי פְרוּשׁוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל (עין לְקוּטִי-מִוֵּהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נב); אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי אִפְלוּ מַעֲט הַדְּבוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פּוֹעֲלִים הִרְבָּה, וְאִין לָכֶם לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי יִבְנָאֵל הִיא כָּבֵד "עִיר בְּרִסְלָב" עַל אִפְס וְחֻמָּתָם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. וְעַל-כֵּן מֵה וְלְמָה לָכֶם לְהַתְּבַיֵּשׁ מִמִּישָׁהוּ, אֲדַרְבָּה שִׁיְהִיָּה הַמְּקוֹם מְלֵא הַתְּבוּדָדוֹת, מְלֵא עִם תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל,

וְרַק עִם תְּפִלָּה נִכְבָּשׁ אֶת הַמְּקוֹם, כִּי תְּפִלָּה עוֹלָה עַל הַכּל, כְּמֵאמָרָם
 ו'ל' (תנחומא פרשת וירא): אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הוּוּ
 זְהִירִין בְּתִפְלָה, שְׁאִין מְדָה אַחֲרֵת יָפָה הֵימְנָה, וְהִיא גְדוּלָה מְכֹל
 הַקְּרַבְנוֹת, וְאֶפְלוּ אִין אָדָם כְּדָאֵי לְעֲנוֹת בְּתִפְלָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמוֹ,
 כִּיּוֹן שְׂמֵתִפְלַל וּמְרַבָּה בְּתַחֲנוּנִים, אָנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמוֹ, וְעַל-כֵּן אֵל
 תְּהִיוּ בְּטָלְנִים, וּרְאוּ מָה לְפָנֶיכֶם, וְתַתְּמִידוֹ בְּכֹל לִילָה וְלִילָה בְּעִבּוּדָה
 הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְאֵל תְּתַפְּעֵלוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם.

נָא וְנָא תִקְבְּעוּ לְעֲצָמְכֶם קְבִיעוֹת חֲזָקָה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
 אֶפְלוּ מְעַט דְּמְעַט, וְהִצְטַרְפוּ לְלַמֵּד בְּכוֹלֵל בְּקַר "שׁוּמְרִים לְבָקָר",
 וְתִלְמְדוּ אֲזוּ קָצֵת מִשְׁנִיּוֹת, וְקָצֵת זֶהָר, וְקָצֵת גְּמָרָא, אֲשֶׁר הַתְּפִלָּה
 שְׂמֵתִפְלָלִים אַחֲרֵ-כֵן מְאִירָה בְּאֶפְן אַחַר לְגַמְרִי, וְכֵן תִּצְטַרְפוּ לְלַמֵּד
 בְּכוֹלֵל "אוֹר הַמְּאִיר", כֹּל אֶחָד שִׁילְמַד אֶת שְׁעוּרֵיו בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה,
 גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, זֶהָר וְתַקּוּנִים, אֲשֶׁר אִין
 עוֹד טוֹב מִזֶּהָ, וּבְפֶרֶט כְּשִׁלּוּמְדִים בְּבֵית-הַמְּדַרְשׁ, אִין לְמַעְלָה מִזֶּהָ.
 וְכֵן תִּצְטַרְפוּ לְלַמֵּד בְּכוֹלֵל עֲרַב "אוֹר הַגְּנוּז", וְכֵן לְכֹל הַפְּחוֹת יְהִיָּה
 לְכֶם בְּכֹל יוֹם קָצֵת תּוֹרָה, אֲשֶׁר הַתּוֹרָה הִיא חֻכְמָתוֹ יְתַבְּרָךְ, וּמִי
 שְׂמִכְנִים עֲצָמוֹ בְּתוֹף חֻכְמָתוֹ יְתַבְּרָךְ, מְאִיר לוֹ מִחוּ מְאֹד, וּמְכַפְּרִים
 לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

נָא וְנָא רְאוּ לְבָרַח מִכָּל מִינֵי לִיצְנוֹת, וְתַמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם,
 שְׂבִבֵית-הַמְּדַרְשׁ לֹא יְהִיָּה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, שׁוּם לִיצְנוֹת וּדְבָרִים בְּטָלִים,
 אֵלָא יִשְׁבוּ וְיִלְמְדוּ תּוֹרָה בְּהַתְּמָדָה. וְצָרִיכִים לְמַחוֹת עַל לִיצְנוֹת
 וּבִטּוֹל זְמַן בְּבֵית-הַמְּדַרְשׁ, כִּי זֶהוּ עוֹן חֲמוּר מְאֹד מִמֵּד, כְּשִׂמְבִטְלִים
 שֵׁם אֶת הַזְּמַן בְּפֶטְפוּטֵי דְבָרִים בְּטָלִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְכַבֵּד
 וְלִיקַר אֶת בֵּית-הַמְּדַרְשׁ, לְלַמֵּד שֵׁם תּוֹרָה, וְלִשְׁמַר אֶת הַמְּקוֹם שִׂיְהִיָּה
 נְקִי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

אַבְקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שִׁיעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד, וְיִתְפַּלֵּל
 בְּעִבּוּרֵי בֵין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְאֶהְיָה לְכֶם אָסִיר תּוֹדָה עַל כָּל
 תְּפִלָּה וְתִפְלָה שֶׁתִּתְפַּלְלוּ בְּעִבּוּרֵי.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתס.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וארא, כ"א טבת ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

היום שלחתי לך את כל הספר, ותדפיסו כמו שהוא מנה, וצריכים מאד לשמר מטעיות כתיב ודפוס, ובין כך תתחילו לנקד את חלק א', עד שתקבלו הכל. ופה תקבל רצוף שני עמודים, אחד באות גויים שתקנתי, וכן באות זיוגים, וזה הכל מה שיש לתקן שם, ועל-כן אתם כבר יכולים להכין הכל. ולגבי ... הוא על הדרך, ומסתמא תקבלו בעוד יומים. היה טוב שידפס ויחלק בשבוע הבא, כי מעכשו אני רוצה שרק פעם בשבוע יופיע עתון, וכך גדע שבכל חדש יוצאים ארבעה עתונים, ויחלקו את זה פעם בשבוע ביבנאל וכן להפיצם לרבים, ובעזרתו יתברך, זה כבר יהיה קבוע, ומעכשו מתחילים להוסיף דברים חדשים, עצות רבנו ז"ל, אשר דבר זה יהיה מאד יפה, ואם אפשר להשיג גליות הטבע ומקומות הקדושים בארץ ישראל — מה טוב ומה נעים.

מחמת ש... לא נמצא השבוע פה, מתעכב הן העלונים והן התוף הנחל, ותכף-ומיד כשיבוא, נשלח לך את זה לכמה שבועות בבת אחת. ראה לדונח מה עם הספרים ששלחת, וכמה אני חייב לך, באפן שאוכל לשלם לך.

תכף-ומיד כשיוצא איזה עתון — תשלח לי שנים לכאן, כי אנחנו צריכים את זה.

ראה לחזק את עצמך בעבודת ההדפסה, ובזכות זה תזכה לכל הברכות וכל טוב, וראה לדונח אם ... מפיץ את הקונטרסים, וכן אילו קונטרסים אתה מדפיס עכשו. מהיום טוב שתכניס את התמונה של יבנאל בספרים, כי אצלי הולך עכשו בחיים לגלות לכל העולם את "יבנאל עיר ברסלב", כי דרכם של בני אדם, שמה

אֲשֶׁר ט"ז תתסא — ט"ז תתסב בנחל רכג

שְׂרוּאִים וּמָה שְׂקוּרָאִים — נִקְלָט בְּמַחֵם, וְעַל-כֵּן כְּדַאי לְהִדְפִּיס רַק
אֶת הַתְּמוּנָה שֶׁל יַבְנָאֵל, וְכֵן בְּסִפְרֵים הַגְּדוּלִים גַּם-כֵּן כְּדַאי לַעֲשׂוֹת
כֵּן.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ב טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יָאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִשְׁמַר לֹא לְדַבֵּר
בְּעַת הַתְּפִלִּין עֲלֶיךָ.

רְאֵה לְקָרֵב יְהוּדִים אֲלֵינוּ יִתְבָּרַךְ בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז כְּיַד ה'
הַטּוֹבָה עֲלֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלַּתִּי שְׂאֲנִי
מִתְּפַלֵּל עֲלֶיךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ לְמִצְאָה אֶת בַּת זִוְגָה, וְתִבְשֹׂר לִי בְּקָרוֹב
בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ב טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְבָדֵק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְכֶם.

רְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי בְּאֶפֶן שְׁתַּרְבֵּה הָאֵהָבָה בֵּינֵיכֶם.

רְאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַמְּגֻלִים אֶת
הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּכְדֵי לְהַשִּׁיגֵם רְאוּ לְהַתְקַשֵּׁר עִם הַמְּשָׁרָד שְׁלָנוּ
בְּבִגְי־בְרֵק ... וְתִקְחוּ רַק מִשָּׁם קוֹנְטְרָסִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה תָּמִיד שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְתִהְיֶה לָכֶם
רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ב טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְכֵן אֲנִי מְקַבֵּל אֶת כָּל הַמַּכְתְּבִים,
וְאֲנִי קוֹרָא אוֹתָם, אֲךָ מִחֲמַת רַב טְרָדוֹתִי, קָשָׁה לִי לַעֲנוֹת אֶת
הַמַּכְתְּבִים בְּעֵתִים הַלָּלוּ.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִמְשִׁיךְ לוֹמֵר
בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, כִּי רַק זֶה יוֹצֵיא אוֹתְךָ מִהַפַּח גִּשְׁבֵּר
שְׁנַפְלֶתָ בּוֹ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָ יָבוֹא הַטּוֹב.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז תַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ
תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְהִמְשִׁיךְ לְכָתֵב לִי מַכְתָּב בְּכָל יוֹם, וְתִשְׁלַח אֶת זֶה בְּסוּף
הַשְּׁבוּעָה.

ט"ז תתסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ב טבת ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְתַעֲבֹד מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא הַיְסוּד
וְהַעֲקָר בַּיְהוּדוּת, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְשִׂמְחַת תָּמִיד, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

עַל-יָדַי שֶׁתִּשְׁמֹר אֶת כָּל הַיּוֹצֵא מִפִּיךָ, עַל-יְדֵי-יָדָה תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ,
כִּי "שִׁמֹּר פִּי וְלִשׁוֹנוֹ שִׁמֹּר מִצְרוֹת נִפְשׁוֹ" (מְשָׁלִי כֹא, כג).

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל עֲלֶיךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִרְוָה רַב גַּחַת
מִכָּל יְלָדֶיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ב טבת ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְדַקְדָּק מְאֹד בְּשִׁמְרַת שַׁבַּת-קִדְּשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבַּת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ,
וּבְזִכּוֹת שִׁמְרַת שַׁבַּת תִּזְכֵּי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגָךָ, כִּי הַשַּׁבַּת הִיא בַת
זִוְגָן שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל (פְּסִיקְטָא רַבְתִּי, פְּרָשָׁה כג), וְעַל-יָדַי שִׁמְרַת שַׁבַּת
תִּזְכֵּי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגָךָ.

רכו אָשֶׁר ט"ז תתסו — ט"ז תתסז בנחל

נא וְנָא לֹא לִפְלֵי בְדַעְתְּךָ פְּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וּבְקָרוֹב מְאֹד תִּמְצָאֵי אֶת בֶּן זִוְגָךָ, וְאֵל תְּהִי בְרַנְיָת, וְאִזּוּ בְּנֵדָאֵי
תְצַלִּיחֵי, וּתְבַשְׂרֵי לִי בְשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ב טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גְּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הִנֵּה מְאֹד רְצוּי, שְׁתַּבְּדְּקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם, וְכֵן לְבַדֵּק אֶת
הַתְּפִלִּין שֶׁל הַבַּעַל, וְלִהְשֵׁתֵדֵל לְהַנִּיחַ עִמּוֹ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, אֲפִלוּ
כַּמָּה דְקוֹת, וּבְזִכּוֹת הַתְּפִלִּין יִזְכֶּה לְחַיִּים, כִּי כָּל הַמְנִיחַ תְּפִלִּין —
זוֹכֶה לְחַיִּים (מְנַחוֹת מֵד).

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוֹ, שְׁתַּהֲיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ב טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ כַּמָּה פְּעָמִים, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתָּנִי
בְּבְשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שְׂאֵתָה זוֹכֶה וּמְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים בְּדַבּוּרֵי אֲמוּנָה
שְׂקַבְלָנוּ מִהַנְּחֵל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁתַּזְכֶּה לְפַעַל הָרַבָּה בְּקַבּוּץ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְלִדְבַר עֲמָהֶם עַל-כָּל-
פְּנִים פְּעַם אַחַת בְּשָׁבוּעַ, וּזְכוֹת הָרַבִּים תִּגַּן עֲלֶיךָ.

אָשֶׁר ט"ז תתסח — ט"ז תתסט בנחל רכז

נא ונא ראה להמשיך להפיץ את אור רבנו ז"ל, ואל תתפעל משום ברירה שפעולם, ובזכות זה תבוא לך גם פְּרִנְסָה בְּגִשְׁמִיּוֹת בְּשֹׁפֵע רב, על-פְּנֵי ראה להיות מְשֻׁפֵּעַ ולא מְשֻׁפָּע.

החזק בשעורי תורה בכל יום: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, זהר ותיקונים, מכל שעור אפלו קצת דקצת, ואז תצליח דרבה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתסח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ב טבת ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לבדיק את התפלין שלך אם הן כשרות, ותשתדל להניחם בכל יום באפן קבוע.

ראה ללכת ערב ובקר לבית-המדרש, ועל-ידי-זה יפלו כל שונאריך תחתך.

היה טוב מאד שתקח עורך-דין.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מתפלל ומבקש בעדך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתסט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ב טבת ה'תנשא.

שלום רב אל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן לְבָדֵק אוֹלֵי אֵין בְּאִיזָה חֶדֶר מְזוּזָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וַיֵּשׁ לָךְ עוֹד הַרְבֵּה דְבָרִים לְתַקֵּן בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן חִדְּלִי לָךְ מִמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ב טבת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאִתָּה מִתְחַזֵּק לִילְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל. יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְהַצְּלִיחַ לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְרְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלָא כְּזֶה, מַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל, עַל-כֵּן רְאֵה לְחִזְק וּלְאַמֵּץ אֶת עֲצָמְךָ, וְהַעֲקֵר לְחִזְק וּלְאַמֵּץ אַחֲרִים, וּבְזִכּוֹת זֶה שְׁתַּחֲזַק וּתְאַמֵּץ אַחֲרִים, גַּם לָךְ יִהְיֶה חֲזוּק.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוּדָד בְּכֹל יוֹם, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת מְבִיאִים נְסִים לְאָדָם, אִפְלוּ שְׂאָדָם נִפְל בְּמִקּוֹם שְׁנִפְל, אֲסוּר לוֹ לְהִתְיַאֵשׁ, כִּי בְזִכּוֹת

אֲשֶׁר ט"ז תתעא בנחל רכט

התפלה והתבודדות, לא יזוז משם, עד שימחל לו הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתעא.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ג טבת ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

ראוי לנו לשמח מאד, שאנו יודעים מרבי אמת כזה, מעצות נוראות ונפלאות כאלו, ועל-כן ראוי ונכון לעסק הרבה ב"לקוטי-הלכות", כי דיקא על-ידי מוהרנ"ת ז"ל אנו זוכים להבין את דברי רבנו ז"ל, ומה היינו עושים בלי מוהרנ"ת ז"ל; ועל-כן צריכים להתמיד הרבה ב"לקוטי-הלכות", ושם רואים באמת את אור רבנו ז"ל. אשרי מי שיתמיד בכל יום בלמוד "לקוטי-הלכות".

ראה לחזק את עצמך לדבר עמו ותברך בכל יום על-כל-פנים חמש דקות, ומדי שעה בשעה 'תגנב' חמש דקות, ותדבר להקדוש-ברוך-הוא, וכך תהיה דבוק בו ותברך כל היום, כי על-ידי תפלה והתבודדות, האדם מדבק את עצמו בו ותברך, ואשרי מי שמתבודד עצמו כל היום כלו אליו ותברך, וצוּעק ומבקש ומתחנן ממנו ותברך, שיחוס וירחם עליו, שיזכה להתקרב באמת אליו ותברך, והתפלה בודאי תפעל לטובה, כי התפלה היא הצנור והפתח להמשך אחריו ותברך.

אשרי מי שמתבודד בכל יום, ומתמיד בספרי רבנו ז"ל.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתעב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ג טבת ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתָאר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל אֲשֶׁתְּךָ, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם, וְתִהְיֶה תָמִיד
שְׂמִיחִים וְעֹלֵיזִים, וְתִרְוָה רַב נַחַת מֵהַבֵּן וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

רְאֵה לְבָרַח מִכָּל מִינֵי לְצִים, כִּי הַלְצִים מְקַרְרִים אֶת הָאָדָם
מֵעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְדוּר הַמְּלֶךְ מִתְחִיל אֶת סִפְרוֹ, שֶׁהוּא סִפֵּר
תְּהִלִּים: "אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֶצְת רְשָׁעִים וּבְדַרְךָ חַטָּאִים
לֹא עָמַד, וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יָשָׁב, כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חָפְצוֹ, וּבְתוֹרָתוֹ
יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה", וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִיחִים זֹאת בְּתַמִּימוֹת
וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה. וְהַעֲקָר — רְאֵה לְלִמּוֹד שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, הֵינִי
שֶׁתִּקְבַּע לְעֶצְמְךָ שְׁעוּר בְּמִשְׁנֵיּוֹת, שְׁעוּר בְּגִמְרָא, שְׁעוּר בְּמִדְרָשׁ,
שְׁעוּר בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ, שְׁעוּר בְּזֵהָר, שְׁעוּר בְּתַקוּנִים, וּמִכָּל שְׁעוּר
וְשְׁעוּר תִּלְמַד אֶפְלוּ קֶצֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרָבְךָ.

רְאֵה 'לְגַנֹּב' בְּכֹל יוֹם כַּמָּה דְּקוֹת לְתַפְּלָה וְהַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתעג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ג טבת ה'תנשא"א.

אֲשֶׁר ט"ז תתעד בנחל רלא

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת כָּל הַמְּזוּזוֹת אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה אִיזוֹ מְזוּזָה, חֵס וְשָׁלוֹם.

רְאוּ לְדַקְּדַק מְאֹד בְּהַדְלֵקַת גִּירוֹת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְלֹא לְחַלֵּל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ.

בְּעֵינֵי הַתְּרוּפּוֹת, כְּדָאִי לְהִתְיַעַץ עִם עוֹד רוּפָא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַד כָּל מְשַׁפְּחָתְכֶם, שִׁיְהִיָּה לְכֶם רַק בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וּתְבַשְּׂרוּ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתעד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר וְאַרְא, כ"ג טבת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דֵּלֶת מְזוּזָה. וְכֵן שֶׁהַבְּעַל יִנְיַח תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת בְּכָל יוֹם, וְכָל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכָה לְחַיִּים; וּבְזִכּוֹת זֶה תְּהִיָּה רְפוּאָה לְיֶלֶד.

טוֹב מְאֹד, שֶׁהַיֶּלֶד יְהִיָּה מְלַבֵּשׁ בַּיּוֹם עִם צִיצִית, וּבְזִכּוֹת מְצוֹת צִיצִית תְּהִיָּה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה עַל הָעֵינַיִם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, אֲשֶׁר אֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁתַּצְּלִיחוּ, וְתִרְווּ רַב נַחַת מֵהַבֵּן,

רלב אֲשֶׁר ט"ז תתעה — ט"ז תתעו בנחל

וַיִּזְכֶּה לְרֵאוֹת עִם שְׁתֵּי עֵינָיו תָּמִיד בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבְתוֹךְ פְּנֵי הַצַּדִּיקִים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ג טבת ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֲתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל יוֹם.

רְאֵה לוֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלוֹת בְּמִצִּיאת הַזְּוִוג, וּבְנֻדַּי סוֹף כָּל סוֹף תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הָעֵקֶר אֵל תִּתְיַאֵשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֶּן, רַק רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלִמּוֹד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ חֵן, שְׂתִזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בֵּית זוּגְךָ הָאֲמִתִּית.

הָעֵקֶר סִבְלָנוֹת, כִּי זֶה הָעֵקֶר בְּחַיִּים, וְכֹל מִי שִׁזְזָה לְסִבֵּל יוֹתֵר — מְצַלֵּחַ יוֹתֵר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ג טבת ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּצִרוּף מֵאָה וְחִמְשִׁים שְׁקָלִים בְּעֵבוֹר צְדָקָה, בְּזִכּוֹת זֶה יִשְׁמֹר אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְכָל רַע, וְתִנְצֵל מִתְּאוֹת גְּאוּף, כַּמּוּבָא (לְקוּטִי-מוֹחֲבֵרִין, חֵלֶק א', סִימָן רמב), עֵינֵי שָׁם.

אֲשֶׁר ט"ז תתעזו בנחל רלג

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנִנּוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֶפְלוּ שְׁבִין כָּךְ אֶתְּהָ נוֹפֵל בְּעֲמָקָא דְתַהוּמָא רַבָּא יוֹתֵר יוֹתֵר, עִם כָּל זֹאת עֲלִיךָ לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִתְחַזֵּק, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לִפְּל בִּיאוּשׁ.

הִנֵּה טוֹב לָךְ לַעֲיֵן בַּקּוּנְטֵרְס "בְּרַח מֵהַמְּלַכְדָּת", וּמִי יִתֵּן, שְׁתִּזְכֶּה גַם לְהַפְּיֵצוּ, שְׁזֵה יִהְיֶה תִקּוּן גָּדוֹל לַפְּגָם-הַבְּרִית.

רָאָה לְקָרֵב אֲנָשִׁים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — כְּשִׁזְכֶּה לְקָרֵב יְהוּדִים אֵלָיו.

וְעַל כֵּלָם — רָאָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּתְרַחֵק מֵעֲצָמָךְ אֶת הַעֲצָבוֹת בְּתַכְלִית הַרְחֹק.

הַתְּמַד בְּסִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל".

רָאָה לְכַתֵּב מִכְּתָב בְּכָל שָׁבוּעַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתעזו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסִדְרֵי יִצְחָק, כ"ג טַבַּת ה'תַּשְׁס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרֵי יִאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתִזְכֶּה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמָךְ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִמְשֹׁךְ לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וּמִי יִתֵּן, שְׁתִּזְכֶּה לְהַכְּנִס לְגוּר בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וְשֵׁם תִּזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמָתִי וְנִצְחִי.

נָא וְנָא רָאָה לְהִתְמַיֵּד בְּאַמִּירַת מְשֻׁנִּיּוֹת וּבְאַמִּירַת תִּקּוּנֵי זֶהר, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לְטַהֲרַת הַנְּשֻׁמָה, וּמִי יִתֵּן, שְׁתִּזְכֶּה לְסַיֵּם בְּכָל חֹדֶשׁ

שָׁשָׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, וְכֵן מִפְעַם לְפַעַם לְזִכּוֹת לְסִיּוֹם אֶת כָּל הַתְּקוּנֵי זֶהָר, וְאִז תִּזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תְּנִיחַ בְּעֲצָמְךָ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת כְּרָגַע, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתעח.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדְרֵי וְאֶרְא, כ"ג טבת ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְשַׁעַר וּלְתֹאֵר כָּלֵל.

רְאֵה לְהִיּוֹת קְבוּעַ לְלִמּוֹד בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִש"י, בְּאִפֵּן שְׁבִסוּף הַשְּׁבוּעַ תְּסִיּוֹם אֶת הַפְּרָשָׁה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם.

וְכֵן רְאֵה לְזִמְרַ בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', בְּאִפֵּן שְׁתִּזְכֶּה לְסִיּוֹם בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת סִפְרֵ הַתְּהִלִּים.

מִלְבַּד זֶה רְאֵה לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, וּמִי יִתֵּן שְׁתִּזְכֶּה לְזִמְרַ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּתַקּוּן הַבְּרִית.

אַל תִּדְקֹדֵק כָּל-כָּף עַל עֲצָמְךָ, הָעֵקֶר לְשִׁמּוֹר עֲצָמוֹ מִעוֹן חֲמוּר שֶׁל נְדָה וְכוּ', וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּלְךָ לְלִמּוֹד עַל-כָּל-פָּנִים פְּעַם בְּחֻדָּשׁ בְּשַׁעוֹר שְׁלוּמִדִּים שָׁם הַלְכוֹת נְדָה, כִּי אֲבָרְךָ אַחַר הַחֲתֻנָּה מִכְרַח לְלֶכֶת אֶל שַׁעוֹר עַל-כָּל-פָּנִים פְּעַם אַחַת בְּחֻדָּשׁ בְּשִׁנָּה רִאשׁוֹנָה.

אוֹדוֹת תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוֹת, רְאֵה לְחִטֵּף עַל-כָּל-פָּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת בְּכָל יוֹם, וּלְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרַךְ בְּפִרְטֵי פְּרֻטִיּוֹת כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכָל מָה שְׁמַעִיק לְךָ, וְגַם לְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵתָה אֵינְךָ יְכוּל

אָשֶׁר ט"ז תתעט בנחל רלה

לְדַבֵּר אִתּוֹ... כִּי גַם מִזֶּה צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת שִׂיחָה וּתְפִלָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה מֵה לְדַבֵּר.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל שֶׁיְהִי שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה בֵּינָךְ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הִיא הַמַּתְנָה שְׁנַתֵּן לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ג טבת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלֵה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׂיחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה, שֶׁתִּגְוֹרוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג), שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְשִׁבּוֹר אֶת בְּתִי יִשְׂרָאֵל, וּבַפְּרָט בְּנֵי הַנְּעוּרִים, הוּא רוֹצֶה שֶׁיִּתְגַּרְשוּ, כְּדֵי לְהַכְשִׁילָם בְּעוֹנוֹת חַמּוּרִים; וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שְׁבִינְדְכֶם לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֵלְיָזִים, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאִז הַשְּׂכִינָה תִּהְיֶה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, כִּי בְּבֵית שֵׁשׁ שְׁלוֹם — הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה שָׁם.

בְּעֵינֵי הַרוּפָא, שֶׁאָמַר שֶׁהַוֵּלַד יֵצֵא בְּעַל מוֹם וְכוּ', חַס וְשְׁלוֹם, חַס וְשְׁלוֹם, חַס וְשְׁלוֹם, לֹא תִּהְיֶה פְּזוּאָה בְּיִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפְּלָה, אֲנִי מִבְּטִיחַ לְכֶם, שֶׁהַרוּפָא אֵינּוּ יוֹדֵעַ מַה שֶּׁהוּא מְדַבֵּר, הַתִּינּוֹק יִהְיֶה בְּרִיא, וְלֹא יִקְרָה לָךְ שׁוֹם דְּבָר, אֶל תִּפְחָדִי כָּלֵל, וְאַל תַּעֲשֵׂי שׁוֹם מַעֲשֶׂה, אֲלֵא תִקְחִי קִמְיַע שְׁזַכְּנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִתְּלִי אֶת זֶה עַל צְוֹאֲרֶךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁהַוֵּלַד יִהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם

ברמ"ח איבריו ובשס"ה גידיו ובכל טפי דמיו, ולא יחסר לו שום חוש וכו' וכו', ולכן אסור לכם להכניס בלחץ.

בנדאי טוב לקבל על עצמו איזו מצוה, כגון: לתרם לעניים ולרעבים אכל לאכל ולשתות, והזכות הזו תגן עליכם, כי אין עוד זכות יותר גדולה מלתת אכל לעניים ולרעבים.

נא ונא תבדקו את כל המזוזות בתוך ביתכם, ואתה תבדק את התפלין שלך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהולד יצא פריא ושלם, רק לא לפחד בשום פנים ואפן.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתפ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ג טבת ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין אשתך שנפלה בדכאון וכו', דע לך, שהיום יכולים הכל לרפא, אלא אתה צריך לעזור לה בבית בכל מה שאתה רק יכול, ולא להכביד עליה כלל, אדרבה תהיה לה לעזר, ותשמח אותה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו:): אשה — בעלה משמחה; וההכרח לך לשמח אותה, וזו צריכה להיות העבודה שלך, הינו כל עבודת השם שלך צריכה להיות — להכניס שמחה בתוך הבית, כי אוי ואבוי אם אשתך לא תתפקד, אז הבית יהיה הרוס.

יש לך, תהלה לאל, בנים ובנות, שהם צריכים אמא פריאה וכו' וכו', כדי לטפל בהם וכו' וכו', ולכן עליך מנח החוב לעזר עכשו לאשתך, ולשמח אותה ולהקל ממנה את כל הכאבים, ולהבטיחה שאתה מעריך אותה וכו', ובאמת תעזר לה, וזו מצוה בקור חולים בתכלית השלמות. אדם מחפש מצוות מבחוץ וכו' וכו', הנה יש לו

מַצְנָה עֲצוּמָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת. וְלִכְן תִּהְיֶה חֶזֶק בְּנֵה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּתְּפִּלַּל בְּמִנְיַן שְׁחִרִית, מִנְחָה, עֲרֵבִית, וְאֶפְלוּ שֶׁדָּבָר זֶה יִגִּיעַ לְךָ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, תָּבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁיִהְיֶה לְךָ אֵךְ טוֹב תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וְאֵרָא, כ"ג טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּפְנֹס בְּלֶחֶץ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִלְחִיץ אוֹתְךָ, אֲלֵא כָּל דְּבָר תַּעֲשֶׂה בְּסִבְלָנוֹת, וְתִקְבֵּל אֶת כָּל אֶחָד בְּסִבֵּר פְּנִים יְפוֹת, וְאֵל תּוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלֶךְ עַל הַזּוּלַת וְכו', הוּא לֹא אֲשֶׁם בְּצָרוֹת שְׁלֶךְ, וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְקַבֵּל אֶת כָּלֵם בְּסִבֵּר פְּנִים יְפוֹת, וְתִדְבֵּר לְאֵט וּבְנִיחוּתָא וּבִישׁוּב הַדַּעַת, עַל-יְדֵי-זֶה כָּל הַחַיִּים שְׁלֶךְ יִלְכוּ בְּצוּרָה אַחֲרָת.

לְמָה לֹא תִכְנִים בְּדַעְתְּךָ, שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכֹל אֲלִקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבְזֶה שְׁתַּחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי בְּאַמֶּת דְּבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת פְּרִטִית, וְאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע: אֶפְלוּ שְׁנוּפֵל קֵשׁ וְתִבֵּן מִהַעֲגָלָה, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזֶה בְּהַשְׁגַּחַת — לְמָה נִפְלָה הַחֲתִיכַת קֵשׁ דִּיקָא בְּמִקּוּם זֶה, כִּי יֵשׁ כְּוָנָה עֲלִיוֹנָה וְכו', וְכו', בְּנִדְאִי לֹא צְרִיכִים לְהַכְנִים אֶת עֲצָמוֹ בְּדִמְיוֹנוֹת וּבִשְׁטִיּוֹת, כִּי אַחֲר־כֵּן זֶה כָּבֵר נִכְנָס בְּעִנְיָן שֶׁל נַחוּשׁ, שְׁזֶה לֹא לֹא תִנְחַשׁ, אֲסוּר לְמַנַּע אֶת עֲצָמוֹ וְכו',

מפני אסור נחוש, כמו שכתוב בשלחן ערוך (יורה דעה, סימן קעט, סעיף א'): איזה מנחש האומר פתי נפלה מפי, או מקלי מזי, או בני קורא לי מאחורי, או שצבי הפסיקו בדרך, או שעבר נחש מימינו, או שועל משמאלו, ולמי שארע לו אחד מאלו, עושה ממנו נחוש, שלא לצאת לדרך, או שלא להתחיל במלאכה. וכן האומר שחט תרנגול שקרא פעורב, ותרנגלת זו שקראה פתרנגול, אסור מפני נחוש, בודאי יש השגחה פרטית בכל דבר של פלא, עם כל זאת הזהירנו לא לנחש. ולכן צריכים לבקש את הקדוש-ברוך-הוא בכל פעם פשקורה לו איזה מקרה לא טוב, שיגלה לו מה לעשות ואיך לעשות וכו' וכו', אבל לא להתבלבל, פי העקר הוא אמונה, שיקרב אותו אל הקדוש-ברוך-הוא, ולא שישבר אותו. ודע לך, שכל מה ששובר את האדם, זה בא מהקלפות והסטרא אחרא, ולהפך — כל מה שמחזק את האדם, זה בא מצד הקדשה. ולכן אסור לך להתבלבל משום דבר שבעולם. הן אמת אני יודע, שמרב העוונות שפגמת בפגם-הברית כמו שכתבת לי וכו' וכו', על-ידי זה אתה מבהל ומבלבל, עם כל זאת דע לך, שאמונה להאמין בהקדוש-ברוך-הוא, שיהכל ממנו יתברך, ותבוא ותתודה אליו יתברך, זה מה שישמתיק ממך כל הדינים, וימחל לך הקדוש-ברוך-הוא. כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה, יסלח לך הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיך; ולכן תהיה חזק מאד באמונה, ותמיד תהיה רגיל לומר את הי"ג עקרים של הרמב"ם, ותחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך. והרב הקדוש מצאנו זי"ע, הנה רגיל לומר את הי"ג עקרים של הרמב"ם כמה וכמה פעמים ביום. והוא בודאי היה חזק באמונה, אלא אמר, שזו סגלה גדולה מאד לאמונה. ולכן תהיה חזק, והקדוש-ברוך-הוא יוליך אותך בדרך הנכונה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות סבלן גדול, כי הסבלן הוא המנצח, ואל תסתפל על אף אחד, ואל תכנס בלחץ, אשר זה היסוד בחיים.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתצית אותי, ואז כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתפב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ג טבת ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להיות בזה העולם חכם, אבל על חכמה צריכים הרבה לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שלש פעמים ביום תקנו לנו אנשי פנסת הגדולה להתפלל: "אתה חונן לאדם דעת", "רבנו של עולם, אתה נותן לכל אחד דעת, תן לי גם-כן דעת", לדעת איך להנהיג בית, על זה צריכים דעת ושכל גדול; כי הנה אשתך היתה אצלי אתמול, ואין אתה יודע איזו אשה טובה יש לך, אשה נהדרת, היא עכשו מאד חלשה, ועל-כן אתה צריך להבין אותה, אם יהיה לך שכל, תהיה לך אשה בריאה, אם לא, אז השם ישמור, כבר הגיע פמה פעמים אמבולנס לקחתה לבית-חולים, היא צריכה מנוחה, בכך תן לה מנוחה, ותקרב אותה, ואז תהיה לך אשה טובה, אשה חזקה, אבל אם תרדף אותה, אוי לך, ומר יהיה סוףך.

כפי שאני רואה, הטבע שלך מאד תוקפני וכו' וכו', וכל שכן אם אתה עם אשתך כבר למעלה מעשרים שנה ועשרים וארבע שעות ביממה, ורק תוקפני ותוקפני, אין יכולים לחיות כן. אדם צריך להבין גם את הזולת, אם אדם נותן ועוזר — הוא מקבל בחזרה, אמנם לא כל פעם ככה, אבל בדרך כלל ככה, ואפלו אם לא מקבלים בחזרה, צריכים להיות חכם איך להתנהג בבית עם אשה. חכמינו הקדושים אומרים (ראש השנה ו:): אשה — בעלה משמחה; הבעל צריך לשמח את האשה, כי הטבע שלה, שתמיד

היא בְּעֵצְבוֹת וּבְדַכְאוֹן, וְזֶה לֹא פֶלֶא, כִּי הָאִשָּׁה מְעַבְרַת תְּשֻׁעָה
 חֲדָשִׁים, וְהִיא מְלֹאָה פֶחַד וְעֵצְבִים — מִי יוֹדֵעַ מַה יֵּצֵא, וְאִם הַכֹּל
 יִהְיֶה כְּשׁוֹרָה, הַבֵּעַל אֵינּוּ יָכוֹל לְהַכִּין אֶת זֶה, וְאַחֲר־כֵּן כְּשׁוֹלְדֵת,
 הִיא מִפְחָדָת, וּבְחֻלְשַׁת עֵצְבִים, אֲזִי הַבֵּעַל צָרִיךְ לְהִיּוֹת תָּמִיד לְעִזְרָה,
 וְאִם יֵשׁ לוֹ שִׁכְל, אֲזִי תִהְיֶה לוֹ אִשָּׁה בְּרִיאָה, אֲבָל אִם הוּא תָּמִיד
 מְלַחֵץ אוֹתָהּ וְכוּ', לְבִסּוֹף לֹא יִהְיֶה לוֹ כְּלוּם, כִּי אָדָם צָרִיךְ בְּזֶה
 הָעוֹלָם לְדַעַת אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּבֵית.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, יֵשׁ לְךָ אִשָּׁה טוֹבָה, תְּרַחֵם עָלֶיךָ,
 וְתֵן לָהּ מְנוּחָה, אֲזִי תִהְיֶה לְךָ אִשָּׁה טוֹבָה, אֲשֶׁתְּךָ רוֹצֶה לְחַיּוֹת עִמָּךְ,
 וְלִהְסָבִים לְדַעְתְּךָ, אֲבָל הִיא רוֹצֶה מְנוּחָה, וְאִתָּה צָרִיךְ לְהַכִּין אוֹתָהּ,
 וְלַעֲזֹר לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים, וְאִם תִּצְיֵת אוֹתִי, תִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּים.
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, יֵשׁ לְךָ חֲמֻשָּׁה יְלָדִים, וְחָבֵל שֶׁהַמְשַׁפָּחָה תִתְפָּרַק,
 וְשִׁיחֵיו גְּרוּשִׁין, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר אֲזִי יִהְיֶה קֶשֶׁה מְאֹד לְחַתֵּן אֶת
 הַיְלָדִים. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, שֶׁתִּנְהַג בְּעִדְיָנוֹת, וְאֵל תִּהְיֶה עֲקָשָׁן,
 וְאֵל תִּלְךָ רֹאשׁ בְּרֹאשׁ, אֲלֵא הֵיךָ חָכָם, וְאֲזִי יִהְיֶה לְךָ טוֹב.

אֲךָ זֹאת עָלֶיךָ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיִּהְיֶה לְךָ
 הַרְבֵּה שִׁכְל, כִּי שִׁכְל כַּמָּה שֵׁיֵשׁ לְאָדָם, זֶה לֹא מִסְפִּיק, וְעַקֵּר הַשִּׁכְל
 הוּא — לְהַפִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְיֵשׁ לוֹמֵר שִׁכְל' — רֹאשִׁי
 תְּבוֹת: שִׁכְלִי כַּמִּים לְבֶרֶךְ — זֶה עַקֵּר הַשִּׁכְל, לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה אֶל
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲזִי יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתפג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִיעִי לְסֹדֵר וְאֵרָא, כ"ג טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ וְאֵיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

הַעֲקֹר תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַיְשׁוּעָה
וְהִיא הַהֲצִלָּה שֶׁל הָאָדָם. וְלִכֵּן הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל
בְּנֵי-אָדָם, שֶׁלֹּא יִהְיוּ בְּשִׁמְחָה, כִּי הוּא יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר אִם אָדָם בְּשִׁמְחָה,
הוּא שׁוֹרֵף אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרֵי. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רַק
תְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה, וְתִמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִהְיֶה נְחֵמָה
וַיְשׁוּעָה וְשִׁמְחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת שֶׁלְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְאֻרָא, כ"ג טבת ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ נְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּבֵר כְּתִבְתִּי לְךָ כַּמָּה פְּעָמִים מִכְתָּבִים בְּעֵנֶיךָ בְּנֶךָ, וְכֵן דִּבְרַתִּי
אֶתְךָ כָּבֵר כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים אֹדוֹתֶיךָ, שֶׁתִּנְיַח לִי, וְאַל תִּרְדֵּף אוֹתוֹ,
כִּי אֲסוּר לְהַשְׁפִּיל יְלָדִים, צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַמְּצִיאוֹת כְּמוֹת שְׁהִיא,
אֵין עֲצָה אַחֲרַת בְּזֵה הָעוֹלָם, רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלֶיךָ, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאֶה נְסִים
גְּדוֹלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ.

אֵין עוֹד דְּבַר בְּעוֹלָם כְּמוֹ תְּפִלָּה, וּמִי שֶׁמְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר
אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הֵכִי מְאֹשֶׁר. וְלִכֵּן תִּתְחַזֵּק מְאֹד, וְהוּא
יִתְבָּרַךְ בְּנֻדָּאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבְּשֹׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תִּמִּיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתפח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ג טבת ה'תנשא".

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי ... גֵּרֹוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָנִי מִשְׁתוֹקֵק לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאָנִי רוֹצֵה כָּבֵד לְרֵאוּתְךָ תַּחַת הַחֶפֶז. חָבֵל מְאֹד, שְׁבַחֲוֹר יִהְיֶה כָּל-כֶּף בְּרָרָן, בְּשִׁעָה שְׂיֵשׁ לוֹ פֶּמָה וְכִמָּה הַצָּעוֹת שְׁרוּצוֹת אוֹתוֹ, וְהוּא אֵינּוּ יוֹדֵעַ מַה לְקַחַת קֶדֶם. וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּזְמִין לִי אֶת הַזְּוֹג שְׁלִי הַשֵּׁיף לְשׁוֹרֵשׁ נִשְׁמָתִי, וְאֶתְחַתֵּן, וְאֶזְכֶּה לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְיִהְיוּ לִי יְלָדִים נְחֻמָּדִים וְכוּ', יְלָדִים שְׂיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאֶזְכֶּה לְבָנוֹת בֵּית עַל טְהָרַת הַקְּדוּשׁ". כֶּף אַתָּה צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל יוֹם, וְאָנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, אִם אַתָּה תִּתְפַּלֵּל, תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת וְנִסִּים גְּדוֹלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַעֲקֹר אֵל תִּפְחָד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תִּהְיֶה בְּרָרָן, וְתִגְמַר כָּבֵד שְׁדוּף, כִּי יֵשׁ לָךְ חִלְשָׁה, אַתָּה לֹא יָכוֹל לְהַחֲלִיט. הִנֵּה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לָךְ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה הַזְּדַמְנִיּוֹת, וְאַתָּה מְאֻבָּד אֶת זֶה עַל-יְדֵי חֲכָמוֹת, תִּסְלַק אֶת הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל שְׁלָךְ, וְאֵז יִהְיֶה לָךְ שְׁדוּף טוֹב.

אוֹדוֹת וְכוּ', אֶת הָעֵינִים צְרִיכִים לְשָׁמֹר כָּל יוֹם, כִּי הַיַּצָּר הָרַע מִסְתַּוֵּב עִכְשׁוּ בְּרַחוּבוֹת, וּמְלֵא פְרוּצוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַסֵּמֶךְ-דָּ"מ"ם רוֹצֵה לְטַמֵּא אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשָׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל הָעֵינִים. וְרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רמב), שְׂיֵשׁ אָרִיף אֲנִפִּין דְּקַלְפָּה, הֵיכֵן שְׂאָדָם מִסְתַּכֵּל, הוּא רוֹאֶה קַלְפָּה פְרוּצָה וּמְהַרְהֵר אַחֲרֶיהָ. וְכַתּוּב בַּתּוֹכַחָה (דְּבָרִים כח, לד): "וְהִיֵּית מְשַׁגֵּעַ מִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", אָדָם מְשַׁתְּגֵעַ כְּשֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל נְשִׁים, וְזוֹ תְּאֻוֹה גְּדוֹלָה לְהַסְתַּכֵּל עַל כָּל אִשָּׁה הַעוֹבְרַת בְּרַחוּב, עַד כְּדֵי שְׁגַעוֹן וְטוּרוּף הַדַּעַת מִמֶּשׁ; וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-

הוא: "רבוננו של עולם, זכני לשמר את העינים, שהעינים שלי לא יראו שום דבר, רק עצם עצמיות אלקותך יתברך, פי הרי סוף כל סוף כל הבריאה כלה זה רק אלקות, אתה, רבוננו של עולם, מסתתר בדומם, צומח, חי, מדבר, ואין שום מציאות בלעדית יתברך כלל", ואם כך תתפלל בכל יום, אז שום דבר לא תראה — לא עולם ולא כלום, לא אנשים, לא עצים ולא חיות, תראה רק אלקות. וזה התענוג הכי גדול — כשאתם רק מסתכל על הקדוש-ברוך-הוא, אשרי לו ואשרי חלקו בעולם הזה ובעולם הבא.

אודות ההפצה וכו', תדע לך, כשאתה הולך להפיץ, אתה מפיץ רק לנשמות, ואינך רואה — לא גברים ולא נשים, שום בריה, אתה רק הולך לנשמות, ואם תסתכל רק על רוחניות חיות אלקות, לא תראה גשמיות כלל, זה לא יענין אותך. וזו עבודת הצדיקים, שלא מענין אותם שום דבר, ומכל דבר הם רואים רק אלקות, כמו שרבנו ז"ל מתחיל את הספר הקדוש והנורא שלו "לקוטי-מוהר"ן": איש הישראלי צריך להסתכל תמיד על השכל שיש בכל דבר, שזה החיות אלקות שיש בכל דבר, ואז כבר אינו רואה שום דבר. אבל צריכים לשמר על העינים, לא להסתכל על נשים ולא להרהר אחריהן. העקר להסתכל על הקדוש-ברוך-הוא, ואז אנחנו מבטחים עם הכל.

רק תהיה בשמחה, ואם תהיה בשמחה, שום דבר לא יוכל להפיל אותך. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קסט): כשאתם תמיד בשמחה, הקדוש-ברוך-הוא שומר אותו, שלא יבוא לפגם הברית; אזי תהיה מאד בשמחה, ואז לא תהיה לך קטנות המחין. אתה גם צריך לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שלא ימלאו לך את הראש עלי בכל דבר אסור, כי זו בחירה מאד גדולה ומאד קשה, באשר היום יש כל מיני צבועים, שקרנים, רמאים, העובדים על בני-אדם, ולוקחים אותי מטרה לחץ לדבר עלי, ואני מצדי לא אכפת לי שום דבר, אני בורח אל הקדוש-ברוך-הוא, אבל רחמנות על אלו הבחורים, שקבלו פה חיות אצלנו, ואחר-כך באים כל מיני נואפים, ומדברים עלי כל דבר אסור, והם מתרחקים. ואם מתרחקים

רמד אָשֶׁר ט"ז תתפו — ט"ז תתפז בנחל

ממני, מתרחקים מהתורה ומהקדוש-ברוך-הוא, וזו מציאות, כי מה יש לי למכר? רק תורה תפלה ולהיות בשמחה, ולהתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתפו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ג טבת ה'תשנ"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

כבר כתבתי לך כמה פעמים, שתשמר מאד על הילדים שלך, ואל תלך אתם ביד חזקה, כי רבנו ו"ל הקפיד מאד לא להכות את הילדים ולא להשפילם, ואין אני יודע מהיכן אתה לוקח דרך כזו! !

נא ונא ראה ללכת ברחמנות עם הילדים שלך, ותקרב אותם מאד, סוף כל סוף אלו הילדים שלך וזה הנכס שלך, ולכן שתהיה לך סבלנות אליהם, והקדוש-ברוך-הוא ימתיק ממך כל הדינים על-ידי פלא עליון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתפז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ג טבת ה'תשנ"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! כפי שאני מתבונן עליך, רחמנות גדולה על נפשך, כי אני רואה בכל פעם, שאתה נשבר מדבר אחר, עד שגונסו

בך כל מיני דמיונות וכו', שרבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כה), שהיום היצר הרע נקרא כח המדמה, כי נכנסו באדם כל מיני דמיונות, עד שזה הורס לו לגמרי את החיים. ולכן מאחר שאני רואה, שעוברים עליך כל-כף הרבה משברים וגלים, ואתה נופל נפילה אחר נפילה וכו' וכו', עד שאתה מאבד על-ידי-זה את הסבלנות שלך וכו', ואת כח הרכוז שלך וכו', עד שאתה כבר אינך יכול לעסק בפּרנסתך וכו', ורעים ומרים לך החיים. לכן באתי בשורותים אלו לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח אותך, כי אתה צריך לדעת, אשר בזה העולם עובר על כל אחד צרות ויסורים, מרירות ומכאובים, לא הרי זה פתרי זה וכו', והצד השונה שבהם, שכלם סובלים בזה העולם כל מיני צרות ויסורים, ואדרבה, רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עז), שכל מי שיש לו דעת ושכל יותר, עוברים עליו משברים וגלים יותר ויותר, כמו שפתוב (קהלת א, יח): "יוסף דעת יוסף מכאוב", ואפלו צדיק גדול מאד, בהכרח שיעבר עליו בכל יום משברים וגלים חדשים, אלא ההפך הוא, שצדיק מחזק את עצמו יותר ויותר, כי עקר גדלת בר ישראל נמדדת כפי מדת ההתחזקות שיש לו, וכל מי שהוא צדיק יותר גדול, סימן שיש לו התחזקות יותר גדולה. וכמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל פעם לפני אנשי שלומנו בעת שיחתו הקדושה עמם, שהתלהב מאד ואמר: למה בא רבי שמעון בר יוחאי למדרגתו? מפני שהיתה לו מדה זו בהתחזקות. ולמה בא האריז"ל למדרגתו? מפני שהיתה לו מדה זו בהתחזקות. ולמה בא הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע למדרגתו? מפני שהיתה לו מדה זו בהתחזקות. ולמה בא רבנו ז"ל למדרגתו? מפני שהיתה לו מדה זו בהתחזקות. וסיים: ולמה זכיתי אני? מפני שיש לי מדה זו בהתחזקות. הינו שבודאי גם על אלו גדולי מבחרי הצדיקים עבר מה שעבר בחייהם הפרטיים. ולמה זכו להגיע אל מה שזכו? זה רק מחמת מדת ההתחזקות שהיתה להם, כל אחד כפי הצרה שעברה עליו — כן התחזק. ודבר זה הוא למוד השכל לכל אחד מאתנו — איך צריכים להתחזק ולהחזיק מעמד, ולא להשבר.

ולכן ראה לקחת את עצמך בידך, ותעשה התחלה חדשה. כי באמת מהיכן בא שאדם נשבר ומתיאש מהחיים שלו, עד שבורח מהצדיק? מפני מדת ההתישנות שיש בו, שכל דבר נעשה אצלו כבר ישן ורגיל, אבל אם אדם היה עושה בכל פעם התחלה חדשה, כאלו עדין לא התחיל, הוא אף פעם לא היה נופל, כי עדין לא התחלתי, כי אם אדם חושב, שכבר אני נמצא אצל הצדיק זמן רב, ואני יודע מה זה וכו' וכו', אזי מתישנות אצלו כל ההתקרבות אל הצדיק, ומזה בא, שאחר-כך מתרחק וכו' וכו'. ולכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סב), שצריכים תמיד לעשות התחלה חדשה. וכן בכל פעם שבאים אל הצדיק, צריכה להיות התקרבות חדשה, כאלו עדין אף פעם לא היה מקרב אל הצדיק, ואז דיקא אף פעם לא יתרחק. וזה שמובא מאמר החכם: "אין חזק כתיחילת החסידות", כי כל דבר חדש מעורר מאד את האדם ומושך את לבו. ולהפך תכף-ומיד כשמתישן אצלו, אזי הוא מתחיל להתקרר, עד שמתרחק לגמרי.

ולכן ראה לעשות התחלה חדשה, ולא להשבר משום דבר, כי אם היה עובר עליך אחד מיני אלף אלפי אלפים וכו' (בלי שום גזמא כלל), מה שעובר עלי ביום אחד, מזמן היית מתאבד וקופץ מהגג... או קופץ לים... ובמה אני מחזק את עצמי? רק על-ידי יעצה זו, שכל יום וכל שעה וכל רגע אצלי חדש, ואני לא עושה חשבון עם אף אחד, אלא ההתקרבות שלי היא בכל פעם מחדש, ולכן שום דבר בעולם אינו יכול לרחק אותי מרבנו ז"ל. ואפלו שקמו עלי מי שקמו וכו' וכו', וכתבו עלי כל מיני כתבי פלסתר וכו', ודברו עלי מה שדברו וכו', ועדין מדברים מה שמדברים וכו' וכו', אף-על-פי-כן אצלי הם כלם כלא, כי אני עושה בכל פעם התחלה חדשה בהתקרבות אל רבנו ז"ל. ולכן אף אחד אינו יכול לרחק אותי. ואצלה הטעות, שנדמה לה, שאתה כבר מקרב כמה שנים, ונכנסת ביאוש ובדכאון וכו' וכו', ולכן אתה חושב עכשו מחשבות לא לנסע לראש השנה אל רבנו ז"ל, כי יש לה כבר הרבה קשיות וספקות וכו' — האם באמת רבנו ז"ל מנח באומן?! האם באמת

רַבְּנוּ ז"ל רָצָה שְׂיִבֹּאוּ אֵלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אַחַר הַהִסְתַּלְקוֹת שְׁלוֹ! ?
 רָאָה אֶל אֵילֵי סִפְקוֹת וּבִלְבוּלִים נִכְנָסְתָּ, וּבִנְדָאֵי זֶה מְקַרֵּר אוֹתָךְ
 לְגַמְרִי, עַד שְׁאַתָּה מִשְׁתַּגֵּעַ מִמַּשׁ, פָּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְרַחֲמָנוּת גְּדוּלָּה
 יֵשׁ לִי עֲלֶיךָ, כִּי אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי רוֹאֶה שְׁאַתָּה
 מִדְּרָדָר מִיּוֹם לְיוֹם, עַד שְׁאִין לָךְ כֶּבֶד סִבְלָנוּת אֶל הַיְלָדִים שְׁלָךְ, וְכֵן
 בְּכָל פַּעַם נִכְנָסוּ לָךְ בִּלְבוּלִים עַל אֲשֶׁתָּךְ וְכוּ', כְּמוֹ שְׁפַתְכֶּתָ לִי כְּמָה
 פְּעָמִים, וְכֵן אָמַרְתָּ לִי פָּנִים אֶל פָּנִים וְכוּ', וּמִמִּילָא כְּבָר אִין לָךְ שׁוּם
 חִיּוֹת וְהַתְחַזְקוֹת לַעֲסֹק בְּפִרְנִסְתָּךְ, וְאַתָּה נִכְנָס עַל-יְדֵי-זֶה בַּחֲבוּבוֹת
 עֲצוּמִים. וְלָכֵן מְרַב רַחֲמָנוּת שְׂיֵשׁ לִי עֲלֶיךָ, אָמַרְתִּי לְרוּיָן מִכְּתָבִי זֶה
 אֲלֶיךָ, מֵאַחַר שְׁאֲנִי מִבִּין, שְׁאַתָּה נִמְצָא בְּדַכָּאוֹן וּבִיאוּשׁ פְּנִימִי, עַד
 שְׁנִדְמָה לָךְ, כְּאֵלוֹ כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ רֹדְפִים אוֹתָךְ וְכוּ', וּכְאֵלוֹ אִין לִי
 דְּאִגוֹת אַחֲרוֹת — רַק לִשְׁנֵי אוֹתָךְ וְכוּ' וְכוּ'. וְלָכֵן רָאָה לְקַחַת אֶת
 עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְגַמְרִי, וְתִרְאֶה שְׁלֵא יִחְסַר לָךְ
 שׁוּם דְּבָר, וְתַצְלִיחַ מְאֹד בְּעֶסְקֶיךָ — אִם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם מִשְׁנָה, כִּי
 מִשְׁנָה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרִנְס"ה. אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְאֲזוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע אָמַר, שְׁאָדָם אִינוֹ מִשְׁתַּגֵּעַ אֶלָּא
 מִחֲמַת גְּאוּת, כִּי נִדְמָה לוֹ, שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת הָרֹאשׁ וְהַמְּנַהֵיג וְכוּ'
 וְכוּ', וְאִם זֶה לֹא הוֹלֵךְ לוֹ, אֲזַי יוֹצֵא מִדַּעְתּוֹ. וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שְׁאִינוֹ
 רוֹצֶה שׁוּם דְּבָר, וְאֲזוּ לֹא יִשְׁתַּגֵּעַ כָּלֵל, וְאֲנִי תְּמִיד רְגִיל לוֹמַר: לִי אִין
 כְּלוּם, וְאִינִי צָרִיךְ כְּלוּם, וְאֲנִי אִינִי כְּלוּם, עַכְשָׁו מִי יְכוּל לְקַחַת מִמֶּנִּי
 מִשְׁהוּ? ! אֲשַׁרִּי מִי שְׁמַכְנִיס דְּבוּרִים אֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָבוֹ, וְאֲזוּ לֹא יוּכְלוּ
 לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְלֹא יוּכְלוּ לְרַחֲקוֹ מִרַבְּנוּ ז"ל וּמִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, מֵאַחַר שְׁמַחְזִיק תְּמִיד, שֶׁהוּא אִינוֹ כְּלוּם, וְאִינוֹ צָרִיךְ כְּלוּם וְכוּ'
 וְכוּ'.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתפח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ג טבת ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָדָם צָרִיף תָּמִיד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: 'רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם, תַּן לִי עֲצָה אִיךָ לְהִתְנַהֵג', כִּי עַקֵּר הַצָּרָה, אָמַר מוֹהֲרֵינ"ת ז"ל, זוּ חֲלַקַת הָעֲצָה, כִּי אִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מַה הוּא רוֹצֵה מֵעֲצָמוֹ, אוּ בְּאִיזוֹ דְרָף יְכוּלִים לְהִרְוִיחַ כֶּסֶף וְכְדוּמָה, הִיָּה מְסַדֵּר, הַבְּעֵיָה הִיא, שְׂאִין לְאָדָם עֲצָה — וְזֶה בְּגִשְׁמִיּוֹת. וּמְכַל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן בְּרוּחַנִיּוֹת, אִם אָדָם אֵינּוּ יוֹדֵעַ לְתַת לְעֲצָמוֹ עֲצָה, זֶה מָר מְאֹד, כִּי מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ עֲצָה טוֹבָה, הוּא יְכוּל לְהִנְצֵל מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַמְרִירוֹת, וְלִכְּן צָרִיכִים הֵרֵבָה לְבַקֵּשׁ עַל תַּקּוּן הָעֲצָה. וְרַבְּנוּ ז"ל דָּבַר עִם אַנְשֵׁי שְׁלוּמְנוּ, וְשָׁמַע אִיךָ שֶׁמֵּהֲצַד אֶחָד מִתְּפַלֵּל בְּרַפְת "הַשְּׂכִיבֵנוּ", וּכְשֶׁהֲגִיעַ 'וּתְקַנְנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה', חָטַף אֶת הַמְּלִים. עָנָה וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְאַנְשֵׁי שְׁלוּמְנוּ: תִּרְאוּ אֵיזוֹ תְּפִלָּה יֵשׁ פֶּה, וְהָאָדָם הִזֶּה חוֹטֵף אוֹתָהּ: 'וּתְקַנְנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה', וְהִתְחִיל רַבְּנוּ ז"ל לְהַמְשִׁיךְ בְּגוּן: 'וּתְקַנְנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ', וּכְשֶׁאָמַר אֶת זֶה הוּא בְּעֲצָמוֹ, הִתְפַּלֵּל אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרָאוּ אֶת הַהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁהִיָּתָה לְרַבְּנוּ ז"ל. וּמֵאֵז כְּשֶׁאֲנֵשִׁי שְׁלוּמְנוּ מִגִּיעִים אֵל הַבְּקָשָׁה הַזֹּאת: 'וּתְקַנְנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ', הֵם עוֹשִׂים הַפְּסָקָה קְטָנָה, וְחוֹזְרִים עַל זֶה כַּמָּה פְּעָמִים: 'וּתְקַנְנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ', כִּי צָרִיכִים הֵרֵבָה עֲצוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם — אִיךָ לְהִנְצֵל, וּבִפְרָט מִי שֶׁכָּבַר נִכְשָׁל בְּפִגְם-הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, מִי שֶׁרַחֲמָנָא לְצַלּוֹן, מְסַתְּפֵל בְּכָל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוּף וְכוּ' וְכוּ', הוּא צָרִיף הֵרֵבָה עֲצוֹת אִיךָ לְהִנְצֵל מִהַפְּחַ יְקוּשׁ הִזֶּה שְׁנֵפֵל. וְלִכְּן תְּבַקֵּשׁ הֵרֵבָה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: 'וּתְקַנְנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ', וְיְכוּלִים לְבַקֵּשׁ אֶת זֶה כָּל הַיּוֹם: 'רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם, תַּן לִי עֲצָה אִיךָ לְצַאת'.

והנה רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י'): מה שבני-אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, מפני שאין להם ישוב הדעת. ולמה אין להם ישוב הדעת? כי הם אינם שמחים, ולמה אינם שמחים? כי אינם מוצאים בעצמם נקודות טובות; ולכן צריכים לחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקודות טובות, כדי שיהיה שמח. וזה מה שאתה צריך, פי הנך חתיכת מרה שחורה, ועליך למצא בעצמך הרבה נקודות טובות: ברוך השם אתה יהודי, ולא תאילנדי ולא טורקי וכו' וכו', עליך לשמח מאד, שאיך שהוא לא עשני גוי, והקדוש-ברוך-הוא ברא אותך יהודי, בזה בעצמו אתה צריך לרקוד ולשמח, שזה לא בא ממך, ומכל שפן וכל שפן שיש לה ציציית, תפלין, מזוזה, פשרות, טהרת המשפחה, שבת, באלו הנקודות אתה צריך מאד מאד לשמח. ועל כלם — שאתה זוכה ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, אפלו מעט, אם היית יודע מהי מעלת פסוק אחד, היית חוזר על הפסוק אלה פעמים, כל פסוק מאיר בכל העולמות, משנה אחת מאירה בכל העולמות, מימרא אחת בגמרא מאירה כל העולמות, הלכה אחת בשלחן ערוך מאירה את כל העולמות, מכל שפן שלומדים עוד פסוק ועוד משנה ועוד מימרא בגמרא ועוד הלכה, בזה צריכים מאד מאד לשמח. ולכן תקח את עצמך בדיך, ותתחיל לשמח ולבקש על שמחה: רבנו של עולם, זבני להיות בשמחה, מחמת שפגמתי בבירתי בהוצאת זרע לבטלה וכו', על-ידי-זה אני בעצבות ובמרירות ובדכאון פנימי, תוציא אותי מהפח יקוש שנפילתי אליו, ותתן לי עצה שלמה איך לטהר את מח מחשבותי, כי אני מלא זמה, מלא לכלוף, מלא טנוף, מלא צואה, אנא ממך, רבנו של עולם! חוס וחמל עלי, שאזכה כבר לעזב את השטיות שנפילתי בהם ימים ושנים, אני חוטא לפניך, אבל רבנו של עולם, איני רוצה לחטא, אלא היצר הרע מתגבר עלי בהתגברות גדולה מאד" וכו' וכו', וכך אתה צריך לדבר ולבקש את הקדוש-ברוך-הוא ואז אם תהיה חזק בזה, סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, שתזכה למצא את הטוב שבה, עד שתהיה כל-כף שמח, שתרקד מרב שמחה, וכשאתה תהיה שמח, גם אשתך תהיה שמחה, וכששניכם תהיו שמחים, אז תהיה רק שמחה בבית, וכשהבית יהיה

שמת, גם הילדים יהיו שמחים, ותרגישו גן-עדן בזה העולם. ולכן אני מאד מבקש אותך, שכל הדבורים האלו שדברתי אליך ושאני כותב לך, יפנסו היטב היטב בלבך.

נא ונא ראה לקחת את הספר שאלות ותשובות "אשר בנחל", ותעין בכל מכתב ומכתב, כל יום כמה מכתבים, יש כל מיני ספרי שאלות ותשובות להלכה, אבל ספרי שאלות ותשובות "אשר בנחל", אלו שאלות ותשובות מהשמים, אני צריך עצה איך לצאת מהבור שנפלתי אליו, ואיך אני מגיע חזרה לשמים, ואיך אני זוכה להיות דבוק בהקדוש-ברוך-הוא?! זו היחודיות של שאלות ותשובות "אשר בנחל", שאין בספרי שאלות ותשובות אחרים, אף שכל תשובה ותשובה מדברת מהלכות מסוימות, ובנדאי שצריכים לעין בכל השאלות ותשובות, פי זה דבר גדול מאד, פי זה מקדש את המוח, פי כל השאלות ותשובות של הצדיקים והגאונים שחברו, הם מקשרים דברי תורה ממקום למקום, אבל שאלות ותשובות "אשר בנחל", זה יורד לעמקא דתהומא רבה, בחורים ואברכים וכו' וכו' שנפלו כבר בשאול תחתית ומתחתיו, ורוצים להתיאש מהחיים שלהם, רוצים לשים קץ לחייהם, חס ושלום, הספרים האלו מצילים אותם. ולכן אשרי מי שעוזר לי להדפיסם כרך אחר כרך, ויש עוד המון פרקים להדפיס, ולכן שיהיה לך חלק בזה, ורק תהיה בשמחה, שעזרת לי כבר עד עכשו, ותהלה לאל, איני צריך כסף משלי, פי מצדי אני כבר מזמן למעלה, אבל כל זמן שאני למטה, אני רוצה לגלות את הקדוש-ברוך-הוא לכל העולם כלו, לגלות את רבנו ז"ל לכל בר ישראל, ולא יועיל כבר לסמ"ך-מ"ם שום דבר, אף שהוא לקח את עצמו עלי מאד מאד, לא יועיל לו מאומה, אני בכחו של רבנו ז"ל אנצח, פי רבנו ז"ל אמר: "נצחתי ואנצח", אף שהמלחמה מאד מאד קשה, אבל לא יועיל לו שום דבר, הוא יפל נפילה אחר נפילה.

ידידי היקר! רציתי לראותך כבר גר ביבנאל, אשר זאת ההכרח לי לומר לך, המקום הזה כל-כף קדוש, פי אין עוד טמאה שעומדת

נגדנו כמו הטמאה של הסמ"ך-מ"ם. אבל אנחנו נתגבר ונשבר את הטמאה הזו, ונזכה לראות במו עינינו בגלוי שכינה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתפט.

בעזרת השם יהברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ג טבת ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בזה העולם צריכים התחזקות עצומה בכל יום ובכל שעה ובכל רגע, כי באמת כל יהודי הוא חלק אלוק ממעל, והנשמה שלו היא עצם אלקות שהתלבש בגוף, וגוף גשמי וחקרי מושף אותו אל התאוות, והנשמה אינה חייבת, הנשמה זה קדשה, ולכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), שליהודי לא מתאים בכלל לחטא, כי הנשמה שלו היא עצם אלקות, אלא מצד הגוף נמשך אל התאוות. ולכן כל יהודי יכולים לדון אותו לכף זכות, כי זה לא הוא, זהו רק הגוף המגשם שלו, אף אומר רבנו ז"ל, שצריכים להפוך את הגוף לנשמה (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כב), שזה מה שפתיב (ישעיה נח, ז): "ומבשרך לא תתעלם", אל תעלים אלקות מבשר הגוף שלך, אלא שגם הגוף ירגיש אלקות, כמו שפתיב (איוב יט, כו): "מבשרי אחזה אלוק", מבשר הגוף אני יכול לראות את הקדוש-ברוך-הוא. ולכן גם גופו של יהודי — קדוש, ולמה? כי יהודי מניח תפלין, יהודי הולך עם ציצית, עטור בזקן ופאות, יהודי מהול, עד שגם הגוף שלו נעשה גוף קדוש.

ולכן אנחנו צריכים לחזק את כל יהודי בלי יוצא מן הכלל. ומה עושה הסמ"ך-מ"ם? עושה פרודים בין נשמות ישראל, דתיים, חילונים, אשכנזים, ספרדים, ליטאים, חסידים, אשר כל הלשונות האלו הם דמיון אחד גדול, ואין שום מציאות בלעדי הקדוש-ברוך-

הוא, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רק לגלות את הבורא יתברך שמו, ואז יהיה השלום הנפלא.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וְלִכְּנֹן כָּל יוֹם, כָּל שְׁעָה וְכָל רֵגַע, צְרִיכִים הִתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּאֻמוּנָה, לְהֶאֱמִין שִׁישׁ בּוֹרָא כָּל עֲלָמִין, וְאִף שֶׁטַּנְפְּנוּ אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַמֶּחַ שְׁלֵנוּ עִם כָּל מִינֵי לְכֻלֵּיכִים וְזָבַל, עַד שֶׁמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָנוּ לְהֶאֱמִין בְּרוּחַנִיּוֹת אֱלֻקוֹת, עִם כָּל זֹאת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁצְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ עַל אֻמוּנָה, וְאָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סד), שֶׁבְשֵׁבִיל זֶה אֲנַחְנוּ נִקְרָאִים עֲבָרִיִּים, שְׁעוֹבְרִים מֵעֵבֶר לְעֵבֶר, כִּי עַל-יְדֵי אֻמוּנָה יְכוּלִים לְעַבֵּר עַל הַכֹּל. וּמוֹהַר"ן ת"ז אָמַר עַל הַפְּסוּק (יְחֻזְקָא א, א): "נִפְתְּחוּ ה' שָׁמַיִם וְיֵאֲרָא מִרְאוֹת אֱלֻקִּים" — רֹאשֵׁי תְבוֹת: אֻמוּנָה, יְחֻזְקָא הַנְּבִיא, שְׁהִיָּה הַנְּבִיא הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר, שֶׁגִּלָּה אֶת כָּל הַמְּרַכְּבָה הָעֲלִיּוֹנָה, אֲשֶׁר הָאֲרִיז"ל מְגִלָּה אֶת כָּל הַסּוּדוֹת רַק עַל מְרָאֵה הַמְּרַכְּבָה, פּוֹתֵחַ עִם אֻמוּנָה: "נִפְתְּחוּ ה' שָׁמַיִם וְיֵאֲרָא מִרְאוֹת אֱלֻקִּים" — רֹאשֵׁי תְבוֹת: אֻמוּנָה, עַל-יְדֵי אֻמוּנָה יְכוּלִים לְרַאוֹת אֶת הַכֹּל. וְלִכְּנֹן הָעֵקֶר רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּעַבֵּר עַל הַכֹּל, וְחַס וְחִלְלֵהּ, אִם תִּתְקַרֵּר מִהָאֻמוּנָה, אֲזִי תִפֹּל בְּפַח יְקוֹשׁ, וְלִכְּנֹן אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי כח, כ): "אִישׁ אֻמוּנוֹת רַב בְּרֻכּוֹת", אִם אָדָם רַק מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יֵרָאֵה הַרְבֵּה בְּרֻכּוֹת וְהַרְבֵּה הַצְּלָחוֹת. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּאֻמַּת נְהִיָּה חֻזְקִים בְּאֻמוּנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשִׁיף אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתצ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ד טבת ה'תשנ"א.

שלום רב אַל ... תְּחִיָּה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לחזק את עצמך מאד במדת הסבלנות, ואל תסתכלי על שום דבר שבעולם, רק אליו יתברך, למה לך להתבלבל מהמשפחה וכו', בעלך מעריך אותך, בעלך קשור עמך, ועל-כן מה ולמה לך להתבלבל מכל המשפחה; חכמינו הקדושים אומרים (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה את רצון בעלה; ועל-כן ראי לעשות רק רצון בעלך, ועל-ידי-זה תצליחי בחייתך.

ראי לעורר את נשות אנשי שלומנו מאשדוד, שתבאנה לגור ביבנאל, כי פה יתפתח המקום מאד מאד, ויהיה נעשה "עיר ברסלב", ותהיה לכלם פרנסה בשפע.

העקר ראי לחזק ולאמץ את נשות אנשי שלומנו לחזקם ולעודדם ולשמחם, ובזכות זה גם את תהיי מחזקת.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי אשר אני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחייתך, ותרוי רב נחת מהילדים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתצא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ד טבת ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע שהוא יתברך מחיה ומתנה את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, וכל מה שתכניס את עצמך באמונה פשוטה זו, כמו-כן תזכה להצליח ברוחניות ובגשמיות; כי האמונה היא כלי להצלחה בין בגשמיות ובין ברוחניות; ועל-כן הזהירנו רבנו ז"ל כל-כף על מדת האמונה, ואמר: כשיש לאדם

אָמוּנָה — יש לו הכל. ועקר האמונה היא בפשיטות גמורה בלי שום חכמות, ובלי שום חקירות, רק לידע שהוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, ולא כל דבר יכולים להבין. וכשאדם יש לו את ההקדמות האלה, אז אף פעם לא קשה לו שום קשיות עליו יתברך, אדרבה מכל מה שעובר עליו, הוא בא ובורח אליו יתברך, ומפרש את כל שיחתו אליו יתברך, ועל-ידי-זה מצליח את דרכו.

ראה להתמיד בכל יום במקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, שלחן ערוך, זהר, ותקונים, וספרי רבנו ז"ל, ומכל שעור יהיה לך סדר אחד ביום, באפן שתזכה לסיים את כל התורה כלה פעם אחר פעם, עד שייכנס בך חמידו דאורייתא, נעם התורה.

ועל כלם — ראה להתבודד עצמך בכל יום אליו יתברך, ועל-ידי-זה תצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ד טבת ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְשַׁעַר וּלְתָאָר כָּלָל.

ראה לחזק את עצמך להיות תמיד בשמחה, ותשמח את אנשי שלומנו, כי השמחה תעביר את הסמ"ך-מ"ם לגמרי; כי עקר הכח של הסמ"ך-מ"ם הוא רק פרודים ומחלקת, עצבות ומרירות וכו', וכו', שרוצה להכניס ביננו, ועל-ידי-זה שאנחנו נחזק את עצמנו להיות תמיד בשמחה, על-ידי-זה נזכה לבטלו ולבערו מהעולם לגמרי. ועל-כן ראה להיות תמיד בשמחה, ותשמח את אשתך, ובזכות השמחה תזכה לילדים.

נא וְנָא רֵאָה לֹאמֹר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", הִינּוּ שְׁתִּזְכֶּה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, כִּי סֵפֶר הַתְּהִלִּים נִחְלַק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כִּימֵי הַשָּׁבוּעַ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזִזְכֶּה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר תְּהִלִּים.

רֵאָה לְדַקְדֹק מְאֹד לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לַמִּקְנָה, כִּי הַמִּקְנָה מְטַהֶרֶת אֶת הַנִּשְׁמָה, וּבִשְׁעָה שְׁאֵדָם טוֹבֵל בַּמִּקְנָה בְּזֶה הָעוֹלָם, בּוּ בְּרִגְעַ נְטִיבֵלֶת נִשְׁמָתוֹ בַּמִּקְנָה הָעֲלִיּוֹנָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזִזְכֶּה לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לַמִּקְנָה טַהֲרָה. וְרַבְּנֵנוּ וְ"ל גְּזָה לָנוּ, אֲשֶׁר הַתְּקוּן הַרְאֵשׁוֹן הוּא טְבִילַת מִקְנָה, וְעַל-כֵּן תְּהִיָּה זֶהִיר לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לַמִּקְנָה.

רֵאָה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד פַּעַם בַּשָּׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ד טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

מַה מְאֹד גְּדֹלָה שְׁמִחָתִי עִם הַבְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת שְׂאֵת מִבְּשׂוּרַת לִי תָמִיד, מַה שְּׂקוּרָה בֵּינָן נְשׁוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. כֵּן יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּבְּשְׂרֵי לִי תָמִיד בְּשׂוּרוֹת טוֹבוֹת, עַד שְׁתַּבְּשְׂרֵי לִי בְּאַמַּת בְּשׂוּרָה מְשֻׁמְחַת, שְׁתִּזְכֶּי לְהַפְקֵד, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ.

נָא וְנָא אֵל תְּהִי שְׁבוּרָה, רַק רְאֵי לְשִׁמַּח אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּלְחַזְקֵם וּלְעוֹדְדֵם, וְאִז תִּרְאֵי נְסִיִּים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי בְּזִכּוֹת זֶה שְׁמִשְׁמַחִים אֶת אַחֲרִים, בְּזִכּוֹת זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשֻׁמַּח אוֹתוֹ. וְעַל-כֵּן תִּרְאֵי תָמִיד לְשִׁמַּח אַחֲרִים, וְאִז תִּרְאֵי נְסִיִּים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי

מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בחייכם, ותזכו לבשר לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתצד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ד טבת ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך ומחזק את אחרים, כן תמשיך בעבודה הקדושה הזו, ותזכה להפיץ ספרי רבנו ז"ל.

נא ונא ראה להמשיך לומר בכל יום תהלים בבית-המדרש, ואם תוכל לסים בכל יום "יום תהלים", באפן שתסים בכל שבוע ספר התהלים — מה טוב ומה נעים, כי תהלים מסגל לתשובה, ואשרי מי שזוכה לסים בכל שבוע את ספר התהלים.

נא ונא ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, כי אין טוב מלמוד התורה, ואשרי מי שמתמיד בה בכל יום, שעור במקרא, שעור במשנה, שעור בגמרא, שעור במדרש, שעור בשלחן ערוך, שעור בזהר, שעור בתקונים, שעור בלקוטי-מוהר"ן, שעור בלקוטי-הלכות, אשר אין למעלה מזה, וממש מרגישים חיים נעימים, חיים טובים, ועל-כן ראה לא להיות בטלן, ולהתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואז תראה את גדל הנסים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

העקר ראה לחזק ולאמץ את אנשי שלומנו היקרים, שלא יפחדו מהסמ"ך-מ"ם, כי על-ידי שנזכה להיות מאחדים ביבנאל, על-ידי-זה נצליח לעקרו לגמרי, כי כל ענינו הוא רק פרווד, לעשות

אֲשֶׁר ט"ז תתצה בנחל רנו

פְּרוּדִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וְאָנוּ צְרִיכִים לְמָסֹר אֶת נַפְשֵׁנוּ עַל עֲנִין
שֶׁל אֱהָבָה וְאַחֲדוּת, וְאִזּוּ בְּאַמַּת נְצִלִית.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי דו"ח מֵה בְּעֵנִין הַדְּגִים לְכַבוֹד שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן בְּעֵנִין הַחֲלוֹת וְהַיִּין, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ,
שֶׁבְּאַמַּת תִּהְיֶה גִבְאֵי צְדָקָה נְאֻמָּן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
אֲשֶׁר אָנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ד טבת ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

אוֹדוֹת הָאֵח, אֵין זוּ עֵצָה לְשַׁלַּח אוֹתוֹ לְחו"ל, כִּי יוֹתֵר טוֹב
שִׁיְהִיָּה בְּחִבְרַת הָאֲחִים וְהָאֲחִיוֹת בְּנֵי מְשֻׁפָּחָתוֹ, כִּי אַחֲרַת יְהִיָּה אָבוֹד
לְגַמְרִי, חֵס וְשְׁלוֹם, וְעַל-כֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת,
וְלִהְשֵׁתְהָל לְשִׁקְמוֹ וְלַעֲזָרוֹ, וְלִהְשֵׁתְהָל לְפַקֵּחַ אֶת עֵינָיו, שִׁירְאָה
בְּאִיזָה פֶּח נָפֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁמַר מֵעַכְשָׁו.

טוֹב מְאֹד וְרְצוּי, שִׁיְנִיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין פְּשׁוֹרוֹת, וְזֶה יָבִיא לוֹ
הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד בְּחַיָּיו.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִתְפַּלֵּל וּמְבַקֵּשׁ בְּעֵדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתצו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ד טבת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע בשורות משמחות, שארגנתם עזרה ליולדת, ומי יתן, שתקראו לזה "יד שפּרה", והוא על דרך שכתב רש"י: שפּרה — "שמּשפּרת את הולד", והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתצליחו לעלות מעלה מעלה בעזרה ליולדת, ותהיו תמיד מוכנים לעזר לזולתכם, ובזכות זה גם אתם תראו שלום.

ראי לא לקחת כל-כף אל לבך כל מה שעובר עליך, ועל-ידי-זה באמת תזכי לעבר על הכל, כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואסור לאבד את עצמו בשום פנים ואפן, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה — הן בבית והן בחוץ, אדם צריך לסבל הרבה בזה העולם. וכמאמר אנשי שלומנו: "כשלא רוצים לסבל מעט, אז סובלים הרבה", כאומר, שלסבל מכרחים. ועל-כן אשרי מי שיש לו שכל וסובל, ועל-ידי-זה הסבל יעבר על הכל. ולכן, לדעתי, ראי להמשיך לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, ותראי את הנסים הנגלים שיעשה עוד עמכם הקדוש-ברוך-הוא. הלא מי חלם שתבואו לגור ביבנאל, ותהיה לכם דירה לעצמכם, ויהיו כל-כף הרבה שנויים לטובה, ומה גם שתזכו להקים עזרה ליולדת.

אודות השעור עם הרבנית ... תחיה, היה טוב מאד, אם יכולים לבקש אותה, שתבוא פעם בשבוע, כגון: בליל רביעי ביבנאל דיקא, כי זה עדיף שהיא תבוא אליכם משאתם תסעו אליה, וכך לא יהיה השעור משעמם.

אֲשֶׁר ט"ז תתצו — ט"ז תתצח בנחל רנט

נָא וְנָא רְאֵי לְהַמְשִׁיף לְהַתְפַּלֵּל בְּעֵבוּרֵי, שְׁאֲזֹכָה כְּכֹר לְבוֹא לְגוֹר
בִּיבְנָאֵל, וְתַעֲזָרֵי אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְהַתְפַּלֵּל גַּם-כֵּן.

הַעֲקֹר רְאֵי לְצִיַּת אֶת כָּל מָה שְׁאֲנִי בְקִשְׁתִּי אוֹתָךְ.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ד טבת ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וּבְזִכּוֹת הַשְּׂמִיחָה יְכוּלִים לְזִכּוֹת לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, כִּי
הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וּמִי שֶׁשְּׂמַח תָּמִיד
— הוּא מְצַלִּיחַ. וְעַל-כֵּן רְאֵה תָּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תִּזְכֶּה לְצֵאת מַגְלוֹתֶיךָ, וְלִהְתַּעֲלוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

מָה אֵמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת
קִשִּׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחֲזִיק מְעַמָּד, וְאֵינוּ מְאָבֵד אֶת
עֲצָמוֹ מִשׁוּם דָּבָר שְׁבַעוֹלָם.

רְאֵה לְהִיּוֹת עֶזֶר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאֵז טוֹב לְכֶם תָּמִיד.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ד טבת ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה זוֹכָה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, יַעֲזֹר לְךָ

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי לְמוֹד מְשֻׁנִּיּוֹת מְטֵהר אֶת הָאָדָם מִבֵּית וּמִבְחוּץ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹסֵק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה זֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא אֶל תִּפְּל בְּיָאוֹשׁ כָּלְל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אָסוּר לִפְּל בְּדַעְתּוֹ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מִה שְׂיִהְיֶה, הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וּבִזְכוּת הַשְּׂמֻחָה תִּפְּנֵס בְּךָ עֲזוֹת וְעִקְשָׁנוֹת דִּקְדָּשָׁה, שְׁלֹא תִפְּחַד מֵאֶף אֶחָד בְּעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִמְתְּקוּ מִמָּךְ כָּל הַדֵּינִים, וְתִזְכֶּה לְרוּת רַב נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים, וְתִגְדְּלֵם בְּנִקְל, וְשְׂיִהְיוּ כָּלֵם תְּלִמִּידֵי חֻכְמִים אוֹהֲבֵי תוֹרָה, וּמְקַיְמֵי מִצְוֹת מִתּוֹךְ שְׂמֻחָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתצט.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ד טַבַּת ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְשִׁהְיֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמָּךְ נְסִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחַ תְּמִיד, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים נְסִים חֲדָשִׁים בְּכָל יוֹם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וּלְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַשְּׂמֻחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמְכַנְסֶת בְּאָדָם דְּבִקּוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מֵאֵבֵד אֶת עֲצָמוֹ מִשׁוּם דְּבָר, רַק עוֹבֵר עַל הַכֹּל.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הָאָדָם גֵּרֵדֵךְ מֵעֲצָמוֹ יוֹתֵר מִמָּה שְׂגוֹרְדֵךְ

מאַחרים, ועל-כֵּן צְרִיכִים תְּמִיד לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִסְפֹּר לוֹ
לְפָנָיו כָּל לְבוֹ וְכָל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו, וְכֵן לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, רַק
לְלַחַת בְּסִבְלָנוֹת וּבְצַמְצוּם גְּדוֹל, וְאִז דִּיקָא יִצְלִיחַ.

רֵאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵינּוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַח
דִּרְכְּךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֵרָא, כ"ה טַבַּת ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לֵוִיֹּת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֹּדֶשׁ", הַגְּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם
וְיִצְלִיֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, וְיִתְבָּרְכוּ בְּכָל מְלֵי דְמֵיטַב תְּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד לְהַחְזִיק אֶת
עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאֵל תִּתְּנוּ לְסִמְ"ךְ-מ"ם כַּח שְׂעֵשֶׂה פְּרוּדִים בִּינֵיכֶם,
כִּי כָּל זְמַן שְׁעַם יִשְׂרָאֵל אֲחוּזִים בְּאַחַדוֹת, אֵין שׁוּם אֲמָה וְלִשׁוֹן
יְכוּלִים לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם, וּבְרָגַע שְׁנַעֲשִׂים פְּרוּדִים בִּינֵיהֶם, אֲזִי תִכְף־
וּמִיד שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם הַסִּמְ"ךְ-מ"ם, וְעַל-כֵּן עִם יִשְׂרָאֵל מְגַלִּים בְּכָל
יוֹם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ וְאַחַדוֹתוֹ, אֲשֶׁר אֵין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ
כָּל־ל, שְׁזֵה סוּד קְרִיאַת שְׁמַע שְׁאֲנוּ קוֹרְאִים עָרְב וּבְקָר, לְגַלוֹת לְכָל
הָעוֹלָם כְּלוּ, אֲשֶׁר הַיְוִ"ה אֱלֹקֵינוּ הַיְוִ"ה אֶחָד, כִּי הַכֹּל נִכְלָל
בְּאַחַדוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי שְׁאֲנַחְנוּ מְגַלִּים אֶת אֲחַדוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
עַל-יְדֵי-זֶה גַם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה אוֹתָנוּ עִם אֶחָד, וְשׁוֹמֵר
עֲלֵינוּ.

וְלָכֵן בְּזֶה שֶׁתִּחְזַקוּ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּזֶה בְּעֲצָמוֹ
תִּזְכּוּ לְהִתְאַחַד יַחַד לְהֵיוֹת חֲטִיבָה אַחַת, וְלֹא תִתְּנוּ לְסִמְ"ךְ-מ"ם

שִׁיעֵשָׂה אֵיזָה פְּרוּד בֵּינֵיכֶם, חֵס וְשָׁלוֹם. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ו.): אָמַר לָהֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, אַתֶּם עֲשִׂיתוּנִי חֲטִיבָה אַחַת בְּעוֹלָם, וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶתְכֶם חֲטִיבָה אַחַת בְּעוֹלָם, שְׁנֹאמַר (דְּבָרֵי-הַיָּמִים א' יז, כא): "וּמִי כְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצֵךְ", נִמְצָא, כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל מֵתְאַחֲדִים יַחַד לְמַטָּה, עַל-יְדֵי-זֶה מְאֻחָדִים גַּם עֲצָמָם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאַחֲדוּת אַחַת, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה; וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַפְנֹס לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ וּלְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְלַמֵּד וּלְהִתְפַּלֵּל יַחַד, שְׂבֻזָּה הוּא מִמְּלִיךָ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִמְשַׁכֵּת עָלָיו בְּרֻכָּה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו, וְאַצְלוּ יִתְבָּרֵךְ זֶה מְאֹד יָקָר — כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל בָּאִים בְּיַחַד לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ וּלְבֵית-הַכְּנֶסֶת, עַד שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רבָּה, פְּרָשָׁה ה'): אֲנִי יִשְׁנָה בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ, וְלִבִּי עָר לְבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּלְבִתִּי מִדְרָשׁוֹת; אֵף שֶׁחָרַב עֲכָשׁוּ בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ לָנוּ בִּתִּי כְּנִסְיוֹת וּבִתִּי מִדְרָשׁוֹת, שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה כט.): "וְאֵהִיָּה לְכֶם לְמִקְדָּשׁ מְעֻט" — אֵלוּ בִּתִּי כְּנִסְיוֹת וּבִתִּי מִדְרָשׁוֹת; כִּי בְּזֶה שְׂנֻכְנֻסִים לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל וּלְבֵית-הַמִּדְרָשׁ לְלַמֵּד, חָשׁוּב אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ כְּאֵלוּ שְׂנֻכְנֻסִים לְבֵית-הַמִּקְדָּשׁ; וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִתְאַחֵד יַחַד תְּמִיד בִּ"הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ", וְשֵׁם תִּלְמָדוֹ וְשֵׁם תִּתְפַּלְלוּ. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ח.): מִי שֵׁיִשׁ לוֹ בֵּית-הַכְּנֶסֶת בְּעִירוֹ, וְאֵינוֹ נִכְנָס לְהִתְפַּלֵּל, נִקְרָא שָׁכֵן רַע; וְהַסְמָ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב מְאֹד עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יִכְנֹס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וּלְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וּבְכָל פַּעַם יֵשׁ לוֹ אֵיזָה תְּרוּץ אַחַר לָזֶה, וּבְאֵמַת אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַב פְּהִנְא): כָּל זְמַן שֶׁיִּשְׂרָאֵל מְעַצְרִין בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתִּי מִדְרָשׁוֹת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹצֵר שְׂכִינָתוֹ עִמָּהֶם; הָרִי לְכֶם מַעֲלַת הַזּוּכָה לְהַכְּנֹס לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ וּלְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְלַמֵּד וּלְהִתְפַּלֵּל, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתִמִּיד תִּכְנָסוּ בְּיַחַד לְהִתְפַּלֵּל וּלְלַמֵּד בְּבֵית מִדְרָשְׁנוֹ, וְתִהְיֶה הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בֵּינֵיכֶם. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּלֻקוֹט בְּלֻק, רַמְזוֹ תשעא): מַה נִּחְלִים הָלָלוּ בְּגִי-אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין, וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כִּךָּ בִּתִּי כְּנִסְיוֹת וּבִתִּי מִדְרָשׁוֹת בְּגִי-אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עוֹנוֹת, וְיוֹצְאִין מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרַמּוֹן; וְעַל-כֵּן זֹאת

עשו להיות תמיד בצותא ובאחדות אחת, ובפרט בבית-הכנסת ובבית-המדרש, ובזה תזכו לנצח תמיד, ושום ברירה לא תוכל לכם. לא-כן, חס ושלום, אם יהיו ביניכם פרוידים או וכוחים, תתנו פח לסמ"ך-מ"ם, שיהרס אתכם, חס ושלום. ועל-כן ראו לקיים את כל הנאמר פאן, ואז תתברכו בכל הברכות, וימשך עליכם זיו שכינת עזו ותברך תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקא.

בצורת השם ותברך, יום רביעי לסדר בא, ראש-חדש שבט ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות וכו', הקדוש-ברוך-הוא יברך אותך, שתמיד תהיה בשמחה, ואם תהיה בשמחה לא יחסר לך שום דבר. ורואים שאדם נמשך תמיד אחר עצבות ועצלות, וזה הפשולן שלו בחיים. ולכן הזהירנו רבנו ז"ל מאד על מצות השמחה, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד; כי כשאדם שמח, מגיע לו כל הישועות, על-כן אני מברך אותך, שתמיד תהיה שמח ותשמח את אחרים, ואז יפתח לך המזל, ותהיה אדם השלם. רק תתחזק, ואל תתן את המרירות והעצבות שיתפסו אותך.

מה אמר לך! אודות שאלתך וכו', ההכרח לך להתחמך, כי חכמינו הקדושים אומרים (במות סב): כל השרוי בלא אשה, שרוי בלא שמחה, ואם אין שמחה אין כלום. ולכן אני מאד מבקש אותך, אל תהיה בררן, ראה להיות אצל ציון רבנו ז"ל בקרוב, ותבקש הרבה הרבה על זיוג, כי רבנו ז"ל הוא השדכן, כמו שכתוב (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פט), שהצדיק הוא השדכן, והוא ישדך אותך בזיוג טוב.

הקדוש-ברוך-הוא ימציא לך בחורה טובה, בחורה פלילת המדות והמעלות, אל תתחכם, אלא ראה לקחתה ולבנות בית נאמן, ואני רוצה להיות בתתנה שלך בקרוב, העקר שיהיה לך כפר טוב בחיים, ותכניס בעצמך מדת השמחה, ואז כל מה שתעשה תצליח, כי כך אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א'): מי ששמח תמיד הוא מצליח; ולכן תהיה שמח ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ראש-חדש שבט ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך מאד, כי הסמ"ך-מ"ם רודף אותך ומשגע אותך, ורוצה להפיל אותך בנקבא דתהומא רבא בכל פעם מחדש, ולכן תקח את עצמך בידיך, ותשמע קלטות של שמחה, שתצא ממך העצבות והמרירות והדפאון הפנימי שנוכנס בך. ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רעג), שהנגון שאדם מנגן, הוא דבר גדול מאד, ואפלו שהוא בעצמו אינו יכול לנגן, אלא שזוכה לשמע קול שמחה, זה יוציא אותו מהעצבות-רוח, רוח נכאה, ויעלה אותו לתכלית העליה, כי הנגון הוא דבר גדול מאד, ולכן כל מי שנתפס במחלת המרה שחורה שנובע מנערווין קראנקייט (מחלת העצבים), עליו להרגיל את עצמו לשמע תמיד קלטות של שמחה, ולשמח את עצמו, ואז כשישמע נגונים של שמחה, יצא מהעצבות שנוכנסה בו. ורואים שעכשו קדם הגאלה, שאנו מחכים ומצפים עליה בכל יום, מתגברת הסטרא אחרא מאד, להכשיל את האדם במחלת העצבים שקורין נערווין קראנקייט, ואנשים מאד במתח ובכפחדים וכו' וכו', ויש להם בלבולים רבים וכו' וכו', ולכן הקדים הקדוש-ברוך-הוא תרופה למכה, שנתגלו כל מיני מכשירים של שמחה, שאדם יכול

לְשֶׁבֶת בְּבֵיתוֹ, וְלִשְׁמֹעַ בְּפִעֵם אַחַת צְוֹת שֶׁל כַּעֲשָׂרָה בְּעֲלֵי מְנַגְנִים
 עִם כָּל מִינֵי כְּלֵי נְגִינָה, כְּמוֹ: תֶּף וְכַנּוֹר וְנֶבֶל וְחֲצוּצְרָה וְכוּ' וְכוּ', כִּי
 כִּף הָיוּ צְרִיכִים לְשֹׁפֵר עֲשָׂרָה בְּעֲלֵי מְנַגְנִים, שִׁישְׁבוּ אֲצֻלוֹ כָּל הַיּוֹם,
 אֲשֶׁר דָּבַר זֶה בְּלִתֵּי אֶפְשָׁרִי, וְכִף עִם כַּמָּה דוֹלְרִים יְכוּלִים לְקַנּוֹת
 קַלְטוֹת הַפְּלוּלוֹת מִכָּל הַכְּלֵי זֶמֶר וּמִכָּל הַכְּלֵי מְנַגְנִים בְּפִעֵם אַחַת,
 וְזֶה הוֹלֵךְ עִם הָאָדָם לְכָל מְקוֹם. וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ רַק
 לְשֹׁמֵעַ כְּלֵי זֶמֶר כָּל הַיּוֹם, כְּדִי לְצִאת מֵהַנְּעֻרוּיִן קְרֵאנְקֵייט (מַחְלַת
 הָעֲצָבִים), אֲשֶׁר גּוֹרְמֵת עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, צְרוּת, יִסוּרִים וְחֹבוֹת וְכוּ'
 וְכוּ'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר בֵּא, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ שְׁבֹט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָדָם צָרִיף לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֵחַ, כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא הַגְּאֻלָּה, הַגְּלוּת
 זוֹ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוֹרָה וְהַדְּכָאוֹן, כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בְּפִגְם־הַבְּרִית
 — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה וְכוּ' וְכוּ', כְּשֶׁאָדָם, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, נִכְשָׁל
 בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, הוּא בּוֹרֵא קְלָפוֹת וּמְשַׁחֲיִתִּים, וְאֵלּוּ הֵם מְסוּכָבִים
 אוֹתוֹ, וּמְכַנִּיִּים בּוֹ דְּכָאוֹן פְּנִימִי, וְהוּא בְּעֲצָמוֹ אֵינּוּ יוֹדֵעַ מֵה פֶּתָאם
 אֲנִי כָּל-כֶּף עֲצוּב, עַד כְּדֵי כֶּף, שֶׁהַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן רוֹצִים
 לְאַבֵּד אוֹתוֹ מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא, וְנִכְנָסוֹת בּוֹ מַחְשְׁבוֹת שֶׁל
 הַתְּאַבְדוּת. וְלָכֵן הִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ וַי"ל מָאד (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן
 כד): מְצוּה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד; רַבְּנוּ וַי"ל אֵינּוּ נוֹתֵן עֲצָה
 לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֶלָּא הוּא אוֹמֵר שֶׁזוֹ מְצוּה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת תְּמִיד
 בְּשִׂמְחָה, וְזוֹ מְצוּה הַפְּלוּלָה מִכָּל הַמְצוּוֹת, וְלָמָּה? כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם

שֶׁשׁ וְשֶׁמֶח, הוּא מְגַלֶּה אֶת פְּנִימִיּוֹת לְבָבוֹ: 'רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי בְּאֵמֶת רוּצֵה לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְצוֹן שְׁלֶךָ, אֲלֵא הַיֵּצֵר הָרַע מִתְגַּבֵּר עָלַי, עַד שְׁשׂוֹרֶף אוֹתִי לְגַמְרֵי בְּנֵאוֹף', וְלִכֵּן אִם אָדָם שָׂמַח, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּיֵט־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קסט), הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִפְּגָם-הַבְּרִית; וְלִכֵּן אֶתָּה מְכַרַח לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִרְקוֹד, וְאֶפְלוּ שְׂזֵה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, תַּעֲשֶׂה רַ"י/ק'ו'ד', שְׂזֵה אוֹתִיּוֹת ד'י'ק'ו'ר', כִּי בְּכָל רְקִידָה דוֹקְרִים אֶת הַסֵּמ"ך-מ"ם. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, אֵל תִּהְיֶה שָׁבוּר, אֵל תִּהְיֶה עֲצוּב וּמְדַכָּא, אֵל תִּחְשָׁב מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֵבּוֹדוֹת, כִּי שָׁם יֵשׁ עֲכָבְרֵי שְׂזֵה, שָׁם יֵשׁ עֲקָרְבִים וּנְחָשִׁים וְזֶה לֹא כָּל-כֶּף מֵתֵק לְשֹׁכֵב תַּחַת הָאֲדָמָה, בְּרַגַע שְׁמִטְמִינִים אֶת הַגּוּפָה וְסוֹתְמִים אוֹתָהּ בְּעֶפֶר, וְכָלֵם הוֹלְכִים לְבֵיתָם וְאוֹכְלִים סְעֻדַת הַבְּרָאָה, שְׂנוּהֲגִים לְהַבְרִיא אֶת הָאָבֶל, אִף אֶחָד אֵינּוּ שָׁם לֵב מֵה קוֹרֶה עִם הַגּוּפָה, אָבֶל אִם אָדָם הִזָּה לוֹ שְׂכָל וְהִזָּה שְׂמַח, וְהִזָּה לוֹמֵד בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, הַעֲכָבְרִים בְּקָבֵר הָיוּ בּוֹרְחִים מִמֶּנּוּ, כִּי הֵם אֵינָם יְכוּלִים לְסַבֵּל אֶת רִיחַ הַמְּשָׁנָה. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, הֵיכֵן שְׂאֵתָה רַק נִמְצָא עֲכָשׁוֹ, תְּרוּץ וְתִקַּח מִשְׁנִיּוֹת, וְתִתְחִיל מִהַתְחִלָּה וְתִגְרַס פְּרָק אַחַר פְּרָק, כַּמָּה שְׂתוּכֵל, אֶחָד, שְׁנַיִם וְשִׁלְשָׁה וְכוּ' וְכוּ', וְכֶף תַּעֲשֶׂה בְּכָל יוֹם, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְאִף שְׁבִיץ כֶּף הַיֵּצֵר הָרַע יִרְצֶה לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, הַיֵּצֵר הָרַע יִכְנִים לָךְ יְאוּשׁ וְדַכְאוֹן, שְׂאִין לָךְ כָּבֵר תִּקְוָה, תִּצְחַק מִמֶּנּוּ, וְתֹאמַר לוֹ: "סֵמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׂמֶךְ! יֵשׁ לִי אֶת רַבְּנוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב זי"ע, אֵינִי מִפְּחָד מִמֶּךָ".

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בִּנְדִיךָ, וְתִפְסִיק לְחֲשֹׁב מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל, שְׂאֵתָה הִכִּי אִמְלֵל, אֲלֵא אֶתָּה הִכִּי מֵאֲשֶׁר, שְׂאֵתָה מִכִּיר צְדִיק כָּל-כֶּף קְדוֹשׁ, שְׂזוּכָה לְקָרֵב אוֹתְךָ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֶה אֶתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתִהְיֶה תָּמִיד שְׂמַח, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בּא, ראש-חֲדָשׁ שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהֵיוֹת שְׁמִי, וְאִם תִּהְיֶה שְׁמִי, תִּתְרַחֵב לְךָ הַדַּעַת, וְאִם תִּתְרַחֵב לְךָ הַדַּעַת, יִהְיֶה לְךָ זְמַן לְהַכֵּל. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נ'): כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְתַקּוּן הַבְּרִית, הַתְּפִלָּה אֲצִלוּ מִזֵּן מְתִיקִין, וּמְרַגִּישׁ כָּל מִינֵי מְתִיקוֹת בְּתַפְלָה, וְלִהְפֹּךְ כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּבְרִית, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, זֶה מִזֵּן מְרִירִין, וּמְרַגִּישׁ קָשִׁי לְהַתְּפַלֵּל, אִךְ מִי שֶׁתַּקֵּן אֶת הַבְּרִית, הוּא תְּמִיד שְׁמִי, וְהַמֵּחַ שְׁלוֹ נְקִי, וְאִז כְּשֶׁמְתַפְּלֵל, הוּא מְתַפְּלֵל בְּחֵיווֹת וּבְשִׁמְחָה, וּמִתְעַנֵּג עַל דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! חֲזַק וְהִתְחַזַּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

אֵין אָנִי יָכוֹל לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה אֵתִי מִדֵּי פַעַם כְּשֶׁאָנִי צָרִיךְ אֵיזוֹ גְּמִילוֹת חֶסֶד — אַתָּה הִרְאִשׁוֹן. יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזִכּוֹת הַמְצָנָה הַזֹּאת, שֶׁתִּגַּן עָלֶיךָ, וְתְּמִיד תִּהְיֶה שְׁמוֹר מִעֲוֹנוֹת, וְכָל הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרִאתָ מִפְּנֵי הַחֲטָאִים — יִשְׁרְפוּ, וְתֹאמַר בְּכָל יוֹם אֶת הַמְּאָמֵר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קמא, וְהַתְּפִלָּה עַל זֶה בְּלִקוּטֵי-תְּפִלוֹת פ"ה, וְזֶה יִשְׂרָף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרִאתָ. הָעֵקֶר תִּהְיֶה שְׁמִי, כִּי כְּשֶׁתִּהְיֶה שְׁמִי, תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁשְׂרַפְתָּ אֶת הַקְּלָפוֹת, וְכְּשֶׁאָדָם בְּעֲצָבוֹת וּבְמְרִירוֹת וּבְדַכְּאוֹן פְּנִימִי, אִז יִדַּע, שֶׁעֲדִין הַקְּלָפוֹת מְסֻבָּבִים אוֹתוֹ. וְלִכֵּן תִּתְחַזַּק, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, וְתִקְוֵנִי זֶהר חֲמֹשֶׁה דְּפִים, וְכֵן "לִקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְזֶה יֵאִיר לְךָ אֶת הַנִּשְׁמָה. רַק אֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי כְּשֶׁאָדָם חָטָא, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רִץ אַחֲרָיו וּמְחַפֵּשׁ אוֹתוֹ, וְרוֹצֵה לְתַפְּסוֹ, בְּכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם, שְׁלֹא יִפִּילוּ אוֹתְךָ. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁעוֹד תִּסְפֹּר לִי הַכֹּל בְּשִׁמְחָה.

אודות וכו' מה שְׁעוֹבֵר בְּבֵית, הִיָּה לְאִשְׁתֶּךָ גְּסִיּוֹן קָשָׁה וְכו', וְזֶה מֵה שְׁגָרָם וְכו', וְעִכְשָׁו צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אודות שְׁאֵלְתֶךָ וְכו', זֹאת תִּדַע, אֲשֶׁר בְּאֵמֶת כְּשֶׁמִּתְפַּלְלִים מִנְחָה מִקֶּדֶם, צְרִיכִים לְהַגִּיד תַּחֲנוּן, אָבֵל, לְצַעֲרֵי הָרַב, אֲנִי כָּל-כֶּף טָרוּד, כִּי לֹא מִנִּיחִים לִי בַיּוֹם וּבַלַּיִל, עַד שְׁעַל-פִּי-רַב נִמְשָׁךְ מִנְחָה כְּכֹר מְאֹד, שְׂאֵז לֹא שִׁיף לְהַגִּיד תַּחֲנוּן, וְלִכֵּן אֵל תִּסְתַּכֵּל בְּזֶה עָלַי, וּבְכָל־ל, זֹאת תִּדַע, אֲשֶׁר אֲנִי סוֹבֵל הַרְבֵּה הַרְבֵּה יְסוּרִים, וְחָבֵל מְאֹד שְׁנֵת־פָּרְסִמְתִּי, עַד שְׂאֲנִי צְרִיף עִכְשָׁו לְסַבֵּל אֶת הַסְּבָל שֶׁל רַבִּים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אוֹתִי מִהַפֶּחַ, וְנִזְכֶּה כְּכֹר לְרֵאוֹת בִּישׁוּעָתֶם וּבְגֹאֲלָתֶם שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, רֵאש־חֲדָשׁ שְׁבֻט ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְצִיתִי לְאֲחֵל לְךָ "מִזֵּל טוֹב" עַל קִנְיַת הַבַּיִת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּפְּנֶנּוּ אֵלָיו, וְתַעֲשֶׂה בּוֹ הַרְבֵּה שְׂמֵחוֹת, וְתַהֲיֶה לְךָ רַחֲבוֹת וְגִדְלוֹת הַמַּחֲזִין, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. עָלֶיךָ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לְךָ אִשָּׁה טוֹבָה, וּבִזְכוּתָהּ זְכִיתָ לְבַיִת טוֹב וְלִילָדִים.

וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ בְּרָכָה וְכֹסֶף, שְׁלֹא תִצְטָרֵךְ לְצִאֲת לַחֲוִץ לְאֶרֶץ אַף פַּעַם, רַק תַּהֲיֶה חֲזַק בְּאַמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְתִלְמַד כָּל יוֹם קֶצֶת חֲמֵשׁ וְרֵש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ, כְּמֵה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד, רַק זֶה יַעֲזֹר לְךָ, וְזֶה

יַעֲשֶׂה גַם טוֹבָה לְנִשְׁמַת אָבִיךָ בַּשָּׁמַיִם, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר כְּשֶׁאָדָם יֵשׁ לוֹ בֶּן בְּזֶה הָעוֹלָם וְלוֹמֵד מְשָׁנִיּוֹת, זֶה נַחַת-רוּחַ לְאַבָּא, שְׁעַכְשָׁו נִמְצָא בְּגֵן-עֵדֶן, וְתֹאמַר זֹאת לְכָל אָחִיךָ, שְׁלֵא יִהְיֶה בְּטֻלָּנִים, וְיִלְמְדוּ מְשָׁנִיּוֹת, וּבִסוּף הַלְמוּד יֵאמְרוּ אֶת הַתְּפִלָּה שְׁאוּמְרִים עַל גַּפְטָר, שְׁיִנְצַל מִחֲבוּט הַקָּבֶר וּמִכָּל מִינֵי מְשַׁחִיתִים, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ. וְגַם הַהֲכָרַח לָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אִם אַתָּה יְכוּל לְלַמֵּד בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, אִין יוֹתֵר טוֹב מְזֵה, הַעֲקֹר תִּהְיֶה חֲזַק בְּאַמוּנָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְרָא בֵּא, רֵאש־חֲדָשׁ שְׁבֻט ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

יֵשׁ שִׁיחָה מִמּוֹהֲרַינ"ת ז"ל שְׁאָמַר: אִם לְתַלְמִידֵי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע הָיוּ אֶת הַדְּבוּרִים שְׁלָנוּ, הָיָה אֲצֵלָם בְּטוֹל הַבְּחִירָה, כִּי כָּל תַּלְמִידֵי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע וְתַלְמִידֵי הַמַּגִּיד זי"ע עָבְדוּ וְיִגְעוּ וְיִטְרַחוּ בְּצוּמֹת וְגִלְגּוּלֵי שְׁלֵג, וְעַבּוּדוֹת הַכִּי קְשׁוֹת, עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְדָבָר כְּזֶה שֶׁל בְּטוֹל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, גְּלוּי אֱלֻקוֹת, וְגַם עָבַר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעֵבֶר כָּל מִינֵי גְסִיוֹנוֹת קְשִׁים וּמְרִים, כָּל תַּלְמִידֵי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע וְכָל תַּלְמִידֵי הַמַּגִּיד זי"ע, סָבְלוּ עֲנִיּוֹת שְׁלֵא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר, הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע בְּעֶצְמוֹ לֹא הָיָה לוֹ מֵה לְאָכֵל, וּמְסַפֵּר שֶׁפַּעַם הָלַךְ אֵל אֵיזָה בֵּית, נִקַּשׁ עַל הַחֲלוֹן וּבְרַח, וְהָיָה רַץ אַחֲרָיו: מָה אַתֶּם רוֹצִים? וְאָמַר: כְּתִיב (דְּבָרִים יד, כט): "לְמַעַן יִבְרַכְךָ הַיְיָ" הַאֲלֹקִיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה", אֲנִי אֶת שְׁלֵי עֲשִׂיתִי, אִין לִי עַל שְׁבַת. הַהוּא רַץ וְהִבִּיא לוֹ מִכָּל טוֹב. וְכֵן הַמַּגִּיד הַקְדוּשׁ מִמְּעֻזְרִיטֵשׁ זי"ע לֹא הָיָה לוֹ מֵה לְאָכֵל, עַד כְּדֵי כַּף הָיְתָה הָעֲנִיּוֹת, וְכַךְ כָּל צְדִיק וְצְדִיק מִתַּלְמִידֵי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע וְתַלְמִידֵי הַמַּגִּיד זי"ע, עָבְדוּ וְיִגְעוּ וְיִטְרַחוּ, עַד שֶׁהִגִּיעוּ

לְמַדְרָגָה כְּזוֹ אֶל בְּטוּל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, עִם כָּל זֹאת לֹא הִיְתָה לָהֶם שׁוּם הֶתְחַזְקוֹת חִיצוֹנִית, עַל זֶה אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: אִם הִיְתָה לָהֶם גַּם אֶת הֶהֱתַחְזָקוֹת שְׁלֵנוּ, הִיָּה אֶצְלָם בְּטוּל הַבְּחִירָה, כִּי הֶהֱתַחְזְקוֹת שֵׁישׁ אֶצְל רַבְּנֵי ז"ל וְאֶצְל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, זֶה אֵין בְּשׁוּם מְקוֹם. וְכֵן יְדוּעַ, שֶׁשְּׂשֻׁגְלוֹ פִּעַם לְקִדְשַׁת ל׳וִי הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ מִבְּרֵאדֵיטְשׁוּב זי"ע הָאָרֶז שֶׁל גְּלוּי אֱלֻקוֹת, הֶתְחִיל לְרוּץ בְּרַחוּבוֹת וְצָעַק: 'מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ', 'מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ', עַד שֶׁחָשְׁבוּ שֶׁהוּא הִשְׁתַּגַּע, וְהִגִּיעַ לְמְקוֹם הַיְכָן שְׁעוֹמְדִים כָּל הַעֲגֻלוֹנִים, וְרָאָה אָדָם בְּשֵׁם בֵּינִישׁ עוֹמֵד וּמְדַבֵּר עִם הַעֲגֻלוֹנִים, וּתְפָסוּ וְהַחֵל לְנַעֲנְעוּ כְּלוּב: "בֵּינִישׁ, בֵּינִישׁ, הֲרֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה", וְכֻלָּם צָחְקוּ וְחָשְׁבוּ שֶׁהוּא יֵצֵא מִדַּעְתָּם...

כֹּאֲלוֹ הָיוּ תְלֻמִּידֵי הַבַּעַל-שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שֶׁכָּל כָּלָם הָיוּ דְבוּקִים בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנָשִׁים מִבְּחוּץ צָחְקוּ מֵהֶם, כִּי לֹא הִבִּינוּ אֶת גְּדֻלָּתָם, וְעַכְשָׁיו בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהוּא הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן, וְאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים כְּכֹר בְּעַקְבֵּתָא דְעַקְבֵּתָא דְמִשְׁיחָא, וְהִנֵּה בָּאוּ רַבְּנֵי ז"ל וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וּמִשְׁתַּדְּלִים לְהַחֲדִיר בְּבְנֵי-אָדָם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בַּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם מְגַשְׁמִים כְּמוֹנוֹ, שֶׁעֲשִׂינוּ אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת בְּחַיִּים וְכוּ', מֵאִיר בְּנוֹ גַּם-כֵּן אוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲזַ שִׁיף בְּחִירָה?! הִנֵּה מְגַלִּים לָךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֲבָל הַבְּחִירָה כָּל-כָּף גְּדוּלָּה, שֶׁתִּכְף-וּמִיד הַטְּמָאָה מִסְתַּרֶת אֶת הַקְּדוֹשָׁה, וְזֶה רוֹאִים בְּחוּשׁ, הַסְמ"ך-מ"ם, אֲשֶׁר הוּא טְמֵא מְטֵמָא וְכוּ', וְנִמְצָא כְּכֹר שְׁנַיִם עַל גְּבֵי שְׁנַיִם בִּיבְנָאֵל, וְלֹא עָשָׂה שׁוּם דְּבַר בְּשִׁבִיל הַיְהוּדוּת, הַעֲרוּב הִיָּה קְרוּעַ, וְאֲנַחְנוּ הַצֵּרְכָנוּ לְקִשְׁרוֹ בְּאֲמֻצַּע הַלֵּילָה בְּחֻשָׁא, וְכֵן הַמְקוּוֹה שֶׁלּוֹ הִיְתָה פְּסוּלָה, כִּי לֹא הִיָּה בְּאוֹצַר מִים, שְׁזָה כְּאִם בְּטִיָּה, וְהִכְשִׁיל אֶת כָּלָם בְּאִסוּרֵי כְרִיתוֹת וְכוּ', עַד שֶׁבָּאתִי וּבְנִיתִי מְקוּוֹה בְּעֻצְמִי, וְתִקְנֵנוּ אֶת הַעֲרוּב בְּאֲמֻצַּע הַלֵּילָה, כִּדִּי שֶׁלֹּא יוּכַל לְהַעֲלִיל עֲלֵינוּ מִשְׁהוּ, וְכֵן הַקְּמַנּוּ מוֹסְדוֹת שֶׁל תּוֹרָה וְחֻסֵּד, שֶׁאֵין לָנוּ מַה לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשׁוּם קְהֵלָה בְּעוֹלָם. וְאִיךְ יְכוּל לְהִיּוֹת אַחַר שְׁמֵד בְּרִים גְּלוּי אֱלֻקוֹת כְּזֶה, וְרַק עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה וּבְצִדְקָה וְחֻסֵּד, שֶׁיּוּכְלוּ לְעַרְעַר אַחֲרֵי זֶה?! הֲרֵי בְּקֵהֵלָה שְׁלֵנוּ יִשְׁנֵם הַשְּׁלֵשָׁה עֲמוּדִים

שְׁעֲלֵיהֶם עוֹמֵד הָעוֹלָם: תּוֹרָה, עֲבוּדָה וּגְמִילוּת חֲסִדִים, מְחַלְקִים אֶכָּל לְכֹל בְּחִנָּם, עוֹזְרִים לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, בְּלִי שׁוּם הַבְּדִלִי מוֹצֵא וְעֵדָה, מְרַבֵּיצִים תּוֹרָה בְּרַבִּים, הַקְּמֵנוּ מוֹסְדוֹת תּוֹרָה וְכוּלְלִים, אֲשֶׁר אֲבָרְכִים יִרְאֵי הַשֵּׁם יוֹשְׁבִים וְלוֹמְדִים כָּל הַיּוֹם, כְּמוֹ-כֵן יִשָּׁנֶם אֵין סֵפֶר מְנִיגִים בְּבִתֵּי הַכְּנֶסֶת שְׁלֵנוּ: שְׁחָרִית, מְנַחֵה וְעֶרְבִית, אֶף-עַל-פִּי-כֵן הַפֶּחַ שֶׁל הַטְּמֵאָה כָּל-כָּף חֲזָק, שְׁאַחַר כָּל זֹאת, הוּא יְכוֹל לְהַעֲלִיל עֲלֵינוּ עֲלִילַת דָּם, עֲלִילַת שְׁפָלוּת וְשִׁקָּר כְּזוֹ.

מִזְהַרְנֵת ז"ל בְּכָה פַעַם מְאֹד, וְאָמַר לְר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינֶר ז"ל בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "לֶךְ תִּתְאַר לְעֶצְמְךָ, שְׂתַּנְּנוּ כַחוֹת כְּאֵלוֹ לְסִמְ-ךָ מ"מ?!" כִּי הִבְחִירָה כָּל-כָּף חֲזָקָה.

אֲנִי הֵייתִי בְּחוּר צָעִיר בְּגִיל חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה וְחֲצִי כְּשֶׁנִּתְגַּלָּה לִי הָאוֹר שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל עַל-יְדֵי סֵפֶר קָטָן "מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ", וּמֵאֲזוּ בּוֹעֵר לִי הַלֵּב, וְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֵוָלָם אֵינָה יְכוֹלָה לְכַבּוֹת אֶת זֶה, קָמוּ עָלַי מִבְּחוּץ, קִבְּלֹתִי מַפּוֹת רֵצַח, סִלְקוּ אוֹתִי מִהִישִׁיבָה בְּבִזְיוֹנוֹת וּבְשִׁפְיוֹת דְּמִים וְכוּ', וְאַחַר הַחֲתָנָה מָה לֹא סְבֵלְתִי, וְלִקְחָתִי וְהִדְפַסְתִּי בְּשָׁנָה אַחַת בְּלִי אֲגוּרָה — שְׁמוֹנִים וְחֲמֵשֶׁה אֲלֶף סִפְרִים: "לְקוּטֵי-מוֹהַר ז"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סְפוּרֵי-הַמִּדּוֹת", "חֲיֵי-מוֹהַר ז"ן", "שִׁיחוֹת-הַרְרֵן" וְכוּ' וְכוּ', שְׁנֵה עֲלָה אֲזוּ בְּשָׁנוֹת תִּשְׁכ"ד תִּשְׁכ"ה הוּן תּוֹעֲפּוֹת, וְאַחַר-כֵּן סְבֵלְתִי מִזֶּה בְּזִיוּנוֹת וּמְחַלְקַת וְכוּ', וְאַחַר-כֵּן הַחֲלָה גַם מִבְּפָנִים מְחַלְקַת גְּדוּלָה וְכוּ', שְׁחַתְמוּ עָלַי וְנָדוּ אוֹתִי וְכוּ', וְעַד עַכְשָׁו אֵין רוּצִים לְדַבֵּר אֵתִי וְכוּ', וְאַנִּי כָּל-כָּף חֲזָק בְּהַתְקַרְבוֹת אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, מִמָּשׁ כְּאֵלוֹ עַכְשָׁו הַתְקַרְבֹּתִי מִחֲדָשׁ אֶל רַבֵּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן אֲנִי תָמִיד אוֹמֵר לְבַחוּרִים וְלֹאֲבָרְכִים: אֵינִי יוֹדֵעַ מָה אַתְּכֶם?! פֹּה אַתֶּם מְרוֹיַחִים כָּל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, דְּפִים גְּמָרָא, שְׁעוֹת הַתְּבוּדוֹת, וְעוֹד לְמוֹדִים — זֶהר וְתַקּוּנִים, סִפְרֵי חֲסִידוֹת וְעוֹד וְעוֹד, וּמֵאִיר לְכֶם כָּל-כָּף הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק פֹּה אַתֶּם שׁוֹמְעִים מִהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ' וְכוּ', וּמָה אַתֶּם שׁוֹמְעִים שְׂמָה? וּמָה מוֹכְרִים לְכֶם שְׂמָה? רַק זָבָל וְדְמִיוֹנוֹת וְכוּ', וְלִבְסוּף בְּלִי בּוֹשָׁה וְחֶרְפָּה שְׂיִגִּירוּ בְּשֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁנֵה לֹא נִקְרָא לְמוֹד, בְּשַׁעַה שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר שִׁיחָה אֲרַכָּה

(שיחות-הר"ן, סימן עו), איך שצריכים ללמד בנריזות וכו', ולבסוף איך אדם יכול להעזי להגיד, שזה לא הלמוד של רבנו ז"ל? ! וברוך השם, מי שהיה ב"היכל-הקדש" במשך שנים על גבי שנים, לא הפסיד, כי מלא את עצמו עם טוב נצחי וכו', ואת האמת נראה בשמים, עם כל זאת הבחירה מאד גדולה וכו', אבל מי שיש לו קצת שכל, רואה את האמת, ואומר לעצמו: "רגע, רגע, פה הקדוש-ברוך-הוא, פה אצלנו אין חכמות ואין תבליים, אין פסוק ואין חנפה, פה עוד פעם הקדוש-ברוך-הוא ורק הקדוש-ברוך-הוא, והוא יתברך ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, זה מה שאנחנו 'מוכרים' ב"היכל-הקדש", אין לנו למודים אחרים כלל! ואף-על-פי-כן הבחירה כל-כך חזקה, ולמה? פי כל אלו שמדברים נגדי הם נואפים, ואני יכול להעיד על כך בלי שום ספק! מי שמדבר עלי — הוא נואף! ואם תשאל: "איך אני יכול לדבר ככה?" על זה אומרים חכמינו הקדושים (תענית ט): כל מי שיש בו עזות פנים, בידוע שבא על אשת איש; ומוהרנ"ת ז"ל אמר פעם: אם חכמינו הקדושים אומרים משהו, זה הקדוש-ברוך-הוא אומר, ולא יכולים לחלק על מאמר חכמינו הקדושים. ולכן מי שמעז פנים וכו', ובפרט שמדבר נגדי וכו', צריכים לדעת, אשר בשקט, רחמנא לצלן, הוא נואף גדול, גם אם הוא איש מפרסם... ואנשים שואלים: "אבל איך אתם יכולים לדבר על איש חשוב" וכו' וכו', על זה צריכים להשיב: "לך תשאל את התנא שגלה את זה, ותכתב הערות בגמרא שלך, שלא יכול להיות דבר כזה, תריב עם התנא, וצריכים לדעת, אשר אם התנא הקדוש אומר: 'מי שעז פנים סימן שבא על אשת איש', אז זהו זה, ואין להרהר על זה, ולכן כל מי שמדבר עלי, זהו נואף גדול, ואני מתבייש לפרסם את זה ולהדפיס את זה, ושילך מסוף העולם ועד סופו, ולבסוף יתגלה, אשר מי שרק חלק עלי, הוא פגום בבכרית, שרק הקדוש-ברוך-הוא יודע, וזה מדברים מתרדים, ומכל שכן אחר מסכן, שאינו שומר תורה ומצוות, אחר שמחלל שבת בפרהסייה, שהרמב"ם אומר (פרק ל' מהלכות שבת, הלכה טו), שיש לו דין של גוי, ויינו יין נסוף, הוא אינו מפתח

מהקדוש-ברוך-הוא, אז הוא יפחד מלדבר עלי? ! ולכן צריכים מאד להתחזק.

הן אמת, שהמצב קשה מאד, הסמ"ך-מ"ם חוגג ומסית ומדיח את תושבי המקום נגדנו, ועושה שמות, ועושה ככל העולה על רוחו, הוא חושב שהוא מולך בכפה, אבל הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם, כל הצידיקים סבלו סבל גדול מפל מיני רשעים ארוחים ובעלי מחלקת, אבל לבסוף שמים עליה על כלם בשמן הצף, שאומרים חכמינו הקדושים (עין במדבר רבה, פרשה יח, סימן טז): כל מיני משקים שתשפוך על השמן, תמיד הוא יצוף למעלה, אפלו תשים עליו כל מיני לכלוף, השמן יצוף ויעלה. ולכן צריכים מאד להתחזק, ולא להשבר משום דבר, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותנו במצבים הקשים שאנחנו עוברים עכשו, אבל לבסוף אנחנו ננצח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ראש-החדש שבט ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

הן אמת, שחלף זמן רב מאז שקבלתי מכתבך הארוך, אך מחמת טרדותי הרבות בעסק הרבים, לא הנה הפנאי להשיבך עד כה.

והנה אודות שאלתך וכו', עליך לדעת, כי בזה שנוסעים לאומן לא עושים טובה לאף אחד רק לנשמה, כי רבנו ז"ל אמר בפרוש (עין חיי-מוהר"ן, סימן תו): "יש נשמות, שאני לא יכול לתקן אותן כל השנה, אבל בראש השנה גם את אלו הנשמות אני יכול לתקן", תתאר לעצמך, רבנו ז"ל לקח שני עדים כשרים צדיקים קדושים לעדות, שכל מי שיבוא אל הצינן הקדוש שלו בעיר אומן, ויתן

פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, וַיֹּאמֶר עֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים תִּקְוֹן הַכְּלָלִי, אֲפֹלוּ אִם עֲצָמוּ וַגְּבָהוּ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו, הוּא יוֹצִיא אוֹתוֹ מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו. וְזוֹ הַבְּטָחָה מְרַבֵּנוּ ז"ל, וְאִף צַדִּיק בְּעוֹלָם עֲדִין לֹא הַבְּטִיחַ הַבְּטָחָה כְּזוֹ, וְלִכֵּן זֶהוּ דְבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת כָּל הַשָּׁנָה אֲצֵל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְאִם יְכוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בָּאִין עֲרֵף בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂאֵז דְּנִים אֶת הָאָדָם — מַה יִּהְיֶה אִתּוֹ כָּל הַשָּׁנָה, וּכְמוֹ שְׂאָדָם הוֹלֵךְ לְמִשְׁפָּט, הוּא לוֹקַח אֶת הָעוֹרֵף-דִּין הַכִּי טוֹב, וּבִפְרָט שְׂאֵתָהּ יוֹדֵעַ אִיךָ בְּעַל-הַבַּיִת שְׁלֶךְ הַסְּתֵבֶף בְּצִרוֹת צְרוּרוֹת, וְהוּא צְרִיף לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וּמַה לֹּא עָשָׂה כְּדִי לְהַצִּיל אֶת עֲצָמוֹ, לְקַח כַּמָּה עוֹרְכֵי דִינִים הַכִּי טוֹבִים, כְּדִי לְהַצִּיל אוֹתוֹ מִמָּוֶת לַחַיִּים, מִמֵּאֶסֶר שֶׁל עֲשָׂרִים שְׁלֹשִׁים שָׁנָה, כְּמוֹ-כֵן בְּרוּחַנִיּוֹת, אָדָם נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם בְּסַפְּנָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים עוֹרֵף-דִּין הַכִּי גְּדוֹל שְׂיִצִּיל אוֹתָנוּ מִמִּיתָה מְשָׁנָה, וְשִׁנְזֻכָּה לְפִרְנֶסָה וְלִבְרִיאוֹת, שׁוֹמְעִים בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוֹת וַיִּסּוּרִים, שְׂעוּבָרִים עַל בְּנֵי-אָדָם, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים עוֹרֵף-דִּין, וְרַבֵּנוּ ז"ל הוּא הָעוֹרֵף-דִּין הַכִּי גְּדוֹל, אֲשֶׁר הַבְּטִיחַ שְׂיַעֲשֶׂה לָנוּ טוֹבָה נִצְחִית, וְעַכְשָׁו יֵשׁ לָךְ סְפָקוֹת — הֵאֵם כֵּן לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אוֹ שְׂאִין לָךְ חֶשֶׁק, אוֹ זֶה לֹא בְּשִׁבִילָךְ, אוֹ נִתְקַרְרַת, אֵתָהּ יוֹדֵעַ מַה מְחַפֶּה עֲלֶיךָ שָׁנָה הַבָּאָה?! אִם הִיִּיתָ יוֹדֵעַ, הִיָּה נּוֹפֵל עֲלֶיךָ יִרְאָה וּפְחַד, אֵילוּ גְּזוּרוֹת רְעוֹת, הַשֵּׁם יִשְׁמַר וְכוּ' וְכוּ'. וְרַבֵּנוּ ז"ל הוּא הָעוֹרֵף-דִּין שְׁלֶךְ וְשֶׁל אֲשֵׁתָךְ וְשֶׁל הַיְלָדִים, אִזּוּ יֵשׁ לָךְ סְפָקוֹת הֵאֵם לְנִסְעַ לְאוֹמֵן?! אוֹ שִׁנְתַּקְרַרְתָּ, שְׂזוֹ קְלַפֶּת עֲמֵלֶךָ, אֲשֶׁר כְּתִיב בּוֹ (דְּבָרִים כה, יח): "אֲשֶׁר קָרַךְ בְּדֶרֶךְ", הוּא מְקַרֵּר אֶת הָאָדָם.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּךָ, תַּקַּח אֶת הַגּוֹף שְׁלֶךְ, וְתִשָּׂם אוֹתוֹ עַל הַמָּטוֹס, וְתִגִּיעַ לְאוֹמֵן בְּלִי שׁוּם שְׁכָל, וְתִהְיֶה שֵׁם לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה. תִּאֱמִין לִי, אִם זֶה קֶשֶׁה, לִי זֶה קֶשֶׁה יוֹתֵר מִכָּלֶם, כִּי עָלִי עוֹבְרִים הַרְבֵּה צְרוֹת וּבְזִיוֹנוֹת, עֲלִבוֹנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דְּמַיִם, חֲרוּפִים וּגְדוּפִים, וְאֲנִי צְרִיף לְלַכֵּת עִם שְׂמִירָה, כִּי יֵשׁ שֵׁם כָּל מִינֵי מְטָרִפִים שְׂרָק רוֹצִים לְטָרֵף אוֹתִי, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי נוֹסֵעַ

במסירות נפש הכי גדולה, שהדבר הזה אין לאף אחד, פי, לצערי הרב, כל אלו שעשיתי להם טובה, משלמים לי רעה תחת טובה, ולכן רוצים רק להזיק לי, רחמנא לצלן, ואף-על-פי-כן איני מפחד מכל הקלפות והמשחיתים וכו' וכו', ואני נוסע אל ציון רבנו ז"ל לראש השנה. והקדוש-ברוך-הוא יעזור לי ולכל עם ישראל, מי שיהיה אצל ציון רבנו ז"ל בראש השנה, הוא יהיה לו עורף-דין הכי טוב לפני פסא הפבוד, ונזקה לכל טוב אמתי ונצחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקח.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר בא, ראש-חודש שבט ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר תראה להתחזק, אני יודע שעוברים עליך הרבה משברים וגלים מהאשה, אבל אתה צריך לדון אותה לכף זכות, מסכנה, יש לכם ילד חולה, וזה מוציא אותה משלותה, הקדוש-ברוך-הוא ישמר אתכם מפל רע, וכבר יהיה טוב בבית.

עליך להתאזר במדת הסבלנות, והרבה לבקש את הקדוש-ברוך-הוא: "רבנו של עולם, תוציא ממני את הפעם והקפדות, ותתן לי סבלנות שאהיה סבלן", וכך תאריך בתפלות רק על סבלנות, ולא להפגס בפעם. פי עקר הצרה שלך מאז שאני מכיר אותך — זהו רק פעם, כשאתה נכנס בעצבים, אה אוי ואבוי מי שעומד על ידך. ולכן אתה צריך להוריד את הפעם עד לאפס, ותקנה לעצמך נקדת השמחה ואריכות אפים, אשר רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנה), שלזה זוכים על-ידי אמונה; פי מי שמאמין, שהכל מהקדוש-ברוך-הוא, יש לו סבלנות, ויבוא אליו

יִתְבַּרְךָ וַיְבַכֶּה לְפָנָיו. וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזַק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ
לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

תַּעֲשֶׂה הַרְבֵּה חֶסֶד, כִּי "עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה" (תהלים פט, ג), כֹּל
הָעוֹלָם נִבְנָה רַק עַל חֶסֶד. וַיהוּדֵי כְּשֶׁעוֹשֶׂה חֶסֶד — זֶה הַהֲצִלָּחָה
שְׁלוֹ, זֶהוּ הַפִּיס לְקַבֵּל בּוֹ כֹּל הַהֲשָׁפָעוֹת.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶהוּ הַנְּצַחֵן, וּמִי שֶׁשִּׂמַּח וְרוֹקֵד
— הוּא הַמְּנַצֵּחַ. וּמִסָּפָר, אֲשֶׁר פֵּעַם שָׁלַח נְפוּלְיוֹן הַמֶּלֶךְ הַצָּרְפָּתִי
לְבָדֵק — לָמָּה הַצָּר הַרוֹסִי מְצָלִיחַ עִם חֵילָיו, וּבָאוּ וְאָמְרוּ לוֹ, כִּי
בַחֲזִית, הֵיכֵן שְׂמִצּוּיִים הַחֵילִים הַקְּרָבִיִּים, שֶׁם יֵשׁ כְּלֵי זִמְרָה, וְשָׂרִים
וּמְתוֹפְפִים בַּתֶּף וּבַחֲצוֹצְרוֹת וּבְכֹל מִינֵי כְּלֵי נְגִינָה, וְהֵם שִׂמְחִים שֶׁם
מְאֹד, וְזֶה מָה שֶׁמְכַנְּסִים בָּהֶם אֶת הַמֶּרְץ, וְכֵן מְצָלִיחִים. לְמַדִּים מְכָף,
שֶׁהֲצִלָּחָה אֶפְלוּ בְּגִשְׂמִיּוֹת — זֶה עַל-יְדֵי שִׂמְחָה, וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכֹל
שֶׁכֵּן בְּרוּחַנִּיּוֹת, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֵה לְשִׁבֵּר אֶת הָאָדָם, שִׂיְהִיָּה עֲצוּב
מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא, וְלִכֵּן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כֹּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה. וְזֶה מָה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּזְכֶּה כֹּל שָׁנָה לְבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן.

הַלְוָאֵי הַלְוָאֵי, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהַדְפִּיס אֶת כָּל חֻלְקֵי "אוֹצֵר-
הַקְּוִינְטֵרְסִים", שִׁיּוּפֵץ בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי עוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם כָּל-כָּף
הַרְבֵּה מְשֻׁבְּרִים וְגִלְיִים, שֶׁאֵף אֶחָד אֵינּוּ מְתָאֵר. תִּסְתַּכֵּל עַל עֲצָמָךְ —
מָה קוֹרָה עִמָּךְ, בֵּן עוֹבֵר עַל מְלִיוּנֵי אֲנָשִׁים, שֶׁנִּכְנָסִים בְּדַכְּאוֹן
וּבְעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת, וְרַק זֶה הַתְּרוּפָה. וּמָה עוֹשֶׂה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם?
מִסִּית וּמְדִיחַ — "לֹא, מָה פִּתְאֹם, מִי צָרִיךְ אֶת זֶה" וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל
מִי שֶׁבְּאַמַּת רוֹצֵה אֶת הַתְּרוּפָה הַזֶּה, אֲצִלּוֹ כָּל חֻלְקֵי "אוֹצֵר-
הַקְּוִינְטֵרְסִים" הֵם אֲוִיר לְנִשְׁימָה. רַק חֲזַק וְאַמֵץ, וְתַמִּיד תִּשְׁמִיעַ לִי
בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ראש-החדש שבט ה'תנשא.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

וזאת תדעי, אֲשֶׁר אֶת הַמַּכְתָּבִים אֶף אֶחָד אֵינּוּ קוֹרֵא, רַק אֲנִי
בְּעֵצְמִי, וְאֵין לְאֶף אֶחָד שׁוֹם גִּישָׁה אֶל הַמַּכְתָּבִים הַפְּרָטִיִּים שְׁפוֹתָבִים
לִי.

אודות הַבְּעִיָּה שֵׁישׁ לָכֶם, תֵּאֱמִינִי לִי, שְׁכָל זוּג צָעִיר יֵשׁ לָהֶם
אוֹתָהּ בְּעִיָּה פְחוֹת אוֹ יוֹתֵר, וְעַקֵּר הַהֲצִלָּחָה בְּחַיִּים — כְּשִׁמּוֹתָרִים
אֶחָד לְשָׁנִי. אֲנִי מְבִין וּמְרַגֵּשׁ אֶת צְעָרְךָ, וּבְיָדָאֵי צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם
בְּעַלְךָ, אֲבָל עִם כָּל זֹאת רְאֵי לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְאֲנִי אֶשְׁתַּדֵּל,
בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לְכַתֵּב לוֹ, וְכֵן אֲנִי מְקַוֶּה לְהִיּוֹת בְּקִרְוֹב בְּאַרְצֵנוּ
הַקְּדוּשָׁה, וְאֶז אֲדַבֵּר אִתּוֹ פְּנִים אֶל פְּנִים וְכו'. אֵין לָךְ מַה לְהַתְּבַיֵּשׁ,
כִּי יוֹתֵר טוֹב לְפָתֵר אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת, מִלְּהַפֵּךְ אֶת הַבֵּיַת לְגִיּהֲנוּם, חֵס
וְשְׁלוֹם.

אם תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִרְאוֹת לוֹ הַעֲרֻכָה, וּתְדַבְּרִי אֵלָיו בְּצוּרָה יְפָה
וּמְכַבֶּדֶת וְכו', זֶה יַעֲזֹר שְׁלֵא נִגְבִּיָּה אֶת הַקּוֹל עֲלֶיךָ וְכו'.

אודות עֲבוּדָה וְכו', אִם אַתְּ מְרַגֵּשָׁה שְׁאִינְךָ יְכוּלָה לַעֲבֹד, אֶל
תְּתַבְּיִשִׁי לְהִגִּיד זֹאת, וְאֵין זוֹ שׁוֹם בּוֹשָׁה, כִּי אִשָּׁה שְׁאִין בְּכַחַה
לַעֲבֹד, אֵינָה צְרִיכָה לַעֲבֹד, וְאֲדַרְבֶּה, אִם אִשָּׁה מְרַגֵּשָׁה יוֹתֵר נוֹחַ
בְּבֵיַת, שְׁתִּשְׂאֵר בְּבֵיַת. אֲבָל אִם אִשָּׁה חֲפִצָּה לְצִאת לַעֲבֹד, שְׁתַּעֲשֶׂה
כֵּן. אֲבָל אֵין בְּזֶה שׁוֹם כָּלֵל, שְׁמִכְרָחִים וְכו', כִּי לֹא מְכַרְחִים שׁוֹם
דָּבָר, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ הַצִּלָּחָה בְּחַיִּים. עַל-כֵּן רְאֵי לְהַמְשִׁיךְ לְהַסְבִּיר
לוֹ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

רק ללכת בדרך אהבה והסברה, ולא להתפעל אם הוא צועק, את תשקתי ואל תגיבי.

הכפל הדבר, אני אשתדל לכתב לו וגם לדבר עמו בקרוב כשאבוא לארץ ישראל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בחייכם, ותעלו מעלה מעלה, ויהיה אהבה, אחנה ורעות ביניכם תמיד.

אל תהססי לכתב לי, כי בעלך למד אצלי כמה שנים, ואני אוהב אותו מאד, ואשתדל בכל אפן שבעולם, שיהיה שלום ביניכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקי.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא ראש-חודש שבט ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, עד שרקדתי מרב שמחה, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, והקדוש-ברוך-הוא בעצמו יודע את הקשר הנפשי שיש לי עמך, אך מה לעשות? שהשטן עושה כל מיני פעולות שבעולם לרחקך ממני, וזה פח הבחירה והנסיון.

הנני מברך אותך ואת אשתך בברכת "מזל טוב" על הלידת בנה, ויעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לגדלו ולחנכו עם כל ילדיך בנקל, כי על-ידי-זה תזכה לאריכות ימים ושנים טובות, כי הבנים טובים הם רפואה להורים.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותשתדל

לְדַבֵּק אֶת עֲצָמָךְ רַק בּוֹ יִתְבַרֵךְ, כִּי הָאָדָם אֵין לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל זְמַן שְׂאָדָם חוֹשֵׁב שְׂיֵשׁ לוֹ מִיִּשְׁהוּ בְלִעְדֵי
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ וּמְטַעֵה אֶת זוּלָתוֹ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה נוֹפֵל תָּמִיד בִּירִידָה אַחַר יְרִידָה, וּנְפִילָה אַחַר נְפִילָה,
עַל-כֵּן הָעֶקֶר רַק לְמַסַּר אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, וְזֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי
שְׂמֵרָגִילִים אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְאֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּיוֹם, זֶה
גַּם-כֵּן כָּבֹר מְטַהֵר וּמְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשָׁמָה, וְעַל-כֵּן אוֹרֵב הַבַּעַל-דְּבַר מְאֹד
מְאֹד, שְׁלֹא יְדַבֵּר הָאָדָם עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ, אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי יִנִּיחַ אֶת
הָאָדָם לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי עֲבוֹדוֹת שְׂבַעְעוֹלָם, הָעֶקֶר שְׁלֹא יְדַבֵּר אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְעַל-כֵּן הַרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַרֵךְ,
וּתְרֹאֶה אֵיךְ זֶה יַעֲזֹר לָךְ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

נָא וְנָא אַל תַּהֲיֶה שָׁבוּר בְּעֲצָמָךְ, כִּי עוֹד תְּרֹאֶה נְסִים נִגְלִים אִם
תַּחֲזֹר אֵלֵינוּ. אֲנִי מְקַנֶּה בְּקָרוֹב לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וּמְאֹד מְאֹד
אַבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂתִשְׁבּוֹת עִמָּנוּ בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלַב", וּמִמָּשׁ חַיִּים
חַדָּשִׁים יִכְנָסוּ בָךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד מְשֻׁנּוֹת, כִּי לַמּוּד מְשֻׁנּוֹת מְזַכֵּךְ
וּמְטַהֵר אֶת הַנְּשָׁמָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לוֹמַר וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם כְּפֹה
פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר בֵּא רֵאשִׁי-חֲדָשׁ שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה זוכה ומזכה את אחרים באמונה הקדושה — אין לתאר ואין לשער כלל, כי רק זה מה שישאר מאתנו, כי סוף כל סוף אנחנו פה בזה העולם כגרים, ומי יודע מתי יצא מפאן, על-כן ראוי לנו לשמח מאד מאד, שאנו זוכים להפיץ את האמונה הקדושה, כי ראה גם ראה בני-אדם מתיגעים ועובדים קשה מאד מאד, ועושים לעצמם חנות וכו', ונכנסים בחובות וכו' וכו', ולבסוף מאומה אין בידם, כי גם היגיעות והטרחות שיעשו וטרחו, לא נשאר מהם שום דבר רק חובות ... אבל כשאדם זוכה ומגלה ומפרסם את האמונה הקדושה, אזי בכל רגע ורגע שהוא מדבר מהאמונה הקדושה — הוא מצליח, ובכל רגע ודקה שהוא מפיץ אמונה — הוא מצליח, כי הוא מכניס בעצמו אמונה, ומכניס באחרים אמונה, ובזה לא צריכים שום דבר להשקיע, ובזה שום דבר לא מפסידים. ועל-כן אשרי ואשרי מי שלוקח את פרנסתו על-ידי גלוי אמונה — לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו? תברך, שאז אשרי לו בעולם הזה ואשרי לו בעולם הבא!

נא ונא אבקש אותך, שלכל תבלכל את עצמך משום בלבול אשר קורה בין אנשי שלומנו, אתה ראה לדבק את עצמך בהקדוש-ברוך-הוא, ותתמיד בלמוד התורה הקדושה, פאלו שום דבר לא קרה. מה אכפת לך וכו' וכו', אתה התמד בלמוד התורה הקדושה, ואז תראה ישועות גדולות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך דירה משלך, ולא תצטרך לגור אצל שכנים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בֵּא, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ שְׁבֹט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלִי שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעֵ אֶת הַדּוּ"חַ
וְהַפְּעִילוֹת שְׂאֵת עוֹשֶׂה עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל אֶת שְׂמִיחָתִי מִזֶּה, כִּי זֶה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי, שְׂאֲנִי זוֹכֵה
שֵׁשׁ אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה בֵּינֵיכֶם, עַל-כֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִמִּיד
תְּהִיָּה אַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת בֵּינֵיכֶם.

נָא וְנָא תְּמִיד כְּשֵׁאתֶם הוֹלְכִים אֶל צִיּוֹן רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַגֶּס,
תְּתַפְּלֵנוּ בְּעֵדִי, וְכֵן תְּעוֹרְרֵי אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַתְּפַלֵּל
בְּעֵדִי וּבְעֵד בְּנֵי בֵּיתִי, כִּי אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וּבְכַפְרֵט
לְזִכּוֹת לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְרַבְּנוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד בְּתַפְּלַת
הַנָּשִׁים.

הַיּוֹם צִלְצַל אֵלַי אַחִיךָ ... וּבִשְׁרֵ לִי בְשׁוּרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׁנוּלֵד לוֹ
בֵּן ל'מִזֵּל טוֹב", יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַהַיִּינָה רַק שְׂמִיחָת
בְּתוֹךְ מְשֻׁפְּחָתְכֶם, וְכָל מִי שְׂצָרִיךְ לְמִצָּא אֶת זְוִיגוֹ, שְׂיִזְכֶּה לָזֶה
בְּמַהֲרָה, אֲנִי תְּמִיד מִתְּפַלֵּל בְּעֵבּוֹר כָּלֶם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ
תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵד כָּל עִם
יִשְׂרָאֵל, וּתְקַבֵּל לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

נָא וְנָא לְבַקֵּשׁ אֶת הַרְבֵּנִית ... שְׂתִבּוֹא לִיבְנָאֵל, לוֹמֵר אֶצְלְכֶם
שְׁעוֹר, וְכֵךְ תִּבְּנֶה יבְנָאֵל, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׂבְּרִסְלָב יְכַנֵּס וְיַחֲדֵד בְּתוֹךְ
יבְנָאֵל, עַד שְׂיִהְיֶה "יבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" עַל אַפְּסֵ וְחִמְתֶּם שֶׁל כָּל
שׁוֹנְאֵינוּ.

רְאֵי לְדַבֵּר עִם כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה רַק מְדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּוֹ תְּצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט״ז תתקיג.

בעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא ב' שָׁבֹט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, שְׁמַעְנוּ אֶת הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה וְעוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִבְדֵיכֶם עִם כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּבַחֲנֵינֵי זָכָה — נַעֲשִׂית מְלֹאכְתֶּם עַל-יְדֵי אַחֲרִים, כֵּן נִזְכָּה אֲנַחְנוּ לְגַם שְׁלָנוּ, שְׁתִּהְיֶה נַעֲשִׂית מְלֹאכְתֵנוּ עַל-יְדֵי אַחֲרִים, וְתִהְיֶה לְרָשָׁע מִפְּלֵה גְדוּלָה עַד עֶפְר וְכוּ', וְנִזְכָּה כְּכֹר לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאִזְכָּה לְבֹא לְגֹוֹר בְּיַבְנָאֵל לְצַמִּיתוֹת.

תִּגִּיד לְאַחִים ... אוֹדוֹת הַנְּדָבָה שֶׁבְּרַצוֹנָם לְנִדְב, שֶׁיִּנְדְּבוּ מְנוּרָה יָפָה לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, לְזִכּוֹת אֶת אַחֵיהֶם ... וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לּוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אֵיבָרָיו וְשֵׁס"ה גִּידָיו, וְתֵאִיר לוֹ נְשִׁמָּתוֹ, שְׁיִהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם חַזְרָה כְּאַחַד הָאָדָם.

וְכֵן תִּגִּיד לְ... גֵּרֵי יֵאִיר, שְׁלֵא יִדְאָג, רַק יִכְתֹּב תִּכְף-וּמִדְ חוּזָה וְיִכְנַס לְדִירָה, וְשְׁיִהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִמִּי.

תֹּאמֶר לְ... שְׁיִכְתֹּב לִי מֵהַתְּכַנִּיּוֹת שֶׁלוֹ בְּעִנִּין הַשְּׁחִיטָה, וְהֵאֵם יוּכַל לְהַמְשִׁיף לְשַׁחַט, כִּי אֲנִי רוֹצֶה רַק אֶת הַשְּׁחִיטָה שְׁלוֹ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל רַע, וְנִזְכָּה לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט״ז תתקיד.

בעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר בֵּא, ג' שָׁבֹט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי

שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם במדת הסבלנות ואריכות אפים, להאריך אפכם על כל מה שעובר עליכם, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל, אשר אי אפשר להיות איש פשר בלי מדת "אריך אפים", שהיא מדת הסבלנות, ומשיח יכניס בעולם את מדת "אריך אפים", שהיא גדל הסבלנות לסבל על כל מה שעובר עליו; כי באמת מדת הסבלנות ואריכות אפים תלויה באמונה, כפי שהאדם מאמין בו יתברך, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, כמו-כן הוא סובל את כל מה שעובר עליו, כי מאחר שיודע ועד, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, על-כן מה ולמה לו להתעצבן על כל דבר, הרי הכל משגח בהשגחה פרטית, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחשבון צדק, ועל-כן צריכים למסור את עצמו רק אליו יתברך, כי ממילא יהיה רק כמו שהוא יתברך רוצה, ולכן למה צריכים לדחוק את עצמו על כל דבר, וכן להתעצבן על כל מה שעובר עליו, או לפל בפחדים יתרים, או להשבר ולהיות בחלישות הדעת ובמרירות ובעצבות וכיו', מאחר שיודע שהכל ממנו יתברך בהשגחה נוראה ונפלאה. ומה שאדם יכול לעשות, זהו רק דבר אחד — להרגיל את עצמו לילך למקום פנוי, שאין שם בני-אדם, ולפרש את כל שיחתו וכל אשר עם לבבו אליו יתברך, ויבקש ויתחנן אליו יתברך, שיחוס וירחם עליו, ויתן לו מה שהוא צריך, ואף שזה שני הפכים, כי באמת מצד אחד יודעים אשר הכל הוא מצד הידיעה, שהיא ידיעת אמתת מציאותו יתברך, שהוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה נפלאה מאד בחשבון צדק, ובכל תנועה ותנועה שם אלוף של עולם, דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו בלתי השגחת המאציל העליון, אך מצד שני יש הבחירה, שהיא נמסרה ביד כל אחד ואחד לבחר במה שהוא רוצה. ובאמת הם שני הפכים, הינו בין הידיעה ובין הבחירה. אך באמת גלה לנו רבנו ז"ל סודות

נוראים ונפלאים בענין הידיעה והבחירה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כא): אם האדם מקדש ומטהר את העינים, האזנים, החטם והפה שלו, שהם השבעה גרות, על-ידי-זה זוכה לכלל את הידיעה בתוך הבחירה והבחירה בתוך הידיעה, הינו פשאדם זוכה לקדש ולטהר את עיניו, ולהסתפל בכל דבר רק על החיות אלקות שיש בכל דבר, ושומע מפל דבר רק את הקול הפנימי שבדבר, ומאריך אפו על כל מה שעובר עליו, ובדבורו הוא משתמש רק לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, וכן לדבר רק אליו יתברך, על-ידי-זה בעצמו נכללת הידיעה בתוך הבחירה והבחירה בתוך הידיעה, והוא נתעלה במדרגה כזו, שפבר אין לו שום קשיות וספקות כלל, פי יודע אשר אפלו בתוך החלל הפנוי, גם שם נמצא אלקותו יתברך, ומה שקשה קשיות, שאי אפשר להבין דבר זה, פי הרי הבחירה והידיעה הם שני הפכים, הוא תכף-ומיד תולה את החסרון בו, מאחר שלא זכה לקדש ולטהר את עצמו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סד), אבל ברגע שאדם מקדש ומטהר את עצמו, ומזכך את השבעה גרות שלו, שהם: העינים, האזנים, החטם והפה, על-ידי-זה זוכה למח ברור ומזכך כל-כך, עד שמבין איך שהכל אין סוף ברור הוא, ואין בלעדיו יתברך כלל, וזה עקר הבחירה לבחר בתפלה, או לבקש ולהתפלל ולדבר רק אליו יתברך, או חס ושלום, לסמוך על בן-אדם ולבוא אליו ולחנף אותו, ולרוץ ולבקש ממנו כל מה שהוא צריך, אשר זה הוא מקור הקלפות, פי ברגע שאדם שם מבטחו בבשר ודם, הרי הוא כופר בעקר, רחמנא לצלן, וממשיך על עצמו כל מיני דינים קשים ומרים, רחמנא לישזבן.

ועל-כן ראו, אחי ורעי היקרים! לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם לקדש ולטהר את השבעה גרות: העינים, האזנים, החטם והפה, להסתפל בכל דבר על עצם חיות אלקותו יתברך המחיה והמהנה את הדבר הזה, ולשמע מפל דבר את הקול הפנימי, ולהאריך אפו על כל מה שעובר עליו, ולדבר רק תמיד אליו יתברך, על-ידי-זה תזכו להמשיך עליכם ערכות נעימות ידידות זיו חיות אלקותו יתברך, והשכינה תשרה ביניכם תמיד.

אֲשֶׁר ט"ז תתקטו – ט"ז תתקטו בנחל רפה

אֲשֶׁר מִי שְׁיִשִּׁים אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי בְּתוּף לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּיָדָי אָנּוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִם עַם יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בֵּן יַעֲזֹר לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְיִמְשִׁיף לַעֲשׂוֹת לָהֶם נְסִים, וְיִשְׁמַר אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵעַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל אוֹיֵב, וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְנִשְׁמַע כְּכֹר קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שְׁבֵא יָבוֹא בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

אֵין לָכֶם מַה לְדַאֵג כָּלֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַעוֹשֶׂה נְסִים לְעַם יִשְׂרָאֵל, יַעֲשֶׂה עוֹד נְסִי נְסִים, עַד שֶׁהֵנֶס הַגָּדוֹל יִתְגַּלֶּה לְעֵינֵי כָל, בֵּיאַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּקִרְבֵּנוּ. וְיִלְעַת עִתָּה צְרִיכִים רַק לְהִדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, לְחִזּוֹק וְלַעֲוֹדֵד וְלֵאמֹן אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה. וְהַהֲכִרְחַ לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, ה' שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְלֵ-הַקְּדוֹשׁ", "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרָמִים בְּעִיר אֶשְׁדוֹד, הַיְזִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! ראו להתחזק מאד מאד, ותראו להתאחד יחד באחדות אחת, הינו שתלמדו בצוותא ספרי רבנו ז"ל, אשר רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על למוד ספרי הקדושים ואמר, שעל-ידי למוד ספרי הקדושים, יכולים להעשות בעל תשובה גדול, ותפתח קשיות לבו (חיי-מוהר"ן, סימן שמת), ועל-כן תקבעו לעצמכם קביעות ללמד ביחד את הספר הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן", ותדברו ביניכם הרבה מעצותיו הקדושות של רבנו ז"ל, אשר אין ערוך אליהן, פי בשעה שמדברים מרבנו ז"ל, נכנס באדם הרהור תשובה גדול מאד, ועל-כן אשרי מי שזוכה לדבר בכל פעם מרבנו ז"ל, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא ראו לצאת במבצע עדיד — לחזק ולעודד את כלל נשמות ישראל, ובפרט בעת הזאת, שעובר על כל עם ישראל כל מיני פחדים ויראות חיצוניות, שמפחידים את עם ישראל עם טילים ועם שאר כלי משחית וכו' וכו' (השם יתברך ישמר את כל עם ישראל ויציילם), וכל אחד ואחד שורה בפחד גדול ובעצבון ובעצבות ובמרירות, פי כשאין לאדם אמונה, אז הוא מפחד מאד מאד, ואינו יודע מה יקרה, ועל-כן עליכם נפל עכשו חוב היום לצאת לדבר אל עם ישראל דבורי אמונה והשגחה פרטית. ובדאי אתם בעצמכם צריכים להתחזק קדם, ולכן פדאי לכם ללמד בצוותא את הספר הקדוש והנורא של רבנו ז"ל, שזה יכניס בכם אמונה פשוטה, אמונה מזופכת, ועל-ידי-זה יהיו לכם פבר דבורים לדבר עם נשמות ישראל.

ובכלל, הנה טוב לכם לחזר תמיד על הדבורים ששמעתם אצלי, ואתם קוראים בספרינו הקדושים, העקר שיהיו לכם דבורי אמונה לדבר עם נשמות ישראל, פי עכשו הוא הזמן לזה — למסר את נפשו לנסע ממקום למקום לא בעבור צדקה, אלא בעבור חזוק ועדיד, לדבר עם כלל נשמות ישראל, ועל-כן זאת עשו — לצאת בכל יום ויום לדבר עם נשמות ישראל, אין לכם מה לפחד כלל, פי הקדוש-ברוך-הוא שומר את עם ישראל, וכמו שעשה נסים לעם ישראל, בן יעשה עוד נסי נסים, אבל אשרי מי שזוכה לחזק עכשו

את כלל נשמות ישראל, וזכותו גדולה מאד בכל העולמות, כי אין אתם יכולים לתאר ולשער את מעלת זה הענין, כי אם רק תתבוננו, אדם שהוא חילוני, שאינו יודע מאמונה פשוטה, אינו יודע, כביכול, מהקדוש-ברוך-הוא, כל-כף נפל בדעתו, עד שנדמה לו שהוא רחוק לגמרי ממנו יתברך, ובשביל זה נופלים עליו כל-כף הרבה פחדים ויראות חיצוניות, אבל בו ברגע שבא יהודי, ומכניס בו אמונה פשוטה בו יתברך, ומחדיר בו אמונה ברוחה ומזככת, ומחזקו ומאמצו, שאין מה לפחד כלל, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ומי אומר, שעוד משאיר לו איזה ספר, אין לתאר ואין לשער את מעלת הענין הנשגב הזה.

על-כן מאד מאד אבקש אתכם, אהובי, אחי ורעי היקרים! שתחזקו את נשותיכם, שלא תפחדנה משום דבר, וכן תצאו לחזק את נשמות ישראל, ובזכות זה תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא ראו כל אחד ואחד לכתב לי מכתב, וממש תחיוני, ותראו להתפלל בעבורי, שהקדוש-ברוך-הוא יתן לי את החיים, ואזכה להיות בריא ושלם, ולגמור את כל הספרים שכבר התחלתי בהם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקיז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בשלח, ה' שבט ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי, שאתה עוסק במסירות נפש להדפיס את הספרים.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין לי דבורים בפני לפרש לך את

גְּדֹל הָעֲנִיָּן הַזֶּה, עִם יִשְׂרָאֵל עוֹבְרִים עִכְשָׁו מִצָּב מְאֹד קָשָׁה, הִירָאוֹת וְהַפְחָדִים זֶה אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבַפְּרָט אֵלוֹ שְׂאִינָם זוֹכִים לְאֲמוּנָה, הֵם כָּל-כָּף מִפְחָדִים, עַד שְׁפִמְעֵט נֶאֱבָדִים לְגַמְרִי. וְלִכֵּן כְּשִׁזְכִּים לְהַדְפִּיס סֵפֶר הַמְדַבֵּר מִגְלוֹי הָאֲמוּנָה, מִגְלוֹי שְׂכִינָה, מִגְלוֹי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמַחְדִּירִים אֶת זֶה בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה הֵכִי חֲשׁוֹב, וְזֶה עֵקֶר שֶׁעֲשׂוּעוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּוֹדָאֵי אֵין לָךְ מִי שִׁיחֲזֵק אוֹתָךְ, בְּוֹדָאֵי יֵשׁ לָךְ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל תִּתְאָר לְעֲצָמָךְ, כִּי עַל דְּבַר זֶה אֵין מִי שִׁיחֲזֵק וְאֵין מִי שִׂיאֲמֵץ, כִּי גַם עָלַי עוֹבֵר כְּאֵלוֹ וְכֵאלוֹ, וְעוֹד אֲלֵפִי אֲלֵפִים וְרַבְבוֹת רַבְבוֹת פְּעָמִים בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלֵל, מַה שְׂאֵנִי סוֹבֵל בְּיוֹם אֶחָד, כִּי תֵאֱמִין לִי, שְׂאֲחֶרֶת לֹא הִיִּיתִי זוֹכָה לְחִבֵּר סִפְרִים כְּאֵלוֹ, אֲלֵא שְׁכוֹתָשִׁים אוֹתִי מִמֶּשׁ בְּמַכְתָּשֶׁת, וְאֵנִי סוֹבֵל יְסוּרִים מְרִים מִבֵּית וּמְחוּץ, בְּזִיוּנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים וְכוּ' וְכוּ', דִּיקָא עַל-יְדֵי-זֶה אֲנִי זוֹכָה לְחִבֵּר סִפְרִים כְּאֵלוֹ. וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לֹא לְהַתְפַּעֵל מֵאֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ שְׁפַע כְּזֶה, שְׁתִּזְכֶּה לְשֵׁלֶם אֶת כָּל חוֹבוֹתֶיךָ, גַּם אֲנִי עֲדִין חֵיב יוֹתֵר מִחֲמָשִׁים אֶלְף דּוֹלָר לְהַדְפָּסָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאֵי יוֹצִיאֵנִי מִהַפַּח הַנִּשְׁבֵּר הַזֶּה וְכוּ' וְכוּ', בְּוֹדָאֵי כָּל הַצַּעַר וְהַמְכָאוֹב שֶׁעוֹבֵר עָלַי בִּיבְנָאֵל, זֶה אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כָּבֵד רְצִיתִי לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְדַרְשׁ, וּבִשְׁבִיל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הָרָשָׁע הַזֶּה, עֲדִין מִתְעַכֵּב כָּל הָעֲנִיָּן, כִּי הוּא מוֹסֵר תַּמִּיד בְּמִסִּירוֹת וְכוּ' וְכוּ' עִם כָּל זֹאת מִתְחַזְּקִים. וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם.

רְאוּ לְדוֹן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּמִתְחִים מְאֹד מְאֹד קָשִׁים בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעֵסֶק הַרְבִּים תְּלוּי בִּי, וּבְכֹל יוֹם יוֹם בּוֹכִים לִי אֲנָשִׁים שְׁבוּרִים, וּמְסִפְרִים לִי צְרוּתֵיהֶם, וְאֲנִי מְקַבֵּל הַמּוֹן מִכְתָּבִים, וּפְשוּט אֵין לִי זְמַן מִמֶּשׁ, הַזְּמַן אֵינוֹ בְּיָדִי, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְדוֹן אוֹתִי לְכַף זְכוּת.

אֲנִי אֲשַׁתְּדֵל בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהַכְפִּיל אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, שְׂיִהְיוּ בְּכֹל שְׁבוּעַ כַּמָּה קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים, וְכֵן לְהוֹצִיא לְאוֹר מַה

שְׁאֵנִי מְדַבֵּר בְּשֶׁבֶת, אֲשֶׁר ר' ... גֵּרוֹ יָאִיר, כּוֹתֵב וְרוֹשֵׁם הַכֹּל בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת, וַיֵּצֵא סֵפֶר נִפְלָא מְאֹד "תּוֹרַת הַנַּחֲל". וְעַל-כֵּן לֹא צָרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל אֵף בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, אֲלֵא הַהֲכָרַח לְהוֹצִיא לְאוֹר עוֹד וְעוֹד סֵפְרֵי חֲזוֹק וְעֵדוּד, וְאֵנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִוַּפֵּץ בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ.

כָּל הַמְּכַתֵּב הַזֶּה זֶה גַּם בְּשֶׁבֶיל אֲשַׁתֵּךְ, כִּי גַם הִיא צָרִיכָה חֲזוֹק, וְעַל-כֵּן שְׁתַּעֲסֵק עִתָּה דִּיקָא בְּסֵפֶר הַשִּׁיחוֹת הַנִּדְפָּס בְּיָמִים אֵלּוּ, וְתִזְכּוּ לְגַמֵּר אֶת זֶה וּלְהַדְפִּיסוֹ לְזַכּוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל.

אוֹדוֹת הַמַּסְכוֹת גַּז, אֵנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלֹא תִצְטָרְכוּ לְהִלְבִּישׁם, וְחֲדָר אָטוּם זֶה עֲנִיָּן אַחֵר, שֶׁם יְכוּלִים לְהַכְנִס, אֲבָל מַסְכוֹת גַּז, אֵנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלֹא תִצְטָרְכוּ לְזֶה כָּלֵל, וּבְקָרוֹב נִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי אִם קִבַּלְתָּ אֶת מְכַתְּבֵי זֶה, וְכֵן פֹּה תִקְבַּל מְכַתֵּב כָּלְלִי לְשִׁלַּח לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאֲשֵׁדוּד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלַחַת מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתק"ח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ה' שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַתִּי בְּזֶה שְׂאֲמַרְתָּ לִּי, שְׂעֵדִין אֶת אוֹחֲזֵת בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת — לְקָרֵב נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

אֵין מַלְיָם בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֻלַּת הַעֲנִיָּן הַזֶּה לְהַחְדִּיר אִמּוּנָה פְּשוּטָה בְּנִשְׁוֹת עַם יִשְׂרָאֵל, וּבְפָרֵט בְּעֵתִים הַלְלוּ, שְׂעוֹבָרִים פְּחָדִים וְיִרְאוֹת עַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וְזֶהוּ הֵרַת עוֹלָם וְכוּ', וְלֹא יוֹדְעִים מֶה יִהְיֶה לְמַחֵר, וְעַל-כֵּן עֲכָשׁוּ הִיא הַמְצָנָה הַכִּי גְדוּלָה לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ אֶת

נשמות ישראל, ולהחדיר בהם אמונה פשוטה, על-פני אשרי מי שעוסק בעבודה הקדושה הזו.

תאמיני לי, שאין שכר יותר גדול בעולם מהשכר המגיע למי שזוכה להחדיר אמונה פשוטה בו? תברך, כי העקר הוא אמונה — לגלות ולפרסם לכלם, אשר הוא? תברך אוהב ישראל, ואוהב את נשמות ישראל, כי עם ישראל הם בני בכורי (שמות ד, כב), ולכן אשרי מי שזוכה לעורר ולחזק ולאמץ ולעודד את נשמות ישראל, שיחזרו בתשובה אליו? תברך. ובפרט בזמן הזה צריכים לחזק ולאמץ, שלא יפחדו, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובנדאי הקדוש-ברוך-הוא שעושה נסים, יעשה לנו נסים, ועוד נראה נסים, עד שזוכה לגס הגדול של הגאולה השלמה.

ראי לכתב מאמרים ביראת השם ובהתחזקות, ולמסר את זה לעורך "אור יבנאל", והוא ידפיסו.

ראי לכתב דו"ח מהשעורים שלכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, לשמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בחייכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקיט.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר בשלח, ה' שבט ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידיו ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים בעיר "יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ומשיף שכינתו, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם מאד מאד, ואל

תִּירָאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַע עוֹלָם, כִּי הַמָּקוֹם הַכִּי בְטוֹחַ הוּא בִּיבְנֵי אֵל, וְזֶה בְּלִי שׁוֹם סֶפֶק, כִּי הוּא בֵּין הָרִים וְשָׂדוֹת, וְהַשּׁוֹנְאִים מִמֶּלֶא אֵין בּוֹנֵתֶם לְשַׁלַּח טִילִים סֶתֶם כֶּף בֵּין הַשְּׂדוֹת וְהַהָרִים, הוּא רַק מִחֲפֵשׁ אֶת מֶרְכָּז הָאָרֶץ (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), עַל-כֵּן אֵין לָכֶם מֵה לְהַתְּפַחַד בִּיבְנֵי אֵל כָּלֵל, אֲדַרְבָּה רְאוּ לְהַתְּחַזֵּק יַחַד לְלַכֵּת לְהַתְּפַלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעָרִיב בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּלִי שׁוֹם פֶּחַד וְיִרְאָה כָּלֵל, וְכֵן תִּקְבְּצוּ אֶת הַיְלָדִים, שְׂיֵאמְרוּ בְּיַחַד תְּהִלִּים, וְתַחֲזְקוּ אֶת אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם, כִּי בּוֹדֵאי הַתּוֹשְׁבִים מִסְּבָנִים, שְׂאֵין לָהֶם אֲמוּנָה, וְעַל-כֵּן הֵם מְלֵאִים יִרְאָה וְפֶחַד, כִּי מִי שְׂאֵין לוֹ אֲמוּנָה בּו יִתְבָּרֵךְ, הוּא מְלֵא פְּחָדִים וְיִרְאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וְלֹא יוֹדֵעַ מֵה יִהְיֶה, אֲבָל מִי שְׂיֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְיוֹדֵעַ אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמִהֲוָה וּמִקָּיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא אֵינוֹ מִתְּפַחַד כָּלֵל, כִּי מֵה יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם (תְּהִלִּים קִיח, ו). וְכֵל מֵה שֶׁרַק עוֹבֵר, הוּא בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאֵל תְּבִלּוּ אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּהִבָּל וְרִיק, אֲלֵא תַעֲזוּרְרוּ וְתַחֲזְקוּ וְתִאֲמָצוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיוּ לָכֶם כַּחוֹת לְחַזֵּק אֶת כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, שְׂאֵין לָהֶם מֵה לְפַחַד, וְתַשְׁתַּדְּלוּ לְדַבֵּר עִם כָּלֵם רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית, וְכֵן תִּסְעוּ נְסִיעוֹת לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶת כָּל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲשׂוּ "מְבַצֵּעַ עֲדוּד", הֵינּוּ לְנִסְעַ לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, וּלְגַלּוֹת אֲמוּנָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, לְחַזְקֵם וּלְאֲמָצֵם וּלְעוֹדְדֵם, כִּי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְשַׁעַר וּלְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת הַזֹּה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עִם יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִים עֲכָשׁוּ בְּיִרְאָה וְפֶחַד, בְּאֵימָה וְרִתַת וְזִיעַ, וְלֹא יוֹדְעִים מֵה יִהְיֶה בְּעוֹד שָׁעָה, וּבְעוֹד יוֹם וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַסְּמ"ךְ-מ"ם קָדָם שְׂיִתְבַטֵּל מִן הָעוֹלָם, מְאִים עַל כָּל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה מִהַסִּימָנִים שֶׁל הַגְּאֻלָּה, כִּי קָדָם הַגְּאֻלָּה הַסְּמ"ךְ-מ"ם יִתְפַּשֵּׁט מְאֹד מְאֹד, וְיִשְׁלִיךְ אֵימָה וְיִרְאָה וְפֶחַד עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעַם יִשְׂרָאֵל יִתְכַּנְּסוּ בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת וּבְכַתְּמֵי מְדַרְשׁוֹת, וְיִתְפַּלְּלוּ וְיִתְחַנְּנוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְחַק וְיִתְבַטֵּל לְגַמְרֵי.

ועל-כן ראו לחזק ולאמץ את עם ישראל, שיחזרו בתשובה שלמה, ותאמינו לי, אשר כל דבור התחזקות ועדוד, אשר תדברו עכשו עם נשמות ישראל — זו מצוה הכי גדולה, כי אתם לא יכולים לתאר ולשער מה נקרא דבורי אמונה, ונפשות יקרות נשמות בני ישראל, אשר עדין רחוקים ממנו יתברך וכו' וכו', כי הם ממש עכשו אבודים לגמרי, ואינם יודעים מה יהיה ומה יקרה עמהם וכו' וכו', וככל שורים בפחד עם מסכות גז וחדרים אטומים וכו' וכו', ובכל אזעקה מתחילים לרעד ולפחד וכו' וכו', וכשיבואו אנשי שלומנו הקדושים, תלמידי רבנו ז"ל, וידברו עמהם דבורי אמונה והשגחה פרטית, שאין מה לירא ולפחד כלל, בזה ממש מחיים אותם.

וכן ראו, שתמיד בימים אלה, יהיו כלי זמר, ואחר כל תפלה ותפלה תרקדו ביחד, כי רבנו ז"ל אמר: כשיש דינים על עם ישראל, על-ידי המזאת כף ורקודים ממתיקים את הדינים (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י'); ועל-כן תקימו את זה בתמימות ובפשיטות גמורה — לרקד עם כלי זמר, ועל-ידי-זה תמתיקו את הדינים מכלל נשמות ישראל.

נא ונא ראו להתבודד עמו יתברך, ותפרשו את כל שיחותיכם אליו יתברך, ואין לכם מה לירא ולפחד כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

ראו שלא תמצא ביניכם שום ליצנות, כי קשה הליצנות, עד שגורמת לעניות, ועל-כן צריכים לברח מכל מיני ליצנות, כי הליצנות היא קלפה עצומה מאד מאד, והיא הפתח של הטמאה, רחמנא לישזבן. ורבנו הקדוש צוה את בניו: 'אל תדורו בשכנציב, משום דליצני הוו ומשכו לך בליצנותיה (פסחים קיב); כל-כף פחד מליצנות. ועל-כן ראו לשמור את עצמכם מאד מליצנות, כי הסמ"ך-מ"ם, עקר כחו הוא רק ליצנות — להכניס ליצנות באדם, ולומר לו: "מה אתה צריך להיות רציני" וכו', ובנדאי הן אמת

שְׁצַרְיָכִים לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, אֲבָל בְּלִי לִיצְנוּת, כְּמוֹ שֶׁהָיָה הַתָּם רָגִיל לֵאמֹר: "רַק בְּלִי לִיצְנוּת". וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פְּרָשָׁה א'): מָה הַשְּׂמֶן הַזֶּה כּוֹס מְלֵא אֵינוֹ מְזֻזָּיף, אִף דְּבָרֵי תוֹרָה אֵינָם מְזֻזָּפִים בְּדְבָרֵי לִיצְנוּת, אִם נִכְנָס לְלֵב דְּבַר שֶׁל תוֹרָה, יוֹצֵא כְּנַגְדּוֹ דְּבַר שֶׁל לִיצְנוּת, וְאִם נִכְנָס לְלֵב דְּבַר שֶׁל לִיצְנוּת, יוֹצֵא כְּנַגְדּוֹ דְּבַר שֶׁל תוֹרָה. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁכֶם, שְׂלֵא תִּהְיֶה בִּינֵיכֶם שׁוּם לִיצְנוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְרָסוּ אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרֵי.

נָא וְנָא רָאוּ לְהִתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הַלְכוֹת וְאַגְדוֹת, וּבִפְרָט בְּכּוֹלֵל תְּלַמְדוֹ בְּהִתְמַדָּה רַבָּה, וְאֵז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים הַנּוֹגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה פֶּה בִּיבְנֵאֵל. הֵן אָמַת שְׂהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֹרֵב עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד לְשֹׁבֵר אוֹתָנוּ בְּעֵינִיּוֹת וּבְדַחְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּבְמַחְלָקֶת וּמְרִיבוֹת, אֲבָל כָּבֵר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבַר, וּבְקָרוֹב נִזְכָּה לְשִׁמְעַע קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, שְׂיַעֲקֹר אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרֵי.

אַבְקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִתְפַּלֵּל בְּעַבּוּרֵי, שֶׁתְּהִיָּה לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, אֲנִי מְאֹד חָלַשׁ, וְאֲנִי צָרִיךְ לְרְפוּאָה, וְיִמְתְּקוּ מִמֶּנִּי הַדֵּינִים, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת וּבִפְרָט בְּבֵית וְכוּ' וְכוּ'. וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל — שְׂכַבְרֵי אֲזָכָּה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדַרְשׁ הַגָּדוֹל, שְׂמַתְעַכֵּב לְעַת עֲתָה עַל-יְדֵי מְסִירוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל אֲנִי בְּטוֹחַ, שְׂעַל-יְדֵי הַתְּפִלָּה נִזְכָּה לְכַטֵּל אֶת הַכָּל, וְלְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדַרְשׁ, וְאֲזָכָּה כָּבֵר לְבוֹא לְגוֹר וּלְהַתְּגוֹרֵר עִמָּכֶם בְּיַחַד תְּמִיד בִּיבְנֵאֵל.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקכ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, ה' שְׁבַט ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע איך אתם מחזקים את עצמכם יחד, בן יפה הדבר.

שלחת לי מדור הלכה, אך יצאו רק שני עמודים ולא יותר, על-כן אם יש אצלך השאר — ראה לשלחם, שיצא ברור.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו: תברך, פי גדול אדונינו רוב להושיע, ועוד מעט נזכה לראות נסים נגלים, עד הגס הגדול של ביאת משיח צדקנו; פי באמת רואים נסים נגלים, אשר הקדוש-ברוך-הוא עושה עם ישראל, נסים כאלה, אשר עור יכול לראות את זה ולמשמש בהם בידיים, שנופלים טילים במקרבו הארץ, וברוך הוא וברוך שמו: תברך, לא קורה שום דבר, חס ושלום חס ושלום, בן יעזרנו הקדוש-ברוך-הוא, שהסמ"ך-מ"ם: תבטל לגמרי, יראו עינינו ותגל נפשונו בישועתו: תברך.

ראה להתפלל בעדי, שאזכה לרפואה שלמה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, ובכל טפי דמי, ואזכה ככר להתחיל לבנות את בית-המדרש, פי הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, עוסק במסירות. יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיתבטל לגמרי עם הסמ"ך-מ"ם הגדול של עירך.

אם תהיה לך הזדמנות, תעשה איזו שיחה עם ... שאתה רוצה לבנות על הקרקע שלך, מה המצב של הפיכת האדמה החקלאית לבניה, ותדבר לפי תמך וכו', ואולי נוציא כף אילו רמזים מה באמת קורה פה, ותעשה את זה בחכמה וכו', רק אל תתפחד מהם ומהמונם, אף שיש פרוידים ביניהם, כי פרויד בין רשעים הנאה להם והנאה לעולם (סנהדרין עב.).

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי אשר אני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתזכה להצליח לצאת מחובותיך, ותבשר לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, ח' שָׁבֹט ה'תנשא".

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמַר אוֹתָם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִרְקֹד בְּכָל יוֹם עָרֵב וּבִקְרֹ וְצָהָרִים אַחֵר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י'): עַל-יְדֵי רְקוּדִין וְהַמְחָאֵת כֶּף, מִמְּתִיקִים אֶת הַדֵּינִים. וְקֹדֶם שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל אֶת הַתּוֹרָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת, אָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: הִנֵּה יֵשׁ עֲכָשׁוּ גְזֵרוֹת רַעוֹת בְּעוֹלָם, וּכְאֵל פּוֹרִים, וְעַם יִשְׂרָאֵל יִרְקְדוּ וַיִּמְחָאוּ כֶּף אֶל כֶּף, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה הַמְּתִיקַת הַדֵּינִים (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קלא); וְעַל-כֵּן עֲכָשׁוּ כְּשֵׁישׁ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה דֵּינִים בְּעוֹלָם, עַקֵּר הַעֲצָה לִרְקֹד בְּכָל יוֹם, וְלִמְחָא כֶּף אֶל כֶּף, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה הַמְּתִיקַת הַדֵּינִים.

נָא וְנָא רְאוּ שְׂתִהְיֶה אַחֲדוֹת בֵּינֵיכֶם, וְאִזּוּ לֹא יוּכַל אֶתְכֶם אֶף אַחַד בְּעוֹלָם; כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם עַקֵּר כַּחוֹ הוּא רַק עַל-יְדֵי שֵׁישׁ פְּרוּדִים בְּעַם יִשְׂרָאֵל, כִּי קָנָה אַחַד יְכוּלִים לְשִׁבֹר, אֲבָל הַרְבֵּה קָנִים אֵי אֶפְשָׁר לְשִׁבֹר בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן (תְּנַחוּמָא נִצְבִים א'), וְעַל-כֵּן עֲשׂוּ זֹאת, שְׂתִהְיֶה תְּמִיד בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וּבְזֶה תִּצְלִיחוּ תְּמִיד. וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂתִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין הַנָּשִׁים, וְאִשָּׁה תִּעְזֹר לְרַעוּתָהּ, וּבְכַפְרֵט עֲכָשׁוּ בְּעַת הָרַת עוֹלָם, שְׂבִכָל יוֹם וַיּוֹם אָנוּ מְקוּיִם וּמְצַפִּים לְשִׂמְעָה קוֹל שׁוֹפָר שֶׁל מְשִׁיחַ, בְּוֹדָאֵי צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד שְׂתִהְיֶה אֲהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בֵּין כָּלֵם.

נָא וְנָא רְאוּ לְאַסֵּף אֶת הַיְלָדִים בְּכָל יוֹם שְׂתִים אוֹ שְׁלֹשׁ שְׁעוֹת, וְתַחֲלָקוּ בֵּינֵיכֶם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂכָל אַחַד יִתְרֵם חֲצִי שְׁעָה,

זֶה יִלְמַד עִמָּהֶם חֲמֵשׁ חֲצֵי שָׁעָה, וְזֶה יֹאמֵר תְּהִלִּים חֲצֵי שָׁעָה, וְזֶה יִסְפֹּר אֵיזָה סִפּוּר שֶׁל צְדִיקִים חֲצֵי שָׁעָה, וְזֶה יִנְגֵן עִמָּהֶם אֵיזָה נִגּוּן חֲצֵי שָׁעָה, וְזֶה יִלְמַד עִמָּהֶם הַלְכוֹת חֲצֵי שָׁעָה, וְזֶה גְמָרָא, וְאֵת זֹאת תַּעֲשׂוּ וְתִתְחַלְקוּ בֵּינֵיכֶם, שֶׁכֵּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם יִתְרַם בְּשַׁעַת חֲרוּם אִיזוֹ חֲצֵי שָׁעָה בַּיּוֹם לַיְלָדִים, וְזוֹ תִהְיֶה תּוֹעֵלַת הַן לַיְלָדִים וְהֵן לַהוֹרִים, וְהֵן לְכָל יִבְנָאֵל, וְהֵן לְכָל אֲרֻצְנוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְהֵן לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי בְזִמְנֵי שֶׁהַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב, קוֹלָן שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבָּן מְצַפְצָפִים בְּבִתֵּי כְּנִסְיֹת וּבְבִתֵּי מִדְרָשׁוֹת, אֲזִי אֵין אֵין הַיְדִים יְדֵי עֲשׂוֹ שׁוֹלְטוֹת כָּלָל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה סה, סִימָן כ').

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלֵל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָת מִכֶּם, שֶׁתִּהְיֶה שְׂמוֹרִים מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה...

ט"ז תתקכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר בְּשַׁלַּח, ח' שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַסַּפְּנָה וְכוּ', תֵּאֱמִינוּ לִי, שְׁצַרִּיכִים רַחֲמִים רַבִּים בְּכָל אֲרֻצְנוֹ הַקְּדוּשָׁה וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, אִף הִיּוֹת שֶׁהַמְּשַׁפְּחָה כָּל-כָּף מִתְעַקֶּשֶׁת, אֲזִי תִסְעוּ לְשִׁבְתוֹת לִירוּשָׁלַיִם, וּבְאִמְצַע הַשְּׁבִיעַ אַתֶּם יְכוּלִים לִהְיוֹת בְּבִגְי-בְּרַק, וְלִהְמָשִׁיךְ לְעֶסֶק בְּהַדְפָּסָה.

מָה אָמַר לָכֶם! אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָכֶם אֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן שֶׁל הַדְפָּסַת הַסְּפָרִים. לָעַת עֲתָה לֹא שְׁמַעְתִּי שׁוּם דְּבָר, אִם קַבְלָתֶם אֶת "אוֹר יִבְנָאֵל". וְאִקְוֶה שֶׁיִּהְיֶה זֶה לְחִזּוּק לְעַם יִשְׂרָאֵל, וּבְפֶרֶט בְּעַת הַזֹּאת. גַּם אֶשְׁתַּדֵּל לְשַׁלַּח לָכֶם דְּרֶךְ הַפֶּקֶס קוֹנְטֵרַס וְכוּ'.

אָשֶׁר ט"ז תתקכג בנחל רצז

אַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוּב תִּצְאוּ מִכָּל הַחֹבוֹת,
וַיִּתְרַחֵב לָכֶם. אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל אֶת עֲבוֹדַתְכֶם עֲבוֹדַת
הַקֹּדֶשׁ, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל מְצוּיִים עֲכָשׁוּ בְּמִצְבַּ שֶׁל הַתְּעַלְפוֹת מְרֵב פֶּחַד,
וְהַסְפָּרִים הָאֵלֶּה הֵם מִמֶּשׁ מַחִיִּים אוֹתָם, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק
בְּעֵתִים הֵלְלוּ בְּהַדְפָּסַת סְפָרִים וּבְהַפְצַת הַסְפָּרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל דְרָפְכֶם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקכג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ח' שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי שְׁשַׁלְּמַתָּ לִּי ... גֵּרוּ
יְאִיר אֶת הָאֵלֶּף שְׁקָלִים. עֲכָשׁוּ כְּשִׁיחִיָּה לְךָ כֶּסֶף בַּחֲשׁבוֹן שְׁלִי, רְאֵה
לְתַת אֶת זֶה לִידִידְנִי ... גֵּרוּ יְאִיר, אֲשֶׁר אֲנִי חָיִב לוֹ יוֹתֵר מִשְׁבַּעַת
אֲלָפִים שְׁקָלִים. עַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת עִמִּי חֶסֶד, וּכְשִׁיחִיָּה לְךָ כֶּסֶף,
רְאֵה לְשַׁלֵּם לוֹ.

בְּעֵתִים הֵלְלוּ הִנֵּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּלְּךָ לְהַפְיֵן עוֹד פַּעַם אֶת
הַטְּבָלָאוֹת "שְׁמִירָה לְבֵית", הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁבַכָּל בֵּית
שְׁתַּתְּלֶה הַטְּבָלָה הַזֹּאת, יִשְׁמֹר אוֹתוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִכָּל רַע
וּמִכָּל צָרָה וְנִגְעָה וּמַחְלָה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי לְהַפְיֵן אֶת
הַטְּבָלָאוֹת הָאֵלוּ, וְתִגִּיד לְכֻלָּם, שְׁמִי שְׂרוּצָה לְהַנְצִיל, שְׁיִתְלֶה אֶת
הַטְּבָלָה הַזֹּאת בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ. הָעֵקֶר אֵל תִּפְחַד מֵאַף אֶחָד, וְתִרְאֶה אֵיךְ
שְׁיִכְנֵס לְךָ שְׁפַע גָּדוֹל. וְכֵן תִּקַּח קוֹנְטְרָסִים "אֵל תִּפְחַד" וְ"לִמָּה
לְפָחַד" וְכו', וְעוֹד קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים שְׁעַכְשֹׁ יִצְאוּ.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם דְּבַר שְׂפֵעוֹלָם, וְאִם יֵשׁ פְּחָדִים בְּבִנְי־בְרֵךְ, אֲזִי תִסְעוּ לִיבְנֵאֵל, כִּי שָׁמָּה מְקוֹם בְּטוּחַ.

הִהְכַרְח לְקַצֵּר עֲכָשׁוּ, וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, ח' שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׁלֵא פְדָאֵי לַעֲשׂוֹת שׁוֹם עֶסֶק, כִּי הֵם קְנוּנִיָּה אַחַת גְּדוּלָּה, הִנֵּה הַפְּצִירוֹ בִּי שְׁעוֹת אַרְכּוֹת, שְׂאֲצֹלְצֹל ל... וְאֵז הַכֹּל יִהְיֶה בְּשֵׁלֹם, וְלִבְסוּף לֹא רַק שְׁלֵא יֵצֵא שְׁלוֹם, אֶלָּא שְׁנַעֲשֶׂה יוֹתֵר גְּרוּעַ וְכוּ', וְעַל-כֵּן לֹא פְדָאֵי לַעֲשׂוֹת שׁוֹם עֶסֶק, רַק בְּשַׁעֲה שְׁיִשְׂאֵלוּ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁפֹלֵם יִסְבִּירוּ אוֹתָהּ נִקְדָּה, אֲנַחְנוּ נִשְׁתַּדֵּל לְאַחֵז בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה וּבְאַמּוּנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִלְחֵם לָנוּ, וְלִבְסוּף תִּתְגַּלֶּה הַשְּׁחִיתוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם עַל אַפּוֹ וְעַל חַמְתּוֹ. וְכֹל מֵה שְׁיִכְתִּיב וַיִּחַתֵּם רַבָּנִים, לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבַר, אֲנַחְנוּ נִסְפֵּר אֶת כָּל הָאֱמֶת. אֲבָל לְלֶכֶת וּלְכַתֵּב כְּתָבִי פְלִסְתֵּר, זֶה אֲנַחְנוּ מְנִיחִים וּמְשִׂאֵרִים לְרִיק וּפּוֹחֵז כְּמָהוּ וְכוּ'. וְעַל-כֵּן לֹא פְדָאֵי בְּכֻלָּל לְהַתְּעַסֵּק עִם מְשַׁחֲתִים כְּאֵלוֹ, סוּף כָּל סוּף תִּתְגַּלֶּה הָאֱמֶת, וּמֵה שְׁיִישׁ לָנוּ לְהַגִּיד — נִגִּיד, בְּלֹא פַחַל וּשְׂרָק.

אִוֹדוֹת הַנְּסִיעָה, לְדַעֲתִי, תִּסְעוּ עֲכָשׁוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵיכֶם, וְתִצְלִיחוּ בְּכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ. הַעֲקֵר תְּעוּרְרוּ אֶת לְבוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּלָם צְרִיכִים לְרַחֲמִים רַבִּים, כִּי עֲדִין הַשְּׁכִינָה בְּגֵלוֹתָא. וְאִם הוּא יָכוֹל לְהִסִּית רַבָּנִים עָלֵינוּ, מִי יוֹדֵעַ מֵה הַרְשָׁע הַזֶּה מְסֻגָּל לַעֲשׂוֹת. וְרוֹאִים אֵיךְ שְׁעַרְבֵי מְטָרָךְ וְרוֹצַח אֶחָד מְשַׁעֵּעַ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, אֲשֶׁר דְּבַר כְּזֶה עוֹד לֹא הָיָה מִיּוֹם בְּרָא

הַאֱלֹקִים אֶת הָאָדָם עַל הָאֲדָמָה, שְׁאֶחָד יִסְחָב אֶת כָּל הָעוֹלָם, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, כִּי אַרְצוֹת-הַבְּרִית וְכָל הַמְּדִינוֹת הוֹלְכוֹת יַחַד נִגְדוּ, אַף מִמְתִּינָה לוֹ מִפְּלֵה גְדוֹלָה... כֵּן הוּא בְּנִדּוֹן דִּי דִין, אָדָם שְׁמָלָא גְּנֻבוֹת וּשְׁחִיתוֹת, וְכִבֵּר הָיָה תַּחַת חֻקֵּי רֹתֵם שֶׁל הַמְּשֻׁטָּרָה כְּמָה פְּעָמִים, וְכִמְעַט שְׁנֹתֶפֶס עַל חֵם... וְכֵן עֲדִין מָה שְׁנֹעֵלָם מֵאֲתָנוּ אֵילוּ גְּנֻבוֹת וּשְׁחִיתוֹת הוּא עוֹשֶׂה, וְכוּ', אָדָם כְּזֶה הָיָה צְרִיף לְשַׁבֵּת בֵּין תַּנּוּר וְכִירִים וְכוּ', וְלֹא לְהִתְרוֹצֵץ בֵּין רַבָּנִים וְאִישֵׁי צְבוּר עֲלֵינוּ, מִמָּשׁ כְּמוֹ סֹאדָם חוֹסֵין הָעִירָקִי, אֲבָל תְּאֲמִין לִי, שְׁכֵמוֹ שְׁלֹזָה תַּהֲיֶה מִפְּלֵה גְדוֹלָה, כֵּן תַּהֲיֶה לְזֶה מִפְּלֵה גְדוֹלָה, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוֹ וְתַגֵּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְעַל-כֵּן לֹא כְּדָאֵי לְהִתְעַסֵּק עִמָּהֶם, אֲשֶׁר הֵם נִקְרְאִים 'רַע-בָּנִים'...

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּנוּ, אֲנִי עֹכְשׁוֹ פֹה, מִפְּנֵי כְּמָה סְבוֹת, שְׁאֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵרְךָ עַל הַכְּתָב, יַעֲזוֹר לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעֹבֵר עַל הַכָּל, וְעוֹד אֶכְתָּב לָךְ בְּאַרְיִכוֹת, וְכֵן עוֹד נִדְבֵר פָּנִים אֶל פָּנִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בְּשִׁלַּח, ח' שְׁבַט ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה מְתָאֵר כָּל מָה שְׁקָרָה עִמָּךְ עִם הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ בַּפְּרָטִיּוֹת.

תִּדַע, כִּי בְּשַׁעַה שְׁקַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה, שֶׁהוּא גָרַם לָךְ לְאֹבֵד אֶת הַפְּרִנְסָה עַל-יְדֵי הַמְּסִירָה שְׁמָסַר אוֹתָךְ, מִמָּשׁ נִחְלִיתִי מִזֶּה, וְקַבְּלָתִי חֵם גְּבוּהָ, כִּי אִף שִׁינְדַעְתִּי שֶׁהִרְשַׁע הָיָה מְסֻגָּל

לְכֹל מִיַּגִּי הַשְּׁחָתָה בְּעוֹלָם, כִּי הָאָדָם הַזֶּה הוּא פְּשׁוּט 'מוֹסֵר', אֲשֶׁר
 דִּינוֹ מִפְּרֵשׁ בַּשְּׁלַחַן עֲרוּף חֶשֶׁן מִשְׁפָּט, וְאִין עַל זֶה שׁוּם עֲרֵעוֹר כָּלֵל,
 וְאַחֲרֵי כֵן כְּשֶׁדִּבַּרְתִּי עִם ... וְהוּא בִקֵּשׁ אוֹתִי שְׁאֲדַבֵּר עִם ... בְּטַבְרָיָה,
 וּבִיחִיד יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ, אֲזִי אֲנִי בְּתַמִּי הַלְכָתִי וְדִבַּרְתִּי עִמּוֹ,
 וְדַרְךְ הַטְּלָפוֹן נִרְאָה לִי שֶׁהוּא אָדָם יָשָׁר וְכוּ', (וְאִף שֶׁחֲשַׁד הָיָה בִּי
 כָּל הַזְּמַן עַל כָּל אֵלֶּה הַרְבָּנִים מִטַּעַם, שֶׁהֵם פְּשׁוּט מִשְׁחָתִים, עִם כָּל
 זֹאת אֲמַרְתִּי מַה לֹּא אַעֲשֶׂה, כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה פְּרִנְסָה לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ. וּבִפְרֵט בְּעִנְיַן הַשְּׁחִיטָה, שֵׁישׁ לִי הַסְּתַכְּלוּת עַל הָעֵתִיד,
 שֶׁבְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ תִּהְיֶה לְנוֹ שְׁחִיטָה עֲצֻמָּאִית, וְלֹא נִצְטַרֵךְ לְשׁוּם
 הַכְּשָׁרִים שֶׁל רְבָנִים מִשְׁחָדִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לְבִי הָיָה נוֹקְפָנִי כָּל
 הַזְּמַן, שְׁאִין מַה לְדַבֵּר עִמּוֹ). וְעַכְשָׁו כְּשֶׁאֲתָה פּוֹתֵב לִי אֵת גְּדֵל הַצַּעַר
 וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שֵׁישׁ לָךְ, עַד שֶׁהִכְרִיחַ אוֹתְךָ לִילֵךְ אֶל הַסֵּמ"ך-מ"ם,
 וְהָיָה מַה דְּהָוָה, שְׁבִנְיָה אוֹתְךָ וְכוּ', עָלִי לְהַצְהִיר לָךְ דְּבָרִים אֵלָּו:
 הַרְשַׁע הַזֶּה אוֹתִי לֹא יִכְנִיעַ, בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ, אִינִי צָרִיךְ אוֹתוֹ וְאֵת
 אֶלְךָ כִּיּוֹצֵא בּוֹ, אִף שֶׁעוֹשֶׂה לְכֹל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צָרוֹת בְּעַקְיָפִין (כִּי
 כָּלפִּי חוּץ הוּא עוֹשֶׂה אֵת עֲצָמוֹ כְּכַבְשָׁה תְּמִימָה, אֲבָל בְּתוֹךְ תּוֹכוֹ
 הוּא רָשָׁע מְרָשָׁע, לֹא פָחוֹת מִסָּאָדָם, שֵׁם רָשָׁעִים יִרְקֵב). עִם כָּל זֹאת
 הוּא אִינּוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹת לִי שׁוּם דְּבָר, מִקְּסִימוּם הָיָה עֲפוּב עַל
 בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאִם בְּשׁוּם אֶפֶן לֹא אוֹכֵל לְבָנוֹת עַל הַשְּׁטַח שְׁלִי, אֲזִי
 אֶקְנֶה שְׁטַח עֲנָקִי בְּאֲמֻצַּע הַמּוֹשְׁבָה, וְאֲבַנְנָה שֵׁם כָּפֵל כְּפָלִים
 בֵּית-הַכְּנִסֵּת עֲנָקִי... אוֹתִי הוּא לֹא יַעֲקֹף, הֵן אֲמַת שְׁאִנִּי נִמְצָא עֲכָשׁוּ
 כְּאֵן מִכְּמָה טַעֲמִים, אֲשֶׁר רָאוּי לָךְ לְדוֹן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, כִּי אִם
 הֵייתָם יוֹדְעִים אֵת מִצְבִּי, הֵייתָם בְּעֲצֻמְכֶם דוֹחֲקִים עָלִי לְהַשְׁאֵר וְכוּ',
 עִם כָּל זֹאת עֵינִי וְלְבִי הֵם בִּיבְנָאֵל, וְסוּף כָּל סוּף אֲזַכֶּה לְהוֹצִיא מִן
 הַכַּח אֶל הַפַּעַל חֶשְׁקִי וְרִצּוֹנִי, וְיִכְנָסוּ שֵׁם לְגוֹר מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת,
 וְתִתְהַפֵּךְ לְעִיר בְּרִסְלָב עַל אִפְסֵם וְחִמְתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ, וְלֹא יוֹעִיל
 לָהֶם שׁוּם דְּבָר. אִךְ בְּעִנְיָנְךָ צָר לִי מְאֹד, כִּי לֹא רְצִיתִי שֶׁתֵּאבֹד אֵת
 פְּרִנְסָתְךָ, וְעַל-כֵּן אִם אֲתָה יְכוּל לַעֲשׂוֹת אֵילוֹ אֲפָנִים לְהִיּוֹת שׁוֹחֵט
 וְכוּ' [חֶסֶר].

אֲסוּר לָךְ לְהַכְנִיעַ לְרָשָׁע מְרָשָׁע הַזֶּה בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, אִם

התנאי הוא שאתה תהיה המתווך ביני לבינו לשלום, ההכרח לי לגלות לך, כי "אין שלום לרשעים אמר ה'" (ישעיה מח, כב), האדם הזה הוא רשע מרשע, וכבר אין לו תקנה... אם התנאי הוא כך, אז אין מה לדבר, ואני מאד מצטער לומר לך דבר זה, כי אני נסיתי כבר פעמים בעבר לעשות שלום, וראיתי את הטכסיסים שעשה עמי, ולכן אין לי כבר שום עסק עמו בכלל, ולא עוד, אלא שאני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו מי שרק רוצה לשמע בקולי, שלא תהיה לו שום שיכות עמו כלל, כי "או אני או הוא", מי שרוצה ללכת אליו, שילך לחיים ולשלום, אבל שלא יבוא אלי כלל, ודבר זה אני אומר לכל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, האדם הזה הוא רשע מרשע בעיני, ואין לו שום תקנה רק פנ"ל. אנחנו נסתדר בלעדיו, ובעזרתו יתברך, יהיה לנו מקוה טהרה משלנו, שחיטה משלנו, חנוף משלנו, ובכל פעם תכנס עוד משפחה ועוד משפחה, עד שנהיה קבוץ גדול מאד, ותראה איך שכל החילונים יבואו אלינו, ובעזרתו יתברך שמו, כלם יחזרו עוד בתשובה שלמה, ויתבטל הסמ"ך-מ"ם הזה לגמרי.

מה אמר לך, ידידי היקר! מנסים את כל אדם בזה העולם בכל מיני נסיונות קשים ומרים — זה בפרנסה, וזה בילדים, וזה עם בריאות, וזה עם שכנים, וזה עם קרובים, וזה עם בעל בית בעבודה וכו', כל אחד יש לו את הנסיונות שלו, אבל צריך שתדע, כי הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית, והוא זן ומפרנס את בריותיו, ועל-כן אין לך מה לפחד כלל בענין פרנסה, כי פרנסה נותן הקדוש-ברוך-הוא, ואם תחזיק מעמד לא להפגע אל האדם הזה, עוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, יבוא היום שהרשע מרשע הזה עוד ישלח שליחים "רע-בנים" — אולי אפשר בכל אופן לעשות עמו שלום, והתגובה שלנו היא, שילך מהיכן שבא, כי עם ישראל כבר לא יכולים לסבל יותר צרות ויסורים ופחדים כאלה (ותאמין לי, ידידי היקר! כתבתי כבר קרוב לשלשים אלף מכתבים במשך עשרים ושש שנים, ולא תמצא בכל המכתבים שלי התבטאות כאלו על שום בר ישראל, אפלו על

המתנגדים הכי חריפים שלי, רק עליו, כי הוא בכלל 'רודף', וכל הצרות והבזיונות שסבלנו כל הזמן מהחילונים, הכל היה על-ידי הסתתו שהוא הסית אותם, כי הם אנשים תמימים פפריים תקלאים, אשר יותר מלחרש את האדמה לא יודעים, ולולי הרשע הזה שהסית אותם עוד בפעם הראשונה, לא היה בכלל כל המהומה, וזה ברור אצלי, ויש לי על זה פמה וכמה הוכחות, כי גם בפעם הראשונה שהיה כל הרעש עלינו, הכל נבע ממנו, כי הוא רשע ערמומי, העובד בכל הפוונים, אדם כזה עוד לא פגשתי מעודי). ועל-כן אין אפלו מה לחשב על שלום, לדעתי, עליך להכניס את דברי היטב בלבך, כי אם לא תחיה עם עקרון, אזי חייך אבודים, אדם צריך שיהיה לו עקרון בחיים, אני במשך חיי אבדתי הרבה, וגם היו לי צרות רבות וכו', והכל על-ידי רשעים שקמו עלי, עם כל זאת אני חי עם עקרון, ואת העקרון הזה אני לא אזיז בשום כסף שבעולם, ומה יש עוד יותר יקר אצל האדם מילדים, וגם את זה הפקרתי, והקדוש-ברוך-הוא לא עזב אותי, אף שהנסיונות היו מאד מאד קשים ומרים, עם כל זאת אני חי עם עקרון, ועל-כן גם אתה אל תלך אל המסית הטמא הזה, כי ממילא לא יועיל ככר שום דבר, זכור תזכר, כי פרנסה היא רק בידי הקדוש-ברוך-הוא, ורק הוא יתברך זן ומפרנס לכל, וכשתחדיר היטב אמונה פשוטה זו בלבך, אז תצליח בכל אשר תפנה.

אל יחר אפך עלי, שאני כותב לך דבר זה, כי זה לי כבר חצי יובל שנים, שאני חי רק בדרך אמונה, באשר יעיד עלי היודע תעלומות, כי אין לי אף אחד בעולם — רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ורק אליו אני פונה, ורק אליו אני בורח, ורק הוא עוזר לי ממש בנסים נגלים, אין לי שום ברירה שעוזרת לי ויכולה לעזור לי רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו. ועם העקרון הזה אני חי, ועם העקרון הזה אני צועד צעד אחר צעד, פסיעה אחר פסיעה, והקדוש-ברוך-הוא מצליח דרכי, ואף שהרבה פעמים הכל נעלם ונסתר, ויש הסתר פנים, עם כל זאת אני מוצא אותו יתברך תמיד מתוך העננים השחורים והעבים וכו', ויוצאת אלי לבנה מחיכת...

בן יתקיים אצלך, אם תחיה עם עקרון של אמונה, אשר פרנסתך תלויה רק בידו ותברך, וסוף האמת לצוף למעלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקכו.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר בשלח, ח' שבט ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומה טוב ומה נעים, אם יכולים לאסוף את כל הילדים שילמדו בכל יום לכל הפחות שנים או שלש שעות כולל אמירת תהלים, כי חבל שישתובבו לריק, כי בזכות הבל פיהם של תינוקות של בית רבן, נזכה להנצל מהרשע הזה, כי כל זמן שהקול קול יעקב, אין ידי עשו שולטות, ועל-כן חבל שהילדים ילכו לריק, וכן יהיה גם זמן מנוחה להורים...

אין מה לדאג כלל, כי הקדוש-ברוך-הוא עושה נסים עם עם ישראל, והוא יעשה עוד נסים, ובקרוב נזכה לראות את הגס הכי גדול של ביאת משיח צדקנו. ולעת עתה צריכים להכניס בעצמנו את אמתת מציאותו ותברך, ולא לפחד משום דבר שבעולם כלל, כי בזה תלויה כל הצלחת האדם בין בגשמי ובין ברוחני, אשרי מי שמכניס את עצמו באמונה פשוטה בו ותברך, ועל-ידי-זה יהיה שמור מפל מיני נזק וצער ומכאובים, כי הכל תלוי כפי האמונה הקדושה, כי אמונה היא היסוד והעקר ביהדות, וכל מה שהאדם מכניס את עצמו יותר באמונה, הוא נצול מפל מיני נזקין ומזיקים ומסטרין רעין ומרעין בישין וכו' וכו', כי עקר כחו של הסמ"ך-מ"ם הוא רק על-ידי ההסתרה, שנסתרת ונעלמת אלקותו ותברך, אבל תכף ומיד כשאדם יודע, שאין בלעדיו ותברך כלל, זה הכח הכי חזק, כח אטומי ממש שבאדם, שאינו מפחד מאף אחד בעולם.

וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמוֹ אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֱמוּנָה פְּשוּטָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵמַת יְצָלִיחַ דְּרָכּוֹ תָּמִיד.

וְדָבָר זֶה אֵתָּה צָרִיךְ לְמַסֵּר לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתָּמִיד יִכְנָסוּ רַק בְּאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיוּ נִצְוֵלִים מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נִגְעַת וּמַחְלָה, וְיִזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ עַל עֵצְמָם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

תשאַל אֵת ... מָה עִם עוֹפוֹת, וְהֵאֵם אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג?

הַעֲקָר שֶׁלֹּא יִלְךְ עוֹד אֶל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, כִּי לֹא יִפְעַל אֲצִלוֹ שׁוּם דְּבָר, הוּא רַק רוּצָה לְרְאוֹת אֵיךְ שֶׁאֲנַחְנוּ נִכְרַע עַל הַבְּרָכִים לְפָנָיו... וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבִּינְךָ תִּכְנַס עוֹד מִשְׁפָּחָה וְעוֹד מִשְׁפָּחָה, עַד שֶׁיִּהְיוּ כַּמָּה מְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְנִזְכֶּה לְמְקוֹה טְהוֹרָה שְׁלָנוּ, וְלִבְתֵּי חֲנוּךְ שְׁלָנוּ, וְלֹא נִצְטַרֵּךְ שׁוּם טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד, פְּשוּט קַהֲלָה נִפְרָדֶת לְגַמְרֵי, הַעֲקָר הוּא סְבֻלָּנוֹת, וְזֶה תִּכְנִיס בְּתוֹךְ ... שֶׁלֹּא יִפְתָּח כָּלֵל, כִּי פְרֻנְסָה נוֹתֵן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרוֹאִים אֵיךְ שֶׁהַכֹּל מְלֵא שְׁחִיתוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל רַע, וְיִשְׁמַר אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל רַע, וְנִזְכֶּה לְשִׂמְעַת בְּקָרוֹב קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקכז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַה, ט' שְׁבַט ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלוֹת אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", הַגְּרִים בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַגְּוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נִגְעַת וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, וְיִמְשְׁכוּ עֲלֵיהֶם חֲסִידִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים תָּמִיד.

אחי ורעי היקרים! מאד מאד שמחתי לשמע בשורה משמחת, שקימתם את רצוני, לאסוף יחד את הילדים, וכל אחד מאנשי שלומנו יתרום חצי שעה ולא יותר, זה ללמוד חמש, וזה ללמוד משניות, וזה ללמוד גמרא, וזה לומר תהלים, וזה לספר ספורים, וזה לנגן נגונים, לתרום רק חצי שעה ולא יותר, ובזה תעשו חסד גדול לילדים ולהורים ולכל נשמות ישראל, פי בזמן שהקול קול יעקב בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, אין ידי עשו שולטות (בראשית ובה, פרשה סה, סימן כ), וצריכים לבקש ולהתפלל ממנו יתברך, שנוזכה להתגלות מלכות שמים, שכל עם ישראל כבר ידעו ויכירו את אמתת מציאותו יתברך, וכל אחד ואחד ידבר רק עמו יתברך, ועל-ידי-זה תהיה הגאולה.

מה אמר לכם, ידידי היקרים! ראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, על "אשר בנחל" שם גורלנו, ואנו יודעים מרבי אמת, רבי נפלא כזה. מה היינו עושים בלי רבנו ז"ל, אילו עצות נפלאות הוא מלמדנו. ולכן ראוי לקיים את עצות רבנו ז"ל בתמימות ובפשטות גמורה — להתבודד בכל יום עמו יתברך, ומי יתן שתזכו לצאת בלילה בין ההרים, כי אז הוא הזמן הכי שקט והכי יקר, וכל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — נשמע ונתקבל, ובפרט עכשו, כשעם ישראל נמצאים בסכנה גדולה, ואימה ויראה בחוץ, לכן ראוי לנדב כל אחד ואחד לנשמתו על-כל-פנים עשרים דקות לדבר עמו יתברך, כי זהו תקון נורא ונפלא מאד, כי אלמלא זכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, אלא פדי להתודע מענין התפלה וההתבודדות, כבר היה פדאי, כי בזה שאדם מרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, על-כל-פנים יש לו בית מנוח היכן לברח. תתארו לעצמכם, בני-אדם שאינם יודעים בכלל מה זו התבודדות, ומכל שכן אלו שעושים ליצנות מזה וכו', באילו פנים הם נמצאים עכשו, מלאים יראה ופחד — מה יהיה ואיך יהיה, איזה טיל יפל והיכן יפל, רעדה וחרדה שורה בהם וכו' וכו', אבל כשאדם זוכה לדעת מהעצה הנוראה והנפלאה הזו — לברח רק אל הקדוש-ברוך-הוא, אז אין לו שום יראות ופחדים כלל, כי מה יכול להיות, האדם

ממילא צריך לחזור אליו יתברך, ועל-כן מה אכפת לי מתי אֶחֱזֹר אליו יתברך, אָנִי כָּבֹר מוֹכֵן עֲכָשׁוּ לְחֹזֵר אֵלָיו יתברך, ולְכֹל זֶה זוֹכִים על-ידי תְּקוּף הָעֵקֶשׁנוֹת, לְבּוֹא וּלְהִתְחַנֵּן אֵלָיו יתברך, ולְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יתברך כָּל מֵה שְׁצָרִיכִים, אֲשֶׁר זֶה עָקֵר שְׁלֵמוֹת הַהִתְבּוֹדָדוֹת, שְׂאֵדָם יְבּוֹא אֵלָיו יתברך וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו, שְׂיַחֲוֶס וּיְרַחֵם עָלָיו, וַיִּמְשִׁיף לוֹ חֲסֵדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וּבוֹרַח בְּכֹל יוֹם תְּמִיד אֵלָיו יתברך, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מִהַסְמֵ"ף-מ"ם הַרְשָׁע, וְאַל יִהְיֶה לְכֶם שׁוֹם עֵסֵק עֲמוֹ כָּלֵל, כִּי כָּל בְּנֵיתוֹ הִיא רַק אֵיךְ לְהִרְעֵ לָנוּ, וְאַף שְׁבַחוּץ שׁוֹרִים פְּחָדִים וַיְרֵאוֹת, וְאִין אָדָם יוֹדֵעַ מֵה זֶלֶד יוֹם, וּמִתִּי יִפֹּל אֵיזָה טִיל, חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ', וְהַרְשָׁע הַזֶּה אֵין לוֹ מַחְשָׁבוֹת אַחֲרוֹת — רַק לְמַסֵּר אוֹתָנוּ בְּכֹל פֶּעַם בְּמַסִּירוֹת חֲדָשׁוֹת, וּכְפִי הַנִּרְאָה זֶה הַסְמֵ"ף-מ"ם בְּעֲצָמוֹ, וְרֵאוּ לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ לְגַמְרֵי, לֹא לְתֵן לוֹ שְׁלוֹם, וְלֹא לְהַסְתַּפֵּל בְּפָרְצוֹפוֹ כָּלֵל, כִּי טַמָּא טַמָּא יִקְרָא, וְאָנוּ צָרִיכִים לְרַחֲמִים רַבִּים, שְׂנֹזְכָה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ הַגָּדוֹל, וּמְקוֹה טְהָרָה, וְתִלְמוּד תּוֹרָה לְיִלְדִים, וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְעוֹד מוֹסְדוֹת שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד, אֵף הַרְשָׁע הַזֶּה עוֹמֵד בְּדַרְכָּנוּ, וּמוֹסֵר עַל יָמִין וְעַל שְׂמָאל. וּבְפָרוֹשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאִין מְלַמְּדִים זְכוֹת עַל 'מוֹסֵר', וְהָאָדָם הַזֶּה הוּא בְּכֹלֵל 'מוֹסֵר'.

עִם כָּל זֹאת אִם תִּהְיֶה מְאֻחָדִים בְּיַחַד, וְתִרְבּוּ בְּשִׁעוּרֵי תּוֹרָה — הֵן לְגַבְרִים וְהֵן לְנָשִׁים, וְהֵן לְבָנִים, וְהֵן לְבָנוֹת, וְכֵן לְהַשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר עִם הַתּוֹשָׁבִים דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחַה פְּרָטִית, וְלֹא לְהַתְּבַיֵּשׁ כָּלֵל, כִּי בְּתוֹךְ תּוֹכֶם הֵם יוֹדְעִים הֵיכֵן הָאֱמֶת, וְהֵם מְשִׁתַּוְּקִים לָזֶה, וְהֵם רַק רוֹצִים לְשִׁמֵּעַ דְּבוּרֵי הַתְּחִזְקוֹת וְאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה וְהַשְׁגָּחַה פְּרָטִית, וּבְפָרֵט עֲכָשׁוּ, כְּשֶׁהַפְּחַד כָּל-כַּף גָּדוֹל בַּחוּץ, וּמִי שְׂאִין לוֹ אֱמוּנָה, הוּא מְפַחַד בְּיוֹתֵר, כִּי הָרִי אֵין לוֹ אֵף אַחָד, וְאִינוּ יוֹדֵעַ לְהֵיכֵן לְרוּץ... הוּא רֵץ אֶל חֲדָר אָטוּם... וּמְלַבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ מִסְכָּה... וְשׁוֹמֵעַ חֲדָשׁוֹת בְּרִדּוֹ, וּמֵה הִלָּאָה... אֲבָל מִי שְׂיֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יתברך, הוּא יוֹדֵעַ, שְׁלְרוּץ צָרִיכִים לְרוּץ רַק אֵלָיו יתברך... וְעַל-כֵּן תִּכְף-וּמִיד הוּא רֵץ לְבֵית-הַמְדָּרֶשׁ, שֶׁהוּא חֲדָר הָאָטוּם הַכִּי מְשֹׁמֵר... כְּמֵאֲמָרָם

ז"ל: אם פגע בך מנוול זה, משכהו לבית-המדרש... ותכף-ומיד להלביש את עצמו עם טלית ותפלין, שזו המסכה הכי בטוחה... ולשמע קדשה וברכו ואמן יהא שמייה רבה, אשר הן החדשות הכי יפות... וכשתהיו חזקים בכל זה, על-ידי-זה בעצמו תהיה מפלה גדולה לסמ"ך-מ"ם, כי הוא רוצה לשפר אותנו בכל מיני אפנים שבעולם. אבל אם תהיו מאתדים באחדות אחת, ולא תתייחסו אליו כלל, ולא תסתכלו על פרצופו הטמא, אזי ממילא סוף כל סוף יתבטל.

נא ונא ראו שבבית-המדרש ילמדו תורה, ושל לא יהיה, חס ושלום, מושב לצים, חס ושלום, רק לדבר שם דבורי אמונה והשגחה פרטית, ותשתדלו שתהיה אהבה גדולה, אהבה עצומה ביניכם, ואיש את רעהו יאמר חזק, וכן שתהיה אהבה גדולה בין הנשים, וידונו אחת את השניה לכף זכות, ועל-ידי-זה תזכו להמשיך ישועות גדולות לכלל ישראל; כי מבאר בזהר הקדוש (זהר חדש, פרשת נח), אשר על-ידי בי כנישתא חדא, כשייחזקו את עצמם ביחד, יבוא המשיח. ועל-כן ראו שיהיה בית-הכנסת שלנו ביבנאל באחדות אחת, ותשירו בכל יום אחר כל תפלה ותפלה שחרית, מנחה ומעריב בכלי זמר, ותחזקו ותאמצו את אנשי המקום ואת כלל ישראל, ועל-ידי-זה תזכו לקרב את הגאולה.

לא להתפחד משום ברירה ומשום דבר שבעולם, רק מהקדוש-ברוך-הוא בעצמו. ונקדה זו צריכה להיות לכם עקרון בחיים, כי לא נמצא רק הקדוש-ברוך-הוא, כי אין בלעדיו שום נמצא, ועל-כן מה יש להתפחד ממישהו.

נא ונא אבקש אתכם מאד מאד, שתגמרו בכל יום את כל ספר תהלים בבית מדרשנו, הינו שתחלקו את התהלים בין כל אנשי שלומנו, ותתפללו בעבורי, כי אני צריך לרחמים רבים, רחמים עצומים ברוחניות ובגשמיות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקכח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בשלח, ט' שבט ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שָׂאֲתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ לַיֶּלֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עֲכָשׁוּ בְּנִקְדַת הַשְּׂמִיחָה, כִּי תִדַע, אֲשֶׁר
עוֹבֵר עֲכָשׁוּ עַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כָּל מִינֵי יִרְאוֹת וּפְחָדִים, וְאִין
שׁוּם בְּרִיָּה יוֹדַעַת מַה יֵּלֵד יוֹם, וּמַה יִּיכַל הַשׁוֹנֵא לַעֲשׂוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם,
וְעַל-כֵּן הִפְחַד מְכַנִּים בְּאָדָם עֲצָבוֹת וְדַכְּאוֹן מְאֹד, וְתַכְּף-וּמִיד
כְּשָׂאָדָם נִכְנַס בְּעֲצָבוֹת וּבְדַכְּאוֹן, זֶה בְּעֲצָמוֹ מִפְּחִיד אוֹתוֹ, וְהִפְחַד
הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי. וְעַל-כֵּן רְאֵה לַעֲבֹד עַל נִקְדַת הַשְּׂמִיחָה,
שְׂתַמְסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁמַע כְּלֵי זְמֵר, כִּי
בְּפִרוּשׁ גְּלוּהָ לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, סִימָן י"א): מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ
פְּחָדִים, יִזְמַר זְמֵר שֶׁל שְׂמִיחָה וְלִכֵּן צְרִיכִים לִזְמַר בְּעֲצָמוֹ, וְכֵן לְשִׁמְעַת
כְּלֵי זְמֵר, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִנְצַל מִפְּחַד. וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֵה לְהַחֲדִיר בְּעֵתִים
הַלְלוֹ אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה בְּעֲצָמוֹ יִנְצַל
מִכָּל מִינֵי יִרְאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּפְחָדִים שֶׁל הַכֹּל, כִּי הָאֱמוּנָה הִיא הַיְסוּד
וְהַעֲקָר לְהַצְלִיחַ בּוֹ — בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְכָל מַה שָּׂאָדָם
מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בְּאֱמוּנָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִצַּל מִכָּל מִינֵי פְּחָדִים
וְיִרְאוֹת, כִּי מִפְּחַד רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ, וְאִין לָךְ עוֹד שְׂמִיחָה יוֹתֵר
גְּדוּלָה מִזֶּה, שָׂאָדָם יִתְחַבֵּא אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוֹ הוּא שׁוֹרֵה בְּמִקּוֹם
בְּטוֹחַ; כִּי מִי שֶׁאִין לוֹ אֱמוּנָה, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה חִיּוֹ אֵינָם
חִיִּים כָּלֵל, וְהוּא תְּמִיד מְלֵא פַחַד וְיִרְאָה וְרַעַד, מַה יֵּלֵד יוֹם, וּמַה
יִהְיֶה וְאֵיךְ יִהְיֶה, וְתְּמִיד הוּא נִרְדָּף מֵעֲצָמוֹ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֵה
לְהַכְנִים אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שָׂאִזּוֹ הוּא גֵּר בְּעוֹלָם

החרות, עולם האחדות, עולם האמונה הקדושה. ובאמת עליך להכניס את עצמך כל-כף באמונה הקדושה, עד שתדע שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, וכל מה שתכניס את עצמך יותר בזה, על-ידי-זה תגור בעולם החרות, ולא תירא ולא תפחד משום בריה שבעולם.

נא ונא אל תהיה שבור משום דבר, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ובודאי יעשה נסים ונפלאות לעם ישראל, וכימי צאתנו מארץ מצרים, כן יראה לנו גם עכשו נסים נגלים. והעקר רק להתחזק ולחזק את אחרים, ולא להסתפל על שום נסיונות שמנסים עכשו את כל אחד ואחד. וחכמינו הקדושים אמרו (שמות רבה, פרשה לא, סעיף ב'): אשרי אדם שעומד בנסיונו, שאין בריה שאין הקדוש-ברוך-הוא מנסה אותה, העשיר מנסה אם תהיה ידו פתוחה לעניים, ומנסה לעני אם יוכל לקבל יסורים ואינו כועס, הינו את העשיר מנסים להיכן יכניס את הכסף, אם אין לו שכל, הוא משקיע את זה בהבלי הבלי של העולם הזה, ואם יש לו שכל, הוא משקיע את זה בגלוי האמונה הקדושה, ואשרי מי שנתפס על דברי תורה, שחובותיו הם שחייב על הפצת מעינות החכמה חוצה, ואוי לו למי שחייב חובות של הבלי העולם הזה — בתים וחצרות, מכוניות, פרדסים ושדות וכו' וכו', ואת העני מנסים — איך יוכל להתחזק, ולא לפל בכעס ובעצבות על כל מה שעובר עליו. ועל דבר זה צריכים התחזקות עצומה, כי בעת שאדם נופל בדעתו, הוא בסכנה גדולה, שלא יפל בכעס, ולא יוכל לסבל את כל אשר עובר עליו, כי מאד מאד קשה לקבל את היסורים. ועל זה צריכים חזק גדול מאד מאד, ועל-כן אשרי מי שזוכה לחזק את עצמו, ולחזק את אחרים, ושכרו יכפל בשמים, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקכט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בשלח, ט' שבט ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי שהלכת אל רבי שמעון בר יוחאי, כי אין לנו מקום יותר בטוח לברוח — רק אליו יתברך.

פה תקבל רצוף מכתב כָּלְלִי, שתמסור אותו לכלל אנשי שלומנו, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני תמיד מתפלל עליך, שתצליח ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקל.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בשלח, ט' שבט ה'תנשא.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערךם הקשה, שהרשע המרשע הזה, הסמ"ך-מ"ם, מוסר אתכם. שמו שמים, בושה וחרפה, שיש כהיום "רע-בנים" כאלו משחתים וכו' וכו'. תאמיני לי, שאני דן לכה זכות את כל פורקי העל, כי אם ה"רע-בנים" אין להם שום עסקים רק גנבות וגזלות, ואינם לומדים עם העם תורה, למה לדון את המון-העם החילונים!?

אל תיראי ואל תפחדני, תגידי לבעלך, שימשיך עם הכולל, וסוף כל סוף יצוף למעלה, כי הכולל של ... זהו שקר גדול, אין לו אפלו תלמיד אחד, ועוד מוסדות פיקטיביים, שאין להם בסיס

אֲשֶׁר ט"ז תתקלא בנחל שיא

וכו'. העקר אל תפחדו משום דבר, כי בודאי תצליחו עם הכולל שלכם, ועוד יפגס לכם שפע גדול.

גא ונא ראי לחזק ולאמץ את נשות אנשי שלומנו, שיחזיקו את עצמם ביחד. ומתן לך לספר את המזימות של המוסר הרשע הזה, ואשר אין למוד זכות על מוסר, ושלא ילביש עצמו היצר הרע במצוות, שאסור לדבר לשון-הרע, כי האדם הזה הוא רע גמור, ורק רוצה לעקר אותנו מפה, והוא אשר מסית את התושבים לעשות את הכל, אבל לבסוף יפל הרע על ראשו.

הכפל הדבר, לא להתיחס כלל לרשע הזה, רק להמשיך, ואז תראי הצלחה רבה בכל מעשיך.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקלא.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בשלח, י' שבט ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש" הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה מפל נגע ומחלה, וישלח להם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, ויזכו לגדל ולחנך את בניהם על-פי דרכי התורה והיראה המסורה לנו מדור דור בלי שום שנוי כלל.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תיראו ואל תפחדו משום בריה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע. וזכרו זאת תמיד, כל זמן שאדם דבוק בחי החיים בו ותברך, אין לו להתפחד ולירא משום בריה שבעולם, כי מה יעשה לו אדם, מאחר שהוא מסתיר את עצמו בסתר צל כנפיו ותברך. וראוי לכם לשמח מאד מאד על נעם חלקכם, על "אשר בנחל" שם גורלכם. וחכמינו הקדושים אמרו (ירושלמי ערובין פ"ה

הלכה א'): כל המקבל פני רבו, כאלו מקבל פני שכניה; כי באמת הצדיק והרב שבדור, הוא דבוק תמיד בחי החיים בו יתברך, ואין לו שום מחשבות אחרות, רק אמתת מציאותו יתברך, וכזה הוא חי, וזה הוא נושם, וזה הוא רואה, וזה הוא שומע, וזה הוא מדבר, כי מאחר שאין לו שום הרגש אל דבר גשמי מזה העולם כלל, רק כלו רוחני, חפץ תמיד להכלל בו יתברך, עד שנעשה מרפכה להשכינה, ועל-כן 'כל המקבל פני רבו כאלו מקבל פני שכניה'.

ולכן ראוי לכם לשמח מאד מאד, שאתם זוכים לקבל פני שכניה תמיד, ומה הייתם עושים בלי רבנו ז"ל. ובוודאי אתם צריכים לחזוק בכל פעם, כי הסמ"ך-מ"ם אורב על כל אחד ואחד לנתקו מהשכינה. ולכן ראו להתאחד יחד, כי במקום האחדות — שם שורה השכינה. והסמ"ך-מ"ם רוצה רק לעשות פרוידים, ועל-כן הוא מעליל עלילות ומחזיר ריב, העקר שיהיו פרוידים. ולכן אם אנחנו רוצים להיות דבוקים ברבנו ז"ל, ולקבל אנפי שכונתא, עלינו להיות באהבה, אחוה ורעות, ובאחדות גדולה, ועל-ידי-זה תשרה עלינו שכינת עזו יתברך. ובפרט בבתי כנסיות ובבתי מדרשות צריכים לשמר מאד, שלא יהיה שם, חס ושלום, מחלקת, רק אהבה ושלום. ולכן אמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא): כל זמן שישיראל מעצרין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, הקדוש-ברוך-הוא עוצר שכינתו עמם; הינו שאדם צריך לעצר את כעסו ואת עצמו לא לצאת לריב עם זולתו, אף שיקול להיות שהוא צודק, אבל בבית-הכנסת ובבית-המדרש, שם אינו המקום לזה. ועל-כן כשאדם עוצר את עצמו במקום קדוש זה, ואינו כועס, ואינו יוצא לריב עם זולתו, על-ידי-זה יזכה שהקדוש-ברוך-הוא יעצר את השכינה עמו בבית-הכנסת ובבית-המדרש, ואם, חס ושלום, יהיה איזה מחלקת ומריבות בבית-הכנסת, על-ידי-זה לא יכולים לעצר את השכינה שם, אלא גורמים שתתגרש השכינה משם, חס ושלום. ועל-כן ראו העקר שיהיה ביניכם אהבה, אחוה ורעות, ואל תניחו שהסמ"ך-מ"ם יעשה פרוידים ביניכם, ואז דיקא תזכו שהשכינה תעצר ביניכם, וכשהשכינה תהיה ביניכם, ישפע עליכם שפע גשמי ורפעי רוחני,

ולא יחסר לכם שום דבר. אשרי מי שזוכה לדבק את עצמו בו יתברך, וזוכה להיות פלי לקבל בו תמיד הארת פני השכינה, שהיא פני הצדיק והרב שבדור, שאז לא יזוז משם, עד שיתעלה מעלה מעלה, פי מי שזוכה לבוא אל הצדיק והרב שבדור, ומבטל את עצמו נגדו, על-ידי-זה נשפע גם עליו אור וזיו וחיות השופע עליו. אשרי מי שיכניס דבורים אלה בתוך לבו, ואז יזכה להרגיש נעימות ידידות זיו חיות אלקותו יתברך, ועולמו יטעם עוד בעולם הזה. הינו בעודו בעולם הזה, כבר ירגיש טעם עולם הבא, אשרי לו!

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקלב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, י"ב שבט ה'תנשא"א.

שלום ל... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך. כפי הנראה עד אחר פורים כבר לא אסע לארצנו הקדושה, מרב תלאות שעוברות עלי וכו', תהום אל תהום קורא, צרה קוראת לחברתה, וגם מצב בריאותי חלש מאוד מאוד, יש לי הרבה עגמת נפש וכו', ועל-כן מה טוב ומה נעים, אם תסע תכף-ומיד עם ... והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרככם, ואיש את רעהו יאמר חזק, ותעלו ותצליחו בכל אשר תפנו. ומאד מאוד כואב לי מה שעשה הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, שקפח את פרנסתו של ... ואשר בשביל זה בעצמו היה ראוי לבוא עליו כל הענשים קשים ומרים וכו'. ומלבד זאת שהוא "מוסר", בר מינן, אשר הוא בכלל מורידין ולא מעלין, וגם כל העכוב של בנין בית-המדרש, הכל בעטיו, ומי יתן, שנתפטר ממנו כבר, ונגמר כבר עם הפיכת אדמת חקלאי לבגיה, כי יש לי הפסדים גדולים מזה, כי הרבה אנשים הבטיחו לי הבטחות רציניות, אם רק יתחילו כבר לבנות וכו', ובשביל הסמ"ך-מ"ם הטמא הזה צריכים לסבל, אשר

גִּדְל הַכָּאב הַזֶּה — אֵין לְתֵאֵר כָּלֵל. אָבֵל אָנִי מְקַנָּה, שְׁלִבְסוּף יִתְהַפֵּף
הַכֵּל לְטוֹבָה, וְאַתָּה מְרוּם ה' לְעוֹלָם יָדָךְ עַל הַעֲלִיּוֹנָה.

אודות הפחד שלך וכו', ביום יכולים לנסע לירושלים, רק ראה
לחזור קדם השקיעה.

הדורש שלומך...

ט"ז תתקלג.

בעזרת השם ותפלה, יום ראשון לסדר יתרו, י"ב שבט ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח, וכן אני
מתפלא על הזריזות שלך, איך כבר הקונטרס "אדון הנפלאות"
גמור, באופן כזה אני יכול לשלח לך בכל שנים או שלשה ימים
קונטרס חדש, על אף שטרדתי רבו מאד. פה תקבל עלון ברסלב
יתרו, ומחר תקבל משפטים, וכן להלן כל יום, בעזרת ה', עלון
אחד, כי כפי הנראה הדאר עובד מאד לאט. מצאתי חברה
שמבטיחה לשלח דרך אויר משך עשרים וארבע שעות, הם לוקחים
ביקר מאד מאד, בערך חמשים דולר לחבילה, אבל אמרתי קדם
אנסה פעם אחת. ושלחתי ביום חמישי "תוף הנחל" בשלח, יתרו,
משפטים, והבטיחו לי, יען שהמצב עכשו מצב מלחמה, לזאת הם
מבטיחים, אשר מחר ביום שני או לכל המאחר ביום שלישי תקבלו,
ועלה לי ששים וחמשה דולרים. אקנה שנה יהיה כף. ועל-כן ברגע
שתקבלו — תודיע לי, כי אם הם כל-כף זריזים, אני אשתמש עם
החברה הזו.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדוננו
ורב להושיע, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ועוד נזכה לשמע
בשורות משמחות תמיד.

אֲשֶׁר ט"ז תתקלד בנחל שטו

נא לרשם שמות של קונטרסים הנחוצים עכשו, ובגני-אדם
יקפצו עליהם.

הדורש שלומך...

ט"ז תתקלד.

בצורת השם יתברך, יום חמישי לסדר יתרו, ט"ז שבט ה'תנשא"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים
ב"יבנאל עיר ברסלב", הוני"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם
ויצילם מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה
בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים
שבועולם, ואל תפלו בדעתכם כלל מפל מה שעובר עליכם — בין
בגשמי ובין ברוחני, הרגילו את עצמכם לברח רק אל הקדוש-ברוך-
הוא, כי רק הוא יתברך עקר בית מגוס של האדם, ועל אף שעוברים
עליכם עכשו נסיונות קשים ומרים על כל אחד ואחד בפרטי
פרטיות מהסמ"ך-מ"ם, שהוא הקלפה וההמא והטמאה שנתהנה
מהחטאים והעוונות, עם כל זאת אין לה דבר העומד בפני
התשובה, אף עד שהאדם זוכה לתשובה שלמה, שתקבל תשובתו
בשמים, ההכרח לו להזדכך בזכוך אחר זכוך, ולסבל צרות ומרירות
מהסמ"ך-מ"ם; כי באמת עקר התכלית לבוא בזה העולם, הוא רק
להגיע אל דבקות אמת בו יתברך, שיהיה תמיד דבוק רק בו יתברך,
ולא יהיה לפני מראה עיניו רק אמתת מציאותו יתברך, וזו צריכה
להיות כל חיותו, אף עד שזוכים לזה, צריכים לעבר זכוכים אחר
זכוכים לנקות מעצמו את קלפת זהמת הסמ"ך-מ"ם שגדבקה בו,
על-כן ראו להתחזק מאד מאד, ואל יחלש לבכם, כי בזה שרואים
שרשעים מצליחים, והצדיקים מנחים בשפלות, כי כבר אמרו

חכמינו הקדושים (ספרי פֿרשת ראה): אָמַר לָהֶם מִשָּׁה לְיִשְׂרָאֵל, אַתֶּם רואים אֶת הַרְשָׁעִים שֶׁמִּצְלִיחִים בְּשָׁנִים וּבְשָׁלְשָׁה יָמִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְסוֹפָם לְהַדְחוֹת בְּאַחֲרוֹנָה, וְאַתֶּם רואים אֶת הַצְּדִיקִים כְּשֶׁהֵם מִצְטַעְרִים בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּשָׁנִים וּבְשָׁלְשָׁה יָמִים, וְסוֹפָם לְשַׂמַּח בְּאַחֲרוֹנָה; כִּי בְּאַמֶּת כָּל הַחַיִּים הֵם מִמָּשׁ כְּמוֹ שְׁנַיִם וּשְׁלֹשָׁה יָמִים, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן וְעוֹד מְעַט נִהְיֶה שָׁם; וְעַל-כֵּן לָמָּה לָנוּ לְהַצְטַעַר עַל עוֹלָם שְׂאִינוּ שְׁלָנוּ, סוּף כָּל סוּף הָרַע וְהַקְּלָפָה וְהַטְּמָאָה יִתְבַטֵּל, וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם כְּלִיל יִחַלֵּף, הָעֵקֶר רַק לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָנוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַרֵּךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְלִהְיוֹת רְגִיל לְסַפֵּר לוֹ יִתְבַרֵּךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוּ בְּפִרְטֵי פִּרְטִיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַהִתְבּוֹדוֹת, שְׂרָצָה רַבָּנוּ ז"ל מֵאַתָּנוּ, שְׁנֵהִיָּה חֲזָקִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַרֵּךְ, וְלְסַפֵּר לוֹ יִתְבַרֵּךְ אֶת כָּל מָה שֶׁמְעִיק לָנוּ, וְלִהְרַחֵב בְּזֶה אֶת הַדְּבוּר. וְעַלִּיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָו יִתְבַרֵּךְ, וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלְנִים כָּלֵל, אֲלֵא רְאוּ לְהַתְמִיד בְּדָבָר זֶה כָּל הַיּוֹם, לְחַטֵּף אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד לְפָנָיו יִתְבַרֵּךְ, וְעוֹד דְּבוּר וְעוֹד דְּבוּר, וְכֵן בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן יִצְטַרְפוּ הַרְבֵּה דְבוּרִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אִיזוֹ חֲשִׁיבוֹת יֵשׁ לְמַעֲלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים כְּשֶׁבְרִיָּה שְׁפֵלָה כְּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם מְדַבֵּרַת עִמּוֹ יִתְבַרֵּךְ, לֹא הִיָּה לָכֶם שׁוּם נְסִיּוֹן עַל דְּבָר זֶה כָּלֵל, אֶךְ מַחֲמַת שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתּוֹ, וְלִמְסֹר אוֹתוֹ בְּמַסִּירוֹת, וְלִשְׁבֹּר וְלַעֲקֹר אוֹתוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נוֹפְלִים בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְנִדְמָה כְּאֵלוּ מִי צָרִיךְ אוֹתִי...

וּבְאַמֶּת לֹא-כֵן הוּא, כִּי הוּא יִתְבַרֵּךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמוֹת אֱלֻקוֹתָו יִתְבַרֵּךְ. וְצָרִיךְ לְהַדְבִּיק אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַרֵּךְ, וְאִז תִּרְאוּ נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, כִּי אִיֵּן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה גַם לְכָל אֶחָד, אֲלֵא לְמִי שְׂזוּכָה לְהַדְבִּיק אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ בְּאִיֵּן סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מִשְׁרָה שְׁכִינַת עִזּוֹ עָלָיו, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מְדַבֵּק מַחְשַׁבְתּוֹ בּוֹ יִתְבַרֵּךְ, וְעֹשֶׂה כְּלִי לְהַמְשַׁכַּת הַשְּׁכִינָה, וּכְשֶׁהַשְּׁכִינָה אֲצִלוּ, אִז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ

בטוח, שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה עִמּוֹ נְסִים, כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁנַּעֲשֶׂה גַם, מִקְדָּמַת קִדְמָה הַשְּׂכִינָה לְבוֹא. וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיוּ בְּטַלְנִים! רַק רְאוּ לְהַדְבִּיק אֶת מַחֲשַׁבְתְּכֶם בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חִלְקְכֶם, שְׂאֲתֶם זֹכִים לְגוֹר בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלַב, עִיר רַבְנֵי ז"ל, וְאֵל תִּתְפַּעְעְלוּ מֵאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, וּמִכָּל שָׁפָן מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשַׁע מְרַשָּׁע.

נָא וְנָא רְאוּ לְדַבֵּר אֶחָד עִם הַשְּׂנִי רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, וְרַק בְּזֶה יִהְיוּ תְּמִיד דְּבוּרֵיכֶם, שְׁלֵא יִהְיוּ לְכֶם דְּבוּרִים אַחֲרִים, דְּבוּרֵי הֶבֶל שֶׁל פּוֹלִיטִיקָה וְכוּ', סַאדֵם עֲשֶׂה כֵּךְ, סַאדֵם דְּבַר כֵּךְ, כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, וְלֹא כְּדֹאֵי אֶפְלוּ לְדַבֵּר מְזֶה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, וְלִמְסוֹר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגַמְרֵי אֱלֹהֵי יִתְבַּרְךָ, וְכֵן תִּרְבּוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה בְּגִלוּי, אֵל תִּתְפַּחְדוּ וְאֵל תִּתְבַּיְשׁוּ כָּלֵל, כִּי כָּלֵם צְמֵאִים לְדְבוּרֵי אֲמוּנָה, וְאִם מְדַבְּרִים עִמָּם, הֵם שׁוֹמְעִים. וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הוּא טָמֵא מְטָמֵא, הוּא גֵר שֶׁם כְּכָר חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וְאֵף פַּעַם לֹא הִתְעַסֵּק עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם בְּעֵנִין יְהוּדוּת, רַק בְּעֵנִין גְּנֻבַת תְּקִצִּיבִים וְכִסְפִּים, וְלָכֵן עָלִינוּ נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם עֲכָשׁוּ לְדַבֵּר עִם כָּל מִיִּדְעֵינוּ וְשִׁכְנֵינוּ תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, וּמִיִּדְעֵינוּ פַּעַם בְּפַעַם תִּאֲסַפּוּ אֶת אַנְשֵׁי הַמְּקוֹם, וּתְדַבְּרוּ עִמָּהֶם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, וּתְחַזְּקוּ וּתְאֲמָצוּ וּתְעוֹדְדוּ אוֹתָם.

הִנֵּה עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ כְּכָר אוֹחֲזִים שְׁלוֹשִׁים יוֹם לְפָנֵי חַג הַפּוּרִים, יוֹם שֶׁתִּלּוּ בּוֹ אֶת הַמֶּן עֲמַלְק, כֵּן יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה גַם הַשָּׁנָה לְהַכְנִיעַ אֶת הַמֶּן עֲמַלְק, וְנִזְכָּה לְרְאוֹת בִּישׁוּעַתְּךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

לְזֹאת אִם אֶפְשֶׁר לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד מֵהַיּוֹם מִסְּכַת מַגִּלָּה (אֶפְלוּ בְּלֹא רִשׁוּי וְתוֹסְפוֹת), וְלִסְיָמָה בְּיוֹם הַפּוּרִים — מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִלְמוּד הַתּוֹרָה, וּבְכַרְט כְּשִׁזְזוּכִים לַעֲשׂוֹת סִיּוּם מִסְּכַתָּא, עַל-יַד־יָזָה מְכַנִּיעִים וּמְבַטְּלִים אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, כְּאֲשֶׁר דּוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת דְּרָשׁוּ,

שיח אֲשֶׁר ט"ז תתקלה בנחל

אֲשֶׁר שָׁמוּ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הוּא בְּרָאשֵׁי תְבוּת: סְיוֹם מִסְכָּתָא אֵין לְעִשׂוֹת; וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׁתִּזְכּוּ לְסִיִּים עֲכָשׁוּ מִסְכָּתָא, תִּכְנִיעוּ אוֹתוֹ לְגַמְרִי, כִּי זֶה הָעֲצָה הַיְחִידָה שֵׁישׁ לָנוּ נִגְדוּ.

נָא וְנָא רְאוּ שְׁבִבֵית-הַמְדָּרָשׁ שְׁלָנוּ יִשְׁמַע קוֹל תּוֹרָה כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מְאֹד מְאֹד מְלִיצְנוֹת, שֶׁהִיא קְלָפָה עֲצוּמָה, קְלַפַּת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, אֲשֶׁר הוּא לֵץ גְּדוֹל, וְתִבַּת לֵץ הִיא תִּבַּת צַל, כִּי עַל-יְדֵי כָּל לִיצְנוֹת שְׁאָדָם עוֹשֶׂה, גּוֹרֵם לְעֲצָמוֹ צַל, שֶׁלֹּא יִרְאֶה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-כֵּן תִּבְרָחוּ מְלִיצְנוֹת, וְתִדְבְּקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בּוֹ יִתְבַּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקלה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ, ט"ז שְׁבַט ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מֵהַ שְׁעֵשֶׂה לְךָ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שֶׁקִּפַּח לְךָ אֶת פְּרִנְסָתְךָ, אִךְ תִּאֲמִין לִי, שֶׁהַפְּרִנְסָה הִיא בִּידֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא בִּידֵי בִּשְׂרֵי וְדָם, וּבְנִדְאֵי רוּצָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲכָשׁוּ, שֶׁתַּעֲשֶׂה שְׁחִיטָה עֲצֻמָּאית, וְלִכֵּן אִם אַתָּה יָכוֹל לְלַכֵּת לְאִיזוֹ מְשַׁחֲטָה שְׁאִינָה תַּחֲתִיו, וְלַעֲקוֹף אֶת הַרְשָׁע הַמְרַשֵּׁע הַזֶּה — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים. מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת אֶת כָּל הַפְּרִטִים, אִיךְ אַתָּה יָכוֹל לְסֵדֶר שְׁחִיטָה כְּזוֹ, וּמֵהֵן הַהוֹצָאוֹת לְזֶה, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁךְ, וּבִפְרִט שְׁאֲנִי רוּצָה לְהַקִּים שְׁחִיטָה עֲצֻמָּאית, וְכֵן שֶׁהָאֲטָלִיז בְּרִסְלָב יִצְלִיחַ מְאֹד בִּיבְנָאֵל וּבְכָל אֲרָץ יִשְׂרָאֵל.

נא ונא אל תהיה שבור כלל, רק ראה להדביק את עצמך בו יתברך, ותדע שהוא יתברך מחיה ומחיה ומקיים את כל הבריאה בלה. ואמרו חכמינו הקדושים (כתבות 10): כל אחד ואחד נותן לו הקדוש-ברוך הוא פרנסתו בעתה, ויבדאי יגיע כבר גם זמנה, שתהיה לה פרנסה בשפע, ולא תהיה תלוי בידי אחרים. העקר ראה לקבע עתים לתורה, בכל יום ללמד קצת מקרא, משנה, גמרא, מדרש ושלחן ערוך, אשר אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא, פרשת תשא): כל העוסק בתורה — פרנסתו מן התורה, ומתעשר ומצליח; ועל-כן בזה שתתמיד בלמוד התורה הקדושה, תראה איך שתהיה לה פרנסה בשפע, והקדוש-ברוך הוא לא יעזב אותך.

העקר ראה להיות חזק ואמיץ, ולא להתפחד כלל, כי על כל אחד עובר בחיים נסיונות קשים ומרים, ועקר העצה לעמד בכל הנסיונות הקשים והמרים — לא להתפחד כלל, ולא להכנס לבהלה. תאמין לי, שהרשע מרשע הזה, ימח שמו וזכרו, תהיה לו מפלה גדולה, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

ראה לחזק ולאמץ את כל אנשי שלומנו, ותמיד תדבר שתהיה אהבה, אחוה ורעות ביניהם. ואני מקווה להקדוש-ברוך הוא, שעוד יכנסו לגור שם כמה מאות משפחות, ויהיה לה אטליז גדול מאד, שתוכל לפרנס עוד כמה משפחות, וכן תזכה לחתן את ילדיך, וכלם יגורו ביבנאל, וילכלם יהיה חלק באטליז, ויקבלו פרנסתם משם. ואל תחשב, אהובי, ידידי היקר, כי זהו חלום, אלא זו מציאות! אף זה רק תלוי בקצת זמן.

תכתב לי מה עם עופות, האם אין להשיג עופות, כי רציתי מאד שבמקום בשר, תחלק לאנשי שלומנו עופות.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקלו.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר יתרו, ט"ז שבט ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ובענין ההאזנות ששמו על הטלפון
שלך, באמת ראה להשמר וכו', ובענין הפקס, אני לא יודע אם יש
דבר כזה, ואפלו אם כן, מה אכפת לי, כל המכתבים שאני שולח
לה, ממילא יהיו מדפסים, וישארו לחרפה לדורות עולם, רשעות
הסמ"ד-מ"ם הרשע מרשע הזה, ואפלו אם אצטרף ללכת למשפט,
אגיד את זה לפני השופט, שהאדם הזה הוא רשע מרשע ומשחת,
ואינו עושה שום דבר בשביל הדת, רק לגול תקציבים וכו'.

נא ונא ראה לדבק את עצמך בו ותברך, כי באמת הנה אנחנו
כאן, ועוד מעט נצא מכאן, וכל מה שאנחנו זוכים לחטף איזה
למוד תורה מקרא, משנה, גמרא, מדרש, היא הצלחה נצחית,
הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ומי יתן, שתרגיל את
עצמך לומר בכל יום כמה דפים תקוני זה, אשר זה מזכך מאד
את הנפש, אשרי מי שאומר בכל יום כמה דפים תקונים, וזהו תקון
נפלא, וממשיך לאדם שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו.

ראה לעשות העתק מהמכתב כללי, ותתנו לכל אנשי שלומנו,
אשר פלם צריכים חזוק, וכן תמסר את המכתבים האלו לכל מי
שמגיע.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקלז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר יתרו, ט"ז שבט ה'תנשא.

שלום רב אָל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך אתם מתחזקים. ראי לדוח תמיד איזו שמחה ואיזו ברכת מזל-טוב. הנה טוב מאד, שפבר תתחילו להתארגן כל הנשים לקראת מבצע "משלוח מנות", פי שלשים יום קדם החג דורשים בעניני החג. ותעשו איזו תכנית יפה. ואני מקוה, שיהיה קונטרס יפה לכבוד פורים, ולהוסיפו בכל משלוח מנות.

אודות שאלתך אם ללכת עמָהם וכו', תעזבי אותם לגמרי ותתחמקי, תהלה לאל, יש לנו נשות אנשי שלומנו, ויש לנו עבודה משלנו, ולא צריכים שום עסק ומגע ומתן עם הסמ"ך-מ"ם הרשע מרשע הזה, שהוא מוסר, וברגע שהוא יכול לנצל אתכן, כדי לקבל אילו תקציבים, לזה אתם טובים... ועל-כן לבל יהיה לך שום עסק עמָהם כלל.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתזכו לבנים זכרים, צדיקים ותלמידי חכמים, אשר יגלו את האמונה הקדושה לעם ישראל, וילמדו תורה ברבים, ואת ובעלך תרוו רב גחת מכל הילדים, אשר כלם יהיו צדיקים וצדקניות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקלח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר יתרו, ט"ז שבט ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפל בדעתך כָּלֵל, ותשמח ותברך את אנשי שלומנו תמיד, רק עם דבורי אמונה והשגחה פרטית, וכן ראה לעשותו סיום ביום הפורים על מסכת מגלה, שעל-ידי-זה נכניע את הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו. הנה כל המפיצים יש להם בכל יום כמה ספורים, ומספרים את זה בבית-הכנסת, חבל מאד, שלא ירשמו את זה, וישלחו את זה להדפיסם ב"אור ובנאל", כי בכל יום שנים או שלשה ספורים, או אפלו יותר, ובמשך שנה יהיו יותר מאלף ספורים, ולבסוף נעשה מזה ספר מאד מענין. ובאמת יש כל-כף הרבה ספורים לספר בענין הפצה, אשר הספורים בעצמם מעוררים את לב האדם.

ראה לחזק ולאמץ את ... ותדבר עמו כמשיח לפי תמו, כי אשתו מאד סובלת ממנו, וצריכים להשתדל לשמחו ולחזקו, כי עבר הרבה בחיים, וכפי הנראה אשתו אינה מבינה אותו, והוא אינו מבין את אשתו, וכך יש ביניהם סכסוכים, וחבל מאד, כי הוא בחור טוב מאד, ואשתו היא יראת שמים גדולה, וכל מה שבאה לגור ביבנאל, היה רק כדי שבעלה ... תחזק ויחזר יותר בתשובה, ועל-פן מאחר שיש לה שפה משתפת עמו, ראה לחזקו ולאמצו מאד מאד, וזו מצוה גדולה מאד (ודעת לנכון, שלא תגיד שאני אמרתי לה, שאז יפגע מזה).

אודות ה'רע-בנים', תאמין לי, שלא כדאי לעשות תעמולה ביניהם, כי כלם משחדים, בעוונותינו הרבים, רק אם אחד יצלצל וישאל, יכולים להסביר לו את כל האמת, אבל לנסע נסיעות, תאמין לי, שזה לא יועיל כלום, ומה שיש לדבר ולגלות, יתגלה כבר מן שמיא.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, ט"ז שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

שְׁלַחְתִּי פָקֵס לְבְנֵי-בָרַק עֲכָשׁוּ, וְאֲנִי מְקַנְהָ שְׂיִתֵּן לָךְ, וְאִם לֹא, אִז תִּתֵּן צ'ק שְׁלָךְ, וּבְעוֹד שְׁבוּעָה (עַד יוֹם שְׁשִׁי הַבָּא) תִּקְבְּלוּ דָרָךְ הַדָּאָר, אִין לָךְ מָה לְהִתְפַּחַד, אֶלָּא רְאָה לְגַמֵּר עִם הַדִּירָה, וְתִלְךְ בְּגִדְלוֹת הַמַּחִין. אֵל תִּפְחַד, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. הֶעֱקָר רְאָה לְחִזָּק וּלְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְאֲנִי בְטוֹחַ, שְׁבִרְגַע שְׂתַהֲיֶה לָךְ דִּירָה מְשֻׁל עֲצָמָךְ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכְנוּת, יִתְרַחֵב לְבָה וְדַעְתָּהּ, וְעוֹד תִּזְמִין אֶת הַהוֹרִים שְׁלָה לְהִתְאַכְסֵן אֶצְלָכֶם וּלְבוֹא לְנוֹחַ, כִּי אִין עוֹד מְקוֹם יָפָה בְּכֹל הָעוֹלָם כְּמוֹ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאִין עוֹד מְקוֹם יָפָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ יְבִנְאֵל, וְזֶה בְרוּר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תתקמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ז שְׁבַט ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּלִלּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תִּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקִּדְּשׁ", הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַוּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, וּלְטַכֵּס עֲצָה עֲכָשׁוּ בְּעַת כְּזֹאת, שְׁעוֹבֵר עַל עַם יִשְׂרָאֵל כָּל מִינֵי יְרָאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּפְחָדִים וְכוּ', בְּמָה יְכוּלִים לְעֹזֵר לְעַם יִשְׂרָאֵל הַיּוֹשֵׁב בְּצִיּוֹן, כִּי לֹא דָבָר רִיק הוּא, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עַם יִשְׂרָאֵל יּוֹשְׁבִים עֲכָשׁוּ בְּפַחַד וּבְרַעְדָּה, וְלֹא

יודעים מה ילד יום, ועל-כן עליכם לטכס עצות איך לעזור להם ולהרגיעם, לחזקם ולאמץם ולעודדם.

ובאמת דבר זה צריך להיות אצלכם עכשו צו השעה — לצאת אל כלל נשמות ישראל בכל ערי ארץ ישראל, להחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ולגלות להם אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ולדבר על לבם דבורי נחומים והתחזקות, לחזקם ולאמץם ולעודדם, אשר אין עוד מצוה יותר גדולה מזו — לחזקם ולאמץם ולעודדם את נשמות ישראל, ובפרט בעתים הללו, שהפחדים שרויים בין עם ישראל, ועל-כן אשרי מי שזוכה להכניס תקנה בנשמות ישראל.

כי באמת, מי שאין לו אמונה, הוא שורה תמיד בפחדים וביראות חיצוניות, וכמאמרם ז"ל (תנחומא פרשת לך-לך): עד שלא יחטא אדם, נותנים לו אימה ויראה, והבריות מתפחדות ממנו, כיון שהוא חוטא, נותנים עליו אימה ויראה, ומתפחד הוא מאחרים; ועל-כן צריכים להחדיר אמונה פשוטה בעם ישראל, וכך מה שיכניסו יותר אמונה בעם ישראל, על-ידי-זה ימחלו להם את כל עוונותם, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): "על-ידי אמונה, הקדוש-ברוך-הוא יסלח לך על עוונותיך"; ועל-כן צריכים העקר להחדיר בנשמות ישראל את מדת האמונה הקדושה, כי ככל שתפגס בהם אמונה, על-ידי-זה יזכו להכלל בו יתברך, ויהיו נקיים מכל מיני חטאים ועוונות, כי (שם, סימן ר): "על-ידי אמונה, האדם חביב להשם יתברך כאשה לבעלה"; כי אצלו יתברך מאד מאד יקרה האמונה הקדושה, וכך מה שהאדם מכניס את עצמו יותר באמונה, הוא יותר זוכה להכלל בו יתברך, והאהבה בינו לבינו יתברך, כבכול, היא בשלמות. ועל-כן אשרי מי שמחדיר אמונה פשוטה בעם ישראל, ובזה יתבטלו מהם כל הפחדים והיראות חיצוניות, ולא ייראו ולא יפחדו משום בריה שבעולם רק ממנו יתברך בעצמו.

וכך זה תלוי בכם, מאחר שזכיתם ללמד בהיכלא דמלכא

"היכל-הקדש", ששם לומדים את למוד האמונה הקדושה, באשר קבלנו מרבנו ז"ל, עליכם לצאת בחוץ, ולנסע ולהטלטל מעיר לעיר ומכפר לכפר ומישוב לישוב, לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו ותברך, ועל-ידי-זה תבטל היראה והפחד מנשמות ישראל.

ובאמת גלה לנו רבנו ז"ל (שם, סימן לט): "משיח יבוא בפתע פתאם, ועל-ידי-זה מחמת שמחה, יפחדו ישראל"; ובנדאי רואים עכשו נוראות נפלאות מה שקורה בכל העולם כלו, פי עוד לא היה דבר כזה, שיתאחדו אמות העולם יחד. ואמר רבנו ז"ל (שם, סימן מד): "מלחמה אתחלתא דגאלה הוא", ואף שפבר היו מלחמות רבות בכל הדורות, אבל מלחמה כזו, שיתאחדו כל אמות העולם יחד על אמה אחת, זה עוד לא היה, ובפרט שיד ישראל באמצע, שכל אמות העולם בלי יוצא מהכלל, מחשבתם היא רק על עם ישראל (היה לא תהיה), באשר רואים את זה בחוש, שבפנימיות הם מחרפים ומגדפים אותנו. ואמר רבנו ז"ל (שם סימן מח): "כשאמות מחרפין אותנו ביותר, זה סימן על משיח".

ועל-כן ראו לחזק ולאמץ את נשמות ישראל, ותעשו "מבצע ערוד", לצאת ולעודד את נשמות ישראל, ולהחדיר בהם אמונה פשוטה בו ותברך, ואיך שקרובה גאלתנו לבוא, ואין מה להתפחד כלל, פי גדול אדוננו ורב להושיע, ואין שום עצה אחרת, רק לחזר בתשובה אליו ותברך, והוא יתברך בודאי ישמר עלינו תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תתקמא

בצורת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר יתרו, י"ח שבט ה'תנשא.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתב אשתך, והנה בודאי היא צודקת במאה אחוז (אם לא באלף אחוז), שראוי ונכון שתסעו לאיזה בית

הבראה, שיש שם הכשר של הרב ... דיקא, ואם תקים זאת, שכרף יכפל מן השמים, כי אשתך עבדה כל השנה בעבור הדפסת ספרי רבנו ז"ל, בדין היא שתקבל על-פל-פנים איזה שכר גשמי וכו'.

היום לעת ערב, אשלח לך שני עלונים תרומה-תצווה, וכן עוד קונטרס אחד, ובאמצע השבוע תקבל גליון 21, וכן גליון 22. וכן אני שולח לך קצת כסף, ובקרוב אשלח לך סכום גדול בעבור מה שאני חייב להדפסה.

ראה להודיע ולדווח איך הולך עסק הפצת ספרי רבנו ז"ל בעתים הללו, וכן בענין הדפסת גליון 20, יכולים לתת תכף-ומיד ל... שישלח את זה לכלם בשבוע הבא, הינו בכל שבוע גליון אחד.

מה אמר לך! אני מקנא אתכם בעבודתכם עבודת הקדש, אשר לא ישאר מאתנו רק זה, אשרנו און פארט אשרנו.

הדורש שלומך...

ט"ז תתקמב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר יתרו, י"ח שבט ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שישחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם. תאמינו לי, שאין אתם יכולים לתאר את גדל הצער והעגמת נפש, שיש לי מהרשע מרשע הזה, הסמ"ד-מ"ם בעצמו, תפח נפשיה ורוחיה, לדעתי, תלכו היום הדבר הראשון לטוען רבני ממחה, ולהתנדע האם יש לו ל... פח רבני לאסור את השחיטה שלך, בפרט שיש לכם בכתב, שאתם מוכנים ללכת לבית-דין אחר, ואיך הלה ועשה תנאי שאמה מכרח לילה אל הסמ"ד-מ"ם לטען עמו. לדעתי, זה נגד ההלכה לגמרי. עם כל זאת איני יודע כבר מה הולך שם בארץ עם הרע-בנים, עם כל זאת ראו להתיעץ עם טוען הרבני מה עושים, ואחר-כך לדעתי, לילה ולקרא את הסמ"ד-מ"ם ואת ... ביחד, לתת דין וחשבון על כל מה

שְׁעֵשָׂה, וְכֵן שְׁיִשְׁלַם לְךָ פְּצוּיִים. כְּפִי הַנִּרְאָה, אֵין עֲצָה אַחֲרַת, כִּי בְּלִי זֶה, הֵם יִשְׁחָקוּ אֶתְנוּ כְּאֹת נַפְשָׁם. עֲדִין אֵין הָעוֹלָם הַפֶּקֶר, וַיֵּשׁ דִּין וַיֵּשׁ דִּין.

תִּכְתְּבוּ לִי תִכְף־וּמְיָד תְּשׁוּבָה אַחֲרֵי שְׁקִבְלֶתֶם מִכְּתָבִי זֶה. וּבְעֲנִין הַגְּסִיעָה שְׁלָכֶם, אַתֶּם יְכוּלִים לְנִסֵּעַ, אֵיךְ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לֹא תִפְסִידוּ, כִּי מִמָּה נִפְשָׁךְ, אִם יִהְיֶה אֵיזָה סְכוּם רְצִינִי, יְכוּלִים כְּבָר לְהִתְחִיל לְבָנוֹת אֶת הַמְּקוֹה, וְאִם לֹא, אֲזִי תִקְחוּ אֶת הַכֶּסֶף בְּשָׂבִיל עֲצֻמְכֶם, וּתְחַלְקוּהוּ שְׁוֶה בְּשְׁוֶה, כְּדֵי לְשַׁלֵּם אֶת הַחֻבוֹת שְׁלָכֶם. וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי יַעֲזֹר לָנוּ, הַכֹּל נִסְיוֹן מִן הַשָּׁמַיִם.

תִּדַע ... שְׁמֻנְסִים אֶת כָּל אֶחָד, וְזֶה עֲכָשׁוּ הַנִּסְיוֹן שְׁלָךְ, אֵל תַּעֲזֹב אֶת יְבִנְאֵל, עוֹד תִּהְיֶה לָנוּ שְׁחִיטָה עֲצֻמְאִית, וְנִצְחָק עַל כָּל הַרְעֵ־בָנִים, וּבִפְרָטִיּוֹת עַל הַסֵּמ"ך־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ. וְעַל־כֵּן אֵל תַּעֲזֹב אֶת יְבִנְאֵל, אֲנַחְנוּ כְּבָר נִתְחִיל לַעֲשׂוֹת פְּרִסוּמוֹת בְּעִבּוֹר הַשְּׁחִיטָה שֶׁל פֶּסַח, וְאַתָּה תִמְצָא לַעֲצֻמְךָ אֵיזָה מְקוֹם לְשַׁחֵט, וְתַעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּמַחֲרֵי נוֹחַ, כִּי כְּפִי הַנִּרְאָה הַסֵּמ"ך־מ"ם לֹא יִנוּחַ, וַיָּבִיא שׁוֹחֵט עַל פֶּסַח, וְעַל־כֵּן אִם אַתָּה תַעֲשֶׂה תִכְף מְחִירוֹן עַל הַשְּׁחִיטָה, עֲגָלִים עוֹפוֹת וְכוּ', וְתִדְפִיס אֶת זֶה, תּוֹכֵל לְהַצְלִיחַ.

עַל־כָּל־פָּנִים אֵין לָכֶם מָה לְהִתְפַּחַד מִמֶּנּוּ כָּלֵל, תִּכְף־וּמְיָד כְּשֶׁתַּחֲזְרוּ מֵאִירוּפָה, אֲנִי אָבוֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, רַק לֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, זֹהֵי מִלְחָמָה, וְאֵין לָנוּ בְּרָרָה עֲכָשׁוּ.

רֵאָה ... לְשַׁלַּח תִּכְף־וּמְיָד אֶת "אוֹר יְבִנְאֵל" גְּלִיוֹן 19, לְפָנַי שְׂאֵתָה נוֹסֵעַ, וְכֵן תִּמְנָה אֶת מִישֶׁהוּ שְׁיִשְׁלַח אֶת גְּלִיוֹן 20, שְׁגַם מִדְּפָס כְּבָר, כִּי כְּפִי הַנִּרְאָה רַק בְּזֶה גִלְחָם אֶתּוֹ, יִמַּח שְׁמוֹ, אֵין מָה לְהִתְפַּחַד. הַבְּנֵי מֵרֵאשׁ שְׁכָל הַסְּפוּר שֶׁל הָאֲזָנָה, הוּא סֵתֶם שְׁקָר וְכֻזָּב, כִּי הַסֵּמ"ך־מ"ם הוּא בֵּן נֹחַ הַנִּהְרָג עַל שְׁוֶה פְּרוּטָה, הוּא מְכַנִּים וְאֵינּוּ מוֹצִיא, הוּא לֹא יִתֵּן וְלֹא יוֹצִיא אֶפְלוּ פְּרוּטָה, שְׁחִיק טְמֵא, יִמַּח שְׁמוֹ.

הקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרככם, רק אל תפחדו. ותראה את המכתב ל... אני אשלם לכם כל ההוצאות.

הדורש שלומך...

ט"ז תתקמג.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר משפטים, כ' שבט ה'תנשא.

שלום וברכה יגיעו אל ... גרו יאיר.

לנכון אני מקבל את כל המכתבים שלך, ואני מאד מאד שמח לקראתם, ובפרטיות הספורים, אשר הכל ידפס, בעזרתו ותברך.

אף עליך לדון אותי לכף זכות, פי טרדותי רבו מאד מאד, ואין לי פנאי אפלו רגע לכתב בעתים הללו מכתבים, כי אני צריך לגמר כמה ספרים יקרים, וכן גדל הטרדות והצער והעגמת-נפש ממה שקורה עמנו ביבנאל מהסמ"ך-מ"ם, אשר עיניו לטש ושניו חרק עלינו.

נא ונא ראה לכבוד מאד מאד את אשתך, ותקיים "כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה", ואז תצליח דרכך. וחכמינו הקדושים אמרו (בבא מציעא נט.): אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו, תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו; ואני בטוח, כי בזכות שתכבד את אשתך, ותשמחה ותחזקה, עוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. העקר אל תפחד כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

הקדוש-ברוך-הוא ישמר את אשתך מפל רע, ובפרט עכשו בחדשים אלו תחלת ההריון, ראה רק לחזקה ולשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

תדון אותי לכף זכות, שאיני כותב לך, כי פשוט זמני אין בידי, ואני עמוס התלאה.

אָשֶׁר ט"ז תתקמג בנחל שכט

רָאָה לְהִתְמִיד בְּכֹל יוֹם בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ וְשִׁלְחָן
עֲרוּף, וְחֲשֹמֵר עֲצֻמָּה מִפְעֵס וּקְפֻדוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רָאָה לְמָסֵר אֶת נַפְשָׁךְ לְהַפְיֵץ עֲכָשׁוּ "שְׁמִירָה לְבֵית", כִּי
מִבְטָחֵנִי, מִי שִׁיְהִיָּה בְּבֵיתוֹ "שְׁמִירָה לְבֵית", בְּאַמֶּת תִּהְיֶה לוֹ שְׁמִירָה
גְּדוּלָה. וְכֵן תְּעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שִׁפְיֵצוּ טְבֵלָאוֹת "שְׁמִירָה
לְבֵית".

הדורש שלומך...

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַכְנוּ לְסִיַּים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִיךְ
ע"ז. יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדָפוּס אֶת כְּרִיךְ ע"ח לְהַגְדִּיל
תוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָא.

הספר הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת
הגאון הצדיק
רבי מנחם זאב זי"ע
בן הגאון הקדוש
רבי אלכסנדר זי שא הי"ד
נפטר די בתשרי ה'תשס"ג
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכּללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובכ"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקוץ זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל פי-חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל-הפציי-
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסיף
נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפחה עלי:
ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל-אמוט: ט לכן א שמח לבי ויגל כבודי אף-
בשרי ישכן לבטח: י כי א לא-תעזב נפשי לשאול
לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמהות את-פניך נעמות בימינדך
נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי-פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁרִי-אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָה: ג כִּי-הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל-חַיִּים: ד כִּי | יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְּךְ
 לְשֹׂדֵי בְּחֶרְבִּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי
 לֹא-כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל-חֹסֵיד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים
 אֱלֹיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצָּר תִּצְרֵנִי
 רִנִּי פִלַּט תְּסוּבְּבִנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ-זוֹ תִלְךָ אִיעֶצֶה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל-תִּהְיוּ |
 כְּסוּס כְּפָרָד אִין הָבִין בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוּבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שִׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל-לֵב:

מא * לְמַנְצִיחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל-תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל-עַרְשׂ דְּוִי כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי-אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי-חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם-בָּא לְרֹאוֹת | שׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ-אֶזְרָא לֹא יֵצֵא לַחֹץ יְדַבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל-שֹׁנְאֵי עָלַי | יִחְשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
 יֵצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם-אִישׁ
 שְׁלֹמִי | אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי
 עָקַב: יא וְאַתָּה יְהוָה חָנּוּן וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
 יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חֲפֶצֶת בִּי כִּי לֹא-יִרְעֵ אִיבִי
 עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהַעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מְשֻׁפִּיל לְבָנֵי-קָרַח: ב כְּאֵיל תֵּעָרֵג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם כֵּן נִפְשֵׁי תֵּעָרֵג אֱלֹהִים:
 ג צְמָאָה נִפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא
 וְאַרְאָה פָּנַי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְהַ-לִּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
 וּלְיֵלָה בְּאֵמַר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיחָ אֱלֹהֶיךָ: ה אֱלֹהֵי
 אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נִפְשֵׁי כִּי אֶעְבֵּר | בַּסֶּדֶק
 אֲדִידֵם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ו מִהַתְּשִׁתּוּחַתִּי | נִפְשֵׁי וְתַהֲמֵי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנֵנוּ יְשׁוּעוֹת פָּנִינוּ: ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נִפְשֵׁי תִשְׁתּוּחַח עַל-בֶּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעַר: ח תְּהוֹם-אֵל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי עֲבָרוּ:
 ט יוֹמָם | יֵצְוֶה יְהוָה | חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה | לְאֵל סִלְעֵי לְמָה

שְׂבַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: יא בְּרֹצַח |
 בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּתְּהַמִּי
 עָלַי הוֹחִילֵי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצֵחַ אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי
 מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מִמַּת־קוֹמְמֵי תִשְׁנַבְּנֵי: ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעֵלֵי אֹזֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יַגּוּרוּ עָלַי עֵזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתֵי יְהוָה: ה בְּלִי־עֶזְרֹן יִרְצוֹן וַיִּפְּנְנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבֹאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיֵצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כָּל־בְּגָדֵי אֹזֶן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַּכֹּלֵב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יִבִּיעוֹן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדַּמְנֵי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרָגִם | פֶּן־יִשְׁפְּחוּ עָמִי
 הַנִּיעְמוֹ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מִגִּגְנוֹ אֲדָנִי: יג חֲטָאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלָה
 וּמִבַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בַחֲמָה כִּלָּה וְאִינְמוֹ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעַקֵּב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז הַמָּה
 יניעון לאכל אם-לא ישבעו וילינו: יז ואני |
 אשיר עזך וארגן לבקר חסדך כי-היית משגב לי
 ומנום ביום צר-לי: יח עזי אליך אזמרה כי-אלהים
 משגבי אלהי חסדי:

עז * למנצח על- ידותון לאסף מזמור: ב קולי (*
 אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין
 אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה
 ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים
 ואהמיח אשיחה | ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת
 שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו חשבותי ימים
 מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה
 עם-לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים
 יזנח | אדני ולא יסיף לרעות עוד: ט האפס לנצח
 חסדו גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות אל
 אם-קפץ באף רחמי סלה: יא ואמר חלותי היא
 שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי-יה כי-אזכרה
 מקדם פלאך: יג והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך
 אשיחה: יד אלהים בקדש דרכך מי-אל גדול
 באלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים
 עזך: טז גאלת בזרוע עמך בני-יעקב ויוסף סלה:
 יז ראוך מים | אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו

(* באמך אל אלהים תכוין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד הי יו"ד מ"ם

תְּהוֹמוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עָבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצֵצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ | בְּגִלְגֹּל הַאִירוּ
 בָּרְקִים תִּבֵּל רְגֹזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דִּרְכָךְ
 וְשָׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ:
 כא נְחִיתָ כִּצְאֹן עִמָּךְ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וְדַר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחֲזִיל אָרֶץ וְתִבֵּל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד־דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זָרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָ
 כְּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בְּבִקְרָ יִצִּיץ וְחֲלֶף לְעָרֵב יְמוּלִל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאִפְךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שָׁתָה עֲזוֹנֵתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ: ט כִּי
 כָּל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כְּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶקְהָ:
 י יָמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהָבִם עָמַל וְאֹן כִּי־גֹז חֵישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עֹז אִפְךָ וּכְיֹרְאֶתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמִנּוֹת
 יָמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנָבֵא לְבַב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָ
 חֲסֹדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֶה אֵל־
 עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּךְ וְהִדְרֶךְ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילותיו: ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-
נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב א
מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו
ומשפטי-פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
משפטי: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה
דור: ט אשר פרת את-אברהם ושבעתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
יא לאמר לה אתן את-ארץ-פנען חבל נחלתכם:
יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
יג ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר:
יד לא-הניח אדם לעשקם ויזכה עליהם מלכים:
טו אל-תגעו במשיחי ולגביאי אל-תרגעו:
טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-להם שבר:
יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו
בפבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד-עת
בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
לביתו ומשל בכל-קנינו: כב לאסר שריו בנפשו

וּזְקַנְיוֹ יִחַבֵּם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עֲמוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצִמְהוּ
מִצְרָיו: כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא עֲמוֹ לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו:
כו שְׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שְׁמוֹ
בָּם דְּבָרֵי אֲתוּתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח
חֹשֶׁד וַיִּחָשֶׁד וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת-
מִימִיהֶם לָדָם וַיִּמַּת אֶת-דֹּגְתָם: ל שְׂרֵץ אֲרָצָם
עֲפָרְדָּעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
בָּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִישׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשֹׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בַּעֲאֵתָם כִּי-נִפְּל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךָ וְאִישׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׂאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׂמִים יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח עוֹר
וַיִּזְוְבוּ מַיִם הָלְכוּ בַּעֲצֵיזוֹת נָהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עַבְדּוֹ: מג וַיּוֹצֵא עֲמוֹ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּרֵנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשפחד
 ירושלם תשפח מיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרי אם-לא אעלה את-ירושלם על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השודדה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שנמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ א הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בניבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים וענב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי לתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכבות עמו גל יעקב ישמח ישראל:

ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם

מרשעים ויושיעם כי חסו בו: